รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
พ.ศ. ๒๕๖๗
เล่ม ๒๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
ครั้งที่ ๒๒

ปีที่พิมพ์ ๒๕๖๗
จำนวนหน้า ๓๑๒ หน้า
จำนวนพิมพ์ ๗๑ เล่ม

ที่ปรึกษา ว่าที่ร้อยตำรวจตรี อาพัทธ์ สุขะนันท์
นางสาวกัลยรัชต์ ขาวสำอางค์
นางสาววารุณี แก้วสอาด

จัดทำโดย กลุ่มงานบรรณาธิการและเทคโนโลยีจัดการพิมพ์
สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะทำงาน นางสาวปัณรสี ทิพย์โกศัย
นางสาวอิงอร เบ็ญจลักษณ์
นางสาวธันยาภัทร์ เซ็นเชาวนิช

แบบปก นายพิศิษฐ รัตนวงศ์ นายสุวัฒน์ จันสุตะ
นางปิยฉัตร จิตต์เจริญ นางสาวปาริชาติ เม่นแย้ม
นางสาวภัณฑิรา วรพันธโยธิน

ควบคุมการพิมพ์ นายสุรชัย เจนนุวัตร

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๑๑๑๑ ถนนสามเสน แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐ โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๕๔๒๑

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑

(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

พ.ศ. ๒๕๖๗

.....

หน้า

ครั้งที่ ๒๒

วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

๑. รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม ๑

๒. เรื่องอื่น ๆ

๒.๑ ตั้งกรรมาธิการสามัญในคณะกรรมาธิการกีฬา แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง ๕๕

๒.๒ ตั้งกรรมาธิการสามัญในคณะกรรมาธิการกิจการศาล องค์กรอิสระ องค์กรอัยการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และกองทุน แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง ๕๕

๓. เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

๓.๑ เรื่องระบบเสียงในห้องประชุม ๕๖

๓.๒ ระบบ Traffy Fondue ของรัฐสภา ๕๖

๓.๓ Summer Camp ปิดเทอมใหญ่หัวใจผาสุก ๕๗

หน้า

๔. กระทู้ถามสดด้วยวาจา

๔.๑ นางสาวชนก จันทาทอง เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ๕๗

๔.๒ นายกัณวีร์ สืบแสง เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม (ขอเลื่อน) ๖๘

๔.๓ นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ์ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม (ขอเลื่อน) ๗๐

๕. กระทู้ถามทั่วไป

๕.๑ เรื่อง ปัญหาช้างป่ากับประชาชน ๗๖
นายชุติพงศ์ พิภพภิญโญ (ขอเลื่อน)

๕.๒ เรื่อง ปัญหาการจัดการบริหารน้ำในคลองส่งน้ำสายใหญ่ C1 ๗๘
และคลองซอยสาขาในช่วง กม. ๐-กม. ๒๕ (ประตูน้ำ
บ้านจอมทอง) โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพลายชุมพล
สำนักงานชลประทานที่ ๓ พิษณุโลก
นายนพพล เหลืองทองนารา (ขอเลื่อน)

๕.๓ เรื่อง แนวทางการรับมือปัญหาไฟป่าในพื้นที่ภาคเหนือ ๗๘
และการประกาศเขตภัยพิบัติจากฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน
๒.๕ ไมครอน นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ (ขอเลื่อน)

๕.๔ เรื่อง การแก้ไขหลักเกณฑ์การกำหนดให้ที่ดินบริเวณ ๘๐
ที่เขาหรือที่ภูเขาและปริมณฑลที่เขาหรือภูเขา
นายทรงยศ รามสูต (ขอเลื่อน)

๖. กระทู้ถามแยกเฉพาะ

๖.๑ เรื่อง ความปลอดภัยบนท้องถนนทางหลวงแผ่นดิน ๘๓
หมายเลข ๓๑๔ และหมายเลข ๓๐๔
นางฐิติมา ฉายแสง

หน้า

๖.๒ เรื่อง ติดตามความคืบหน้าการขายคืนให้ราษฎร ๙๒
ของที่ดินราชพัสดุ แปลง ภก. ๒๖๓ บ้านบางเทา
ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต
นายฐิติกันต์ ฐิติพฤฒิกุล

๖.๓ เรื่อง การแก้ไขปัญหาผลกระทบจากโครงการ ๑๐๑
ขยายทางพิเศษยกระดับถนนพระราม ๙
นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์

๖.๔ เรื่อง การแก้ไขปัญหาการลดลงของพื้นที่สีเขียว ๑๑๐
อย่างต่อเนื่องในคุ้งบางกะเจ้า
นายวีรภัทร คันธะ (ขอเลื่อน)

๖.๕ เรื่อง การแก้ไขปัญหาขยะอาหาร (Food Surplus) ๑๑๐
นางพิชชารัตน์ เลาหพงศ์ชนะ (ขอเลื่อน)

๖.๖ เรื่อง ความเดือดร้อนของราษฎร ไม่มีน้ำประปา ๑๑๐
ที่มีคุณภาพ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา
นางฐิติมา ฉายแสง (ขอเลื่อน)

๗. เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม (ต่อ)

๗.๑ รับทราบการพิจารณารายงานของวุฒิสภา จำนวน ๒ เรื่อง ๑๑๐

๗.๒ รับทราบรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ๑๑๑
ที่ ๑๕๙/๒๕๖๖ (ขอเลื่อน)

๗.๓ รับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ๑๑๑
ในการปราบปรามยาเสพติด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ (ขอเลื่อน)

หน้า

๘. เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

๘.๑ รายงานผลการพิจารณาศึกษา ๑๑๓

เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน

๘.๒ รายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติ ๑๙๗

เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกและป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐ

๙. เรื่องอื่น ๆ (ต่อ)

- ตั้งกรรมาธิการสามัญในคณะกรรมาธิการการต่างประเทศ แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง ๒๔๔

๑๐. เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว (ต่อ)

- รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง รายงานผลการดำเนินการของคณะกรรมาธิการ รายไตรมาสที่ ๑ (ตุลาคม - ธันวาคม) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ๒๔๕

๑๑. เรื่องที่ค้างพิจารณา

- ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู และเยียวยากรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเล ๒๖๕

.....

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

.....

<u>รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม</u>

๑. นางสาวกมนทรรศน์ กิตติสุนทรสกุล
๒. นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล
๓. นายกรวีร์ สาราคำ
๔. นายกรุณพล เทียนสุวรรณ
๕. นายกฤช ศิลปชัย
๖. นายกฤดิทัช แสงธนโยธิน
๗. นางสาวกฤษฎิ์ ชีวะธรรมานนท์
๘. นายกฤษฐ์หิรัญ เลิศอุฤทธิ์ภักดี
๙. นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์
๑๐. นายกัณฑภณ ดวงอัมพร
๑๑. นายกัณวีร์ สืบแสง
๑๒. นายกันต์พงษ์ ประยูรศักดิ์
๑๓. นางสาวกัลยพัชร รจิตโรจน์
๑๔. นายกาญจน์ ตั้งปอง
๑๕. นางสาวกาญจนา จังหวะ
๑๖. นางสาวกานสินี โอภาสรังสรรค์
๑๗. นางสาวการณิก จันทดา
๑๘. นายกิตติ กิตติธรกุล
๑๙. นายกิตติ สมทรัพย์
๒๐. นางสาวกิตติ์ธัญญา วาจาดี
๒๑. นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ
๒๒. นายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์
๒๓. นางสาวกุลวลี นพอมรบดี
๒๔. นายเกรียงไกร กิตติธเนศวร
๒๕. นายเกรียงยศ สุดลาภา
๒๖. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม
๒๗. นายเกษม อุประ
๒๘. นายเกียรติคุณ ต้นยาง
๒๙. นายโกศล ปัทมะ
๓๐. นางขวัญเรือน เทียนทอง
๓๑. นางสาวขัตติยา สวัสดิผล
๓๒. นายคริษฐ์ ปานเนียม
๓๓. นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม
๓๔. นายคอซีย์ มามุ

๓๕. นายคำพอง เทพาคำ
๓๖. นายคุณากร มั่นนทีรัย
๓๗. นายจรยุทธ จตุรพรประสิทธิ์
๓๘. นายจรัส คุ้มไข่น้ำ
๓๙. นายจักพันธ์ ปิยพรไพบูลย์
๔๐. นายจักรกฤษณ์ ทองศรี
๔๑. นายจักรัตน์ พั้วช่วย
๔๒. นายจาตุรนต์ ฉายแสง
๔๓. นายจำลอง ภูนวนทา
๔๔. นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์
๔๕. นายจิรวัฒน์ ศิริพานิชย์
๔๖. นางสาวจิรัชยา สัพโส
๔๗. นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ์
๔๘. นางสาวจิราพร สินธุไพร
๔๙. นายจีรเดช ศรีวิราช
๕๐. นายจุติ ไกรฤกษ์
๕๑. นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์
๕๒. นายจุลพงศ์ อยู่เกษ
๕๓. นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์
๕๔. นางจุฬาลักษณ์ ขันสุธรรม
๕๕. นายเจษฎา ดนตรีเสนาะ
๕๖. นายฉกาจ พัฒนกิจวิบูลย์
๕๗. นายฉลาด ขามช่วง
๕๘. นายฉัตร สุภัทรวณิชย์
๕๙. นายเฉลิมชัย กุลาเลิศ
๖๐. นายเฉลิมพงศ์ แสงดี
๖๑. นางสาวชญาภา สินธุไพร
๖๒. นางสาวชนก จันทาทอง
๖๓. นายชนนพัฒฐ์ นาคสั้ว
๖๔. นายชยพล สท้อนดี
๖๕. นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์
๖๖. นายชริน วงศ์พันธ์เที่ยง
๖๗. นายชลธานี เชื้อน้อย
๖๘. นางสาวชลธิชา แจ้งเร็ว
๖๙. นายชวน หลีกภัย
๗๐. นายชวาล พลเมืองดี
๗๑. นายชัชวาล แพทยาไทย
๗๒. นายชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง
๗๓. นางสาวศรีญาดา ปาลิมาพันธ์
๗๔. นายชัยชนะ เดชเดโช
๗๕. นายชัยทิพย์ กมลพันธ์ทิพย์
๗๖. นายชัยธวัช ตุลาธน
๗๗. นายชัยมงคล ไชยรบ
๗๘. นายชัยวัฒน์ สถาวรวิจิตร
๗๙. นายชาตรี หล้าพรหม
๘๐. นายชิตวัน ชินอนุวัฒน์
๘๑. นายชิษณุพงศ์ ตั้งเมธากุล
๘๒. นายชุติพงศ์ พิภพภิญโญ

๘๓. นางสาวชุติมา คชพันธ์
๘๔. นายชูกัน กุลวงษา
๘๕. นายชูชัย มุ่งเจริญพร
๘๖. นายชูศักดิ์ คีรีมาศทอง
๘๗. นายชูศักดิ์ แม้นทิม
๘๘. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล
๘๙. นายเชตวัน เตือประโคน
๙๐. นายเชวงศักดิ์ เร่งไพบูลย์วงษ์
๙๑. นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กีรติ
๙๒. นายเชิงชาย ชาลีรินทร์
๙๓. นายโชติวุฒิ ธนาคมานุสรณ์
๙๔. นายไชยชนก ชิดชอบ
๙๕. นายไชยวัฒนา ติณรัตน์
๙๖. นายไชยา พรหมา
๙๗. นายไชยามพวาน มั่นเพียรจิตต์
๙๘. นายซาการียา สะอิ
๙๙. นายเซีย จำปาทอง
๑๐๐. นางสาวญาณธิชา บัวเผื่อน
๑๐๑. นางญาณีนาถ เข็มนาค
๑๐๒. นายฐากูร ยะแสง
๑๐๓. นายฐิติกันต์ ฐิติพฤฒิกุล
๑๐๔. นางฐิติมา ฉายแสง
๑๐๕. นายณกร ชารีพันธ์
๑๐๖. นายสุเทพ อู่อ้น
๑๐๗. นายณพล เชยคำแหง
๑๐๘. นายณรงเดช อุฬารกุล
๑๐๙. นายณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ
๑๑๐. นางสาวณัฐจิรา อิ่มวิเศษ
๑๑๑. นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์
๑๑๒. นายณัฐพงศ์ เปรมพูลสวัสดิ์
๑๑๓. นายณัฐพงษ์ พิพัฒน์ไชยศิริ
๑๑๔. นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ
๑๑๕. นายณัฐพงษ์ สุปริยศิลป์
๑๑๖. นายณัฐพงษ์ สุมโนธรรม
๑๑๗. นายณัฐพล โตวิจักษณ์ชัยกุล
๑๑๘. นายณัฐวุฒิ บัวประทุม
๑๑๙. นายดนุพร ปุณณกันต์
๑๒๐. รองศาสตราจารย์พิเศษดวงฤทธิ์ เบ็ญจาธิกุล ชัยรุ่งเรือง
๑๒๑. นายตรัยวรรธน์ อิ่มใจ
๑๒๒. นางสาวตวงทิพย์ จินตะเวช
๑๒๓. นายไตรเทพ งามกมล
๑๒๔. นายถนอมพงศ์ หลีกภัย
๑๒๕. นายทรงยศ รามสูต
๑๒๖. นายชลัฐ รัชกิจประการ
๑๒๗. นายทรงศักดิ์ มุสิกอง
๑๒๘. นายทรงศักดิ์ ส่งเสริมอุดมชัย

๑๒๙. นายทวิวงศ์ โตทวิวงศ์
๑๓๐. นายทวี สุระบาล
๑๓๑. นายทศพร เสรีรักษ์
๑๓๒. นายทินพล ศรีธเรศ
๑๓๓. นางทิพา ปวีณาเสถียร
๑๓๔. นางสาวทิสรัตน์ เลาหพล
๑๓๕. นายเทอดชาติ ชัยพงษ์
๑๓๖. นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร
๑๓๗. นางเทียบจุฑา ขาวขำ
๑๓๘. นายธนกร วังบุญคงชนะ
๑๓๙. เรืออากาศโท ธนเดช เพ็งสุข
๑๔๐. นายธนยศ ทิมสุวรรณ
๑๔๑. นายธนา กิจไพบูลย์ชัย
๑๔๒. นายธเนศ เครือรัตน์
๑๔๓. นายธรรมนัส พรหมเผ่า
๑๔๔. นายธัญธร ธนินวัฒนาธร
๑๔๕. นางสาวธัญธารีย์ สันตพันธุ์
๑๔๖. นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์
๑๔๗. นายธานินท์ นวลวัฒน์
๑๔๘. นางธิวัลรัตน์ อังกินันทน์
๑๔๙. นางสาวธิษะณา ชุณหะวัณ
๑๕๐. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์
๑๕๑. นายธีระชัย แสนแก้ว
๑๕๒. นายธีรัจชัย พันธุมาศ
๑๕๓. นายพงศธร ศรเพชรนรินทร์
๑๕๔. นายนนท์ ไพศาลลิ้มเจริญกิจ
๑๕๕. นายนพดล ทิพยชล
๑๕๖. นายนพดล ปัทมะ
๑๕๗. นายนพดล มาตรศรี
๑๕๘. นายนพพล เหลืองทองนารา
๑๕๙. นายนรเสฏฐ์ ศิริโรจนกุล
๑๖๐. นายนรินทร์ คลังผา
๑๖๑. นายนเรศ ธำรงค์ทิพยคุณ
๑๖๒. นายนิกร โสมกลาง
๑๖๓. นายนิคม บุญวิเศษ
๑๖๔. นางสาวนิตยา มีศรี
๑๖๕. นายนิติพล ผิวเหมาะ
๑๖๖. นายนิติศักดิ์ ธรรมเพชร
๑๖๗. นายนิพนธ์ คนขยัน
๑๖๘. นายนิยม วิวรรธนดิฐกุล
๑๖๙. นางนุชนาถ จารุวงษ์เสถียร
๑๗๐. นางสาวแนน บุณย์ธิดา สมชัย
๑๗๑. นายบัญชา เดชเจริญศิริกุล
๑๗๒. นายบัญญัติ บรรทัดฐาน
๑๗๓. นายบุญแก้ว สมวงศ์
๑๗๔. นายบุญชัย กิตติธาราทรัพย์
๑๗๕. นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา
๑๗๖. นายบุญเลิศ แสงพันธุ์

๑๗๗. นางสาวเบญจา แสงจันทร์
๑๗๘. นายปกรณ์ จีนาคำ
๑๗๙. นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร
๑๘๐. นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล
๑๘๑. นายปดิพัทธ์ สันติภาดา
๑๘๒. นางปทิดา ตันติรัตนานนท์
๑๘๓. นายประดิษฐ์ สังขจาย
๑๘๔. นางสาวประภา เฮงไพบูลย์
๑๘๕. นางสาวประภาพร ทองปากน้ำ
๑๘๖. นายประมวล พงศ์ถาวราเดช
๑๘๗. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
๑๘๘. นางสาวประวีณ์นุช เลิศจิตติสุทธิ์
๑๘๙. นายประสาท ตันประเสริฐ
๑๙๐. นายประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์
๑๙๑. นายประเสริฐ บุญเรือง
๑๙๒. นายประเสริฐพงษ์ ศรนุวัตร์
๑๙๓. นางสาวปรัชญาวรรณ ไชยสืบ
๑๙๔. นายปริญญา ฤกษ์หร่าย
๑๙๕. นายปรีดา บุญเพลิง
๑๙๖. นายปรีติ เจริญศิลป์
๑๙๗. นางสาวปวิตรา จิตตกิจ
๑๙๘. นางปัญญารัตน์ นันทภูษิตานนท์
๑๙๙. นายปารมี ไวจงเจริญ
๒๐๐. นายปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์
๒๐๑. นายปิยชาติ รุจิพรวศิน
๒๐๒. นายปิยรัฐ จงเทพ
๒๐๓. นางสาวปิยะนุช ยินดีสุข
๒๐๔. นางสาวปิยะรัฐชย์ ติยะไพรัช
๒๐๕. นางสาวผกามาศ เจริญพันธ์
๒๐๖. นายพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ
๒๐๗. นายพงษ์มนู ทองหนัก
๒๐๘. นายพชร จันทรรวงทอง
๒๐๙. นางสาวพนิดา มงคลสวัสดิ์
๒๑๐. นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน
๒๑๑. นายพรเทพ พูนศรีธนากูล
๒๑๒. นายพรเทพ ศิริโรจนกุล
๒๑๓. นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ
๒๑๔. นายพริษฐ์ วัชรสินธุ
๒๑๕. นายพลพีร์ สุวรรณฉวี
๒๑๖. นายพลากร พิมพะนิตย์
๒๑๗. นายพัฒนา สัพโส
๒๑๘. นายพันธ์ศักดิ์ บุญแทน
๒๑๙. นางพิชชารัตน์ เลาหพงศ์ชนะ
๒๒๐. นายพิชัย แจ้งจรรยาวงศ์
๒๒๑. นายพิชัย ชมภูพล
๒๒๒. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน
๒๒๓. นายพิทักษ์เดช เดชเดโช
๒๒๔. นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์

๒๒๕. นายพิบูลย์ รัชกิจประการ
๒๒๖. นายพิพิธ รัตนรักษ์
๒๒๗. นางสาวพิมพ์กาญจน์ กีรติวิราปกรณ์
๒๒๘. นางพิมพกาญจน์ พลสมัคร
๒๒๙. นางสาวพิมพ์พร พรพฤฒิพันธุ์
๒๓๐. นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุภกิจเจริญ
๒๓๑. นางสาวพิมพฤดา ตันจรารักษ์
๒๓๒. พลเอก พิศาล วัฒนวงษ์คีรี
๒๓๓. นายพีระเดช ศิริวันสาณฑ์
๒๓๔. นายอนุชา บูรพชัยศรี
๒๓๕. นางสาวพุธิตา ชัยอนันต์
๒๓๖. นายเพชรภูมิ อาภรณ์รัตน์
๒๓๗. นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ชมภู
๒๓๘. นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร
๒๓๙. นางสาวภคมน หนุนอนันต์
๒๔๐. นายภราดร ปริศนานันทกุล
๒๔๑. นายภัณฑิล น่วมเจิม
๒๔๒. นายภัทรพงศ์ ภัทรประสิทธิ์
๒๔๓. นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์
๒๔๔. นางสาวภัสริน รามวงศ์
๒๔๕. นายภาคภูมิ บูลย์ประมุข
๒๔๖. นายภาควัต ศรีสุรพล
๒๔๗. นายภาณุ พรวัฒนา
๒๔๘. นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ
๒๔๙. นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์
๒๕๐. นายภูริวรรธก์ ใจสำราญ
๒๕๑. นายมณเฑียร สงฆ์ประชา
๒๕๒. นางมนพร เจริญศรี
๒๕๓. นายมนัสนันท์ หลีนวรัตน์
๒๕๔. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช
๒๕๕. นายมานพ คีรีภูวดล
๒๕๖. นายมานพ ศรีผึ้ง
๒๕๗. นางมุกดาวรรณ เลื่องสีนิล
๒๕๘. นายยศวัฒน์ มาไพศาลสิน
๒๕๙. นายยอดชาย พึ่งพร
๒๖๐. ว่าที่ร้อยโท ยุทธการ รัตนมาศ
๒๖๑. นายยูนัยดี วาบา
๒๖๒. นายรชตะ ด่านกุล
๒๖๓. นายร่มธรรม ขำนุรักษ์
๒๖๔. นายรวี เล็กอุทัย
๒๖๕. นายรอมฎอน ปันจอร์
๒๖๖. นางสาวรักชนก ศรีนอก
๒๖๗. นายรังสรรค์ มณีรัตน์
๒๖๘. นายรังสิกร ทิมาตฤกะ
๒๖๙. นายรังสิมันต์ โรม
๒๗๐. นายรัชต์พงศ์ สร้อยสุวรรณ
๒๗๑. นางสาวรัชนก สุขประเสริฐ
๒๗๒. นางรัชนี พลซื่อ

๒๗๓. นายรัฐ คลังแสง
๒๗๔. นายราชิต สุดพุ่ม
๒๗๕. นางรำพูล ตันติวณิชชานนท์
๒๗๖. นายรุ่งโรจน์ ทองศรี
๒๗๗. นายเรืองวิทย์ คูณวัฒนาพงษ์
๒๗๘. นายฤกษ์ อยู่ดี
๒๗๙. นายลัทธชัย โชคชัยวัฒนากร
๒๘๐. นายล้ำเลิศ พัวพัฒนโชติ
๒๘๑. นางสาวลิณธิภรณ์ วริณวัชรโรจน์
๒๘๒. นายเลาฟั้ง บัณฑิตเทอดสกุล
๒๘๓. นายเลิศศักดิ์ พัฒนชัยกุล
๒๘๔. นายวรโชติ สุคนธ์ขจร
๒๘๕. นายวรท ศิริรักษ์
๒๘๖. นายวรภพ วิริยะโรจน์
๒๘๗. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล
๒๘๘. นางสาววรรณวิภา ไม้สน
๒๘๙. นางสาววรรณิดา นพสิทธิ์
๒๙๐. นายวรวงศ์ วรปัญญา
๒๙๑. นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล
๒๙๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู
๒๙๓. นายวรศิษฎ์ เลียงประสิทธิ์
๒๙๔. นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์
๒๙๕. นายวรายุทธ ทองสุข
๒๙๖. นายวราวุธ ศิลปอาชา
๒๙๗. นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ
๒๙๘. นายวัชระ ยาวอหะซัน
๒๙๙. นายวัชระพล ขาวขำ
๓๐๐. นายวันนิวัติ สมบูรณ์
๓๐๑. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์
๓๐๒. นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
๓๐๓. นายวาโย อัศวรุ่งเรือง
๓๐๔. นายวารุจ ศิริวัฒน์
๓๐๕. นายวิชัย สุดสวาสดิ์
๓๐๖. นายวิทวัส ติชะวาณิชย์
๓๐๗. นายวิทวิสิทธิ์ ปันสวนปลูก
๓๐๘. นายวินัย ภัทรประสิทธิ์
๓๐๙. นางสาววิภาณี ภูคำวงศ์
๓๑๐. นายวิรัช พิมพะนิตย์
๓๑๑. นายวิริยะ ทองผา
๓๑๒. นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร
๓๑๓. นางสาววิลดา อินฉัตร
๓๑๔. นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์
๓๑๕. นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ
๓๑๖. นายวีรนันท์ ฮวดศรี
๓๑๗. นายวีรภัทร คันธะ
๓๑๘. นายวีรวุธ รักเที่ยง
๓๑๙. นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์
๓๒๐. นายวุฒินันท์ บุญชู

๓๒๑. นายวุฒิพงศ์ ทองเหลา
๓๒๒. นายวุฒิพงษ์ นามบุตร
๓๒๓. นางสาวศนิวาร บัวบาน
๓๒๔. นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ
๓๒๕. นางสาวศรีโสภา โกฏคำลือ
๓๒๖. นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์
๓๒๗. นายศักดิ์ ซารัมย์
๓๒๘. นายศักดิ์ชาย ตันเจริญ
๓๒๙. นายศักดิ์ดา วิเชียรศิลป์
๓๓๐. นายศักดินัย นุ่มหนู
๓๓๑. นางนันทนา สงฆ์ประชา
๓๓๒. นายศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง
๓๓๓. นายศาสตรา ศรีปาน
๓๓๔. นายศิรสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ
๓๓๕. นายศิรสิทธิ์ สงนุ้ย
๓๓๖. นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล
๓๓๗. นายศิริโรจน์ ธนิกกุล
๓๓๘. นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์
๓๓๙. นายศิวะ พงศ์ธีระดุลย์
๓๔๐. นายศุทธสิทธิ์ พจน์ฐศักดิ์
๓๔๑. นายศุภโชค ศรีสุขจร
๓๔๒. นายศุภโชติ ไชยสัจ
๓๔๓. นายศุภณัฐ มีนชัยนันท์
๓๔๔. นายศุภปกรณ์ กิตยาธิคุณ
๓๔๕. นายษฐา ขาวขำ
๓๔๖. นายสกล สุนทรวาณิชย์กิจ
๓๔๗. นางสาวสกุณา สาระนันท์
๓๔๘. นางสาวเพ็ญชิสา หงษ์อุปถัมภ์ชัย
๓๔๙. นายสนอง เทพอักษรณรงค์
๓๕๐. นายสมเกียรติ ตันดิลกตระกูล
๓๕๑. นายสมเจตน์ แสงเจริญรัตน์
๓๕๒. ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ
๓๕๓. นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์
๓๕๔. นายสมยศ พลายด้วง
๓๕๕. นายณณัฏฐ์ หงษ์ชูเวช
๓๕๖. นายสมศักดิ์ บุญประชม
๓๕๗. นายสยาม เพ็งทอง
๓๕๘. นายสยาม หัตถสงเคราะห์
๓๕๙. นายสรชัด สุจิตต์
๓๖๐. นายสรพัช ศรีปราชญ์
๓๖๑. นายสรรพภัญญู ศิริไปล์
๓๖๒. นายสรรเพชญ บุญญามณี
๓๖๓. นายสรวงศ์ เทียนทอง
๓๖๔. นายสรวีย์ ศุภปณิตา
๓๖๕. นางสาวสรัสนันท์ อรรณนพพร
๓๖๖. นายสฤษฏ์พงษ์ เกี่ยวข้อง
๓๖๗. นายสฤษดิ์ บุตรเนียร
๓๖๘. นางสว่างจิตต์ เลาหะโรจนพันธ์

๓๖๙. นายสหัสวัต คุ้มคง
๓๗๐. นายสะถิระ เผือกประพันธุ์
๓๗๑. นายสังคม แดงโชติ
๓๗๒. นายสัญญา นิลสุพรรณ
๓๗๓. นายสันต์ แซ่ตั้ง
๓๗๔. นายสัมพันธ์ มะยูโซ๊ะ
๓๗๕. นายสัมฤทธิ์ แทนทรัพย์
๓๗๖. นายสาธิต ทวีผล
๓๗๗. นายสิงหภณ ดีนาง
๓๗๘. นายสิทธิชัย หล่อประสงค์สุข
๓๗๙. นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล
๓๘๐. พันโท สินธพ แก้วพิจิตร
๓๘๑. นายสิริน สงวนสิน
๓๘๒. นางสาวสิริลภัส กองตระการ
๓๘๓. นางสุขสมรวย วันทนียกุล
๓๘๔. นายสุชาติ ตันเจริญ
๓๘๕. นางสาวสุณัฐชา โล่สถาพรพิพิธ
๓๘๖. นายฐากร ตัณฑสิทธิ์
๓๘๗. นางสาวสุดารัตน์ พิทักษ์พรพัลลภ
๓๘๘. นายสุทธิชัย จรูญเนตร
๓๘๙. นายสุธรรม จริตงาม
๓๙๐. นายสุธรรม แสงประทุม
๓๙๑. นายสุพล จุลใส
๓๙๒. นางสุพัชรี ธรรมเพชร
๓๙๓. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู
๓๙๔. นายสุภกร ตันติไพบูลย์ธนะ
๓๙๕. นางสุภาพร สลับศรี
๓๙๖. นายสุรเกียรติ เทียนทอง
๓๙๗. นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์
๓๙๘. นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ
๓๙๙. นายสุรทิน พิจารณ์
๔๐๐. นายสุรพจน์ เตาะเจริญสุข
๔๐๑. พลตำรวจตรี สุรพล บุญมา
๔๐๒. นายสุรพันธ์ ไวยากรณ์
๔๐๓. รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ
๔๐๔. นายสุรศักดิ์ พันธ์เจริญวรกุล
๔๐๕. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่
๔๐๖. นายชนินทร์ รุ่งธนเกียรติ
๔๐๗. นายสุวรรณา กุมภิโร
๔๐๘. นายเสมอกัน เที่ยงธรรม
๔๐๙. นายมังกร ยนต์ตระกูล
๔๑๐. นายโสภณ ซารัมย์
๔๑๑. นายหรั่ง ธุระพล
๔๑๒. นายองค์การ ชัยบุตร
๔๑๓. นายองอาจ ฉัตรชัยพลรัตน์
๔๑๔. นางองอาจ วงษ์ประยูร
๔๑๕. นายอดิพงษ์ ฐิติพิทยา
๔๑๖. นายอดิศักดิ์ แก้วมุงคุณทรัพย์

๔๑๗. นายอนันต์ ปรีดาสุทธิจิตต์
๔๑๘. นายอนันต์ ผลอำนวย
๔๑๙. นายอนุชา นาคาศัย
๔๒๐. นายอนุชา สะสมทรัพย์
๔๒๑. นายอนุทิน ชาญวีรกูล
๔๒๒. นายอนุรักษ์ จุรีมาศ
๔๒๓. นายอนุรัตน์ ตันบรรจง
๔๒๔. นายอนุสรณ์ แก้ววิเชียร
๔๒๕. นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด
๔๒๖. นายอภิชา เลิศพชรกมล
๔๒๗. จ่าอากาศเอก อภิชาติ แก้วโกศล
๔๒๘. นายอภิชาติ ศิริสุนทร
๔๒๙. นายอภิสิทธิ์ ไล่สัตรูไกล
๔๓๐. นายอมรเทพ สมหมาย
๔๓๑. ว่าที่ร้อยตรีหญิง อรพรรณ จันตาเรือง
๔๓๒. นายอรรถกร ศิริลัทธยากร
๔๓๓. นายอรรถพล ไตรศรี
๔๓๔. นายอรรถพล วงษ์ประยูร
๔๓๕. นายอลงกต มณีกาศ
๔๓๖. นางอวยพรศรี เชาวลิต
๔๓๗. นายอัคร ทองใจสด
๔๓๘. นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์
๔๓๙. นายอัครนันท์ กัณณ์กิตตินันท์
๔๔๐. นายอัครแสนคีรี โล่ห์วีระ
๔๔๑. นายอาทิตย์ หวังศุภกิจโกศล
๔๔๒. นายอานุภาพ ลิขิตอำนวยชัย
๔๔๓. นายอามินทร์ มะยูโซ๊ะ
๔๔๔. นายอาสพลธ์ สรรณ์ไตรภพ
๔๔๕. นายอำนาจ วิลาวัลย์
๔๔๖. นายอิทธิพล ชลธราศิริ
๔๔๗. นายเอกธนัช อินทร์รอด
๔๔๘. นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์
๔๔๙. นายเอกราช ช่างเหลา
๔๕๐. นายเอกราช อุดมอำนวย
๔๕๑. นางสาวแอนศิริ วลัยกนก
๔๕๒. นายโอชิษฐ์ เกียรติก้องชูชัย

<u>รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ลาประชุม</u>

๑. นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ
๒. นายกระแสร์ ตระกูลพรพงศ์
๓. นายเกรียง กัลป์ตินันท์
๔. นายคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์
๕. นายจตุพร กมลพันธ์ทิพย์
๖. นายจักรวาล ชัยวิรัตน์นุกูล
๗. นายจิรวุฒิ สิงห์โตทอง
๘ . นายเจเศรษฐ์ ไทยเศรษฐ์

๙. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง
๑๐. นายชลน่าน ศรีแก้ว
๑๑. นายชัชวาลล์ คงอุดม
๑๒. นายชัยวัฒน์ เป้าเปี่ยมทรัพย์
๑๓. นายชาดา ไทยเศรษฐ์
๑๔. นายซูการ์โน มะทา
๑๕. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ
๑๖. นายเดชอิศม์ ขาวทอง
๑๗. นางสาวตรีนุช เทียนทอง
๑๘. นายถิรเดช ตั้งมั่นก่อกิจ
๑๙. พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง
๒๐. นายธนพัฒน์ ศรีชนะ
๒๑. นายธนาธร โล่ห์สุนทร
๒๒. นายนรากร นาเมืองรักษ์
๒๓. นายปรเมษฐ์ จินา
๒๔. นายประภัตร โพธสุธน
๒๕. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
๒๖. นางสาวละออง ติยะไพรัช
๒๗. นายไผ่ ลิกค์
๒๘. นายพนม โพธิ์แก้ว
๒๙. นายพาณุวัฒณ์ สะสมทรัพย์
๓๐. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล
๓๑. นายพูนศักดิ์ จันทร์จำปี
๓๒. นางสาวรภัสสรณ์ นิยะโมสถ
๓๓. นางสาววชิราภรณ์ กาญจนะ
๓๔. นายวิทยา แก้วภราดัย
๓๕. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๓๖. นายสมดุลย์ อุตเจริญ
๓๗. นายสมบัติ ยะสินธุ์
๓๘. นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์
๓๙. นายสาเหะมูหามัด อัลอิดรุส
๔๐. นายสุชาติ ชมกลิ่น
๔๑. นางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล
๔๒. นายสุทิน คลังแสง
๔๓. นางสาวสุภาพร กำเนิดผล
๔๔. นายสุไลมาน บือแนปีแน
๔๕. นางหทัยรัตน์ เพชรพนมพร
๔๖. นายอดิศร เพียงเกษ
๔๗. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย
๔๘. นายอับดุลอายี สาแม็ง

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๗
ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร อาคารรัฐสภา

(นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ขึ้นบัลลังก์เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : สวัสดีทุกท่านครับ ก่อนเริ่มประชุมเราหารือกันเลยนะครับ ขอเชิญท่านแรกครับ ท่านศักดินัย นุ่มหนู ครับ

นายศักดินัย นุ่มหนู (ตราด) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ศักดินัย นุ่มหนู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด พรรคก้าวไกล ผมขอนำปัญหาความเดือดร้อนของชาวบ้านจังหวัดตราดมาหารือกับท่านประธาน ๓ เรื่องด้วยกันครับ

เรื่องแรก ขอให้มีการขุดลอกคลอง ในหมู่ที่ ๕ บ้านคลองสน สะพานหิน ตำบลแหลมกลัด คือที่นี่พี่น้องชาวประมงมีปัญหามากเวลาที่ชาวบ้านเขาจะออกทะเล ลำคลองที่ใช้เวลาเข้าและออกตื้นเขินมาก

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายศักดินัย นุ่มหนู (ตราด) : ก็อย่างภาพที่ท่านประธานได้เห็นอยู่นี้ ก็ถือว่ายังแห้งไม่หมดนะครับ ถ้าจริง ๆ ก็แห้งสนิทคลองเลยไม่สามารถที่จะเข้าออกไปได้สะดวก แล้วผมก็ได้หารือต่อสภานี้มาหลายครั้งแล้ว ก็อยากให้หน่วยงานของทางกรมเจ้าท่าไปดำเนินการขุดลอกคลองให้กับชาวบ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลแหลมกลัดนี้ให้ด้วยนะครับ

เรื่องที่ ๒ ผมได้รับการร้องเรียนมาจากนางสาวณพัชรา รัตนวาร ผู้ใหญ่บ้านหนองรี ตำบลชำราก เขาบอกว่ามีความเดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องของน้ำ หมู่บ้านนี้ไม่ไกล

จากอ่างเก็บน้ำคลองสะพานหิน และที่สำคัญก็คือยังมีท่อน้ำดิบขนาดใหญ่ฝังผ่านหมู่บ้านนี้ไป แต่ว่าหมู่บ้านนี้ไม่ได้รับประโยชน์ใด ๆ จากน้ำนี้เลยครับ ก็จึงอยากที่จะให้หน่วยงานของภาครัฐหรือชลประทานได้เปิดประตูน้ำเพื่อที่จะให้มีน้ำใช้เพื่อการเกษตร แล้วก็น้ำเอาไว้ใช้สำหรับสำหรับการประปาของหมู่บ้านด้วยครับ

เรื่องสุดท้ายครับท่านประธาน เป็นเรื่องที่ผมรับฝากมาจากประธานชมรมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอเกาะช้าง ให้ติดตามในเรื่องของความคืบหน้ากรณีที่มีการประกาศที่ดินของรัฐทับที่ดินทำกินดั้งเดิมของชาวบ้าน แล้วก็มีการเรียกร้องร้องเรียนไปยังหน่วยงานหลาย ๆ หน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นทั้งในพื้นที่ ทั้งในส่วนกลาง ทั้งผู้ตรวจการแผ่นดิน ทั้งกรรมาธิการการที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สุดท้ายนี้ก็ไปที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ หรือ สคทช. ที่ได้ไปสำรวจวัดกันมาแล้ว แต่ว่าเรื่องนี้ก็เงียบหายไปแล้วก็ยังไม่คืบหน้า ก็อยากจะเรียนผ่านท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีได้เร่งรัดดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องของที่ดินบนเกาะช้างที่เรื้อรังมานาน ขอฝากท่านประธานด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านสุรทิน พิจารณ์ ครับ

นายสุรทิน พิจารณ์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรทิน พิจารณ์ หัวหน้าพรรคประชาธิปไตยใหม่ แบบบัญชีรายชื่อ ท่านประธานครับ ๓ เรื่องที่กราบเรียนท่านประธานเป็นปัญหาทั้งนั้นครับ

เรื่องแรก คือแปลงที่ดินไม่ตรงกับเลขที่ เรื่องนี้เกิดขึ้นที่หมู่บ้านพร้อมศรีสามัคคี หมู่ที่ ๑๘ ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ชาวบ้านได้ซื้อที่ดินแล้วก็สร้างบ้านมา ๓๐ ปีท่านประธานครับ ทั้งหมุดเลขที่ไม่ตรงกัน เวลาจะไปทำนิติกรรมทำไม่ได้เลย เป็นปัญหามากนะครับ ผู้ร้องก็คือนายสมบูรณ์ ศรีสอาด ประธานชุมชนประธานหมู่บ้านที่ร้องมา นายปฐม ญวนมี ผู้รับผิดชอบคือกรมที่ดิกระทรวงมหาดไทยครับ

เรื่องที่ ๒ เป็นปัญหากองทุนฟื้นฟูเกษตรกร เดี๋ยวนี้มีกรรมการเรียบร้อยแล้ว มีเงินที่จะมาซื้อหนี้เกษตรกร แต่ปรากฏว่ากองทุนยังเฉยอยู่ ทำให้เจ้าหนี้มาไล่เกษตรกร ท่านประธานที่เคารพครับ เดือดร้อนกันไปตาม ๆ กัน แทนที่กองทุนจะรีบซื้อหลังจากมีกรรมการเรียบร้อยแล้ว แต่เฉยอยู่ ผู้ร้องก็คือนายประกาย อำนาจเจริญ ผู้รับผิดชอบก็คือกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สำนักนายกรัฐมนตรีครับ

ส่วนเรื่องที่ ๓ ท่านประธานที่เคารพครับ ก็คือเรื่องยาเสพติด ยาเสพติดมีทุกหนทุกแห่ง ระบาดมาก โดยเฉพาะจังหวัดปริมณฑล เน้นไปที่จังหวัดปทุมธานี อำเภอลำลูกกา แถวเทศบาลเมืองคูคต แถวตำบลคูคต เป็นแหล่งพักยา เด็กเล็กเด็กน้อยติดกันเป็นแถวนะครับ โดยเฉพาะนโยบายรัฐบาลที่ว่าพกยาได้ ๕ เม็ด ยิ่งระบาดหนัก ผู้ร้องคือร้อยโท เอมโอด บุญทน ผู้รับผิดชอบก็คือ ป.ป.ส. แล้วก็รัฐบาล ฝากไปที่รัฐบาลครับ นโยบายยาบ้าน่าจะเป็น ๐ ท่านประธานครับ อันนี้พกได้ ๕ เม็ด ติดกันงอมแงมไปหมดครับ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านศิรสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ ครับ

นายศิรสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ศิรสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา เขตอำเภอปากช่อง พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ตามประเด็นปัญหาของวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ได้มีการปักหมุด ส.ป.ก.๔-๐๑ ทับที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ และสวนป่าปางอโศกกลางดงคนปากช่องรู้สึกไม่สบายใจ และขอประณามผู้ที่เห็นแก่ตัวจะเอาที่ดินของหลวงมาเป็นของตนผมขอเป็นตัวแทนพี่น้องประชาชนคนปากช่อง ขอกราบที่กลางใจท่านชัยวัฒน์ ลิ้มลิขิตอักษรทำความดีอยู่ในใจของพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศคอยปกป้องผืนป่าให้กับลูกหลานสืบไป ท่านประธานครับ ผมฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตลอดทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้รีบดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด

เรื่องต่อมาครับ ตามที่ผู้แทนราษฎรโคราชทุกเขตทุกคนดำริว่าต้องการให้มีการพัฒนาเมืองพัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ มีนโยบายที่จะสร้างกระเช้าลอยฟ้า จากสวนเมืองพรเชื่อมต่อมายังคลองขนานจิต มีแนวคิดที่จะทำ Sky Walk ที่เขาเขื่อนลั่น มีการก่อสร้างตั้งงบประมาณหอประชุมนานาชาติโคราช มีแผนทำสนามบินพาณิชย์ที่กองบิน ๑ คนปากช่องเฝ้าคอยความเจริญที่จะถึงนี้ ท่านประธานครับผมขอฝากให้พัฒนาบ้านท่างอย ตำบลจันทึก ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ โดยให้มีการจัดงานบอลลูนนานาชาติ และมีการจัดมหกรรมดนตรี แบบ Big Mountain เป็น Big ท่างอยครับจัดมหกรรมสินค้าเพื่อให้คนปากช่องนำสินค้ามาขาย กระตุ้นเศรษฐกิจและเป็นแหล่งพัฒนาท่องเที่ยวแหล่งใหม่ให้กับคนปากช่อง ฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ท่านรัฐมนตรีหน้าเด็ก แต่มีความสามารถ นั่นก็คือท่านสุดาวรรณหวังศุภกิจโกศล ให้จัดสรรงบประมาณมาพัฒนาปากช่องด้วยครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านภัสริน รามวงศ์ ครับ

นางสาวภัสริน รามวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานที่เคารพค่ะ ดิฉัน ภัสริน รามวงศ์ สมาชิกผู้แทนราษฎรจากพรรคก้าวไกล เขตบางซื่อ ดุสิต แขวงถนนนครไชยศรีค่ะ วันนี้ดิฉันขอเอาเรื่องความเดือดร้อนของพ่อแม่พี่น้องประชาชนชาวบางซื่อดุสิตค่ะ

เรื่องที่ ๑ วันนี้ขอเป็นปากเป็นเสียงให้กับพี่น้องดับเพลิงกู้ภัยค่ะ จากการที่ดิฉันได้พบปะพี่น้อง ทราบมาว่าค่าเสี่ยงภัยจากเดิม ๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ที่บรรจุเข้ามาค่ะ ผ่านมาแล้วไม่มีการปรับขึ้นเลย และยังมีเรื่องเวลาของการทำงานที่ทำงานหนักกว่า ๑๒ ชั่วโมง ไม่มีระเบียบชั่วโมงการทำงานที่ชัดเจนค่ะ นอกจากนี้สถานที่ทำงานและที่พักอาศัยก็เป็นแบบชั่วคราว สภาพแวดล้อมแออัดไม่เอื้ออำนวยให้ร่างกายได้พักผ่อนค่ะ แล้วก็ปัจจุบันการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทั้งจากภัยธรรมชาติ แล้วก็เกิดจากมนุษย์ค่าเสี่ยงภัยที่อาสาสมัครเหล่านี้ควรจะต้องได้รับปรับเพิ่ม

ให้ทันกับเศรษฐกิจที่ค่าครองชีพสูงขึ้นค่ะ แล้วก็ขอให้เพิ่มอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่จับสัตว์ เมื่องู ตะขาบ สัตว์มีพิษเข้าบ้าน เจ้าหน้าที่ขาดแคลนอุปกรณ์เครื่องป้องกันสัตว์มีพิษ แล้วก็ขอฝากท่านประธานค่ะเพิ่มสิทธิสวัสดิการแล้วก็อุปกรณ์ในการจับสัตว์มีพิษด้วยค่ะ

เรื่องที่ ๒ สายสื่อสารระโยงระยางพัวพันเกี่ยวพาดหัวประชาชนบริเวณประชาชื่น ๘ ประชาชื่น ๔๕ หน้าร้าน คลาวด์ คิวพลัส เส้นประชาราษฎร์สาย ๒ เขตบางซื่อซอยร่วมจิตต์ แล้วก็บริเวณสะพานลอยหน้าวัดจันทร์สโมสร ทั้ง ๒ ฝั่ง บริเวณหน้าห้างสุพรีมคอมเพล็กซ์ ตรงกลางสะพานลอยฝั่งสุพรีม คอมเพล็กซ์ สายสื่อสารห้อยระโยงระยางจนแทบจะกระโดดยางได้เลยค่ะ จึงขอฝากท่านประธานไปถึง กสทช. ให้แสดงความกระตือรือร้นแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพ่อแม่ พี่น้องประชาชนด้วยค่ะ ขอบพระคุณ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านสฤษฏ์พงษ์ เกี่ยวข้อง ครับ

นายสฤษฏ์พงษ์ เกี่ยวข้อง (กระบี่) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สฤษฏ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ พรรคภูมิใจไทยครับ ผมขออนุญาตหารือท่านประธานครับ เนื่องจากว่าผู้นำชุมชนในพื้นที่ได้เรียกร้องมาในเรื่องขอให้กระทรวงคมนาคมขยายถนนจากอำเภอคลองท่อมไปสู่อำเภอลำทับ ซึ่งเป็นรอยเชื่อมต่อไปจังหวัดนครศรีธรรมราช ในขณะนี้ยังมี ๒ เลนการจราจร แต่มีรถพ่วงมากมายทำให้ก่อเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง แล้วก็ต้องขอขอบคุณท่านศักดิ์สยาม ชิดชอบ ในสมัยรัฐมนตรีครั้งที่แล้วที่ได้ไปทำโครงการถนน ๔ เลน เชื่อมต่อจากอำเภอเหนือคลองไปอำเภอเขาพนมปีนี้เบ็ดเสร็จแล้วได้งบประมาณ ๙๐๐ ล้านบาท พี่น้องประชาชนขอฝากขอบคุณมาด้วยครับ

เรื่องต่อไปครับ ที่ดินเขตสัมปทานในจังหวัดกระบี่ ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ดินมีหลายหมื่นไร่ ในขณะนี้หมดสัญญาสัมปทานไปแล้ว

ปรากฏว่าพี่น้องประชาชนไม่มีที่ดินทำกิน ก็เรียกร้องว่าเมื่อไรรัฐจะมีความชัดเจนในเรื่องของนโยบายเพื่อที่จะไปจัดการกับที่ดินหมดสัมปทานไม่ให้นายทุนเข้าไปครอบครองปลูกปาล์มเพื่อที่จะมาทำประโยชน์ในภาพรวมแล้วก็พี่น้องประชาชน

เรื่องสุดท้ายท่านประธานครับ วันนี้ในจังหวัดกระบี่ เรื่องยาบ้า ยาเสพติดลงพื้นที่โรงเรียนไปแล้วนะครับ ถ้าไม่มีการแก้ไขผมเชื่อว่าอนาคตในส่วนของครอบครัวแล้วก็เยาวชนจะมีปัญหา ไม่ใช่แต่เฉพาะจังหวัดกระบี่ ผมฟังมาทั่วประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่บ้านผมนั้นครูบาอาจารย์ ผู้ปกครองร้องเรียนมาว่ามีเกือบทุกอำเภอ เพราะฉะนั้นก็ฝากในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญในเรื่องของการระบาดของปัญหายาเสพติดลงสู่ในส่วนของโรงเรียนและชุมชนด้วย กราบขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านธีรัจชัย พันธุมาศ ครับ

นายธีรัจชัย พันธุมาศ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ธีรัจชัย พันธุมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขตหนองจอก เขตมีนบุรี และเขตลาดกระบัง พรรคก้าวไกลครับ ขออนุญาตหารือดังนี้ท่านประธานครับ ปัญหายาเสพติดได้รับร้องเรียนจากพี่น้องประชาชน สืบเนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขได้ออกกฎกระทรวงที่เปิดโอกาสให้ผู้ครอบครองยาบ้า ๕ เม็ด เป็นผู้เสพ แล้วก็จะต้องนำไปปฏิบัติถ้าสมัครใจ กรณีอย่างนี้ผู้ปกครองได้มาร้องเรียนกับกระผมมากมายนะครับ ว่ามีเยาวชนบุตรหลานติดยาเสพติดกันงอมแงมจำนวนมาก และเพื่อน ๆ สส. ในกรุงเทพมหานครก็มาบอกผมว่าก็ติด ๆ เช่นกัน นี่คือปัญหาการระบาดยาเสพติดยาบ้าเกิดจากนโยบายของรัฐบาลโดยแท้ และกรณีอย่างนี้ทำให้เจ้าหน้าที่นั้นทุจริต การที่ไม่จับ หรือเจ้าหน้าที่จับแล้วก็ลดยาให้น้อยเอื้อต่อการค้ายาเสพติดให้กว้างขวางขึ้น ขอให้รัฐบาลนั้นได้โปรดทบทวนนโยบายนี้ด้วยครับ นอกจากนั้นสืบเนื่องจากการติดยาเสพติดดังกล่าวนะครับ มีผู้ติดยาเสพติดบางครั้งในพื้นที่ของผม เขตหนองจอก เขตมีนบุรี และเขตลาดกระบังนั้นก็มีบางคนคลุ้มคลั่ง อาสาสมัคร เช่น ครูต้อย นภาพร ในพื้นที่ผมก็มาแจ้งบอกว่าเขานำตัว

ไปส่งที่โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา แต่เตียงไม่พอ บางครั้งก็จ่ายยาเข้ามาแล้วก็เอามากักที่บ้าน เดี๋ยวคลุ้มคลั่งต้องนำไปส่งอีก ตำรวจก็พูดเช่นเดียวกัน กู้ภัยก็พูดเช่นเดียวกันในการไปส่ง บางครั้งในการตรวจก็จะต้องเสียค่าตรวจให้กับผู้ที่ไปตรวจด้วย เหล่านี้เป็นระบบการบำบัดรักษายาเสพติดก็ยังมีปัญหา ขอให้กระทรวงสาธารณสุขได้โปรดแก้ไข ระบบแก้ไขการติดยาด้วย ทั้งที่ในส่วนของโรงพยาบาลธัญญารักษ์ ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับเขตหนองจอก เขตมีนบุรี เขตลาดกระบัง และกรุงเทพฯ ตะวันออก ๙ เขต ก็สำหรับคนที่มีฐานะดี แต่สำหรับคนที่มีฐานะที่ยากจนแล้วลำบากมากและเป็นภาระกับตำรวจ กู้ภัยและอาสาสมัครครับ ดังนั้นขอให้ทางรัฐบาลได้โปรดแก้ที่ต้นเหตุด้วยการป้องกันทบทวนนโยบายและแก้ไขระบบการบำบัดรักษาด้วยครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านฉลาด ขามช่วง ครับ

นายฉลาด ขามช่วง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ฉลาด ขามช่วง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด เขต ๒ พรรคเพื่อไทย วันนี้ขอนำเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนมาหารือท่านประธานเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปแก้ไขต่อไปครับ

เรื่องแรกครับ ได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนในพื้นที่ อำเภอโพนทอง อำเภอโพธิ์ชัย ซึ่งมีที่ดินส่วนหนึ่งอยู่ในพื้นที่ ส.ป.ก. และพื้นที่ส่วนหนึ่งอยู่ในที่สาธารณประโยชน์ที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือไม่สามารถออกเอกสารสิทธิได้ จึงขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยกเลิกพื้นที่ ส.ป.ก. ที่เป็นที่อยู่อาศัยของพี่น้องประชาชนโดยเฉพาะ เช่น บ้านภูเขาทอง ตำบลคำพอุง อำเภอโพธิ์ชัย ทั้งหมู่บ้านเป็นเขต ส.ป.ก. หมด ให้ยกเลิกเพิกถอนพื้นที่ ส.ป.ก. ที่ออกทับซ้อนให้ออกโฉนดที่ดินให้กับพี่น้องประชาชนเป็นที่อยู่อาศัยครับ

เรื่องที่ ๒ คือพื้นที่ตำบลเชียงใหม่ ตำบลดอนโอง ตำบลบัวคำ เป็นพื้นที่ที่อยู่อาศัย แต่ไม่สามารถออกเอกสารสิทธิได้ เนื่องจากว่าเป็นสาธารณประโยชน์

ทำเลเลี้ยงสัตว์เช่นเดียวกัน แต่ขณะนี้พื้นที่เหล่านั้นพี่น้องประชาชนได้อยู่เต็มพื้นที่ มีทั้งที่ทำการ อบต. เทศบาล มีสถานีตำรวจ มีโรงเรียน มีโรงพยาบาล จึงขอให้กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ยกเลิก เพิกถอน เพื่อออกเอกสารสิทธิ ออกโฉนดให้กับพี่น้องประชาชน

เรื่องที่ ๓ ได้รับการร้องเรียนจาก นายสุพจน์ ศิริแว่น นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลผักแว่น ว่าพี่น้องเกษตรกรในตำบลผักแว่น ได้ยื่นคำร้องต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ร้อยเอ็ด เพื่อขอให้ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร แจ้งไปแล้วนะครับ แต่บัดนี้ไม่ได้รับคำตอบ และไม่ได้แจ้งกับพี่น้องประชาชน จึงขอให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้แจ้งความคืบหน้า และจัดสรรงบประมาณให้ด้วยครับ

เรื่องสุดท้าย เนื่องจากกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ตำบลคำนาดี ได้เปิดกิจกรรมมา และตอนนี้อยู่เฉย ๆ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเรียกค่าไฟฟ้ามา ๓๑,๐๐๐ บาท ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ใช้ไฟฟ้า ขอให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโพนทอง ช่วยดำเนินการด้วยครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านชลธิชา แจ้งเร็ว ครับ

นางสาวชลธิชา แจ้งเร็ว (ปทุมธานี) : เรียนประธานสภาผู้แทนราษฎร ดิฉัน นางสาวชลธิชา แจ้งเร็ว ผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี พรรคก้าวไกล วันนี้ดิฉันมีปัญหาของพ่อแม่พี่น้องในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง และตำบลคลองสาม มาปรึกษาหารือผ่านท่านประธาน ๓ เรื่องด้วยกันค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นางสาวชลธิชา แจ้งเร็ว (ปทุมธานี) : เรื่องแรกคือปัญหาอุบัติเหตุในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง เนื่องจากในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองท่าโขลงจะมีทางแยกย่อยอยู่หลายจุด แล้วก็หลายจุดเองก็ขาดสัญญาณไฟจราจร จนทำให้เกิดอุบัติเหตุหลายครั้ง ดิฉันจึงขอฝากผ่านไปยังเทศบาลเมืองท่าโขลง ให้พิจารณาการติดตั้งสัญญาณจราจร ป้ายเตือนจราจรในทางแยกที่สำคัญ เช่น บริเวณซอยเทพกุญชร ๓๒ หรือบริเวณ

ตลาดนัดมีโชคมีชัย บริเวณแยกซอยเทพกุญชร ๔๒ หรือว่าซอยแมนฮัตตัน และบริเวณด้านหน้าสำนักงานกรมที่ดินคลองหลวง ซึ่งเป็นสถานที่ราชการที่มีรถจอดอยู่บริเวณไหล่ทางจำนวนมาก แล้วก็สุ่มเสี่ยงให้เกิดอุบัติเหตุหลายครั้งค่ะ

เรื่องที่ ๒ คือปัญหาการเผาไหม้ขยะจะลุกลามไปเป็นเพลิงไหม้ในพื้นที่ดิฉันและทีมงานได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนทั้งในเขตท่าโขลง และตำบลคลองสามถึงปัญหาการลักลอบเผาขยะในหลายจุด และกระจายไปทั่วทุกพื้นที่ ปัจจุบันจังหวัดปทุมธานี มีปัญหาเรื่องของ PM2.5 อยู่แล้ว การลักลอบเผาขยะดังกล่าวก็จะเพิ่มมลพิษทางอากาศในพื้นที่ สร้างความเดือดร้อนแก่เพื่อนบ้าน แล้วยิ่งในช่วงอากาศร้อนอบอ้าวสุ่มเสี่ยงต่อการคุมเพลิงไหม้ไม่ได้ ดิฉันจึงขอฝากผ่านท่านประธานไปยังหน่วยงานท้องถิ่นทั้ง อบต. คลองสาม และรวมไปถึงเทศบาลเมืองท่าโขลงให้กำชับดูแลเรื่องดังกล่าวอย่างเคร่งครัดค่ะ

เรื่องที่ ๓ คือปัญหาเรื่องของกลไกรับเรื่องร้องเรียนของเทศบาลเมืองท่าโขลง ซึ่งในปัจจุบันจะมี ๒ ช่องทาง ในการรับเรื่องร้องเรียนของเทศบาล ช่องทางแรก คือการร้องเรียนผ่านระบบ Online หรือ DGA บน Website ของทางเทศบาล ช่องทางที่ ๒ คือการร้องเรียนผ่านผู้นำชุมชนหรือว่า สท. ในพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตามดิฉันได้รับการร้องเรียนจากประชาชนในพื้นที่ว่าช่องทางการร้องเรียนปัญหาในพื้นที่ยังมีปัญหาอยู่หลายประการ เช่นการขาดระบบการติดตามเรื่องที่ร้องเรียนไปแล้ว หรือบางครั้งเรื่องที่ร้องเรียนผ่านไปยังผู้นำชุมชนก็ไปไม่ถึงทางเทศบาล ดิฉันจึงขอฝากทางท่านประธานไปยังเทศบาลเมืองท่าโขลงให้ช่วยปรับปรุงระบบการรับเรื่องร้องเรียนที่มีคุณภาพมากขึ้น และให้ผู้ที่ร้องเรียนสามารถติดตามเรื่องร้องเรียนของตัวเองได้อย่างใกล้ชิดมากขึ้น ขอบคุณค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านจีรเดช ศรีวิราช ครับ

นายจีรเดช ศรีวิราช (พะเยา) : กราบเรียนประธานสภาที่เคาร กระผม นายจีรเดช ศรีวิราช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพะเยา เขต ๓ พรรคพลังประชารัฐ

วันนี้ได้แบกนำความหวังของผู้สูงอายุมาฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ท่านประธานครับ ประเทศเรานั้นมีประชากรประมาณ ๗๐ ล้านคน มีทั้งเด็กและผู้ใหญ่รวมทั้งผู้อยู่ในวัยชราหรือที่เรียกว่าผู้สูงอายุ ซึ่งขณะนี้มีจำนวนประมาณ ๑๓ ล้านคน ที่ผ่านมาทุกรัฐบาลได้ให้การช่วยเหลือเป็นเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตั้งแต่ ๖๐๐-๑,๐๐๐ บาท จ่ายเป็นขั้นบันได ก็พอบรรเทาความเดือดร้อนไปบ้าง แต่ทุกวันนี้นับวันเศรษฐกิจยิ่งถีบตัวสูงขึ้น เงินที่ได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย ทำให้ผู้สูงอายุจำนวนมากอยู่ในสภาพที่ยากลำบาก บางคนไม่มีลูกหลานดูแลก็อาศัยเงินส่วนนี้ประทังชีวิตไปวัน ๆ ท่านประธานครับทุกครั้งที่มีการเลือกตั้ง บรรดาผู้สมัครต่างก็นำนโยบายของพรรคไปขายความหวัง สร้างความฝันให้กับพี่น้องชาวบ้าน ไม่ว่าเวทีเล็กเวทีใหญ่ แผ่นป้าย แผ่นพับ บัตรแนะนำตัว รถแห่ประกาศไปทั่วทุกชุมชน ตำบล หมู่บ้าน เพื่อต้องการคะแนนเสียง เมื่อการเลือกตั้งผ่านไปก็รวบรวมเสียงที่ได้มาจัดตั้งรัฐบาลเข้าไปบริหารประเทศ วันนี้ผ่านไปกว่า ๖ เดือน นโยบายหลายเรื่องยังไม่มีใครพูดถึง ท่านทราบไหมครับว่าพวกเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ลงพื้นที่ครั้งใดก็ถูกพี่น้องชาวบ้านทวงถามมาโดยตลอด พวกเราเป็น สส. เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ มีหน้าที่พิจารณากฎหมายและตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลเท่านั้น ไม่มีอำนาจหน้าที่ไม่มีงบประมาณที่จะเข้าไปดูแลแก้ปัญหา มีอย่างเดียวคือแหกปากทวงถามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับพี่น้องประชาชน ขอฝากไปยังรัฐบาลเข้าไปนั่งบริหารประเทศได้โปรดระลึกนึกถึงนโยบายบนป้ายประชาสัมพันธ์ที่ผ่านมาว่าพรรคนั้นจะให้เท่านี้ ส่วนพรรคนี้จะให้เท่านั้น อันนั้นดีอันนี้แจ่ม เกทับรับกันอุตลุด นโยบายของทุกพรรคล้วนแล้วแต่เป็นของดีมีประโยชน์ทั้งนั้น ขออย่างเดียวอย่าให้นโยบายกลายเป็นเพียงวาทกรรมที่นำมาหลอกขอคะแนนเสียงจากพี่น้องชาวบ้าน สุดท้ายขอฝากความหวังไปยังรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้โปรดพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้กับผู้สูงอายุด้วยครับ แม้ไม่ได้ตามที่วาดฝันไว้อย่างน้อยในปีแรกก็ขอได้สักครึ่งราคา ได้คนละ ๑,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาท กันถ้วนหน้าก็ยังดี จะทำอะไรก็รีบทำ ชาวบ้านเขารออยู่ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านจิรัชยา สัพโส ครับ

นางสาวจิรัชยา สัพโส (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวจิรัชยา สัพโส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย วันนี้ดิฉันมีเรื่องหารือท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดังนี้ค่ะ

เรื่องแรก จากการลงพื้นที่สำรวจปัญหาจากพี่น้องและผู้นำท้องถิ่นท้องที่ ตำบลช้างมิ่ง อำเภอพรรณานิคม ได้มีการฝากเรื่องไปยังกรมชลประทาน ให้จัดสรรงบประมาณปรับปรุงซ่อมแซมสะพานข้ามคลองชลประทานที่ชำรุดคับแคบ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นางสาวจิรัชยา สัพโส (สกลนคร) : แล้วจากภาพจะเห็นว่าเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งค่ะ เนื่องจากตรงนี้เป็นสะพานคอนกรีตที่พี่น้องใช้สัญจร โดยเฉพาะการขนส่งสินค้าทางการเกษตร ซึ่งจะมีอยู่ทั้งหมด ๓ จุด จุดแรกอยู่ฝั่งหน้าบ้านโนนค้อ จุดที่ ๒ หลังบ้านโนนค้อ และจุดที่ ๓ ฝั่งสะพานหลังบ้านดอนขาวค่ะ

เรื่องที่ ๒ ดิฉันขอฝากเรื่องไปยัง นพค.๒๖ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ฝากพิจารณาการปรับปรุงถนนทางเชื่อม ตำบลบริเวณบ้านโนนสวรรค์ ตำบลนาฮี อำเภออากาศอำนวย ไปยังบ้านหนองนาหาร ตำบลนาซอ อำเภอวานรนิวาส เพราะจากเดิมตรงนี้เป็นถนนลูกรัง ซึ่งเป็นถนนที่ต้องการที่จะเป็นถนนคอนกรีตเป็นถนนทางเชื่อมจากทางหลวงชนบทค่ะ ซึ่งปัญหาเหล่านี้พี่น้องที่ใช้ตรงนี้สัญจรก็มีการพูดถึงเป็นเวลาหลายสิบปี แต่ตอนนี้ก็ยังไม่ได้ถูกนำมาพิจารณางบประมาณเพื่อพัฒนาถนนเส้นนี้ค่ะ

เรื่องสุดท้าย ดิฉันขอฝากไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาค่ะ เนื่องจากช่วงปลายปีที่ผ่านมาจนถึงตอนนี้เป็นช่วงของงานกีฬาที่จัดขึ้นในโรงเรียนหรือในท้องถิ่น ทำให้น้อง ๆ นักเรียน และนักกีฬาหลาย ๆ ท่านต้องการสถานที่ในการฝึกซ้อม แต่ปัจจุบันในพื้นที่เขต ๓ ยังไม่มีสนามกีฬาหลัก จึงขอฝาก

พิจารณาในการก่อสร้างสนามกีฬาหลักประจำอำเภอ ในพื้นที่เขต ๓ ไม่ว่าจะเป็นอำเภออากาศอำนวย ตำบลนาซอ อำเภอวานรนิวาส ว่าตำบลหนองลาด อำเภอเมือง และอำเภอพรรณานิคมด้วยค่ะ กราบขอบพระคุณท่านประธานค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านวีรภัทร คันธะ ครับ

นายวีรภัทร คันธะ (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วีรภัทร คันธะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ อำเภอพระประแดง ยกเว้นตำบลบางจาก พรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ ขอเรียนปรึกษาหารือท่านประธานดังนี้ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายวีรภัทร คันธะ (สมุทรปราการ) : เรื่องแรกครับบริเวณคลองบนหมู่ที่ ๑๕ ตำบลบางหญ้าแพรกตื้นเขิน และมีต้นไม้รกอยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยขุดลอกคู คลองนะครับ แล้วก็ตัดต้นไม้ที่รกด้วยนะครับ

เรื่องที่ ๒ อยากให้กรมเจ้าท่าเข้ามาสำรวจความเป็นไปได้ในการใช้พื้นที่บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา หลังวัดครุนอก ในการทำเป็นลานกิจกรรมสำหรับชุมชน รวมถึงการสร้างเป็นทางเชื่อมต่อเพื่อเลี่ยงการจราจรที่ติดขัดบริเวณถนนสุขสวัสดิ์ ถ้าหากสร้างได้ก็จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนมาก ๆ ครับ

เรื่องที่ ๓ น่าแปลกใจมากครับ บนถนนปู่เจ้าสมิงพราย ไม่มีรถเมล์สาธารณะแม้แต่สายเดียว ชาวบ้านร้องกันเข้ามาอยากให้มีรถเมล์วิ่งรับส่งคนข้ามสะพานภูมิพลไปบริเวณถนนพระราม ๓ และถนนสุขสวัสดิ์ ฝากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงมาหาแนวทางอำนวยความสะดวกประชาชนตรงนี้ด้วยนะครับ

เรื่องสุดท้าย ผมไม่แน่ใจว่าเรื่องนี้ผมต้องพูดอีกกี่ครั้งนะครับ ท่านประธานครับ ปัญหารถบรรทุกขนาดใหญ่วิ่งในซอยแคบ ๆ ล่าสุดมีคนเสียชีวิตอีกแล้วนะครับ เป็นประธานชุมชนเลย ผมไม่ยอมแล้ว ทั้ง ๆ ที่ควรหาแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหานี้

พูดซ้ำแล้วซ้ำอีก ผมพูดในทุก ๆ การปรึกษาหารือ เรื่องปัญหารถบรรทุกวิ่งในซอยขนาดเล็ก ตอนนี้เกิดเหตุซ้ำแล้วซ้ำอีก ได้โปรดเถอะครับ ขอร้องเถอะครับ สงสารชาวบ้านได้ไหมครับ ลงมาดูพื้นที่จริงกับผมก็ได้ ทุกหน่วยงานมาช่วยกันหาทางออกครับ ขอให้ครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายครับ ขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง ครับ

นายชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง (ขอนแก่น) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง ผู้แทนหน้ามนคนขอนแก่น เขต ๓ พรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ ขออนุญาตนำเรียนปัญหาในพื้นที่ของพี่น้องประชาชนเขต ๓ ขอนแก่นครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง (ขอนแก่น) : เรื่องแรก เป็นถนนท้องถิ่น จากบ้านโนนเชือก ตำบลบ้านขาม ไปยังบ้านบึงเป่ง ตำบลท่ากระเสริม อำเภอน้ำพอง ถนนมีสภาพชำรุดตั้งแต่ช่วงน้ำท่วมเมื่อ ๒ ปีก่อน พี่น้องประชาชนสัญจรไปมาด้วยความยากลำบากครับ ขออนุญาตนำเรียนฝากท่านประธานไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ให้ช่วยดำเนินการแก้ไขด้วยครับ

เรื่องที่ ๒ ถนน ขก.๓๐๖๖ บ้านหนองโน ตำบลหนองโน อำเภอกระนวน ถนนชำรุด มีหลุมเล็กหลุมใหญ่เยอะแยะเต็มไปหมดครับ ถนนเส้นนี้ตัดผ่านชุมชนบ้านหนองโน เทศบาลตำบลหนองโน และอีกหลาย ๆ หมู่บ้าน รถเล็ก รถอ้อย สัญจรไปมาด้วยความยากลำบาก ขออนุญาตนำเรียนฝากท่านประธานไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นให้ช่วยดำเนินการแก้ไขด้วยครับ

เรื่องที่ ๓ ถนนท้องถิ่นเส้นบ้านห้วยเชือก-ห้วยแสง ไปยังบ้านศรีสถิต-ศรีสมบูรณ์ ตำบลหนองโก อำเภอกระนวน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณหน้าหอพักของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช อำเภอกระนวน ถนนชำรุดเป็นหลุมเยอะแยะ

มากมายครับ ขออนุญาตนำเรียนฝากท่านประธานไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโก ให้ช่วยดำเนินการแก้ไขด้วยครับ

เรื่องที่ ๔ บริเวณสี่แยกบ้านป่าหวายนั่ง ตำบลเขาสวนกวาง อำเภอเขาสวนกวาง จุดตัดถนนทางหลวงชนบท ขก.๑๐๑๓ และ ขก.๔๐๐๓ จุดตัดนี้เกิดอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อยครั้ง เนื่องจากบริเวณนี้เป็นทางลงเนินมาพอดี พี่น้องประชาชนอยากจะให้มีการติดตั้งสัญญาณไฟเตือน รวมทั้งการจัดทำ Rumble Strip หรือแม้แต่การติดตั้งเสาล้มลุก เพื่อเป็นการแบ่งแยกช่องจราจรให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการลดและเป็นการป้องกันอุบัติเหตุ ฝากนำเรียนท่านประธานไปยังทางหลวงชนบทให้ช่วยดำเนินการด้วยครับ

เรื่องสุดท้าย มาจากพี่น้องชาวอำเภอซำสูง พี่น้องอยากจะให้มีการทำถนนลาดยางเส้นเลียบคลองชลประทานจากบ้านคูคำ ไปบ้านบ่อใหญ่ ตำบลคูคำ อำเภอซำสูง เนื่องจากช่วงหน้าฝนมีการสัญจรไปมาด้วยความยากลำบากครับ ที่สำคัญถนนเส้นนี้เป็นเส้นทางลัดที่จะใช้เดินทางไปยังอำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคามได้ด้วยนะครับ จึงขออนุญาตนำเรียนฝากท่านประธานไปยังกรมชลประทานช่วยพิจารณาดำเนินการให้กับพี่น้องประชาชนด้วย ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านทรงยศ รามสูต ครับ

นายทรงยศ รามสูต (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ทรงยศ รามสูต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ขอหารือท่านประธานผ่านไปยังกรมชลประทานนะครับ

เรื่องแรก โครงการฝายห้วยห้อมพร้อมระบบส่งน้ำ ซึ่งผมได้หารือไปคราวที่แล้ว ขอบคุณชลประทานที่ไปดูแลนะครับ สำรวจออกแบบแล้ว พี่น้องบ้านดอนน้ำครกกับพุฒิมาราม ก็จะได้รับประโยชน์ โครงการนี้ใช้ประมาณ ๒๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่ยังไม่มีสตางค์ ฝากรัฐบาลช่วยพิจารณาด้วย

โครงการที่ ๒ ในเขตเทศบาลตำบลกองควายเหมือนกัน โครงการสถานีสูบน้ำด้วยพลังไฟฟ้า ในโครงการจะทำแพขนานยนต์สูบน้ำจากน้ำน่านไปลงหนองแล้วก็กระจายไปทั่ว ซึ่งจะมีพื้นที่ได้ประโยชน์ ๑,๕๐๐ ไร่ ชลประทานไปสำรวจแล้วมันไม่มีพื้นที่ที่ทำเกษตร ใช้งบประมาณ ๓๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท ก็ฝากชลประทานช่วยดูแลด้วย ขอบคุณท่านนายกและทีมงานที่พาผมไปดูนะครับ

โครงการที่ ๓ ก็คือปรับปรุงสถานีสูบน้ำบ้านน้ำครกใหม่ ตำบลกองควาย หมู่ที่ ๔ เทศบาลตำบลกองควายเหมือนกัน เนื่องจากสถานีนี้ท่อแตกอยู่เรื่อย เทศบาลเอางบไปลง ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่พอ ก็ฝากชลประทานไปสำรวจนะครับ เทศบาลถ้าเขาสำรวจมันเกินศักยภาพก็ฝากชลประทานไปดูแลด้วย ไหน ๆ ไปสำรวจแล้วก็ฝากทำสถานีสูบน้ำด้วยนะครับ

โครงการสุดท้าย ในเขตของอำเภอท่าวังผา บ้านนาเผือก ตำบลจอมพระ พื้นที่ชลประทาน ๕๐๐ ไร่ โครงการนี้ตั้งแต่สมัยประชุมที่แล้วภรรยาผมก็อภิปราย ผมมาก็อภิปราย ก็เป็นที่น่ายินดีนะครับ ชลประทานไปสำรวจแล้วจะทำแทนฝายเดิมที่ขาด ใช้งบประมาณ ๒๑,๑๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งถ้าโครงการต่าง ๆ เหล่านี้สำเร็จ พี่น้องประชาชนในจังหวัดน่านก็สามารถทำเกษตร ทำนาอะไรได้อย่างเต็มที่ ก็อยากจะฝากท่านประธานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าชลประทาน เพราะว่าปัญหาเรื่องแหล่งน้ำเป็นปัญหาที่สำคัญ โดยเฉพาะพี่น้องประชาชนภาคเกษตรกร ก็ฝากรัฐบาลห่วงใยแล้วก็ดูแลปัญหาแหล่งน้ำ ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านสุเทพ อู่อ้น ครับ

นายสุเทพ อู่อ้น (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุเทพ อู่อ้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล เครือข่ายแรงงาน มีเรื่องหารือท่านประธานไปยังนายกรัฐมนตรี ผู้นำรัฐบาล และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ซึ่งเห็นได้ว่าพี่น้องแรงงานได้ฝากให้ผมมาติดตาม

ความจริงใจในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำที่ยังไม่มีความชัดเจนในการที่จะปรับในรอบที่ ๒ ก็ให้ช่วยพิจารณาด้วย และเรื่องที่สำคัญคือการทำงานในส่วนของการออกกฎหมายที่ก้าวหน้า ซึ่งขณะนี้ประชาชนรอความหวัง จะเห็นได้ว่าพรรคก้าวไกลที่ได้รับการเลือกตั้งมา ๑๔ ล้านคน พยายามที่จะผลักดันกฎหมายต่าง ๆ เข้าสู่สภา จะเห็นได้ว่ารัฐบาลพยายามใช้ในการอุ้ม การใช้การปัดตก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเมื่อวานพี่น้องแรงงานได้มาเฝ้าติดตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานที่จะเข้าสู่สภาก็ถูกเลื่อนออกไป ด้วยเนื่องจากรัฐบาลขอให้นายกรัฐมนตรีได้เซ็นกฎหมายคุ้มครองแรงงานฉบับอื่น ๆ ของทางรัฐบาลซึ่งเข้าประกบเรื่องนี้พี่น้องแรงงานฝากผมมาคุยไปยังท่านประธาน ถ้าใช้ยุทธศาสตร์นี้ในการที่จะอุ้มกฎหมายของพี่น้องแรงงาน โดยเฉพาะกฎหมายที่มาจากแรงงาน ๑๔ ล้านคน ไม่อยากให้สภาแห่งนี้ปัดตกและทำให้เกิดเงื่อนไขพี่น้องถูกกดทับแรงงานจะไม่ทนต่อไป ดังนั้นเรื่องเหล่านี้ก็อยากฝากท่านประธานว่าเมื่อสภาเป็นระบบประชาธิปไตย อยากให้ทางสภาได้พยายามให้รัฐบาลได้ทำหน้าที่ในการที่จะทำให้กฎหมายทอดออกไปใช้ในการที่จะดูแลประชาชน โดยเฉพาะกฎหมายคุ้มครองแรงงานที่ยังไม่ได้มีการปรับเปลี่ยนทั้งระบบ ทั้งโครงสร้างให้เกิดเป็นประโยชน์กับพี่น้องแรงงานทั่วไปครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านวรวงศ์ วรปัญญา ขออนุญาตข้ามนะครับ เชิญท่านชุติมา คชพันธ์ ครับ

นางสาวชุติมา คชพันธ์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพดิฉัน ชุติมา คชพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล จากภาคใต้ค่ะดิฉันได้รับเรื่องร้องเรียนจาก คุณธนดล อมรพล ตัวแทนจาก อบต. ท่าเรือ และกำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำท้องถิ่นตำบลท่าไร่ ตำบลท่าเรือ ถึงปัญหาในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นางสาวชุติมา คชพันธ์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ปัญหาก็คือมีประตูระบายน้ำรั่วในตำบลท่าไร่ ในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ก็คือมีช่องระหว่างบานประตูลูกยางบานประตู ลูกยางรางประตูเกิดความชำรุดเสียหาย ทำให้เกิดช่องว่างน้ำเค็มไหลผ่านจุดรั่วซึมปัญหานี้เป็นปัญหาที่เรื้อรังมานานนับสิบปีแล้วค่ะ จึงขอให้รีบดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน เนื่องจากพื้นที่ตรงนั้น ๒ ตำบลรวมกัน ทั้งท่าไร่และท่าเรือรวมกันมีประชากรประมาณ ๓๐,๐๐๐ คน จะเป็นปัญหาต่อพื้นที่การเกษตร เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำเค็มไหลผ่านเข้าพื้นที่ทางการเกษตร จึงขอให้รีบดำเนินการซ่อมบำรุงโดยเร่งด่วนค่ะ

ปัญหาต่อไปค่ะ ดิฉันได้รับเรื่องร้องเรียนจาก คุณประยุทธ วรรณพรหม ถึงปัญหา ๑๗ ตำบล ๑๑ อำเภอ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช ในปัญหาของพื้นที่สาธารณประโยชน์ที่ควรได้รับการจัดสรรที่ดินเรียบร้อยแล้ว พื้นที่ตรงนั้นไม่ใช่พื้นที่ป่าแต่เป็นพื้นที่ที่ควรจะได้รับการจัดสรรให้ประชาชนได้ทำกินค่ะ มีกฎหมายรองรับแล้ว คือ มีการทำประชาคมแล้ว ผ่านมติ อบต. แล้ว คณะกรรมการอำเภอเห็นชอบแล้ว ส่งเอกสารเรียบร้อยตามขั้นตอนแล้ว แค่รอคณะกรรมการจังหวัดพิจารณา รอสำนักงานที่ดินจังหวัดพิจารณาเพื่อส่งต่อ สปก. จังหวัด และคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมพิจารณาต่อไป จึงขอให้มีการเร่งอนุมัติตามขั้นตอนโดยเร่งด่วน เนื่องจากปัญหาที่ค้างคามานานหลายปีอย่างที่เห็นในภาพเมื่อสักครู่นะคะ ว่ามีเอกสารประกอบการทำประชาคม และดิฉันอ่านเอกสารทั้งหมดนี้แล้ว และเห็นว่าควรจะต้องมีการจัดสรรที่ดินให้ถูกต้องต่อไป ขอบคุณค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านรวี เล็กอุทัย ครับ

นายรวี เล็กอุทัย (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ กระผม นายรวี เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ เขต ๓ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมขอปรึกษาหารือในประเด็นความเดือดร้อนเรื่องน้ำของพี่น้องประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุตรดิตถ์ ๒ ประเด็นครับ

เรื่องแรกครับท่านประธาน ผมได้รับแจ้งจากท่านผู้นำท้องที่และท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลด่านแม่คำมัน ตำบลทุ่งยั้ง ตำบลไผ่ล้อม ในอำเภอลับแล และตำบลข่อยสูง ของอำเภอตรอน ถึงความต้องการพัฒนาพื้นที่แก้มลิงบึงมาย ซึ่งปัจจุบันนี้มีพื้นที่ประมาณ ๔,๕๐๐ ไร่ ในการกักเก็บน้ำกว่า ๑๕.๕ ล้านลูกบาศก์เมตร แต่อย่างไรก็ตามครับที่อ่างเก็บน้ำบึงมายนั้นมีความจำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพในการกักเก็บน้ำให้ได้มากยิ่งขึ้นไม่น้อยกว่า ๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร เพื่อให้เป็นแหล่งน้ำสำคัญในการดูแลพี่น้องเกษตรกรทั้ง ๒ อำเภอ ๔ ตำบล โดยจำเป็นต้องทำการขุดลอก ยกระดับคันคลองด้านนอกของอ่างเก็บน้ำบึงมาย ให้คันคลองด้านนอกของบึงมายให้คันคลองมาตรฐานเท่ากับระดับถนน พร้อมทั้งมีประตูน้ำและช่องทางน้ำเข้าออกแปลงนาของพี่น้องเกษตรกรในพื้นที่โดยรอบ ผมจึงขอเรียนผ่านท่านประธานไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับโปรดช่วยสนับสนุนงบประมาณไปยังกรมชลประทานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเร่งให้เกิดการขุดลอกในพื้นที่บึงมายให้มีศักยภาพในการกักเก็บน้ำได้มากยิ่งขึ้น รวมถึงควรให้มีการก่อสร้างถนนรอบพื้นที่บึงมายประมาณ ๑๑ กิโลเมตร ให้ได้มาตรฐาน เนื่องจากจะเป็นการช่วยพัฒนาให้เกิดประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวต่อไปครับ

ประเด็นที่ ๒ ต่อเนื่องจากที่ท่าน สส. นพพล เหลืองทองนารา คนพรหมพิราม ได้ปรึกษาหารือในที่ประชุมไปเมื่อวานนี้ ผมขออนุญาตปรึกษาหารือเพิ่มเติมในประเด็นเดียวกันครับ นั่นก็คือโครงการผันน้ำวัดเกาะวารี ที่ตำบลพญาแมน อำเภอพิชัย เพื่อประโยชน์ในภาพรวมของพี่น้องทั้งจังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดสุโขทัย โดยจะขอมุ่งเน้นไปยังการแก้ไขข้อติดขัดในช่วงแนวก่อสร้างทางผันน้ำ ระยะที่ ๑ โครงการ YN 2/1 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการผันน้ำจากแม่น้ำน่านเชื่อมคลองปลามันบริเวณวัดเกาะวารีไปยังคลองน้ำไหล ซึ่งในการก่อสร้างนั้นยังติดขัดปัญหาในส่วนที่จะ ต้องมีการตัดผ่านถนนทางหลวงหมายเลข ๑๑๗ ในพื้นที่อำเภอพิชัย ซึ่งหากดำเนินการแก้ไขได้แล้วเสร็จจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อพี่น้องประชาชนและพี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ ผมจึงขอเรียนผ่านท่านประธานไปยังกรมชลประทานและกรมทางหลวงโปรดร่วมกันแก้ไข

ปัญหาข้อติดขัดนี้อย่างเร่งด่วน และโปรดช่วยจัดสรรงบประมาณเพื่อให้โครงการนี้ ซึ่งเป็นดั่งความหวังในการแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำอย่างยั่งยืนของพี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ดังกล่าวทั้ง ๓ จังหวัด ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ ครับ

นายพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เขตบางพลัด บางกอกน้อย วันนี้มาพูดเรื่องหาบเร่แผงลอยนะครับ เมื่อประมาณอาทิตย์ที่แล้วทางรัฐสภามีเจ้าหน้าที่โทรศัพท์มาหาผม บอกว่าให้ไปร่วมสังเกตการณ์ที่จะมาฟังความคิดเห็นตัวร่างของ กทม. เรื่องหาบเร่แผงลอย ซึ่งผมว่าเรื่องหาบเร่แผงลอยในพื้นที่มีปัญหาอยู่แล้ว ส่วนมากแม่ค้าก็จะโดนไล่ แล้วก็พื้นที่ต่าง ๆ ก็โดนซื้อไปโดยตัวเอกชนรายใหญ่ ๆ ในร่างซึ่งมีหลายประเด็นเลย ถ้าตรวจดูก็คงจะค่อนข้างเก่า ถ้าผมยิงประเด็นตรง ๆ เลยก็คือเรื่องผู้ค้า ตอนนี้ผู้ค้าเต็มหมดแล้ว แล้วก็มี Waiting List ค่อนข้างเยอะเลย ทีนี้ผู้ค้ารายใหม่ ๆ ซึ่งเป็นผู้ค้าซึ่งอยู่ในชุมชน เขาก็ไม่มีโอกาสที่จะเข้ามาตรงนี้ การสร้างเศรษฐกิจชุมชนอะไรก็จะไม่เกิดนะครับ ผมก็เลยอยากจะใช้เวทีนี้ฝากบอกไปยังทาง กทม. ผ่านท่านประธาน ว่าการคัดเลือกของผู้ค้าก็ควรจะมีแบ่งโควตากันนะครับ สมมุติว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ควรจะมาจากผู้ค้าที่เป็นของชุมชน ซึ่งในบางพลัด บางกอกน้อย โดยเฉพาะเขตบางกอกน้อย ของดีในชุมชน ซึ่งเป็นของเก่ามีค่อนข้างเยอะมากเลย ซึ่งก็ขาดการสนับสนุน เวทีที่จะเกิดขึ้นเป็นเรื่องดีนะครับ แต่ว่าถ้าการใช้หลักเกณฑ์การคัดผู้ค้าโดยการเรียง Waiting List นะครับ โดยเอาผู้ค้ารายเก่ามาก่อน ผู้ค้ารายใหม่ก็จะไม่มีโอกาสได้เกิดเลย แล้วก็ผู้ค้ารายเก่าส่วนมากก็จะเป็นคนที่เขามี Contact เดิม ๆ กันอยู่แล้ว ผมอยากจะฝากเอกสารให้ท่านประธาน แล้วก็รบกวนท่านประธานขอความอนุเคราะห์ฝากไปที่ กทม. ด้วย เผื่อทางโน้นเขาจะฟังมากขึ้นในการเปลี่ยนระเบียบตรงนี้ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านเกรียงไกร กิตติธเนศวร ครับ

นายเกรียงไกร กิตติธเนศวร (นครนายก) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเกรียงไกร กิตติธเนศวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก เขต ๒ พรรคเพื่อไทย วันนี้ผมขอปรึกษาหารือความเดือดร้อนของพี่น้องชาวเกษตรกรในจังหวัดนครนายก ทั้งในตำบลบางสมบูรณ์ ตำบลบางลูกเสือ และตำบลศรีจุฬา เกี่ยวกับปัญหาน้ำกร่อยน้ำคลองชลประทานบางเม่าในขณะนี้

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายเกรียงไกร กิตติธเนศวร (นครนายก) : ปัญหาน้ำกร่อยเกิดจากปริมาณน้ำทะเลหนุนสูง ทำให้น้ำเค็มเข้ามาเจือปนกับน้ำในคลองชลประทาน มีระดับความเค็มเกินมาตรฐานสร้างปัญหาหลัก ๆ ๒ ประเด็นด้วยกันนะครับ

ประเด็นที่ ๑ สร้างปัญหาให้ชาวนาไม่สามารถเพาะปลูกข้าวได้ผลผลิตตามที่ต้องการ เพราะน้ำกร่อยหรือน้ำเค็มในปีนี้หนุนสูงเร็วกว่าปกติ ทำให้เมล็ดข้าวลีบไม่ได้น้ำหนัก ผลผลิตน้อย พี่น้องเกษตรกรเดือดร้อนเป็นวงกว้าง สร้างความเสียหายให้พื้นที่เพาะปลูกข้าว มากกว่า ๓,๕๐๐ ไร่ครับ

ประเด็นที่ ๒ น้ำกร่อยสร้างปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน ๒ ฝั่งคลอง ไม่สามารถใช้น้ำมาอุปโภคบริโภคได้ เพราะปริมาณความเค็มเกินมาตรฐาน สร้างปัญหาด้านสุขภาพ ให้กับประชาชน

ผมจึงขอฝากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านท่านประธาน เร่งแก้ไขความเดือดร้อนให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนดังต่อไปนี้ครับ

ข้อ ๑ ขอให้เพิ่มปริมาณการปล่อยน้ำและเร่งรัดผลักดันน้ำเค็ม ซึ่งปัจจุบันนี้ชลประทานนครนายกปล่อยน้ำให้เกษตรกรใช้ในคลองชลประทานบางเม่าเพียงสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ซึ่งไม่เพียงพอ จึงขอให้เพิ่ม

ปริมาณการปล่อยน้ำในช่วงไม่เกิน ๑ เดือนนับจากนี้ เพราะข้าวกำลังตั้งท้อง ไม่เกินเดือนมีนาคมนี้จะเก็บเกี่ยวข้าวได้หมด และยังช่วยแก้ปัญหาน้ำกินน้ำใช้อีกด้วยครับ

ข้อ ๒ ขอให้เร่งรัดในการซ่อมแซมประตูระบายน้ำ ซึ่งปัจจุบันนี้เกิดความชำรุดเสียหาย ไม่สามารถปิดกั้นน้ำเค็มได้ ซึ่งมีรูรั่วที่ประตูเหล็กหลายจุด เพราะน้ำเค็มกัดกร่อนจึงขอให้เร่งซ่อมแซมตัวนี้ หรือหาวัสดุอื่นมาทดแทนรูรั่วเป็นการชั่วคราว

สุดท้ายนี้ ผมขอฝากท่านประธานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เร่งแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำเพื่อให้เกษตรกรสามารถเก็บเกี่ยวข้าวได้ภายในเดือนมีนาคม เพราะปัจจุบันนี้ราคาข้าวในยุครัฐบาลนายกรัฐมนตรี เศรษฐา ทวีสิน ถือว่าราคาดีมาก ชาวนาขายข้าวได้เกวียนละ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท จึงขอโอกาสนี้ให้พี่น้องชาวนาได้ปลดหนี้และมีรายได้เพิ่มขึ้นในโอกาสนี้ด้วยครับ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ ครับ

นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ (เพชรบูรณ์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ เขต ๕ พรรคพลังประชารัฐ วันนี้มีเรื่องหารือท่าน ๒ เรื่องนะคะ

เรื่องแรก ดิฉันได้รับแจ้งจากท่านณรงค์ ฉลองชัยตระศักดิกุล ท่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางสาว อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ แจ้งมาว่ามีสะพานที่เสียหาย ๒ ตัว ที่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๕ ของตำบลยางสาว เกิดจากน้ำท่วมอุทกภัยซ้ำ ๆ ซาก ๆ หลายปี เกิดจากการชำรุดเสียหายบริเวณที่คอสะพานทั้ง ๒ ฝั่ง ประกอบกับท้องคลองไม่เคยมีการขุดลอก ทำให้ทางเดินของน้ำไม่สะดวก เมื่อน้ำมาจะมีกิ่งไม้ไหลมาตามกระแสน้ำ ติดขัดกับตัวสะพาน ทำให้พื้นสะพานเสียหายซ้ำซากจนปัจจุบันนี้เป็นปัญหา เป็นอุปสรรคในทางเดินของน้ำ ใคร่ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากกรมชลประทานได้ออกไปสำรวจดูความเหมาะสมในการที่จะแก้ไขปัญหา ขอเป็นปัญหาระยะยาว ไม่ต้องมาดูแลกันทุกปี ๆ นะคะ

อีกเรื่องหนึ่ง ได้รับแจ้งจากท่านนายกตำบลวังท่าดี นางสายลม จันทร์แปลง เรื่อง ขอให้กรมชลประทานช่วยซ่อมแซมช่องทางสำหรับส่งน้ำที่ผ่านมาจากอ่างเก็บน้ำบ้านลำกง ช่วงที่พาดผ่าน หมู่ที่ ๖ ตำบลวังท่าดี มันแตกรั่วขนาดใหญ่ เวลาปล่อยน้ำลงมาน้ำก็จะไหลลงใต้ดินหมด แล้วก็ท่วมขังบริเวณตรงนั้น ทำให้ทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนเสียหาย ก็ขอให้กรมชลประทานได้สั่งการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปสำรวจทั้ง ๒ เรื่อง ที่ดิฉันได้หารือในวันนี้เป็นการเร่งด่วน ขอบพระคุณค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านชิษณุพงศ์ ตั้งเมธากุล ครับ

นายชิษณุพงศ์ ตั้งเมธากุล (นครปฐม) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชิษณุพงศ์ ตั้งเมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม เขต ๖ พรรคก้าวไกล ขอปรึกษาหารือปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนชาวสามพราน ผ่านท่านประธานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

เรื่องที่ ๑ ในช่วงหน้าร้อนของทุกปีจะประสบปัญหาเมล็ดดอกต้นธูปฤษี ปลิวฟุ้งกระจายติดเสื้อผ้า หน้าต่าง ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและการใช้ชีวิตประจำวันของพี่น้องประชาชน จึงขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณามาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างยั่งยืน

เรื่องที่ ๒ ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาเพิ่มรอบรถโดยสารสาธารณะบนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๑๔ หรือถนนพุทธมณฑล สาย ๕ และจัดรอบเดินรถให้สอดคล้องกับความต้องการใช้บริการในแต่ละช่วงเวลา เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางให้แก่พี่น้องประชาชน

เรื่องที่ ๓ ซอยวัดเทียนดัด เป็นซอยที่มีประชาชนใช้งานอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นทางเข้าออกของโรงเรียน โรงงาน และตลาดนัด โดยสภาพทางเท้าในปัจจุบันนั้นชำรุดหลายจุด ส่งผลให้พี่น้องประชาชน โดยเฉพาะผู้พิการต้องเดินทางด้วยความยากลำบาก

เป็นอย่างมาก และเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุสูง จึงขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งพิจารณาจัดสรรงบประมาณ โครงการปรับปรุงทางเท้าภายในซอยวัดเทียนดัดด้วยครับ

เรื่องที่ ๔ ผมได้รับเรื่องร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนในพื้นที่หลายจุด ถึงปัญหาการเผาขยะมูลฝอยในที่โล่ง ซึ่งก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสร้างความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่อาศัยใกล้จุดเผาขยะเป็นอย่างมาก จึงขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณามาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร็ว

เรื่องที่ ๕ ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาจัดสรรงบประมาณในการสร้างศูนย์พักพิงสุนัขและแมวจรจัด ในเขตพื้นที่อำเภอสามพราน เพื่อเป็นการลดจำนวนประชากรสัตว์ไร้บ้านและส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่สุนัขและแมวที่ถูกทอดทิ้ง ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านณพล เชยคำแหง ครับ

นายณพล เชยคำแหง (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายณพล เชยคำแหง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู นครเขื่อนขันธ์ กาบแก้ว บัวบาน เขต ๓ พรรคเพื่อไทย วันนี้กระผมมีปัญหาที่จะมาขอหารือท่านประธานผ่านไปยังผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องอยู่ ๓ เรื่องด้วยกัน

เรื่องที่ ๑ ทราบจากประชาชนในพื้นที่แจ้งมาว่าลำห้วยตื้นเขินในยามภัยแล้ง ซึ่งแต่ละลำห้วยนั้นก็เป็นเส้นเลือดใหญ่ของชาวเกษตรกรว่าไม่มีน้ำสำหรับทำการเกษตร หรือแม้จะอุปโภคบริโภค พื้นที่ของกระผมมีลำห้วยที่ต้องขุดคลองขุดลอกคูคลองเพื่อจะได้สำรองน้ำจากฤดูฝนไว้ใช้ในยามฤดูแล้งอยู่หลายลำห้วย คือ ๑. ที่อำเภอสุวรรณคูหา ลำห้วยปู่ ตำบลดงมะไฟ ลำห้วยน้ำโมง ห้วยบุญทัน ตำบลบุญทัน ทอดยาวไปอีกหลายตำบล ส่วนที่อำเภอนากลาง ก็จะมีลำห้วยโค่โล่ ตำบลดงสวรรค์ ห้วยบนกลาง ตำบลกุดดินจี่ ห้วยอาบช้าง ห้วยหอย ห้วยหนองแต้ ซึ่งทอดยาวจากตำบลเก่ากลอย ไปจนถึงบ้านอาบช้าง แต่ละลำห้วยที่กระผมกล่าวมานั้นทอดยาวไปไกลหลายตำบล เป็นห้วยที่รอรับการขุดลอก

คูคลอง เพื่อที่จะรอรับน้ำในยามฤดูฝนไปใช้ในและในฤดูแล้ง ตอนนี้ลำห้วยตื้นเขินมาก ทำให้การกักเก็บน้ำไม่ได้ แถมในฤดูฝนก็จะทำให้น้ำท่วมเนื่องจากระบายน้ำไม่ทัน

เรื่องที่ ๒ เนื่องจากในพื้นที่ของจังหวัดหนองบัวลำภู เขต ๓ ในยามแล้งก็จะมีหลายพื้นที่ที่แหล่งน้ำใต้ดินหรือน้ำบาดาลมีปัญหาการขาดแคลน และฤดูร้อนที่จะมาถึงนี้คาดการณ์กันว่าปัญหาภัยแล้งที่จะมาเร็วและครอบคลุมเป็นวงกว้างนั้นเกรงว่าจะเกิดปัญหาตามมา

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายณพล เชยคำแหง (หนองบัวลำภู) : จึงขอนำเรียนท่านประธานผ่านไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงมหาดไทยในการขอแหล่งน้ำสำรองเพื่อเป็นบรรจุภัณฑ์กักเก็บน้ำไว้ใช้ในยามฤดูแล้งอย่างในสไลด์นะครับ ก็คือถังน้ำขนาด ๒,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป ซึ่งพี่น้องประชาชนในพื้นที่ต้องการมากในยามฤดูแล้ง เพราะจะเป็นถังน้ำที่สามารถหล่อเลี้ยงชีวิตของเขาได้

เรื่องที่ ๓ เป็นเรื่องสุดท้าย ก็ขอร้องทุกข์ไปยังตำรวจ Cyber ครับท่านประธาน ปัญหาของแก๊ง Call Center ซึ่งเราทราบตามสื่อทั้งหมดว่ามีมากมายเหลือเกินทุกวันนี้ในพื้นที่ผมก็เช่นเดียวกันครับ เป็นปัญหาที่ทำให้ประชาชนในพื้นที่ชาวบ้านถูกหลอกลวงเสียเงินเสียทองเป็นจำนวนมาก อันนี้ก็อยากให้เร่งรัดให้แก้ไขนะครับ เพราะว่าแก๊งพวกนี้เป็นอันตราย หลอกให้หลง หลอกให้รัก หลอกให้กลัว แล้วก็หลอกให้ลงทุนตามมาด้วยการเสียหายทางด้านเศรษฐกิจอย่างมาก ก็มีเรื่องที่จะนำเรียนผ่านท่านประธานเพียงเท่านี้ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านยอดชาย พึ่งพร ครับ

นายยอดชาย พึ่งพร (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับกระผม นายยอดชาย พึ่งพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมืองพัทยา ผู้แทนเมืองท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี วันนี้ผมมี ๓ ประเด็น ที่จะหารือกับท่านประธาน

ประเด็นที่ ๑ เด็กและผู้หญิงต่างด้าวอุ้มเด็กทารกเร่ขายสินค้าให้กับนักท่องเที่ยวตามสถานบันเทิง ภายในพื้นที่เมืองพัทยา มีลักษณะตื๊อขายสินค้าจนเกิดการกระทบกระทั่ง สร้างความรำคาญใจให้กับนักท่องเที่ยว และอาจบานปลายถึงขั้นทำร้ายร่างกายกันได้นะครับ ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศ เข้าข่ายการค้ามนุษย์ และผิดกฎหมายแรงงาน อาชีพสงวนสำหรับคนไทย

ประเด็นที่ ๒ ความไม่ปลอดภัยและเสียงดังรบกวนจากตะแกรงเหล็กระบายน้ำ ชำรุด บริเวณปากซอยมาบยายเลีย ๔๓ ซอยเนินพลับหวาน ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้วยประชาชนในบริเวณดังกล่าวรู้สึกไม่ปลอดภัยในการใช้ทาง และยังรู้สึกเดือดร้อนรำคาญใจกับเสียงล้อกระแทกตะแกรงเหล็กระบายน้ำที่ชำรุด ความเสียหายนี้ทางเทศบาลเมืองหนองปรือพยายามแก้ไขหลายครั้งแล้ว แต่ก็ยังแก้ไขปัญหาไม่ได้ แล้วก็ไม่นานก็กลับมาเป็นอีกนะครับ ดังนั้นพี่น้องประชาชนจึงอยากให้มีการแก้ไขแบบถาวรเพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้ชีวิตประจำวัน

ประเด็นที่ ๓ การจราจรติดขัดเป็นอย่างมากบริเวณท่าเรือแหลมบาลีฮาย เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้วยมีพี่น้องประชาชนรวมไปถึงนักท่องเที่ยวเกิดความไม่สะดวกในการสัญจรในบริเวณดังกล่าว อันเนื่องมาจากการจอดรถบัสจำนวนมาก ทั้งรับทั้งส่งและรอนักท่องเที่ยว กีดขวางเส้นทางและช่องจราจร เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานก็ไม่เพียงพอในการแก้ไขปัญหา จึงอยากให้เพิ่มเจ้าหน้าที่และบังคับใช้กฎหมายกับผู้ที่กระทำผิดกฎ พ.ร.บ. จราจรทางบก ทั้ง ๓ ประเด็นนี้ พี่น้องประชาชนชาวเมืองพัทยา ชาวหนองปรือวิงวอนให้ท่านประธานใช้กลไกสภาผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้ง ๓ ประเด็นนี้เพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับพี่น้องประชาชน ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านยศวัฒน์ มาไพศาลสิน ครับ

นายยศวัฒน์ มาไพศาลสิน (กาญจนบุรี) : เรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ผม ยศวัฒน์ มาไพศาลสิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๓ อำเภอท่ามะกา อำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรี

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายยศวัฒน์ มาไพศาลสิน (กาญจนบุรี) : ท่านประธานครับ เรื่องแรกที่ผมจะหารือกับเป็นปัญหาที่สะสมมานาน ก็คือทางหลวงชนบท สายเทศบาลตำบลลุกแก ถึงเทศบาลตำบลห้วยกระบอกเป็นรอยเชื่อมต่อ เส้นเชื่อมต่อของจังหวัดกาญจนบุรี แล้วก็จังหวัดราชบุรี หมายเลข ๓๓๙๔ ตั้งแต่บริเวณสี่แยกเซเว่น-อีเลฟเว่น ดอนขมิ้น หมู่ที่ ๑ มีปัญหาน้ำท่วมขังมาตลอดเป็นระยะเวลาหลายปี ผมเองก็ได้มีโอกาสร้องเรียนมาหลายครั้ง แล้วก็ทราบว่าเมื่อสมัยที่ผ่านมามีบรรจุอยู่ในแผนแล้ว แต่ปีนี้ไม่มั่นใจว่าจะโดนตัดทิ้งไปหรือเปล่า ฝากท่านประธานติดตามเพื่อที่จะลดปัญหาที่สะสมมานานแล้ว แล้วก็ที่สำคัญครับเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนในตำบลนี้ครับ

เรื่องที่ ๒ ก็เป็นเรื่องที่ติดตามอีกเช่นเคยครับ เป็นเรื่องของถนนสายท่าเรือ-พระแท่น ๒ เทศบาลอยู่ที่อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรีครับ ถนนมีการขยายถนนนั้นเป็น ๔ เลน ตั้งแต่เทศบาลตำบลท่าเรือ แต่พอเข้าสู่เทศบาลตำบลพระแท่นเป็นสายของถนนทางหลวงเป็นคอขวดครับ ลดลงเหลือแค่เพียง ๒ เลน จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง และที่สำคัญครับ ตรงนี้บริเวณที่ติดปัญหาอยู่ในส่วนของอุทยาน ผมเคยมีโอกาสพูดคุยกับท่านอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ท่านบอกว่าท่านไม่ขัดข้องอะไร เพราะฉะนั้นปีนี้อยากจะฝากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประสานงานแล้วก็ทำให้มันจบสิ้น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ครับ เหลืออีกเพียงแค่ ๑ กิโลเมตรเท่านั้นเอง

สุดท้ายเป็นสี่แยกวัดวัดใจ อยู่บริเวณถนนเส้นสาย ๓๔๖ กม. ที่ ๑๐๒+๕๐๐ บริเวณนี้เป็นสี่แยกวัดใจครับ เกิดอุบัติเหตุทุกเดือน เดือนละหลาย ๆ ครั้ง เป็นถนนที่เชื่อมต่อระหว่างสายกำแพงแสนถึงสายพนมทวน เป็นเส้นตรงตลอด บริเวณเส้นนี้

นอกเหนือจากต้องการไฟแดงแล้วยังต้องการไฟฟ้าส่องสว่างตลอดทั้งเส้นครับ ประตูสู่เมืองกาญจน์อีกเส้นหนึ่งครับ ขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านเพชรรัตน์ ใหม่ชมภู ครับ

นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ชมภู (เชียงใหม่) : เรียนประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน เพชรรัตน์ ใหม่ชมภู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคก้าวไกล จังหวัดเชียงใหม่ จากประชาชนชาวเชียงใหม่ เขต ๑ ค่ะ วันนี้ดิฉันมีเรื่องหารือท่านประธานสภาอยู่ ๒ เรื่องด้วยกันค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ชมภู (เชียงใหม่) : เรื่องแรก เนื่องจากเชียงใหม่และภาคเหนือกำลังเข้าสู่ฤดูฝุ่นควัน และทางรัฐบาลและคณะกรรมการการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อความยั่งยืนได้ออก ๑๑ มาตรการ ในการแก้ไขปัญหาฝุ่น PM2.5 โดยจากที่ดิฉันติดตามมาโดยตลอด ก็มีมาตรการกว่า ๑๑ มาตรการนี้ มีหลาย ๆ มาตรการที่ยังไม่มีแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรม มีเพียงแค่การประชุมปรึกษาหารือกับทางหน่วยงานเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น มาตรการที่ ๕ การนำเศษวัสดุที่เหลือใช้ทางการเกษตรมาแปรรูปเพื่อสร้างรายได้ และมาตรการที่ ๑๑ การกำหนดหลักเกณฑ์การประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ซึ่งดิฉันอยากจะฝากท่านประธานไปยังหน่วยงานรัฐบาลและคณะกรรมการที่ดิฉันได้กล่าวถึงไปในการที่จะเร่งทำแผนปฏิบัติการอย่างจริงจังและจริงใจ ตามที่ได้สัญญากับพี่น้องประชาชนค่ะ

เรื่องที่ ๒ เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่และอำเภอเมืองของดิฉันเอง รายได้ส่วนใหญ่มาจากการท่องเที่ยว ซึ่งยังไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นของพี่น้องชาวเชียงใหม่ ทั้งผู้มาเยือนและผู้ที่อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยปัจจุบันมีบริษัทเดียวที่ทำระบบขนส่งสาธารณะนี้ ก็คือบริษัทเอกชนโดยชื่อรถเมล์ว่า RTC หรือรถเมล์ขาว อย่างที่ประชาชนชาวเชียงใหม่รู้จักกัน แต่ด้วยความแบกรับ เป็นการลงทุน

ของเอกชน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มีการแบกรับต้นทุนทางด้านค่าใช้จ่ายในการจัดทำบริการสาธารณะหรือจัดทำระบบขนส่งสาธารณะนี้ ทำให้ต้นทุนค่าโดยสารต่อรอบสูงถึง ๕๐ บาทต่อเที่ยวดิฉันจึงอยากฝากไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กระทรวงคมนาคม หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการประสานงานร่วมมือกัน เพราะจากที่ผ่านมาได้มีการพยายามที่จะทำให้ระบบขนส่งสาธารณะของจังหวัดเชียงใหม่เป็นจริง แต่ว่าขาดการประสานงานร่วมมือตั้งแต่ระดับนโยบายและระดับงบประมาณ จึงฝากท่านประธานสภาผ่านไปยังหน่วยงานที่ดิฉันได้กล่าวไปเพื่อที่จะทำให้ระบบขนส่งสาธารณะของจังหวัดเชียงใหม่เป็นจริงอย่างเป็นรูปธรรมค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านอัครแสนคีรี โล่ห์วีระ ครับ

นายอัครแสนคีรี โล่ห์วีระ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอัครแสนคีรี โล่ห์วีระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ เขต ๗ พรรคพลังประชารัฐ ท่านประธานครับ วันนี้จะขอหารือท่านประธานถึงแนวทางในการกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดชัยภูมิผ่านการจัดประเพณีอัตลักษณ์ท้องถิ่น ซึ่งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ดีอย่างหนึ่ง และการสร้าง Soft Power ให้กับจังหวัดชัยภูมิ สืบเนื่องจากท่านนายกรัฐมนตรี ท่านเศรษฐา ทวีสิน ได้ออกมาให้สัมภาษณ์ว่าให้เร่ง Promote การท่องเที่ยวเมืองรองและได้มีมติ ครม. ให้วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๗ เป็นวันหยุดราชการเพิ่มเติมอีก ๑ วัน ผมจึงอยากให้จังหวัดชัยภูมิได้รับประโยชน์จากเม็ดเงินที่จะมีการใช้จ่ายในช่วงสงกรานต์ที่จะถึงนี้ ทราบว่าปีนี้จะมีการจัดประเพณีหาบน้ำเขื่อนฮดธาตุ ที่วัดพระธาตุชัยภูมิ ตำบลเก่าย่าดี อำเภอแก้งคร้อ ซึ่งจะเป็นการนำน้ำจากเขื่อนลำปะทาวขึ้นมาปลุกเสกและนำไปรดที่พระธาตุชัยภูมิ ซึ่งเป็นการรังสรรค์ประเพณีใหม่ขึ้นมา ผมมองว่าเป็นการสร้าง Soft Power รูปแบบใหม่ให้กับจังหวัดชัยภูมิ และในปีที่ผ่านมาได้รับผลตอบรับที่ดีมาก ผมจึงอยากให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และหน่วยงาน ททท. ช่วยสนับสนุน เร่งประชาสัมพันธ์งานดังกล่าว

ให้จังหวัดชัยภูมิด้วย เพราะที่ผ่านมาจังหวัดชัยภูมิถือเป็นจังหวัดที่มีเอกลักษณ์และมีประเพณีที่ดีงาม ดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นอัตลักษณ์ของเรายังไม่ได้รับการชูขึ้นมาให้โดดเด่นดังเช่นจังหวัดหนองคาย ที่มีประเพณีบั้งไฟ หรืออุบลราชธานีที่มีประเพณีแห่เทียนพรรษา ทั้งนี้มีการคาดการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาร่วมประเพณีที่วัดพระธาตุชัยภูมิ ราววันละ ๖,๐๐๐ คน หากมีการใช้จ่ายหัวละ ๑,๐๐๐ บาท ก็จะมีเม็ดเงินเข้ามาหมุนเวียนในช่วงสงกรานต์ ๒๕๖๗ นี้เกือบ ๔๐ ล้านบาท ในจังหวัดชัยภูมิก็ว่าได้ อันนี้แค่ประเพณีเดียวนะครับ ผมจึงอยากฝากให้หน่วยงาน ททท. และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ช่วยสนับสนุนงานประเพณีดังกล่าวด้วย กราบขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านกัณวีร์ สืบแสง ครับ

นายกัณวีร์ สืบแสง (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผมนายกัณวีร์ สืบแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเป็นธรรม ท่านประธานครับ วันนี้ผมขออนุญาตหารือท่านประธานเกี่ยวกับผลกระทบที่ประเทศไทยอาจจะถูกคำครหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการอาชญากรรมข้ามชาติในเรื่องที่เกี่ยวข้อง กับ Call Center Scammer Casino Online จากเหตุการณ์ที่คนไทย ๑๔๘ คน ถูกจับกุมตัวที่จังหวัดท่าขี้เหล็ก ประเทศเมียนมา เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ที่ผ่านมานี้ เราก็ยังไม่ทราบว่าตอนนี้อยู่ที่ไหน โชคดีที่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ คือเมื่อวานนี้ ทางท่าน ผบ.ฉก. ทัพเจ้าตาก พันเอก ณฑี ทิมเสน ได้บอกว่าคนไทยอยู่ที่ไหนแล้ว คือจริง ๆ แล้ว ผมขออนุญาตออกตัวว่าผมไม่เห็นด้วยนะครับ กับคนที่เดินทางไปทำงานนอกประเทศผิดกฎหมาย จริง ๆ แล้วเรื่องนี้เป็นสิ่งที่รับไม่ได้จริง ๆ แต่ว่าถ้าประเทศไทยยังไม่มีการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับเรื่องนี้ ประเทศไทยจะถูกครหาแน่นอนว่าอาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับขบวนการอาชญากรรมข้ามชาติ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตหารือท่านประธานผ่านไปยัง ๓ ส่วนที่เกี่ยวข้อง

ส่วนแรก เราจำเป็นต้องมีการจัดตั้ง Task Force หรือหน่วยเฉพาะกิจที่เกี่ยวข้องในการ Monitor หรือติดตามประเมินสถานการณ์บริเวณประเทศเพื่อนบ้านทั้งหลายนะครับ ในประเทศเพื่อนบ้านอย่างประเทศเมียนมานี้เราเห็นครับ มีเชก๊กโก่ (Shwe Kokko) KK Park ในประเทศลาวเราเห็นว่าคิงส์โรมัน กัมพูชามีอีกหลายที่เราสามารถจัดหน่วยเฉพาะกิจนี้ได้ ในการตรวจตราดูแลว่าฝั่งตรงข้ามเรามีอะไรบ้าง หน่วยงานในพื้นที่ หน่วยความมั่นคงในพื้นที่ ท่านทราบดีครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตามต้องมีการบูรณาการการทำงานกันระหว่างหน่วยงานความมั่นคงในพื้นที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงการต่างประเทศ เพราะฉะนั้นขอหารือผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่าให้จัดตั้งหน่วย Task Force นี้

ส่วนที่ ๒ คือกลไกในการติดตามคนไทยในต่างแดน มีหลายคนครับที่มีปัญหา อยู่ตอนนี้ แต่เราไม่มีกลไกในการติดตามคนที่ได้รับผลกระทบตรงนี้บริเวณต่างแดนเพราะฉะนั้นหารือท่านประธานผ่านไปยังกระทรวงการต่างประเทศให้จัดตั้งกลไกนี้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเร็ว

ส่วนที่ ๓ เป็นการปราบปรามธุรกิจจีนสีดำและสีเทาอย่างจริงจังในประเทศไทย เราทราบก็มีการฟอกเงิน ฟอกขาว เอาเงินจากต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยฟอกขาวแล้วก็เอาไปใหม่ เพราะฉะนั้นทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติและ ปปง. จำเป็นต้องดูแลในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นขออนุญาตฝากหารือท่านประธานผ่านไปยัง ๓ หน่วยงาน ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านภราดร ปริศนานันทกุล ครับ

นายภราดร ปริศนานันทกุล (อ่างทอง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ภราดร ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง พรรคภูมิใจไทยครับ ผมมีเรื่องหารือ ๒-๓ เรื่องครับ

เรื่องแรก หารือไปทางกรมโยธาธิการและผังเมือง เรื่องให้เร่งจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการพัฒนาเมือง ๒ แห่ง ในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งทางกรมโยธาธิการและผังเมือง ได้สำรวจเอาไว้เรียบร้อยแล้ว แห่งที่ ๑ นั่นคือที่บริเวณบึงสำเภาลอย ที่ตำบลโรงช้าง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง จุดที่ ๒ ที่ตำบลตลาดใหม่ อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ทั้ง ๒ จุดนั้นทางกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ตั้งงบประมาณและได้สำรวจออกแบบเรียบร้อย แบบเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว เพียงรองบประมาณในการที่จะจัดสรรเพื่อที่จะทำประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจให้เป็นสถานที่แห่งใหม่ของตำบล ของอำเภอนั้น ๆ ครับ

เรื่องที่ ๒ ผมหารือไปถึงกรมโยธาธิการและผังเมือง เช่นเดียวกัน เรื่องเขื่อนป้องกันตลิ่งที่หมู่ที่ ๑ ตำบลตลาดกรวด ซึ่งได้รับร้องเรียนจากท่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดกรวด นายกสมบุญ ฤทธิ์เอนก และท่านกำนันสมภพ ฤทธิ์เอนก บริเวณหมู่ที่ ๑ ตำบลตลาดกรวด มีบริเวณริมแม่น้ำได้รับความเสียหายจากแม่น้ำกัดเซาะ และทางกรมโยธาธิการและผังเมืองได้สำรวจออกแบบเรียบร้อยแล้ว รอเพียงงบประมาณในการจัดสรรไปแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนเช่นเดียวกัน ฝากกรมโยธาธิการและผังเมืองเร่งเสนอโครงการไปสู่สำนักงบประมาณเพื่อจัดสรรงบประมาณต่อไปครับ

เรื่องที่ ๓ ผมหารือไปทางกระทรวงสาธารณสุขและทางกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เรื่องโครงการผ้าอ้อมผู้ใหญ่สำหรับผู้ป่วยติดเตียง คนละ ๓ ชิ้นต่อ ๑ วัน ขณะนี้โครงการได้เริ่มดำเนินการไปแล้วในยุคสมัยที่แล้ว สมัยท่านรัฐมนตรีว่าการอนุทิน ชาญวีรกูล ขณะนี้มีหลายคนหลายท่านที่เป็นผู้ป่วยติดเตียงและยังไม่ได้รับการสำรวจ ในช่วงระหว่างปีจะมีคนที่ตกหล่นสำรวจเป็นจำนวนมาก จึงฝากให้ทาง รพ.สต. ช่วยเร่งสำรวจและเร่งทำโครงการเสนอไปทาง อบต. ให้ร่วมโครงการกับทาง สปสช. เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ขอเชิญ ท่านประมวล พงศ์ถาวราเดช ครับ

นายประมวล พงศ์ถาวราเดช (ประจวบคีรีขันธ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประมวล พงศ์ถาวราเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เขต ๓ พรรคประชาธิปัตย์ วันนี้ขอหารือเพื่อแก้ปัญหาให้พี่น้องประชาชนดังต่อไปนี้

เรื่องที่ ๑ ได้รับการร้องเรียนจาก นายนันทชัย สุขเกื้อ นายกสมาคมชาวประมงบางสะพาน ขอให้กรมเจ้าท่าเข้าดำเนินการขุดลอกคลองแม่รำพึง หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๕ ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งกรมเจ้าท่าได้เข้าไปสำรวจเพื่อดำเนินการขุดลอกเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ยังไม่มีงบประมาณที่จะเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงอยากให้กรมเจ้าท่าจัดสรรงบประมาณเพื่อไปแก้ปัญหาให้พี่น้องประมงพื้นบ้านได้นำเรือเข้าออกเพื่อประกอบอาชีพโดยเร่งด่วนด้วย

เรื่องที่ ๒ ได้รับการร้องเรียนจาก นายทนงศักดิ์ นทีวัฒนา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทรายทอง เนื่องจากคลองฝั่งแดง หมู่ที่ ๔ บ้านฝั่งแดง ตำบลทรายทอง อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งคลื่นซัดทรายเข้าปิดปากคลองบ้านฝั่งแดง ทำให้พี่น้องชาวประมงไม่สามารถนำเรือเข้าออกได้ จึงอยากให้กรมเจ้าท่าเข้าไปสำรวจออกแบบก่อสร้างเขื่อนกันทราย เพื่อป้องกันทรายซัดเข้าปิดปากคลองฝั่งแดง เพื่อแก้ปัญหาให้พี่น้องชาวประมงเป็นการถาวรต่อไป

เรื่องที่ ๓ ได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องหมู่บ้านทุ่งประดู่ หมู่ที่ ๒ และหมู่ที่ ๓ ตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขอให้กรมเจ้าท่าเข้าไปแก้ไขปัญหาคลื่นกัดเซาะ ทำให้บ้านเรือนของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวได้รับความเสียหาย ซึ่งกรมเจ้าท่าได้เข้าดำเนินการแก้ไขปัญหาได้บางส่วนแล้ว จึงอยากให้กรมเจ้าท่าจัดสรรงบประมาณเข้าดำเนินการแก้ไขให้พี่น้องประชาชนดังกล่าวต่อไปด้วยครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านปรีดา บุญเพลิง ครับ

นายปรีดา บุญเพลิง (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายปรีดา บุญเพลิง สส. บัญชีรายชื่อ พรรคครูไทยเพื่อประชาชน การศึกษานำการเมือง ครูพัฒนาคน ประชาชนพัฒนาชาติ รากฐานของตึกคืออิฐ รากฐานของชีวิตคือการศึกษา ขอหารือท่านประธานผ่านไปยังนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้ครับ ผมได้รับเรื่องร้องเรียนและรายงานจากคณะครูผู้ปกครอง เนื่องจากโรงเรียนบ้านดอนหารนาจาน ตำบลแวงน้อย อำเภอแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓ ว่ามีคนร้ายเข้าไปลักทรัพย์สินอุปกรณ์การเรียนการสอน และตัดสายไฟฟ้าภายในอาคารเรียน จากการตรวจสอบพบว่าคนร้ายได้งัดประตูเข้าไปทุกห้อง ขโมยสินทรัพย์ภายในอาคารเรียนสูญหายเป็นจำนวนมาก ท่านประธานที่เคารพครับ จากเหตุการณ์ที่ครูสุภาพสตรีที่อยู่เวรโรงเรียน ถูกทำร้ายร่างกายเป็นข่าวคราวที่สังคมจับตามองถึงการบริหารของกระทรวงศึกษาธิการว่าจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร สุดท้ายก็นำไปสู่นโยบายการให้ยกเลิก การอยู่เวรของครู มีข่าวทีไรก็แก้ปัญหาไปทุกที เหมือนกับไฟไหม้ฟาง แต่เป็นนโยบายไฟไหม้ฟาง บัดนี้เหตุการณ์เกิดขึ้นอีกแล้วครับ เมื่อครูไม่อยู่เวร คนร้ายมองเห็นช่องทาง เพราะทรัพย์สินอยู่ที่โรงเรียนมากมาย สังคมวิปริต ขาดการเยียวยา ขาดคุณธรรมจริยธรรม ยาเสพติดระบาดทั่วทุกหัวระแหงในแผ่นดินไทย โรงเรียนเป็นสถานที่บ่มเพาะองค์ความรู้ความดีงามให้กับลูกหลานคนไทยทุกหมู่เหล่าโดยไม่เลือกปฏิบัติ เรียนท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ท่านเลขาธิการ กพฐ. ผอ. เขตพื้นที่การศึกษาทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เหตุการณ์อย่างนี้จะเกิดขึ้นอีกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ขวัญกำลังใจของครูอยู่ที่ไหน โปรดหาทางแก้ไขโดยเร่งด่วนก่อนที่ทรัพย์สินของโรงเรียนจะสูญหายไปมากกว่านี้ เรื่องภารโรงที่ครูดีใจว่าจะได้บรรจุโดยเร็วและครบทุกโรงเรียน บัดนี้

รอความคาดหวังว่ารัฐบาลนี้จะดำเนินการให้หรือไม่ จะเป็นฝันค้างหรือเปล่า ก็ขอเรียนฝากรัฐบาลได้ช่วยดูแลแก้ปัญหาเรื่องนี้โดยเร่งด่วน ขอบคุณมากครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านสมศักดิ์ บุญประชม ครับ

นายสมศักดิ์ บุญประชม (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมศักดิ์ บุญประชม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี เขต ๑๐ พรรคเพื่อไทยรวมพลัง มีเรื่องหารือกับท่านประธาน ๒ เรื่องครับ

เรื่องที่ ๑ เรื่องน้ำประปา อำเภอน้ำขุ่น เรื่องนี้กระผมเคยหารือที่สภาแห่งนี้มาแล้วครั้งหนึ่ง ของบ้านรุ่งตะวัน หมู่ที่ ๙ อำเภอน้ำขุ่น ช่วงนี้พี่น้องชาวอำเภอน้ำขุ่นไม่มีน้ำใช้ น้ำแห้งครับ มีแต่รถเทศบาลวิ่งไปส่งน้ำทุกวัน ที่เป็นอำเภอมีพี่น้องประชาชนมากมาย อาทิเช่นว่า มีที่ว่าการอำเภอ สถานีตำรวจ สาธารณสุขอำเภอ แต่ไม่มีน้ำใช้ช่วงนี้ลำบากครับ ผมจึงอยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การประปาส่วนภูมิภาคลงพื้นที่ไปสำรวจออกแบบ มีห้วยโพธิ์ไม้ไกลครับ มีน้ำมากมายครับ พื้นที่ ๘๕ ไร่ แต่ไม่มีการสำรวจออกแบบนำน้ำประปามาให้กับพี่น้องชาวอำเภอน้ำขุ่น ผมจึงอยากฝากท่านประธานไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยลงพื้นที่ไปดูครับ ช่วงนี้พี่น้องลำบาก ช่วงหน้าแล้งไม่มีน้ำใช้ ถ้าไม่มีรถเทศบาล ทุกวันนี้พี่น้องไม่มีน้ำใช้ ฝากท่านประธานไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยจัดงบให้ด้วยครับ

เรื่องที่ ๒ ครับท่านประธาน กระผมได้รับเรื่องจากท่านนายกถาวร บุญประชม นายก อบต. ค้อน้อย อำเภอสำโรงว่า พื้นที่อำเภอสำโรง ในลำห้วยแต่ละลำห้วยไม่มีน้ำใช้ครับ พี่น้องชาวอำเภอสำโรงส่วนใหญ่ทำนา หลังจากทำนา ทำอะไรครับ ปลูกข้าวโพด เพื่อจะได้รายได้เพิ่มขึ้นจากเกษตรกร แต่ปัญหาเกิดขึ้นจากในลำห้วยไม่มีน้ำผมอยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงพื้นที่สำรวจออกแบบทำธนาคารน้ำใต้ดินเก็บน้ำให้กับพี่น้องชาวอำเภอสำโรงใช้ครับ ธนาคารน้ำจะมี ๒ แบบ แบบที่ ๑ ระบบเปิดเก็บน้ำ ขุดให้ได้ความลึก เก็บน้ำให้ได้ปริมาณไว้ให้กับพี่น้องชาวอำเภอสำโรง

แล้วก็แบบที่ ๒ ระบบปิด เก็บน้ำไว้ใต้ดิน ช่วงฤดูฝนจะได้เก็บน้ำไว้ หลังจากฤดูฝนเป็นฤดูแล้ง จะได้นำน้ำที่เก็บไว้ขึ้นมาทำการเกษตร เพื่อสร้างรายได้ให้กับพี่น้องชาวอีสาน หรือพี่น้องเกษตรกรชาวอุบลราชธานี ผมจึงอยากฝากท่านประธานไปถึงสำนักงบประมาณ เพื่อจัดสรรงบประมาณ แล้วก็หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยจัดสรรงบประมาณให้กับพี่น้องชาวอำเภอสำโรง อำเภอทุ่งศรีอุดม และตำบลทุ่งเทิง จังหวัดอุบลราชธานีด้วย ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านยูนัยดี วาบา ครับ

นายยูนัยดี วาบา (ปัตตานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ยูนัยดี วาบา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี เขตเลือกตั้งที่ ๔ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอหารือปัญหาเรื่องร้องเรียน ๓ เรื่องด้วยกันนะครับ

เรื่องที่ ๑ ขอสนับสนุนสะพาน ผมได้รับเรื่องร้องเรียนจากชาวบ้านกูบังปิงะ ผมได้นัดทางผู้ใหญ่บ้านมะซอรี นายก อบต. ไทรทอง บูคอรี โต๊ะอิหม่ามอิสมาแอ ลงพื้นที่เพื่อไปรับฟังปัญหาของพี่น้องประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากประชาชนต้องการสะพานเดินทางข้ามไปทำสวน เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงวัว เลี้ยงแพะ เนื่องจากว่าสะพานที่ชาวบ้านช่วยกันสร้างหลังจากน้ำท่วม ได้พังเสียหายหมด ก็เลยขอฝากท่านประธานประสานไปยังทางโยธา เพื่อของบประมาณสร้างสะพานครับ

เรื่องที่ ๒ ขอสนับสนุนเขื่อนกันตลิ่ง ผมได้รับเรื่องร้องเรียนจากชาวบ้านบ้านสำโรง ก็เลยได้นัดผู้ใหญ่บ้านสมเกียรติ โต๊ะอิหม่ามสุริยา นายก รองนายก อบต. ตะโละไกรทอง ลงเรือเพื่อไปตรวจดูความเสียหายของตลิ่ง แล้วก็บ้านเรือนของชาวบ้าน

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายยูนัยดี วาบา (ปัตตานี) : เส้นสีแดงตามรูปเป็นระดับน้ำที่เกิดจากน้ำท่วมปีที่แล้ว ระดับสูงมากนะครับ ทำให้ตลิ่งพัง ก็ขอให้ประธานประสานไปยังทางโยธาธิการเพื่อของบประมาณสร้างตลิ่งนะครับ

เรื่องสุดท้าย เรื่องที่ ๓ ปัญหาราคาปลากะพงตกต่ำ สาเหตุเนื่องมาจากปลากะพงของมาเลเซียเข้ามาทำให้ปลาของพี่น้องเกษตรกรในฝั่งของเราไม่สามารถขายได้เพราะราคาแพงกว่าฝั่งมาเลเซีย ขอเวลาอีกสักนิดหนึ่งนะครับท่านประธาน ปลาของมาเลเซียราคาถูกกว่าเรา เนื่องจากรัฐบาลมาเลเซียได้สนับสนุนอาหารปลาทำให้ขายถูกกว่าเรา นำเข้ามาจากการค้าเสรีฝั่งด่านตากใบ ด่านสุไหงโก-ลก ด่านสะเดา ส่งมาถึงมหาชัย ตอนนี้พี่น้องเราขายปลาไม่ได้นะครับ สุดท้าย ปลาตายทั้งหมดนะครับ ตรงนี้เนื่องจากว่าเวลาน้ำท่วมปลาน็อคน้ำแล้วก็เกิดตาย ตายเยอะเลยนะครับ ตรงนี้ขอให้ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรต่อไป ขอบคุณท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านสยาม เพ็งทอง ครับ

นายสยาม เพ็งทอง (บึงกาฬ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพและเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ ผม สยาม เพ็งทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบึงกาฬ เขต ๑ พรรคภูมิใจไทย ท่านประธานครับ เสื้อผ้าทอที่ผมใส่มาวันนี้เป็นผ้าลายมัดหมี่ นาคะบูชาเจติยาคีรี ลายอัตลักษณ์ของพี่น้องอำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ เพราะเรื่องที่จะขอหารือวันนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับพี่น้องอำเภอศรีวิไลทั้งอำเภอ โดยผมได้รับแจ้งจากพี่น้องประชาชนในพื้นที่และเจ้าหน้าที่ของที่ว่าการอำเภอศรีวิไล ถึงสภาพปัญหาของที่ว่าการอำเภอที่ชำรุดทรุดโทรมและมีสภาพที่คับแคบ

จากข้อมูลครับท่านประธาน ที่ว่าการอำเภอศรีวิไลได้ใช้งานมากว่า ๓๕ ปีแล้วครับ ตั้งแต่ตอนยังเป็นกิ่งอำเภอ และจากการลงพื้นที่ไปตรวจเยี่ยม พบว่ามีสภาพชำรุดทรุดโทรมมากจริง ๆ ครับ ทั้งหลังคารั่วและโครงสร้างอาคารเสียหายหลายจุด ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อประชาชนผู้มาใช้บริการและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน อีกทั้งปัญหาเรื่องสถานที่ที่คับแคบ ไม่เพียงพอต่อการให้บริการ ส่วนราชการบางส่วนต้องย้ายไปตั้งอยู่นอกที่ว่าการอำเภอ ส่งผลกระทบต่อการอำนวยความสะดวกให้พี่น้อง

ประชาชนเป็นอย่างมากครับ และเนื่องจากปัจจุบันบึงกาฬได้ยกฐานะเป็นจังหวัด เมื่อปี ๒๕๕๔ ทำให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว รวมถึงจำนวนประชากรของอำเภอศรีวิไลที่มีเพิ่มมากขึ้น ทำให้การบริการพี่น้องประชาชนภายใต้สถานที่ที่คับแคบและชำรุดทรุดโทรมทำได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ท่านประธานครับอย่างที่เราทุกคนทราบกันดีครับว่าที่ว่าการอำเภอนั้นเป็นสถานที่ที่สำคัญเอาไว้เพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุข ให้บริการพี่น้องประชาชนทุกคนตั้งแต่เกิดจนเสียชีวิต ดังนั้นเรื่องความพร้อมของสถานที่จึงเป็นเรื่องที่สำคัญครับท่านประธาน จึงอยากฝากท่านประธานไปยังกระทรวงที่เกี่ยวข้อง กระทรวงมหาดไทย ในการสร้างที่ว่าการอำเภอศรีวิไลหลังใหม่เพื่อให้มีความพร้อมและความเหมาะสมของสถานที่ ตลอดจนเรื่องความมั่นคงปลอดภัยของผู้มารับบริการและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเพื่อการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อพี่น้องประชาชนคนบึงกาฬด้วยครับ ด้วยความเคารพครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ ครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ กระผม นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี เขต ๔ อำเภอบ้านโป่ง พรรครวมไทยสร้างชาติ ท่านประธานครับผมมีความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ๔ เรื่อง นำกราบเรียนท่านประธานเพื่อประสานหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการแก้ไขให้กับพี่น้องประชาชนด้วยครับ

เรื่องแรก เรื่องที่พี่น้องประชาชนได้ร้องเรียนมาว่าคลองไส้ไก่ในเขตตำบลบ้านม่วง ตำบลลาดบัวขาว ตำบลเบิกไพรนั้นชำรุดเสียหาย ซึ่งกรมชลประทานได้เคยทำโครงการดังกล่าวแล้วในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมา แต่ว่าตอนนี้โครงการดังกล่าวพี่น้องประชาชนนั้นเฝ้ารอให้ต่อเนื่อง จึงขอให้ทางกรมชลประทานได้เร่งดำเนินการด้วยครับ

เรื่องที่ ๒ พี่น้องประชาชนร้องเรียนว่ามีสุนัขและแมวจรจัดในเขตอำเภอบ้านโป่ง ในหลายตำบลนั้นเยอะมากนะครับ ก็ขอให้ทางกรมปศุสัตว์ได้ทำโครงการทำหมันสุนัขและแมวจรจัดในเขตอำเภอบ้านโป่งด้วยครับ ซึ่งเป็นโครงการที่ต่อเนื่องที่ทางปศุสัตว์จังหวัดราชบุรีเคยดำเนินการแล้วครับ

เรื่องที่ ๓ ขอให้กรมทางหลวงได้พิจารณาทำอุโมงค์ลอดใต้ถนนสายเบิกไพร-หนองปลาหมอ หรือสาย ๓๒๙๑ ที่จุดตัดจากถนน หมู่ที่ ๒ ตำบลเบิกไพรไปที่บ้านหุบกระทิงและตำบลลาดบัวขาว หรือที่จุดตัด ๔๑+๓๐๐ - ๔๑+๘๐๐ ที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรีครับ

เรื่องสุดท้าย เรื่องที่ ๔ ได้รับการร้องเรียนจากนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลกระจับ คุณมนัส ใจเจน และคณะ ว่าพี่น้องประชาชนมีความเดือดร้อนบริเวณริมทางสายสามแยกกระจับถึงหนองโพ จึงขอให้กรมทางหลวงได้พิจารณาทำท่อระบายน้ำและ Footpath ในพื้นที่ดังกล่าว ในชุมชนบ้านสามแยกกระจับซึ่งมีหลายหมู่บ้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็น หมู่ที่ ๙ หมู่ที่ ๑๔ หมู่ที่ ๑๓ ของตำบลหนองอ้อ แล้วก็หมู่ที่ ๔ แล้วก็หมู่ที่ ๕ ของตำบลดอนกระเบื้อง โดยผ่านจากสามแยกกระจับไปถึงบ้านหนองโพ อำเภอโพธาราม ขอให้กรมทางหลวงได้พิจารณาเร่งดำเนินการด้วยครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านษฐา ขาวขำ ครับ

นายษฐา ขาวขำ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายษฐา ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช เขตอำเภอถ้ำพรรณรา อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอบางขัน และตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสงขอปรึกษาหารือท่านประธานเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการแก้ไข จำนวน ๑ เรื่อง คือขอให้ขยายช่องทางจราจรพร้อมติดตั้งไฟส่องสว่างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๑๕๑ ช่วงที่ ๒ ในพื้นที่อำเภอบางขัน ท่านประธานที่เคารพ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๑๕๑

ช่วงบ่อล้อถึงลำทับเป็นเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดนครศรีธรรมราชถึงจังหวัดกระบี่ โดยผ่านตำบลบางขัน ตำบลบ้านลำนาว ตำบลวังหิน อำเภอบางขัน เป็นระยะทาง ๑๘ กิโลเมตร เป็นเส้นทางหลักของอำเภอบางขันที่พี่น้องประชาชนใช้สัญจรไปมา แต่เนื่องจากถนนมีสภาพคับแคบทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นบ่อยครั้ง สร้างความสูญเสียให้แก่ชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนเป็นจำนวนมาก ซึ่งกระผมเคยปรึกษาหารือท่านประธานเมื่อคราวประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๖ เพื่อที่จะให้มีการขยายช่องทางจราจรพร้อมติดตั้งไฟแสงสว่าง จากบ้านปากแพรกถึงบ้านหนองแสง ตำบลบางขัน ซึ่งได้รับการประสานจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางขันว่ากรมทางหลวงได้ส่งเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสำรวจออกแบบแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนได้ครอบคลุมทั้ง ๓ ตำบล ในเขตพื้นที่ของอำเภอบางขันจึงขอให้มีการดำเนินการเพิ่มเติมอีก จำนวน ๒ จุดครับ จุดที่ ๑ จากบ่อน้ำร้อนถึงสี่แยกสวนป่า หมู่ที่ ๑๒ หมู่ที่ ๑๓ ตำบลวังหิน ระยะทาง ๔ กิโลเมตร จุดที่ ๒ จากโรงพยาบาลบางขันผ่านศูนย์ราชการอำเภอบางขัน ถึงตลาดบ้านลำนาว หมู่ที่ ๑๔ หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลบ้านลำนาว ระยะทาง ๑ กิโลเมตร ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านกิตติ์ธัญญา วาจาดี ครับ

นางสาวกิตติ์ธัญญา วาจาดี (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพค่ะ ดิฉัน กิตติ์ธัญญา วาจาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี เขตเลือกตั้งที่ ๔ อำเภอวารินชำราบ อำเภอสำโรง พรรคเพื่อไทยค่ะ ท่านประธานคะ ดิฉันนำเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในเขตอำเภอวารินชำราบนำเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วันนี้โดยเฉพาะกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอฝากไปถึงสำนักทรัพยากรน้ำที่ ๑๑ จังหวัดอุบลราชธานี โปรดพิจารณาเพิ่มประสิทธิภาพระบบกักเก็บน้ำ การระบายน้ำและการขุดลอกลำน้ำ

ในพื้นที่อำเภอวารินชำราบดังนี้ค่ะ ๑. ห้วยผับ บ้านท่าหลวง ตำบลคูเมือง ๒. หนองแซง บ้านคูเมือง ตำบลคูเมือง ๓. หนองบุ่งพระเจ้า บ้านท่าหลวง ตำบลคูเมือง ๔. หนองกู่ บ้านคูเมือง ตำบลคูเมืองค่ะ

เรื่องที่ ๒ ขอความเมตตานะคะ โดยเฉพาะกระทรวงคมนาคม ทางหลวงแขวงที่ ๑ จังหวัดอุบลราชธานี ขอระบบอาคารระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูฝน เพื่อเร่งผลักดันน้ำออกจากบริเวณหน้าแยกหนองตาโผ่น เชื่อมระหว่างตำบลวารินชำราบ แล้วก็ตำบลแสนสุข จะทำให้เวลามีน้ำฝนมารวมที่บริเวณนี้ จะทำให้การระบายน้ำรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะบริเวณแยกหนองตาโผ่นนี้ คือชุมชนที่สำคัญด้านเศรษฐกิจ เวลาน้ำท่วมทีหนึ่งใช้เวลาในการระบายประมาณ ๒ ชั่วโมง ทำให้ประชาชนเดือดร้อน รถติดขัดเป็นอย่างยิ่งค่ะ

และเรื่องสุดท้ายค่ะ ดิฉันขอขอบคุณการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอวารินชำราบ ได้ลงมือลงไปแก้ไขปัญหา แล้วก็ช่วยเหลือประชาชนที่มีความต้องการไฟฟ้าใช้อย่างที่ดิฉันเคยได้ปรึกษาหารือในสภา แล้วท่านก็ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เรียบร้อยแล้วค่ะ กราบขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านกุลวลี นพอมรบดี ครับ

นางสาวกุลวลี นพอมรบดี (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน กุลวลี นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี เขต ๑ พรรครวมไทยสร้างชาติค่ะ ดิฉันมีเรื่องขอหารือท่านประธานเพียงเรื่องเดียวค่ะ สืบเนื่องจากเหตุการณ์อุบัติเหตุรถชนราวสะพานแล้วตกลงแม่น้ำแม่กลอง เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา บนสะพานธนะรัชต์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ตามที่ปรากฏในสื่อหลาย ๆ สำนักนะคะ ก็ได้มีการตั้งคำถามจากพี่น้องประชาชนในพื้นที่ถึงความปลอดภัย ความแข็งแรงของโครงสร้างสะพาน

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นางสาวกุลวลี นพอมรบดี (ราชบุรี) : โดยหลังจากที่เกิดเหตุ ดิฉันเองก็ได้ลงพื้นที่ร่วมกับทางท่านหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดและท่านผู้นำในท้องที่ โดยเฉพาะต้องกราบขอบพระคุณทางแขวงทางหลวงราชบุรี ท่าน ผอ. ปิยวัฒน์ ไทรงาม ที่ได้ดำเนินการอย่างเร่งด่วนในการติดตั้ง Barrier พร้อมทั้งนำแผ่น Guardrail หรือราวกันตก และนำกรวยยางติดตั้งตั้งแต่หน้าอุโมงค์ศาลคุณตาหลักเมืองจนถึงบริเวณคอสะพาน เพื่อเป็นการบังคับทางเดินรถและในการลงพื้นที่ก็ได้ขอให้แขวงทางหลวงได้เพิ่มในเรื่องของงานอำนวยความปลอดภัย งานปรับปรุงจุดเสี่ยง เช่น ตีเส้นแบ่งช่องทางเดินรถให้ชัดเจน ตีเส้นชะลอความเร็ว ติดตั้งป้ายเตือน ป้ายสัญญาณสะท้อนแสง ไฟกระพริบ แต่สิ่งที่พี่น้องร้องถามกันมามากก็คือการแก้ไขปัญหาในอนาคตค่ะท่านประธาน โดยเมื่อปลายปี ๒๕๖๒ รัฐบาล ณ ขณะนั้นอยู่ภายใต้การนำของท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ก็ได้มีการประชุม ครม. สัญจร ครั้งที่ ๑ ที่จังหวัดกาญจนบุรี และได้มีการลงพื้นที่มาตรวจราชการที่จังหวัดราชบุรี โดย ณ ขณะนั้นทางจังหวัดเองก็ได้มีการนำเสนอขอให้ทำการสำรวจ ออกแบบและปรับปรุงสะพานธนะรัชต์ บนถนนทางหลวงหมายเลข ๓๓๐ ซึ่งเป็นสะพานข้ามแม่น้ำแม่กลองสร้างสมัย จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ มีอายุเก่าแก่กว่า ๖๓ ปี ฉะนั้นจึงขอหารือท่านประธานผ่านไปยังกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม ขอให้เร่งรัดการปรับปรุงการก่อสร้างเพื่อเสริมความแข็งแกร่งของโครงสร้างสะพานเดิมที่ชำรุดเสียหาย ที่มีอายุเกินกว่า ๖๓ ปีนี้ โดยเฉพาะการออกแบบขอให้เสริมความแข็งแรงของราวสะพาน และเสริมอุปกรณ์ความปลอดภัยอื่น ๆ ที่จำเป็น โดยเฉพาะช่วงที่เบียดขึ้นสะพาน จะถูกบีบเลนจาก ๔ เลน เหลือแค่ ๒ เลน ซึ่งถือว่าอันตรายมาก โดย ณ ขณะนี้อยู่ในห้วงของการจัดทำงบประมาณ ปี ๒๕๖๘ พี่น้องชาวราชบุรีก็มีความหวังเป็นอย่างยิ่งว่าโครงการนี้จะถูกจัดอยู่ในอันดับความสำคัญอันดับต้น ๆ ของกรมทางหลวง ในการทำงบประมาณในปีต่อไปขอบพระคุณค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ เชิญท่านสุดท้ายนะครับ ท่านวรวงศ์ วรปัญญา ครับ

นายวรวงศ์ วรปัญญา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวรวงศ์ วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี เขต ๕ อำเภอท่าหลวง อำเภอลำสนธิ อำเภอชัยบาดาล วันนี้ขออนุญาตปรึกษาปัญหาของพี่น้องประชาชน

เรื่องที่ ๑ บ้านซับสมบูรณ์ ต.ศิลาทิพย์ ปัญหาถนนหนทาง ขอสไลด์นิดหนึ่ง จะได้เห็นความเดือดร้อนของพี่น้องในส่วนของถนนที่มีความเสียหายนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายวรวงศ์ วรปัญญา (ลพบุรี) : เป็นในส่วนของหมู่ที่ ๕ ตำบลศิลาทิพย์ ท่านประธานครับ ก็มีความเสียหายต่อเนื่องกันมาครับ อยากจะขอในส่วนของงบอุดหนุนมาแก้ไขให้กับทาง อบต. ศิลาทิพย์ อำเภอชัยบาดาลด้วยครับ

เรื่องที่ ๒ ปัญหาไม้กั้น ในส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก็คือไม้กั้นทำงานค่อนข้างไม่ปกติในหลายจุดในอำเภอชัยบาดาล ในภาพที่เห็นเป็นตำบลนาโสม แต่ในพื้นที่อื่น ๆ ก็มีปัญหาเช่นกัน ชาวบ้านก็เกิดความกังวลใจเวลาเห็นไม้กั้นลงมา ก็ไม่แน่ใจว่าจะมีรถไฟมาหรือเปล่า ก็ทำให้เกิดความกังวลใจตอนใช้เส้นทางครับ

เรื่องที่ ๓ ในส่วนของทางหลวงชนบท ถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ๔๐๒๘ ซึ่งเป็นตำบลหนองผักแว่น อำเภอท่าหลวง ในส่วนถนนยังอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดีครับ แต่ว่าอยากได้ในส่วนของไฟฟ้าส่องสว่าง เนื่องจากกลางคืนก็มีปัญหาในส่วนของอุบัติเหตุบ่อยครั้ง

เรื่องสุดท้าย เรื่องที่ ๔ ครับ ถนนสายทางหลวงชนบทสาย ๓๒๔๐ อันนี้เป็นตำบลท่าดินดำ แล้วก็เชื่อมไปตำบลท่าหลวง เป็นทางเชื่อมระหว่าง ๒ อำเภอ ก็มีความชำรุดทรุดโทรม ฝากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการจัดสรรงบประมาณแล้วก็นำมาแก้ไขเพื่อให้พี่น้องประชาชนได้เดินทางโดยสะดวกด้วยครับ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ วาระหารือมีเพียงเท่านี้นะครับ

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๖ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๕๒ คน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ตอนนี้มีสมาชิกมาลงชื่อประชุม ๒๗๘ ท่าน ครบองค์ประชุมครับ ผมขอเปิดการประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระครับ เชิญครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (เลย) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคเพื่อไทย ขออนุญาตตั้งกรรมาธิการแทนสัดส่วนที่ว่างลงในคณะกรรมาธิการสามัญ ๒ คณะครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : สักครู่นะครับ เนื่องจากอาจต้องดำเนินการตามระเบียบวาระ มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าจะเลื่อนวาระนี้ขึ้นมาก่อน ไม่มีนะครับ เชิญท่านศรัณย์ดำเนินการครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (เลย) : ขอบพระคุณท่านประธานและสมาชิกทุกท่านครับ ผมขอเสนอคณะกรรมาธิการสามัญแทนตำแหน่งที่ว่างลงในคณะกรรมาธิการกีฬา ผมขอเสนอ ท่านณณัฏฐ์ หงส์ชูเวช ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (เลย) : อีก ๑ คณะกรรมาธิการครับ ผมขอเสนอคณะกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่างลงในคณะกรรมาธิการกิจการศาล องค์กรอิสระ องค์กรอัยการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และกองทุน ๑ ตำแหน่ง ผมขอเสนอท่านจตุพร กมลพันธ์ทิพย์ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ดำเนินการตามที่ท่านศรัณย์แจ้งนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ผมมีเรื่องแจ้งที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระ ๒ เรื่องด้วยกันครับ

เรื่องที่ ๑ เนื่องจากเมื่อวาน คุณหมอทศพร เสรีรักษ์ ได้ยกมือเพื่อจะสนับสนุน โดยการนำบุคคลจากภายนอกมาช่วยสังเกตการณ์เรื่องระบบเสียงที่มีปัญหาในห้องประชุม วันนี้ก็จะได้รับเชิญท่านมานะครับ คือท่านรุ่งกานต์ ตติยสุข ตำแหน่งอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยมหิดล จะเข้ามาในช่วงบ่ายนะครับ ขอเจ้าหน้าที่ประสานกับคุณหมอทศพรด้วยนะครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : แล้วก็เรื่องแจ้งต่อมานะครับ ขอสไลด์ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เรื่องที่ ๒ วันนี้จะเป็นวันที่เราเปิดระบบ Traffy Fondue ของรัฐสภานะครับ ตอนนี้เวลาที่เราเจอว่ามีปัญหาด้านน้ำ ด้านไฟ สัญญาณอินเทอร์เน็ต ชักโครก ห้องน้ำ หรือจุดที่ไม่มีความสะอาดหรือว่ามีน้ำรั่วแบบนี้เราไม่รู้จะแจ้งใครนะครับ ทาง NECTEC แล้วก็ทางสภาเราจึงได้พัฒนาระบบ Traffy Fondue เฉพาะภายในสภาของเราโดยเฉพาะเป็นที่แรกในประเทศนะครับ ทุกท่านก็จะเจอ QR Code แบบนี้ติดอยู่ตามห้องกรรมาธิการ ถ้าเจอว่าห้องกรรมาธิการไหนไมค์ไม่ดัง Internet ไม่ดีก็ Scan QR Code ที่หน้าห้องประชุมเลยก็จะเจาะจง ๑ QR Code ต่อ ๑ สถานที่เท่านั้น แล้วถ้าเป็นหน้าห้องน้ำก็จะเป็นหน้าผมนะครับ ถ้าเจอว่าห้องน้ำไหนใช้งานไม่ได้ อะไรอย่างไร ก็ Scan เข้าไปเลย ก็จะเป็นระบบแบบเดียวกับที่เราใช้กับกรุงเทพมหานครลงหน่วยงานต่าง ๆ นะครับ อันนี้เราใช้ภายในอาคารรัฐสภา เพื่อที่พื้นที่จำนวน ๑๒๓ ไร่นี้ เราจะได้ช่วยกันตรวจสอบดูแล แล้วก็จะมี Admin หลังบ้านคอยช่วยกันไปแก้ปัญหาให้พวกท่าน

ไม่ต้องมาแจ้งผมแล้วนะครับ ถ้าน้ำ ไฟรั่ว หรือว่าไฟไม่ติดที่ไหน อย่างไร แต่ทีนี้ยังไม่ได้ติดตั้งครบทั้งตัวอาคารนะครับ ก็จะเป็นการทดลองใช้ในชั้นที่มีการใช้งานเยอะก่อน ก็คือชั้น ๔ ห้องกรรมาธิการ แล้วก็บริเวณห้องน้ำ อันนี้รูปอาจารย์วันนอร์

เรื่องที่ ๓ ช่วง Summer ปิดเทอมของเด็ก ๆ ทางสภาก็มี Summer Camp ปิดเทอมใหญ่ หัวใจผาสุก ก็คือวันที่ ๑๑ มีนาคม ถึงวันที่ ๕ เมษายน ก็จะมีโครงการเสริมความรู้ภาคฤดูร้อน ปิดเทอมใหญ่ หัวใจผาสุก สำหรับบุตรธิดาของข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง ที่ศึกษาอยู่ในชั้น ป.๑-ป.๖ นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าสมาชิกจะมาทำงานแล้วลูกปิดเทอมก็สามารถเอาลูกหลานของท่านมาที่โครงการนี้ได้ด้วย แต่ว่า Limit ไม่เกิน ป.๖ เพื่อจะจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับเด็ก ๆ ขอบคุณครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผมขอเข้าสู่ระเบียบวาระกระทู้ถามนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม

๑.๑ กระทู้ถามสดด้วยวาจา

๑. นางสาวชนก จันทาทอง เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม (นางสาวชนก จันทาทอง เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม) ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอนนี้รัฐมนตรีให้เกียรติเข้าประจำที่แล้วนะครับ ขอเชิญท่านชนก จันทาทอง ใช้สิทธิถามครับ

นางสาวชนก จันทาทอง (หนองคาย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวชนก จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย เขต ๒ พรรคเพื่อไทยค่ะ วันนี้ดิฉันต้องกราบขอบพระคุณ ท่านจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง การคลัง ที่ได้มาตอบกระทู้ถามสดด้วยวาจาของดิฉัน ที่มีประเด็นเกี่ยวกับการนำที่ดินราชพัสดุของกรมธนารักษ์ ในความครอบครองของรัฐ นำมาให้ประชาชนนั้นได้เช่าเพื่อทำกินแล้วก็อยู่อาศัย ซึ่งตัวท่านเองมีหน้าที่โดยตรงในการกำกับดูแลกรมธนารักษ์ ท่านประธานคะ ประเทศไทยของเรามีเนื้อที่ทั้งประเทศประมาณ ๓๒๑ ล้านไร่ แบ่งเป็นที่ดินของรัฐนั้น ประมาณ ๑๘๓ ล้านไร่ คิดเป็น

ตัวเลขกลม ๆ ก็ประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ และที่เหลือก็เป็นที่ดินของภาคเอกชน ประมาณ ๑๓๘ ล้านไร่ หรือคิดเป็นประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นที่ดินของรัฐจึงมีสัดส่วนมากกว่าที่ดินของเอกชนประมาณ ๖๐:๔๐ แล้วก็เป็นที่ทราบกันดีว่าประชาชน ส่วนใหญ่ในประเทศไทยของเรานั้นประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ทรัพยากรดินในการเป็นต้นทุนการผลิตเพื่อสร้างรายได้ให้กับตนเอง แต่จากตัวเลขที่ดิฉันพบมามีการลงทะเบียนคนจน ในปี ๒๕๔๗ พบว่าผู้ลงทะเบียนที่เป็นผู้ยากจนและไม่มีที่ดินทำกินนั้นมีมากถึงประมาณ ๑,๐๐๓,๐๐๐ ราย ผ่านไป ๑๐ กว่าปีค่ะ ดิฉันก็ไปเห็นตัวเลขอีกตัวเลขหนึ่งของสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือ ส.ป.ก. ประมาณปี ๒๕๖๑ มีผู้ขึ้นทะเบียนที่เป็นผู้ยากไร้ ไม่มีที่ดินทำกินมากถึง ๘๒๓,๐๐๐ ราย ผ่านไป ๑๐ กว่าปี รัฐบาลในช่วงนั้นไม่สามารถที่จะแก้ไขให้กับคนจนที่ไม่มีที่ดินทำกินได้สามารถแก้ไขได้เพียงแค่ ๒๐๐,๐๐๐ รายเท่านั้นค่ะ ส่วนตัวดิฉันเองเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนจังหวัดหนองคาย เขต ๒ จากพรรคเพื่อไทย ได้รับเรื่องร้องเรียนจากพี่น้องประชาชน ได้รับเรื่องร้องทุกข์อย่างสม่ำเสมอถึงปัญหาที่ดินทำกิน ไม่ว่าจะเป็นผู้ยากไร้ไม่มีที่ดินทำกินบ้าง ครอบครองที่ดินที่เราทำกินอยู่ไม่มีเอกสิทธิ์บ้าง หรือครอบครองที่ดินทำกินแล้วยังเป็นของกรมธนารักษ์บ้าง แล้วก็สืบเนื่องจากรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรี ท่านเศรษฐา ทวีสิน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นมีนโยบายอย่างเร่งด่วนที่จะบริหารจัดการที่ดินของราชพัสดุในครอบครองของรัฐ หน่วยงานรัฐที่มีที่ดินจำนวนมากและไม่ได้ใช้ประโยชน์ จะนำที่ดินส่วนนี้กลับมาให้พี่น้องประชาชนนั้นได้เช่าเพื่อทำกินแล้วก็อยู่อาศัย ซึ่งหากรัฐบาล นายกรัฐมนตรีเศรษฐา มีความตั้งใจจริง เอาจริงเอาจัง ดิฉันก็เห็นว่ามันเป็นความหวังของพี่น้องประชาชนผู้ยากจนที่จะสามารถมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรที่ดิน สามารถสร้างงานสร้างรายได้ เลี้ยงดูตนเองกับครอบครัวได้ ถึงที่สุดแล้วรัฐบาลนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาความยากจนของพี่น้องประชาชนได้ค่ะ รัฐบาลได้นำร่องด้วยโครงการหนองวัวซอโมเดลค่ะ ซึ่งครอบครอง ที่ดินราชพัสดุโดยกระทรวงกลาโหมจำนวนเกือบ ในระยะแรกกระทรวงกลาโหมนั้นได้ส่งมอบที่ดินเกือบ ๑๐,๐๐๐ ไร่

ให้กับรัฐบาลค่ะ ดิฉันจึงมีคำถามผ่านท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังที่กำกับดูแลหน่วยงานกรมธนารักษ์ ผ่านท่านประธานสภา ทั้งหมด ๓ คำถามด้วยกันค่ะ

คำถามแรกค่ะ ดิฉันอยากจะถาม ก็คือกระทรวงกลาโหมโดยทหารนั้นให้ที่ดินจริงหรือไม่ ส่งมอบถึงมือประชาชนอย่างไร คิดค่าเช่าเท่าไร และหากได้เช่าแล้วประชาชนจะใช้ประโยชน์อย่างไรจากที่ดินของกรมธนารักษ์บ้าง อันนี้เป็นคำถามแรกค่ะท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ท่านรัฐมนตรีรอสักครู่นะครับ พอดีเวลาไม่ขึ้นบนหน้าจอ เดี๋ยวให้เจ้าหน้าที่แก้ไขก่อนนะครับ เดี๋ยวเราควบคุมเวลาไม่ได้ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง วันนี้ต้องกราบขอบพระคุณท่าน สส. ชนก จันทาทอง ที่ได้ให้ความสำคัญกับนโยบายของรัฐบาล ท่านได้สอบถามถึงกระบวนการทำงานของนโยบายหนองวัวซอโมเดล ซึ่งเป็นกลไกของรัฐในการมอบสิทธิในการเข้าใช้ประโยชน์ที่ดินทำกินจากพื้นที่ของกรมธนารักษ์ ซึ่งได้รับการส่งมอบต่อมาจากกองทัพกลาโหม ผมต้องเรียนตอบคำถามสั้น ๆ ก่อนนะครับ คำถามที่ถามก็คือเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นจริงหรือไม่ เกิดขึ้นแล้วนะครับ เป็นนิมิตหมายอันดีที่ทางรัฐบาลสามารถประสบความสำเร็จในการเดินหน้าเรื่องของการลดความเหลื่อมล้ำ เรื่องของการมอบสิทธิให้กับพี่น้องประชาชนให้ได้มีพื้นที่ทำมาหากินและอยู่อาศัย อันนี้เป็นไปตามนโยบายรัฐ ซึ่งเราได้แถลงต่อรัฐสภา เราอยู่ในที่ประชุมแห่งนี้ร่วมกัน เราได้เป็นพยานกับสิ่งที่รัฐบาลได้ให้คำมั่นกับรัฐสภาแห่งนี้ และเราเดินหน้าในการดำเนินการเรียบร้อยผมต้องเรียนเล่าเท้าความให้กับท่าน สส. ชนก ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ถ้าท่านย้อนภาพกลับไปจะมีอยู่วันหนึ่งที่มีข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้นัดทานข้าวกับท่านผู้บัญชาการเหล่าทัพ ไม่ว่าจะเป็น ผบ. สูงสุด ท่านผู้บัญชาการทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ รวมถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ท่านสุทิน คลังแสง

นะครับ วันนั้นหลังจากทานข้าวท่านนายกรัฐมนตรีกลับมาที่ทำเนียบรัฐบาล ผมเองได้มีโอกาสไปพบ ท่านเองก็ได้มอบหมายภารกิจ เพราะว่าเนื่องด้วยผมเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังที่กำกับดูแลกรมธนารักษ์ ซึ่งดูแลที่ดินของรัฐ ที่ดินราชพัสดุทั้งหมด ท่านนายกรัฐมนตรีได้ส่งมอบข่าวดี นั่นก็คือท่านได้แจ้งว่าหลังจากที่ได้มีการทานข้าวร่วมกันแล้ว เป็นนิมิตหมายอันดีที่ทางกองทัพตอบรับกับนโยบายของรัฐในเรื่องของการเดินหน้าเรื่องการให้สิทธิที่ดินทำกินกับประชาชน นโยบายในส่วนของหนองวัวซอโมเดลเป็นเพียงแค่ปีกเล็ก ๆ ปีกหนึ่งนะครับ ต้องเรียนต่อท่านชนก จันทาทอง ว่าเป็นเพียงแค่ปีกเล็ก ๆ ปีกหนึ่งของนโยบายรัฐ เพราะเราเตรียมที่จะเดินหน้าในเรื่องของการมอบสิทธิที่ดินทำกินให้กับประชาชน ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัยหรือที่ดินทำกินก็ตาม รวม ๑๐ ล้านไร่ ถ้าเรายังจำกันได้ตอนที่เรามีการแถลงนโยบายต่อรัฐสภา นั่นประกอบไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นที่ดินลักษณะของโฉนดที่ดินการปรับเปลี่ยน ส.ป.ก. เป็นเอกสารสิทธิที่ดิน ในการที่จะใช้พื้นที่ของรัฐที่ไม่ใช้ประโยชน์ คือกรมธนารักษ์เอง ตัดให้กับพี่น้องประชาชน รวมถึงที่ดินของหน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์แล้ว ตัดคืนมาให้กับกรมธนารักษ์เพื่อที่จะดำเนินการมอบให้กับประชาชน ทางกระทรวงกลาโหมได้ตอบรับนโยบายนี้และเป็นคนนำเสนอเองว่ากระทรวงกลาโหมมีพื้นที่ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์แล้วบางส่วน พร้อมที่จะคืนให้กับกรมธนารักษ์เพื่อดำเนินการ ในการนี้ไม่ได้คืนเปล่า ๆ ไม่ใช่เพียงแค่ตัดคืนพื้นที่เข้ามาเป็นพื้นที่ที่มีความขัดแย้งกับประชาชน เป็นพื้นที่ที่มีการบุกรุกอะไรใด ๆ แล้วก็คืนให้กับกรมธนารักษ์เพื่อเอาไปมอบให้ประชาชน ไม่จบแค่นั้น ทางกระทรวงกลาโหมมีความพร้อม ผมต้องกราบขอบพระคุณทางกองทัพผ่านท่านประธานไปยังกองทัพด้วย เพราะว่าทางกระทรวงกลาโหมได้เรียนต่อท่านนายกรัฐมนตรีว่าทางกองทัพมีความพร้อมทั้งเรื่องของเครื่องจักร บุคลากร หนองวัวซอโมเดลจึงเป็น Model ที่น่าสนใจมาก หลังจากมีการคืนพื้นที่มาเกือบ ๑๐,๐๐๐ ไร่ ให้กับทางกรมธนารักษ์ ได้มีการเชิญพี่น้องประชาชนเข้ามาลงทะเบียนมาพูดคุยในหลายประเด็น ๑. คือมีพื้นที่ที่มีการทับซ้อนแล้วก็มีประชาชน อยู่ในพื้นที่อาศัยที่ได้อาศัยทำมาหากินอยู่ในพื้นที่นั้น

จำนวนหนึ่ง ปัญหาเหล่านี้ไม่เคยแก้ไขปัญหาได้ในอดีตที่ผ่านมา เพราะถือว่าเป็นการบุกรุกโดยประชาชนกับพื้นที่ของรัฐ ไม่ว่าจะพยายามช่วยอย่างไร พวกเราที่เป็นนักการเมืองอยู่ในสภาแห่งนี้เราเคยเดินหน้าแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในลักษณะที่มีการทับซ้อนกับพื้นที่รัฐ ไม่เคยชนะครับ ชนะไม่ได้เพราะเป็นที่ดินหลวงนะครับ นี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีต แต่วันนี้เราหาทางอะลุ่มอล่วยแก้ไขปัญหาโดยการเชิญพี่น้องประชาชนทุกกลุ่ม ทุกคน เข้ามาพูดคุยหาหนทางแก้ไขปัญหาร่วมกันอย่างน้อยท่านได้สิทธิในการเข้าไปใช้ประโยชน์ หนองวัวซอโมเดลจึงเกิดขึ้น และสิทธินี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่สิทธิการเข้าไปใช้ประโยชน์เท่านั้นนะครับ ในวันที่ได้เชิญพี่น้องประชาชนเข้ามารวมตัวกันในการเตรียมโครงการนั้น ผมเองก็ได้เดินทางไปที่จังหวัดอุดรธานีเพื่อไปดูที่พื้นที่ มีการเชิญประชาชนเข้ามาแล้วก็มอบใบเล็ก ๆ ให้กับพี่น้องประชาชนคนละใบ ในใบจะมีเขียนว่า ความประสงค์ของท่านในการใช้พื้นที่คืออะไร ท่านจะใช้เป็นที่อยู่อาศัย ท่านจะใช้เป็นพื้นที่ในการทำมาหากิน ทำการเกษตรประเภทใด หากทำการเกษตร ท่านต้องการอะไรเพิ่มเติมในพื้นที่ของท่าน เช่นถนนเข้าแปลง เช่นการขึ้นแปลงไว้สำหรับเตรียมการปลูก เช่นเรื่องของการทำระบบน้ำบาดาล เช่นเรื่องของการขุดบ่อนะครับ กลไกเหล่านี้ทางกองทัพได้เตรียมความพร้อมและในขณะนี้ก็เริ่มดำเนินการ โดยหน่วยงานของกองทัพเอง ไม่ว่าจะเป็นทหารพัฒนาหรือจะเป็นทหารช่างก็ตาม ในการที่จะลงไปในพื้นที่แล้วก็เตรียมพื้นที่ให้กับพี่น้องประชาชนตามที่เขาต้องการ หมายความว่านอกจากได้พื้นที่ไปทำงานมาหากินแล้วยังได้ของแถมก็คือโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพของพี่น้องประชาชนนั้น ๆ นี้เองจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้หนองวัวซอโมเดล เป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จอย่างเร็ว มีพี่น้องประชาชนเข้าร่วมกับโครงการเกือบเต็มพื้นที่ นั่นก็คือ ๙๐๐ กว่าราย พื้นที่ ๑,๐๐๐ กว่าแปลง ผมไม่ลงรายละเอียดในเรื่องของตัวเลขให้ท่านนะครับ แต่ว่าต้องเรียนต่อท่านชนกว่าหลังจากลงทะเบียนแล้วปัญหาที่เกิดตามมาก็มีครับ เพราะอะไรครับ เพราะในข้อเท็จจริงนั้น ด้วยกฎหมายด้วยระเบียบของกรมธนารักษ์เองนั้นมีระเบียบในการที่จะต้องจัดเก็บในเรื่องค่าใช้จ่าย

ในบางประเภท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่พอตัวเลยทีเดียว ต้องเรียนต่อท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ เป็นต้นว่าค่าธรรมเนียมในเรื่องของการแรกเข้าเพื่อเข้าทำสัญญาอัตราค่าเช่าที่ราชพัสดุเพื่ออยู่อาศัยแล้วก็เพื่อการเกษตรต่าง ๆ หลักประกันสัญญาเช่าที่ดินราชพัสดุ เรื่องของค่าธรรมเนียมในการรังวัดที่ดินราชพัสดุ เหล่านี้ผมต้องเรียนต่อท่านชนกว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับทางพี่น้องประชาชนในการที่จะเข้ามาทำสัญญากับกรมธนารักษ์ แต่สิ่งที่ผมเองได้สั่งการลงไป นั่นก็คือการที่กรมธนารักษ์จะดำเนินการในครั้งนี้ วัตถุประสงค์ก็คือเพื่อให้ประชาชนในกลุ่มที่ยากไร้ได้สามารถมีโอกาสเข้าถึงแหล่งที่มาทำมาหากินนะครับ สิ่งที่ได้มอบหมายลงไปกับกรมธนารักษ์ต้องกราบขอบคุณท่านอธิบดีกรมธนารักษ์ได้สามารถดำเนินการแล้วเสร็จอย่างเรียบร้อย นั่นก็คือเรางดเว้นค่าธรรมเนียมเกือบทุกประเภท วันนี้เหลือแต่เพียงหลัก ๆ ก็คืออย่างเช่นเรื่องของค่าเช่าเพื่ออยู่อาศัยเป็นต้นนะครับ ถ้าไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา อัตราค่าเช่าเพื่ออยู่อาศัย คิด ๒๕ สตางค์ต่อตารางวาต่อเดือน หากเช่าที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางวา สำหรับเป็นพื้นที่อยู่อาศัย เราคิดอัตราค่าเช่า ๕๐ สตางค์ต่อตารางวาต่อเดือน คือถูกมาก ถูกมากจนไม่รู้จะถูกอย่างไรแล้วนะครับ หากจำเป็นเพื่อการเกษตร คือประกอบอาชีพ หากเนื้อที่เช่าทั้งหมดไม่เกิน ๕๐ ไร่ คิดอัตราค่าเช่า ๒๐ บาทต่อไร่ต่อปี เนื้อที่เช่าทั้งหมดหากเกินกว่า ๕๐ ไร่ เราคิดอัตราค่าเช่า ๓๐ บาทต่อไร่ต่อปี ยกเว้นค่าธรรมเนียมแรกเข้าทั้งหมด ยกเว้นค่าธรรมเนียมในการรังวัดทั้งหมด เรียกเก็บหลักประกันสัญญาเช่าเท่ากับอัตราค่าเช่าเพียงแค่ ๑ ปีเท่านั้น ผมต้องเรียนต่อท่านสมาชิกว่านี่เป็นมิติใหม่ของกรมธนารักษ์เช่นเดียวกันนะครับเป็นการปรับเกณฑ์โดยอำนาจของท่านอธิบดีที่จะลดภาระกับพี่น้องประชาชนที่จะเข้าสู่โครงการเรื่องการรับมอบสิทธิที่ดินในการประกอบอาชีพ แล้วผมต้องเรียนว่าหลังจากปรับลดเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ พี่น้องประชาชนที่เข้าสู่กระบวนการในการที่จะเข้าสู่ที่ราชพัสดุในพื้นที่ของหนองวัวซอโมเดลนี้เพิ่มมากขึ้นเป็นเท่าตัวนะครับ ขณะนี้ก็ยังเปิดรับอยู่นะครับ ในกรณีที่จะเข้ามาสู่กระบวนการเพิ่มเติมทางกรมธนารักษ์เราเองก็เปิดรับพร้อมที่พี่น้องประชาชนจะเดินเข้ามาหาและดำเนินการ

ในลักษณะเดียวกันให้ครบถ้วน แล้วเราจะทำให้สำเร็จโดยเร็ว กระบวนการที่ทำมาทั้งหมดนี้สุดท้ายประโยชน์ตกอยู่กับประชาชน แล้วเราจะเดินหน้าในเรื่องของการเพิ่มพื้นที่ที่จะส่งมอบให้กับพี่น้องประชาชนในอำเภอ ในจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศต่อไป นี่เป็นการตอบคำถามแรกของท่านชนก กราบขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ ขอเชิญท่านชนกใช้สิทธิในรอบที่ ๒ ครับ

นางสาวชนก จันทาทอง (หนองคาย) : ก็เรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังนะคะ ดิฉันฟังไปตื่นเต้นแล้วก็ขนลุกไปค่ะ ดีใจแทนพี่น้องประชาชนนะคะ ผู้ที่มีที่ดินทำกินในวันนี้มีโอกาส มีความหวังแล้วค่ะที่จะเข้าถึงทรัพยากรที่ดิน ฟังแล้วตื่นเต้นค่ะ ก็คืออัตราค่าเช่าของกรมธนารักษ์ที่คิดต่อไร่ต่อปีให้กับพี่น้องเกษตรกรรม เพียงแค่ ๒๐ บาทต่อไร่ต่อปี หากเช่าประมาณ ๕๐ ไร่ ก็เพียงไม่กี่พันบาทเท่านั้น ก็ต้องขอขอบพระคุณรัฐบาลนะคะ ซึ่งเป็นคำถามต่อเนื่องจากคำถามแรกค่ะ

คำถามที่ ๒ ที่จะถามท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานสภาไปก็คือว่า หากหนองวัวซอโมเดลทำสำเร็จ รัฐบาลมีแผนดำเนินการในระยะที่ ๒ ที่ใดบ้างและคาดว่าจะมีเป้าหมายไหมว่าประมาณกี่ไร่ เพื่อที่พี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ตอนนี้อยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จะได้วิ่งหาโอกาสนี้กับกรมธนารักษ์ค่ะ ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผมจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ต่อคำถาม ข้อที่ ๒ ท่านชนก จันทาทอง ผมต้องเรียนอย่างนี้ ว่าเรายังเดินหน้าครับ แล้วเราทำงานคู่ขนานมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ระหว่างที่เราจัดเตรียมเรื่องของหนองวัวซอโมเดลเมื่อสักครู่ผมได้เรียนท่านไป แล้วท่านก็ได้ทบทวนตัวเลข ถูกต้องครับ

เป็นตัวเลขที่ฟังดูแล้ว ค่อนข้างพิเศษจริง ๆ เป็นราคาซึ่งถูกมากสำหรับพี่น้องประชาชน และเป็นโอกาสสำหรับเขา และผมยืนยันกับท่านชนกผ่านทางสภาแห่งนี้ว่าในโครงการที่จะเดินหน้าต่อไปทั้งหมดที่ท่านถามมานี้ เราจะใช้ Rate เรื่องของการจัดเก็บค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จะเกิดกับพี่น้องประชาชนในเกณฑ์เดียวกันทั่วประเทศให้ได้ เพื่อให้ทั่วประเทศได้รับสิทธิเดียวกัน ในส่วนของโครงการที่เราทำคู่ขนานในขณะนี้ผมต้องเรียนต่อท่านชนกว่าบ่ายนี้ผมก็จะไปร่วมกับ ท่านสุทิน คลังแสง ที่จังหวัดกาญจนบุรี ในการทำโครงการมอบโฉนดที่ดินทำกินจากกองทัพให้เช่นเดียวกัน ผมต้องเรียนต่อท่านชนกว่าในส่วนของหนองวัวซอโมเดลนี้เป็นพื้นที่ของจังหวัดกาญจนบุรี เป็นพื้นที่ของกองทัพอากาศที่ได้มอบคืนให้กับกรมธนารักษ์และจะมอบให้กับประชาชน เฟสต่อไปเราจะไปกันที่จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นพื้นที่ของกองทัพเรือที่ได้มอบคืนมาให้เช่นเดียวกัน แล้วก็อาจจะไปที่จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่ของกองทัพบกอีกครั้งหนึ่ง อันนี้เป็นพื้นที่ที่กองทัพได้เตรียมเอาไว้ จริง ๆ ผมวางเป้ากันว่าขอปีละ ราว ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ ตอนนี้เราเดินหน้าถ้ารวมทั้งหมด ตั้งแต่หนองวัวซอโมเดลมาจนถึง ๔ จุดที่ได้เรียนเมื่อสักครู่นี้ น่าจะราว ๓๐,๐๐๐ ไร่ ก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่เราจะเดินหน้าในการส่งคืนพื้นที่ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของหน่วยงานรัฐเพื่อที่จะส่งมอบให้กับประชาชน แต่ในส่วนของกรมธนารักษ์เองนั้น ผมต้องเรียนต่อท่านชนกว่าพื้นที่ที่กรมธนารักษ์ ที่เรียกว่าพื้นที่ราชพัสดุที่กรมธนารักษ์ถือทั่วประเทศมีราว ๑๒.๕ ล้านไร่ ซึ่งพื้นที่ทั้งหมดนี้ แน่นอนครับ ว่าบางส่วนก็ใช้ประโยชน์บางส่วนกันเป็นพื้นที่ป่า เป็นพื้นที่อุทยานต่าง ๆ ก็นับรวมนะครับ แต่อย่างไรก็ตามมีพื้นที่ที่สามารถที่จะจัดแบ่งให้กับพี่น้องประชาชนในการใช้ประโยชน์ได้ ผมเรียนว่ามีทุกจังหวัดทั่วประเทศ แล้วเราจะพยายามเดินหน้าในการผลักดันโครงการที่จะส่งมอบพื้นที่ให้กับประชาชนให้เกิดขึ้นทั่วประเทศต่อไป ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดใดก็ตามก็เป็นการยืนยันผ่านท่านประธานไปยังท่านสมาชิกครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ท่านชนกใช้สิทธิถามต่อไหมครับ แล้วก็เวลาของท่านเหลือค่อนข้างมาก ให้ท่านจุลพันธ์เพิ่มได้นะครับ

นางสาวชนก จันทาทอง (หนองคาย) : ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน คำถามสุดท้ายเป็นคำถามที่ ๓ ค่ะ นโยบายนี้ดีมากนะคะ จาก ๒ คำตอบที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้ตอบมานะคะ หากนโยบายนี้ดี รัฐบาลจะต่อยอดนโยบายการเอาที่ดินในความครอบครองของรัฐที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ที่มีจำนวนมาก จะไปต่อยอดกับหน่วยงานรัฐราชการไหนบ้าง และเอามาใช้ประโยชน์อย่างไร ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ต่อคำถาม ข้อ ๓ ของท่านชนกนะครับ อย่างที่เรียนเมื่อสักครู่ โครงการนี้ถ้าวาดภาพใหญ่ กลไกในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของรัฐ ในรัฐบาลชุดปัจจุบันที่เราจะเดินหน้าใน ๔ ปีข้างหน้านี้ อันนี้เป็นเพียงแค่ปีกเล็ก ๆ ปีหนึ่งที่เราทำกัน เราต้องวาดภาพให้เห็นว่าสิ่งที่เราจะเดินหน้าก็คือ ๑๐ ล้านไร่ ในการที่จะส่งมอบให้ถึงมือพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของโฉนด ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของ ส.ป.ก. ที่มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างมาเป็นสิทธิของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของพื้นที่จากกรมธนารักษ์ที่ส่งมอบให้ แต่เป็นลักษณะของการเช่าใช้สิทธิของพื้นที่รัฐในราคาถูก ต่าง ๆ เหล่านี้จะสร้างโอกาสให้กับพี่น้องประชาชนในการอยู่อาศัย และที่สำคัญคือการทำมาหากิน เป็นการสร้างรายได้ใหม่ ๆ ให้กับพี่น้องประชาชน ยุติข้อขัดแย้งที่เคยมีมา โดยเฉพาะพื้นที่ของรัฐที่ท่านชนกได้เรียนถามผมต้องเรียนว่าตลอดช่วงชีวิตของพวกเรามาเราก็ได้ยินข่าวในเรื่องของการบุกรุกพื้นที่รัฐในเรื่องของการที่พี่น้องประชาชนต้องมีข้อพิพาทฟ้องร้อง รัฐก็ฟ้องร้องประชาชนขับไล่ออกนอกพื้นที่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คาราคาซังกันมาเราสัมผัสมาโดยตลอด

วันนี้สิ่งที่รัฐบาลกำลังทำคือการเข้าไปแก้ไขปัญหา โดยหากลไกที่เป็นไปตามกรอบของกฎหมายเพื่อที่จะเดินหน้าให้พี่น้องประชาชนสามารถมีสิทธิในการเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่เขาถือครองอยู่ได้ เราเองในฐานะที่เป็นรัฐ สิ่งที่พยายามหลีกเลี่ยงมากที่สุดคือการพิพาทกับประชาชน เราพยายามลดในเรื่องของข้อพิพาท สิ่งที่ขัดแย้ง สิ่งที่ปะทะกัน สิ่งที่ยังมีการทับซ้อนในเรื่องของพื้นที่เราพยายามที่จะถอย ภาครัฐแน่นอนเราต้องถอย ๑ ก้าว เพื่อที่จะเปิดเวทีให้เกิดการเจรจา ให้เกิดการคุย และแน่นอนว่าด้วยกลไกของภาครัฐเอง เรามีกฎหมาย เรามีระเบียบแต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็สามารถที่จะปรับแก้ สามารถที่จะปรับปรุงเพื่อให้มันมีความสอดคล้องกับสถานการณ์จริงและประโยชน์สูงสุดของประชาชน นี่เป็นตัวอย่างหนึ่งที่พวกเราทำให้กับทางพี่น้องประชาชน แน่นอนว่าอย่างที่ได้เรียนกับท่านชนกไปพื้นที่ธนารักษ์อีก ๑๒.๕ ล้านไร่ ผมไม่ได้หมายความว่าเราจะเปิดกล่องแจกหมดนะครับ เป็นไปไม่ได้เพราะว่าพื้นที่ของหลวงมันก็มีภารกิจที่จะต้องใช้ มีพื้นที่ที่จะต้องกันไว้สำหรับประโยชน์อื่นใดอีกมากมาย แต่แน่นอนว่ามีพื้นที่จำนวนหนึ่งที่สามารถที่จะจัดสรรให้กับประชาชนในการใช้ประโยชน์เพื่อประกอบอาชีพ โดยเฉพาะพื้นที่ซึ่งมีพี่น้องประชาชนได้รุกล้ำเข้าไปแล้ว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้วันนี้กรมธนารักษ์มาในรูปแบบใหม่ เราพร้อมที่จะคุยกับประชาชนทุกคน เราพร้อมที่จะเปิดโอกาสให้มีการมาตั้งโต๊ะเจรจามาพูดคุยและหารูปแบบที่ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ร่วมกัน โดยที่พี่น้องประชาชนสามารถเช่าใช้พื้นที่ของหลวงโดยที่เป็นไปตามกฎหมายทุกประการ แต่ในขณะเดียวกันกรมธนารักษ์เองก็จะสามารถพัฒนาพื้นที่รอบข้าง สามารถที่จะเดินหน้าในเรื่องของการพัฒนาพื้นที่ราชพัสดุให้เป็นไปตามกรอบวัตถุประสงค์ของหน่วยงานได้ เพราะฉะนั้นต้องเรียนต่อท่านชนกว่าพื้นที่ที่เราจะเดินหน้าต่อไปนี้ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานรัฐ หน่วยงานใดก็ตาม หากไม่ได้ใช้ประโยชน์ วันนี้เราก็กำลังดำเนินการไป Screen พื้นที่ที่มีอยู่ของหน่วยงานรัฐที่ไม่ได้ใช้ เพื่อที่จะสอบถามว่าหากคืนมาและส่งมอบให้กับประชาชนเป็นประโยชน์จะติดขัดหรือไม่ ทางกองทัพได้เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับหน่วยงานราชการอื่น ๆ แล้วนะครับ

๒. คือพื้นที่ในส่วนของกรมธนารักษ์ที่ถือพื้นที่ราชพัสดุด้วยตนเอง เราก็กำลังดูในพื้นที่ ซึ่งเราจะสามารถกันออกเพื่อที่จะให้สิทธิในการเช่าใช้กับพี่น้องประชาชนได้อย่างถูกต้องต่อไป ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่าน สส. ชนก จันทาทอง ที่ได้ห่วงใยในประเด็นของการเข้าถึงที่อยู่อาศัย การเข้าถึงที่ดินทำกินของประชาชน กราบขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ มีเวลาเหลือเล็กน้อย ท่านชนกใช้สิทธิอะไรฝากท่านรัฐมนตรีไหมครับ

นางสาวชนก จันทาทอง (หนองคาย) : ก็กราบขอบพระคุณท่านประธานค่ะ ดิฉันขอใช้พื้นที่แล้วก็เวลาที่เหลือของดิฉันบอกกล่าว ผ่านท่านประธานสภาไปยังพี่น้องประชาชนจังหวัดหนองคายที่ได้ฟังอยู่ขณะนี้ และพี่น้องประชาชนทั่วประเทศค่ะ พี่น้องประชาชนจังหวัดหนองคายนั้นมีความเดือดร้อน เพราะตอนนี้ส่วนใหญ่จะมีที่ดินที่เป็นที่ดิน ส.ป.ก. บ้าง ครอบครองที่ดินที่ต้องเช่านิคมสร้างตนเองบ้าง ใช้พื้นที่จับจองบ้าง ไม่มีที่ดินที่เป็นของตัวเอง อันนี้เป็นอีก ๑ นโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลที่พี่น้องประชาชนนั้นสามารถที่จะเป็นตัวเลือกในการแก้ไขปัญหาที่จะเข้าถึงทรัพยากรที่ดินที่เป็นต้นทุนการผลิตอย่างยิ่งใหญ่ หากได้ที่ดินจำนวนเยอะก็สามารถผลิตได้เยอะ สามารถสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ เลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวได้ ก็ต้องส่งกำลังใจผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง แล้วก็ท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ขอให้นโยบายหนองวัวซอโมเดลนั้นสำเร็จในเร็ววัน แล้วก็ขอให้ต่อยอดนโยบายนี้ให้สำเร็จเพื่อเป็นความหวังให้กับพี่น้องประชาชน ขอบพระคุณมากค่ะท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ เป็นอันสิ้นสุดสำหรับกระทู้ถามที่ ๑ ขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะครับ สภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับคณะนักเรียนครูโรงเรียนนานาชาติเดอะรีเจนท์ พระราม ๙ เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ยินดีต้อนรับนะครับ

ตอนต้น ๆ ผมไม่ได้แจ้งไปเรื่องหนึ่งนะครับ ก็คือสำหรับการพิจารณากระทู้ถามแยกเฉพาะ จะดำเนินการถามและตอบในห้องกระทู้ถามแยกเฉพาะ ชั้น ๑ ควบคู่กันไปกับการพิจารณากระทู้ถามสดด้วยวาจา และกระทู้ถามทั่วไป ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๗๒

๒. นายกัณวีร์ สืบแสง เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม (นายกัณวีร์ สืบแสง เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม) ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ด้วยสำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงต่างประเทศได้มีหนังสือแจ้งว่ากระทู้ถามเรื่องนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ ท่านปานปรีย์ ได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงต่างประเทศ ท่านจักรพงษ์ แสงมณี เป็นผู้ตอบกระทู้ถามแทน แต่เนื่องจากในวันนี้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงต่างประเทศ ท่านจักรพงษ์ แสงมณี ติดภารกิจไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามออกไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ ถ้าท่านกัณวีร์ สืบแสง ยังคงประสงค์ที่จะตั้งกระทู้ถามสดด้วยวาจาอยู่ให้เสนอใหม่เพื่อพิจารณาในคราวต่อไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๙ ครับ

นายกัณวีร์ สืบแสง (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม กัณวีร์ สืบแสง ขออนุญาตหารือครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกัณวีร์ครับ

นายกัณวีร์ สืบแสง (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานครับ ผม นายกัณวีร์ สืบแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเป็นธรรม ผมขออนุญาตหารือท่านประธานเกี่ยวกับข้อกังวล ความกังวลของผมกับการที่ทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านปานปรีย์ แล้วที่ได้มอบหมายรัฐมนตรีช่วยว่าการมาตอบกระทู้สดวันนี้ ที่ไม่มา ข้อกังวลของผมก็คือตอนนี้จริง ๆ แล้ววันนี้เป็นโอกาสที่ดีที่กระทรวงการต่างประเทศจะสามารถแสดงจุดยืนทางการทูตของไทยได้ต่อพี่น้องประชาชนทั่วประเทศและในประชาคมโลกว่าประเทศไทยจะมีจุดยืนอย่างไรเกี่ยวข้องกับ

ทางด้านสถานการณ์ในประเทศเมียนมา แต่วันนี้ท่านไม่มา เมื่อวานนี้ผมได้รับทราบว่าท่านจะมาตอบกระทู้ถามสด แต่วันนี้ท่านไม่มา พี่น้องที่รออยู่ในประเทศไทย พี่น้องคนไทยตั้งแต่จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดตาก จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดระนอง ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบในบริเวณชายแดนไทย-เมียนมา หากท่านรัฐมนตรีไม่มาตอบจุดยืนทางการทูตของไทยว่าเราจะเอาอย่างไร เราจะดูแลพี่น้องประเทศไทยอย่างไร ผลกระทบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องผลกระทบทางด้านเกี่ยวกับแรงงานที่ตอนนี้ฝั่งเมียนมารัฐบาลเมียนมาทางทหารของเขาได้ชะลอการส่งรายงาน MOU เข้ามาในประเทศไทย ท่านไม่สามารถตอบได้ มีผลกระทบต่อโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เราจำเป็นจะต้องได้รับทุก ๆ เดือน ๒๐,๐๐๐ คนต่อเดือนแต่ตอนนี้ชะลอการส่ง MOU แรงงานเข้ามา ท่านไม่สามารถมาตอบได้ มีคนผู้พลัดถิ่นภายในประเทศที่กำลังรอลี้ภัยเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนกว่าล้านคน ท่านไม่มา คนที่ลี้ภัยเข้ามาในประเทศไทยแล้วตอนนี้อีกกี่แสนคนที่มาอยู่ในประเทศไทย ท่านไม่มาที่จะตอบว่าเราจะเอาอย่างไรกับพวกเขา เมื่อประมาณเดือนที่ผ่านมาท่านบอกว่าท่านจะเปิดพื้นที่มนุษยธรรม ที่จะทำความสนับสนุนเรื่องมนุษยธรรมไปให้คนที่ได้รับผลกระทบในประเทศเมียนมา แต่ความหมายคำนิยามของคำว่ามนุษยธรรมนี้ ท่านยังตอบไม่ได้ ผมในฐานะคนที่ทำงานมนุษยธรรมใช้ชีวิตอยู่ในพื้นที่สภาวะสงครามเป็นเวลา ๑๒ ปีกับเพื่อนพี่น้องของผมที่ทำงานทางด้านมนุษยธรรมที่อยู่ในสภาวะสงครามอีกรอบโลกเป็นหมื่น ๆ คนมีข้อกังขากับคำว่า พื้นที่มนุษยธรรมที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้บอกไว้ว่าเราจะเปิด ท่านไม่สามารถที่จะมาตอบกระทู้ของผมได้ ท่านไม่สามารถที่จะรู้ด้วยว่าหลักการมนุษยธรรม คืออะไร แล้วท่านจะพูดอย่างนี้ว่าท่านจะ Deal อย่างเดียว กับรัฐบาลต่อรัฐบาล G to G มันเป็นไปไม่ได้ครับ การทำงานมนุษยธรรมเราไม่สามารถปฏิบัติได้ นี่คือคำถามที่ผมจะถามท่านและอีกคำถามหนึ่ง ในอนาคตยาว ๆ นี้จุดยืนทางการทูตของไทยจะแก้ไขปัญหาอย่างไรในประเทศเมียนมา เราจะนิ่งเฉยทำงานเชิงรับอย่างเดียว ไม่ทำงานเชิงรุก เป็นไปได้หรือ

อยากรู้จุดยืนของประเทศไทยจริง ๆ ในอนาคตจะเป็นอย่างไร นี่ผมเสนอคำถามให้ก่อนเรียบร้อย ให้ท่านเตรียมความพร้อมให้ได้ว่าต่อไปผมก็จะตั้งกระทู้สดถามต่อไปนี่ละให้ท่านไปเตรียมความพร้อมไม่ได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องมีคำตอบให้กับพี่น้องประชาชนชาวไทยที่เป็นล้านกว่าคนบริเวณชายแดน ตั้งแต่จังหวัดเชียงรายที่ผมไล่มาจนถึงจังหวัดระนอง พี่น้องได้รับผลกระทบ มีลูกหลงเข้ามา บ้านเรือนประชาชนได้รับผลกระทบ จุดยืนทางการทูตของไทย จุดยืนทางด้านความมั่นคง นโยบายของประเทศไทย รัฐบาลไทยอยู่ที่ไหน จะทำอย่างไร รู้สึกเสียใจ โอกาสของท่านมาแล้ววันนี้ ท่านไม่เคยพูดถึงโอกาสต่าง ๆ เหล่านี้ต่อมา อยากจะฝากเรียนหารือท่านประธานต่อไป ที่ท่านบอกว่าท่านจะมาตอบกระทู้ต่าง ๆ เหล่านี้ ผมอยากให้ท่านประธานช่วยเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านต้องตอบให้ได้ ท่านต้องมา ท่านต้องมีเวลามาตอบพี่น้องประชาชนชาวไทย ท่านต้องมีเวลามาตอบให้ทุกคนเห็นในประชาคมโลกเห็นว่าเราจะยืนอย่างสง่าผ่าเผย เป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหาในประเทศเพื่อนบ้านของเรา เราหนีไปไหนไม่ได้ ท่านหนีพวกเราไป แต่ประเทศไทยหนีพม่าไม่ได้ ท่านต้องมาตอบ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกัณวีร์ ผมคิดว่าพอสมควรนะครับ ก็รับทราบถึงความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นนะครับ ท่านยืนยันจะใช้สิทธิการถามในรอบหน้า แล้วก็ที่ท่านสื่อสารว่าคำถามทั้งหมดนี้อยากให้ท่านรัฐมนตรีเตรียมตัวมา เดี๋ยวฝ่ายเลขานุการช่วยเตรียมด้วยนะครับ

นายกัณวีร์ สืบแสง (แบบบัญชีรายชื่อ) : ได้ครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ

๓. กระทู้ถามสดด้วยวาจา (นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ์ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม) ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ด้วยสำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมได้มีหนังสือแจ้งว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นายสุทิน คลังแสง ติดราชการที่จังหวัดกาญจนบุรี จึงขอเลื่อน

การตอบกระทู้ถามเรื่องนี้ออกไปก่อนตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ หากท่านจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ์ ยังคงประสงค์จะตั้งกระทู้ถามสดด้วยวาจาอยู่ ให้เสนอใหม่เพื่อพิจารณาในคราวต่อไป ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๙ ครับ เชิญท่านจิรัฏฐ์

นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ์ (ฉะเชิงเทรา) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม จิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฉะเชิงเทรา พรรคก้าวไกลครับ เมื่อสักครู่แอบดีใจเหมือนกันที่เห็นท่านจุลพันธ์ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังมาตอบกระทู้ เพราะทราบว่าบ่ายท่านก็มีงานที่จะต้องไปมอบที่ดินร่วมกันที่จังหวัดกาญจนบุรี แล้วไม่ติดรถคันเดียวไปด้วยกันหรือครับ อย่างไรครับ ผมไม่เข้าใจ เมื่อวานนี้ตอนเย็น ๆ ยังคุยกันอยู่เลยว่าท่านจะมาตอบกระทู้ เพราะเป็นเรื่องกู้เรือหลวงสุโขทัย เป็นเรื่องสำคัญ เป็นเรื่องที่ประชาชนสนใจ และท่านสุทินท่านก็มาสภาทั้งวันเลย แล้ววันนี้ผมเพิ่งมาทราบตอนเช้าว่าท่านจะไม่มาแล้ว แต่ท่านจุลพันธ์มา ก็ขอบคุณท่านจุลพันธ์ครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง แทนเพื่อน สส. ท่านชนกด้วย แล้วก็ประชาชนที่มีปัญหาเรื่องที่ดินด้วย ที่รัฐมนตรีที่รับผิดชอบมีความรับผิดชอบเพียงพอที่จะมาตอบกระทู้ในสภา แล้วก็เรื่องกู้เรือหลวงสุโขทัยก็เป็นเรื่องที่ประชาชนสนใจครับ แล้วก็กำลังกู้อยู่ด้วย ที่เขาใช้คำว่ากู้เรือแบบจำกัดนี่ ประชาชนเขาสงสัยว่าการกู้แบบจำกัดมันไม่ใช่การกู้เพื่อที่จะหาสาเหตุการล่ม มันเป็นการกู้ของอเมริกาเขาต้องมากู้ของเขาอยู่แล้วตามสัญญา แล้วกองทัพเรือก็เกาะ ๆ เขาไปถ่ายรูป นี่คือความชัดเจนที่ประชาชนต้องการ อยากได้คำตอบครับ เพราะมันเป็นปริศนาที่ใครก็อยากรู้ว่า คนทั้งโลกก็อยากรู้ว่าเรือรบมันล่มได้อย่างไร แต่ท่านไม่มาตอบ ให้สัมภาษณ์กับสื่อท่านพูดเป็นต่อยหอยเลย ก็เสียดายครับที่ท่านได้มาวันนี้ แล้วก็ไม่รู้สัปดาห์หน้าผมจะมีโอกาสได้ถามหรือเปล่า แล้วการกู้เรือมันก็ดำเนินการไปเรื่อย ๆ แล้วด้วย ผมคิดว่าอย่างนี้ครับท่านประธาน สุดท้ายแล้วภาพลักษณ์ของกองทัพยิ่งดูแย่มาโดยตลอดครับ โดยเฉพาะสมัยที่แล้ว เพราะว่ารัฐมนตรีมีส่วนมากเลย จะทำให้ภาพลักษณ์ของกองทัพดูดีขึ้นหรือแย่ลง สมัยที่แล้วแย่ลงเห็น ๆ เลย รัฐมนตรีอย่างนั้น แต่ผมก็หวังครับว่าท่านสุทินจะไม่แย่ไปกว่าคนเก่า

อย่างน้อยเอาให้ได้เท่ากับรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังก็ได้ครับ ความรับผิดชอบ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านประธานวิปครับ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล สมาชิกผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะประธานวิปฝ่ายค้านครับ ในกรณีของกระทู้ถามสดผมก็ต้องขอลุกขึ้นมาหารือท่านประธานก่อนที่จะเข้าสู่กระทู้ถามทั่วไปนะครับ เพราะว่ากระทู้ถามสดก็มีความพิเศษที่ไม่เหมือนกับกระทู้ถามทั่วไป กระทู้ทั่วไปบางครั้งท่านรัฐมนตรีติดภารกิจก็อาจจะไม่มา แล้วก็ขอเลื่อนนะครับ ซึ่งมันไม่ได้เสียโควตานะครับ ต่างกันตรงกระทู้ถามสดเวลาท่านรัฐมนตรีเขียนในเอกสารว่าขอเลื่อน แต่จริง ๆ แล้วเลื่อนไปคือการกินโควตาของเพื่อน สส. ไม่ใช่การเลื่อนครับ มันคือการตัดโควตาของเพื่อน สส. ในสัปดาห์นี้ทิ้ง สัปดาห์หน้าถ้าท่านมาอยากจะใช้ใหม่ต้องใช้โควตาครับ ไม่ใช่เอาโควตาเดิม นี่คือการหนีกระทู้ครับ เลื่อนนี่ของกระทู้ถามทั่วไป เลื่อนบางทีติดภารกิจพอเข้าใจได้ เพราะสุดท้ายท่านก็ต้องมาตอบอยู่ดี แต่อันนี้คือการหนีกระทู้ครับ ถ้าฝ่ายค้านอยากจะถามก็ต้องกินโควตาของตัวเองไปเรื่อย ๆ ครั้งหน้าถ้าเลื่อนอีกก็ต้องกินโควตาของตัวเองเข้าไปอีก แล้วผมจะบอกว่ากระทู้ถามสดทุกวันนี้วิป ๒ ฝ่าย พยายามนะครับ พยายามทำให้ทุกอย่างมันราบรื่น ผมจะถามวิปรัฐบาลไปตั้งแต่วันอังคารครับ ว่ารัฐมนตรีท่านนี้สะดวกมาตอบกระทู้ถามสดไหม ถ้าไม่สะดวกผมหลีกให้ครับ รอสัปดาห์หน้าก็ได้ ลองหาประเด็นอื่นเพื่อให้ท่านรัฐม นตรีมาตอบ แล้วสภาจะไม่เสียโอกาส นี่เมื่อวานบอกจะมา ตื่นเช้ามาบอกไม่มาแล้ว บางท่านตื่นเช้ามาเหมือนเพิ่งนึกได้ว่ามีบินครับ เมื่อวานบอกจะมาวันนี้บอกอ๋อ มีบิน เพิ่งซื้อตั๋วเมื่อสักครู่หรือครับ ตกลงเราจะทำงานกันอย่างไร ท่านรัฐมนตรีที่ขยันมาก็มาอยู่นั่นครับ คนที่ไม่มาอย่างไรก็ไม่มาครับ ผมก็สงสารท่านรัฐมนตรี ๔-๕ ท่าน ถามอย่างไรท่านก็มา ที่เหลือนั้นถามอย่างไรก็ไม่มา บางคนวันพุธกลางคืนบอกว่ามา

วันพฤหัสบดีเช้าบอกไม่มา ตกลงอยากทำงานไหมครับ ลาออกไปไหมครับ ผมหารือวิปรัฐบาลตรงนี้เลยว่าจะเอาอย่างไรกับเรื่องนี้ดีครับ ผมเริ่มไม่ไหวแล้ว ผมให้ความร่วมมือมาตลอดเพื่อให้สภามันราบรื่น ขอบคุณท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ขอเชิญท่านประธานวิปรัฐบาลครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ ในฐานะวิปรัฐบาล คือจริง ๆ แล้วเรื่องมาตอบกระทู้ถามนี้ผมต้องตำหนิไปยังท่านรัฐมนตรีทั้งหลายนะครับ ได้มีข้อตกลงกันว่าเช้าวันวันพฤหัสบดีท่านนายกรัฐมนตรีก็บอกว่าถ้าท่านนายกรัฐมนตรีอยู่ท่านจะมาสภา แต่วันนี้เป็นที่ทราบได้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีอยู่ต่างจังหวัด ไป ๒-๓ วัน ที่ภาคใต้ ก็ไปทำภารกิจ แต่รัฐมนตรีทั้งหลายนี้ครับ ได้รับมอบ รัฐมนตรีว่าการมอบรัฐมนตรีช่วยว่าการก็ไม่มา เรื่องนี้มันไม่ได้นะครับท่านประธาน ผมต้องตำหนิท่านรัฐมนตรีทั้งหลาย เพราะเวลาวันพฤหัสบดีไหนท่านนายกรัฐมนตรีมาท่านมากันหมด สภาแห่งนี้ จนพวกผมแทบไม่มีที่เดิน พอวันไหนนายกรัฐมนตรีไม่มาท่านก็ไม่มา ท่านเป็นรัฐมนตรีนะครับ ผมไม่ได้เข้าข้างรัฐมนตรีทั้งหลายนะครับ ไม่ได้เข้าข้างรัฐบาลครับ ในฐานะเราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติเหมือนกับฝ่ายค้านช่องทางที่เราจะนำเสนอปัญหาเร่งด่วน จะแก้ไขปัญหาให้พี่น้องประชาชนได้ เราไม่สามารถไปแทรกแซงหน่วยราชการได้ทั้งหมด เพราะจะติด ข้อ ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญอีกกับช่องทางสภานี้เป็นเรื่องเร่งด่วนที่ท่านรัฐมนตรีทั้งหลาย เสนาบดีทั้งหลายจะต้องมาตอบเราก็ขอแค่เช้าวันพฤหัสบดี ๒-๓ ชั่วโมง ท่านให้โอกาสสภาบ้าง ท่านเป็นฝ่ายบริหารพวกผมเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ แต่ถ้าท่านไม่ให้เกียรติพวกนิติบัญญัติของเราในสภาแห่งนี้เวลาท่านถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ อย่ามาขอมือพวกผมนะครับ แจ้งไปยังท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาเตือนรัฐมนตรีด้วยครับ ส่วนรัฐมนตรีอื่น ๆ ที่ต้องมาตอบกระทู้ถามทั่วไปเขาก็ส่งเรื่องให้ตั้ง ๒ อาทิตย์แล้ว ท่านก็ต้องเตรียมตัวมาตอบ อย่าเลยครับ วันพฤหัสบดีตอนเช้ากราบเรียนท่านรัฐมนตรีทั้งหลาย ฟังทางนี้ด้วยนะครับ ท่านอย่าไปภารกิจอื่นเลย

ท่านสามารถสั่งได้ครับ ให้มันเลื่อนจากเช้าวันพฤหัสบดีได้ไหม แต่ถ้าท่านไม่ทำอย่างนี้ก็ถือว่ามันทำงานร่วมกันลำบากนะครับ เราเป็นวิป ไม่ว่าฝ่ายค้านหรือรัฐบาลก็ปรารถนาดีอันไหนที่มีข้อคับข้องใจ เรื่องไหนที่มันเป็นปัญหาของพี่น้องประชาชน ก็อยากให้ท่านรัฐมนตรีมาตอบแล้วถ่ายทอดสดออกไปให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบปัญหาต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็ถือว่าเป็นปัญหาในการทำงาน ก็เตือนไปยังรัฐมนตรีนะครับ ก็อีกไม่กี่เดือนท่านก็ต้องพิจารณาตัวเองด้วยนะครับ ถ้าทำงานลำบาก ไม่มีเวลาพวกผมก็ไม่สบายใจในเรื่องนี้ครับ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ แล้วผมแจ้งล่วงหน้าเลยนะครับ ว่ากระทู้ถามทั่วไปเลื่อนทั้งหมด

นายประเสริฐพงษ์ ศรนุวัตร์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวทีละท่านนะครับ เนื่องจากอันนี้ให้สิทธิทางประธานวิปเขาหารือกันก่อน แล้วก็ดูว่าเป็นเอกภาพเป็นเอกฉันท์นะครับ อย่างไรทางฝ่ายเลขานุการได้ทำเรื่องถึงสำนักนายกรัฐมนตรีด้วยว่านี่เป็นความเห็นของทั้ง ๒ วิป แล้วท่านวิสุทธิ์ก็ให้ตัวอย่างที่ดีมากนะครับ โดยการบอกให้ สส. ไม่รับงานในวันพุธ วันพฤหัสบดี เพื่อที่องค์ประชุมจะครบสมบูรณ์ ผมก็อยากให้ทางฝ่ายบริหารได้ทำตามสิ่งที่ทางวิปรัฐบาลและวิปฝ่ายค้านได้นำเสนอด้วย เดี๋ยวเชิญท่านประเสริฐพงษ์ แล้วก็ท่านนิพนธ์ ตามลำดับครับ

นายประเสริฐพงษ์ ศรนุวัตร์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม ประเสริฐพงษ์ ศรนุวัตร์ ในฐานะผู้แทนราษฎร ก็ต้องขอขอบคุณท่านประธานวิปนะครับ ซึ่งผมเข้าใจว่าท่านเป็นประธานวิปฝ่ายรัฐบาลท่านใหม่ ก็จะทำให้การทำงานของสภาเราราบรื่นขึ้น แล้วก็คิดว่าการที่ท่านแสดงออกแบบนี้คงไม่ใช่เป็นการที่จะมาสร้างภาพหรือว่ามีละครฉากที่ ๒ นะครับ ผมเคยทำงานร่วมกับท่าน แล้วก็ขอบคุณท่านอีกครั้งครับ ที่ท่านมายืนยันเรื่องให้ช่วยประสานให้รัฐมนตรีมาตอบกระทู้ถามของพรรคฝ่ายค้านของเราโดยเฉพาะ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ จริง ๆ ใช้สิทธิพูดกันอย่างนี้กันไม่ได้นะครับ เพราะว่าไม่ได้เป็นการพาดพิง หรือว่าอย่างไร แต่ผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ก็เลยจะให้โอกาสได้มีการปรึกษาหารือกัน เชิญท่านวิสุทธิ์ครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ความจริงก็อยากประท้วง อยากให้ถอนคำพูดว่า สร้างภาพ ผมทำงานในสภาแห่งนี้ ข้าราชการไม่ได้สร้างภาพอะไร ต้องกราบเรียนว่าผมพูดจริง แล้วเรื่องนี้ก็น่าจะสื่อไปทั่วประเทศถึงรัฐมนตรีทุกคน เพราะฉะนั้นอาทิตย์หน้าถ้ารัฐมนตรีไหนไม่มาตอบกระทู้ ทั้งกระทู้ถามสดด้วยวาจาและกระทู้ถามทั่วไป ไม่มาตอบมันก็ต้องมีปัญหาในการทำงานต่อกัน เพราะฉะนั้นต้องให้เกียรติกันนะครับ วันนี้ผมเตือนไปยังฝ่ายบริหาร ซึ่งเราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติต้องการให้มาตอบ จริง ๆ ไม่มีสร้างภาพ ผมคำไหนคำนั้น เคยนั่งในตำแหน่งที่ท่านประธานนั่งครับ ผมได้รับตำแหน่งดาวสภาในขณะที่ทำหน้าที่ ผมตรงไปตรงมา ไม่มีเข้าข้างใครครับ ต้องกราบเรียนท่านได้เข้าใจตรงกันนะครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านนิพนธ์ครับ ขอเป็นท่านสุดท้ายแล้วนะครับ ในประเด็นเรื่องนี้ เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ คนขยัน (บึงกาฬ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นิพนธ์ คนขยัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคเพื่อไทย จังหวัดบึงกาฬ เขต ๓ วันนี้ ผมเห็นว่าบรรยากาศดีมากครับ ทั้งประธานวิปฝ่ายค้านและรัฐบาล ในฐานะที่เราเป็นผู้แทนของพี่น้องปวงชนชาวไทย ในฐานะที่เรารับปัญหาต่าง ๆ จากพี่น้อง เพื่อนสมาชิกทุกท่านก็คงจะเหมือนกัน ฉะนั้นบรรยากาศวันนี้ผมขอชื่นชมทั้ง ๒ ท่าน ทั้งประธานวิปฝ่ายรัฐบาล ประธานวิปฝ่ายค้าน ในอนาคตข้างหน้าผมเชื่อมั่นว่าปัญหาที่พี่น้องผู้แทนทุกท่านรับปัญหามาจากพื้นที่เพื่อจะมาสะท้อนให้ท่านรัฐมนตรีด้วยการแก้ไข และวันนี้ขอชื่นชมทั้ง ๒ ท่าน จะเป็นโอกาสของสภาเราจะได้ทำงานเพื่อประชาชนจริง ๆ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ

๑.๒ กระทู้ถามทั่วไป

ผมแจ้งล่วงหน้าเลยครับ กระทู้ถามทั่วไปเลื่อนทั้งหมดนะครับ เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าผู้เสนอกระทู้ก็คงอยากจะพูดอะไรบ้าง แต่ขอคนละสั้น ๆ นะครับ เพราะว่าอย่างไรกระทู้ของท่านก็ยังไม่ได้ตกนะครับ ก็ยังอยู่ในระเบียบวาระครับ

๑. เรื่อง ปัญหาช้างป่ากับประชาชน (นายชุติพงศ์ พิภพภิญโญ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม) ถาม นายกรัฐมนตรี เลื่อนมาจากครั้งที่ ๑๑ นะครับ

ด้วยสำนักเลขาธิการได้แจ้งว่า นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านพัชรวาท วงษ์สุวรรณ เป็นผู้ตอบกระทู้ถามแทนแต่ท่านพัชรวาท ติดภารกิจเร่งด่วนที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามออกไป เป็นวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๗ เชิญท่านชุติพงศ์ครับ

นายชุติพงศ์ พิภพภิญโญ (ระยอง) : ขอบคุณครับท่านประธาน เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม ชุติพงศ์ พิภพภิญโญ สมาชิกผู้แทนราษฎรพรรคก้าวไกล จังหวัดระยอง ในฐานะผู้ตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรี วันที่ถูกเลื่อนผมก็อยู่กับท่านประธาน แล้วท่านประธานก็บอกว่าทางท่านรัฐมนตรีจะขอเลื่อนมาเป็นวันที่ ๒๙ ก็คือวันนี้ ซึ่งเป็นวันเดียวในรอบ ๔ ปี แล้วท่านก็ขอเลื่อนไว้ ท่านก็ควรจะลงปฏิทินไว้นะครับว่าท่านจะมาตอบ ท่านเลื่อนอีกแล้วหรือครับ อันนี้ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ท่านรัฐมนตรีพัชรวาทเลื่อนผมมาแล้ว ๓ ครั้ง ครั้งนี้คือครั้งที่ ๔ นะครับ ตอนนี้ผมไม่เข้าใจแล้วครับว่าที่ไม่มาตอบ ตอบไม่ได้หรือทำไม่ได้ อย่างไรกันแน่ หรือท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องมาตอบเองแล้วครับ เพราะว่าผมถามไปยังท่านนายกรัฐมนตรีแล้วครับ มอบหมายรัฐมนตรีให้มาในฐานะนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็ไม่มาครับ ไม่รู้เก็บไว้ทำไมตอนนี้ ทีนี้มาดูความเสียหายนะครับเผื่อจะกระตุ้นทางท่านรัฐมนตรีให้อยากมาทำงานกันดูนะครับ ในความเสียหายเรื่องช้างป่าที่ผมถาม ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๖๖ สิ้นปี มีคนตายไปแล้ว ๒๐๗ คนทั่วประเทศ มีช้างตาย

ไปแล้ว ๑๙๐ ตัว ปีนี้ ๒๕๖๗ เพิ่งผ่านมา ๒ เดือน ตายไปแล้ว ๑๓ คน ช้างตายไป ๑ ตัว ป่าตะวันออกตายไป ๗ ตัวครับ เกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ในเขตของผม ผมสงสัยจริง ๆ ครับ ความเสียหายขณะนี้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบทำไม่ได้หรืออย่างไร ทำไมทางท่านนายกรัฐมนตรีไม่เลือกคนมาเป็นรัฐมนตรีตามความสามารถ ต้องให้มีคนตายกี่คนครับ เอาให้เลือดท่วมกระทรวงก่อนเลยไหมครับ และอย่างที่เห็นรัฐมนตรีไม่มาตอบหลายคนมาก อย่างไรผมขอบคุณไปยังท่านจุลพันธ์ที่มาตอบ แค่คนเดียววันนี้ที่มา ถึงจะไม่ใช่กระทู้ของฝ่ายค้านก็ตาม แต่ก็ยังดีที่ให้เกียรติทางฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งที่จริง ๆ แล้ว เป็นโอกาสในการแถลงผลงานของรัฐบาลครับ เป็นโอกาสในการตอบคำถามและรับปัญหาของพี่น้องประชาชนเข้าไปปรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ผมก็ฝากไว้เลยนะครับ List รายชื่อไว้เลย รัฐมนตรีเผื่อจะใช้ในการปรับ ครม. คงใกล้แล้วละครับ ไม่รู้ว่าจะเกรงใจรัฐมนตรีพวกนี้ไปทำไมที่ไม่มาทำงาน เกรงใจประชาชนเถอะครับ ประชาชนเลือกพวกเรามา ผมไม่รู้แล้วต้องทำอย่างไรครับ หรือว่าผมต้องตั้งกระทู้ถามไปยังเพื่อนสมาชิกที่เป็นพี่ชายของท่านรัฐมนตรี ท่านพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ไม่รู้ว่าท่านอยู่ห้องหลังบัลลังก์ที่ครอบครองปรปักษ์อยู่หรือเปล่าตอนนี้ แต่ผมเห็นไม่ได้เซ็นชื่อก็คงไม่ได้มา อย่างไรถ้าเกิดคิดว่าเป็นการพาดพิง ไม่เป็นอะไร ท่านก็มาชี้แจงในห้องได้ครับ คนเขาถามมาว่าพี่ชายเป็นประธานมูลนิธิป่ารอยต่อ ๕ จังหวัดภาคตะวันออก น้องชายคุมกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จนตอนนี้เขาสงสัยว่าใครเอาช้างมาปล่อยไว้หรือเปล่า ถ้าเกิดคิดว่าพาดพิงก็มาเลยครับ ผมเสนอคราวที่แล้วไปแล้วว่าให้ทางท่านนายกรัฐมนตรีเปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเถอะครับ หรือตั้งรัฐมนตรีช่วยขึ้นมาก็ได้ เพราะว่าทำงานกันอย่างนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรอบอำนาจหน้าที่เยอะมาก แต่ไม่เคยมา โอเคเคยมาครั้งหนึ่งครับก็มาตอบกระทู้ถามแบบที่ทางผู้ถามถามไป ๑ คำถาม แต่ตอบถึงคำถามที่ ๒ ได้ ผมไม่รู้ว่าทำท่าไหน เห็นอนาคตหรืออย่างไร ผมไม่รู้ว่าต้องทำอย่างไรครับ ไม่รู้ว่าต้องตั้งคำถามไปยังท่านประวิตรหรือว่าผมต้องตั้งคำถามไปยังบ้าน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมว่าพอสมควรนะครับ

นายชุติพงศ์ พิภพภิญโญ (ระยอง) : โอเคครับ อย่างนั้นสุดท้ายครับท่านประธาน ผมขออนุญาตนะครับ ก็ฝากทางสื่อมวลชน ฝากพี่น้องประชาชน อย่างไรผมฝากทางสื่อมวลชนทุกท่าน ฝากพี่น้องประชาชน ถ้ามีโอกาสพบเห็นบุคคลในภาพนี้ท่านนี้เป็นรัฐมนตรีว่าการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หายหน้าหายตาไปนานแล้วครับ อย่างไรก็รบกวนสื่อมวลชนช่วยกันติดตาม ฝากตามหาคนหาย รัฐมนตรีหายด้วยนะครับ อย่างไรขอบคุณทุกท่านมาก ๆ ครับ ที่ได้ช่วยสื่อสารต่อหลังจากนี้ขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสในการตามหาคนหายของผมด้วย ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ

๒. เรื่อง ปัญหาการจัดการบริหารน้ำในคลองส่งน้ำสายใหญ่ C1 และคลองซอยสาขาในช่วง กม.๐-กม.๒๕ (ประตูน้ำบ้านจอมทอง) โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพลายชุมพล สำนักงานชลประทานที่ ๓ พิษณุโลก (นายนพพล เหลืองทองนารา เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม) ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ด้วยสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีหนังสือแจ้งว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า ติดภารกิจที่ได้รับมอบหมายไว้ล่วงหน้าแล้วครับ จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามออกไปเป็นวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๗ ท่านนพพลมีอะไรจะแจ้งไหมครับ ไม่มี ก็ดำเนินการตามนี้นะครับเป็นการเลื่อนกระทู้ครับ

๓. เรื่อง แนวทางการรับมือปัญหาไฟป่าในพื้นที่ภาคเหนือและการประกาศเขตภัยพิบัติจากฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม) ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด้วยสำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือแจ้งว่า กระทู้ถามเรื่องนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านอนุทิน ชาญวีรกูล ได้มอบหมายให้ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านเกรียง กัลป์ตินันท์ เป็นผู้ตอบกระทู้ถามแทน แต่เนื่องจากวันนี้รัฐมนตรีช่วยติดภารกิจราชการสำคัญครับ จึงขอเลื่อนตอบกระทู้ถาม ออกไปเป็น วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๗ ครับ เชิญท่านภัทรพงษ์ครับ

นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม ภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคก้าวไกล อำเภอหางดง และอำเภอสันป่าตอง ต้องขอเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับ ปัญหา PM2.5 หรือว่าไฟป่าในพื้นที่ภาคเหนือในปัจจุบันกำลังเป็นปัญหาใหญ่มาก ๆ ผมดีใจมากครับ ที่เห็นการบรรจุวาระนี้ในสัปดาห์ก่อน ดีใจมาก ๆ ที่ท่านเกรียง ท่านรัฐมนตรีช่วยที่รับผิดชอบกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจะมาตอบคำถามนี้ โดยตรง แต่ว่า ผมกลับได้รับโทรศัพท์ในวันอังคารบอกว่าท่านจะเลื่อน ทีนี้ผมขออธิบาย ให้ประชาชนทุกท่านเข้าใจก่อนว่ากระทู้ถามสดกับกระทู้ถามทั่วไป ต่างกันอย่างไร กระทู้ถามสดรัฐมนตรีจะทราบล่วงหน้าเพียง ๑-๒ วันเท่านั้นและจะไม่ทราบคำถามก่อน แต่กระทู้ถามทั่วไป ตอนที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พวกเรายื่นกันเข้าไป เรายื่นพร้อม คำถามชัดเจนมาก ข้อ ๑ จะถามว่าอะไร ข้อ ๒ ข้อ ๓ จะถามว่าอะไร ชัดเจน ชัดเจนมาก ๆ เรายื่นกันตั้งแต่สิ้นเดือนตุลาคม ท่านมีเวลา ๔ เดือน ในการที่จะเตรียมคำตอบมาตอบ พวกเรา แต่วันนี้ท่านก็เลื่อน แล้วทีนี้มาดูว่าท่านเลื่อนไปวันที่เท่าไร ท่านเลื่อนไปวันที่ ๔ เมษายน ซึ่งนั่นคือวันสุดท้ายของการประชุมสภาในสมัยนี้ แล้วทีนี้เรามาดูกระทู้อื่นกันครับ วันนี้ผลงานของรัฐมนตรีเป็นอย่างไรกันบ้าง กระทู้ถามสดมี ๓ กระทู้ มาตอบกระทู้เดียว กระทู้ถามทั่วไป ๔ กระทู้ เลื่อนหมด แล้วมาดูของแต่ละคนกันว่าเลื่อนอย่างไร ถ้าเป็น สส. ฝั่งรัฐบาล ขอเลื่อนแบบน่ารัก ๆ มีเหตุมีผล เลื่อนสัปดาห์เดียว วันที่ ๗ มีนาคม สัปดาห์หน้ามาตอบเลย แต่ถ้าเป็นของสมาชิกฝั่งพรรคฝ่ายค้าน เลื่อนแบบ Maximum เลย ของผมจัดเต็มเลยครับ วันที่ ๔ เมษายน เป็นวันสุดท้ายเลย ย้อนแย้งกับที่ท่านรัฐมนตรีช่วย

ท่านเกรียงเคยพูดกับสื่อไว้ด้วยนะครับว่า อย่างไรท่านก็จะไม่ลาออกจากตำแหน่ง สส. เพราะท่านให้ความสำคัญกับการทำงานในสภา แต่นี่คืออะไร เลื่อนไปจนแบบนี้ แสดงว่าวันพฤหัสบดีหน้า วันพฤหัสบดีถัดไป วันพฤหัสบดีสิ้นเดือนมีนาคม ท่านก็จะไม่มาประชุมสภาถูกไหมครับ เพราะฉะนั้นถ้ามันเป็นแบบนี้นะครับ ผมขอเสนอให้ท่านพิจารณา ลาออกจาก สส. เถอะครับ แล้วให้บัญชีรายชื่อลำดับถัดไปจากพรรคเพื่อไทยเข้ามาทำหน้าที่แทน ขอบคุณท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ

๔. เรื่อง การแก้ไขหลักเกณฑ์การกำหนดให้ที่ดินบริเวณที่เขาหรือที่ภูเขาและปริมณฑลที่เขาหรือภูเขา (นายทรงยศ รามสูต เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม) ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด้วยสำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือแจ้งว่ากระทู้ถามเรื่องนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านอนุทิน ชาญวีรกูล ได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านชาดา ไทยเศรษฐ์ เป็นผู้ตอบกระทู้ถามแทนครับ แต่เนื่องจากในวันนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ติดภารกิจสำคัญจึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามออกไปเป็น วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๗ ตามข้อบังคับข้อ ๑๕๑ ครับ ท่านทรงยศเชิญครับ

นายทรงยศ รามสูต (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ทรงยศ รามสูต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ในฐานะผู้ที่ยื่นกระทู้นะครับ เมื่อวันก่อนทางรัฐสภาโทรศัพท์มาบอกว่าท่านรัฐมนตรีชาดาที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมายให้มาตอบกระทู้ผม ติดภารกิจนะครับขอเลื่อนไปตอบในวันพฤหัสบดีหน้า ซึ่งผมก็เข้าใจนะครับ เพราะรัฐมนตรีติดภาระสำคัญเพื่อชาติผมรอได้ แต่ผมอาจจะมีความเห็นต่างจากเพื่อนสมาชิก การเลื่อนไปตอบวันพฤหัสบดีหน้าผมยินดีนะครับ สาเหตุที่ผมยินดีเพราะผมอยู่คณะกรรมาธิการการที่ดิน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผมเกรงว่าข้อมูลในส่วนของทางกรมที่ดิน เขามอบให้ท่านที่จะมาตอบผมอาจจะเป็นข้อมูลที่เคยตอบอยู่ในคณะกรรมาธิการการที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว ในเรื่องที่ผมจะขอให้พิจารณาแก้ไขกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๔๓) ข้อ ๑๔ (๒) ในเรื่องของการออกเอกสารสิทธิในที่ที่ติดที่เขาหรือที่ภูเขา ซึ่งข้อมูลที่เขาแจ้งว่ามันออกมาตอนแรกมันไม่แน่นอนต้องออกมาไว้ก่อนในอดีต ซึ่งข้อมูลเหล่านี้อาจจะไม่ถูกต้อง เวลาสัปดาห์หนึ่งผมว่าท่านน่าจะตั้งคณะทำงานมาพิจารณาเรื่องนี้จะเป็นผลงานของท่านนะครับ เพราะปัจจุบันนี้เทคโนโลยีมันทันสมัย การกำหนดแนวทางที่ว่าการที่จะไม่ออกเอกสารสิทธิ ๔๐ เมตร ติดที่ตีนเขาในที่ที่ชาวบ้านเขาจะได้ออกโฉนดแล้ว คือเขามีสิทธิได้สิทธิครอบครองและทำประโยชน์และรัฐพร้อมที่จะออกโฉนดให้อยู่แล้ว แต่ข้อ ๑๔ (๒) เขาไม่ให้ออกโฉนดทับที่ที่มันติดที่เขาที่ภูเขา ถ้าเป็นที่แนวดิ่งนี่ผมเข้าใจครับ แต่ระเบียบเขาบอกเป็นแนวทางปฏิบัติ ติดออกไป ๔๐ เมตรเขาไม่ออกให้ ผมว่าตอนนี้แก้ระเบียบ เป็นที่กฎกระทรวง ไม่ใช่กฎกระทรวงด้วยเป็นแนวทางปฏิบัติของกรมที่ดินนะครับ ผมว่าท่านรัฐมนตรีชาดา พื้นที่ของท่าน อุทัยธานีก็มีปัญหาเยอะ แล้วทั่วประเทศผมว่าท่านน่าจะแก้ไขแล้วก็จะเป็นผลงานของท่านรัฐมนตรีในช่วง ๗ วันนี้ ท่านลองตั้งคณะทำงานมาพิจารณาดู แล้วก็ยกเลิกมาแก้ไขแนวทางนี้ก็ฝากไว้นะครับ วันพฤหัสบดีหน้าท่านจะได้ เตรียมข้อมูล เมื่อเช้าผมให้สัมภาษณ์ในวิทยุรัฐสภาก็ได้แนะแนวทางท่านไปนะครับ ผมมองว่าท่านจะแก้ไขปัญหาเรื่องนี้พี่น้องประชาชนทั่วประเทศจะได้ยินดีกับท่านที่แก้ไขปัญหาที่ดินให้กับประเทศชาติครับขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ ในระเบียบวาระกระทู้ถามทั่วไป ก็เป็นอันสิ้นสุดเท่านี้นะครับ แล้วก็เรื่องที่เราถกเถียงกันเช้าวันนี้ก็เป็นเรื่องจำเป็นจริง ๆ นะครับ ถ้ามีการเลื่อนกระทู้หนักหนาขนาดนี้ก็คิดว่าจะทำให้บทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติจะไม่สามารถทำหน้าที่ได้นะครับ

อย่างไรเดี๋ยวฝากเรียนท่านประธานวิปทั้ง ๒ ฝ่าย ได้มีการประชุมกัน แล้วก็มีข้อเสนอในการแก้ไขปัญหานี้ด้วยนะครับ เชิญท่านศรัณย์ครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (เลย) : ท่านประธานครับ เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคเพื่อไทยครับ ผมขอแก้ไขรายชื่อของคณะกรรมการร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองและส่งเสริมวิถีกลุ่มชาติพันธุ์ ในสัดส่วนของพรรคเพื่อไทยครับ จากท่านภัทร ภมรมนตรี เป็น ท่านมุกดา พงษ์สมบัติ ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ดำเนินการตามนี้ครับ

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในห้องกระทู้ถามแยกเฉพาะ)

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

๑.๓ กระทู้ถามแยกเฉพาะ ก่อนดำเนินการกระทู้ถามแยกเฉพาะ ขอชี้แจง การถาม ถามได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ทั้งถามและตอบนะครับ ใช้เวลา ๒๐ นาที ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๗๒ และข้อ ๑๗๓ ประกอบข้อ ๑๖๗ กระทู้ถามแยกเฉพาะ เราได้อนุญาตให้ผู้เข้ารับฟัง บุคคลภายนอกเข้ารับฟังก็ให้อยู่ในระเบียบข้อบังคับการประชุม ข้อ ๔ และข้อ ๕ ผู้ที่ได้รับอนุญาตต้องรักษามารยาท พฤติกรรม ประพฤติตนให้เหมาะสม อยู่ในความสงบ ห้ามแสดงกิริยาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย หรือกล่าววาจา ส่งเสียงใด ๆ แล้วก็ห้ามใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์การสื่อสารใด ๆ เพื่อบันทึกภาพบันทึกเสียง หรือกระทำการที่เป็นการถ่ายทอดสดสู่บุคคลภายนอก หากมีการฝ่าฝืนก็จะให้ท่านออกจากห้องประชุม ก็แจ้งให้ที่ประชุมทราบ

สำหรับการพิจารณากระทู้ถามในวันนี้ เพื่อประโยชน์ในการถามและตอบกระทู้ของท่านรัฐมนตรี ผมขอสลับลำดับการตอบและถามกระทู้ดังนี้นะครับ

ลำดับที่ ๑ กระทู้ถามแยกเฉพาะที่ ๑๗๘ ของท่านฐิติมา ฉายแสง
ลำดับที่ ๒ กระทู้ถามแยกเฉพาะที่ ๑๗๕ ของท่านศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์
ลำดับที่ ๓ กระทู้ถามแยกเฉพาะที่ ๑๗๗ ของท่านฐิติกันต์ ฐิติพฤฒิกุล
ลำดับที่ ๔ ลำดับที่ ๕ ลำดับที่ ๖ ขอเลื่อนนะครับ

๑. เรื่อง ความปลอดภัยบนท้องถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๔ และหมายเลข ๓๐๔ นางฐิติมา ฉายแสง เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มีหนังสือแจ้งว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มอบหมายให้ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม นางมนพร เจริญศรี เป็นผู้ตอบกระทู้ถามแทนตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑ ในการนี้เพื่อประโยชน์ในการตอบกระทู้ถามแยกเฉพาะได้อนุญาตให้ผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมสนับสนุนข้อมูลในการตอบกระทู้ถามแยกเฉพาะ คือ นายสมประสงค์ อรรถาชิต ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงฉะเชิงเทรา กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม และได้อนุญาตให้ประชาชนผู้มีส่วนร่วมเข้าร่วมรับฟังการตอบกระทู้ถาม ดังนี้ ๑. นางณิพัฒน์ชา พิศิษฐวานิช ๒. นางสาววรัญญา ศรีเหรัญ ๓. นางสาวสุนิสา เอี่ยมตระกูล ๔. นายอนันตศักดิ์ เกษแก้วเจริญ เชิญท่านฐิติมาถามคำถามแรกครับ

นางฐิติมา ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านสภาที่เคารพ ดิฉัน ฐิติมา ฉายแสง สส. ฉะเชิงเทรา เขต ๑ พรรคเพื่อไทย ก่อนอื่นต้องขอบพระคุณทางสภาผู้แทนราษฎรนะคะ ที่ได้จัดกระทู้ถามแยกเฉพาะให้ดิฉันได้มีโอกาสมาพูดคุยท่านคะวันนี้จะขอพูดถึงเรื่องของจุดอันตรายบนท้องถนน แล้วก็ความต้องการของพี่น้องประชาชน บนถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๔ และหมายเลข ๓๐๔

เรื่องแรก เป็นเรื่องของจุดกลับรถที่อยู่บนถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๔ หรือเรียกว่าถนนบางปะกง-ฉะเชิงเทรา แล้วก็คนในฉะเชิงเทราเขาเรียกถนนสิริโสธร ถนนเส้นนี้เป็นถนนอยู่ในเมือง อยู่ในเขตเทศบาลเมือง แล้วก็เป็นถนนหลวง

ที่แขวงการทางดูแลอยู่ ปรากฏว่าจุดกลับรถเป็นจุดที่ประชาชนมักจะลักลอบขี่มอเตอร์ไซค์ย้อนศรมากลับรถ ทำให้เกิดการชนกัน อันตราย มีผู้เสียชีวิต ๔ ศพ ในปีที่แล้วสถิติมีแบบนี้ ถามว่าทำไมเป็นแบบนั้น เนื่องจากว่ามีรถลงมาจากสะพานค่ะ มันจะมีความแรงของรถมาแล้วก็มาลักลอบก็เลยชนกัน ทีนี้อันตรายตรงนี้ประชาชนยังคงลักลอบอยู่นั่น ดิฉันเองก็ได้มีโอกาสลงไปยังพื้นที่ ไปฟังการประชุมไม่ว่าจะเป็นเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา แขวงการทาง แล้วก็ตำรวจจราจร เขาก็คุยกันทำให้เข้าใจว่าจุดกลับรถนี้ควรจะเปลี่ยนเปลี่ยนไปเป็นอะไร เปลี่ยนไปเป็นแยก แยกที่ดิฉันจะพูดถึงนี้นะคะ เป็นแยกประชาสรรค์ แล้วทำเป็นสัญญาณไฟจราจรชัดเจน แต่ทางแขวงการทางบอกว่าเดี๋ยวจะไม่มีงบประมาณ หรือถ้าจะกำหนดงบประมาณ ๔ ล้านบาท ต้องไปปี ๒๕๖๘ เพราะฉะนั้นอันตรายเกิดขึ้นจึงเรียนถามค่ะ ดิฉันถามกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่ากระทรวงคมนาคมโดยกรมทางหลวง ซึ่งรับผิดชอบถนนเส้นนี้จะมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาและจัดสรรงบประมาณโดยเร่งด่วนได้หรือไม่ และคาดว่าจะดำเนินการได้เมื่อใด อันนี้คำถามแรก ขอบพระคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นางมนพร เจริญศรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน มนพร เจริญศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม วันนี้ดิฉันได้รับมอบหมายจากท่านสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ให้มาตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเพื่อไทย เนื่องจากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้มีคำถามนี้ในการปรึกษาหารือในการประชุมสภาที่ผ่านมา กระทรวงคมนาคมก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ หลังจากที่เรารับทราบข้อปรึกษาหารือของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแล้วเราก็รีบดำเนินการต่อ ดิฉันขอตอบคำถามของท่านสมาชิกดังนี้นะคะ ว่ากระทรวงคมนาคมโดยกรมทางหลวง ว่าถนนสาย ๓๑๔ บางปะกง-ฉะเชิงเทรา หรือว่าสิริโสธร ซึ่งเป็น

เส้นทางหลักที่ให้พี่น้องประชาชนสัญจรไปมา เดินทางจากอำเภอบางปะกง อำเภอเมือง เพื่อจะเดินทางเข้าสู่กรุงเทพมหานคร โดยใช้เส้นทางของถนนสุวินทวงศ์ โดยมีจุดกลับรถดังกล่าว เดิมมีความเหมาะสมในการกลับรถ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางมนพร เจริญศรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ดังที่ดิฉันได้ขึ้นสไลด์นะคะ เดิมมีจุดกลับรถที่มีความเหมาะสมในการกลับรถ แต่เนื่องจากว่าปัจจุบันความเจริญแห่งนี้ได้กลายเป็นชุมชนเมือง มีการขยายตัวของพี่น้องประชาชนชุมชนเมืองมากขึ้น จึงส่งผลให้มีการใช้รถใช้ถนนมากขึ้น โดยปริมาณของรถที่เฉลี่ยต่อวันตลอดทั้งปีเราได้เก็บสถิติมา อยู่ที่ ๕๑,๒๔๓ คันต่อวัน ทำให้ไม่สามารถที่จะทำจุดกลับรถได้อย่างปลอดภัย รวมทั้งได้มีการขับขี่ย้อนศรดังที่ท่านสมาชิกได้หยิบประเด็นนี้ขึ้นมาหารือนะคะ ซึ่งถ้าเรายังเปิดจุดกลับรถนี้ก็จะทำให้เกิดอุบัติเหตุที่รุนแรง อันตรายถึงแก่ชีวิต แต่กระทรวงคมนาคมโดยกรมทางหลวงก็ได้มีการแก้ แล้วก็เพิ่มความปลอดภัยให้พี่น้องประชาชนในการสัญจรไปมา ตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดถึงประเด็นสักครู่นะคะ เราจึงได้จัดทำแผนงบประมาณปรับปรุงความปลอดภัยบริเวณทางแยกอันตรายทางหลวงหมายเลข ๓๑๔ ตอนแสนภูดาษไปถึงฉะเชิงเทรา เพื่อขอรับงบประมาณในปี ๒๕๖๗ วงเงิน ๓,๙๗๒,๐๐๐ บาทถ้างบประมาณได้ผ่านสภาในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ แล้ว กรมทางหลวงก็จะเร่งรีบในการที่จะจัดหาผู้รับจ้างให้ดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จ นอกจากนั้นค่ะการเปิดจุดกลับรถเดิมที่โรงเบียร์ ให้มากลับรถที่ทางแยกใหม่ที่ซอยประชาสรรค์ ภาพเล็ก ๆ ที่ให้ท่านสมาชิกได้เห็น เราก็จะมีการติดตั้งไฟสัญญาณจราจร แล้วก็ปิดจุดกลับรถเดิมและเปิดทางแยกดังกล่าว ซึ่งการเปิดทางแยกดังกล่าวก็จะอำนวยความสะดวกให้พี่น้องประชาชนสัญจรไปมาได้ แล้วก็ลดปัญหาการขับขี่ย้อนศร ถ้าเราลดปัญหาการขับขี่ย้อนศรนั้นก็จะช่วยให้ระยะเวลาของการขับรถไม่กระชั้นชิด รวมไปถึงต้องสื่อสารไปถึงพี่น้องประชาชน ฝากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าก็ฝากไปถึงพี่น้องประชาชน

ในการคำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แล้วก็ปฏิบัติตามกฎระเบียบของการใช้รถใช้ถนนเพื่อลดอุบัติเหตุต่อไป ดิฉันขออนุญาตตอบคำถามแรก ขอบคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านผู้ถาม คำถามที่ ๒ นะครับ

นางฐิติมา ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ฐิติมา ฉายแสง สส. ฉะเชิงเทรา เขต ๑ พรรคเพื่อไทยค่ะ ท่านประธานคะ ดิฉันขออนุญาตพูดถึงคำถามนี้อีกหน่อย เพราะว่าเวลายังเหลืออยู่ ก็คือว่าถนนเส้นนี้อย่างที่เรียนให้ท่านรัฐมนตรีท่านทราบไปนะคะ ว่าเป็นถนนที่มันอันตรายเหลือเกิน เป็นถนนที่เพิ่มเติมด้วยนะคะ ว่าเส้นแบ่งถนนไม่มีค่ะ ประชาชนร้องมาด้วย เพราะฉะนั้นถ้าเราจะพูดถึงจุดอันตรายต่าง ๆ ก็ขอให้ครอบคลุมทั้งหมดด้วย อันนี้คือถนนสาย ๓๑๔ ซึ่งเราหวังว่าสิ่งที่ดิฉันได้หารือไปก็ดี ณ วันนี้ก็ดี ที่เป็นกระทู้แยกเฉพาะ ทำให้พี่น้องประชาชนในจังหวัดฉะเชิงเทราก็ดี ผู้ที่ใช้สัญจรไปมาบนถนนนี้จะได้รับความปลอดภัย ก็ขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีในประเด็นนี้อย่างมาก ๆ เลยนะคะ แล้วถือว่าการหารือในสภาผู้แทนราษฎรนี้มีประโยชน์มาก ๆ ค่ะ

เรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องบนถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ หรือเรียกว่า ถนนสุวินทวงศ์ค่ะท่านประธาน เป็นถนนสายหลักที่สำคัญเช่นเดียวกัน เพราะว่าถนนสุวินทวงศ์เป็นถนนที่พี่น้องประชาชนหลายอำเภอหลายจังหวัดก็ใช้ไปอีสานไปหมดนะคะ ไปภาคตะวันออกอะไรก็แล้วแต่ ปรากฏว่าชุมชนก็ต้องเกิดขึ้นมากมายมากขึ้นเรื่อย ๆ แล้วพอเกิดขึ้นเรื่อย ๆ ก็มีอันตรายมากขึ้น อยากจะเชิญชวนดูภาพค่ะ มี ๒ จุด ที่ดิฉันอยากจะพูดถึง ท่านจะสังเกตว่าในภาพ พี่น้องประชาชนข้ามถนนกัน ดูลักษณะของพี่น้องประชาชนนะคะ วิ่งข้าม มาเป็นกลุ่ม พอเลิกงานคนก็จะใช้ ปรากฏว่าถนนมันกว้างใหญ่ถูกไหมคะ พี่น้องประชาชนก็เลยร้องขอมาว่าอยากจะได้สะพานลอยข้ามถนน เพราะว่ามันจะได้ชัดเจนไปเลย เนื่องจากว่าเขาเสียวไส้กันค่ะ เสร็จจากการทำงานมาเป็นกลุ่ม เห็นชุดของพนักงานที่มา เป็นอย่างนี้ค่ะ เป็นประจำทุกวัน มีหมู่บ้านจัดสรรเยอะ มีวัด มีโรงเรียน มีผู้คนสัญจรไปมามากมาย นี่คือจุดแรกที่อยากจะ

พูดถึง คือจุดที่เห็นในภาพ นี่อีกภาพหนึ่ง เป็นจุดที่พี่น้องประชาชนตรงหน้าตลาดสุวินทวงศ์ ซึ่งอยู่ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ นี้ละค่ะ เขาอยากจะได้เขาก็ร้อง จริง ๆ มีเป็นวิดีโอด้วยนะคะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพและเสียง)

นางฐิติมา ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : เมื่อสักครู่เป็นกิโลเมตรที่ ๕๒+๐๐๐ นั่นคือภาพหนึ่งที่อยากจะได้สะพานลอยเพราะเป็นตลาด มีหมู่บ้านมีอะไรอย่างที่บอกเยอะแยะเลย มีโรงงานด้วย ต่อไปก็เป็นอีกจุดหนึ่งค่ะ เป็นจุดที่คนก็ต้องการสะพานลอย ซึ่งไม่ได้ห่างกันนะคะ แต่มันไกลกันเป็นกิโล คือเมื่อสักครู่กิโลเมตรที่ ๕๒+๐๐๐ อันนี้กิโลเมตรที่ ๕๓+๑๐๐ อันนี้มีตลาดอีกตลาดหนึ่งเรียกว่า หน้าตลาดคลองเจ้า ตำบลศาลาแดง อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็น ๒ อำเภอ ๒ ตำบลนั้นนะคะ แต่อยู่ไม่ไกลกัน แต่มีคนเยอะเหลือเกินค่ะท่านประธาน และมีประชาชนอยู่คนหนึ่งวันนั้นดิฉันได้ลงพื้นที่ไปกับท่านแขวงการทางนี้ละค่ะ เราไปดูพื้นที่กัน ประชาชนคนนั้นก็เห็นเรายืนมุงคุยอะไรกันไม่รู้ เขาก็บอกว่ามาคุยอะไรกันนี่ เราก็บอกว่าเรามาคุยเรื่องนี้ พี่น้องประชาชนร้อง สส. ก็เลยลงพื้นที่มาดู ดีมากเลยค่ะ ดิฉันอยากจะร้องเรียน เขาก็บอกถามว่าร้องเรียนอะไร เขาก็บอกเขานี่บ้านอยู่แถวนี้ แต่เขาไปทำงานอยู่จังหวัดชลบุรี เขาอยากกลับบ้านทุกวันแต่กลับบ้านไม่ได้ เพราะถ้ากลับบ้านก็มีอัตราเสี่ยงในการข้ามถนนทุกวัน เขาจึงต้องไปเช่าบ้าน เช่าบ้านแล้วกลับบ้านทุกวันศุกร์ อัตราเสี่ยงจะได้เหลือวันเดียว นี่คือสิ่งที่ชีวิตพี่น้องประชาชนอยู่แบบนี้ และใช้มอเตอร์ไซค์ก็ดีอะไรก็ดีเยอะมาก ดังนั้นจึงต้องการสะพานลอยอีกจุดหนึ่ง สรุปว่ามีสะพานลอย ๒ จุด จุดหนึ่งคือหน้าตลาดสุวินทวงศ์ กิโลเมตร ๕๓+๑๐๐ กับหน้าวัดคลองเจ้า กิโลเมตรที่ ๕๒+๐๐๐ ๒ จุดนะคะท่านประธาน ก็เลยอยากจะเรียนถามว่าทางกรมทางหลวงจะสามารถดำเนินการให้ได้ไหม และถ้าดำเนินการได้จะเมื่อไรดี เพราะว่ามันเสี่ยงต่อชีวิตและทรัพย์สินมาก ขอบพระคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรี เส้นแบ่งด้วยนะ เส้นแบ่งสาย เชิญครับ

นางมนพร เจริญศรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ในประเด็นคำถามของท่านสมาชิกในประเด็นแรก เรื่องของเส้นแบ่งถนน เดี๋ยวจะมอบให้ทางกรมทางหลวงได้ไปดำเนินการ แล้วก็หาแนวทางว่าจะทำเส้นแบ่งถนนอย่างไรเพื่อให้พี่น้องประชาชนเห็นด้วยระดับสายตาให้เห็นชัดเจน เพื่อป้องกันอุบัติเหตุในอนาคต

สำหรับคำถามที่ ๒ ของท่านสมาชิกว่าในกรมทางหลวง โดยกระทรวงคมนาคม ว่าในบริเวณดังกล่าวถนนดังกล่าวตั้งอยู่ทางหลวงหมายเลข ๓๐๔ เรียกว่า ตอนคลองหลวงแพ่ง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่บริเวณหน้าหมู่บ้านสานฝัน และหน้าหมู่บ้าน สุวินธารา ขอขึ้นภาพสไลด์เพื่อจะได้เห็นภาพว่าโดยพื้นที่ดังกล่าวก็เป็นเส้นทางที่มีพื้นที่แล้วก็มีการจราจรหนาแน่น รถประมาณ ๕๑,๒๑๓ คัน ซึ่งแขวงทางหลวง จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ปี ๒๕๖๗ เพื่อดำเนินการ จุดที่จะดำเนินการก่อสร้างสะพานลอยคนข้ามที่เหมาะสมตามที่ท่านสมาชิกได้นำเรียนสักครู่ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรียกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลคลองหลวงแพ่ง และองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาแดง ได้มีการประชุมกัน แล้วก็เมื่อมีการประชุมแล้วก็ไปขอความยินยอมจากเจ้าของตึกในบริเวณ ๒ ฟาก ท่านจะเห็นว่านี่คือภาพที่เราได้มีการขอรับความยินยอม ปรากฏว่าพี่น้องประชาชนหรือว่าตึกที่อยู่บริเวณทั้ง ๒ ฝั่ง ไม่ให้ความยินยอมค่ะ เมื่อไม่ให้ความยินยอมดังกล่าว การก่อสร้างสะพานลอยบริเวณหน้าที่ดินของตัวเอง เคยมีกรณีของการพิพาททุกครั้งเวลากรมทางหลวงจะต้องสร้างสะพานลอย พี่น้องทั้ง ๒ ฝั่ง ต้องได้รับความยินยอม แต่ถ้ามีคำถามเกิดขึ้นมาว่าในเมื่อที่ตรงนั้นเป็นที่สาธารณะทำไมกรมทางหลวงจะสร้างไม่ได้ เคยมีกรณีพิพาทที่ศาลทุก ๆ ครั้ง กรมทางหลวงจะแพ้คดีนี้ทุก ๆ ครั้ง เพราะตอนนี้กฎหมายเขาเน้นถึงสิทธิของการใช้พื้นที่สาธารณะ ถ้าคุณมาสร้างสะพานลอยตรงบ้านเขาขณะที่เขาค้าขายเขาก็สูญเสียรายได้ ขาดลูกค้า

นี่จึงเป็นคำพิพากษาของศาลและให้กรมทางหลวงยึดถือแนวทางนี้เป็นแนวทางปฏิบัติ จึงทำให้เราไม่สามารถที่จะสร้างสะพานลอยตรงนี้ได้ แต่เราก็มีการประชุมร่วมกันว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีมาตรการต่อไปอย่างไร หากดำเนินการในพื้นที่ดังกล่าว ก็คือตอนนี้ต้องขอความร่วมมือทางท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าลองกลับไปพูดว่าถ้าเรายังต้องมีมาตรการแบบนี้ ถ้าเรายินยอมให้สร้างสะพานลอยตรงบริเวณนั้นมีเซเว่น-อีเลฟเว่นด้วย บางครั้งก็เป็นช่องทางหนึ่งให้ลูกค้ามาเพิ่มขึ้นก็ได้ ที่ลูกค้าสามารถข้ามสะพานลอยมาใช้บริการ หรือว่าเป็นร้านค้า นั่นก็เป็นเหตุผลหนึ่งในการจูงใจให้ทางเจ้าของยินยอม ก็ฝากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปประสานต่อ แต่ถ้าตรงอาคารดังกล่าวให้ความยินยอมแล้วกรมทางหลวงยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะได้มีการจัดสรรงบประมาณในการสร้างสะพานลอยในโอกาสต่อไป นี่ก็คือภาพของสะพานลอยทั้ง ๒ ฝั่ง แต่ว่าเบื้องต้นเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย เราก็อยู่ในระหว่างรอการจัดสรรงบประมาณบริเวณวัดคลองเจ้า โดยผู้ใช้ทางสามารถใช้จุดกลับรถใต้สะพานลอยคลองพระองค์เจ้าไชยานุชิตได้อีกเส้นทางหนึ่ง ซึ่งมุมภาพด้านขวาโดยมีระหว่างประมาณ ๑๐๐ เมตร ถ้าประชาชนไม่สามารถข้ามจุดตรงที่เป็นจุดสีแดงก็สามารถมาใช้ข้ามตรงจุดสีฟ้าที่เห็น ก็ระยะห่างจากจุดเดิมเพียงแค่ ๑๐๐ เมตร โดยกรมทางหลวงจังหวัดฉะเชิงเทราก็จะดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์อำนวยความปลอดภัยเพิ่มขึ้น แล้วก็จะช่วยลดความเร็วสำหรับรถในการขับขี่ ก็คือสัญญาณเตือนว่าให้ชะลอความเร็วในบริเวณดังกล่าว รวมทั้งก็จะติดตั้งป้ายจราจร ไฟกระพริบให้มีการชะลอความเร็ว พร้อมทั้งประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ให้สื่อสารกับพี่น้องประชาชนว่าถึงแม้ตรงนี้เราไม่สามารถสร้างสะพานลอยได้นะ แต่เรามีอีกทางหนึ่งที่จะเปิดทางให้พี่น้องประชาชนข้ามถนนได้อย่างปลอดภัย ในส่วนของที่ท่านสมาชิกได้พูดว่าบริเวณดังกล่าวมีรถจำนวน ๕๐,๐๐๐ กว่าคัน เราก็ได้กำหนดจุดก่อสร้างให้เห็นอย่างที่นำเรียนว่าถึงอย่างไรก็ตาม การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยทางกรมทางหลวงก็จะรอการจัดสรรงบประมาณ แล้วก็สามารถให้พี่น้องประชาชนใช้สัญจรไปมาได้

ในการออกแบบก็ขออนุญาตนำเรียนท่านประธานไปถึงท่านสมาชิกว่าในการออกแบบ ๑๐ ช่องจราจรนี้ ซึ่งเป็นเส้นทางหลักที่เข้าสู่กรุงเทพมหานคร เราก็จะมีพื้นที่ทางหลักและพื้นที่ทางคู่ขนาน เราก็ต้องพิจารณาถึงการใช้ยานพาหนะในการออกแบบ ลักษณะการจราจร ความสัมพันธ์ของกระแสจราจร ก็คือว่าถนนดังกล่าวมีความหนาแน่นของการใช้รถเพียงใด ขีดความสามารถของทาง ระดับการให้บริการผู้ขับขี่แล้วก็คนเดินถนน ซึ่งการจัดการอำนวยความสะดวกเหล่านี้รวมทั้งผู้ขับขี่รถจักรยาน หรือรถจักรยานยนต์เป็นต้น ทุกมิติของการออกแบบกรมทางหลวงได้คำนึงถึงว่าหลังจากออกแบบแล้วมิติของความปลอดภัย มิติของความสะดวกสบาย ตลอดไปจนถึงการบำรุง รักษาในอนาคตเราจะช่วยกันให้พี่น้องประชาชนสัญจรไปมาได้อย่างปลอดภัยอย่างไร โดยทางหลักเส้นนี้เป็นทางถนน ๑๐ เลน แล้วก็เป็นรถที่ต้องใช้ความเร็วสูง และเป็นจุดเชื่อมต่อกับพื้นที่ที่เป็นทางเล็กหรือว่าทางระดับข้าง ๆ มีการควบคุมการเข้าออกอย่างเป็นระบบ ก็ต้องระวังด้วยเช่นกัน เพราะว่าเป็นเส้นทางหลัก นอกจากนั้นในบริเวณดังกล่าวเราก็ทราบว่าถนนเป็นสายเมนหลัก แล้วก็รถต้องใช้ความเร็วสูง เพราะว่าเป็นรถที่ต้องใช้เส้นทางที่เป็นระยะทางไกล พาหนะส่วนใหญ่ก็จะเป็นรถยนต์ และเส้นทางคู่ขนานที่เป็นทางเชื่อมต่อกับพื้นที่และบริเวณริมทางปริมาณการจราจรน้อย เส้นหลักจะใช้รถความเร็วสูง เส้นรองจะใช้รถความเร็วต่ำ ก็ทำให้การเดินทางระยะใกล้และพาหนะส่วนใหญ่จึงเป็นจักรยานยนต์ ที่ดิฉันโชว์ภาพทั้งหมด ทั้งมวลค่ะท่านประธานที่เคารพ กระทรวงคมนาคมเอง โดยกรมทางหลวงก็มุ่งมั่นพัฒนาแล้วก็พยายามที่จะจัดการบริหารโครงข่ายทางหลวงที่สามารถเชื่อมโยงสะดวก ปลอดภัยตามมาตรฐานของทางหลวงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแล้วก็ให้พี่น้องประชาชนได้ใช้เงินภาษีอย่างคุ้มค่า แล้วก็เข้าถึงการบริการของคนทุกกลุ่ม ต้องขอบคุณท่านสมาชิกเป็นอย่างสูงที่ได้สะท้อนปัญหา ไม่ว่าเรื่องของการก่อสร้างสะพานลอย ไม่ว่าปัญหาเรื่องของจุดกลับรถทุกประเด็นของปัญหาจะได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็วภายใต้รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี เศรษฐา ทวีสิน ท่านสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ขอบพระคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ฝากอะไร เชิญครับ

นางฐิติมา ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ฐิติมา ฉายแสง จังหวัดฉะเชิงเทรา เขต ๑ พรรคเพื่อไทยค่ะ ท่านประธานคะ จากทั้งการตอบท่านรัฐมนตรีก็ดี ภาพที่ท่านนำเสนอก็ดี จะเห็นว่า ๑. ทำสะพานลอยไม่ได้ และให้ไปใช้ทางจุดกลับรถ ท่านประธานคะ พี่น้องประชาชนเขาอยู่ตรงนั้น มีหมู่บ้านจัดสรรเยอะมาก โรงงานเยอะเลย ถ้าใช้จุดกลับรตรงนั้นได้เขาใช้ไปแล้วละ เพราะมันใช้ไม่ได้ มันไกล ลำบากอะไรก็แล้วแต่ จึงอยากได้สะพานลอยกันคนเรา ทีนี้อาจจะพูดกันไม่รู้เรื่องตรงนี้ค่ะ เวลาที่ดิฉันลงพื้นที่แล้วไปคุยกับผู้ใหญ่บ้านก็ดี หรือสมาชิก อบต. อะไรก็แล้วแต่ เราคุยกันเขาจะบอกว่ามีที่ราชพัสดุนะพี่ พี่ไปดูก่อน ดิฉันจึงอยากจะฝากว่าสะพานลอยนี้อย่าเพิ่งสรุปว่ามันทำไม่ได้เสียทีเดียว ขอให้ไป Work กันในพื้นที่ให้จริงจัง แต่ถ้าจะมาฝากให้ดิฉันไปคุยกับ อบต. เอง กลัวจะโดนก้าวก่ายและแทรกแซง ก็ไม่อยากที่จะไปพูดกันขนาดนั้น ที่ดิฉันพูดว่าไปคุยกับผู้ใหญ่บ้านคุยกับอะไร มันคือเจอกันในวงสนทนา วงงานบวชอะไรก็แล้วแต่ ก็เลยพูดคุยกันแบบนั้น แต่เขาอยากได้กันมาก ดังนั้นจึงต้องฝากทางท่านประธานบอกทางแขวงการทางนี่ละค่ะว่าท่านต้องลงไปดู ไปคุยกันให้ชัดเจนจริง ๆ เพราะจริง ๆ แล้ว ดิฉันลงพื้นที่กับท่านนานแล้ว หลายเดือนแล้ว ตั้งแต่ตอนเป็น สส. ใหม่ ๆ นี่เข้ามา ๘ เดือน ๙ เดือน มันยังไม่มีความคืบหน้าอะไรทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นต้องมีอะไรผิดปกติแน่นอน จะคุยกันไม่ถี่ถ้วนดีพอ ยังไม่ชัดเจน ทางนั้นพอถามตรงนั้น ตรงนั้นบอกยังไม่รู้เรื่องมันอะไรกันก็ไม่รู้ค่ะ เพราะฉะนั้นทำงานให้เต็มที่อีกหน่อย ดังนั้นอย่างที่บอกฝากนะคะ แล้วก็เมื่อสักครู่ดูภาพของท่านรัฐมนตรีนะคะ อยากดูภาพสุดท้ายของท่านรัฐมนตรีอีกนิดหนึ่งค่ะ ท่านดูนะคะ ภาพซ้ายล่าง ท่านดูไม่มีเส้นเลยกลับมาพูดถึงเส้นอีกแล้ว เส้นบนถนน ท่านประธานดูนะคะ เส้นบนถนน เขาไม่ค่อยจะมีกันหรอกค่ะ แล้วเวลาที่พี่น้องประชาชนใช้ถนน รถชนกัน พอชนกันใครผิดใครถูกใครอะไรก็แล้วแต่ ขนาดมีเส้นชัดเจนยังมีปัญหาได้เลย นี่มันไม่มีเส้นอีกแล้ว เพราะฉะนั้นจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัด

ที่กำลังเจริญขึ้น มีผู้คนย้ายเข้ามาอยู่ ผู้คนใช้รถใช้ถนน มอเตอร์ไซค์ รถยนต์เยอะแยะ อุบัติเหตุเยอะมาก ดังนั้นจึงต้องมองให้ครบถ้วน ครอบคลุม ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็ฝากทางแขวงนะ คือท่าน สส. ก็ต้องไปช่วยจุดสำคัญที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าจุดก่อสร้างไม่ยอมกันเวลาอยู่หน้าอาคารพาณิชย์ อยู่หน้าอาคารพาณิชย์แล้วท่าน สส. ต้องไปช่วยคุย เพราะว่าทางราชการไปคุยก็คงจะลำบาก ไปช่วยเคลียร์

นางฐิติมา ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ ฐิติมา ฉายแสง จริง ๆ เคยลงไปคุยแล้วนะคะ รอบหนึ่ง

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ได้ไหม

นางฐิติมา ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : คือคุยไปแล้วรอบหนึ่ง ก็จะมีการเถียงกันอย่างนี้ หน้าบ้านหมู่บ้านจัดสรรเขาก็จะไม่ยอมแน่นอน เพราะทำหน้าบ้านเขาไม่สวย ส่วนหน้าเซเว่น-อีเลฟเว่น เขาก็ไม่ยอม แต่มีคนพูดว่ามันมีที่ราชพัสดุตรงนี้ค่ะ ที่ต้องให้ทางการไปติดต่อกันเอง สส. จะไปถามที่ราชพัสดุ อย่างที่บอกว่าเดี๋ยวก้าวก่ายแทรกแซงอะไรก็แล้วแต่ ต้องให้ทางแขวงนี้ละค่ะ ลงไปดูรายละเอียดเอง สส. ไม่น่าจะมีหน้าที่ตรงนั้น พยายามแล้ว หน้าที่ สส. คือรับเรื่องราวร้องทุกข์แล้วนำมาพูดในสภาผู้แทนราษฎร ขณะนี้พูดหารือไปแล้วรอบหนึ่งแล้วมาพูดกระทู้ถามแยกเฉพาะอีกรอบหนึ่ง ถือว่าสู้เต็มที่แล้วนะคะท่าน ให้ลงไปดูอีกนี่ไม่น่าใช่หน้าที่แล้วค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรี อันนี้นอกรอบนะ ทำอย่างไร หมดเวลาแล้วเดี๋ยวเราคุยนอกรอบกัน เดี๋ยวลองไปคุยกันกับท่านแขวง ท่านรัฐมนตรีเดี๋ยวลองคุยกันดูนะครับช่วงนี้ ขอบคุณมากครับ

๒. เรื่อง ติดตามความคืบหน้าการขายคืนให้ราษฎรของที่ดินราชพัสดุ แปลง ภก. ๒๖๓ บ้านบางเทา ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต (นายฐิติกันต์ ฐิติพฤฒิกุล) เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ด้วยสำนักงานรัฐมนตรี กระทวงการคลัง ได้มีหนังสือแจ้งว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง นายกฤษฎา จีนะวิจารณะ รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง นายกฤษฎา จีนะวิจารณะ ในฐานะรักษาราชการแทนฯ ได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ เป็นผู้ตอบกระทู้ถามแทน ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑

ในการนี้เพื่อประโยชน์ในการตอบกระทู้ถามแยกเฉพาะ ผมได้อนุญาตให้ผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมสนับสนุนข้อมูลในการตอบกระทู้ถามแยกเฉพาะดังนี้ ท่านที่ ๑ นายธีรพงศ์ สุขช่วย ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง ท่านที่ ๒ นางสาวอัจรีภรณ์ สุขทองสา เจ้าหน้าที่จัดผลประโยชน์ ชำนาญการพิเศษ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง ท่านฐิติกันต์ พร้อมนะครับ เชิญครับ

นายฐิติกันต์ ฐิติพฤฒิกุล (ภูเก็ต) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ผม ฐิติกันต์ ฐิติพฤฒิกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต เขต ๓ อำเภอถลาง และตำบลกะทู้ พรรคก้าวไกล ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ท่านจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ที่เสียสละเวลามาตอบกระทู้ในวันนี้ ท่านประธานครับที่ดินราชพัสดุแปลงภูเก็ต หรือ ภก. ๒๖๓ บ้านบางเทา ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ปัจจุบันมีการแบ่งแยกโฉนดแล้วแต่ยังไม่ได้ขายคืนให้กับราษฎร ทั้งที่มีมติ ครม. อนุมัติแล้วในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๒๙ ซึ่งความล่าช้าดังกล่าวส่งผลกระทบต่อพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะเป็นการแย่งการครอบครองสิทธิ ไม่สามารถขอทะเบียนบ้านได้ เมื่อไม่สามารถขอทะเบียนบ้านจึงไม่สามารถขอไฟฟ้าและน้ำประปาได้ ไม่สามารถขออนุญาตก่อสร้างได้ แต่กลับต้องจ่ายภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเลอยู่ ล่าสุดมีหนังสือจากอธิบดีกรมธนารักษ์ ฉบับที่ ภก. ๐๔๒๐/๒๐๐๘

ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ว่ามีมติ ครม. ในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓ เห็นชอบให้ขายที่ดินราชพัสดุแปลงดังกล่าวที่มีจำนวนกว่า ๗๐๐ ไร่ ให้กับราษฎรผู้ถือสิทธิเดิม โดยแบ่งกลุ่มผู้ถือครองที่ดินเป็น ๓ กลุ่ม ผมจึงมีข้อถามท่านรัฐมนตรีดังนี้ครับ

๑. ไม่ทราบว่ากระทรวงการคลังจะมีการขายคืนที่ดินราชพัสดุที่ได้มีการแบ่งแยกโฉนดแล้วนั้น จะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเมื่อใด และราคาที่ขายคืนจะใช้ราคาใด มีค่าธรรมเนียมใด ๆ อีกหรือไม่ ขอทราบรายละเอียดด้วยครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ในฐานะที่กำกับดูแลกรมธนารักษ์ ก็ได้รับมอบหมายให้มาตอบในกระทู้ถามแยกเฉพาะของท่านฐิติกันต์ ต้องกราบขอบพระคุณนะครับ ผมขอประทานอภัยด้วย เพราะว่าที่ลงมาช้าติดกระทู้ถามสดด้วยวาจาอยู่ข้างบน และการตอบในวันนี้จะเป็น Script ธรรมดาท่านจะเห็นผมพูดสด แต่อันนี้เนื่องด้วยมันเป็นรายละเอียดที่มันเป็นเรื่องข้อกฎหมายขั้นตอน จะขออนุญาตอ่านตรงนี้ แล้วตอนท้ายของแต่ละคำถามผมจะสรุปในส่วนของผมนะครับ

ในประเด็นแรก พื้นที่ตรงนี้มันเป็นเรื่องตั้งแต่เก่าก่อนตั้งปี ๒๔๖๓ เรียกว่ากระทรวงเกษตราธิการ พวกเราก็ไม่ทันกัน ซึ่งได้ดำเนินการบังคับซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวจากประชาชนของบ้านบางเทาจำนวน ๒๐๔ ราย พื้นที่ ๗๐๔ ไร่เศษ มาทำเหมืองแร่ ออกประทานบัตรให้กับบริษัท บริษัทหนึ่ง ซึ่งได้ดำเนินการมาหลายสิบปี จนกระทั่งยกเลิกประทานบัตร สิ้นสุดอายุลงในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๐ ปี ๒๕๒๐ เป็นปีที่มีความสำคัญ เพราะว่ามันจะมาผูกพันกับเรื่องของการคิดคำนวณเรื่องของค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในปี ๒๕๒๕ กรมธนารักษ์ก็ได้นำที่ดินแปลงดังกล่าวขึ้นทะเบียนกับที่ดินราชพัสดุ เป็นแปลงทะเบียนที่ ภก. ๒๖๓ ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สถานะของที่ดินแปลงดังกล่าวถึงแม้ว่ากระทรวงเกษตราธิการจะไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการโดยตรง

แต่การได้มาและขั้นตอนในการที่ครอบครองเป็นไปตามระเบียบวิธีการที่กฎหมายกำหนด และเป็นการสงวนที่ดินไว้เพื่อให้ใช้ประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นไปตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายของ พ.ร.บ. ที่ราชพัสดุ ในระหว่างที่มีการทำเหมืองแร่ก็มีการบุกรุกเข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินจำนวนมาก เมื่อราชการยกเลิกประทานบัตรเหมืองแร่ ราษฎรก็ได้ร้องขอกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งมีมติ ครม. ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๙ ให้ขายที่ดินซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพคืนให้แก่ราษฎรผู้ถือสิทธิเดิมในราคาที่ผู้ซื้อรับภาระได้ อันนี้เป็น Keyword นะครับ และให้เช่าสำหรับผู้บุกรุกภายหลัง ทั้งนี้ก่อนดำเนินการขายและให้เช่าให้กระทรวงมหาดไทยกันที่ดินในส่วนที่ทางราชการจะต้องใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ไว้ด้วย อันนี้เป็นมติ ครม. ดั้งเดิมเลย ต่อมาเมื่อมีมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓ อนุมัติให้ดำเนินการตามแนวทางถือครองที่ดินที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยให้แบ่งกลุ่มผู้ถือครองที่ดินเป็น ๓ กลุ่ม อย่างที่ท่านได้เรียน กลุ่มที่ ๑ คือขายให้กับราษฎรผู้ถือสิทธิเดิมหรือทายาท โดยกำหนดราคาขายจากราคาที่ดินตามที่ทางราชการบังคับซื้อจากราษฎร คิดดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ ซึ่งเป็นปีที่ทางราชการเลิกใช้ที่ดินเพื่อกิจการเหมืองแร่ก็ต้องไปคิดคำนวณเอาว่าพื้นที่นั้น ๆ ก่อนที่ทางรัฐบังคับซื้อตั้งแต่ปี ๒๔๖๐ กว่า จนกระทั่งมาถึงปี ๒๕๒๐ เอาราคาที่ซื้อเป็นตัวตั้งแล้วคิดคำนวณบวกอัตราดอกเบี้ย ๗.๕ เปอร์เซ็นต์ต่อปีเรื่อยมา กลุ่มที่ ๒ เป็นการขายให้กับราษฎรผู้ถือครองที่ดินมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓๐ ปี นั่นก็คือถือครองที่ดินมาก่อนปี ๒๔๙๑ ๓๐ ปี นับย้อนตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ ให้กับกลุ่มนี้หรือทายาท โดยกำหนดราคาขายจากราคาประเมินที่กรมที่ดินได้ประเมินไว้สำหรับเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในปี ๒๕๒๐ ต้องเอาตัวเลขเรื่องของการประเมินที่ดินในปี ๒๕๒๐ บวกอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี และกลุ่มที่ ๓ ราษฎรที่ดินครอบครองที่ดินไม่ถึง ๓๐ ปี ไม่ให้กรรมสิทธิ์ที่ดิน แต่จะดำเนินการจัดการให้เช่าตามระเบียบของกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุตามที่กระทรวงการคลังเสนอ นั่นก็คือเข้าสู่กระบวนการเจรจากับกรมธนารักษ์เพื่อที่จะเช่าใช้สิทธิในพื้นที่ ซึ่งสามารถ

ดำเนินการได้ในอัตราที่เหมาะสมกระทรวงการคลังเองในขณะนี้ได้เสนอร่าง พ.ร.บ. การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุเป็นที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต โดยการขายให้แก่ทายาทเจ้าของเดิม พ.ศ. .... อันนี้เป็นชื่อกฎหมาย เพื่อนำเสนอต่อ ครม. อนุมัติหลักการร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าว ซึ่งสำนักเลขาธิการ ครม. ได้ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว โดยปกติสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็จะใช้ระยะเวลาประมาณ ๒ เดือน ในการพิจารณาร่างกฎหมายโดยทั่ว ๆ ไป อันนี้เป็นกรอบระยะเวลาโดยคร่าว หากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นไปตามที่กระทรวงการคลังเสนอก็จะให้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติไปได้ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็จะมาพิจารณาเอกสารและหลักฐานข้อเท็จจริงแล้ว โดยสรุปสาระสำคัญว่าหากกระทรวงการคลังได้ตรวจสอบถูกต้องก็ดำเนินการตราพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ต่อไป

สำหรับประเด็นการโอนกรรมสิทธิ์ในที่ราชพัสดุให้แก่ผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในพื้นที่ ก่อนปี ๒๔๙๑ ซึ่งมิใช่เจ้าของเดิมหรือทายาท เห็นว่าโดยที่คณะรัฐมนตรียังไม่ได้อนุมัติหลักการร่าง พ.ร.บ. การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุโดยการขายดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่สมควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทบทวนหลักการของร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าวให้เกิดความรอบคอบอีกครั้ง ทบทวนความเหมาะสมของราคาที่ดินในการกำหนดราคาขายที่ดินนั้นให้แก่ราษฎรกลุ่มที่ ๒ ด้วย ประเด็นนี้ก็หมายความว่าหลังจากกฤษฎีกาตรวจทานแล้วก็จะนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อที่จะมาทบทวนในเรื่องของราคาเพื่อที่จะมาทบทวนในเรื่องของกลุ่มคนกลุ่มที่ ๓ ซึ่งไม่ได้รับสิทธิโดย พ.ร.บ. นี้ เราก็จะไปทบทวนเพื่อหาทางออกที่มีความเหมาะสมต่อไปนะครับ ขณะนี้อยู่ระหว่างที่กรมธนารักษ์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพื้นที่และจำนวนราษฎรที่ถือครองให้เป็นปัจจุบันตามบัญชีรายชื่อราษฎรทั้ง ๓ กลุ่ม พร้อมขอบเขตรูปแผนที่แสดงการครอบครองของราษฎร และพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของราคาขายที่ดิน เนื่องจากราคาขายที่ได้คำนวณตามมติ ครม. เมื่อปี ๒๕๔๓ มีราคาต่ำกว่าราคาที่ซื้อขายกันในปัจจุบัน

ตามข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้วเสร็จ เอกสารหลักฐานครบถ้วนแล้ว กระทรวงการคลังจะได้เสนอร่าง พ.ร.บ. โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเพื่อขอความเห็นชอบ ครม. พิจารณาทบทวนหลักการกำหนดราคาขายแก่ราษฎร และอนุมัติร่าง พ.ร.บ. นี้ เมื่อ ครม. ให้ความเห็นชอบแล้วก็จะสามารถกำหนดราคาขายดำเนินการขายคืนที่ราชพัสดุแปลงดังกล่าวให้แก่ราษฎรตามขั้นตอนทางกฎหมายต่อไป ค่าธรรมเนียมอื่นใดที่จะเรียกเก็บกับราษฎรนั้นจะมีการจัดเก็บตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามประมวลกฎหมายที่ดินต่อไป อันนี้เป็นที่ได้นำเสนอต่อท่านประธาน แต่อย่างไรก็ตามผมต้องกราบขอบพระคุณท่าน สส. ฐิติกันต์ที่ได้ให้ความสนใจเรื่องนี้ เรียนด้วยความเคารพผมเองก็เป็น สส. จากเชียงใหม่ ไม่เคยรู้เรื่องพื้นที่ตรงนี้เลย อันนี้ด้วยความเคารพ จนกระทั่งมาเป็นรัฐมนตรีเรื่องก็ไม่เคยมาถึงโต๊ะ เมื่อท่านมีกระทู้ถามมาเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี ที่อย่างน้อยปัญหาของพี่น้องประชาชนที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตในกลุ่มนี้ได้มาถึงฝ่ายบริหาร ผมเองมาเห็นปัญหาก็รับทราบแล้วว่าเป็นเรื่องที่มันคาราคาซังมาหลายสิบปี ผมเองรับภาระท่านว่าจะหาทางแก้ไขปัญหาให้ได้โดยเร็ว ในเรื่องของราคาที่ยังเป็นปัญหานั้น ปัญหาที่มันมีค้างกันอยู่ก็คือ ด้วยกลไกการคำนวณคิดราคาตั้งแต่ปีที่ซื้อปีที่ซื้อคือปี ๒๔๐๐ กว่า เอามาตั้งเป็นฐาน ปี ๒๕๒๐ แล้วคิดคำนวณ ๗.๕ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ทำให้ราคามันต่ำกว่าราคาตลาดไปมาก นี่เป็นข้อท้วงติงของทางกฤษฎีกา แต่เป็นประโยชน์กับประชาชน ตรงนี้ผมเองก็รับโจทย์ไว้แล้วก็ขอทดไว้ในใจ แล้วก็จะดูว่าในคณะรัฐมนตรีเราจะพอหาทางอย่างไรแน่นอน ต้องคืนสิทธินี้ สิทธิในพื้นที่นี้ให้กับประชาชน ๒. ก็คือในเรื่องราคาต้องเป็นราคาที่เกิดประโยชน์กับประชาชนให้ได้มากที่สุด แล้วก็ไม่กระทบจนเกิดความเสียหายต่อรัฐ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ต้องยืนยันผ่านท่านประธานไปยังท่านสมาชิก ส่วนค่าธรรมเนียมอื่นใดถึงเวลามันก็จะมีค่าธรรมเนียมขึ้นมา แต่ผมเล่าให้ท่านฟังว่าสุดท้ายมันก็อยู่ในกรอบอำนาจของฝ่ายบริหารและในฝ่ายราชการ ท่านอธิบดีเองในการที่จะปรับลดหย่อนในบางกรณีเพื่อให้การคืนสิทธิกับประชาชนสำเร็จได้ เรารับโจทย์มา และผมเองก็ขอ

เรียนกับท่านว่าถ้ามีโอกาสก็จะขอลงไปพื้นที่ไปพบปะกับพี่น้องประชาชนในกลุ่มนี้ที่จังหวัดภูเก็ตเพื่อที่จะดูปัญหาของเขาแล้วก็หาทางแก้ไขต่อไปครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ คำถามที่ ๒ เชิญครับ

นายฐิติกันต์ ฐิติพฤฒิกุล (ภูเก็ต) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ผม ฐิติกันต์ ฐิติพฤฒิกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต เขต ๓ พรรคก้าวไกล ขอบคุณสำหรับท่านรัฐมนตรีที่ได้กรุณาตอบคำถามข้อแรก ประเด็นคือปัญหาหลักก็คือเรื่องราคาอย่างที่ท่านได้แจ้งไว้เบื้องต้นว่า ในปีพุทธศักราช ๒๔๐๐ กว่า ทางการได้ซื้อคืนจากราษฎรในราคาที่ต่ำ ซึ่งตอนนั้นพื้นที่ไม่ได้มีการพัฒนาเหมือนอย่างเช่นปัจจุบัน ปัจจุบันราคาที่ดินแถวตำบลเชิงทะเลถ้าท่านเคยไปเที่ยวก็คือราคาจะสูงมากครับ ตอนนี้ไร่หนึ่งก็ประมาณ ๕๐ กว่าล้านบาท แต่ประเด็นคือชาวบ้านที่ขายเพื่อให้ไปทำประโยชน์ทางด้านเหมืองแร่ อย่างที่ท่านทราบ แต่พอจะซื้อคืนถ้าหากทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่าต้องขายในราคาปัจจุบันก็จะฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่ามันก็จะทำให้กระทบต่อพี่น้องประชาชนที่ไม่ได้มีรายได้เยอะ เพราะทุกคนก็ยังค้าขายเป็นอาชีพปกติ ไม่ได้ทำเป็น Pool Villa หรืออะไรอย่างนี้ ดังนั้นการที่ถ้าจะตั้งราคาให้ราษฎรซื้อคืนในราคาปัจจุบันก็จะไม่มีใครสามารถซื้อคืนได้แน่นอนครับ เรื่องนี้ก็จะฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าต้องช่วยเข้าใจหัวอกของพี่น้องประชาชนในพื้นที่เพราะมันมีความจำเป็นจริง ๆ อย่างบางแปลงไม่กี่ไร่ ถ้าสมมุติว่าไร่ละ ๕๐ ล้านบาท สมมุติงานหนึ่งก็หลายล้านแล้ว น่าจะมีหลายท่านที่ไม่สามารถซื้อคืนได้นะครับ

คำถามข้อที่ ๒ ในระหว่างที่รอการดำเนินการขายคืนจากทางร่าง พ.ร.บ. ที่จะแล้วเสร็จนี้ ปัจจุบันคือถ้าหากราษฎรจะขอต่อเติมสร้างบ้าน ปรับปรุงบ้าน หรือจะขอทะเบียนบ้านเพื่อไปขอไฟฟ้า น้ำประปาใช้ อย่างนี้ไม่ทราบว่าจะมีขั้นตอนในการดำเนินการอย่างไรที่เบื้องต้นบรรเทาชะลอความเดือดร้อนในเบื้องต้นได้ก่อน

แล้วก็ปัจจุบันยังต้องจ่ายภาษีกับทาง อบต. อยู่ กรณีอย่างนี้พอจะช่วยบรรเทาหรือแก้ไขหาทางเยียวยาได้อย่างไรครับ ขอบคุณครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ประเด็นแรกเลยที่ผมนำเสนอในเบื้องต้นแล้วผมก็บอกว่า Keyword มันคืออะไร มติ ครม. ตั้งแต่ปี ๒๕๒๙ บอกว่าการขายที่ดินซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยแล้วประกอบอาชีพคืนให้กับราษฎรในราคาที่ผู้ซื้อรับภาระได้ เพราะฉะนั้นโจทย์มันมีมติ ครม. เดิมที่ช่วยมาคุ้มครองอยู่ เราเองก็จะยึดหลักการนี้ เขาเสียสละที่ดินให้กับรัฐ โดบังคับขายในอดีต วันนี้เป็นสิทธิที่เขาจะต้องได้รับพื้นที่นี้คืนไป แล้วก็อย่างที่ได้เรียนคือรับเป็นโจทย์ ตั้งโจทย์อันนี้ไว้ว่าอย่างน้อยจะต้องคืนให้เขาได้ในราคาที่เป็นธรรม อันนี้ขอยืนยันผ่านท่านประธานไปยังท่านสมาชิก

คำถามข้อที่ ๒ ของท่าน ผมต้องเรียนอย่างนี้ว่าในระหว่างที่รอดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์เพื่อขายคืนที่ดินดังกล่าว ในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ราษฎรมีสถานะเพียงผู้ครอบครองที่ดินราชพัสดุเพื่อรอให้ดำเนินการไปเป็นตามมติของ ครม. ยังไม่มีสิทธิในที่ดินในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้เช่าที่ราชพัสดุ ดังนั้นการใช้ประโยชน์จึงกระทำได้เพียงแต่ไม่ก่อให้เกิดภาระผูกพัน อันส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการที่ราชพัสดุในภายหน้า ประเด็นนี้ถ้าเขียนอย่างนี้คำตอบก็คือไม่ได้ ผมเองก็ต้องเรียนว่าอย่างไรก็ตามเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของราษฎรที่อยู่อาศัยมันก็มีช่องทางที่เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งรัฐสามารถดำเนินการในกลุ่มที่มีการบันทึกสอบสวนสิทธิไว้แล้วให้ได้รับการรับรองสิทธิในการอยู่อาศัยและได้รับประโยชน์ของการขอสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตามความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ซึ่งกรมธนารักษ์กำลังอยู่ระหว่างการพิจารณา หากเราดำเนินการในรูปแบบของการเช่า นั่นก็คือเรารู้ว่าเขากำลังจะเดินหน้าเพื่อที่จะซื้อคืนในพื้นที่นั้น ๆ

แต่เราสามารถที่จะดำเนินการในรูปแบบของการเช่า ซึ่งเช่าผมเรียนว่าถูกมาก เมื่อสักครู่ผมตอบกระทู้ถามสดข้างบนก็เป็นการพูดถึงเรื่องการเช่าที่ของราชพัสดุ ซึ่งเรากำหนด Rate ค่าเช่าหากเป็นที่อยู่อาศัยไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา คิดตารางวาละ ๒๕ สตางค์ต่อตารางวาต่อปี ถูกมาก ถ้าเป็นพื้นที่ทำการเกษตรไม่เกิน ๕๐ ไร่ เราคิด ๒๐ บาทต่อไร่ต่อปี คือถูกมาก มันเป็นกลไกที่จะสามารถเข้ามาแทรกกลางระหว่างขั้นตอนได้ หากพี่น้องประชาชนมีความพร้อมและยินยอมเข้าสู่การเจรจากับทางกรมธนารักษ์เข้าสู่กระบวนการเช่าที่ราชพัสดุในเบื้องต้นก่อน ก่อนที่กระบวนการในเรื่องของการขายที่มันจะเสร็จสิ้น เมื่อเข้าสู่การเช่าใช้พื้นที่ของราชพัสดุแล้ว สิทธิในการพัฒนาในการทำสาธารณูปโภคเหล่านี้ท่านจะได้ไปโดยทันที อันนี้เป็นทางออกทางหนึ่งที่ลองนำเสนอเผื่อที่ท่านในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนจะไปพูดคุยกับพี่น้องประชาชนในกลุ่มนั้น ๆ ว่านี่คือทางออกทางหนึ่งในการที่จะรับสิทธิขั้นพื้นฐานในเรื่องของการเข้าถึงสาธารณูปโภคเหล่านั้น หากทางประชาชนมีความพร้อมและยินยอมทางธนารักษ์เรายินดีที่จะดำเนินการให้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : หมดเวลาแล้วนะครับ

นายฐิติกันต์ ฐิติพฤฒิกุล (ภูเก็ต) : เดี๋ยวขอสั้นๆ ครับ พอดีเห็นท่านรัฐมนตรีจะรีบเดินทาง ก็จะขอขอบคุณ แล้วก็ได้ฟังท่านรัฐมนตรีตอบก็สบายใจว่าท่านก็มีความเป็นห่วงเป็นใยประชาชนในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต แล้วก็จะยินดีเป็นอย่างยิ่งถ้าท่านจะเสียสละลงพื้นที่ไปด้วย ได้ไปตรวจสอบพื้นที่จริง จะได้ไปฟังบางมุมของชาวบ้านจริง ๆ นะครับ วันนี้ขอบคุณท่านมากครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านฐิติกันต์ก็เช่าก่อน ที่ซื้อคืนได้มันซื้อได้อยู่แล้ว เช่าก็เช่าได้อยู่แล้วใช่ไหมครับ แต่ถ้าเป็นที่หลวงก็เป็นที่หลวงอยู่แล้ว ไปจัดการเช่าก่อน น้ำ ไฟ จะเข้าไป ขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ

๓. เรื่อง การแก้ไขปัญหาผลกระทบจากโครงการขยายทางพิเศษยกระดับถนนพระราม ๙ (นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม) ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ด้วยสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงคมนาคม ได้แจ้งว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม นางมนพร เจริญศรี เป็นผู้ตอบกระทู้ถามแทน ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๑

ในการนี้เพื่อประโยชน์ในการตอบกระทู้ถามแยกเฉพาะ ผมได้อนุญาตให้ผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมสนับสนุนข้อมูลในการตอบกระทู้ถามแยกเฉพาะ ดังนี้ ๑. ท่านพีรวัส ทองประไพ ผู้อำนวยการกองพัฒนาและรักษาเขตทาง ๑ ทำการแทนผู้อำนวยการฝ่ายกรรมสิทธิ์ที่ดินการทางพิเศษแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม ๒. นายไพฑูรย์ คร่ำกระโทก หัวหน้าแผนกอุทธรณ์และร้องทุกข์ กองกรรมสิทธิ์ที่ดินการทางพิเศษแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม และผมได้อนุญาตให้ประชาชนผู้มีส่วนร่วมเข้ารับฟังในการตอบกระทู้ถาม ดังนี้ ๑. นายอาทิตย์ ชูสกุลธนะชัย ๒. นายภมร พลจันทร์ (ไม่มา) ๓. นายไพศาล สุทธาวรางกูล ๔. นายนฤนัย กัลยาณ สุนทร ๕. นางสาวพิมพ์ณดา ตรีวิศวเวทย์ ๖. นายสิริชัย นาถึง ๗. นายพงศธร เกื้อสกุล ๘. นายวชิรวิทย์ บุญมา เชิญท่านศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ ถามคำถามแรกครับ

นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณท่านประธานค่ะ ดิฉัน ศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขต ๑๑ พรรคก้าวไกล วันนี้มีคำถามมาถามท่านทางการพิเศษ ขออนุญาตเท้าความก่อนด้วยสไลด์นะคะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ (กรุงเทพมหานคร) : อันนี้จะเป็นปัญหาที่เกิดมายาวนานเป็นสิบกว่าปีแล้ว ก็คือเมื่อประมาณปี ๒๕๕๑ ทางการทางพิเศษได้มีการเวนคืนพื้นที่เพื่อทำทางพิเศษฉลองรัช บริเวณทางลงสุขาภิบาล ๕ ทำให้หมู่บ้านหมู่บ้านหนึ่งชื่อหมู่บ้านจิรทิพย์ หมู่บ้านนี้ปกติเป็นหมู่บ้านใหญ่ แล้วก็คนมาซื้อ

เพราะว่าทางเข้า-ออกสะดวกมาก เสร็จแล้วพอมีการเวนคืนทำให้มีการตัดแบ่งหมู่บ้านออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่ง ๑๕ หลัง ยังคงเข้าออกสะดวกเหมือนเดิม แต่ส่วนที่ ๒ ประมาณ ๒๐๐ กว่าหลังคาเรือน การทางได้มีการตัดทางเข้าออก ทำให้การเดินทางลำบากกว่าเดิม โดยการทางได้มีการทำ Service Road สำหรับเข้าออกให้ใต้ทางด่วน แต่ค่อนข้างจะไกลมาก ๆ ทำให้หมู่บ้านในส่วนนี้ต้องเดินทางไกลขึ้น และในชั่วโมงเร่งด่วนการจราจรติดขัด บางทีใช้เวลานานมากเกือบชั่วโมงในการเดินทางเพื่อจะอ้อมเข้ามาสู่ทางเข้า-ออกหมู่บ้าน รูปซ้ายมือจะเป็นทางเข้าออกหมู่บ้าน จะเห็นเลยว่ายิ่งกลางคืนเป็นแดนสนธยา สาว ๆ ไม่กล้าเดินเข้า-ออกตรงนี้ต้องมีรถยนต์ มอเตอร์ไซค์ก็อันตราย มืดด้วยแล้วก็ต้นไม้ที่มันปกคลุม กลางค่ำกลางคืนจะมีมั่วสุมตลอด หรือมีคนเอาขยะมาทิ้ง ทางชาวบ้านแจ้งว่าเคยพยายามจะไปติดต่อทางเขตให้มาจัดการ เขตบอกว่าเป็นพื้นที่ของการทางก็เลยมาทำอะไรให้ไม่ได้ เลยกลายเป็นแดนสนธยาต้องเข้าออกลึกมาก ช่วงน้ำท่วมก็คือหมู่บ้านนี้ถูกตัดขาดจากโลกภายนอกไปเลย ตอนปี ๒๕๕๔ ไม่มีใครรู้ด้วยซ้ำว่าในนี้มีหมู่บ้านอยู่ ก็ทำให้ไม่ได้รับความช่วยเหลือใด ๆ จากทางรัฐ เพราะมันเข้าลำบากมาก ๆ แล้วก็นอกจากนั้นเราได้มีการลงพื้นที่รับฟัง จริง ๆ หลังจากได้ตำแหน่งก็มีการประสานมาเลยได้ไปนั่งฟังแล้วก็เดินลงพื้นที่ด้วยกัน ทางชุมชนบอกว่าเคยพยายามแจ้งกับการทางพิเศษแห่งประเทศไทยแล้ว แล้วการทางพิเศษแห่งประเทศไทยก็ไม่ได้นิ่งนอนใจค่ะ ทางการทางพิเศษแห่งประเทศไทยก็มีการลงพื้นที่ไปสำรวจแล้วเหมือนกัน แต่ทางชาวบ้านก็ไม่รู้ว่าแล้วจะมี React หรือมี Feedback กลับมาอย่างไร ว่าถ้าจะทำทางลงจุดทางด่วนให้สะดวกขึ้นเพื่อร่นระยะทางจะมีความคืบหน้าอย่างไรก็ไม่ได้ทราบ ประกอบกับช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา ถนนใต้ทางด่วนอย่างที่บอกว่ามีทรุดโทรมมาก ๆ มีความไม่ปลอดภัยในการสัญจรค่ะ ทำให้สมาชิกเดือดร้อนมาก ๆ ก็เลยมีคำถามแรกค่ะท่านประธาน คำถามแรก อยากถามว่าทางการทางการทางพิเศษแห่งประเทศไทยภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงคมนาคม มีมาตรการในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับหมู่บ้านจิรทิพย์กว่า ๒๐๐ หลังคาเรือน ที่ได้รับผลกระทบจากการเวนคืนที่ดิน

อย่างไรบ้าง มีความเป็นไปได้หรือไม่ที่จะทำทางเข้าหมู่บ้านจากจุดลงทางด่วนเพื่อร่นระยะทางเพื่อบรรเทาการติดขัดจากการจราจรบนถนนสุขาภิบาล ๕ คำถามแรกค่ะท่านขอบคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นางมนพร เจริญศรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน มนพร เจริญศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม วันนี้ดิฉันได้รับมอบหมายจากท่านสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เนื่องจากท่านติดภารกิจเดินทางไปใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้พร้อมกับท่านนายกรัฐมนตรี ดิฉันก็ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะคะ ท่านศศินันท์ ท่านเป็น สส. จากพรรคก้าวไกล ซึ่งได้มีความขยันเป็นอย่างมากที่ได้นำปัญหาของพี่น้องประชาชนทั้งการปรึกษาหารือ ทั้งการตั้งกระทู้ถาม ทั้งเป็นกรรมาธิการงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ด้วยนะคะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางมนพร เจริญศรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ในคำถามแรกของท่านสมาชิกค่ะ การดำเนินการโครงการการทางพิเศษของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยของกระทรวงคมนาคมจากคำถามว่า หากปรากฏว่าที่ดินแปลงใดที่ได้รับผลกระทบจากการเวนคืนเรื่องของทางเข้าออกที่ท่านสมาชิกได้ถามว่าเมื่อไม่มีทางเข้าออกแล้วสิทธิเดิมที่กระทรวงคมนาคมจะดำเนินการอย่างไร โดยเบื้องต้นการทางพิเศษก็จะมีส่วนของการวิเคราะห์ผลกระทบการจราจรทางด้านโครงสร้างและการบำรุงรักษาการทางพิเศษมาเป็นข้อมูลในการประกอบว่าเราจะพิจารณากำหนดตำแหน่งใด รูปแบบทางเข้าออกแบบไหนเพื่อเป็นการบรรเทาให้กับพี่น้องประชาชนในหมู่บ้านนั้น ๆ ที่สามารถใช้เป็นทางเข้าออกได้ โดยผ่านเขตการทางพิเศษแล้วก็เข้าสู่ในรูปแบบของทางสาธารณะที่มีสิทธิอยู่เดิมนั้นก่อนนะคะ นอกจากนั้นทราบว่าหมู่บ้านนี้ได้สร้างขึ้นก่อนที่ทางการทางพิเศษ

แห่งประเทศไทยจะไปสร้างหรือทางด่วนจะไปในภายหลัง ก็ปรากฏว่าหากมีพื้นที่ใดที่ว่างใต้ทางพิเศษหรือพื้นที่ว่างที่ใกล้กับชุมชนแล้วก็พื้นที่ดังกล่าวก็จะเป็นที่สุ่มเสี่ยงต่อการบุกรุกของประชาชนเข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าว เราก็มีมาตรการในการที่จะดูแลรักษาและป้องกันการบุกรุกในพื้นที่ ดังนั้นในพื้นที่ดังกล่าวนั้นโดยได้มีการกำหนดแผนงานดำเนินงานตามภารกิจในการจัดการพื้นที่ดังกล่าวในการบุกรุก ดิฉันขอโชว์ภาพเรื่องของการทำงานร่วมมือกับประสานงานในพื้นที่ของเขตนั้น ๆ เพื่อร่วมกันปรับปรุงสภาพใต้ทางด่วน ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ของสาธารณะ เช่น การจัดทำลานกีฬา ที่ลานกีฬาแสงทิพย์เขตทวีวัฒนา สวนสาธารณะวัชราภิรมย์ในเขตบางเขน แล้วก็สวนสาธารณะ ๕๐ สุขในเขตคลองเตย คือมีมิติทั้งเรื่องของการจัดทำลานกีฬา สวนสาธารณะ แล้วก็เรื่องของการใช้ลานกีฬาเหล่านั้นเป็นที่ออกกำลังกายของเยาวชน ลูกหลานในเขตนั้น ๆ เพื่อให้พี่น้องประชาชนหรือชุมชนที่อยู่ใกล้กับการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเหล่านั้นได้มีโอกาสมาใช้พื้นที่ให้เป็นประโยชน์ นอกจากนั้นเมื่อเราได้สร้างสวนสาธารณะแล้วสถานที่ออกกำลังกายแล้ว สิ่งที่ต้องขอความร่วมมือคือช่วยกันดูแลรักษาพื้นที่นั้นให้เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะมีการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับกรุงเทพมหานครแล้วก็ใช้เป็นที่พักผ่อนให้กับพี่น้องประชาชนค่ะ ดิฉันขออนุญาตตอบคำถามแรกของท่านสมาชิกก่อนขอบคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคำถามที่ ๒ ครับ

นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ (กรุงเทพมหานคร) : กำลังฟังเพลิน ๆ อันนี้ตอบแล้วใช่ไหมคะ พอดีเพราะว่าเมื่อสักครู่เท่าที่ฟังท่านรัฐมนตรีตอบจะเป็นในเรื่องว่าในเขตอื่น ๆ มีการปรับปรุงภูมิทัศน์อย่างไรค่ะ แต่อย่างของเขตสายไหม ตรงที่เราโชว์ภาพของเรายังไม่ได้มีการปรับปรุงค่ะ แล้วก็จริง ๆ แล้วคำถามที่ถามก็คือว่าจะมีความเป็นไปได้ที่จะทำทางเข้าหมู่บ้านที่จะเป็นทางจุด รูปนี้ค่ะ คือปกติชาวบ้านจะต้องใช้เวลาในการเดินทางอ้อมเห็นไหมคะ อ้อม Move On เป็นวงกลม อันนี้เมื่อก่อนเป็นสามเหลี่ยมนะคะ

คือไปไกลมาก ๆ แต่ถ้ามีการทำทางตรงเส้นสีแดง คือมันจะลงแล้วก็สามารถเข้าถึงหมู่บ้านได้เลย ซึ่งอาจจะทำให้สะดวกกว่า อันนั้นคือคำถามแรกที่ถามไปนะคะ

ส่วนคำถามที่ ๒ เมื่อสักครู่เหมือนที่ท่านตอบมาเป็นเรื่องของช่อง Service Road ใช่ไหมคะที่มันมีอยู่ ถ้าตอนนี้สถานที่จริงตอนนี้จะไม่ได้เป็นรูปเหมือนที่ท่านเอามาให้ดู ภาพจริงตอนนี้คือมันจะทรุดโทรมมาก ๆ แล้วก็อย่างที่บอกว่ามันมืดแล้วใต้ทางด่วนมีต้นไม้เต็มไปหมด แล้วก็จะมีการมามั่วสุมของวัยรุ่นเยอะมาก แต่จริง ๆ ถ้ามีโอกาสในอนาคต เป็นคำถามที่ ๒ เพิ่มเติมก็แล้วกันค่ะ ว่าจะมีแนวทางในการปรับปรุงภูมิทัศน์ใต้ทางด่วนของบริเวณทางลงสุขาภิบาล ๕ ตรงนี้หรือไม่ เพราะว่าต้องบอกว่าสายไหมเป็นเขตที่มีประชากรอันดับต้น ๆ ของกรุงเทพมหานคร จริง ๆ เราครองอันดับ ๑ มาหลายปี ซึ่งโดนแซงไปประมาณ ๒๐๐ กว่าคนจากเขตคลองสามวา แต่จริง ๆ เราก็ยังคงมีความแออัดมาก ๆ อยู่ ถ้ามีสวนสาธารณะเพิ่มเติมได้ต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าสายไหมเราไม่มีสวนสาธารณะขนาดใหญ่ของตัวเองเลยนะคะ เราต้องไปใช้กับ ทอ. ซึ่งทางกองทัพอากาศก็มีการเปิดปิดเป็นเวลา ถ้าอนาคตสามารถมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ได้ก็จะเป็นประโยชน์ให้กับประชาชน ๒๐๐,๐๐๐ กว่าคนในเขตสายไหม แล้วก็จะให้หมู่บ้านมีทางเข้าออกสบายขึ้น อาจจะช่วยลดความกังวลใจของประชาชนได้ แต่อย่างไรอยากได้คำตอบ คำตอบแรกก่อนที่ว่ามีโอกาสไหมที่จะเปิดทางให้สะดวกขึ้น และคำถามที่ ๒ คือว่าจะมีแนวทางในการปรับปรุงภูมิทัศน์ใต้ทางด่วนบริเวณทางเข้าหมู่บ้านจิรทิพย์หรือไม่ ขอบคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นางมนพร เจริญศรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพคะ ในประเด็นคำถามที่ ๑ เนื่องจากดิฉันได้ฉายภาพโดยภาพรวมของภารกิจของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย แล้วก็สิ่งที่ท่านสมาชิกได้มีความห่วงใยเนื่องจากดิฉันเห็นว่าคำถามที่ ๒ ก็จะเกี่ยวเนื่องกัน ดิฉันก็จะหยิบคำถามที่ ๒ ขึ้นมา

ในประเด็นของคำตอบว่าในความเห็นที่ ๒ เรื่องของที่ท่านสมาชิกได้พูดถึงเรื่องของโครงการหมู่บ้านจิรทิพย์นี้ค่ะ เป็นโครงการหมู่บ้านจัดสรรที่อยู่กันต่อเนื่อง อย่างที่กราบเรียนว่าสร้างก่อนที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจะไปสร้างนะคะ จึงต้องมีการเวนคืนเพื่อการก่อสร้างหมู่บ้านดังกล่าว หรือว่าการก่อสร้างทางพิเศษฉลองรัช ตามที่ได้ขึ้นรูป เรียกว่าถนนรามอินทรา-วงแหวนรอบนอก กรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจุบันรถยนต์ในโครงการหมู่บ้านสามารถเข้าออกสู่ถนนสุขาภิบาล ๕ ได้ภายหลังการเวนคืน แนวทางพิเศษได้ตัดผ่านหมู่บ้านจิรทิพย์ ออกเป็น ๒ ส่วน เห็นไหมคะว่า ส่วนแรกในฝั่งตะวันออกเป็นแนวเขตทางพิเศษ ยังคงเข้าออกถนนสุขาภิบาล ๕ ได้อยู่ แต่สำหรับหมู่บ้านจิรทิพย์ในส่วนที่ ๒ ฝั่งด้านตะวันตก อีกทางหนึ่งนะคะ จะเป็นแนวเขตทางพิเศษที่ไม่สามารถสัญจรเชื่อมต่อกันเพื่อเข้าออกสู่ถนนสุขาภิบาล ๕ ได้ เนื่องจากว่าถูกแนวเขตของการทางพิเศษขวางกั้นไว้ โดยการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม ได้แก้ไขปัญหาผลกระทบดังกล่าวเรื่องของทางเข้าออกของพี่น้องประชาชนในหมู่บ้านจิรทิพย์ฝั่งตะวันตก โดยจัดทำถนน Service Road ดังที่ท่านสมาชิกได้พูดถึงสักครู่ ใต้ทางพิเศษทดแทนให้สามารถสัญจรไปมาได้ แล้วก็นอกจากนั้น ถนนสุขาภิบาล ๕ นี้ มีระยะทางทั้งสิ้น ๗๘๐ เมตร เป็นถนนที่รถสวนทางเข้าออกกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งความยาวของช่อง ช่องละ ๓.๕๐ เมตร แล้วก็มีไหล่ทางข้างละ ๑ เมตร รวมความกว้างของถนนดังกล่าวรวมปรับไหล่ทาง ๙ เมตร พร้อมทั้งติดตั้งไฟส่องสว่างตลอดแนวถนน แล้วอนุญาตให้จัดทำผิวถนนจราจร กว้าง ๓.๕๐ เมตร และใช้เป็นทางออกอีก ๑ ช่องทางต่อจากถนนลูกรังที่มีความกว้าง ๕ เมตร โดยเราได้จัดทำถนนทดแทน ท่านสมาชิกเห็นภาพไหมคะ เราได้มีการจัดทำถนนทดแทนให้แล้วโดยลอดผ่านใต้โครงการก่อสร้างทางพิเศษฉลองรัช บริเวณกึ่งกลางระหว่างเสาตอหม้อของทางพิเศษให้เชื่อมกับทางลงทางพิเศษของรถที่มาจากถนนจตุโชติ เห็นไหมคะในเส้นทางสีฟ้า ที่ตำแหน่งห่างจากป้ายเตือนทางโค้งประมาณ ๔๐ เมตร เพื่อใช้เป็นทางออกของประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในหมู่บ้านจิรทิพย์ฝั่งตะวันตก เพื่อออกสู่ถนนสุขาภิบาล ๕ เพิ่มเติมอีก ๑ เส้นทางค่ะ เคยมีกรณีเรื่องดังกล่าวว่าสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

เขตสายไหมนี้ค่ะ ได้แจ้งเรื่องของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ว่าได้รับเรื่องร้องเรียนจากลูกบ้านหมู่บ้านจิรทิพย์นี้ละค่ะ เรื่องของความจำเป็นที่จะบรรเทาเรื่องของการจราจรให้พี่น้องเวลาขับรถลงทางด่วนจะสามารถเลี้ยวซ้ายเข้าโครงการได้เลยในระยะทาง ๒๐๐ เมตรนั้น แล้วก็ตรวจสอบ พบว่าการก่อสร้างถนนระยะทาง ๒๐๐ เมตร ที่ไปเชื่อมกับถนน Service Road ซึ่งตรงข้ามตรงบริเวณหัวเกาะของถนนทางพิเศษของสายสุขาภิบาล ๕ ซึ่งไปบรรจบกับคู่ขนาน ดังภาพ ก็จะเป็นเส้นทางที่คู่ขนานกับค่าผ่านทางพิเศษสุขาภิบาล ๕ จากบริเวณที่จุดกลับรถใต้ทางพิเศษ ท่านสมาชิกก็จะเห็นว่าลักษณะกายภาพก่อนจะถึงทางราบเป็นลักษณะทางโค้ง และรถที่ลงมาจากทางด่วนพิเศษจะมาด้วยความเร็วมาก จึงเห็นว่าถ้าเราจะทำถนนดังกล่าวจะเกิดผลกระทบต่อการจราจรและเกิดอุบัติเหตุในทางพิเศษอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากตำแหน่งดังกล่าวตรงกับบริเวณหัวเกาะของทางลงพิเศษ ซึ่งไปบรรจบกับถนนคู่ขนานที่มาจากจุดกลับรถใต้ทางพิเศษ เพราะฉะนั้นรถที่ลงจากทางพิเศษจึงต้องการใช้ช่องทางเข้า ทำให้ต้องมีการชะลอตัว แล้วก็จอดบริเวณหัวเกาะเพื่อรอรถที่หักหัวเลี้ยวเข้าช่องทางดังกล่าว ทำให้รถที่ตามมาด้วยความเร็วจากทางด่วนพิเศษเบรกไม่ทัน เพราะอยู่ในช่วงทางโค้งและลงจากทางพิเศษมาด้วยความเร็ว อาจทำให้เกิดการชนท้ายและยังมีการตัดหน้ารถที่วิ่งมาบนถนนคู่ขนานที่มาจากจุดกลับรถใต้ทางพิเศษอีกด้วย การทางพิเศษแห่งประเทศไทยกระทรวงคมนาคม จึงไม่อาจพิจารณาที่จะดำเนินการตามคำขอได้ นี่ดิฉันยกกรณีตัวอย่างที่ท่านสมาชิก หรือว่าท่าน สก. ของเขตสายไหมขึ้นมา แล้วก็เป็นแนวคำตอบที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ถามขึ้นมา แล้วก็มีหนังสือแจ้งให้ทราบไป เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม จากที่ท่านสมาชิกได้ขอใช้พื้นที่นะคะ ตอนนี้สำนักผังเมือง ใต้ทางด่วนพิเศษที่ท่านสมาชิกได้ถาม ตอนนี้สำนักผังเมือง กรุงเทพมหานคร ได้มีการสำรวจพื้นที่ที่จะทำเป็นสถานที่สวนสาธารณะและเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของพี่น้องประชาชนในชุมชนนั้นแล้ว ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการดำเนินการนะคะ นี่คือเป็นคำตอบในคำถามที่ ๒ ค่ะ

นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณค่ะ ก็เป็นคำตอบที่เดี๋ยวจะเอาไปตอบกับพี่น้องประชาชนต่อไป ขอบคุณท่านรัฐมนตรีด้วยนะคะ แต่ทีนี้ทางชาวบ้านก็ได้มีข้อเสนอเพิ่มเติมอีกว่า ถ้าเป็นไปได้ในเรื่องของการทำทางเชื่อมต่ออื่น ๆ ที่จะสามารถทำให้ร่นระยะเวลาในการเข้าสู่หมู่บ้านได้ อยากชวนทางท่านรัฐมนตรีหรือว่าทางการทางพิเศษแห่งประเทศไทยลงไปสำรวจกันอีกรอบหนึ่ง อยากให้ลองไปสำรวจ เขาบอกว่าอาจจะมีวิธีในการที่อาจจะไม่ได้ลงเลย แต่อาจจะต้องลงแล้วไปวนอีกรอบหนึ่งได้ไหม เพราะคิดว่าจะช่วยลดความแออัดของเส้นนั้นไปได้มาก ถ้าท่านเคยไปตรงเส้นจตุโชติบางวันติดมาก ลงด่วนมาแล้วก็ติดตรงนั้นเป็นชั่วโมงเลยก็มีเหมือนกัน ถ้ามันสามารถมีทางที่กระจายปริมาณรถออกไปด้วยนอกจากทางหมู่บ้าน ชุมชนอาจจะได้ความสะดวกแล้วส่วนหนึ่ง แต่คนอื่น ๆ ที่เขาต้องผ่านทางเข้าสู่เส้นสุขาภิบาล ๕ อาจจะทำให้ลดปริมาณรถได้ด้วยเหมือนกัน ถ้ามีโอกาสอยากชวนท่านลงไปพื้นที่ด้วยกันเพื่อดูแนวทางการแก้ไขปัญหาอีกครั้งหนึ่งค่ะ

ส่วนในเรื่องของการปรับปรุงภูมิทัศน์ ถ้าเป็นไปได้มีกรอบระยะเวลาให้ดิฉันหน่อย จะได้ไปตอบได้เหมือนกันว่าอาจจะมีสวนสาธารณะมาทำประมาณภายในระยะเวลาเท่าไร เมื่อไร หรือประมาณภายในปีนี้ จะได้เป็นความสบายใจของพี่น้องประชาชนว่าเราจะมีสวนสาธารณะเพิ่มขึ้นอีก ๑ แห่ง ถ้าเพิ่มเติมเป็นแบบเป็น Dog Park ให้กับสุนัขมาเดินวิ่งเล่นได้ด้วยก็จะดีมาก ๆ อันนี้เป็นข้อเสนอแนะนะคะ อย่างไรก็อยากฝากด้วย ขอบคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เดี๋ยวไปฝากท่านรัฐมนตรีก็แล้วกัน ไปถามว่าเมื่อไรนะ

นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ได้ค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : โอเคนะครับ เพราะว่าเลยเวลา

นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ได้ค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : อีกนิดหนึ่ง เชิญรัฐมนตรีครับ

นางมนพร เจริญศรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ขอบคุณค่ะท่านประธาน ในประเด็นคำถามท่านสมาชิกนะคะ เรื่องของการพิจารณาการดำเนินงานเนื่องจากเรื่องดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบของผังเมือง กรุงเทพมหานครด้วย แล้วก็จะประสานเรื่องของผังเมืองกรุงเทพมหานครค่ะ นอกจากนั้นก็อยากจะชี้แจงเรื่องของแนวทางปฏิบัติว่าพื้นที่ใต้ทางด่วนที่เป็นพื้นที่เสี่ยงอันตราย เราก็ได้กำหนดเจ้าหน้าที่ออกตรวจสัปดาห์ละ ๔ ครั้ง ถ้าพบเกิดเหตุการณ์อันตรายเราก็จะมีป้ายเตือน ไม่ว่าจะป้ายเตือนเรื่องทิ้งขยะ พื้นที่นี้ห้ามบุกรุกว่าตรงไหนมีพื้นที่ใหญ่ปกคลุมการทางพิเศษแห่งประเทศไทยก็จะดำเนินการแก้ไขในเบื้องต้น โดยภาพที่สมาชิกได้โชว์เราจะเร่งรัดแล้วก็เข้าไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เป็นสถานที่ที่ไม่ได้เป็นแหล่งมั่วสุมของยาเสพติด ขณะเดียวกันเรื่องของป้ายเตือน เราก็ยังมีติดมีหมายเลขด่วนที่สามารถโทรศัพท์แจ้งได้ คือหมายเลขด่วน ๑๕๔๓ ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยที่จะแจ้งข้อมูลของประชาชนว่าถ้าเกิดเหตุการณ์อันตรายใด ๆ ในบริเวณของพื้นที่ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ก็สามารถแจ้งได้ หมายเลข ๑๕๔๓ ทางการทางพิเศษแห่งประเทศไทยก็จะเก็บบันทึกนี้นะคะ แล้วก็ทำเป็น ข้อสังเกตว่าพื้นที่นี้เป็นพื้นที่เสี่ยงแล้วก็พื้นที่อันตรายที่จะต้องเข้าไปดูแลเป็นพิเศษ แล้วก็นอกจากนั้นค่ะ เส้นทางที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ได้ดูแลขณะนี้มีระยะทางถึง ๒๐๐ กิโลเมตร เราก็ได้ประสานความร่วมมือทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องประชาชนในพื้นที่ดังกล่าว รวมทั้งเขตการบริหารงานของกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รับฟังความคิดเห็น ไม่ว่าจะเป็นความคิดเห็นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สก. แล้วก็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อเอาความคิดเห็นเหล่านั้นมาบริหารจัดการให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ได้แก้ไขปัญหาให้ตรงกับความต้องการ แล้วก็บริหาร

พื้นที่ใต้ทางด่วนด้วยความรอบคอบแล้วก็คุ้มค่ากับเม็ดเงินแล้วก็ภาษีของพี่น้องประชาชน ต่อไป ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เดี๋ยวคุยกับทางด่วนดูว่าจะให้ได้เมื่อไร ขอบคุณนะครับ

๑.๓.๑ กระทู้ถามแยกเฉพาะที่ ๑๓๐ เรื่อง การแก้ไขปัญหาการลดลงของพื้นที่สีเขียวอย่างต่อเนื่องในคุ้งบางกะเจ้า (นายวีรภัทร คันธะ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม) ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านติดภารกิจเร่งด่วน ก็ขอเลื่อนการตอบกระทู้ออกไป เป็นวันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๗ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๗๐

๑.๓.๒ กระทู้ถามแยกเฉพาะที่ ๑๓๙ เรื่อง การแก้ไขปัญหาขยะอาหาร (Food Surplus) (นางพิชชารัตน์ เลาหพงศ์ชนะ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม) ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านไม่สามารถมาตอบได้นะครับ จึงขอเลื่อนตอบกระทู้ถามไปวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๗ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๗๐ นะครับ

๑.๓.๓ กระทู้ถามแยกเฉพาะที่ ๑๗๓ เรื่อง ความเดือดร้อนของราษฎรไม่มีน้ำประปาที่มีคุณภาพ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา (นางฐิติมา ฉายแสง เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม) ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เนื่องจากท่านรัฐมนตรีได้มอบให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายชาดา ไทยเศรษฐ์) ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยติดภารกิจ ก็ขอเลื่อนตอบกระทู้ถามไป วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๗ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๗๐ วรรคสอง

สำหรับวันนี้จบการพิจารณากระทู้ถามแยกเฉพาะ ขอปิดการประชุมครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเข้าสู่ระเบียบวาระที่ ๒

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบการพิจารณารายงานของวุฒิสภา จำนวน ๒ เรื่องครับ

เรื่องแรก การประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ วันจันทร์ที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ได้รับทราบนโยบายการตรวจเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ครับ แล้วก็ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘ วันอังคารที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ รับทราบรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ปี ๒๕๖๕ ครับ ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบครับ

สภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับคณะนักเรียนและครู โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา วันนี้มากัน ๓๔๒ ท่านเลยนะครับ ยินดีต้อนรับนะครับ แล้วก็อีกกลุ่มหนึ่ง คณะอาจารย์และนักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์เทคโนโลยี วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม เขตบางกอกใหญ่ จำนวน ๒๕ ท่าน ยินดีต้อนรับครับ

เรื่องแจ้งต่อมานะครับ สำหรับการพิจารณารับทราบรายงานตามกฎหมาย ของหน่วยงานระเบียบวาระที่ ๒.๒ และระเบียบวาระที่ ๒.๓ หน่วยงานที่จะเข้าชี้แจงต่อที่ประชุม ขออนุญาตเลื่อนการชี้แจงต่อรายงานดังกล่าวออกไปก่อนครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านปกรณ์วุฒิครับ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะประธานวิปฝ่ายค้าน ก่อนที่จะเข้าระเบียบวาระถัดไป คือเรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ผมก็ขอหารือในเวลาสั้น ๆ นะครับ จริง ๆ เรื่องนี้ท่านประธานน่าจะรับทราบอยู่แล้ว เพราะว่าเราได้ไปพูดคุยร่วมกัน ก็คือเรื่องห้องประสานงานของวิปฝ่ายค้านหลังบัลลังก์นะครับ ซึ่งหลังจากครั้งนั้นที่ผมได้ไปหารือกับท่านประธานหลังบัลลังก์ ผมได้ไปอีกรอบหนึ่งกับท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ซึ่งครั้งนั้นผมก็ต้องเอ่ยชื่อตามตรงเลยว่าพรรคพลังประชารัฐ

ที่กำลังยึดครองห้องหลังบัลลังก์โดยพลการอยู่ ณ ตอนนี้นั้น ได้ให้สัญญาว่าจะย้ายออกภายใน ๑ สัปดาห์ นี่คือเมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้ว ที่มีการพูดคุยกันพร้อมกับท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน นะครับ จนถึงปัจจุบันพรรคพลังประชารัฐก็ยังคงยึดครองห้องหลังบัลลังก์และไม่ยอมย้ายออกอยู่ แล้ววันนั้นที่เราเข้าไปด้วยกันครับท่านประธาน ก็คงเห็นแล้วว่ามีการเอาชั้นหนังสือเหล็กมากั้น เพื่อให้ครึ่งหนึ่งของห้องน่าจะเป็นห้องส่วนตัวของพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ที่ไม่เคยเข้ามานั่งในสภานี้เลยด้วยซ้ำ ผมก็ไม่แน่ใจว่าห้องนั้นท่านพลเอก ประวิตร เคยได้เข้าไปนั่งจริง ๆ หรือเปล่า สิ่งที่แย่กว่านั้นครับท่านประธาน ท่านประธานก็เป็นพยานรู้เห็นในเหตุการณ์ การเข้าไปพูดคุยวันนั้นพรรคพลังประชารัฐโดย สส. ภาคภูมิ บูลย์ประมุข บอกว่าไม่มีระเบียบว่าห้องหลังบัลลังก์คือห้องประสานงานของวิปฝ่ายค้าน ซึ่งท่านประธานก็ได้บอกครับ ว่ามันก็ไม่มีระเบียบว่าห้องนั้นเป็นของพรรคพลังประชารัฐเช่นกัน สส. ภาคภูมิ บูลย์ประมุข บอกว่า แต่ผมขอยืด ผมก็ต้องขอถามไปถึงท่านประธานและท่านรองประธานอีกทั้ง ๒ ท่าน ว่าจะปล่อยให้มีพฤติกรรมแบบนี้ในสภาหรือไม่ และจะจัดการเรื่องนี้ต่อไปอย่างไร ณ ขณะนี้มีพรรคการเมืองที่มี สส. ๓๖ คน ยึดห้องหลังบัลลังก์เป็นของพรรคตัวเองโดยพลการ ไม่มีระเบียบใด ๆ รองรับ และไม่ยอมย้ายออก เพื่อที่จะทำห้องส่วนตัวให้กับหัวหน้าพรรคที่ไม่เคยเข้ามานั่งในสภานี้ด้วยซ้ำ ผมขอความเห็นท่านประธานครับ ว่าเราจะจัดการเรื่องนี้ต่อไปอย่างไรครับ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ หลังจากที่มีการหารือปัญหาเรื่องนี้ ผมก็ให้ทางฝ่ายเลขานุการได้ร่างระเบียบการใช้ห้องหลังบัลลังก์ขึ้นมาแล้วนะครับ แล้วก็เป็นระเบียบที่ทางท่านประธานเองก็ได้รับทราบแล้วนะครับ ก็คิดว่าถ้าเกิดมีการความชัดเจนจากทางท่านประธานในการบังคับใช้ระเบียบนี้ เราก็จะมีมาตรการดำเนินงานอย่างตรงไปตรงมาแล้วก็เร็วที่สุดนะครับ แต่ก็ต้องเรียนว่าเบื้องต้นก่อนที่จะบังคับใช้ระเบียบเราก็ใช้การเจรจาก่อน ซึ่งก็เป็นแนวทางที่พวกเราทั้งประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง พยายามช่วยกันนะครับ แต่ถ้าเกิดว่า

ระเบียบบังคับใช้แล้วก็คิดว่าต้องบังคับใช้ให้เสมอภาคเท่าเทียม อย่างไรฝากพรรคที่มีการพาดพิงด้วย ท่านจะใช้สิทธิพาดพิงก็ได้หรือว่าดำเนินการตามที่มีเพื่อนสมาชิกแนะนำก็ได้นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ซึ่งคณะกรรมาธิการสวัสดิการสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่ครับ ในการนี้ผมได้อนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๔ วรรคสองนะครับ ขอเชิญผู้มีรายชื่อดังต่อไปนี้เข้าร่วมชี้แจงในที่ประชุมครับ ๑. นายกองตรี สุธน จิตร์มั่น รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ คนที่สอง ๒. นายจาตุรนต์ ลิ้มมาลินันท์ อนุกรรมาธิการ ๓. นายนิติรัตน์ ทรัพย์สมบูรณ์ โฆษกคณะอนุกรรมาธิการ ๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทีปกร จิร์ฐิติกุลชัย เลขานุการคณะอนุกรรมาธิการ ๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงมณี เลาวกุล อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๖. นายชนิสร์ คล้ายสังข์ กรรมการร่างกฎหมายประจำ (นักกฎหมายกฤษฎีกาทรงคุณวุฒิ) ๗. นายวณัช บัณฑิตาโสภณ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการคลัง ตอนนี้คณะกรรมาธิการได้เข้าประจำที่แล้วนะครับ ขอเชิญประธานคณะกรรมาธิการ แถลงผลการดำเนินงานครับ

นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ ในวันนี้รายงานของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร ถือว่าเป็นอีกวาระหนึ่งที่คณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วเสร็จ ซึ่งเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านอาจจะคุ้นชินว่า การรายงานของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม ในชุดที่แล้วสภาชุดที่ ๒๕ ได้มีการนำเสนอเรื่องของการปรับเกณฑ์บำนาญพื้นฐานประชาชน จาก ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท และ ๑,๐๐๐ บาท เป็น ๓,๐๐๐ บาท แบบถ้วนหน้า

ในสภาชุดที่ ๒๕ ไปแล้ว สภาผู้แทนราษฎรในชุดนั้นก็ได้มีมติผ่านในการส่งเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีนะครับ แล้วก็ในห้วงเวลาโค้งสุดท้ายก็ได้มีการยุบสภาแล้วก็เงียบหายไปสภาชุดที่ ๒๖ ครับ หลังจากได้มีการเริ่มตั้งคณะกรรมาธิการสามัญขึ้นมานะครับ คณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคมของเราก็ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องนี้และหยิบยกมาพูดคุยกันอีกครั้ง และต้องพูดอย่างตรงไปตรงมาครับ ว่าในวันนี้คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่วมกันและหาแนวทางที่จะปรับเพิ่มขึ้น แต่ไม่ระบุว่าจะต้องเป็น ๓,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาท หรือเท่าไร แต่เป็นเกณฑ์นำเสนอว่า ณ วันนี้ถ้าเราหารายได้เพิ่มเติมหรือจัดสรรรายได้จากในส่วนของภาษีแบบเดิมที่มีอยู่จะสามารถปรับเกณฑ์ขึ้นมาได้เท่าไร เพื่อนสมาชิกในห้องนี้หลาย ๆ ท่าน ก็เคยได้ผ่านเรื่องของการผ่านเกณฑ์พิจารณาเรื่องของเบี้ยบำนาญมาแล้วหลายครั้ง ตั้งแต่สมัยรัฐบาลท่านอานันท์ ปันยารชุน ไล่มาจนถึงท่านชวน หลีกภัย ที่ให้บำนาญอยู่ที่ ๒๐๐ บาท แบบเลือกคัดสรรบุคคลผู้มีรายได้น้อยนะครับ หลังจากนั้นในรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้มีการปรับเกณฑ์เป็นจ่าย ๕๐๐ บาท แบบถ้วนหน้า ต่อมาครับท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร ในปี ๒๕๕๔ ได้มีการปรับเกณฑ์เพิ่มขึ้นจาก ๕๐๐ บาท เป็น ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท แบบขั้นบันไดครั้งแรก ตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ จนถึงวันนี้ ปี ๒๕๖๗ ไม่มีการพิจารณาเรื่องนี้เลย มีการสั่นคลอนเล็กน้อยในรัฐบาลชุดที่แล้วสมัยท่านพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เรื่องของการพิจารณาเกณฑ์ผู้มีรายได้ แต่หลังจากนั้นก็มีการยุบสภาแล้วก็มาถึงปัจจุบันครับ ในรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ยังไม่ได้มีการพูดคุยเรื่องนี้อย่างชัดเจน แต่วันนี้คณะกรรมาธิการได้พิจารณารายงานฉบับนี้ ซึ่งถือว่าเป็นผลงานของคณะกรรมาธิการทุกท่านและเป็นผลงานของเพื่อนสมาชิกในคณะกรรมาธิการจากทุกพรรคการเมืองครับ เพราะเราพยายามมีธงเดียวกันก็คือว่าปรับเกณฑ์จากหลักร้อยให้เป็นหลักพันให้ได้ และถ้าปรับเกณฑ์จากหลักร้อยเป็นหลักพันแล้วต้องใช้เงินเท่าไร ผู้สูงอายุมีเท่าไร จะบริหารจัดการอย่างไร เราได้มอบหมายทางคณะอนุกรรมาธิการ โดยท่าน สส. วรรณวิภา ไม้สน ได้ตั้งอนุกรรมาธิการขึ้นมา ๑ อนุกรรมาธิการ พิจารณากัน ๖๐ วัน

ในการที่จะรวบรวมแหล่งที่มารายได้จากทุกกรม กอง รวบรวมมาเสร็จเรียบร้อยแล้วครับ เป็นรายงานฉบับนี้ เราได้นักวิชาการจากภาคส่วนต่าง ๆ มาช่วยกันคิดว่าถ้าเกิดจะปรับเกณฑ์เหล่านี้ขึ้นจะต้องกระทบในเรื่องของภาษีอย่างไร จะต้องกระทบหน่วยงานใดบ้าง เรามีตัวแทนจากเครือข่ายภาคประชาชนมาพูดคุยว่าสถานการณ์วันนี้ พี่น้องประชาชนเส้นแบ่งความยากจนพุ่งทะยานสูงขึ้น อายุเกณฑ์ของพี่น้องผู้สูงอายุพุ่งทะยานสูงขึ้น แต่สิ่งเดียวที่ไม่พุ่งทะยานสูงขึ้นเลยก็คือการช่วยเหลือจากทางภาครัฐยังคงแน่นิ่งตั้งแต่ ๑๐ ปีที่แล้ว เพราะฉะนั้นวันนี้นอกจากเป็นผลงานของเพื่อนสมาชิกในคณะกรรมาธิการจากทุกพรรคการเมืองแล้ว ผมขอวิงวอนเพื่อนสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ชุดนี้ เป็นผลงานของพวกเราร่วมกันที่จะปรับเกณฑ์จากหลักร้อยเป็นหลักพันให้ได้ วันนี้รายงานฉบับนี้คิดมาแล้วครับ ได้ ๑,๒๐๐ บาทถ้วนหน้า ถามว่าท่านคณะกรรมาธิการจะพิจารณาหลักเกณฑ์อย่างไร เดี๋ยวฟังในส่วนของรายละเอียดเรื่องของการปรับเปลี่ยนฐานของภาษี ซึ่งไม่กระทบหน่วยงานได้เลย แล้วก็เกณฑ์การพิจารณาในวันนี้อยากให้เพื่อนสมาชิกได้นำไปพูดคุย นำไปบอกต่อ ผมเชื่อครับ เพื่อนสมาชิกในห้องนี้ ทั้งจากระบบแบ่งเขตและระบบบัญชีรายชื่อท่านใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชน และสิ่งเดียวที่ท่านได้พูดคุยกับพี่น้องประชาชนเป็นเสียงเดียวกัน ไม่ว่าท่านจะอยู่พรรคไหน ไม่ว่าท่านจะอยู่รัฐบาลหรือฝ่ายค้าน คือพี่น้องประชาชนส่งเสียงสะท้อนบอกท่านมาว่าวันนี้ลำบากเหลือเกิน ความลำบากของพี่น้องประชาชนที่สะท้อนมายังผู้แทนราษฎรทุกท่าน จะได้สะท้อนในที่ประชุมแห่งนี้ครั้งแรก และจะหาทางออกร่วมกันโดยการส่งร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ฉบับนี้ไปยังคณะรัฐมนตรีและท่านนายกรัฐมนตรีจะได้จารึกไว้ในประวัติศาสตร์ว่าท่านนายกรัฐมนตรีนี่แหละที่จะเป็นคนปรับเกณฑ์รายได้ผู้สูงอายุจากหลักร้อยเป็นหลักพันในปี ๒๕๖๗ นี้ ผมอภิปรายในวันนี้ปลดปล่อยจากทุกอย่าง ไม่มีพรรคการเมือง ไม่มีนโยบายที่เป็นธงหลัก แต่เพื่อจะปรับเกณฑ์รายได้ให้พี่น้องประชาชน ยอมที่จะนำเสนอ ถ้าเกิดพี่น้องประชาชนติดตามการทำงานของผมจะเห็นการต่อสู้ร่วมกับภาคประชาชนเห็นการต่อสู้ในสมัยที่แล้ว ปักธงบำนาญถ้วนหน้า ๓,๐๐๐ บาท แต่วันนี้มาเสนอร่าง

กรรมาธิการ ๑,๒๐๐ บาท หลังจากร่างกรรมาธิการเสร็จทัวร์ลงแน่นอน แต่ต้องยอมครับ ยอมเพราะอะไร ยอมเพราะบันไดก้าวแรกเล็ก ๆ ตรงนี้จะเป็นก้าวที่สำเร็จในอนาคต ยอมเพราะบันไดก้าวแรกก้าวนี้จะเป็นรายได้ใหม่ให้กับพี่น้องประชาชนได้เร็วที่สุดที่จะเพิ่มจาก ๖๐๐ บาท เป็นหลักพันให้ได้ นี่คือเจตนารมณ์ของคณะกรรมาธิการที่เราทำร่วมกันมา และเป็นรายงานฉบับแรก ฉบับที่เริ่มต้นความก้าวหน้าของรายได้ผู้สูงอายุที่วันนี้ผู้สูงอายุแตะหลัก ๑๒ ล้านคนเข้าไปแล้วครับ ถือว่าเป็นเกณฑ์ผู้สูงอายุที่สูงขึ้น สูงขึ้น สูงขึ้นทุกปี เพราะฉะนั้นวันนี้เพื่อนสมาชิกครับ ผมมีคณะกรรมาธิการที่จะอภิปรายในส่วนของรายละเอียดอีก ๔ ท่าน ก็อยากให้เพื่อนสมาชิกได้รับฟัง และหลังจากนั้นมีประเด็นที่จะสอบถาม ขอให้สอบถามให้ครบทุกมิติ แล้วร่วมกันกลับไปสู่บ้านท่าน กลับไปสู่เขตเลือกตั้งของท่าน กลับไปสู่พื้นที่ของท่าน แล้วพูดคุยเรื่องนี้ให้เป็นเสียงเดียวกัน ให้เป็นที่ตกผนึกในสังคมว่าถึงเวลาแล้วที่บำนาญพื้นฐานประชาชนก้าวแรกจะเริ่มต้นที่รายได้ของผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญคณะกรรมาธิการที่เตรียมการเสนอท่านต่อไป เชิญครับ

นางสาววรรณวิภา ไม้สน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน วรรณวิภา ไม้สน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะประธานอนุกรรมาธิการ หลังจากที่ได้ยินท่านประธานคณะกรรมาธิการได้พูดไปแล้วถึงเรื่องความจำเป็นในการเพิ่มบำนาญพื้นฐานไปให้กับประชาชน ดิฉันจะเข้าสู่เนื้อหาว่าทำไมเราถึงต้องเพิ่ม แล้วเราจะเพิ่มอย่างไรนะคะไปดูวิวัฒนาการของบำนาญเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในประเทศไทย ถ้าเทียบกับเส้นห่างความยากจนที่เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้น จนปีนี้เกือบจะแตะที่ ๓,๐๐๐ อยู่แล้ว หลังจากที่ท่านประธานไล่มาว่าเราได้เพิ่มขึ้นไปขนาดไหน

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาววรรณวิภา ไม้สน (กรรมาธิการ) : ว่าเราปรับอย่างไร หลังจากที่เรามีบำนาญหลักร้อย ในปี ๒๕๓๕ ผ่านมา ๓๒ ปี ทุกวันนี้ก็ยังกินบำนาญที่หลักร้อยอยู่

ท่านประธาน ได้แตะไปแล้วว่าในแต่ละยุคแต่ละสมัยเราเพิ่มบำนาญเป็น Step เท่าไร เพิ่มจาก ๒๐๐ บาท ๒๐,๐๐๐ คน แล้วก็ปรับมาเป็น ๕๐๐ บาทถ้วนหน้า จนปัจจุบันอยู่ที่ ๖๐๐-๗๐๐ บาท จนถึง ๑,๐๐๐ บาท ตามอายุมาจนถึงปัจจุบัน และที่น่าเสียใจที่สุดก็คือในช่วงที่ พลเอก ประยุทธ์ รักษาการแทน ได้มีระเบียบออกมาว่าให้เฉพาะต้องเป็นผู้ที่ไม่มีรายได้และมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ โดยให้คณะกรรมการออกระเบียบและจนปัจจุบันนี้เราก็ยังไม่เห็นหน้าตาระเบียบว่าออกมาเป็นลักษณะไหน จะเห็นได้ว่าวิวัฒนาการของการจ่ายบำนาญของประเทศไทยนิ่งอยู่กับที่ ในขณะเส้นความเหลื่อมล้ำความยากจนพุ่งขึ้น พุ่งขึ้น ทีนี้เรามาดูงบประมาณในการจัดสรรของประเทศไทยกันว่าเรามีงบประมาณกันอยู่ที่เท่าไรในการจัดสรรบำนาญทั้งหมดก้อนใหญ่ ๆ ในประเทศ บำนาญทั้งหมดที่งบประมาณแผ่นดินจัดสรรอยู่ อยู่ที่ประมาณ ๔๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แบ่งเป็นอย่างนี้ค่ะท่านประธาน แบ่งเป็นเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ อันนี้เป็นงบประมาณจากปี ๒๕๖๖ นะคะเพราะปี ๒๕๖๗ ยังไม่ผ่านการอนุมัติ ๘๗,๐๐๐ ล้านบาท กี่คนทราบไหมคะ ๑๑.๓ ล้านคนที่ได้รับบำนาญ ในขณะเดียวกันก้อนที่ใหญ่ที่สุดที่เป็นบำนาญของข้าราชการ ก็คือ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ที่อยู่ในงบกลางนี้ละค่ะ บำนาญข้าราชการประมาณ ๘๗๐,๐๐๐ คน จะเห็นได้ว่าความต่างอยู่ที่เกือบ ๆ ๕๐ เท่าของภาคประชาชนและของบำนาญ ที่พูดนี้ไม่ได้จะลดบำนาญของข้าราชการนะ เพียงแต่ชี้ให้เห็นว่ามันมีความเหลื่อมล้ำกันเกือบ ๕๐ เท่าในการจัดสรรงบประมาณ ทีนี้ผลการพิจารณารายงานศึกษาว่าจะทำอย่างไร ก็คือเราก็เลยอยากปรับให้เป็นบำนาญพื้นฐานประชาชนแบบถ้วนหน้าแล้วก็เพิ่มบำนาญผู้สูงอายุให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันได้แล้ว อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการณัฐชาได้พูดไปว่าเราควรแตะหลักพันได้แล้วในยุคสมัยของพวกเรานะคะ แล้วทีนี้ถ้าจะปรับขึ้นเป็น ๑,๒๐๐ บาท เราต้องใช้งบประมาณเท่าไร มาดูกันในหน้าถัดไป งบประมาณของเดิมที่เรามีอยู่แล้ว ในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ตั้งงบไว้ที่ ๙๓,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับผู้สูงอายุ ประมาณ ๑๑.๘ ล้านคน เพราะฉะนั้นถ้าอยากเพิ่มเป็น ๑,๒๐๐ บาท เราจะหางบเพิ่มอีกประมาณ ๘๓,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งงบที่เพิ่มขึ้นนี้ถ้าจะเป็นระยะแรกเริ่ม

แล้วรัฐบาลจะปรับอีก ๒,๐๐๐ บาท จนถึง ๓,๐๐๐ บาท โดยที่ไม่ให้ห่างจากเส้นห่างความยากจนก็สามารถทำได้ ทำได้โดยวิธีการแบบนี้ค่ะท่านประธาน ระยะเริ่มแรกนะคะ เท่าที่ดิฉันเรียกหน่วยงานต่าง ๆ แล้วมีอยู่ในรายงานฉบับนี้แล้วว่าสามารถที่จะทำได้ โดยการแก้ระเบียบงบกลางแล้วลดงบประมาณที่ซ้ำซ้อน ทุกวันนี้เราใช้งบกลางกันอย่างซ้ำซ้อน เพราะว่าเป็นงบที่เกี่ยวกับการก่อสร้าง เป็นงบที่เกี่ยวกับงบรายกระทรวงที่มีอยู่แล้วแล้วมาเบิกงบกลางใหม่ เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่หน่วยงานก็เลยแนะนำว่าถ้าเราปรับตรงนี้ได้นะคะ เราสามารถที่จะลดงบกลางได้ถึง ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่ไม่รวมงบประมาณที่ซ้ำซ้อนนะคะ เห็นไหมคะ ว่าเราเริ่มเห็นแสงสว่างแล้วว่า ๑,๒๐๐ บาท เป็นไปได้ในขั้นแรกเริ่ม ระยะต่อมา เราสามารถที่จะปฏิรูปในภาษีที่มีอยู่ รวมถึงภาษีในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นภาษีที่เกี่ยวกับความมั่งคั่ง ภาษีกำไรจากหุ้น รวมถึงภาษีบำรุงอื่น ๆ แม้แต่ภาษีที่เกี่ยวกับ Entertainment Complex ที่สภาเราอาจจะผ่านก็ได้ ที่จะสามารถเป็นแหล่งเงินที่เราได้อีก เดี๋ยวจะมีเพื่อนอนุกรรมาธิการของดิฉันขึ้นมาพูดในเรื่องแหล่งเงินได้ต่าง ๆ โดยละเอียดกว่านี้นะคะ เพราะฉะนั้นข้อเสนอของกรรมาธิการก็คือนอกเหนือจากที่เราจะจัดหาเรื่องการจัดสรรงบประมาณแล้วยังขอแก้ พ.ร.บ. ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ด้วย ในมาตรา ๑๑ (๑๑) แก้นิดเดียวท่านประธาน จากเดิมที่ว่าให้จ่ายเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เราแก้ให้เป็นการจ่ายบำนาญพื้นฐานเพื่อเป็นหลักประกันรายได้แก่ผู้สูงอายุในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าเส้นห่างความยากจนจากสภาพัฒน์นั่นเอง เพราะฉะนั้นอย่างไรในกรรมาธิการคณะนี้ได้แนบร่างแก้ไข พ.ร.บ. ฉบับนี้เข้าไปด้วย และเป็นร่างการเงินก็หวังว่านายกรัฐมนตรีและรัฐบาลจะเซ็นรับรองเพื่อให้สภาแห่งนี้ได้กลับมาถกเถียงกันว่าควรปรับขึ้นเป็นเท่าไร อะไรอย่างไร เพราะฉะนั้นหลังจากนี้เดี๋ยวจะให้เพื่อนอนุกรรมาธิการของดิฉันได้พูดคุยถึงตัวเลขแหล่งที่มาของงบประมาณโดยละเอียดว่าเราจะทำอย่างไรต่อไป ขอบคุณค่ะท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ผมเข้าใจว่าเตรียมมาจัดเต็มเลยนะครับ แต่ว่าลองกะเวลาให้ผมได้ไหมว่า

จะชี้แจงอีกกี่ท่าน อีก ๓ ท่าน เดี๋ยวสมาชิกที่ลงชื่ออภิปรายจะได้เตรียมตัวนะครับ เชิญกรรมาธิการท่านต่อไปเลยครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทีปกร จิร์ฐิติกุลชัย (กรรมาธิการ) : สวัสดีครับ ผม ดอกเตอร์ทีปกร จีร์ฐิติกุลชัย มาในฐานะของเลขานุการคณะอนุกรรมาธิการ ก็จะมาขอชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องว่าเราจะใช้เครื่องมืออะไร ขอสไลด์ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทีปกร จิร์ฐิติกุลชัย (กรรมาธิการ) : ก่อนอื่นจะขอเล่าเริ่มต้นเกี่ยวกับเรื่องงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อเสนอเรื่องแหล่งรายได้ว่าเราจะมีเงินจากไหนที่จะมาทำบำนาญให้กับพี่น้องประชาชนนะครับ เราต้องพูดถึงบริบททางเศรษฐศาสตร์การเมืองของประเทศว่ามีความไม่เป็นธรรมทางเศรษฐกิจเกิดขึ้น ประเด็นคือประเทศเราไม่ได้จนนะครับ เรามีเงิน เพียงแต่ว่าเราจัดสรรทรัพยากรที่ไม่เป็นธรรม ถ้าเรามองดูย้อนหลังไปประเทศของเราครัวเรือนระดับล่างได้รับประโยชน์จากการเพิ่มขึ้นของ GDP น้อยมากเป็นส่วนใหญ่ แทบทั้งหมดไปกระจุกอยู่ข้างบน เกือบทั้งหมดจากข้อมูลย้อนหลังกว่า ๓ ทศวรรษ แรงงานไทยได้ค่าจ้างที่ไม่เป็นธรรม เพราะว่าค่าจ้างก็เติบโตไม่ทัน GDP แล้วถ้าเทียบกับผลิตภาพของแรงงาน ค่าจ้างก็เติบโตไม่ทันนะครับ ยิ่งกว่านั้นยังเห็นชัดเจนว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ๕๐ ตระกูลที่รวยที่สุดรวยขึ้นเฉลี่ย ปีละ ๒๐-๓๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้น ๑๐ ปีที่ผ่านมา คือรวยเพิ่มขึ้น ๖ เท่าถึง ๘ เท่า จากประมาณ ๑ ใน ๑๐ ของ GDP ก็กลายเป็น ๑ ใน ๓ ของ GDP มูลค่าทรัพย์สินซึ่งเขาร่ำรวยมาจากการผูกขาดการได้สัมปทานต่าง ๆ ถ้าเรามองย้อนกลับมาเรื่องผู้สูงอายุ อนาคตไทยเรากำลังจะเผชิญกับความเสี่ยงในเรื่องความยากจนจากวิกฤติผู้สูงอายุ ปีแรกที่เกิดโควิด ผู้สูงอายุยากจนเพิ่มขึ้นอย่างมาก แล้วก็กลุ่มที่ยากจนที่สุดก็คือคนได้รับผลกระทบมากที่สุดนะครับ แล้วถ้าเราดูข้อมูลจะเห็นได้ว่าประชากรรุ่นที่เรียกว่าเกิดปีละ ๑ ล้านคน หรือสึนามิประชากร กับผู้สูงอายุเขามีความเปราะบางต่อความยากจนสูงส่วนมากไม่สามารถที่จะออมได้ แล้วเราก็เห็นกันว่าคนที่อยู่ในวัยแรงงานรายได้เติบโต

ไม่ทันค่าครองชีพนะครับ ข้อเสนอก่อนหน้าที่ผ่านมาเรามีรายงานเรื่องแนวทางการเสนอกฎหมายบำนาญพื้นฐานแห่งชาติ ซึ่งเคยอภิปรายในสภานี้แล้ว แล้วก็ผ่านความเห็นชอบแล้วก็เป็นฐานหลักสำหรับการพัฒนารายงานในฉบับปัจจุบัน โดยสรุปรายงานที่ผ่านมาเมื่อปี ๒๕๖๔ ก็ได้ระบุว่าเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่เพียงพอ แล้วเราควรจะต้องกำหนดเป้าหมายที่เส้นความยากจน แล้วกำหนดแหล่งรายได้มาเรียบร้อยแล้วว่าควรจะเอาเงินมาจากไหนสำหรับงบประมาณ แล้วก็สมทบเข้าเป็นกองทุนบำนาญพื้นฐานแห่งชาติ แล้วก็มีข้อเสนอแนวทางทางกฎหมายด้วยว่าจะให้ใช้กฎหมายที่มีอยู่ ซึ่งถ้าเรามองงบประมาณว่าจะเป็นอย่างไร เราก็อาจจะเหมือนกับกังวลกันว่าถ้าเกิดเราให้ถ้วนหน้า ๓,๐๐๐ บาท งบประมาณมหาศาล แต่ถ้าเรามองความเป็นจริงแล้วเทียบกับบำนาญภาครัฐเส้นสีแดง ในปัจจุบันก็คือระยะยาวอย่างไรงบบำนาญข้าราชการก็จะเพิ่มขึ้นสูงกว่างบของประชาชนอยู่แล้วถึงแม้เราจะให้ ๓,๐๐๐ บาท หรือถ้าเกิดเราจะกำหนดการออมขั้นต่ำอยู่ที่ ๒,๐๐๐ บาท เป็นระดับที่จะคุ้มครองความยากจนได้จริง ๆ ถ้าต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท นั่นคือล้มเหลวทันทีไม่สามารถคุ้มครองความยากจนได้ ถ้ากำหนดขั้นต่ำ ๒,๐๐๐ บาท แล้วให้ออมเพิ่มขึ้นไปได้ถึง ๖,๐๐๐ บาท คือมัธยฐานตรงกลางของสังคมไทยระยะยาวก็ยังใช้เงินน้อยกว่าของบำนาญข้าราชการนะครับ นี่คือสิ่งที่อยากชี้ให้เห็นเพราะฉะนั้นกลับมาถึงข้อเสนอแหล่งรายได้จะเอาเงินมาจากไหน มีข้อเสนอมากมายเลย ๑. ก็คือต้องปฏิรูประบบภาษี ๒. คือปฏิรูประบบงบประมาณ แล้วก็ ๓. ก็คือพัฒนาระบบการออม ซึ่งมีข้อเสนอเยอะแยะอยู่เต็มไปหมด ก็อยากจะขอให้เกิดการพัฒนาเกิดขึ้นจริง ๆ ไม่ใช่เพียงแต่ศึกษาไปเรื่อย ๆ พูดคุยไปเรื่อย ๆ โดยไม่ได้เกิดความเป็นจริงไม่ได้มีประโยชน์กับประชาชนจริง ๆ สักทีหนึ่ง ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญกรรมาธิการท่านต่อไปครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงมณี เลาวกุล (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดอกเตอร์ดวงมณี เลาวกุล เป็นที่ปรึกษาของ

คณะอนุกรรมาธิการค่ะ ต่อไปนี้จะนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องของแหล่งรายได้แล้วก็ที่มาว่าจะทำอย่างไรให้เราสามารถเกิดระบบบำนาญพื้นฐานแห่งชาติได้นะคะ ก่อนอื่นก็จะกล่าวถึงตัวงานศึกษาต่าง ๆ ที่เคยมีมาในอดีตว่าเขามีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้กันไว้อย่างไร ในส่วนของธนาคารโลกก็ได้มีการเสนอว่าในการที่จะทำให้มีบำนาญพื้นฐานได้จะต้องมีการบูรณาการโครงการต่าง ๆ ที่มีอยู่เข้าด้วยกัน โดยที่มุ่งเน้นไปที่การลดความยากจนในผู้สูงอายุ แล้วก็มีการเสนอว่าจะต้องมีหน่วยงานกำกับดูแลนโยบายในภาพรวม แล้วก็ต้องมีการปฏิรูปภาษีในแบบลักษณะของก้าวหน้า สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยก็ได้มีการเสนอไว้ว่าจะต้องมีการปฏิรูปภาษีให้ใกล้เคียงกับศักยภาพในการเสียภาษีของคนในประเทศ เพื่อสร้างความเป็นธรรมแล้วก็ความเสมอภาคเกิดขึ้น แล้วก็เสนอให้มีการ Earmark ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นงบประมาณทางด้านสวัสดิการ ส่วนในแผนปฏิบัติการราชการผู้สูงอายุระยะที่ ๓ เองก็มีการพูดถึงว่าจะต้องมีการปฏิรูประบบการจัดเก็บภาษีให้รัฐมีรายได้ที่พอเพียง เพื่อใช้ในการจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุโดยไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ แล้วก็ทำให้ผู้ที่อยู่ในฐานภาษีไม่ได้รับผลกระทบจนเกินไป

(เจ้าหน้าที่ทำการเปิด Presentation)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงมณี เลาวกุล (กรรมาธิการ) : งานของท่านอาจารย์ผาสุก พงษ์ไพจิตร ก็เสนอให้มีการปรับโครงสร้างงบประมาณมาเน้นสวัสดิการมากขึ้น งานของท่านอาจารย์นพนันท์ วรรณเทพสกุล และคณะ ก็มีการเสนอว่าการที่มีเงินโอนสวัสดิการผู้สูงอายุจะทำให้มีตัวคูณทางการคลังมากถึง ๑.๕ เท่า งานของอาจารย์ทีปกร จิร์ฐิติกุลชัย และคณะ ก็บอกว่ามีการเสนอว่ามีการปฏิรูปภาษีต่าง ๆ แล้วก็ยังชี้ให้เห็นว่าการมีบำนาญพื้นฐาน ในระดับ ๓,๐๐๐ บาท ก็ยังเป็นงบประมาณที่ค่อนข้างน้อยกว่าระบบบำนาญของภาครัฐที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมีโอกาสสูงขึ้นในอนาคต ในรายงานของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคมชุดปัจจุบันนี้ ก็มีการทำการศึกษาแล้วก็ผลการศึกษาพบว่าถ้าไม่มีการทำอะไรเลยงบประมาณจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะว่าในส่วนนี้มีงบบำนาญต่าง ๆ ที่สูงขึ้น เพราะฉะนั้นในขณะที่เราพบว่ามันมีงบประมาณที่จะต้อง

เพิ่มสูงขึ้นมาก ๆ ตรงนี้ก็จะต้องหาทางว่าเราจะทำอย่างไรที่จะสามารถสร้างระบบสวัสดิการของประเทศให้เป็นระบบสวัสดิการที่มีคุณภาพแล้วก็ยั่งยืนได้

ในส่วนข้อเสนอของคณะกรรมาธิการชุดปัจจุบันว่ามีตัวรายได้ต่าง ๆ ว่าจะมีรายได้ในส่วนไหนที่จะเข้ามาได้บ้าง ก็มีงานศึกษาของทางสำนักงบประมาณของรัฐสภาที่มีการศึกษาและพบว่าจริง ๆ แล้วงบประมาณในส่วนของงบกลางมันมีรายการบางรายการที่ไม่ใช่รายการฉุกเฉินหรือว่าจำเป็น ซึ่งตรงนี้ไม่ควรที่จะมาใช้ในส่วนของงบกลาง ซึ่งแหล่งงบประมาณตรงนี้มีอยู่ประมาณ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งในส่วนนี้ก็สมควรที่จะมีการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งอาจจะมีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณรายจ่ายงบกลางได้ ในส่วนของแหล่งงบประมาณที่มีอยู่เดิมในปัจจุบันนี้ก็สามารถที่จะนำมาเป็นแหล่งงบประมาณของการทำระบบบำนาญพื้นฐานได้ อย่างแรกเลยก็คือตัวภาษีสรรพสามิตที่เกี่ยวกับสุรา ยาสูบ น้ำมันเชื้อเพลิงหรือยานพาหนะ ๒. ก็คือเงินนำส่งจากการออกสลาก รางวัลค้างจ่ายพร้อมดอกผล ๓. ก็จะเป็นส่วนแบ่งค่าสัมปทาน ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในกิจการสื่อสารวิทยุโทรคมนาคมต่าง ๆ ๔. ก็จะเป็นเงินนำส่งคลังที่ได้รับมาตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียน ๕. ก็จะเป็นเงินบำรุงกองทุนที่ได้มาจากภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม แล้วก็อากรขาเข้าในส่วนที่ไม่ได้รับการต่อสิทธิพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมการลงทุน แล้วก็จะมีในส่วนของภาษีมรดก ในส่วนของกฎหมายส่งเสริมการลงทุนเองตามจริงแล้วในส่วนนี้มีรายจ่ายที่ประเทศสูญเสียไป ในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ มีรายจ่ายที่สูญเสียไปในส่วนนี้มากถึง ๒.๘ แสนล้านบาท ซึ่งคนที่ได้ประโยชน์จริง ๆ ที่เป็นคนไทยจะแค่ประมาณครึ่งหนึ่งของรายจ่ายตรงส่วนนี้เท่านั้นเองนะคะ ถัดไปถ้าเรามองว่ารายรับต่าง ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้มันอาจจะยังไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้นเราก็จะต้องมีการปฏิรูป มีการปรับปรุงในส่วนของรายรับในอนาคต ซึ่งก็จะมีรายการต่าง ๆ ที่สามารถปรับปรุงได้ หรือว่ามีการเพิ่มเข้ามาได้ อย่างเช่นรายได้จากการจัดเก็บภาษีทางอ้อม การจัดสรรงบประมาณบางส่วนจากการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต พวกภาษีบาปต่าง ๆ อย่างเช่น เรื่องของธุรกิจกัญชาหรือว่ากระท่อม

๖. ก็จะเป็นส่วนแบ่งรายได้จากการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาล โดยเฉพาะการกำหนดให้มีการจำหน่ายสลากการกุศลเพื่อนำงบประมาณมาใช้ในเรื่องของบำนาญพื้นฐานประชาชน ในส่วนที่ ๗. ก็จะเป็นเงินบำรุงกองทุนที่ได้จากการจัดเก็บภาษีความมั่งคั่ง ภาษีกำไรจากหุ้น และอสังหาริมทรัพย์ ภาษีการได้รับประโยชน์จากการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของรัฐที่เคยมีการนำเสนอเกี่ยวกับภาษีลาภลอย ถัดไปก็จะเป็นเงินบำรุงกองทุนจากการจัดเก็บภาษีในกลุ่มธุรกิจพลังงานแล้วก็ภาษีสิ่งแวดล้อม แล้วก็จะมีในส่วนของเงินบำรุงกองทุนที่ได้จากการเป็นเรื่องของส่วนแบ่งรายได้จากค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตของสถานบันเทิงครบวงจร ถ้าเรามีในอนาคตนะคะ ถัดไปก็จะเป็นเรื่องของเงินบำรุงกองทุนที่ได้จากภาษีการท่องเที่ยว ค่าธรรมเนียม Visa ประเด็นที่ ๘. ก็จะเป็นเงินบำรุงกองทุนที่ได้จากส่วนแบ่งรายได้ที่ได้จากการยึดทรัพย์สินที่มาจากการกระทำที่มีความผิดในคดีอาญา โดยมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน นอกจากนั้นเราก็ยังสามารถที่จะมีเงินบำรุงอื่น ๆ ที่กำหนดให้เป็นเงินบำรุงกองทุนตามความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีได้ด้วย อันนี้ก็จะเป็นข้อเสนอสำหรับงานศึกษาของทางกรรมาธิการ แต่อย่างไรก็ตามถ้าเราย้อนกลับไปดูงานศึกษาของคณะกรรมาธิการในชุดก่อนก็จะมีข้อเสนอเกี่ยวเนื่องกับการปรับปรุงแหล่งที่มาต่าง ๆ แล้วก็ในงานศึกษาก็พบว่าเงินสมทบกองทุนบำนาญพื้นฐานแห่งชาติจากการจัดสรรงบประมาณก็มีความต้องการประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เงินสมทบที่มาจากรายได้จากการจัดเก็บภาษีจากการนำเข้าและส่งออก ซึ่งในปี ๒๕๖๒ รัฐจัดเก็บภาษีนำเข้าและส่งออกได้ ๓.๗๑ แสนล้านบาท แล้วก็มีข้อเสนอในเรื่องของการลดหรือว่างดเว้นการให้สิทธิประโยชน์ด้านการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งก็ตรงกับของกรรมาธิการชุดนี้ แล้วก็มีเงินสมทบจากรายได้จากการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลแล้วก็สลากการกุศลต่าง ๆ ซึ่งในปี ๒๕๖๒ มีรายได้ในส่วนนี้อยู่ ๑.๗๕ แสนล้านบาท การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม แล้วก็ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม นอกจากนั้นก็ยังมีข้อเสนอว่าควรที่จะหาแนวทางในการจัดสรรงบประมาณจากหลาย ๆ ด้านเพิ่มเติม ไม่ว่าจะเป็น

รายได้จากภาษีทางอ้อม การจัดสรรงบประมาณบางส่วนจากการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตพวกภาษีบาปต่าง ๆ แล้วก็อีกส่วนหนึ่งก็อาจจะเป็นรายได้จากการบริจาคที่สามารถสมทบเข้ามาในกองทุนผู้สูงอายุได้ อันนี้ก็เป็นผลการศึกษาของคณะกรรมาธิการชุดนี้ที่มีข้อเสนอเกี่ยวกับแหล่งรายได้ว่าจะทำอย่างไรที่จะสามารถพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานแห่งชาติได้ แต่อย่างไรก็ตามในการพัฒนาแหล่งรายได้ต่าง ๆ เหล่านี้ก็อาจจะต้องมีบางกลุ่มที่มีความสามารถในการที่จะจ่ายมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ก็จะต้องมีการแบ่งปันเกิดขึ้นในสังคม เพื่อให้สังคมของเราสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข ขอบคุณค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ อีกท่านหนึ่ง เชิญครับ

นายนิติรัตน์ ทรัพย์สมบูรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมได้รับมอบให้มากล่าวสรุปแล้วก็ผลลัพธ์จากการสร้างระบบบำนาญพื้นฐานประชาชนในการสร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ซึ่งจะขอนำเสนอ ๒ ส่วน ผมนิติรัตน์ ทรัพย์สมบูรณ์ โฆษกคณะอนุกรรมาธิการ แล้วก็เป็นสัดส่วนจากภาคประชาสังคมนะครับ

ส่วนที่ ๑ บำนาญพื้นฐาน ประชาชนจะเพิ่มหลักประกันรายได้รายเดือนให้กับผู้สูงอายุ ประมาณการว่าในปี ๒๕๗๓ ผู้สูงอายุจะมี ๑๗,๖๐๐,๐๐๐ คน ผู้สูงอายุในส่วนนี้จะมีรายได้ไม่ต่ำกว่าเส้นความยากจนทันที เมื่อระบบบำนาญพื้นฐานแห่งชาตินั้นสามารถที่จะดำเนินการได้ ข้อมูลที่เรามี ในปี ๒๕๖๕ ผู้สูงอายุที่มีความยากจนอยู่ในเส้นความยากจนปัจจุบันคือ ๒,๙๙๗ บาทนั้น จะมีอยู่ประมาณ ๑,๓๐๐,๐๐๐ คน จากข้อมูลของสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้สูงอายุจำนวนนี้ก็จะค่อย ๆ พ้นจากความยากจนทันทีเหมือนกัน จากระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน

ส่วนที่ ๒ บำนาญพื้นฐานประชาชนนั้น ในปีแรกเราจะเพิ่มเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันได นั่นหมายความว่าผู้สูงอายุปัจจุบันที่ได้รับเบี้ยยังชีพแล้ว ๑,๓๐๐,๐๐๐ คน ในปีงบประมาณ ๒๕๖๖-๒๕๖๗ ต่อเนื่องมา ก็จะได้รับเงินในส่วนนี้เป็นรายได้รายเดือน

ซึ่งก็จะสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ และไม่มีการปรับอัตราเบี้ยยังชีพมากว่า ๑๓ ปี นับตั้งแต่สมัยรัฐบาลของคุณยิ่งลักษณ์

ส่วนที่ ๓ บำนาญพื้นฐานประชาชนนั้น จะเพิ่มเวลาให้กับครอบครัวไทยของเรา เนื่องจากว่าเมื่อผู้สูงอายุมีรายได้มากขึ้น ภาระการเลี้ยงดูผู้สูงอายุของประชากรวัยแรงงาน ๑๐๐ คน ก็จะมีภาวะภาระที่เลี้ยงดูลดลง และในขณะเดียวกันก็จะทำให้คุณภาพชีวิตสังคมดีขึ้น เพิ่มเวลาให้กับครอบครัวไทย วัยเด็ก วัยแรงงาน และผู้สูงอายุก็จะมีเวลามากขึ้น วัยแรงงานกว่า ๔๐ ล้านคน ก็จะลดการทำงานหนักตรากตรำลง

ส่วนที่ ๔ บำนาญพื้นฐานจะเพิ่มสัดส่วนงบประมาณสวัสดิการประชาชน และเป็นการลดความเหลื่อมล้ำในการจัดสรรสวัสดิการ ท่านประธานกรรมาธิการได้พูดไปแล้วในเรื่องนี้ โดยภาพรวมก็คือว่าเมื่อมีการเพิ่มบำนาญพื้นฐานประชาชน งบประมาณสวัสดิการในส่วนนี้ก็จะทำให้เกลี่ยลดความเหลื่อมล้ำในการจัดสรรสวัสดิการมากขึ้น

ส่วนต่อมา บำนาญพื้นฐานประชาชนนั้น จะมีบทบาทอย่างสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมไทย ๔ ประการด้วยกัน ทั้งในระดับมหภาค คือเศรษฐกิจโดยภาพรวม และระดับจุลภาคใน ๔ ด้าน ๔ ประการ

ประการแรก บำนาญพื้นฐานประชาชนนั้น จะช่วยป้องกันวิกฤติสังคมในความยากจนของผู้สูงอายุ บทเรียนของประเทศต่าง ๆ ประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งประเทศเรา ที่มีวิกฤติการณ์ของผู้สูงอายุนั้น เมื่อเรามีบำนาญพื้นฐานก็จะช่วยลดความเสี่ยงที่ลูกหลานของเราทุกคนจะต้องเติบโตมาในสังคมที่มีวิกฤตการณ์ความยากจนของผู้สูงอายุ

ประการที่ ๒ บำนาญพื้นฐานประชาชนจะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตส่งเสริมให้สังคมมีความปรองดอง เนื่องจากบำนาญพื้นฐานประชาชนจะเป็นการพัฒนาระบบรัฐสวัสดิการสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย และเป็นเส้นทางแห่งการพัฒนาที่ปรองดองและยั่งยืน ในทางกลับกันประเทศเราที่ติดอันดับประเทศความเหลื่อมล้ำมาก ๆ รวมทั้งประเทศที่มีความเหลื่อมล้ำก็มีความขัดแย้ง มีความรุนแรงทางสังคมและเศรษฐกิจ

ประการที่ ๓ บำนาญพื้นฐานประชาชนจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำผ่านเครื่องมือทางการคลัง อย่างที่ได้เรียนไปการปฏิรูประบบภาษีอัตราก้าวหน้า การปฏิรูประบบงบประมาณ ตามข้อเสนอต่าง ๆ นั้น จะช่วยให้งบประมาณภาครัฐ มีงบประมาณในการคุ้มครองทางสังคมมากขึ้น แล้วก็นโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ได้ปรับเพิ่มขึ้นก็จะสามารถทำให้เศรษฐกิจมีความเป็นธรรมมากขึ้น เพราะความเหลื่อมล้ำที่ลดลง

ประการสุดท้าย บำนาญพื้นฐานประชาชนนั้น จะช่วยรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ผลของตัวทวีคูณทางการคลังนั้นส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ผมขอหยิบยกงานวิจัยของคณะเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่แสดงให้เห็นว่ากองทุนบำนาญพื้นฐานของประชาชนที่จัดสรรให้อัตราเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท จะช่วยรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและช่วยกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ ช่วยทำให้ GDP นั้น สามารถเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ นะครับ ที่ได้กล่าวมาก็คือผลการศึกษาของคณะอนุกรรมาธิการ แล้วก็เราคิดว่าพวกเรามุ่งมั่นตั้งใจที่จะทำให้บำนาญพื้นฐานของประชาชนนั้นเป็นทั้งตาข่ายรองรับวิกฤตการณ์ทางสังคมและในขณะเดียวกันก็เป็นกันชนสำหรับวิกฤตการณ์ทางสังคมที่อาจจะเกิดขึ้นในสังคมไทยของเรา ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ขอบพระคุณสำหรับการทุ่มเททำรายงานด้วยนะครับ เป็นรายงานที่สมบูรณ์แล้วก็นำเสนอได้กระชับมาก ต่อไปจะเป็นการอภิปรายของทางสมาชิกนะครับ มีสมาชิกฝ่ายค้าน ลงชื่อ ๙ ท่าน ส่วนรัฐบาล อยู่ที่ ๘ ท่าน ก็จะเป็นการเรียกในอัตรา ๑ : ๑ ขอเชิญท่านแรก ท่านกัณตภณ ดวงอัมพร ครับ

นายกัณตภณ ดวงอัมพร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม นายกัณตภณ ดวงอัมพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตัวแทนของพี่น้องชาวพญาไท ดินแดง กรุงเทพมหานคร พรรคก้าวไกล ผมขออนุญาตท่านประธานร่วมอภิปรายผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ก่อนอื่นเลยผมต้องขอขอบคุณท่านประธานคณะกรรมาธิการ ณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ และ

เพื่อน ๆ ในคณะกรรมาธิการทุก ๆ ท่าน และผมขอชื่นชมการทำงานของอนุกรรมาธิการคณะนี้มาก ๆ ท่านประธานคณะอนุกรรมาธิการ ท่านวรรณวิภา ไม้สน ผมขอขอบคุณอาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิหลาย ๆ ท่านที่มาร่วมกันจัดทำรายงานฉบับนี้ ทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทีปกร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงมณี และท่านอื่น ๆ ที่มาร่วมกันแสวงหาคำตอบจากหลายหน่วยงานนะครับ และพยายามที่จะทำให้รายงานฉบับนี้มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาระบบบำนาญแห่งชาติ โดยใช้กฎหมายอย่างเป็นระบบ รวมถึงการศึกษาแหล่งที่มาของงบประมาณที่จะนำมาใช้ได้ ท่านประธานครับ โครงสร้างอายุของประชากรในประเทศไทยได้เปลี่ยนไปอย่างมาก เนื่องจากการเกิดที่น้อยลง และอายุของคนไทยยืนยาวขึ้น ทำให้โครงสร้างประชากรเปลี่ยนจากประชากรเยาว์วัยมาเป็นประชากรสูงวัยจนกลายเป็นสังคมผู้สูงวัยอย่างสมบูรณ์แล้ว ในปี ๒๕๖๕ ที่ผ่านมา และในอีก ๒๕ ปีครับท่านประธาน ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยสุดยอด ซึ่งจะมีประชากรอายุ ๖๕ ปีขึ้นไปมากถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของประชากรทั้งหมด ท่านประธานครับ เมื่อประเทศเราเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยสุดยอดแล้วนั้น สิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมา คือรัฐเองควรที่จะสร้างหลักประกันคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุทุกคนให้มีสวัสดิการที่ดีและเหมาะสม จากสถิติครับ ผู้สูงอายุที่กำลังมีมากขึ้น แต่กลับกันการดูแลผู้สูงอายุหรือสวัสดิการผู้สูงอายุยังดีไม่มากพอ หากดูตัวเลขรายได้ของผู้สูงอายุ ๑ ใน ๓ ของผู้สูงอายุไทย เป็นผู้มีรายได้น้อยหรือเป็นผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าความยากจนมากกว่าร้อยละ ๔๐ ของผู้สูงอายุไทย มีเงินออมต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท ความมั่นคงในชีวิตอยู่ตรงไหน ผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ ๕๐ มีแหล่งรายได้หลักจากลูกหลาน รองลงมาคือรายได้จากการทำงาน และมีผู้สูงอายุมากกว่าครึ่ง หรือร้อยละ ๕๑.๓๗ ยังมีรายได้ ต้องมีรายจ่ายเพื่อที่จะดูแลบุตรหลาน ขณะเดียวกันผู้สูงอายุมากกว่าครึ่ง ประมาณ ๕๒.๘๘ ยังคงมีภาระจ่ายคืนหนี้สิน ขณะที่ประชากรไทยเริ่มสูงวัยในอัตราที่รวดเร็ว การเตรียมพร้อมเพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงวัยของไทยกลับเป็นไปอย่างเชื่องช้า ผู้สูงอายุกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาความยากลำบากมากมาย ทั้งเรื่องเศรษฐกิจ สุขภาพ รวมถึงเรื่องสังคม ซึ่งปัญหาเหล่านี้

จะส่งผลกระทบต่อสังคมในภาพรวมอย่างรุนแรง ผลการวิจัยของภาควิชาการธนาคารและการเงินนะครับ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าผู้สูงอายุระหว่างอายุ ๕๕-๕๙ ปี ที่อยู่คนเดียว มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ๕,๖๗๙ บาท ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ขณะที่กลุ่มผู้สูงวัยเต็มกลุ่ม อายุ ๖๐-๖๔ ปี มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ๔,๓๗๔ บาท ผู้สูงอายุยังมีความเปราะบาง มีความยากจนในมิติความเป็นอยู่ด้านอื่น ๆ มากกว่าประชากรวัยอื่น ๆ อย่างชัดเจนด้วยนะครับ ดังนั้นทุกฝ่ายต้องตระหนักและปรับตัวเพื่อรับมือกับการเป็นสังคมผู้สูงวัยอย่างเป็นระบบในต่างประเทศครับท่านประธาน มีการให้สวัสดิการแก่ผู้สูงวัย ทั้งผู้สูงวัยที่มีเชื้อชาติ สัญชาตินั้น ๆ หรือเป็นผู้สูงวัยที่อยู่ในประเทศนั้น ๆ ตามเงื่อนไขของประเทศนั้นที่กำหนด โดยประเทศเหล่านี้มีการหางบประมาณมาใช้จ่ายในวิธีการที่แตกต่างกัน เช่น การเก็บภาษีเพื่อนำมาจัดรัฐสวัสดิการที่รัฐบาลญี่ปุ่นได้จัดเก็บ เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสนับสนุนการจ่ายประโยชน์บำนาญพื้นฐานประชาชน หรือเงินที่เกี่ยวข้องกับการพนัน ในประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกา หรือการหารายได้จากค่าธรรมเนียมอื่น ๆ เช่น ค่าธรรมเนียมในการใช้น้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลเพื่อนำเงินมาส่งเข้ากองทุนบำนาญของมลรัฐเพนซิลเวเนียครับย้อนกลับมาประเทศไทยครับ ระบบบำนาญของประเทศไทยก็ได้จำแนกผลตามประโยชน์ทางการเงินสำหรับผู้สูงอายุที่เป็นระบบบำนาญหลายชั้น ซึ่งประเด็นนี้น่าเป็นห่วงว่าจะเพียงพอของเงินบำนาญในทุกกลุ่มประชากร ถ้าเป็นข้าราชการก็จะได้บำนาญจากบำนาญกรมบัญชีกลาง เงินสะสม เงินสมทบ เงินชดเชย และเงินจาก กบข. ครับ แต่ถ้าเป็นผู้สูงอายุในระบบแรงงานก็จะมีระบบประกันสังคม จะมีเงินบำนาญผู้ชรากองทุนประกันสังคมที่น้อยนิดเมื่อเทียบกับเงินที่เขาส่งมาทั้งชีวิต ต่อไปครับ ถ้าเป็นแรงงานนอกระบบล่ะครับ คงจะมีเพียงเบี้ยผู้สูงอายุตาม พ.ร.บ. ผู้สูงอายุที่ประทังชีวิตเท่านั้นท่านประธานครับ ผมนั่งเป็นที่ปรึกษาของอนุกรรมาธิการเรื่องนี้และคณะอนุกรรมาธิการก็ได้พิจารณาหลักเกณฑ์ เงื่อนไขผู้ที่ได้รับสิทธิบำนาญพื้นฐานควรจะเป็นประชากรกลุ่มใดที่จะได้รับสิทธิบำนาญพื้นฐาน โดยคำนึงถึงประเด็นด้านความเสมอภาคและความเท่าเทียม

เพื่อเป็นเครื่องมือในการลดความเหลื่อมล้ำ โดยเห็นว่าสวัสดิการบำนาญเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนทุกคนที่ควรจะได้รับ เพื่อความมั่นคงด้านรายได้ที่เพียงพอในการดำรงชีวิตหลังเกษียณอายุครับ ในรายงานฉบับนี้มีทั้งการวิเคราะห์ทั้งเรื่องแหล่งที่มาของเงินที่เราจะสามารถมาใช้ให้กับผู้สูงอายุได้ มีการจัดระบบบำนาญและบำนาญพื้นฐานในต่างประเทศ เงื่อนไขการรับเบี้ย รวมไปถึงแนวทางในการดำเนินนโยบายสวัสดิการด้านสังคม ด้านระบบบำนาญพื้นฐานประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวทางดังกล่าวมีความ Realistic ครับ คือสามารถที่จะนำไปใช้ได้จริง เช่น การปรับปรุงเงื่อนไขที่มาของงบประมาณที่จะสามารถนำมาใช้ได้จริงโดยไม่ผิดวินัยทางการเงินการคลัง หรือแม้แต่กระทั่งแนวทางในการแก้ไขปัญหาระบบบำนาญประเทศไทยโดยใช้กฎหมายอย่างเป็นระบบ หากจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบำนาญประชาชนแบบนี้เข้ารัฐสภาในอนาคต ผมคิดว่ารายงานฉบับนี้จากคณะกรรมาธิการรายงานผลพิจารณาศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน คงจะตอบโจทย์ต่อการพิจารณากฎหมายในอนาคตอย่างแน่นอน ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญ ท่านนิพนธ์ คนขยัน ครับ ขออนุญาตข้ามก่อนนะครับ แล้วก็หลังจากที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายไปอีก ๒ ท่าน ผมจะปิดการให้ลงชื่ออภิปรายเพื่อควบคุมเวลาในการอภิปรายได้ แล้วก็กรรมาธิการมีโอกาสได้ตอบข้อซักถาม ผมขอเชิญท่านเทอดชาติ ชัยพงษ์

นายเทอดชาติ ชัยพงษ์ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เทอดชาติ ชัยพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย เขต ๕ พรรคเพื่อไทยครับ ต่อกรณีของการรายงานผลการพิจารณาการศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งก็ทำให้เห็นภาพรวมของการดำเนินการเกี่ยวกับระบบบำนาญของประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานภาคประชาชนนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญ

เป็นวิวัฒนาการของสวัสดิการพื้นฐานทางสังคม เป็นการให้สิทธิขั้นพื้นฐานต่อประชาชนชาวไทยอย่างถ้วนหน้า อย่างไรก็ตามประเทศไทยนั้นเราได้มีระบบบำนาญอยู่ในอันดับรั้งท้ายของโลก จาก ๔๔ ประเทศ คะแนนรวม ๔๑.๗ ซึ่งประเทศที่มีระบบบำนาญที่ดีที่สุดก็คือ ไอร์แลนด์ เนเธอร์แลนด์ เดนมาร์ก ในอาเซียนเราก็มีสิงคโปร์ ฮ่องกง มาเลเซียและญี่ปุ่น ตัวชี้วัดสำคัญเน้นหนักไป ๓ เรื่องครับ เรื่องที่ ๑ คือความเพียงพอ นั่นคือการมอบสวัสดิการให้กับกลุ่มคนจนและกลุ่มคนผู้มีรายได้ระดับต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ตัวชี้วัดที่ ๒ คือความยั่งยืน นี่พิจารณาจากอัตราการมีส่วนร่วมแรงงานของประชากรผู้สูงอายุ และระดับการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งจะเห็นว่าเรื่องของความยั่งยืนนั้นมันผูกพันระหว่างจำนวนของประชากรที่มีส่วนร่วมเรื่องของทักษะ อาชีพ รายได้ และการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจจะมีความผูกกันเนื่องจากเป็นเรื่องของสวัสดิการและต้องใช้งบประมาณ ดัชนีชี้วัดที่ ๓ ก็คือความครบถ้วน ๓ ด้าน ด้านแรก ก็คือกฎระเบียบและธรรมาภิบาล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของระบบบำนาญแห่งประเทศไทย ด้านที่ ๒ คือความคุ้มครองและการสื่อสารสำหรับสมาชิก ด้านที่ ๓ คือค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ในประเทศไทยนั้นข้าราชการทุกคนหลังจากที่เกษียณอายุราชการ อายุ ๖๐ ปีแล้ว ก็สามารถเลือกที่จะรับบำเหน็จหรือบำนาญได้ เพราะฉะนั้นตั้งแต่ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ข้าราชการทุกคนเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ อันนี้คือเป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับสวัสดิการจากภาครัฐหลังจากที่ได้ทำงานเพื่อประเทศชาติมานาน สร้างคุณประโยชน์ให้ประเทศชาติมานาน ส่วนภาคประชาชนนั้นก็มีวิวัฒนาการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประเทศไทย ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ สมัยรัฐบาลท่านอานันท์ ปันยารชุน สงเคราะห์เบี้ยยังชีพ ปี ๒๕๓๖ ท่านนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย เป็นหมู่บ้านละ ๓-๕ คน คนละ ๒๐๐ บาท รวม ๒๐,๐๐๐ คน เป็นเวลา ๓ เดือน ปี ๒๕๕๑ ท่านนายกอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุถ้วนหน้า ๕๐๐ บาทต่อคน เว้นผู้ที่ได้รับสวัสดิการอื่น ปี ๒๕๕๔ ภายใต้รัฐธรรมนูญใหม่ ในสมัยนั้นรัฐบาลของท่านยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้ปรับอัตราดอกเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบถ้วนหน้าเป็นแบบขั้นบันได ๖๐๐-๑,๐๐๐ บาทต่อคนต่อเดือน และปี ๒๕๖๖ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี ได้ปรับเกณฑ์การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุรายใหม่ต้องเป็นผู้ไม่มีรายได้หรือรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ นี่คือวิวัฒนาการของการให้บำนาญภาคประชาชนมาอย่างยาวนาน ในสภาพปัจจุบันครับ เรามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลัก ๆ อยู่ประมาณ ๔ ฉบับ ๑. พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ๒๕๓๙ ๒. พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พุทธศักราช ๒๕๔๖ ๓. พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ๔. พระราชบัญญัติประกันสังคม ๒๕๓๓ และมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องเรื่องของการออม กองทุนการออมแห่งชาติ ปี ๒๕๕๔ มี ๕ ฉบับ เพราะนั้นประชาชน ๖๐ ปีขึ้นไป ในปี ๒๕๖๓ เรามีสูงถึง ๑๙ เปอร์เซ็นต์ อัตราการเกิดน้อยลง แต่อัตราที่จะมีสังคมผู้สูงอายุและผู้สูงวัยนั้นเพิ่มขึ้น จากปี ๒๕๖๓-๒๕๘๓ เราจะมีประชากรสูงวัยตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป ถึง ๓๒ เปอร์เซ็นต์ของประเทศ ซึ่งนับว่าไม่น้อย เพราะฉะนั้นระบบบำนาญของข้าราชการในประเทศไทย ขอกราบเรียนพี่น้องประชาชนผ่านไปยังท่านประธานครับ ว่าที่พูดวันนี้ไม่ได้พูดถึงเฉพาะข้าราชการ แต่เป็นระบบบำนาญประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการหรือแรงงานในระบบและแรงงานนอกระบบ รวมถึงผู้สูงวัย ๖๐ ปีขึ้นไป ที่สามารถที่ได้ระบบบำนาญของประเทศไทยได้ ปัจจุบันนั้นได้มีการจ่ายบำนาญในระบบราชการและแรงงานในระบบและนอกระบบในกองทุนผู้สูงอายุ กองทุนประกันสังคม พ.ร.บ. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ร.บ. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ อันนี้เป็นเรื่องที่เราได้ดำเนินการมาในปัจจุบันแล้ว แต่ต่อไปนี้ภาคประชาชนเองที่จะต้องดำเนินชีวิตในสังคม ซึ่งอาจจะเป็นกลุ่มสูงวัยที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น มีความอ่อนไหวเปราะบาง และเป็นผู้ที่ต้องดูแลตัวเอง บางคนก็ไม่สามารถดูแลตัวเองได้ ไม่มีลูกไม่มีหลานดูแล ภาครัฐจึงจำเป็นจะต้องให้สวัสดิการสังคมที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานโดยถ้วนหน้า ข้อเสนอแนะครับท่านประธาน ๑. ให้มีหน่วยงานรับผิดชอบระบบบำนาญแห่งชาติโดยตรง ให้บริหารจัดการเป็นหนึ่งเดียวเพื่อเป็นสวัสดิการแห่งรัฐและคุณภาพชีวิตของคนไทยทั้งหมด ๒. แก้ไขกฎหมายระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นข้อจำกัด ถือว่านี่คือสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนควรมีสิทธิได้รับอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ๓. ต้องเพิ่ม

แหล่งรายได้ของรัฐ เช่น การปฏิรูประบบภาษี เช่น การสร้างแหล่ง Entertainment Complex สถานบันเทิงครบวงจรที่เป็นรายได้เข้าภาครัฐ และรายได้อื่น ๆ ที่ไม่กระทบต่อการดำรงชีพของประชาชน เพื่อที่จะมาจัดระบบสวัสดิการอย่างทั่วถึงแก่ภาครัฐไม่เพิ่มภาระใช้จ่ายให้แก่ประชาชน เป็นการหารายได้เพิ่มเติม ซึ่งจะทำให้เกิดสิทธิขั้นพื้นฐานในการได้รับบำนาญอย่างถ้วนหน้า เป็นการจัดสรรปันส่วนงบประมาณที่เป็นธรรมและอย่างยั่งยืน เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ขอกราบเรียนว่าการพัฒนาระบบบำนาญขั้นพื้นฐานของประชาชนนั้นเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่คนไทยควรจะได้รับ เป็นการบริหารจัดการที่เป็นธรรม เพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทยทุกคน และเป็นความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศชาติร่วมกัน ขอบคุณท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ สภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับคณะกลุ่มอาสาก้าวไกลพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สภายินดีต้อนรับนะครับ

ต่อไปอีก ๓ ท่าน ท่านแรก ท่านรัชนก สุขประเสริฐ ท่านที่ ๒ ท่านนิพนธ์ คนขยัน ท่านที่ ๓ ท่านวีรนันท์ ฮวดศรี เตรียมตัวนะครับ เชิญท่านรัชนก สุขประเสริฐ ครับ

นางสาวรัชนก สุขประเสริฐ (สมุทรปราการ) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพค่ะ ดิฉัน นางสาวรัชนก สุขประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๒ จังหวัดสมุทรปราการ พรรคก้าวไกล วันนี้ดิฉันขออภิปรายสนับสนุนรายงานผลการพิจารณาศึกษาและพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพและเสียง)

นางสาวรัชนก สุขประเสริฐ (สมุทรปราการ) : จากภาพนะคะ เราจะเห็นค่าเฉลี่ยการรับเบี้ยผู้สูงอายุในแต่ละช่วงวัย คือ ๖๐ ปีขึ้นไป ๖๐๐ บาท ๗๐ ปีขึ้นไป

๗๐๐ บาท ๘๐ ปีขึ้นไป ๘๐๐ บาท และ ๙๐ ปีขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาท เฉลี่ยแล้วต่ำสุดอยู่ที่วันละ ๒๐ บาท สูงสุดอยู่วันละประมาณ ๓๓ บาท โดยค่าเฉลี่ยนะคะ ซึ่งมันสวนทางกับค่าครองชีพในปัจจุบันเป็นอย่างมากค่ะท่านประธาน ผู้สูงอายุบางท่านเขาไม่ได้มีลูกหลานเลี้ยงดู ก็ต้องนับวันรอเบี้ยผู้สูงอายุที่มีอยู่จำกัดจำเขี่ย แล้วก็ต้องใช้อย่างตระหนี่ถี่เหนียวเพื่อให้เพียงพอต่อการดำรงชีพในแต่ละเดือน การลงพื้นที่ตลอดเวลาที่ผ่านมาของดิฉันก็พบว่ามีผู้สูงอายุเป็นจำนวนมากที่เขาอยู่ได้ด้วยเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนี้ค่ะท่านประธาน บางท่านสุขภาพไม่ดี ไม่เอื้ออำนวยให้ทำมาหากินแบบวัยคนหนุ่มสาวแล้ว แถมยังต้องเข้าออกโรงพยาบาลเป็นประจำ ดิฉันขอให้เพื่อนสมาชิกทุกท่านได้ลองดูคลิปวิดีโอนี้ไปพร้อม ๆ กันนะคะ ขอขอบคุณคลิปวิดีโอจากเดอะไทยเกอร์นิวส์นะคะ นี่เป็นเพียงเคสตัวอย่างที่เป็นข่าวเมื่อปี ๒๕๖๖ ที่ผ่านมา ดิฉันเชื่อเหลือเกินว่ายังมีเคสแบบคุณยายท่านนี้ที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ และยังไม่เป็นข่าวอีกเยอะแยะมากมายค่ะ มันน่าอเนจอนาถใจนะคะท่านประธาน ในขณะที่ค่าครองชีพของเราสูงขึ้นค่ะ แต่คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในประเทศนี้ไม่ได้สูงตามไปด้วยเลยค่ะท่านประธาน จากตัวเลขจำนวนงบประมาณที่ทุกท่านได้เห็นในรายงานเล่มนี้มันอาจจะดูสูงขึ้นจากเดิมเยอะ แต่ดิฉันเชื่อเหลือเกินว่าการปรับเบี้ยผู้สูงอายุในครั้งนี้มันไม่ได้ทำให้คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเลิศเลอ หรือสูงไปมากกว่าเก่ามากมายหรอกค่ะ มันอาจจะเป็นเพียงแค่เปลี่ยนจากไข่ต้ม ไข่ทอด ไข่เจียวเป็นผัดกระเพราหรือน้ำพริกผักปลาดี ๆ สักมื้อหนึ่งในของแต่ละเดือนก็ยังดีค่ะ ความจนมันน่ากลัวค่ะถ้าเลือกได้ไม่มีใครอยากจน ดิฉันเข้าใจดีว่าบั้นปลายของชีวิตหลาย ๆ คน ยังคงต้องอยู่แบบอดมื้อกินมื้อเพื่อให้อยู่รอดในแต่ละเดือน รัฐที่ดีควรดูแลมิใช่ช่วยเหลือค่ะสวัสดิการที่ดีควรทั่วถึงอย่างก้าวหน้า ก้าวไกลและเท่าเทียมค่ะท่านประธาน ดิฉันขอขอบคุณคณะกรรมาธิการ ท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ และท่านประธานอนุกรรมาธิการ ท่านวรรณวิภา ไม้สน แล้วก็คณะกรรมาธิการทุกท่านที่ช่วยกันศึกษา และหาแนวทางการพัฒนาระบบพื้นฐานประชาชนเล่มนี้ขึ้นมา แล้วก็ขอความเห็นใจไปยังเพื่อน สส. ทุกท่านนะคะ ช่วยกันสนับสนุนรายงานเล่มนี้ แล้วก็

ส่งเสียงดัง ๆ ไปยังรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ให้ช่วยเร่งรัด และดำเนินการจัดทำงบประมาณเพื่อที่จะศึกษาให้กับผู้สูงอายุในประเทศไทย ขอบคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านนิพนธ์ คนขยัน เชิญครับ

นายนิพนธ์ คนขยัน (บึงกาฬ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นิพนธ์ คนขยัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบึงกาฬ เขตเลือกตั้งที่ ๓ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านประธานอนุกรรมาธิการ ท่านกรรมาธิการทุกท่านนะครับ ที่ได้ไปศึกษาและมารายงานผลการพิจารณาศึกษาการพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ท่านประธานครับ วันนี้ผมก็คงไม่ลงลึกรายละเอียด และโดยเฉพาะวันนี้พี่น้องผู้สูงอายุ คุณตาคุณยาย อายุ ๖๐ ปีขึ้นไปแล้ว ซึ่งเป็นผู้บุกเบิก พัฒนาจนบ้านเมืองเจริญรุ่งเรือง แต่วันนี้สภาพชีวิต ผมยกเอาชนบทครับ แต่บางท่านอาจจะมีครอบครัว ลูกหลานมีเงินมีทองดี ก็ดี แต่บางครอบครัว ซึ่งเงินผู้สูงอายุที่เราพูดว่า เบี้ยผู้สูงอายุและบำนาญ ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาท อายุ ๙๐ ปีขึ้นไป ถามว่าดีไหม ดีครับ แต่ผู้สูงอายุที่อยู่ในครอบครัวที่ไม่มีรายได้ บางครอบครัวนั้นลูกหลานต้องไปรับจ้างต่างจังหวัด ในกรุงเทพฯ หรือต่างพื้นที่ปล่อยให้คุณตาคุณยายอยู่บ้าน เงินเหล่านี้มันมีคุณค่าสำหรับผู้ยากไร้หรือว่าผู้ยากจน สำหรับผู้สูงอายุ ดังนั้นวันนี้ต้องขอบคุณคณะกรรมาธิการทุกท่านครับ ที่ได้สะท้อนหรือว่ารายงานมาแล้ว รับทราบมาแล้ว ปัญหาต่าง ๆ มีประธานอนุกรรมาธิการได้กลั่นกรองจากคณะทั้งหมด นำสู่สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ผมเชื่อมั่นนะครับ ว่าเพื่อนสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรทุกท่านคงเห็นด้วยกัน โดยเฉพาะครอบครัวที่ยากจน เงิน ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท ๙๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาท มันมีความหมายมากสำหรับคนจน แต่ถึงอย่างไรก็ดีวันนี้การพัฒนาหรือว่าเศรษฐกิจต่าง ๆ มันขยับตัวสูงขึ้น เราหรือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกันคงเห็นไม่ต่างกันหรอกครับ ว่าเห็นใจบุคคลเหล่านี้ ซึ่งเป็นคุณตา คุณยาย เป็นผู้เลี้ยงลูกเลี้ยงหลานจนบ้านเมืองเจริญรุ่งเรืองมาถึงขนาดนี้

ดังนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งครับ เพียงแต่วันนี้รัฐบาลก็ต้องไปหาเงินมาเติม เติมได้เท่าไรให้เติม เอาล่ะวันนี้สูงสุด ๙๐ ปีขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาท ขอโทษคุณตาคุณยายที่อยู่ที่บ้านนนะครับ ถ้าท่านอายุ ๑๒๐ ก็สาธุ แต่มัน ๙๐ ปีแล้วมันจะกินอะไรไหวต่อไปไหม ให้มา ๒,๐๐๐ บาท ก็คงกินไม่ได้ ดังนั้นวันนี้คงให้กินแบบเอร็ดอร่อยตามที่เพื่อนสมาชิกทุกท่านที่จะนำเสนอต่อรัฐบาล ว่าอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ต่อไปนี้รัฐบาลพอมีเงินไหมจะหามาอย่างไร ค้าขายอย่างไร อันนั้นเป็นหน้าที่ของรัฐบาล เราผู้แทนราษฎรมีหน้าที่สะท้อนให้เห็นว่าน่าจะสมควรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป วันนี้อายุ ๖๐ ปีขึ้นไปได้ ๖๐๐ บาท ผมว่ามันต่ำครับ ขยับไปตามที่ท่านกรรมาธิการเสนอมาก็เห็นด้วย ๑,๒๐๐ บาท ๑,๕๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาท ผมอ่านดูในรายงานของท่านว่าถ้า ๓,๐๐๐ บาท ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท มากไหมมากครับ แต่ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับชีวิตผู้อาวุโสหรือว่าผู้สูงอายุ ซึ่งได้บุกป่าฝ่าฟันมาจนถึงวันนี้ ก็ถือว่าน่าเห็นใจนะครับ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เห็นใจรัฐบาลเหมือนกันนะครับ แต่ผมเชื่อมั่นว่ารัฐบาลก็ต้องหาเงินได้ในอนาคต เรามาร่วมด้วยช่วยกันเพื่อผู้สูงอายุเราให้มีความสุข ลูกหลานที่มาทำงานต่างจังหวัด ทำงานต่างประเทศ เห็นไหมที่เอาชีวิตไปเสี่ยงไม่อยากพูดว่าจ้างกันไปตายนะครับ เห็นไหม พอไปทำงานแล้วเขารบกัน เพิ่มเงินเดือนให้อยากได้เงินกลับบ้าน เพื่ออะไร เพื่ออยากมาจุนเจือครอบครัว อยากมาดูแลพ่อแม่ที่แก่ชรา ฉะนั้นวันนี้ต้องชื่นชมและขอบคุณคณะกรรมาธิการ ทั้งประธาน ทั้งกรรมาธิการทุกท่าน ทั้งประธานอนุกรรมาธิการนะครับ ชื่นชมแล้วก็สนับสนุนเต็มที่ครับรายงานฉบับนี้ เพื่ออะไร เพื่อจะเป็นส่วนหนึ่งในการให้รางวัลผู้สูงอายุที่เลี้ยงดูพวกเรา ลูกหลานมาจนบ้านเมืองเจริญเติบโตนี้ก็เห็นด้วยอย่างยิ่งครับท่านประธาน ขอกราบขอบพระคุณส่วนข้าราชการ บำนาญ ท่านก็ทำงานมากว่าจะได้บำนาญ ค่อนคน ก็เห็นด้วย หลายท่านก็ว่า ท่าน สส. กำนัน อย่าให้แต่บำนาญชาวบ้าน ข้าราชการก็สู้ชีวิตมาตั้งนานจนกว่าจะเป็นราชการ จนเกษียณ อันนี้ก็ค่อยเป็นค่อยไปครับ วันนี้สงสารคุณตาคุณยาย ๖๐๐ ๗๐๐ ๘๐๐ ส่วนข้าราชการบำนาญก็ค่อยขยับไปอีกครั้งหนึ่งค่อยว่ากัน ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านวีรนันท์ ฮวดศรี เชิญครับ

นายวีรนันท์ ฮวดศรี (ขอนแก่น) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วีรนันท์ ฮวดศรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น เขต ๑ พรรคก้าวไกล ตัวแทนพี่น้องตำบลเมืองเก่า ตำบลในเมือง ตำบลพระลับ วันนี้ผมขอร่วมอภิปรายสนับสนุนรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน คณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม ดังนี้ครับ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณคณะกรรมาธิการที่ตั้งใจศึกษาและทำรายงานสรุปเป็นรูปเล่มให้พวกเราได้ศึกษาได้อ่าน เล่มนี้นะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายวีรนันท์ ฮวดศรี (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ประเทศไทยเราได้เริ่มเข้าสู่สังคมสูงวัยมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และดำเนินมาเรื่อย ๆ ตามรายงานสถิติของทางทะเบียนแสดงให้เห็นว่า ในปี ๒๕๖๕ ประเทศไทยเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ และในปี ๒๕๗๓ อีก ๖ ปีข้างหน้า เราจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างเต็มขั้นหรือว่าสุดยอดนะครับ ระดับเดียวกันกับประเทศญี่ปุ่น จากข้อมูลของสไลด์ สำนักงานทะเบียน กรมการปกครอง จังหวัดขอนแก่น บ้านของผม ในปี ๒๕๕๖ ท่านลองดูตามสไลด์นะครับ จะเห็นว่าระดับตัวเลขของผู้สูงอายุนั้นเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในอำเภอเมืองกว่า ๗๐,๐๐๐ คน และในเขต ๑ ทั้ง ๓ ตำบล พระลับ เมืองเก่าและในเมือง ๓๐,๐๐๐ กว่าคน ซึ่งถือว่าเป็นครึ่งหนึ่งของอำเภอเมืองแล้ว และก็มีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากปัญหาของอัตราเด็กเกิดใหม่ที่ต่ำสวนทางกับจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้น แต่ประเทศไทยเราได้เตรียมความพร้อมสำหรับโครงสร้างทางสังคมนี้ช้ามากครับท่านประธาน ระบบสวัสดิการ เบี้ยผู้สูงอายุในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการจ่ายแบบขั้นบันได ๖๐๐-๑,๐๐๐ บาทนั้นน้อยมาก ไม่เพียงพอสำหรับการดำรงชีพ อีกทั้งยังต่ำกว่าเส้นแบ่งความยากจนครับท่านประธาน อีกทั้งยังต่ำกว่าเส้นแบ่งความยากจนครับท่านประธาน จากสไลด์ถัดไปเราจะเห็นว่าสำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อปี ๒๕๖๕ จังหวัดขอนแก่นมีเส้นแบ่งความยากจน

ของรายได้ หรือว่าเงินขั้นตอนในการดำรงชีพอยู่ที่ ๒,๙๐๓ บาท พูดกลม ๆ ก็คืออยู่ที่ ๓,๐๐๐ บาท หากดูข้อมูลย้อนในปีก่อน ๆ เราจะเห็นตัวเลขที่มันเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ นั่นก็หมายความว่าเงินที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของพี่น้องประชาชนนั้นจะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ท่านประธานครับ หากเรามองออกไปข้างนอกสภาผ่านไปยังชุมชนแออัดในเมืองใหญ่ ชุมชนชนบทตามหัวไร่ปลายนาที่ห่างไกล เราจะเห็นว่าผู้สูงอายุถูกสังคมบีบบังคับให้อยู่กับความยากจนและระบบสวัสดิการที่ไม่เพียงพอครับ ผมยกเหตุการณ์และยกตัวอย่างที่ผมไปลงพื้นที่ ไม่ว่าจะไปพบผู้สูงอายุในชุมชนเมืองของเทศบาลนครขอนแก่น หรือตำบลเมืองเก่า ไม่ว่าจะเป็นบ้านดอนบม บ้านสะอาด บ้านกุดกว้าง หรือตำบลพระลับ และเมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมาผมได้มีโอกาสไปร่วมโครงการเปิดเทอมโรงเรียนผู้สูงอายุในตำบลพระลับ ที่บ้านพระคือ เจอพ่อแก่แม่เฒ่ากว่า ๑๐๐ ชีวิต ผมได้มีโอกาสพูดคุย ได้รับฟังปัญหาที่พวกเขาต้องพบเจอจากการที่เขาต้องพึ่งพิงรายได้แล้วจากคนในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นลูกหลานที่ไปทำงานยังต่างจังหวัดหรือว่าในหัวเมืองใหญ่ ๆ ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า ฝากเบิ่งแน่เด้อ เงินผู้เฒ่าสิได้ย้ามใด๋ เป็นปากเป็นเสียงให้ยายแน่เด้อ พอได้เงินไปซื้อกะปิ น้ำปลา ซื้อแนวใส่บาตรยามมื้อเช้า นี่ละครับท่านประธาน จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผมต้องมาพูดเพื่อสนับสนุนรายงานของคณะกรรมาธิการฉบับที่มานำเสนอต่อสภาในวันนี้ครับ เบี้ยผู้สูงอายุรายเดือน ๖๐๐ ๗๐๐ ๘๐๐ หรือ ๑,๐๐๐ บาทนั้น ไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตอย่างแน่นอนครับ หมดเวลาแล้วที่เราต้องมาพิสูจน์ความจน การจัดให้รัฐมีสวัสดิการบำนาญเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ จึงถือเป็นเรื่องที่ควรทำอย่างเร่งด่วนครับ เรื่องดังกล่าวค่อนข้างน่าเป็นห่วงครับท่านประธาน จากรายงานฉบับนี้ของคณะอนุกรรมาธิการพบว่าอัตราการเติบโตของกลุ่มประชากรผู้สูงวัยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างมีนัยสำคัญ เรามีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาแนวทางเพื่อจัดให้มีการศึกษาเรื่องสิทธิบำนาญถ้วนหน้า เพื่อประคับประคองผู้สูงอายุให้ห่างไกลจากวิกฤติความยากจนและปัญหาความเหลื่อมล้ำที่จะตามมา เมื่อพวกเขาเหล่านั้นขาดรายได้หลังจากเกษียณอายุ โดยมุ่งหมายให้ประชาชนได้รับบำนาญพื้นฐานที่มีลักษณะ

เป็นบำนาญที่ถ้วนหน้าเท่าเทียมและเป็นสวัสดิการ โดยรัฐเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ที่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตหลังเกษียณนะครับ และอีกอย่างจะเป็นการช่วยลดภาระที่พึ่งพิงลูกหลานวัยทำงานครับ และยังเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจทางอ้อมผ่านการจับจ่ายใช้สอยในระบบชุมชน ในระบบหมู่บ้าน ในระบบร้านค้าโชห่วย ครับท่านประธาน หากรัฐบาลกังวลว่าจะหาเงินมาจากไหนมาเป็นบำนาญ ในรายงานฉบับนี้ก็ได้ทำผลการศึกษานะครับก็เขียนบอกถึงแนวทางการจัดสรรงบประมาณ การจัดหารายได้ เพื่อให้ประเทศไทยมีงบประมาณเพียงพอต่อการจัดสรรบำนาญให้กับพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะเป็นระบบการปฏิรูปทางภาษี ส่วนแบ่งรายได้จากสลากกินแบ่งรัฐบาล ส่วนแบ่งการค้าสัมปทานค่าใบอนุญาตในกิจการสื่อสาร วิทยุโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม เพราะฉะนั้นแล้ววันนี้ผมจึงเห็นด้วยอย่างยิ่งกับรายงานของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคมที่นำเสนอการจ่ายบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าให้แก่ผู้สูงอายุในกรอบปีงบประมาณ ๒๕๖๘ อยู่ที่ ๑,๒๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๙ เพิ่มขึ้นเป็น ๒,๐๐๐ บาท และในปี ๒๕๗๐ เพิ่มขึ้นเป็น ๓,๐๐๐ บาทครับท่านประธาน สังคมเราถึงแม้จะเริ่มต้นให้ความสำคัญกับระบบสวัสดิการที่ช้ากว่าประเทศอื่น แต่เราก็ได้เริ่มต้นแล้วและแสดงให้เห็นว่าบ้านเรา ผู้แทนสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ไม่ได้นิ่งนอนใจกับสภาพสังคมของผู้สูงอายุ ขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ อีก ๓ ท่านนะครับ ท่านแรก ท่านศุภโชค ศรีสุขจร ท่านที่ ๒ ท่านสุเทพ อู่อ้น ท่านที่ ๓ ท่านเกียรติคุณ ต้นยาง เตรียมตัวครับ ท่านศุภโชค ศรีสุขจร เชิญครับ

นายศุภโชค ศรีสุขจร (นครปฐม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายศุภโชค ศรีสุขจร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม เขตเลือกตั้งที่ ๑ พรรคชาติไทยพัฒนา ท่านประธานครับ ลำดับแรกผมต้องขอชื่นชมคณะทำงานทุกท่านที่ได้จัดทำรายงานฉบับนี้ขึ้นมา ซึ่งเป็นประโยชน์ แล้วก็ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนทุกท่าน และยังสะท้อนถึงปัญหาที่สังคมไทยเรานั้นกำลังเผชิญ คือ เรื่องสังคมผู้สูงอายุ สังคมผู้สูงอายุของเรากำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุระดับสุดยอดนะครับ

อย่างที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้กล่าวไป ซึ่งรายงานฉบับนี้ก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการเตรียมความพร้อมและยกระดับคุณภาพชีวิตของพ่อแม่พี่น้องผู้สูงอายุทุกท่าน และยังเป็นประโยชน์ มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นงานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้ใส่เข้ามาในรายงานฉบับนี้นะครับ เป็นประโยชน์ต่อทั้งคณะรัฐบาลและสาธารณชนครับ ในปัจจุบันประเทศไทยของเรามีจำนวนผู้สูงอายุอยู่ด้วยกัน ๑๒ ล้านคนครับ ซึ่งต้องใช้งบประมาณที่เกี่ยวข้องกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวนมากครับ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นในทุกปี เนื่องจากอัตราการเกิดของเด็กเกิดใหม่นั้นน้อยลงทุกปี ทำให้อัตราส่วนผู้สูงอายุต่อประชากรทั้งประเทศมีอัตราส่วนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อัตราส่วนนี้เป็นตัวเร่งรัดทำให้สังคมไทยของเราเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุระดับสุดยอดดั่งที่ผมได้กล่าวไปในข้างต้นนะครับ นั่นคือประชากรผู้สูงอายุมีจำนวนมากกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของประชากรทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นแล้วการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สวัสดิการที่ดีของผู้สูงอายุ จึงเป็นเป้าหมายที่สำคัญในเป้าหมายหลักของรัฐบาลชุดนี้ จากสภาพความเป็นจริงในสังคมเรา รายงานฉบับนี้สอดคล้องกับสังคมเราทุกประการนะครับ ไม่ว่าจะเป็นประเด็นเรื่องสวัสดิการด้านการเงินของภาครัฐ หรือเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอในการใช้จ่ายในการดำรงชีวิตประจำวัน เนื่องจากเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังต่ำกว่าเส้นความยากจนเป็นอย่างมาก ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลของประเทศไทยเรานั้นมีการจ่ายเบี้ยยังชีพที่ ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท และสูงสุดที่ ๑,๐๐๐ บาทตามช่วงอายุ อย่างไรก็ตามครับ หากเราพิจารณาถึงความเหมาะสมรายจ่ายต่อเดือนในการดำรงชีวิตประจำวันหลังวัยเกษียณนั้นควรมีเงินไม่น้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ในการดำรงชีวิตต่อเดือนนะครับ เปรียบเทียบง่าย ๆ หากคุณมีเงินเดือนอยู่ที่ ๔๐,๐๐๐ บาท คุณควรมีเงินในการใช้จ่ายต่อเดือนไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ บาทนะครับ เพื่อรักษาคุณภาพชีวิตให้ได้ใกล้เคียงกับในช่วงที่คุณทำงาน หากเราอ้างอิงจากรายงานฉบับนี้ค่าใช้จ่ายขั้นพื้นฐานต่ำสุดควรอยู่ที่ประมาณ ๑,๕๐๐ บาทต่อเดือน โดยจะพบได้ว่าเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ประเทศไทยเราจ่ายนั้น อยู่ที่ ๑,๐๐๐ บาทครับ ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อความจำเป็นในการดำรงชีวิตครับ โดยสรุปครับ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ที่รัฐบาลเราจ่ายอยู่นั้นไม่เพียงที่จะทำให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้นภาครัฐจึงควรมีนโยบายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรสูงวัยทั้งในแง่เศรษฐกิจและสวัสดิการต่าง ๆ ให้มากกว่านี้ครับ ซึ่งหากประชากรที่เกษียณมีรายได้ที่มั่นคง มีเบี้ยยังชีพที่สูงก็จะลดการพึ่งพิงงบประมาณรายจ่ายของภาครัฐและลดความยากจนที่ส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น แล้วยังแก้ไขปัญหาความยากจนเรื้อรังอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านการใช้จ่ายของคนที่เกษียณอายุไปนะครับ นอกจากนี้แล้วได้มีรายงานการศึกษาจากคณะเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในเรื่องความเป็นไปได้ในการจัดตั้งกองทุนบำนาญพื้นฐานแห่งชาติ พบว่าหากเรามีการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน สิ่งนี้จะใช้งบประมาณ ประมาณ ๔.๕ แสนล้านบาทครับ และจะส่งผลกระทบเชิงบวกนะครับต่อเศรษฐกิจประเทศไทยเป็นระยะเวลานานกว่า ๕ ปี อีกทั้งยังทำให้ GDP ของเรามีโอกาสเติบโตไม่น้อยกว่า ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ครับ แต่สิ่งที่ผมอยากจะเสริมอยากให้รัฐบาลชุดนี้ควรส่งเสริม นั่นคือการส่งเสริมให้พี่น้องที่ยังทำงานอยู่รู้จักการออมสำหรับเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณครับ ไม่ว่าจะเป็น Alternative Pension ต่าง ๆ เช่น การจัดตั้งกองทุนบำนาญพื้นฐานแห่งชาติดังที่ผมได้กล่าวไปในข้างต้น ให้มีลักษณะเช่นเดียวกับ กบข. หรือกองทุนบำนาญข้าราชการให้ประชาชนทุกท่านเข้าถึงและได้รับสวัสดิการที่ควรจะได้รับด้วยเหตุผลประการทั้งปวงท่านประธานครับ ภาครัฐจึงควรพัฒนาระบบบำนาญของประเทศไทย โดยมุ่งหมายให้ประชาชนได้รับบำนาญพื้นฐาน สวัสดิการจากภาครัฐในลักษณะสวัสดิการขั้นพื้นฐานแบบถ้วนหน้าไม่ใช่ทั่วถึง ท่านประธานครับ ประเทศไทยของเราเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาประชาชนเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ หากเปรียบรัฐบาลก็อาจจะเหมือนสมองที่คอยสั่งการบริหารงานต่าง ๆ ภายในประเทศแห่งนี้ แต่ประชาชนคือหัวใจที่หล่อเลี้ยงสูบฉีดเลือดไปทั่วร่างกายครับ เพราะฉะนั้นแล้วการเพิ่มอัตราเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับประเทศที่พัฒนาแล้ว ๓,๐๐๐ บาท ไม่ได้ไม่เป็นไรครับ ๑,๒๐๐ บาท

ก็ยังดีครับ เพราะฉะนั้นแล้ววันนี้ผมเห็นควรที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้รัฐสภาแห่งนี้รับรายงานผลการพิจารณาศึกษา ขอบคุณครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ต่อไป ท่านสุเทพ อู่อ้น เชิญครับ

นายสุเทพ อู่อ้น (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุเทพ อู่อ้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล เครือข่ายแรงงาน ขอมีโอกาสส่วนร่วมในการอภิปรายรายงานการพิจารณา เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ในฐานะที่เป็นคนใช้แรงงาน ทำงานมา ๓๐ กว่าปี ก็อยากจะสะท้อนสิ่งที่เกิดขึ้น นั่นก็คือสิ่งที่ต้องการให้เกิดเรื่องของระบบรัฐสวัสดิการ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายสุเทพ อู่อ้น (แบบบัญชีรายชื่อ) : คนเราเริ่มต้นจากการเกิด จะเห็นได้ว่าเมื่อเราเกิดมามันจะต้องได้รับการดูแล การดูแลที่ดีก็คือต้องมีเงินอุดหนุน ของขวัญวันเกิด ๓,๐๐๐ บาท เงินเดือนเด็กเล็ก เดือนละ ๑,๒๐๐ บาท ที่จะช่วยในการดูแล สิทธิการลาคลอด ๑๘๐ วัน และเรื่องของศูนย์ใกล้บ้านในการเลี้ยงดูเด็กเล็ก และที่ทำงาน สำหรับช่วงต่อไปคือช่วงของการเจริญเติบโต ดังนั้นเห็นว่าการเรียนจะต้องมีการเรียนฟรี อาหารฟรี รวมทั้งมีรถรับส่งที่ดีและปลอดภัย มีคูปองเปิดโลกเพื่อพัฒนาเยาวชน รวมทั้งเรื่องของผ้าอนามัยต้องมีแจกฟรีในโรงเรียน ในช่วงต่อไปจากเรียนเสร็จ เติบโตเป็นเรื่องของการทำงาน ตั้งแต่การทำงานเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำ ต้องมีค่าจ้างที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ดังนั้นค่าจ้างที่ทำการวิเคราะห์มาแล้ว ผมในฐานะอดีตเป็นประธานกรรมาธิการการแรงงานได้มีงานวิจัยมาเสนอสภาแล้ว ค่าจ้างที่เพียงพอต่อการใช้จ่ายที่เกิดขึ้น บ้านเช่า ข้าวซื้อ รถผ่อน ลูกเรียน พ่อแม่ก็เลี้ยงดู ดังนั้นต้องมีค่าจ้างที่เพียงพอ เรื่องของสัญญาจ้างต้องเป็นธรรม เรื่องของแรงงาน จะต้องมีการเปิดโอกาสให้มีการตั้งองค์กรสหภาพแรงงานให้ล้อกับเรื่องของอนุสัญญา ILO ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๘ มีระบบประกันสังคมที่ดีถ้วนหน้า วันนี้ระบบประกันสังคมยังแยกออกเป็น ๒ ส่วน แรงงานในระบบ มาตรา ๓๓ ดูแล ๗ กรณี แรงงานนอกระบบยังไม่มี

มาตรฐานการดูแลขั้นพื้นฐานให้กับพี่น้องแรงงาน เรื่องของการเพิ่มทักษะให้กับแรงงาน เพื่อเพิ่มโอกาสเรื่องของการทำงานที่มีประสิทธิภาพและมีค่าจ้างเพิ่มขึ้น มาสู่เรื่องของหลังจากทำงานนะครับ วัยผู้สูงอายุที่คณะกรรมาธิการได้มีการศึกษาชัดเจน เรื่องบำนาญจากตัวเลขที่ท่านประธานและคณะที่ศึกษา จะเห็นได้ว่าเส้นขีดค่าความยากจน อย่างน้อยต้องมี ๒,๗๐๐-๒,๘๐๐ บาท นั่นคือชีวิตที่คนจะต้องมีข้าวกิน ๓ มื้อ แต่เห็นได้ว่าระบบการบริหารจัดการประเทศนี้กดทับมายาวนาน คน ๔๐ กว่าล้านคน คนที่ทำคุณงามความดีมา ๖๐ ปี ได้รับการดูแล ๖๐๐ บาท วันละ ๒๐ บาท ให้กินไข่ต้มวันละมื้อหรือครับ แต่เอาละครับ เมื่อกรรมาธิการเขาใช้ความพยายาม เพราะเข้าใจว่าถ้ามีการเสนอตัวเลขที่สูงจะไม่ได้รับการตอบรับจากรัฐบาล จึงใช้ความพยายามที่จะใช้ตัวเลขที่ ๑,๒๐๐ บาท หวังว่าเป็นการปักธงให้กับผู้สูงอายุ เงินเหล่านั้นที่ได้ไป ในครอบครัวจะช่วยแบ่งเบาภาระให้กับครอบครัว เพราะผู้สูงอายุก็ไม่อยากเป็นภาระให้กับคนในครอบครัว วันนี้สิ่งที่หลาย ๆ ท่านพูดสะท้อนให้เห็นได้ชัดเจนว่าวันนี้ประเทศไทยเราวัยผู้สูงอายุเต็มรูปแบบ ถ้าไม่คิดจะทำเรื่องพวกนี้ให้กับคนที่เป็นวัยผู้สูงอายุแล้ว ในอนาคตวัยทำงานอย่างพวกผม ซึ่งเคยบอกแล้วทำงานมา ๓๐ กว่าปีนี้ ต้องแบกภาระ ต้องทำงานมากกว่า ๘ ชั่วโมง เพื่อจะให้มีรายได้ที่จะต้องมาเลี้ยงดูผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรกระทำอยู่แล้วในฐานะที่เป็นคุณปู่คุณย่า คุณตาคุณยาย รวมทั้งคุณพ่อคุณแม่ แต่สิ่งเหล่านั้นสังคมนี้ไม่ได้ Design เพื่อรองรับ เกิด วัยเจริญเติบโต วัยทำงาน วัยผู้สูงอายุ และมีอีกสิ่งสำคัญนั่นคือขั้นพื้นฐาน PowerPoint สุดท้ายนะครับ เรื่องของทุก ๆ วัย จะต้องมีที่อยู่อาศัย ดังนั้นในเรื่องการจัดเตรียมที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนเป็นเรื่องที่จำเป็น สำคัญกว่านั้นต้นทุนของคนที่เกิดขึ้นในวันนี้ ทุกท่านตื่นมาหรือตั้งแต่เกิดนะครับ น้ำต้องมีการดื่ม ต้องกินต้องใช้ เมื่ออดีตสมัยก่อนน้ำฝนยังสามารถมาดื่มกินได้ วันนี้น้ำไม่มีคำว่าฟรี ดังนั้นต้องมีนโยบายเรื่องน้ำฟรีในพื้นที่ด้วย ต่อด้วยเรื่องของการเติมเงินให้ท้องถิ่น อันนี้จำเป็นอย่างยิ่งนะครับ ถ้าเราไม่พัฒนาท้องถิ่น ไม่มีเงินให้ท้องถิ่นในการที่จะทำให้ท้องถิ่นนั้นพัฒนาและส่งเสริมยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในท้องถิ่น และจะสามารถพัฒนาได้อย่างไรครับ

สำคัญยิ่งกว่านั้นในเรื่องของการสื่อสาร เราต้องจัดระบบการสื่อสาร วันนี้โลก Online นะครับเราต้องเติมให้ทุกคน ได้มีอินเทอร์เน็ตฟรีอย่างน้อย ๑ กิกะไบต์ เพื่อจะได้สื่อสารกับทางราชการและสื่อสารกับหน่วยราชการต่าง ๆ เพื่อรองรับระบบการดูแลให้ทั่วถึงและทั่วหน้า มีอีก ๑ ส่วนนะครับ นั่นก็คือคนที่เป็นผู้ป่วยติดเตียง มีจำนวนมากครับขณะนี้ และที่สำคัญเมื่อมีผู้ป่วยติดเตียง ต้องสูญเสียบุคลากรในครอบครัว ๑ คนเลยครับไปดูแล แล้วคนเหล่านั้นเคยมีรายได้ รายได้กลับมาเป็น ๐ และเป็นภาระของครอบครัวต่อไปในอนาคตต้องฝาก คณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม ช่วยศึกษาพัฒนาโครงสร้างระบบราชการได้ในหลายเรื่องซึ่งแม้เรื่องนี้ก็ต้องขอขอบคุณด้วยความตั้งใจที่ท่านพยายามจะดูแลผู้สูงอายุก่อน แต่ผมขอฝากในพื้นฐานของการใช้ชีวิตตั้งแต่เกิด เติบโต เรียน ทำงาน และวัยผู้สูงอายุ รวมทั้งสวัสดิการถ้วนหน้าที่จะต้องจัดให้กับพี่น้องประชาชนครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปท่านเกียรติคุณ ต้นยาง เชิญครับ

นายเกียรติคุณ ต้นยาง (นนทบุรี) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม เกียรติคุณ ต้นยาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๗ อำเภอบางบัวทอง อำเภอไทรน้อย พรรคก้าวไกล วันนี้ผมขออนุญาตท่านประธานอภิปรายรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชนของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร ทุกคนเกิดมาต้องทำงาน แต่ถ้าใครมีความพร้อมนั่นหมายความว่าบั้นปลายชีวิตเขาก็จะมีความสุข แต่ว่าคนที่บั้นปลายชีวิตเขามีปัญหาอุปสรรคใช่ว่าเป็นความผิดของเขา ความพร้อมในวัยทำงานเขาเข้าถึงเรื่องสวัสดิการหรือเปล่า วันนี้สิ่งที่ผมจะอภิปรายรายงานของคณะกรรมาธิการชุดนี้ ดีอยู่แล้วเพียงแต่ผมขออนุญาตอภิปรายเสริมเพิ่มเติมเพื่อเป็นข้อมูลของท่านต่อไป ผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบเขต เขตเลือกตั้ง โดยเฉพาะพี่น้องผมชาวอำเภอบางบัวทองชาวอำเภอไทรน้อย รวมถึงพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดนนทบุรีเป็นตัวอย่างของประเทศไทยได้นะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายเกียรติคุณ ต้นยาง (นนทบุรี) : ท่านจะเห็นว่าองค์การสหประชาชาติได้แบ่งลำดับผู้สูงอายุไว้เป็น ๔ ขั้น ตามสไลด์นะครับ ขั้นแรก ที่เราผ่านพ้นมาแล้วนั่นก็คือช่วงของผู้สูงอายุกำลังสู่สังคมผู้สูงอายุ มีช่วงวัยที่กำหนดอย่างชัดเจน ขั้นที่ ๒ คือสังคมผู้สูงอายุ ตัวนี้เราก็เข้าสู่มาแล้วนะครับ อันดับที่ ๓ คือสังคมผู้สูงอายุสมบูรณ์ และอันดับที่ ๔ ก็คือสังคมผู้สูงอายุระดับสุดยอด สิ่งนี้มันเป็นสิ่งที่ท้าทายของชีวิตเราทุกวันนี้ว่าสังคมของประเทศไทยเรานี้จะก้าวข้ามตรงนี้ไปได้หรือเปล่า หรือว่าเราจะต้องติดกับดักกับการที่จะใช้เรื่องของบำนาญผู้สูงอายุ ใช้สวัสดิการเพื่อผู้สูงอายุในวันข้างหน้าอีกไม่เกิน ๕ ปี อีกไม่เกิน ๑๐ ปี สไลด์อันนี้ก็จะเป็นความจริงเกิดขึ้น พวกเราในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พร้อมหรือยังครับ รัฐบาลชุดนี้พร้อมหรือยังครับ ที่จะขับเคลื่อนที่จะรองรับสังคมผู้สูงอายุที่จะเกิดขึ้น

สไลด์แผ่นที่ ๒ จะเห็นว่าระบบบำนาญในประเทศไทยชัดเจนสำหรับข้าราชการที่รับบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แรงงานภาคเอกชนที่เป็นสมาชิกกองทุนประกันสังคม ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีระบบบำเหน็จบำนาญเฉพาะ ครูโรงเรียนเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจที่มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พวกนี้ถือว่าอนาคตบั้นปลายชีวิตมีความสุขแน่ สุขกายสุขใจ สุขทั้งสุขภาพร่างกายอนามัย เพราะเขามีเรื่องระบบสวัสดิการสูงวัยรองรับอยู่ ถ้านอกเหนือจากกลุ่มนี้สิครับ นั่นคือสิ่งที่เราจะต้องขับเคลื่อนต่อไปใช่หรือไม่ครับ

สไลด์แผ่นที่ ๓ ผมขออนุญาตเปรียบเทียบนะครับ สิ่งที่ผมจะเปรียบเทียบนี้พูดด้วยความจริงใจ ผมไม่ได้มีความหมายเรื่องของจะไปต่อว่าเรื่องสวัสดิการของข้าราชการแต่อย่างใดนะครับ เพื่อจะมาเปรียบเทียบให้เห็นว่างบประมาณสวัสดิการข้าราชการทั้งหมด ๓๒๒,๗๙๐ ล้านบาท ใช้กับข้าราชการ จำนวน ๘๑๐,๐๐๐ คน ตกเฉลี่ยคนละ ๓๙๘,๕๐๖ บาทต่อคน แล้วมาดูเบี้ยผู้สูงอายุ มีทั้งหมด ๘๗,๕๘๐ ล้านบาท ให้กับผู้สูงอายุ จำนวน ๑๑,๓๐๐,๐๐๐ คน เฉลี่ยตกคนละ ๗,๗๕๐ บาท ข้อมูลนี้ทุกคนทราบดี

ความห่างกันตั้ง ๕๐ เท่า ยินดีกับข้าราชการที่มีสวัสดิการ เพราะอะไร เพราะเขาทำงานมาตลอดทั้งชีวิต ครึ่งชีวิต บริการประชาชนมา สมควรแล้วครับที่ต้องได้รับสวัสดิการอย่างนั้น แต่พี่น้องประชาชนคนธรรมดาห่างไปตั้ง ๕๐ เท่า พวกเราจะทำอย่างไรที่จะให้เกิดความเสมอภาค ให้เกิดความเท่าเทียม อันนี้เป็นสิ่งที่พวกเราต้องตระหนักและขับเคลื่อนให้ได้

สไลด์แผ่นถัดไป อันนี้คืออัตราเบี้ยยังชีพ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนถึงปัจจุบัน เมื่อปี ๒๕๓๕ อยู่ที่อัตรา ๒๐๐ บาท ปี ๒๕๔๐ เพิ่มมาเป็น ๓๐๐ บาท ปี ๒๕๔๙ เพิ่มมาเป็น ๕๐๐ บาท ปี ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน ตั้งแต่ ๖๐๐ บาท ถึง ๑,๐๐๐ บาท เป็นไปตามช่วงอายุวัย สิ่งนี้เป็นสิ่งที่มาถึงจุดจบแล้วหรือยังที่เราต้องอดทนกับผู้เฒ่าผู้แก่ คนที่เขาสร้างประเทศนี้มาเพื่อเรา คนที่เขาอยู่มาก่อนเรา เขาสร้างประโยชน์มาก่อนเรา ใช่ไหม ถ้าใช่แล้วเราจะปล่อยให้เขาอยู่แบบเดือนละ ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท หรือ ๑,๐๐๐ บาท กินไข่วันละ ๑ ฟอง อย่างนี้ต่อไปหรือครับ

สไลด์แผ่นสุดท้ายครับ เมื่อผมเป็น สส. เขต อดรนทนไม่ได้จะต้องพูดถึงข้อมูลที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง ข้อมูลของจังหวัดนนทบุรี ท่านจะเห็นว่ามีผู้สูงอายุที่ยังไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวนผู้สูงอายุในจังหวัดนนทบุรี มีทั้งหมด ๒๘๓,๙๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมดของจังหวัดนนทบุรี มีผู้ได้รับเบี้ยยังชีพจาก ๒๘๓,๙๐๙ คน มีผู้ได้รับเบี้ยยังชีพแค่ ๒๙๐,๓๑๕ คน คิดเป็น ๗๓.๗๒ เปอร์เซ็นต์ คนที่หายไปอีก ๗๑,๕๙๔ คน เขาหายไปไหนครับ ทำไมเขาไม่ได้ครับ นี่คือความเหลื่อมล้ำหรือเปล่า ความเท่าเทียมมันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ถ้าจังหวัดนนทบุรีเป็นอย่างนี้ผมเชื่อได้เลยว่าอีก ๗๖-๗๗ จังหวัด ก็เป็นเหมือนกันไม่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจังหวัดนนทบุรีของผมเป็นตัวชี้วัดได้ สิ่งที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานว่าอย่าให้เกิดความเหลื่อมล้ำเลยครับ ปรับให้มันเท่ากัน เสมอภาคและเท่าเทียมเพื่อความเป็นธรรมของทุกชนชั้น ขอบคุณครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ มีผู้จะอภิปรายทางฝ่ายค้าน ๑๗ ท่าน แล้วก็ฝ่ายรัฐบาล ๕ ท่าน ก็เรียกทีละ

๔ ท่าน ต่อ ๑ ท่านนะครับ ผมจะอ่านรายชื่อนะครับ จะได้เตรียมตัว ท่านพุธิตา ชัยอนันต์ ตามด้วยท่านการณิก จันทดา ท่านกาญจน์ ตั้งปอง แล้วก็มาที่ท่านนพพล เหลืองทองนารา เชิญท่านพุธิตา ชัยอนันต์ ครับ

นางสาวพุธิตา ชัยอนันต์ (เชียงใหม่) : เรียนท่านประธานค่ะ ดิฉัน พุธิตา ชัยอนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคก้าวไกล ท่านประธานคะ เพื่อนสมาชิกก็ได้พูดกันมาเยอะ ทุกคนพูดเหมือนกันหมดว่าสังคมไทยเราเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างเต็มรูปแบบแล้วนะคะ แล้วก็ในปี ๒๕๗๓ เราจะเข้าสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอด และเพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งของพรรคก้าวไกล เมื่อสักครู่ก็ได้มีการอภิปรายพร้อมกับเปิดคลิปวิดีโอประกอบการอภิปรายที่มียายคนหนึ่งตาบอด แล้วมีหลานอายุเพียง ๔ ขวบที่คอยดูแลเลี้ยงดูเขา ดิฉันเชื่อว่าในสังคมไทยเรายังมีเคสแบบนี้อยู่อีกเยอะ ปัญหาไม่ได้เกิดเพียงแค่ว่าเราจะเข้าสู่สังคมสูงวัยแล้วเราจะขาดแคลนวัยแรงงานเท่านั้น แต่ปัญหาคือว่ากลุ่มผู้สูงอายุเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วเป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่มีความยากจน จากรายงานกว่าครึ่งหนึ่งคือผู้สูงอายุที่ไม่มีความมั่นคงด้านการเงิน แล้วเรามาดูที่ผ่านมานี้เราต้องยอมรับกันได้แล้วว่าการดูแลจากภาครัฐ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่รัฐให้กับประชาชน พ่อแม่ปู่ย่าตายายของพวกเราเพียงพอแล้วหรือไม่ อายุ ๖๐ ปี ได้ ๖๐๐ บาท อายุ ๗๐ ปี ได้ ๗๐๐ บาท อายุ ๘๐ ปี ได้ ๘๐๐ บาทกว่าจะได้ ๑,๐๐๐ บาท เสียชีวิตกันก่อนแล้วค่ะ ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องตอบแทนผู้หลักผู้ใหญ่ของพวกเรา ถึงเวลาแล้วนะคะ ถ้าเราไม่เริ่มตอนนี้แล้วจะเริ่มตอนไหน อย่าไปคิดว่าการดูแลผู้สูงอายุเหล่านี้จะเป็นภาระทางด้านการคลัง การเงินอย่างหนัก ใช่ แต่เราจำเป็นที่จะต้องทำและรายงานของคณะกรรมาธิการและอนุกรรมาธิการชุดนี้ก็ได้ทำออกมาอย่างดีมากเลยนะคะ ต้องขอขอบคุณทางคณะกรรมาธิการแล้วก็ทางอนุกรรมาธิการด้วย ในรายงานฉบับนี้บอกละเอียดหมดแล้วว่าเราจะดูแล เราจะหาเงินมา Support ดูแลผู้สูงอายุของพวกเราได้จากช่องทางไหนบ้าง จะจัดสรรงบประมาณของพวกเราอย่างไร และสิ่งเหล่านี้ทำได้ทันที ไม่ต้องรอให้พรรคก้าวไกลเป็นรัฐบาล เพราะสิ่งเหล่านี้ต้องรีบแล้ว ปี ๒๕๗๓ สังคมสูงวัยระดับสุดยอด

ถ้าไม่ทำตอนนี้แล้วจะทำตอนไหนคะ นี่ทำได้เลย ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องเปลี่ยนจากระบบเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นบำนาญพื้นฐานประชาชน เพิ่มความมั่นคงทางการเงินให้กับประชาชน ให้กับผู้สูงวัยของเรา ให้กับพ่อแม่พี่น้องของเรา เรามาสร้างความสุขในบั้นปลายชีวิตให้กับพวกท่านเหล่านี้กันค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปนะครับ ท่านการณิก จันทดา เชิญครับ

นางสาวการณิก จันทดา (เชียงใหม่) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพนะคะ ดิฉัน การณิก จันทดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล จากจังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานคะ จังหวัดเชียงใหม่ก็มีผู้สูงอายุที่ค่อนข้างเยอะนะคะ และดิฉันเชื่อว่าทุกจังหวัด ทุกตำบลก็มีผู้สูงอายุมากเพิ่มขึ้นในทุก ๆ วันเช่นเดียวกัน ท่านประธานคะ สิทธิและเสรีภาพไม่เคยได้มาด้วยการร้องขอ แต่ได้มาจากการต่อสู้ของประชาชน เช่นเดียวกันกับสิทธิสวัสดิการผู้สูงอายุที่พวกเรา แล้วก็คณะกรรมาธิการทุก ๆ ท่านกำลังต่อสู้เพื่อให้ได้รายงานฉบับนี้ขึ้นมา สวัสดิการผู้สูงอายุเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทย มันไม่ใช่บุญคุณ ไม่ใช่การสงเคราะห์ของนักการเมือง ดังนั้น Mindset ที่จะต้องปรับกันก็คือว่า ที่สำคัญไม่มีประเทศไหนในโลกนี้ที่ล่มสลายเพียงเพราะว่าประเทศนั้นมีสวัสดิการเด็ก สวัสดิการผู้สูงอายุ สวัสดิการผู้พิการค่ะ ท่านประธานเชื่อไหมคะ ว่าถ้าเรานำเด็ก ๑๐๐ คน จากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง ชนชั้นกลางถึงชนชั้นล่าง ถ้าเราสอบถามเขา ๑๐๐ คนนี้ เกิน ๗๐ เปอร์เซ็นต์เขาจะตอบว่าสิ่งที่เขาต้องการงาน เขาต้องการงานประเภทงานที่มีความมั่นคงที่จะสามารถดูแลพ่อแม่ของเขาได้ค่ะ นั่นหมายถึงว่าประเทศของเรากำลังบ่งบอกว่างานที่พวกเขากำลังทำส่วนใหญ่เป็นงานที่ไม่มั่นคงเช่นนั้นหรือคะ ดังนั้นสวัสดิการของวัยทำงาน คนทำงานที่จะต้องได้รับสวัสดิการผู้สูงอายุมันอาจจะดูไม่เกี่ยวข้องกันใช่ไหมคะ แต่ในเมื่อเราเป็นวัยทำงาน เราจะได้ไม่ต้องมีการพะวักพะวงกับการที่จะต้องส่งเสียเงินให้คุณพ่อคุณแม่ให้คุณตาคุณยายที่บ้าน ดังนั้นการเพิ่มเงินสวัสดิการผู้สูงอายุขั้นต่ำที่เพียงพอกับฐานของความเหลื่อมล้ำทางสังคม อย่างเช่น ๓,๐๐๐ บาท จริง ๆ แล้วถือว่าเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างต่ำ

ในเมื่อ ๓,๐๐๐ บาท จะช่วยทำให้วัยทำงานแล้วก็วัยเด็กสามารถเพิ่มคุณภาพชีวิตได้ ดิฉันเชื่อว่าปัญหาอาชญากรรมร้ายแรง การมี Passion ของบุคคลที่เขาทำงาน ถ้าเกิดสมมุติว่ารัฐบาลมีสวัสดิการ ๓,๐๐๐ บาทดูแล คนทำงานเขาก็จะมี Passion เขาจะได้ไม่ต้องพะวงกับบุคคลทางบ้าน ปัญหาอาชญากรรมร้ายแรงก็จะลดลงเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นเราไม่สามารถบอกได้ว่าคนวัยทำงานที่เขาทำงานนอกระบบเขาไม่ได้ทำงานหนัก คนที่ทำงานนอกระบบเขาทำงานหนักค่ะ และเขาเสียภาษีในเรื่องของค่าอุปโภคและค่าบริโภคเยอะกว่าคนที่มีฐานะ ดังนั้นดิฉันจึงอยากที่จะสนับสนุนรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานของประชาชนฉบับนี้ให้ผ่านเข้ามา แล้วขอวิงวอนท่านผู้มีอำนาจทุกท่าน โดยเฉพาะฟังรัฐบาลลองพิจารณาดู และเราไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้แล้วว่า ๓,๐๐๐ บาท ไม่สามารถที่จะช่วยดูแลผู้สูงอายุได้ ในเมื่อรายงานฉบับนี้ยืนยันแล้วว่าขั้นต่ำ ๓,๐๐๐ บาท สามารถดูแลคุณภาพผู้สูงอายุ นอกจากนี้ยังดูแลคุณภาพวัยทำงาน คุณภาพชีวิตของเด็กที่สำคัญมันจะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศนี้ในระดับชุมชน ในระดับท้องถิ่น ให้สามารถมีเศรษฐกิจที่สามารถขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขอบคุณค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านกาญจน์ ตั้งปอง

นายกาญจน์ ตั้งปอง (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภา กระผม นายกาญจน์ ตั้งปอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง เขต ๔ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่องการพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร ก่อนอื่นเลยครับท่านประธาน ก่อนที่ผมจะอภิปรายสนับสนุนก็ต้องเท้าความก่อนอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิกจากพรรคเพื่อไทยได้เท้าความไปแล้วว่าปี ๒๕๓๕ สมัยรัฐบาล นายอานันท์ ปันยารชุน ซึ่งได้มีการอนุมัติโครงการกองทุนส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุและครอบครัวในชุมชนสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ ปี ๒๕๓๕ เป็นจุดเริ่มต้นของโครงการเบี้ยผู้สูงอายุนี้ แต่ผมอยากจะย้ำให้เพื่อนสมาชิก รวมถึง

ท่านประธานและผู้ที่ฟังอยู่ ณ ทางบ้านได้ทราบจริง ๆ แล้วว่าการจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุครั้งแรกเกิดขึ้น เมื่อปี ๒๕๓๖ ในรัฐบาลของพรรคประชาธิปัตย์ เริ่มจ่ายเงินคนละ ๒๐๐ บาท และเรื่อยมามีการปรับเพิ่มขึ้นจน ปี ๒๕๕๔ มีการปรับเป็นแบบขั้นบันได คือ ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท จนถึง ๑,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ โดยที่มีหลักเกณฑ์คือคนอายุตั้งแต่ ๖๐ ปี ๗๐ ปี ๘๐ ปี ๙๐ ปี ไปเรื่อย ๆ เขาเรียกว่าขั้นบันไดครับท่านประธานที่เคารพ จะเห็นได้ชัดเลยว่าจากที่รัฐบาลของพรรคประชาธิปัตย์จนถึงปัจจุบันที่มีการปรับแก้กับปรับเพิ่มขึ้นเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจนมา ปี ๒๕๕๔ จากปี ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบันครับท่านประธาน เป็นเวลา ๑๓ ปีแล้ว ท่านประธานครับ จะเห็นได้ชัดว่า ๑๓ ปีนี้ เบี้ยผู้สูงอายุไม่เคยได้มีการปรับขึ้น กว่า ๑๓ ปีแล้วครับท่านประธาน ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ไม่ได้รับการเหลียวแลจากคณะรัฐมนตรีชุดที่ผ่านมา ทั้งที่ทุกวันนี้ครับท่านประธาน ข้าวของเครื่องใช้ ไม่ว่าจะเป็นข้าวสาร อาหารแห้ง น้ำมัน หรือเครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ปรับตัวสูงขึ้นมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา ๑๓ ปีแล้ว มันสวนทางกับเงินสวัสดิการที่ผู้สูงอายุได้รับ คือ ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท ๙๐๐ บาท จนถึง ๑,๐๐๐ บาท มันไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในปัจจุบันแล้วหลังจากที่ผมได้ลงพื้นที่ เขต ๓ บ้านกระผมที่จังหวัดตรัง ไม่ว่าจะเป็นอำเภอกันตังก็ดีอำเภอสิเกาก็ดี อำเภอย่านตาขาวก็ดี พ่อแม่พี่น้อง ผู้สูงอายุต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันเลยว่าถ้ารัฐบาลมีความจริงใจจริง ๆ ช่วยเพิ่มเบี้ยผู้สูงอายุให้กับเราหน่อย แล้วก็ช่วยปรับแก้อีกสักนิดหนึ่ง ไม่เอาแบบขั้นบันไดได้ไหม อยากจะให้ ๖๐ ปีเป็นต้นไป แล้วรับเท่าเทียมกันไปเลยแบบถ้วนหน้า จนเป็นที่มาที่ผมต้องมายืนอยู่ตรงนี้ เพราะผมรับสายคำมาจากพ่อแม่พี่น้องประชาชนชาวเขต ๔ จังหวัดตรัง เพื่อมาเป็นตัวแทนสะท้อนในสภาแห่งนี้ เพื่อเป็นการสนับสนุนร่างรายงานฉบับนี้ที่เสนอให้ปรับขึ้นเบี้ยผู้สูงอายุ จาก ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท ๙๐๐ บาทนี้ ร่างท่านกรรมาธิการ อนุกรรมาธิการ เสนอให้ปรับแก้เป็น ๑,๒๐๐ บาทถ้วนหน้า และ ๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท ในอนาคต ด้วยความเคารพครับท่านประธาน ๑,๒๐๐ บาท ให้ได้ก่อนเถอะครับ พ่อแม่พี่น้องประชาชนชาวเขต ๔ บ้านผมรวมถึงพี่น้องประชาชน

ผู้สูงอายุ เขาจะได้ลืมตาอ้าปาก แล้วเขาจะได้มีความยินดีและดีใจท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าทำได้จริงจะทำให้ผู้สูงอายุทั่วทั้งประเทศเกิดความสุขภาคธุรกิจจะมีพลังในการขับเคลื่อนเพิ่มขึ้น รวมไปถึงมีส่วนช่วยลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ผ่านมาประเทศมีงานวิจัยเริ่มศึกษาตั้งแต่ ๑๕ ปีก่อน แต่ยังขาดความเป็นไปได้ หรือแม้แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติหลายฉบับ ณ สภาแห่งนี้ แต่ก็จบลงหรือไม่เกิดขึ้น เนื่องจากขาดงบประมาณและสถานะทางการคลังของประเทศไม่ดีแต่ไม่เป็นอะไรครับ พอมาในวันนี้หลังจากได้ศึกษารายงานฉบับนี้ ผมเกิดความหวังที่มันมีโอกาสความเป็นไปได้ในอนาคตเพราะรายงานฉบับนี้นอกจากจะศึกษาต่อรายงานในรูปแบบเดียวกัน หมายความว่ารายงานฉบับนี้ศึกษาต่อจากรายงานที่ผ่านมา เมื่อ ๑๕ ปีที่แล้ว เขายังเพิ่มในส่วนของแหล่งที่มาของงบประมาณรายได้ในปัจจุบัน รวมถึงในอนาคตเข้าไปในรายงานฉบับนี้ด้วยเป็นแหล่งในการนำมาใช้ในกองทุนผู้สูงอายุครับท่านประธาน ขออนุญาตยกตัวอย่างไม่ว่าจะเป็นเงินที่ได้มาจากเงินรางวัลค้างจ่ายของสลากกินแบ่งรัฐบาล ภาษีมรดก ภาษีที่เกี่ยวกับสินค้าธุรกิจยาสูบ หรือแม้แต่กระทั่งเงินบำรุงที่ได้จากส่วนแบ่งรายได้จากค่าธรรมเนียมจากการออกใบอนุญาตของสถานบันเทิงหรือที่ทุกท่านเรียก Entertainment Complex แล้วผมอยากจะยกตัวอย่างอีก ๑ แหล่งที่มา ที่คณะกรรมการชุดนี้เสนอเข้ามาด้วยก็คือ เงินบำรุงกองทุนจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีในกลุ่มธุรกิจพลังงาน ภาษีคาร์บอนเครดิต ภาษีสิ่งแวดล้อม ซึ่งในอนาคตมันคือแหล่งรายได้ใหม่ของประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับสิ่งที่คณะผู้ชี้แจงได้จัดทำรายงานฉบับนี้ ทำให้เกิดความมั่นใจว่าถ้าเกิดขึ้นจริงจะเป็นของขวัญให้เหล่าผู้สูงอายุทั้งประเทศได้มีกำลังใจในการใช้ชีวิต ทำให้พ่อแม่พี่น้องผู้สูงอายุที่พวกเขาเหล่านี้มีคุณประโยชน์ที่ได้ร่วมสร้างชาติ พัฒนาเมือง ในช่วงวัยกลางคนของเขาให้รู้สึกว่าภาครัฐได้ทำการขอบคุณอย่างจริงใจ และเพื่อเป็นการตอบแทนสิ่งที่พวกเขาได้เคยเสียสละมาในวัยกลางคนจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นเหตุให้ผมขออนุญาตสนับสนุนผลรายงานพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานของประชาชนฉบับนี้ ขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านนพพล เหลืองทองนารา เชิญครับ

นายนพพล เหลืองทองนารา (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นพพล เหลืองทองนารา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคเพื่อไทย คนพรหมพิราม ท่านครับ ในสิ่งที่คณะอนุกรรมาธิการของด้านสวัสดิการสังคมได้ทำรายงานขึ้นมา โดยเฉพาะท่านประธานคณะอนุกรรมาธิการ ท่าน สส. วรรณวิภา ไม้สน ท่านมดแห่งอำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งผมก็เคยทำงานกับท่านมาในคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม มา ๔ ปี ผมยอมรับว่าท่านประธานคณะอนุกรรมาธิการนี้เป็นคนที่เอาจริงเอาจังแล้ว แล้วพอรายงานฉบับนี้ออกมา ผมเชื่อมั่นได้เลยว่าเป็นรายงานที่มีความน่าเชื่อถือสูงมากฉบับหนึ่งของสภาเรา ท่านครับ พูดถึงว่าผู้สูงอายุ วันนี้อย่างที่เราทราบกันอยู่ว่าประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุระดับสุดยอด นั่นก็คือมีผู้สูงอายุที่อายุเกิน ๖๐ ปีขึ้นไป ตามคำนิยามคือมีอยู่ ๑ ใน ๕ ของประชากรทั้งหมด ซึ่งจริง ๆ แล้วตอนนี้ของเราประชากรของวัยผู้สูงอายุก็คือ ๑๓ ล้านคน นั่นเท่ากับ ๒๐.๑๗ เปอร์เซ็นต์ ตามเปอร์เซ็นต์ของทางด้านกรมการปกครองที่ได้บอกมา ท่านครับ แล้วเรามาดูในงบ ผมเองผมสงสารรัฐบาลมาก เพราะว่าหลายคนก็พูดจาเหมือนกับในลักษณะที่ว่ารัฐบาลไม่มีหัวจิตหัวใจ รัฐบาลนี้ไม่สงสารผู้สูงอายุ ผมเองเชื่อมั่นว่าท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็คณะรัฐมนตรีทั้งหมด รวมทั้ง สส. ทุกคน ไม่ว่าฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลเราเองก็มีหัวใจเหมือนกันละครับ แล้ววันหนึ่งทุกคนก็ย่อมรู้ดีอยู่ว่าเมื่อถึงวันหนึ่งเราก็ต้องแก่เฒ่าเหมือนกัน เพราะฉะนั้นแล้วถามว่ารัฐบาลนี้อยากจะทำไหม ผมเดาใจดูนะครับ รัฐบาลอยากจะทำสวัสดิการที่มันมีความสมบูรณ์สุดยอด แต่ด้วยความที่งบประมาณมันมีอยู่จำกัด แล้วก็ต้องมีการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน ถามว่าวันนี้นายกรัฐมนตรีสบายใจไหมกับการเห็นเบี้ยผู้สูงอายุ ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท แล้วก็ ๑,๐๐๐ บาท สำหรับอายุ ๙๐ ปีขึ้นไป ท่านนายกรัฐมนตรีคงอยู่ไม่เป็นสุขหรอกครับ แล้วใจก็กระวนกระวาย สิ่งหนึ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีพยายาม นั่นก็คือการออกไป

Roadshow ในประเทศต่าง ๆ เพื่อที่จะนำรายได้เพื่อที่จะนำรายได้ในการค้าการขาย ได้มาแบ่งปันในส่วนที่จะเป็นสวัสดิการขั้นพื้นฐาน ถามว่าผู้บริหารทุกยุคทุกสมัยก็อยากจะเห็นสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่มีความสมบูรณ์เหมือน ๆ กัน ท่านครับ พูดถึงถ้าเราจะทำเรื่องของสวัสดิการของผู้สูงอายุให้มีความสมบูรณ์ นั่นก็คือเรื่องของรายได้ ในความคิดเห็นของผมเรื่องของรายได้ แหล่งที่มานอกจากเงินงบประมาณแล้วผมเห็นว่าในมาตรการทั้งหลายที่มีการเก็บภาษีที่เกี่ยวกับมลภาวะซึ่งมีอันตรายต่อสุขภาพ นั่นละครับสิ่งเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นค่าปรับ ค่าอะไรก็แล้วแต่ หรือเป็นภาษี เช่นภาษีคาร์บอนเครดิตก็ควรจะต้องมีสัดส่วนที่พอสมควรในการที่จะมาอุดหนุนในส่วนของที่จะเป็นสวัสดิการขั้นพื้นฐานให้กับประชาชนในทุกช่วงวัย และโดยเฉพาะผู้สูงอายุ ผมเองอยากจะเสนออีกสิ่งหนึ่งที่ถือว่าเป็นบำนาญขั้นพื้นฐาน ถ้าไม่มีสิ่ง ๆ นี้ โดยเฉพาะพี่น้องเกษตรกรถ้าเกิดว่าเสียชีวิตหรือว่าอะไรขึ้นมาลูกหลานก็คงจะลำบาก นั่นก็คือฌาปนกิจสงเคราะห์ทุกวันนี้เรายอมรับกันไหมครับว่าฌาปนกิจสงเคราะห์ในหลาย ๆ ที่ในประเทศไทยมีปัญหา ผมเองอยากจะให้ภาครัฐได้ก้าวเข้าไป ได้เอื้อมเข้าไปดูแลอย่างจริงจัง ไม่ใช่ว่าจะให้แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะนายทะเบียน ได้เข้าไปดูแลอย่างเดียว แล้วก็รับทราบแต่ในเรื่องของจำนวนของสมาชิก จำนวนเข้าจำนวนออก แต่ไม่ได้สนใจในเรื่องของรายละเอียดข้างในว่าได้มีการจ่ายเงินกันถูกต้องให้กับพี่น้องที่เป็นสมาชิกของฌาปนกิจหรือไม่ ผมเองก็อยากจะนำเสนอในแง่มุมนี้อีกแง่มุมหนึ่ง ท่านครับ ในเมื่อสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่ทุกคนใฝ่ฝัน ทั้งผมแล้วก็ สส. ทุก ๆ คนเราก็ใฝ่ฝันที่อยากจะเห็น เพราะฉะนั้นแล้วมันไม่ช้าหรอกครับที่เราจะช่วยกัน ที่หลายคนบอกว่าถ้าไม่ทำวันนี้แล้วจะทำวันไหน ถ้ามีสตางค์ใครเป็นรัฐบาลก็อยากทำครับ เพราะนอกจากว่าได้ตอบสนองผู้สูงอายุหรือแม้แต่สวัสดิการของช่วงวัยต่าง ๆ แล้วยังได้รับความเชื่อถือจากประชาชน และนั่นคือความมั่นคงทางด้านการเมืองด้วยซ้ำ ทำไมเราไม่อยากทำ เราอยากทำครับแต่ว่าในเมื่อมันมีข้อจำกัดหลาย ๆ ด้าน ผมถึงบอกว่าผมก็สงสารรัฐบาลเหมือนกัน ผมรู้อยู่เต็มอกเหมือนอย่างที่พูดไปตอนแรก ผมต้องพยายามย้ำ เพราะว่าหลาย ๆ คน

ขึ้นมานี่ก็ต่อว่าต่อขานรัฐบาล แล้วบีบบังคับรัฐบาลว่าต้องทำเลย ต้องทำเดี๋ยวนี้ ต้องทำเดี๋ยวนี้ ผมเองก็สงสารมาก ผมถึงเอาเวลาครึ่งหนึ่งในการที่พูดอภิปรายได้กล่าวถึงรัฐบาลไม่ใช่ว่ารัฐบาลไม่อยากจะทำ อยากทำครับ แต่ขีดจำกัดในเรื่องงบประมาณก็มี ถ้าจะเอามาทำแต่สวัสดิการอย่างเดียวแล้วไม่ทำถนนหนทาง เดี๋ยวพวกท่านก็ว่าอีกว่านี้เด็กจะเก่ง เด็กจะมีคุณธรรมได้อย่างไร ถนนยังเป็นฝุ่นอยู่เลย เพราะฉะนั้นแล้วมันก็ต้องทำควบคู่กันหลายอย่าง ผมเองก็ขอแสดงความชื่นชมกับท่านอนุกรรมาธิการ โดยเฉพาะท่านประธานที่ได้ทำรายงานฉบับนี้ขึ้นมา ถือว่ามีประโยชน์มาก ผมเองก็ขอเพียงเท่านี้ครับท่านประธาน กราบขอบพระคุณครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไป ท่านกฤษฐ์หิรัญ เลิศอุฤทธิ์ภักดี ครับ

นายกฤษฐ์หิรัญ เลิศอุฤทธิ์ภักดี (นครสวรรค์) : เรียนท่านประธานสภา กระผม กฤษฐ์หิรัญ เลิศอุฤทธิ์ภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ เขตเลือกตั้งที่ ๑ คนปากน้ำโพ พรรคก้าวไกล กระผมขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายสนับสนุนแนวทางการพิจารณาการพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานเพื่อประชาชน และขอชื่นชมคณะอนุกรรมาธิการทุกท่านที่ได้เข้ามารายงานต่อสภา และขอสนับสนุนด้วยความตั้งใจอย่างยิ่งเพื่อให้ทำโครงการนี้สำเร็จในประเทศไทยครับท่านประธาน เราได้เข้าสู่สังคมผู้สูงวัยก่อนประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ จำนวนและสัดส่วนผู้สูงอายุของไทยกำลังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แต่ผู้สูงอายุของไทยจำนวนมากยังไม่มีความมั่นคง หรือที่เรียกว่าแก่ก่อนวัย แก่ก่อนรวย ที่ผ่านมาระบบการดูแลผู้สูงอายุไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน การจ่ายเบี้ยยังชีพยังเป็นขั้นบันไดตามช่วงอายุ ก็คือ ๖๐๐-๑,๐๐๐ บาท โดยไม่มีการปรับเพิ่มมาตั้งแต่ ปี ๒๕๕๖ การดูแลผู้สูงอายุที่ป่วยติดบ้านติดเตียง มีการจัดสรรทรัพยากรที่จำกัดและไม่เป็นไปในลักษณะเป็นการสงเคราะห์มากกว่าเป็นสวัสดิการอย่างแท้จริง จากการลงพื้นที่ของผมพบพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะหลังการเลือกตั้งผมลงพื้นที่ทุกวันจันทร์ช่วงเย็น เพื่อพบปะพ่อแม่พี่น้องประชาชนคนป่วย

เยี่ยมคนป่วยที่ติดบ้านติดเตียงในพื้นที่ชุมชนต่าง ๆ ผมอาจจะมีของเยี่ยมไปเล็กน้อย นมไม่กี่กล่อง แต่ว่าความตั้งใจของผมก็คือเพื่อไปให้กำลังใจเขา เพื่อไปดูความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ ผมลงพื้นที่ทุกวันจันทร์เย็น ตอนนี้กว่า ๓๐ ชุมชน แล้วก็ตั้งใจจะไปให้ครบทุกพื้นที่ ในพื้นที่ของผมที่เป็นผู้แทนราษฎรอยู่จากรายงานฉบับนี้ที่บอกธนาคารโลกเคยประเมินในปี ๒๕๖๑ ว่าคนไทย ๖.๗ ล้านคนหรือราว ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของประชากร จะมีรายได้ต่ำกว่าเส้นยากจน ซึ่งตัวเลขนี้อยู่ที่ ๒,๗๖๓ บาทต่อคนต่อเดือน รายงานฉบับนี้ ในหน้าที่ ๙ พูดถึงตัวเลขที่น่าสนใจครับ เป็นเรื่องของจำนวนผู้สูงอายุและร้อยละต่อจำนวนประชากร โดยผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ในปี ๒๕๖๓ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒.๖ ล้านคน หรือประมาณ ๑๙ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑ ใน ๕ จากนั้นอีก ๑๐ ปี ปี ๒๕๗๓ เพิ่มเป็น ๑๗.๖ ล้านคน หรือประมาณ ๑ ใน ๔ ๒๗ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ ปีถัดไป ปี ๒๕๘๓ ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็น ๒๐.๕ ล้านคน หรือกว่า ๓๒ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑ ใน ๓ ของประชากร เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทุกคนคงตระหนักดี ทุกคนคงทราบดีนะครับ ผมมาดูข้อมูลของจังหวัดนครสวรรค์นะครับ จังหวัดนครสวรรค์ ปี ๒๕๖๖ มีผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป กว่า ๒๔๐,๐๐๗ คน หรือกว่า ๒๓ เปอร์เซ็นต์ ในนี้มีผู้สูงอายุที่เป็นผู้สูงอายุอายุ ๑๐๐ ปีพอดี ชาย ๘๕ คน หญิง ๗๗ คนนะครับ แล้วก็ผู้สูงอายุที่เกิน ๑๐๐ ปี ของจังหวัดนครสวรรค์ คนที่สูงอายุเยอะทีเดียวเพศชายและเพศหญิง ๓๓๗ คน แต่แน่นอน ผู้สูงอายุที่อายุมาก ขณะนี้ในการดูแลตนเองคงลำบาก หากเขาไม่มีเงินเก็บเพียงพอ แล้วต้องอาศัยเบี้ยผู้สูงอายุที่ได้รับเพียง ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาทต่อเดือน น่าจะไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตนะครับ จากข้อมูลของท่านอนุกรรมาธิการ เรื่องของการจัดสรรงบประมาณด้านสวัสดิการ งบประมาณท่านจัดสรรไว้ ๔๑๐,๓๗๐ ล้านบาท ที่เป็นตัวเลขที่นำเสนอเป็นในส่วนของบำนาญข้าราชการกว่า ๓๒๒,๗๙๐ ล้านบาท เบี้ยยังชีพตอนนี้ที่เราได้รับก็คือ ๘๑,๕๘๐ ล้านบาทต่อประชากร ๑๑.๓ ล้านคน ซึ่งน้อยนิดนะครับ ผมขอสรุปข้อมูลในรายงานเล่มนี้ อยากจะถามท่านอนุกรรมาธิการ ๓ ข้อนะครับ

ข้อแรก จากรายงาน หน้า ๒๓ ว่าด้วยคุณสมบัติและเงื่อนไขของผู้ที่ได้รับบำนาญในต่างประเทศ อาทิ ประเทศแคนาดา ประเทศเดนมาร์ก ประเทศกรีซนะครับ ประเทศแคนาดา ผู้สูงอายุที่ได้รับบำนาญตามข้อกำหนด อายุ ๖๕ ปีขึ้นไป ประเทศเดนมาร์ก ๖๕ ปี ประเทศกรีซ ๖๗ ปี ประเทศไอร์แลนด์ ๖๗ ปี ประเทศอิสราเอล ๖๗ ปี ประเทศเนเธอร์แลนด์ ๖๖ ปี ประเทศนิวซีแลนด์ ๖๕ ปี สิ่งที่จะถามท่านก็คือตัวเลขผู้สูงอายุที่ในแต่ละประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้ว เหตุใดที่เขาให้ผู้สูงอายุในช่วงอายุที่มากกว่าเราให้ตอนที่อายุ ๖๐ ปี อยากจะสอบถามท่านเรื่องนี้ เป็นเพราะว่าพวกเขาแข็งแรงกว่าผู้สูงอายุคนไทยหรือไม่นะครับ

เรื่องที่ ๒ ได้ยินว่ากันว่าการใช้นโยบายอยู่ UBI หรือรัฐสวัสดิการในลักษณะนี้จะทำให้คนขี้เกียจหรือไม่ยอมทำงาน หรือมีแนวโน้มที่จะเป็นอุปทานที่แรงงานหดตัวลงจริงหรือไม่อย่างไร อยากให้ท่านชี้แจงเรื่องนี้ เพราะผมยังไม่ได้รับข้อมูลในรายงานเรื่องนี้ครับ

เรื่องที่ ๓ ก็คือเรื่องของด้านที่มาของรายได้ มีหลายเรื่องที่ท่านได้หยิบยกเรื่องที่น่าสนใจ พูดถึงข้อเสนอด้านรายได้ ไม่ว่าจะเป็นงบจากกระทรวงการคลังที่เก็บภาษีความมั่งคั่ง ภาษีกำไรจากอสังหาริมทรัพย์ หรือแม้กระทั่งของกระทรวงสาธารณสุขโดยการเก็บภาษีธุรกิจ กระท่อม กัญชา ที่น่าสนใจคือภาษีในเรื่องของหวยนะครับ เรื่องนี้อยากให้ท่านชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อจะสื่อสารกับพี่น้องประชาชน แล้วก็ท้ายนี้ครับขอสนับสนุนรายงาน ของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชนครับ ขอบคุณครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ อีก ๔ ท่านนะครับ ท่านแรก ท่านบุญเลิศ แสงพันธุ์ ท่านที่ ๒ ท่านรำพูล ตันติวณิชชานนท์ ท่านที่ ๓ ท่านนพดล ทิพยชล ท่านที่ ๔ ท่านครูมานิตย์ สังข์พุ่ม เชิญท่านบุญเลิศ แสงพันธุ์ ครับ

นายบุญเลิศ แสงพันธุ์ (สมุทรปราการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายบุญเลิศ แสงพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๗ จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ อำเภอพระประแดง เฉพาะตำบลบางจาก พรรคก้าวไกล วันนี้ ผมขอมีส่วนร่วมเห็นด้วยกับรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม และคณะอนุกรรมาธิการเป็นอย่างสูง ที่ศึกษาจนออกมาเป็นรายงานเล่มนี้ จากรายงานข้อมูลในเล่มนี้ ๙๑ หน้า ซึ่งมีข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นการอ้างอิงต่าง ๆ ข้อมูลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเริ่มจ่ายเบี้ย เบี้ยบำนาญผู้สูงอายุ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ แล้วก็มีครั้งแรกในการจ่ายก็คือ ๒๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๓๖ เพิ่มมาเป็น ๓๐๐ บาท แล้วก็เพิ่มมาเรื่อย ๆ มาเป็น ๕๐๐ บาท แล้วปี ๒๕๕๔ เพิ่มมาเป็นแบบขั้นบันได เริ่มที่ ๖๐๐ บาท ถึง ๑,๐๐๐ บาท จนปัจจุบันก็ยังไม่ได้ถูกเพิ่มเติมนะครับ จากรายงานฉบับนี้ผมเชื่อครับ มันเป็นข้อมูลการศึกษาที่แทบจะไม่ต้องศึกษาอะไรอีกแล้ว ไม่ว่าจะเป็นแนวทางการแก้ปัญหา แนวทางการหางบประมาณ หรือแม้แต่การเพิ่มเป็นขั้นบันไดนะครับ ผมเชื่อมันสามารถทำได้ทันที อันนี้ผมเชื่อครับ เพื่อน ๆ ที่ได้มีการร่วมอภิปราย หรือแม้แต่คณะกรรมาธิการที่ได้มีการศึกษามา ผมว่าการเหลื่อมล้ำของสังคมไทยมันเริ่มได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นสวัสดิการขั้นพื้นฐาน หรือแม้แต่บำนาญ อันนี้คือสวัสดิการขั้นสุดท้ายแล้วก่อนที่จะชราภาพและเสียชีวิตลงไป คุณภาพของเขาจะอยู่ตรงไหน ถ้าเราไม่ช่วยกันตั้งแต่วันนี้ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างบางเหตุการณ์ ซึ่งอยู่ในพื้นที่อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ตั้งแต่เป็นผู้แทนราษฎร หรือแม้ก่อนเป็นด้วยซ้ำ เราก็ได้พบภาพต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นป่วยติดเตียง รับเงินสนับสนุนคนพิการ ๘๐๐ บาท แล้วก็คนที่ดูแลคือผู้สูงอายุครับได้รับเงิน ๗๐๐ บาท เพราะท่านมีอายุ ๗๑ ปี ต้องมาดูแลผู้ป่วยติดเตียงอีกต่างหาก ถามค่าใช้จ่ายในบ้านหรือค่ายังชีพพอไหม ตอบได้เลยครับ ไม่พอ หรือเคสถัดไปป่วยติดเตียงด้วย สูงอายุด้วยครับ ป่วย ๒ คน สูงอายุ ๓ คน ลูกดูแล ๑ คน ทำงานคนเดียวทั้งบ้านครับ ผมถามว่าสิ่งพวกนี้

ใครจะดูแลเขา ท่านทนเห็นได้หรือครับ หรือแม้แต่เคสต่อไปผู้สูงอายุ ๒ คนตายาย ยายป่วยติดเตียงครับ ได้รับเหมือนอย่างที่ผมบอกเลย ได้อยู่ ๘๐๐ บาท คุณตาทำอะไร อาชีพเก็บของขายครับ เก็บของขาย เก็บขวดต้องมาคุ้ยขยะ ท่านเห็นอะไรครับ สิ่งพวกนี้ไม่ใช่เพิ่งเกิดขึ้น ไม่ใช่เพิ่งเกิดเมื่อวาน เกิดกี่สิบปีแล้วครับ เราก็เห็นสภาพนี้ แล้วผมเชื่อไม่ใช่แค่ในอำเภอพระสมุทรเจดีย์ ไม่ใช่แค่ในจังหวัดสมุทรปราการ ทั้งประเทศไปแล้ว ไม่อย่างนั้นคุณจะมีข้อมูลพวกนี้หรือครับ ว่าศึกษามาคนจนมีเท่านี้ คนรวยมีเท่านี้ ในวันข้างหน้าปี ๒๕๗๐ ปี ๒๕๗๓ คนแก่คนชราจะเพิ่มมากขึ้น หรือแม้แต่การเพิ่มบำนาญอย่างที่เพื่อน สส. ที่ได้มีการพูด เพิ่มเป็น ๑,๒๐๐ บาทไหม ๒,๐๐๐ บาท ไหม ๓,๐๐๐ บาทไหม สิ่งพวกนี้มันเป็นการเพิ่มตัวเลือกครับ เป็นการเพิ่มตัวเลือก ถ้าวันนี้มันได้ถ้วนหน้า สมมุติได้เป็น ๓,๐๐๐ บาท ตายายเขาอาจจะคุยกันก็ได้ครับ เพิ่มทำอย่างอื่นไหม ฉันก็แก่แล้ว เราก็แก่แล้ว อยู่กัน ๒ คนตายาย ไปซื้อประกันชีวิต เพิ่มรายได้ เพิ่มค่า GDP ไหม อย่างนี้ครับ หรือแม้เขาเสียชีวิต ผมถามว่าคุณยายเขาจะอยู่อย่างไร ถ้าทุกวันนี้เขาดูแลกัน ๒ คนนะครับ อย่างน้อย ๆ ถ้าเขาเสียชีวิตขึ้นมา เขาอาจจะได้มีเงินในส่วนนี้ ๔๐๐,๐๐๐ กว่าบาท มีคนที่ลูกหลานมาดูต่อ คุณจะทิ้งอะไรไว้ครับ ผมถามถ้าวันนี้ตาจะเสียชีวิตคุณจะทิ้งคุณยายให้ใครดูแล ผมว่าเรื่องพวกนี้มันเป็นเรื่องคุณดูอาจจะเป็นเรื่องเล็ก ๆ นะครับ แต่มันไม่เล็กเลย เพราะว่าปริมาณจำนวนมันครึ่งค่อนประเทศ แล้วถามว่าเราจะอยู่สังคมกันแบบนี้หรือครับ ก็อาจจะมองสลับมุมกันนะครับ ผมก็ไม่ทราบว่าที่เรามาคุยกันอยู่นี้ ผมเชื่อครับ คุยกันมานานแล้ว ศึกษากันมานานมาก หรือแม้แต่คนที่รับเรื่องนี้ไปหรือว่าคณะบริหารในเมื่อวันนี้ท่านได้มีอำนาจ ขออนุญาตนะครับ หรือว่าคนที่บ้านของท่านหรือญาติของท่านไม่ได้รับเบี้ยผู้สูงอายุ ท่านเลยไม่มีความที่จะเร่งรีบ หรือเดือดร้อนกับพ่อแม่พี่น้องประชาชน ทุกวันนี้เขาพูดแล้วครับ เขาไม่ไหวแล้ว แต่ในฐานะผู้แทนราษฎรที่มีสภาแห่งนี้และเป็นความหวังเดียวที่จะแก้ปัญหาพวกนี้ได้ ทำไมเราถึงไม่ร่วมกันทำครับ สุดท้ายนี้ครับ สุดท้ายครับท่านประธาน แล้วเหตุใดเราไม่เริ่มสักพรุ่งนี้ กี่โมงกันดีล่ะครับ หรือจะรอนายกรัฐมนตรีคนต่อไปแล้วเรามาศึกษา แล้วเราก็มาพูดเรื่องนี้ หารือกันแบบนี้

ศึกษาแล้วศึกษาอีกอันนี้แบบเดิม ผมขอฝากไปถึงคณะบริหารทุกท่าน และท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน โอกาสที่จะทำอยู่ในมือของท่านแล้ว แล้วโอกาสนั้นก็มีเวลาของมันเช่นเดียวกัน ขอบคุณครับท่านประธาน

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านรำพูล ตันติวณิชชานนท์ เชิญครับ

นางรำพูล ตันติวณิชชานนท์ (อุบลราชธานี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางรำพูล ตันติวณิชชานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี เขต ๙ ซึ่งประกอบด้วยอำเภอนาจะหลวย อำเภอบุณฑริก อำเภอสิรินธร เฉพาะตำบลโนนก่อ พรรคไทยสร้างไทย ท่านประธานคะ ดิฉันขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายพิจารณาศึกษาการพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร ดิฉันขอชื่นชมประธานคณะกรรมาธิการ และคณะกรรมาธิการคณะอนุกรรมาธิการทุกท่านที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานของประชาชนได้เป็นอย่างดี ละเอียด ชัดเจน เสนอแนะแนวทางแก้ไขด้วยค่ะ ปัญหาระบบบำนาญแห่งชาติได้อย่างละเอียด ขอชื่นชมนะคะ แล้วก็รูปเล่มสีสวยมากค่ะ ผู้สูงอายุพอใจมาก มีความสุขในสีชมพูนะคะ ก็ขอขอบคุณที่ให้สีหนังสือเล่มนี้นะคะ ท่านประธานคะ ปัญหาใหญ่ของโลกของเราอีกปัญหาหนึ่งก็คือที่หลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยของเรากำลังเผชิญ ก็คือโครงสร้างประชากรกำลังเข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงวัย ประชาชนที่มีอายุเกินกว่า ๖๐ ปี มีมากเกิน ๑๒ ล้านคนแล้ว เรียกว่า ๑ ใน ๕ ของประชากรรวมทั้งประเทศ และมีแนวโน้มจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในส่วนของปัญหาสังคมที่จะรุมเร้าตามมาก็คือประเทศต้องเป็นประเทศสังคมสงเคราะห์ และระบบสวัสดิการมากขึ้นกว่าเดิมนะคะ ซึ่งจะเป็นภาระให้แก่งบประมาณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะสังคมผู้สูงอายุต้องการการดูแล ต้องการการเลี้ยงชีพ ต้องการการมีเพื่อน และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขค่ะ การพัฒนาระบบบำนาญของประเทศไทยอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นหลักประกันทางสังคม เป็นหน้าที่ของภาครัฐที่มีต่อประชาชน รายได้ที่เพียงพอในการดำรงชีพ เมื่อสู่วัยชรารายได้ที่เพียงพอ เศรษฐกิจปัจจุบัน การดำรงชีพ

อย่างเพียงพอ ต้องเหนือกว่าเส้นความยากจนค่ะ อย่างน้อยเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท ก็จะลดภาระการพึ่งพิงลูกหลาน ลดการส่งต่อความยากจนจากรุ่นสู่รุ่นต่อไป ช่วยแก้ไขปัญหาความยากจนเรื้อรังมานาน เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจทางอ้อม อย่างน้อยปีละ ๑๒ รอบค่ะท่านประธาน และขอสนับสนุนบำนาญแบบถ้วนหน้าให้แก่ผู้สูงอายุที่มีสิทธิ และไม่ให้เลือกปฏิบัติด้วยนะคะ ไม่ให้ใช้ดุลยพินิจด้วยในการเลือกว่าใครจะได้รับบำนาญ ๓,๐๐๐ บาท ท่านประธานคะ ท่านทราบไหมว่าดุลยพินิจเป็นเรื่องอันตรายมาก ใช้เส้นใช้สายใช้พวก บางครั้งอาจจะเรียกว่าระบบอุปถัมภ์ ผู้สูงอายุบางท่านอาจตกหล่นโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม ซึ่งเป็นการซ้ำเติมระบบอุปถัมภ์ของไทย เป็นสิ่งเลวร้ายเรื้อรังมาตลอด มีการเลือกปฏิบัติ ผู้ที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลังก็จะตกหล่น ท้อแท้ ยิ่งเกิดปัญหาสังคมต่อไปค่ะท่านประธานที่เคารพคะ สังคมต่างจังหวัดของดิฉันเป็นสังคมที่ครอบครัวมีฐานะยากจน ลูกหลานต้องไปทำงานต่างจังหวัดหาเลี้ยงพ่อแม่ ปล่อยให้พ่อแม่อยู่ตามลำพัง ดิฉันออกพื้นที่บางทีผู้สูงอายุอยู่แค่คนเดียวอีกคนหนึ่งก็ไปแล้วค่ะ ขึ้นสวรรค์ไปแล้วเหลือตัวคนเดียว บางคนก็ป่วยติดเตียง พิการ ไม่มีคนดูแล เพราะฉะนั้นน่าเห็นใจมาก เพราะว่าผู้สูงอายุเหล่านี้ท่านสร้างคน สร้างประเทศชาติมาหลายปี พออายุ ๖๐ ปี พวกเราก็ควรจะไปดูแลท่าน ลูก ๆ ไปทำงานหาเลี้ยงชีพ บางเดือนไม่มีเงินที่จะส่งให้พ่อแม่ พ่อแม่ก็หากินแบบอดมื้อกินมื้อ บางครั้งต้องไปวัดค่ะ ไปวัดไปหาอาหารที่วัดทาน เพราะว่าพี่น้องไปทำบุญก็จะเหลืออาหาร แล้วก็ห่ออาหารกลับบ้าน อันนี้คือสังคมชนบทที่ดิฉันได้เจอ รัฐจ่ายเงินผู้สูงอายุปัจจุบัน เดือนละ ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาท ไม่พอกินหรอกค่ะ ไม่พอกินแน่นอนค่ะ วันละ ๒๐ บาทซื้ออะไรได้คะ ส้มตำตามบ้านนอกก็จานละ ๔๐ บาท ก๋วยเตี๋ยวชามหนึ่งก็ ๖๐ บาท ถ้า ๒๐ บาท ได้แค่ลูกชิ้นค่ะ แม่ค้าเขาบอกนะคะ ได้แค่ลูกชิ้น เพราะฉะนั้น ๒๐ บาท ซื้ออะไรไม่ได้ค่ะ ท่านประธานคะ ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ฝากความหวังมากับ สส. ไปเจอ ซอยแนเด้อท่าน สส. ยายอยากได้ ๓,๐๐๐ บาท นี่ล่ะคะ ฝากทุกครัวเรือน อันนี้คือที่อุบลราชธานี ที่จังหวัดอื่นดิฉันก็คิดว่าคงเหมือนกันนะคะ ช่วยเหลือผู้สูงอายุอย่างน้อย ๖๐ ปีขึ้นไป น่าจะได้เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท

อย่างถ้วนหน้า วันละ ๑๐๐ บาท พี่น้องพออยู่ได้ค่ะ เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับผู้สูงวัย สร้างความมั่นใจให้กับลูกหลานที่ไปทำงาน เพื่อแบ่งเบาภาระลูกหลาน แล้วให้ลูกหลานที่ไปทำงานได้สร้างฐานะครอบครัวของตัวเองให้มั่นคง ถ้าได้บำนาญ คนละ ๓,๐๐๐ บาท ต่อเดือน ผู้สูงอายุทั้งประเทศไทยจะดีใจมาก และมีความสุขอย่างมากค่ะท่านประธาน ขอบคุณท่านประธานค่ะ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไป ท่านนพดล ทิพยชล เชิญครับ

นายนพดล ทิพยชล (นนทบุรี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นพดล ทิพยชล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนนทบุรี เขต ๔ อำเภอปากเกร็ด เฉพาะตำบลบางพูด บ้านใหม่ ตำบลคลองเกลือ และตำบลบางตลาด จากพรรคก้าวไกลครับ วันนี้ผมขอร่วมอภิปรายรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม ของสภาผู้แทนราษฎรครับท่านประธานครับ อย่างที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้กล่าวกันมา ปัจจุบันประเทศไทยเรามีผู้สูงอายุ ๑๒ ล้านคนแล้วครับท่านประธาน เข้าสู่สังคมผู้สูงวัยแบบเต็มตัวแล้ว ดังนั้นความท้าทายที่สำคัญของประเทศเรามีทั้งความท้าทายด้านจำนวนแรงงานและความท้าทายด้านจำนวนแรงงาน และความท้าทายด้านเศรษฐกิจครับท่านประธาน จากตัวเลขสถิติปีที่ผ่านมาเป็นครั้งแรกในรอบหลายทศวรรษที่จำนวนผู้เสียชีวิตของประเทศไทยเราพุ่งสูงเกินกว่าจำนวนของเด็กที่เกิดใหม่ครับท่านประธาน ตอนนี้จำนวนประชากรของไทยเราเหลือ ๖๖ ล้านคนแล้วครับ ไม่ใช่ ๗๐ ล้านคน ที่เราอาจจะคุ้นชินกับตัวเลขนี้ ปัจจุบันเหลือแค่ ๖๖ ล้านคนแล้ว และถ้าสัดส่วนจำนวนประชากรของเรายังลดลงอย่างต่อเนื่องแบบนี้ ภายใน ๖๐ ปีครับท่านประธาน ผู้คนที่เราเดินสวนกันอยู่ทุกวันนี้จะหายไปครึ่งหนึ่ง นั่นหมายความว่าภายใน ๖๐ ปีข้างหน้า ประชากรประเทศเราจะเหลือแค่ ๓๐ ล้านคนครับท่านประธาน ตัวเลขนี้กำลังจะบ่งบอกอะไรถึงพวกเราทุกคน ตอนนี้กำลังบ่งชี้ว่าประเทศเรากำลังจะขาดแคลนแรงงานอย่างรุนแรงในอนาคตอันใกล้นี้ครับ

ถ้าหากเรายังไม่ตระหนักและหาแนวทางป้องกัน เราอาจจะได้เห็นแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศเราต้อง Import มาจากต่างชาติ เพราะการขาดแคลนคนวัยทำงานเหมือนอย่างประเทศอิตาลี หรือประเทศญี่ปุ่น ที่ประชากรส่วนใหญ่ของเขาเป็นผู้สูงอายุในอนาคตอันใกล้นี้ครับ ท่านประธานครับ ประเทศไทยเรามีประชากร ๖๖ ล้านคน ถ้าเราเอาจำนวนอายุของประชากรทั้งหมดหารด้วย ๖๖ ล้านคน อายุเฉลี่ยของประชากรของไทยเราอยู่ที่ ๔๐ ปี ส่วนประเทศอิตาลีกับประเทศญี่ปุ่นนี่อยู่ที่ประมาณ ๔๗ ปีนะครับ ถ้าเรามองไปที่ประเทศเวียดนามอายุเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๐ ปีเอง นั่นไม่แปลกใจว่าทำไมกองทุนต่างประเทศหลาย ๆ บริษัทย้ายไปตั้งฐานผลิตที่ประเทศเวียดนามครับท่านประธาน และ ๑ ในสาเหตุหลักที่ผู้คนในปัจจุบันไม่อยากมีบุตร นั่นก็คือภาระค่าใช้จ่ายครอบครัวที่ต้องดูแลผู้สูงอายุท่านประธานครับ ผมลงพื้นที่รับฟังปัญหาพี่น้องประชาชนในจังหวัดนนทบุรี เสาหลักของครอบครัว ครอบครัวหนึ่งเขาทำงานอยู่ในห้างสรรพสินค้า มีลูกเล็กวัยเรียน ๒ คน และยังมีบิดามารดาผู้สูงอายุ ที่ต้องดูแลอีกด้วยครับ ดังนั้นหากเกิดเหตุไม่คาดฝันกับผู้ที่เป็นเสาหลักของครอบครัวรายนี้ ถ้าวันใดวันหนึ่งเขาเกิดตกงานขึ้นมา ลูกทั้ง ๒ ของเขาอาจจะเสี่ยงต่อการตกหล่นจากการศึกษา และบิดามารดา ผู้สูงอายุเขาจะอยู่อย่างไรครับท่านประธาน ดังนั้นความกดดันของครอบครัวนี้ก็ตกมาอยู่ที่ผู้ที่ทำงานที่เป็นเสาหลักของครอบครัวถ้าให้เปรียบเทียบก็เหมือน Sandwich ครับท่านประธาน ด้านหนึ่งก็ถูกบีบอัดมาจากลูกเล็ก ๒ คน ที่อยู่ในวัยเรียน อีกด้านหนึ่งก็มาจากพ่อแม่เป็นผู้สูงอายุที่ต้องดูแล เชื่อไหมครับท่านประธานหลังจากที่ผมได้ร่วมพูดคุยกับครอบครัวนี้เขาบอกกับผมว่าถ้าให้ย้อนเวลากลับไปได้เขาจะไม่ขอมีบุตรเป็นอันขาดนะครับ ผมได้ฟังแล้วก็ตกใจเช่นกันครับท่านประธานดังนั้นวันนี้ผมจึงลุกขึ้นมาอภิปรายขอสนับสนุนรายงานการพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานของประชาชนฉบับนี้ ถึงเวลาที่ผู้สูงอายุจะมีความมั่นคงทางการเงินมากขึ้นกว่าเดิม ลดภาระการพึ่งพิงคนวัยทำงานเพื่อตอบโจทย์ความท้าทายของประเทศเราทางด้านประชากรแล้วก็ด้านเศรษฐกิจ สุดท้ายครับ ผมมี ๑ คำถาม อยากจะเรียนผ่านท่านประธานฝากไปถึงผู้ชี้แจงครับ ผมอยากทราบว่ามีผลสรุปการศึกษาหรือไม่นะครับ

ว่าตัวเลขที่แท้จริงเป็นจำนวนเท่าไรที่ผู้สูงอายุจะสามารถดำรงชีพอยู่ในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ได้จริง ๆ แล้วก็ทำไมในรายงานฉบับนี้ถึงสรุปมาว่าเป็น ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน ที่ผู้สูงอายุสมควรได้รับอันนี้คือเป็นคำถามที่ผมอยากฝากท่านประธานผ่านไปยังผู้ชี้แจงนะครับ คืออยากทราบตัวเลขจริง ๆ ว่าจริง ๆ มันอาจจะมากกว่า ๓,๐๐๐ บาทก็ได้ แต่ว่าดูจากสภาวะการเงินการคลังของเรามันสุดแล้วที่ ๓,๐๐๐ บาทหรือเปล่าครับ ผมขอเรียนถามแล้วก็ขอขอบคุณท่านประธานนะครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ต่อไป ท่านครูมานิตย์ สังข์พุ่ม เชิญครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเพื่อไทย ที่ต้องลุกขึ้นมาอภิปรายสนับสนุนร่วมนี้ก็ชื่นชมในประธานคณะกรรมาธิการกิจการสวัสดิการสังคมของสภาผู้แทนราษฎร คือคุณณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ พร้อมด้วยคณะกรรมาธิการทุกท่านที่ได้ตั้งใจหยิบยกเรื่องนี้เข้ามา เพราะปัญหาเรื่องนี้มันก็จะเป็นปัญหาหนักขึ้นไปเรื่อย ๆ ในวันข้างหน้าของประเทศนี้ ฉะนั้นวันนี้คณะกรรมาธิการและอนุกรรมาธิการได้ออกมาตอกย้ำ ผมอยากกราบเรียนต่อท่านประธานอย่างนี้นะครับ ว่าเรื่องนี้เราคิดกันมานานแล้วตั้งแต่ยุคของท่านอดีตนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร ผมขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ท่านได้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเป็นประเด็นต้น ๆ แล้วก็มาปรับปรุงจากที่เงินผู้สูงอายุได้รับสวัสดิการ เดือนละ ๒๐๐ บาท ในอดีตมันค่อนข้างจะน้อยนิดเดียวท่านประธานครับ ท่านเลยมาปรับเป็นขั้นบันได โดยให้เริ่มต้นจาก ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท แล้วก็ ๑,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ดังที่หลายท่านได้กล่าวมาแล้ว แล้วก็อยู่มาวันหนึ่ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร พร้อมด้วยคุณสุนัย จุลพงศธร ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน ท่านไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่แล้วในวันนี้ ท่านบอกว่าให้ช่วยทำพระราชบัญญัติเงินเดือนหรือเงินบำนาญประชาชน

ขึ้นมาหน่อยสักฉบับหนึ่งเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับผู้สูงอายุที่จะมากขึ้น วันนั้นผมก็เขียนกันเรียบร้อยแล้วครับ ลงลายมือชื่อ ถ้าจำไม่ผิดน่าจะมีชื่อท่านประธานพิเชษฐ์อยู่ด้วย ท่านหนึ่งที่ช่วยเซ็นรับรอง พ.ร.บ. ฉบับนี้ บังเอิญพอยื่นเข้าสภาได้ไม่กี่วันครับ กระแสปัญหาภายในประเทศ นี่ไม่ใช่ว่า ไปรื้อขอนหาตะเข็บนะครับท่านประธาน ก็มีการปฏิวัติรัฐประหาร มีขบวนการเยอะแยะมากมายจนเธอต้องอยู่ไม่ได้ เธอเป็นนายกรัฐมนตรีผู้หญิง เข้าใจปัญหาคนเป็นแม่ เข้าใจปัญหาผู้สูงอายุ หลังจากนั้นเป็นต้นมาก็กระท่อนกระแท่นกับเรื่องเหล่านี้แล้วก็มีพรรคการเมืองทุกพรรค ไม่ว่าจะเป็นพรรคก้าวไกล ของคุณณัฐชาที่เป็นประธานเองก็ได้เสนอเรื่องนี้เป็นโปรแกรมในการหาเสียง พรรคไทยสร้างไทยก็นำไปหาเสียง พรรคเพื่อไทยก็นำไปเสนอกับพี่น้องประชาชน ทุกคนเราเห็นด้วย แต่ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ปัญหาของบ้านนี้เมืองนี้รัฐบาลมันไม่ได้บริหารเศรษฐกิจ บริหารประเทศติดต่อกัน มันก็ทำให้มีปัญหาเศรษฐกิจเพราะมันเป็นประเทศที่ปฏิวัติ เว้นปฏิวัติ เว้นรัฐประหาร หลายคนยกตัวอย่างประเทศเยอรมัน ประเทศโน้นประเทศที่เจริญแล้ว ถามว่าทำไมเขาทำให้ได้ ถามว่าประเทศไทยเราทำไมถึงทำไม่ได้ ประเทศเขาทำได้ เพราะการเมืองเขาปะติดปะต่อ เขาสามารถเก็บเงินเก็บทอง มีรายได้ให้กับรัฐบาลเยอะแยะ ประเทศเกาหลีตั้งแต่ตีห้าพี่น้องประชาชนไปรอเสียภาษี เพราะการเมืองเขาไม่ขาดสะบั้น เมืองไทยนี้เราไม่มีรายได้ ผมเชื่อแน่ว่าทุกคน ทุกพรรคที่มานั่งอยู่ในห้องประชุมแห่งนี้อยากเห็นเรื่องนี้เกิดขึ้น โดยเฉพาะพวกเราเองวันนี้วัยขึ้นเลข ๖ ไปแล้ว แล้วเราก็สัมผัสกับผู้สูงอายุมาก วันนี้น่าสงสารท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าไม่พูดถึงผู้สูงอายุ ถ้าคนที่รับบำเหน็จรับบำนาญบางคนรับบำเหน็จ เบื้องต้นได้เป็นก้อนโต ลูกหลานมาช่วยใช้กันจนหมดแล้วก็ทอดทิ้ง คนรับบำนาญนี้ก็โชคดีไปเพราะอยู่จนตายลูกหลานยังได้มีบำนาญตกทอด แต่คนที่ไม่มีอะไรเลยท่านประธานครับ น่าสงสารมาก ท่านประธานเชื่อไหมครับ เวลาผมไปปราศรัยหรือเยี่ยมผู้สูงอายุทั้งติดเตียงและไม่ติดเตียงก็ดี ผมจะถามทรัพย์สินในบ้านก่อนว่ามีอะไรเหลืออยู่เท่าไรบ้างไหม คนไม่มีอะไรเลย ทรัพย์สินผมก็พูดไม่ออก แต่ถ้าคนที่มีท่านประธานผมบอกว่าอย่าเพิ่งรีบโอนให้ลูกหลาน อย่าโอนเด็ดขาด เพราะอะไรท่านประธานครับ

เพราะโอนไปแล้วทรัพย์สินหมด พอทรัพย์สินหมดลูกหลานเดี๋ยวนี้เริ่มปล่อยพ่อแม่ปู่ย่าตายายให้อยู่ตามลำพัง ครั้นที่จะไปอยู่บ้านเอื้ออาทร หรือบ้านพักคนชรา ก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมาก ปีหนึ่งถ้าจำไม่ผิดที่จังหวัดมหาสารคาม หรือจังหวัดอุดรธานี ก็มีการโกงกัน คอร์รัปชันกัน พวกนี้ก็ตกนรกไปแล้วนะครับ ไปคอร์รัปชันเงินให้กับผู้สูงอายุบ้านพักคนชรา แต่คนที่ไม่มีอะไรเลยวันนี้นอกจากไม่มีที่ทำกินแล้ว ไม่มีอาหารกินแล้ว ท่านประธาน โดนลูกหลานทิ้งอีก อย่างน้อยๆ มันเป็นเรื่อง Guarantee ของเงิน ๓,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นเส้นแบ่งแดนที่ทำให้คน คนหนึ่งสามารถเลี้ยงชีพอยู่ได้ภายใน ๑ เดือน นี่เป็นการคิดที่สารตั้งต้นได้ดีมากทุกพรรค ไม่ว่าจะเป็นพรรคก้าวไกล พรรคไทยสร้างไทย พรรคเพื่อไทย เพียงแต่ว่าวันนี้เราจะมาทำกันอย่างไรให้เศรษฐกิจบ้านเมืองมันเป็นไปได้ ให้มีรายได้คงคลังมากขึ้น ให้มีหลาย ๆ ส่วนที่สามารถเอาให้กับคนเฒ่าคนแก่ได้ ผมนี้ยินดีมาก แล้วขอบคุณกรรมาธิการจริง ๆ ที่เอาเรื่องนี้ขึ้นมาเป็นสารตั้งต้นอีกครั้งหนึ่ง อย่างน้อย ๆ ก็ได้เป็นเชื้อไว้ในวันข้างหน้า เพราะผู้สูงอายุเราเริ่มมาก ผมไม่อยากจะไปบอกตัวเลขครับ แต่สิ่งที่สำคัญก็คือทำอย่างไรให้บ้านเมืองนี้เดินไปด้วยกระบวนการประชาธิปไตย ให้บ้านเมืองมันคงเส้นคงวา เศรษฐกิจมันดีขึ้น วันนั้นรัฐบาลยิ่งลักษณ์พร้อมครับ ผมก็ไม่ได้มาชมเธออะไรมากมายหรอกครับ เพียงแต่มาเล่าให้ฟัง เพราะผมเป็นนักการเมืองในวันนั้น และเป็นคนทำ พ.ร.บ. เงินบำนาญประชาชนเข้าไป วันนั้นเงินคงคลังเยอะ พร้อมทุกอย่าง แต่หลังจากนั้นเป็นต้นมาในประเทศก็ดังที่เราทราบดังที่เรารู้ มันก็เป็นอย่างนี้ ผมเชื่อแน่ว่าไม่นานเกินรอผู้สูงอายุหรือคนชราจะได้รับโอกาสจากพวกเรา เนื่องจากคนเหล่านี้เราอาจจะมองว่าเขาไม่ได้เสียภาษีเป็นรายเดือน เพราะเขาไม่ได้รับราชการ แต่อย่าลืมว่าเขาเสียภาษีทุกวันครับ ตั้งแต่เขาเกิด เขาเข้าเซเว่น-อีเลฟเว่น ซื้อของเขาก็เสียภาษี VAT เขาไปซื้อของ เขาก็เสียภาษี นั่นเป็นส่วนหนึ่งที่เขาสะสมภาษีไว้ แต่ไม่เห็นเป็นรูปธรรม ฉะนั้นเขาเป็นคนไทย เมื่อเขาไม่สามารถทำงานได้น่าจะมีสิ่งที่รัฐได้ดูแลเขา เพราะเขาเป็นคนเสียภาษีมาตลอดทั้งชีวิตเหมือนกัน แต่วันนี้หลายกลุ่มอาจจะมองไม่เห็นผมเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน และคณะรัฐมนตรีชุดนี้

ได้มองเห็นเรื่องนี้ เพียงแต่ว่ารอโอกาส เพราะเราต้องยอมรับจริง ๆ ว่าวันนี้ประเทศเรานั้น รายได้ เงินคงคลังอาจจะมากแต่นำมาใช้ไม่ได้ รายได้เศรษฐกิจมันเริ่มแย่ ถ้าเศรษฐกิจดี ส่งออกดี ท่องเที่ยวคนมา เก็บภาษีได้ดี ผมเชื่อแน่ว่าวันนี้ที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม คุณณัฐชา นำมาเสนอคงไม่ผิดหลัง ท้ายที่สุดต้องขอชมเชยอีกครั้งและให้กำลังใจนะครับ เห็นน้องเขาทำงานเกี่ยวกับเรื่องสวัสดิการ เพราะว่าคุณณัฐชาก็มาจากรากหญ้า เรามาจากที่มาเหมือนกัน เราเข้าใจปัญหาความยากจน เราเข้าใจปัญหาสภาพการเป็นอยู่ของชีวิตคนจน เพราะมาจากรากฐานของคนจน เราแทบจะไม่รู้จักธนาคารเลยครับ ผมรู้จักธนาคารเมื่อตอนผมเป็นครูนี่เอง แล้วคนเฒ่าคนแก่ที่อยู่ที่บ้านเขาไม่รู้จักเลย วันนี้ท่านประธานรู้ไหมบางคนมี ๖๐๐ บาทไปเบิกเองไม่ได้ฝากให้ลูกหลานไปเบิก ยังไม่ถึงบ้านเลยครับ ลูกหลานเอามาจาก อบต. มันใช้หมด จริง ๆ ผมอยากให้ประธานกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการไปเขียนข้อสังเกตไว้ด้วยว่าเงินสวัสดิการผู้สูงอายุควรจะให้ผู้สูงอายุมาเบิกเองที่หน่วยงานที่จ่าย หรือไม่ ให้เจ้าหน้าที่นำไปให้ถึงบ้านให้ถึงมือเขาก่อน ส่วนลูกหลานจะเอาไปใช้จ่ายแทนก็สุดแล้วแต่เพราะคนเหล่านี้นั้นโอกาสอยู่บนโลกแห่งนี้ก็ไม่นานมากหรอกครับท่านประธาน ถ้าเป็นภาษาบ้านผมเขาบอกว่านุ่งผ้าถุงไม่กี่ผืนแล้วล่ะครับ ฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าพวกผมและพรรคเพื่อไทยเห็นด้วย และผมเชื่อว่าผู้แทนในสภาแห่งนี้เห็นด้วย เพียงแต่ว่าเรารอโอกาสให้บ้านนี้เมืองนี้เศรษฐกิจดี ผมยินดีที่จะนำความนี้ไปแจ้งให้กับท่านนายกรัฐมนตรีแจ้งให้กับคณะรัฐมนตรี แล้วผมเชื่อแน่ว่าท่านทราบเรื่องนี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ อีก ๔ ท่านนะครับ ท่านแรก ท่านณกร ชารีพันธ์ ท่านที่ ๒ ท่านปัญญารัตน์ นันทภูษิตานนท์ ท่านที่ ๓ ท่านเอกราช อุดมอำนวย ท่านที่ ๔ ท่านกันต์พงษ์ ประยูรศักดิ์ เชิญท่านณกร ชารีพันธ์ครับ

นายณกร ชารีพันธ์ (มุกดาหาร) : เรียนประธานสภาที่เคารพ ผม ณกร ชารีพันธ์ ผู้แทนราษฎรของพี่น้องชาวมุกดาหาร เขต ๒ นิคมคำสร้อย หนองสูง คำชะอี

ดงหลวง ครับท่านประธาน ก่อนอื่นผมขอชื่นชมคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎรทุกท่านที่มุ่งมั่นตั้งใจทำรายงานเรื่องการพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานภาคประชาชน รัฐเรามีเงินมากพอที่จะทำ เป็นการตอกย้ำว่ารัฐเรามีเงินมากพอที่จะทำสวัสดิการถ้วนหน้า ๑,๒๐๐ บาท ในปี ๒๕๖๘ ทั้งคิดว่าจะตัดงบประมาณไม่จำเป็นอย่างไรและคิดวิธีเพิ่มรายได้ที่มาของงบประมาณว่ารัฐเราสามารถทำบำนาญถ้วนหน้าได้ครับท่านประธาน ท่านประธานครับ บำนาญพื้นฐานภาคประชาชนเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่ารัฐให้ความสำคัญกับประชาชนมากน้อยแค่ไหน รัฐมีเงินมากพอเสมอที่จะตัดถนนใหม่ในทุก ๆ ปี รัฐเรามีเงินมากพอเสมอที่จะซื้อรถประจำตำแหน่งให้กับนายพลและข้าราชการระดับสูง รัฐเรามีเงินมากพอเสมอที่จะซื้อเครื่องบิน รถถังเรือดำน้ำให้กับกองทัพ รัฐเรามีเงินมากพอเสมอที่จัด Event ในทุกจังหวัดทุก ๆ ปี ที่วัดผล ความสำเร็จยากลำบากเหลือเกิน รัฐเรามีเงินมากพอเสมอครับ ที่สร้าง Mega Project ใหญ่ ๆ ในทุกพื้นที่ของประเทศไทย รัฐเรามีเงินมากพอเสมอที่จะสร้างสำนักงานใหญ่โตของหน่วยงานรัฐในทุกจังหวัด รัฐมีเงินมากพอเสมอที่จะสร้างทุกอย่างครับท่านประธาน ยกเว้นสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ ผมเป็นผู้แทนพี่น้องชาวจังหวัดมุกดาหาร ลูกหลานเราเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร ทำงานในจังหวัดชลบุรี ส่งเงินไปดูแลพี่น้องปู่ย่าตายายที่บ้าน วันนี้เรามีเงินบำนาญ วันนี้หากเราได้เงินบำนาญถ้วนหน้า ไม่ได้ช่วยแค่พ่อแม่พี่น้องที่อยู่บ้านเท่านั้น แต่ช่วยวัยหนุ่มสาวในเมืองหลวงที่ทำให้เขาเหล่านั้นตั้งตัวได้สักทีครับท่านประธาน รัฐบาลบอกให้เราวัยหนุ่มสาวมีลูกมากขึ้น แต่ท่านดูสวัสดิการของรัฐไทยสิครับท่านประธาน แค่ลำพังตัวเองก็ยังจะไม่รอดแล้ว ส่งเงินให้พ่อแม่ที่อยู่บ้านต่อให้รัฐทุ่มเทงบประมาณรณรงค์ให้คนมีลูกมากขึ้น หลายร้อยล้านก็ไม่มีทางที่วัยหนุ่มสาวอย่างเราอยากจะมีลูกมากขึ้นหรอกครับ เพราะว่าอะไรรู้ไหมครับหากรัฐยังไร้สวัสดิการไร้ซึ่งความหวังในประเทศนี้เราไม่มีทางที่อยากจะมีลูกในประเทศอย่างนี้หรอกครับ หากเราย้อนไปช่วงหาเสียงทุกพรรคเห็นตรงกันว่าบำนาญพื้นฐานประชาชน ๖๐๐ บาท หรือ ๒๐ บาทต่อวันนั้นไม่เพียงพอ ปู่ย่าตายายเราใช้ไม่พออยู่แล้วครับท่านประธาน

ทุกพรรคหาเสียงกันมาว่าจะเพิ่มบำนาญให้ภาคประชาชน เริ่มต้นตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาท ถึง ๕,๐๐๐ บาท เพื่อนสมาชิกลืมคำพูดของตัวเองไปหมดแล้วหรือครับท่านประธาน คำที่เราหาเสียงไว้กับพี่น้องประชาชน เราลืมไปหมดแล้วหรือครับ ผมว่าถึงเวลาแล้วที่สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ของเราจะสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับพี่น้องประชาชน จะส่งมอบคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับพี่น้องประชาชน จากรายงานฉบับนี้จะเห็นได้ว่าเรามีเงินมากพอที่จะสร้างสวัสดิการ ๑,๒๐๐ บาท ในปี ๒๕๖๘ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลจะมอบสิทธิขั้นพื้นฐานให้พี่น้องประชาชนสักทีครับ หากเรานิยามตรงกันว่าชาติ คือประชาชน หากประชาชนอยู่ไม่ได้ชาติเราจะเหลืออะไรครับท่านประธาน ขอบคุณมากครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านปัญญารัตน์ นันทภูษิตานนท์ เชิญครับ

นางปัญญารัตน์ นันทภูษิตานนท์ (นนทบุรี) : เรียนประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ปัญญารัตน์ นันทภูษิตานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี เขต ๒ พรรคก้าวไกล ดิฉันขออภิปรายสนับสนุนรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชนของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม ท่านประธานคะ ในฐานะที่ดิฉันเป็นผู้แทนราษฎรในพื้นที่ตำบลสวนใหญ่ ตลาดขวัญ บางกร่าง บางศรีเมือง และบางรักน้อย ขอเป็นตัวแทนของประชาชนในพื้นที่สะท้อนปัญหาของผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ มิหนำซ้ำบางคนยังต้องเลี้ยงหลานที่ลูกเอามาฝากให้ดูแลด้วยค่ะ ด้วยสภาพสังคมในปัจจุบันคนหนุ่มสาวที่เริ่มสร้างครอบครัวใหม่มีภาระค่าใช้จ่ายมากอยู่แล้ว ไม่เพียงพอต่อการดูแลพ่อแม่ให้ดีเท่าที่ควร หรือครอบครัวที่หาเช้ากินค่ำ ลำพังที่จะดูแลครอบครัวก็มีค่าใช้จ่ายมากเพียงพออยู่แล้ว ต้องดูแลพ่อแม่ด้วย ทำให้ไม่สามารถมีเงินเก็บไว้เพื่ออนาคตได้ค่ะ ทำให้ชีวิตขาดความมั่นคง ท่านประธานคะ ในรายงานฉบับนี้ของคณะกรรมาธิการได้อ้างถึงผลการศึกษาของกระทรวงการคลังร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่พบว่าค่าใช้จ่ายจำเป็นขั้นต่ำของ

ผู้สูงอายุอยู่ที่เดือนละ ๑,๕๐๐ บาท แต่จำนวนที่รัฐจัดสรรให้ในปัจจุบันคืออายุ ๖๐-๖๙ ปี ได้เดือนละแค่ ๖๐๐ บาท อายุ ๗๐-๗๙ ปีได้เดือนละ ๗๐๐ บาท ถ้าโชคดีอายุยืนถึง ๙๐ ปี ถึงจะได้เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการยังชีพในปัจจุบันอยู่ดี ดิฉันเห็นว่ารัฐบาลควรจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานบำนาญประชาชนให้เป็นลักษณะถ้วนหน้า เพื่อเป็นหลักประกันรายได้ยามชราที่มั่นคง จะช่วยลดภาระการพึ่งพิง ลดการส่งต่อความยากจนจากรุ่นสู่รุ่น ช่วยแก้ปัญหาความยากจนอย่างเป็นรูปธรรมค่ะ ดิฉันเห็นด้วยกับรายงานฉบับนี้ว่าการพัฒนาระบบบำนาญขั้นพื้นฐานประชาชนจะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจทางอ้อมผ่านการลงทุนและการใช้จ่ายของกลุ่มประชากรเกษียณอายุ ซึ่งรัฐจะได้ผลตอบแทนมาในรูปแบบภาษีต่าง ๆ ในรายงานฉบับนี้คณะกรรมาธิการได้เสนอแนวทางไว้แล้วในเบื้องต้นจากการให้หน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาชี้ให้ข้อมูลชี้แจง ทั้งการหารายได้และรูปแบบของต่างประเทศที่ได้ดำเนินการมาแล้วก็หวังว่ารัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้นำไปปรับใช้ให้ทันปีงบประมาณ ๒๕๖๘ หรือปีงบประมาณ ๒๕๖๙ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมค่ะ ดิฉันหวังว่าเพื่อนสมาชิกทุกคนจะเห็นตรงกัน เพราะตอนที่ทุกท่านเดินหาเสียงก็อยากจะยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น วันนี้ดิฉันจึงมาเชิญทุกท่านสนับสนุนเบี้ยบำนาญพื้นฐานของประชาชนที่ ๓,๐๐๐ บาท เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นค่ะ

สุดท้ายนี้ดิฉันหวังว่ารายงานฉบับนี้ไม่ควรเป็นเพียงรายงานต่อที่ประชุมแห่งนี้เท่านั้น หวังว่ารัฐบาลและคณะรัฐมนตรีจะให้ความสำคัญนำไปพิจารณาและผลักดันให้เกิดประสิทธิภาพของระบบบำนาญของประเทศไทย เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุให้ดีขึ้นกว่าเดิม ให้สมกับคำที่ว่ารัฐบาลนี้บอกว่า หาเงินได้ ใช้เงินเป็น ขอบคุณค่ะท่านประธาน

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านเอกราช อุดมอำนวย เชิญครับ

นายเอกราช อุดมอำนวย (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ ผม จอจาน เอกราช อุดมอำนวย ผู้แทนคนดอนเมือง พรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ ผมได้อ่านข้อเสนอของรายงานคณะกรรมาธิการชุดนี้ ท่านคณะอนุกรรมาธิการดูน่าดูตาแล้ว ผมมั่นใจมากว่าจะต้องมาศึกษาอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะตัวอย่างของบำนาญจากประเทศต่าง ๆ ผมอ่านแล้วทึ่งมากครับ ก็คือไม่ได้บอกแค่ว่าต้องจ่ายเท่าไร จ่ายใคร แต่บอกละเอียดไปกว่านั้น แหล่งที่มาของเงินด้วย เอาตัวอย่างจากต่างประเทศให้ดูแล้วก็เรียกหน่วยงานในประเทศมาซักไซ้ไล่เลียง ตั้งแต่กรมสรรพากร กรมศุลกากร ยันกองสลาก การสอบถามซักไซ้ไปซักไซ้มานี้ รายงานเขาสรุปมา ๖ ข้อ แหล่งรายได้ที่ต้องเอาเงินมาสำหรับทำบำนาญ ไม่ว่าจะเป็นเงินนำส่งออกจากการออกสลาก รางวัลค้างจ่ายดอกผลสัมปทาน ค่าธรรมเนียมกิจการสื่อสารโทรคมนาคม ภาษีมรดก แบบนี้เป็นต้น และยังมีรายได้ในอนาคตอีก ๙ แหล่ง ขอพูดตรง ๆ แล้วตัดประเด็นที่ไม่อ้อมค้อมในวันนี้นะครับ ก็คือว่ารายงานที่เราพิจารณาอยู่นี้เขาศึกษามาอย่างละเอียดแล้ว ผมยืนยันว่ารายงานชุดนี้เป็นมากกว่าแค่กระดาษ ไม่เปลืองคาร์บอน แต่มันจะเป็นประโยชน์อย่างไรถ้ารัฐบาลไม่เอาไปทำ อยากจะให้รัฐบาลจริงใจกับพี่น้องประชาชน และรัฐบาลยิ่งพรรคเพื่อไทยหาเสียงเอาไว้เกี่ยวกับบำนาญผู้สูงอายุ อยากจะดูหน่อยว่าท่านจะสนใจเรื่องนี้มากน้อยแค่ไหน ที่สำคัญรายงานชุดนี้เปิดเผย มีร่างแก้ไขข้อเสนอของพระราชบัญญัติ ซึ่งเก่าแก่มาก แก้ไขได้เลย ท่านนำจากเล่มนี้มายื่นต่อสภา ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกทุกคนที่อภิปรายมา ผมฟังมา ๓๐ กว่าท่านเห็นด้วยไปในแนวทางเดียวกัน ก้มดูบริบทความจริงของประเทศไทยในวันนี้ รัฐบาลพรรคเพื่อไทย บอกคิดใหญ่ ทำเป็น หาเงินเก่ง ผมก็อยากดูครับท่านประธาน เขาเขียนเสนอแนะมาในรายงานฉบับนี้ ๑๐ ปีที่ผ่านมามันไม่ได้ปรับ ปรับทีหนึ่งนี้ คณะอนุกรรมาธิการ ท่านวรรณวิภา เขียนมาเป็น ๓ ขั้นบันได ผมอ่านแล้วตกใจ ทำไมเป็นแบบนั้นล่ะครับ ทำไมไม่ขึ้นไปเลย ๓,๐๐๐ บาท ไม่ใช่มารองบประมาณปี ๒๕๗๐ ผมไม่เห็นด้วย รัฐบาลพรรคเพื่อไทยบอกคิดใหญ่ ทำเป็น หาสตางค์ได้ ๓,๐๐๐ บาท ทำเลย

งบประมาณปี ๒๕๖๘ เฉพาะงบกลางอย่างเดียวก็ ๔๐,๐๐๐ บาทแล้ว ไหนจะเรื่องแก้ระเบียบมันไม่เกินความสามารถนายกรัฐมนตรีหรอก แล้วก็รายงานเสนอแนะเขาบอกไปหมดไม่ว่าจะเป็นการเรียกคืนที่ราชพัสดุก็หวังว่าตรงนี้กรมธนารักษ์ร้อยละ ๙๑ เพื่อนำมาเป็นรายได้ แหล่งที่มาไหนอีกล่ะ กองทุนที่จะเข้ากองทุนผู้สูงอายุมากขึ้น แหล่งงบประมาณเยอะแยะในนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีเปิดดูนะครับ นอกจากนี้ผมหวังว่าการที่เราเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ พี่น้องเพื่อนสมาชิกในที่ประชุมแห่งนี้จะให้ความสำคัญในการเพิ่มเบี้ยบำนาญตรงนี้ไม่ใช่เป็นขั้นบันไดครับ แต่ปี ๒๕๖๘ ควรจะทำเลย และเราไม่ต้องรอครับ หวังว่ารัฐบาลที่กำลังหาเงินอยู่ในขณะนี้ใส่ตรงนี้ก่อน ดูแลผู้สูงอายุก่อน อย่างน้อยเส้นแบ่งรายได้ความยากจน ๓,๐๐๐ บาท หายไปปริมาณหนึ่งเลย ช่องว่างลูกหลานที่ต้องมาดูแลผู้สูงอายุลดรายจ่ายลงไปได้ นี่คือ Jigsaw ตัวสำคัญที่ผมหวังว่ารัฐบาลเศรษฐาจะไม่เพียงแค่อ่านผ่าน ๆ แต่ทำเลย เริ่มง่าย ๆ เลย ๑. ท่านดูร่างพระราชบัญญัติแก้ไขที่คณะอนุกรรมาธิการทำมาแล้ว รวบรวมเสนอมาได้เลยครับ สภาชุดนี้ยินดีพิจารณา แก้กฎหมายแล้วท่านเตรียมหาเงินเลยครับ ปี ๒๕๖๘ ผมคิดว่าถ้าท่านคิดใหญ่ทำเป็นจริงเราจะได้เห็นบำนาญ ๓,๐๐๐ บาท หวังว่าจะเป็นเช่นนั้นนะครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณมากครับ ทางสภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับ ท่านดอกเตอร์ ฮุเซน นาศิร อัล-ชารีฟ (Dr. Hussein Nasser Al-Sharif รองประธานคณะกรรมาธิการมิตรภาพรัฐสภาซาอุดีอาระเบีย-ไทย และคณะ ซึ่งกำลังเข้ามาฟังการประชุมอยู่ชั้น ๓ ซึ่งท่านเดินทางมาร่วมประชุมคณะกรรมาธิการมิตรภาพรัฐสภาไทยกับซาอุดีอาระเบียตั้งแต่ตอนเช้า แล้วท่านก็มาดูการประชุมของพวกเราในช่วงบ่ายวันนี้ ต่อไปท่านก็จะได้ไปพบกับท่านประธานวุฒิสภาต่อไป ขอต้อนรับคณะกรรมการมิตรภาพรัฐสภาซาอุดีอาระเบีย-ไทย ขอขอบคุณครับ ต่อไปขอเชิญคุณธนากิจไพบูลย์ชัย ครับ

นายธนา กิจไพบูลย์ชัย (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ธนา กิจไพบูลย์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ เขต ๓ พรรคภูมิใจไทย และในฐานะรองประธานคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม ขอร่วมอภิปรายสนับสนุนและเห็นด้วยกับรายงานฉบับนี้ครับ เรื่อง การศึกษาเพื่อการพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ผมขอชื่นชมทางคณะอนุกรรมาธิการที่ได้ทำเอกสารเล่มนี้ด้วยความละเอียดรอบคอบ และรับฟังการท้วงติงจากทางคณะกรรมาธิการทุก ๆ ท่านว่าเราไม่ควรจะไปยุ่งกับการเพิ่มพื้นฐานด้านภาษี ประเทศไทยของเรากำลังเข้าสู่ Super-Aged Society หรือสังคมผู้สูงอายุขั้นสูงสุด จำนวนผู้สูงอายุมีค่อนข้างจะมาก คือเกือบ ๑๒ ล้านท่าน ถ้าเบี้ยผู้สูงอายุเป็น ๑,๒๐๐ บาทและถ้วนหน้า จะสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้มาก เพราะในสังคมปัจจุบันผู้สูงอายุมีหลายหน้าที่ ผู้สูงอายุในต่างจังหวัดเราต้องทำ ไม่ว่าจะเป็นดูแลลูกหลาน ไม่ว่าจะเป็นทะนุบำรุงศาสนา ไม่ว่าจะเป็นช่วยเหลือสังคม เงิน ๑,๒๐๐ บาทนี้น่าจะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในอีกทางที่ดีมากครับ ในฐานะ สส. เขต เวลาผมลงพื้นที่คำถามที่ถูกถามบ่อยและมากที่สุดเวลาพบปะแม่ ๆ ป้า ๆ น้า ๆ ตามวัดตามงานต่าง ๆ เขาจะถามคำถามหนึ่งครับท่านประธาน คือเมื่อไรเงินผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้น ถ้าเขารู้ว่าสภาของเราแห่งนี้ในสมัยประชุมนี้หรือในสมัยที่พวกเราดำรงตำแหน่งครบ ๔ ปี หรือไม่ถึง หรืออาจจะมากกว่านั้น ถ้าเราช่วยกัน ช่วยกันอภิปรายและเพิ่มเป็น ๑,๒๐๐ บาท ผมว่าผู้สูงอายุจะมีความสุข และเรามาช่วยกันต้อนรับ Super-Aged Society ที่ทุก ๆ ท่าน ผู้สูงอายุจะต้องเผชิญด้วยความสุขและการใช้ชีวิตของเขาที่ง่ายขึ้น สุดท้ายนี้กระผมขอสนับสนุนรายงานฉบับนี้ แต่ผมในฐานะนักการเมืองรุ่นใหม่ ผมฟังหลาย ๆ ท่านพูดสนับสนุนผมก็ดีใจ ผมอยากให้สภาแห่งนี้อย่าเอาแต่สร้างวาทกรรมทางการเมือง หยุดโจมตีว่ายุคนั้นไม่ดี ยุคโน้นไม่ดี แต่ให้ช่วยกันอธิบายให้ชาวบ้านฟังว่าทำไมมันถึงขึ้นได้แค่นี้ การขึ้นเยอะเกินไปจะกระทบกับฐานเศรษฐกิจหรือการใช้ชีวิตของพ่อแม่พี่น้องอย่างไร การเพิ่มบำนาญโดยไม่กระทบฐานภาษีจะดีต่อพี่น้องประชาชนอย่างไร และผมมั่นใจว่าถ้าสภาของเราแห่งนี้ช่วยกันผลักดันเรื่อง Entertainment Complex

ผ่านควบคู่กันไป เราจะสามารถนำภาษีจากในส่วนนั้นมาช่วยพัฒนาประเทศได้อีกเยอะ กระผมจึงเห็นควรและสนับสนุนให้รายงานฉบับนี้เรื่องการพัฒนาบำนาญพื้นฐานประชาชนให้ทุกท่านได้เห็นผ่านและเห็นชอบด้วยกันครับ ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณเชตวัน เตือประโคน ครับ ข้ามไป ๑ ท่าน ขอเชิญคุณกันต์พงษ์ ประยูรศักดิ์ ก่อนครับ

นายกันต์พงษ์ ประยูรศักดิ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม อ.เอท กันต์พงษ์ ประยูรศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตมีนบุรี เขตสะพานสูง พรรคก้าวไกล วันนี้ขอร่วมอภิปรายเรื่องของระบบบำนาญขั้นพื้นฐาน คำว่า บำนาญ ภาษาอังกฤษเราจะเรียกว่า Pension P E N S I O N ๗ ตัวอักษรวันนี้ อ.เอท ขออนุญาตมาร่วมอภิปรายกับตัว ๗ อักษรนี้ ตัวที่ ๑ คือตัว P P ในที่นี้ อ.เอท ขอใช้คำว่า Property ซึ่งก็แปลว่า ความจน ท่านครับโลกใบนี้มีประชากรที่จนไม่ต่ำกว่า ๗๐๐ ล้านคน ซึ่ง ๗๐๐ ล้านคนนี้เขามีรายได้ต่อวันไม่ถึง ๒ ดอลลาร์หรือประมาณ ๖๐ บาท นี่คือความจนที่เกิดขึ้นบนโลกใบนี้ แล้วเราล่ะครับอยู่ตรงไหน ประเทศไทยของเราก็จนเหมือนกันมีอยู่ประมาณ ๔.๒ ล้านคนหรือประมาณ ๔ ล้านคนที่มีรายได้ต่ำกว่าประมาณ ๓,๐๐๐ บาท แล้วยังมีคนที่นับเป็น ๑๐๐,๐๐๐ คนเลยที่มีรายได้ไม่ถึงวันละ ๗๐ บาท นี่คือความชอกช้าที่ประเทศไทยของเรายังคงต้องรับกรรมอยู่ ก็อยากที่จะให้ประเทศของเราก้าวข้ามความจนไปได้สักที นี่คือประเด็นที่ ๑ ที่เราอยากจะนำเสนอ ซึ่งคนที่เป็นผู้สูงอายุที่อายุเกิน ๖๐ ปีนี้มีความจนอยู่ค่อนข้างเป็น ๑๐๐,๐๐๐ คน เพราะฉะนั้นเราควรที่จะปรับตรงนี้ได้แล้ว ตัวที่ ๒ คือตัว E E ในที่นี้ อ.เอท ขอใช้คำว่า Economy ซึ่งแปลว่าเศรษฐกิจ ถ้าเราลงทุนประมาณสัก ๔๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ในการทำระบบที่เป็นบำนาญอย่างแท้จริง เราจะมีคำว่า Fiscal Multiplier หรือตัวทวีคูณด้านการคลังประมาณ ๑.๕ เท่าหมายความว่าเราจะสร้าง GDP สร้างเม็ดเงินได้อีกประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งที่มันจะเป็นตัวเสริมเลย ถามว่ามันมาอย่างไร ๑. เลยครับ มาจากค่าใช้จ่ายที่เขาจ่ายรายวัน รายเดือน ๒. มาจากการลงทุนที่ผู้สูงอายุอาจจะนำเงินเหล่านี้ไปลงทุนได้

หรืออาจจะเป็นการซื้อประกันแบบที่เพื่อน อ.เอท ได้พูดมา มันก็สร้างโอกาสด้านการเสริม GDP ได้ นี่คือผลดีในขยับเป็นขั้นบันไดการที่จะเสริมเงินเข้าไปในสิ่งที่ถูกที่ควร ต่อมาเป็นตัว N N ในที่นี้คือ New Life ขอใช้คำว่า New Life แปลว่าชีวิตที่ดี แน่นอนเรามาตรงนี้เราต้องการเห็นอะไรไหมครับ เราต้องการเห็นคำว่า กระจายอำนาจ ลดทุนผูกขาด สวัสดิการมั่นคง ลดความเหลื่อมล้ำให้ทุกคนมีโอกาสถ้วนหน้า ชีวิตใหม่ ๆ เหล่านี้กับครอบครัวทุกครอบครัว ตั้งแต่ปู่ย่าตายายหลานเขาจะมีความสุขมากขึ้น New Life ชีวิตที่ใหม่มาแน่นอนกับระบบที่เป็นบำนาญขั้นพื้นฐานที่เราจะใช้ในอนาคตเหลืออีกไม่กี่วันนี้ ต่อมาเป็นตัว S S อ.เอท ขอใช้คำว่า Step Rising - คำว่า Step Rising แปลว่าขยับเป็นขั้นบันได เราคงจะอยู่ไม่ไหวกับ ๖๐ ปี ๖๐๐ บาท ๗๐ ปี ๗๐๐ บาท ๘๐ ปี ๘๐๐ บาท ๙๐ ปี ๑,๐๐๐ บาท เหตุการณ์แบบนี้ไม่ควรจะเกิดขึ้นในประเทศไทย เราควรจะเปลี่ยนเป็นปี ๒๕๖๘ รับ ๑,๒๐๐ บาท ปี ๒๕๖๙ รับ ๒,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๙ รับ ๒,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๗๐ รับ ๓,๐๐๐ บาท นี่คือ Step Rising ที่มันมีอภินิหารมากกว่าเยอะ ดีกว่าจะรับ ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท ๙๐๐ บาท หรือ ๑,๐๐๐ บาท นี่คือ Step Rising ที่ อ.เอท และทุกคนอยากเห็น เพราะในพื้นที่ อ.เอท เขาถามทุกวัน ต่อมาตัว I I คือ Income แปลว่ารายได้ ถ้าคนสูงอายุมีการทำ Research มากมายจากหลายมหาวิทยาลัย เขาบอกว่าถ้าเกิดท่านมีเงินเดือนก่อนเกษียณ เงินเดือนสุดท้ายสัก ๓๐,๐๐๐ บาท จะอยู่แบบชิล ๆ สบาย ๆ ควรจะมี ๑๕,๐๐๐ บาท เห็นไหมครับคือครึ่งหนึ่งของรายได้เดือนสุดท้ายของท่าน จะอยู่แบบมีความสุข แต่ประเทศไทยเราไม่ต้องเอาเคสนี้มันเกินไป เอาว่าอยู่แบบอด ๆ หน่อย อยู่แบบลำบากหน่อยก็ไม่ควรที่จะต่ำกว่า ๑,๕๐๐ บาทต่อเดือน เขาศึกษามาอย่างจริงจัง แต่ของเราท่านครับสวัสดิการตอนนี้ กับผู้สูงอายุยัง ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท ยังงง ๆ อยู่เลย เราอยู่ไหนกันครับประเทศของเรา ฝากท่านด้วยว่าเราควรที่จะมาคิดใหม่ทำใหม่กันแบบจริงจังได้แล้วอันนี้คือตัว I และตัวก่อนสุดท้าย คือตัว O O คืออะไร O คือ Open Open คือการเปิดโอกาส เราจะมีการเปิดโอกาสให้กับการเก็บภาษีใหม่ ๆ เช่น ภาษี VAT

จาก ๗ อาจจะเป็น ๑๐ ไหม ภาษีจาก Entertainment Complex ภาษีจากเรื่องของสรรพสามิตไหม เรื่องของน้ำมันไหม เรื่องของยาสูบไหม มีอีกหลาย ๆ อย่างที่เราจะเก็บได้ เมื่อสักครู่เพื่อน ๆ อ.เอทพูดมาเยอะมาก ภาษีที่เป็นเรื่องของการที่ท่านได้มาจากเรื่องของมรดกถูกไหมอันนี้ หรือภาษีการท่องเที่ยวที่เก็บจาก Visa โอกาสอีกมากมายที่ประเทศไทยยังต้องได้ในอนาคตโอกาสมาแล้ว เราควรจะฉวยโอกาสนี้ไว้ เปิดเลยครับ เปิดโอกาสให้กับการเก็บภาษีใหม่ ๆ เพื่อเอามาให้ใครครับ ให้กับพี่น้องประชาชนคนสูงอายุ และตัวสุดท้ายก็คือตัว N N ในที่นี้ อ.เอท ขอใช้คำว่า Nation แปลว่าประเทศไทย ทำไมครับท่านครับ เราไปดูการเก็บข้อมูลจาก MCGPI คำว่า GPI ในที่นี้ Global Pension Index เป็นการเก็บข้อมูลของการทำเขาเรียกว่าระบบบำนาญพื้นฐานทั่วโลก เขาเก็บ ๔๔ ประเทศ เก็บจากการได้ใช้ Index เขาดูแค่ ๓ Criteria หรือ ๓ เขาเรียกว่ารูปแบบเท่านั้นเอง ๑. คือความพอเพียงของบำนาญ ๒. คือความยั่งยืนของบำนาญ และ ๓. คือความน่าเชื่อถือของบำนาญ ทั้ง ๓ อย่างนี้ ประเทศของเราความพอเพียงได้ ๔๑ คะแนน จากเฉลี่ยเขาได้กัน ๖๓ คะแนน ความยั่งยืนเราได้ ๓๖ คะแนน เฉลี่ยเขาคือ ๕๓ คะแนน และความน่าเชื่อถือเราได้ประมาณ ๕๐ คะแนน เฉลี่ยเขาคือ ๗๒ คะแนน ท่านครับ ทั้งหมดนี้จาก ๔๔ ประเทศ เราอยู่ลำดับที่ ๔๔ คือสุดท้าย ท่านครับ คะแนน PISA หรือการเก็บคะแนนจากการใช้การศึกษานี้เราก็เกือบสุดท้ายแล้ว ตอนนี้เรามาสุดท้ายด้านการให้ Pension หรือบำนาญพื้นฐานอีก คงอยู่แบบนี้ไม่ได้นะครับ เราต้องเปลี่ยนแปลงครับ เพราะฉะนั้นสวัสดิการไม่ใช่การสงเคราะห์ ไม่ใช่จนแล้วแจก สุดท้ายนี้ อ.เอท อยากที่จะเห็น Pension ที่ไม่ใช่ Pain Point ซึ่งสวัสดิการไม่ใช่ความเจ็บปวดของประเทศไทยอีกต่อไป ขอบพระคุณท่านประธานครับ Respect

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญคุณเชตวัน เตือประโคน ครับ

นายเชตวัน เตือประโคน (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ ผม เชตวัน เตือประโคน สส. พรรคก้าวไกล จังหวัดปทุมธานี พื้นที่เทศบาลเมืองคูคต

เทศบาลเมืองลำสามแก้ว และเทศบาลเมืองลาดสวาย ท่านประธานครับ ผมขอร่วมอภิปรายนะครับ เป็นเรื่องที่ดีที่คณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคมได้มีการศึกษาได้มีการทำรายงานพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชนเล่มนี้ออกมา ผมลุกขึ้นเพื่ออภิปรายรายงานก็เพราะว่าเห็นด้วยอย่างเต็มที่ และสนับสนุนอย่างยิ่งให้มีการเสนอต่อรัฐบาลและหวังว่าจะได้เห็นฝ่ายบริหารนำรายงานนี้ไปดำเนินการต่อไป ตลอดหลายเดือนที่ผ่านมาหลังจากการเลือกตั้งวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ปี ๒๕๖๗ หลังจากที่ผมได้เป็น สส. และมีโอกาสได้เข้าไปในพื้นที่ก็พบปะเจอะเจอพี่น้องประชาชนเยอะแยะมากมาย เขาเข้ามาถามว่าเงินเดือนผู้สูงอายุ ๓,๐๐๐ บาทจะได้เมื่อไร ไม่ใช่คำถามที่มาจากผู้สูงอายุเท่านั้น แต่เป็นคำถามที่มาจากคนทุกเพศ ทุกวัย เพราะอะไรครับ ก็เพราะว่าเงินเดือนผู้สูงอายุ ๓,๐๐๐ บาทเกิดประโยชน์กับทุกคน คนแก่คนเฒ่า ๖๐ ปีขึ้นไปทุกคนรับที่ ๓,๐๐๐ บาท มีรายได้พอยังชีพ วัยรุ่นคนหนุ่มสาวได้บรรเทาเรื่องค่าใช้จ่ายในการดูแลพ่อแม่ ดูแลญาติผู้ใหญ่เอาเงินพวกนี้ไปลงทุนทำอย่างอื่น หรือเอาไปเที่ยว เอาไปเพิ่มเติมความรู้เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศรูปแบบอื่นได้อีก ท่านประธานครับ คนแก่คนเฒ่าเขาอาจจะถามว่าเงินเดือนผู้สูงอายุ ๓,๐๐๐ บาทได้ตอนไหน ขณะที่วัยรุ่นคนหนุ่มสาวเขาก็ถามเหมือนกัน เงินเดือนผู้สูงอายุ ๓,๐๐๐ บาทได้กี่โมงคำถามเหล่านี้หมายถึงอะไร มันหมายความว่า เบี้ยยังชีพที่เขาได้อยู่ตอนนี้มันไม่เพียงพอ แน่นอนครับในฐานะ สส. คนหนึ่ง เป็น สส. ที่ไม่มีรายได้ ไม่ได้ร่ำรวยมาจากไหน มีพ่อแก่แม่เฒ่าที่ต้องดูแลเหมือนกัน เช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป ผมจึงร่วมผลักดันนโยบายที่ชื่อสวัสดิการก้าวหน้าของพรรคก้าวไกลอย่างเต็มที่ เพราะรู้ว่าผมจะได้แบ่งเบาภาระตรงนี้ จะได้ดูแลพ่อแม่ตรงนี้ได้ สวัสดิการก้าวหน้าของพรรคก้าวไกลเป็นแบบไหน เงินเดือนเด็ก ๐-๖ ปี ๑,๒๐๐ บาท วัยเรียน เรียนฟรีมีรถรับส่งฟรี วัยทำงานค่าแรงขั้นต่ำ ๔๕๐ บาท ปรับทันที แล้วเพิ่มขึ้นทุกปีด้วยตามภาวะเศรษฐกิจ แล้วก็วัยผู้สูงอายุบำนาญประชาชนที่คณะกรรมาธิการศึกษามานี้ล่ะครับ นี่คือเรื่องที่เราอยากเห็น นี่คือสิ่งที่ผมพยายามผลักดันอย่างเต็มที่ แต่สุดท้ายก็ไม่เกิดขึ้น พรรคก้าวไกลเราไม่ได้ไปเป็นฝ่ายรัฐบาลบริหารประเทศ

อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องดี เป็นนิมิตหมายที่ดีที่คณะกรรมาธิการได้มีการศึกษาเรื่องนี้ออกมาและให้ความสำคัญกับเรื่องนี้โดยเฉพาะระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ขอบคุณครับ ขอบคุณที่ใช้คำว่า บำนาญพื้นฐานประชาชน เพราะหมายความว่าท่านตระหนักดี ท่านตระหนักดีว่านี่เป็นเพียงแค่ขั้นต่ำเท่านั้น เป็นเพียงพื้นฐานเท่านั้นสามารถที่จะปรับเพิ่มได้อีก ขอบคุณครับ ที่ท่านใช้ คำว่า ระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน เงินเดือนประชาชน ขอบคุณที่ท่านไม่ใช้คำว่า เบี้ยยังชีพ แบบที่ผ่าน ๆ มา เพราะคำว่าเบี้ยยังชีพฟังแล้วน่าเจ็บใจ เป็นเหมือนเพียงเศษเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ให้เจียดให้กับคนแก่เหยียบย่ำศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์นะครับ ๖๐ ปี ได้ ๖๐๐ บาท ๗๐ ปี ได้ ๗๐๐ บาท ๘๐ ปี ได้ ๘๐๐ บาท ผมเชื่อว่าไม่มีใครอยากอยู่อายุ ๙๐ ปี หรือ ๑๐๐ ปีเพื่อที่จะเอาเงิน ๑,๐๐๐ บาทแน่ ๆ ถูกไหมครับ ท่านประธานครับ แม้ในรายงานฉบับนี้ท่านอนุกรรมาธิการจะระบุว่าบำนาญผู้สูงอายุที่ศึกษามาจะเริ่มต้นในปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ที่ ๑,๒๐๐ บาทแบบถ้วนหน้าสำหรับผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปทุกคน อาจจะยังไม่ถึง ๓,๐๐๐ บาทอย่างที่นโยบายพรรคก้าวไกลเรานำเสนอ เรื่องนี้ผมไม่ได้ติดใจมากครับ ก็ถือว่าเป็นการค่อย ๆ ปรับค่อย ๆ ขยับกันไป หลังจากสิ่งที่เรียกว่า เบี้ยนั้นไม่เคยถูกปรับเลยมาหลายปี ขอบคุณคณะกรรมาธิการครับ ขอบคุณคณะอนุกรรมาธิการทุก ๆ ท่านที่ช่วยกันดูแลผู้สูงอายุของเรา สุดท้าย ผมเห็นด้วยกับที่ท่านอนุกรรมาธิการท่านหนึ่งพูดว่าประเทศไทยไม่ได้ยากจน เห็นด้วยครับ ประเทศไทยไม่ได้ยากจน ประเทศไทยเราไม่ได้ไม่มีเงิน เรามีเงินเพียงพอแต่อยู่ที่เจตจำนงของผู้บริหารของรัฐบาลว่าเงินที่มาจากภาษีของประชาชนนั้นจะถูกใช้ไปกับอะไร การใช้ไปกับ Megaproject ที่เรียกว่าสวัสดิการประชาชน สำหรับผมแล้วเป็นสิ่งที่น่าลงทุนมากกว่า Megaproject ไหน ๆ ครับ สุดท้ายฝากกรรมาธิการช่วยไปศึกษาระบบสวัสดิการอีกเรื่องหนึ่งด้วย นั่นก็คือสิ่งที่เรียกว่าอยู่ UBI หรือ Universal Basic Income เงินเดือนพื้นฐานของประชาชน ฝากกรรมาธิการทุก ๆ ท่านครับ และผมขอสนับสนุนรายงานชุดนี้ ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณเจษฎา ดนตรีเสนาะ ครับ

นายเจษฎา ดนตรีเสนาะ (ปทุมธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมเจษฎา ดนตรีเสนาะ สมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี เขต ๒ พรรคก้าวไกล คนปทุมลุ่มน้ำเจ้าพระยาครับ ขออนุญาตขอสไลด์ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายเจษฎา ดนตรีเสนาะ (ปทุมธานี) : อันนี้ผมขออภิปรายสนับสนุนรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานของประชาชนครับ ก่อนอื่นผมต้องขออนุญาตขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการ แล้วก็คณะอนุกรรมาธิการทุกท่าน รวมทั้งผู้มีส่วนร่วมในรายงานเล่มนี้ เป็นรายงานที่ดี ครบถ้วน แล้วก็กระชับสั้นในขนาด ๑๐๐ หน้าเศษ ๆ อ่านไม่นานก็จบได้ ที่ผมร่วมอภิปรายวันนี้เพราะว่าผมเห็นด้วยกับหลักการและแนวคิดของคณะอนุกรรมาธิการที่ได้ทำรายงานเล่มนี้ขึ้นมา ผู้ชี้แจงหลายท่าน รวมทั้งเพื่อนสมาชิกหลายท่านอภิปรายสนับสนุนไปในทางเดียวกัน ผมก็ได้ฟังแล้วผมก็สนับสนุนด้วยเช่นกัน แต่มีสิ่งหนึ่งที่ผมรู้สึกคัดค้าน ก็คือเรื่องเงิน ๑,๒๐๐ บาท ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้ว่าเราอยู่ในบำนาญ หรือว่าเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เมื่อปี ๒๕๓๕ ครั้งแรกด้วยเงิน ๒๐๐ บาท แล้วเราอยู่ในหลักร้อยมา ๓๒ ปีแล้ว มันนานเกินไปครับ ปี ๒๕๓๕ ทองบาทละ ๔,๓๐๐ บาท ปัจจุบันทองบาทละ ๓๔,๖๐๐ บาท มันต่างกันมหาศาล แต่ทำไมบำนาญหรือสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนมันช่างน้อยเหลือเกิน ผมจะไม่อภิปรายในรายละเอียดมาก เพราะว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไป ก็คือผมเห็นด้วยว่าประเทศไทยไม่ได้ยากจน แต่เราไม่ได้จัดสรรงบประมาณหรือทรัพยากรที่เรามีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด การจัดสรรงบประมาณนั้นไม่ได้เป็นไปเพื่อความเป็นธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อความเท่าเทียม ทั่วถึงและถ้วนหน้า ภาพสไลด์ที่ผมนำนี้ผมขับมอเตอร์ไซค์ดูเรื่องของการเผาซังข้าวในนาในเขตจังหวัดปทุมธานี ผมก็เจอคุณป้าท่านนี้กำลังปั่นจักรยาน

ในมือถือเบ็ด แล้วก็มีกระป๋องสี อยู่ด้านข้าง ผมก็เลยแวะพูดคุยกับคุณป้า คุณป้าบอกว่าอายุ ๗๐ ปี กำลังออกไปตกปลากับเก็บผักเก็บหญ้าที่สามารถหากินได้ เพราะอะไรครับ เพราะเขาบอกว่าเบี้ยผู้สูงอายุ ๗๐๐ บาทมันไม่เพียงพอ วันนี้ข้าวเสาไห้อย่างมาตรฐานถังละ ๔๐๐-๔๕๐ บาท ขึ้นมาเกือบ ๑๐๐ บาท จากเมื่อไม่กี่เดือนที่แล้วครับท่านประธาน ถามว่าราคาข้าวขึ้นดีไหม ดีครับ ถ้าเกษตรกรเป็นคนได้รับผลของการขึ้นนั้น แต่เงินรายได้อื่น ๆ มันไม่ได้ขึ้นตามไปด้วย ผมถามว่าแล้วข้าวอื่น ๆ ล่ะ ก็ได้ญาติพี่น้องคอยช่วยเหลือจุนเจือเล็ก ๆ น้อย ๆ นี่คือตัวอย่างหนึ่ง แล้วผมคิดว่ายังมีอีกมากมายในประเทศไทยที่ต้องประสบชะตากรรมเช่นเดียวกับคุณป้า หรือต้องมีชีวิตเช่นเดียวกับคุณป้า ทั้ง ๆ ที่ท่านเหล่านี้ ประชาชนเหล่านี้ ได้ทำงานหนักมาตลอดชีวิตหลายสิบปี จ่ายภาษีให้ประเทศไทย แต่นี่คือผลลัพธ์ของการเกษียณอายุของประชาชนคนไทยหรือครับ ผมอ่านรายงานเล่มสีชมพูนี้ ผมก็เลยขออนุญาตสรุปมาเป็นกราฟสามเหลี่ยมแบบนี้ ผมขออนุญาตนำไปสิ่งที่ได้มากับสิ่งที่ต้องทำก่อนครับ สิ่งที่ต้องทำอย่างแรก ก็คือการจัดสรรงบประมาณ การปฏิรูประบบภาษี การแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ เมื่อเราทำสิ่งเหล่านี้ได้แล้วก็จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจนเรื้อรัง ลดภาวะพึ่งพิง เพิ่ม GDP ลดการส่งต่อความยากจนจากรุ่นสู่รุ่น กระตุ้นระบบเศรษฐกิจ หากเราทำ ๒ อย่างนี้ได้แล้ว จะส่งผลถึงกราฟด้านบนครับท่านประธาน ก็คือสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ ลดความยากจนที่จะเกิดขึ้นจากความขัดแย้งทางการเมือง สร้างสังคมที่เฉลี่ยทุกข์ เฉลี่ยสุข แต่สิ่งเหล่านี้กราฟทั้ง ๓ ชั้นด้านบนจะไม่เกิดขึ้นเลย หากไม่มีด้านล่างสุด ด้านเล็ก ๆ แต่เป็นส่วนที่สำคัญมาก คือเจตจำนงเพื่อประชาชนเราต้องมีเจตจำนงที่จะทำเพื่อประชาชน แล้วก็การตระหนักรู้ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุก ๆ ท่านนี้ล่ะครับ วันนี้เท่าที่ผมได้ฟังอภิปรายมา ผมเห็นว่าสภาแห่งนี้มีจุดร่วมเดียวกันในจำนวนมากแล้ว เพียงแต่ว่าเราจะช่วยกันผลักดันสวัสดิการถ้วนหน้าหรือสิทธิระบบบำนาญขั้นพื้นฐานของประชาชนได้อย่างไร สิทธิบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้านี้ต้องอยากชี้แจงกับประชาชนผู้ฟังอยู่ทางบ้านอย่างนี้ว่ามันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของทุก ๆ ท่าน ทุก ๆ ท่านจะต้องช่วยกันเรียกร้องสิทธิและ

รักษาสิทธินี้ไว้ มันไม่ใช่การสงเคราะห์ มันเป็นสิทธิที่ทุกคนควรจะได้รับหลังจากทำงานหนักมาตลอดหลายสิบปี

สุดท้ายนี้มุมมองและทัศนคติของเราสามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากเราพิจารณาอยู่บนข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสังคมไทย การตระหนักรู้ของผู้แทนราษฎรทุกท่านจะนำไปสู่การสร้างระบบบำนาญขั้นพื้นฐานให้กับประชาชนจำนวน ๑๒ ล้านคน และ ๑๒ ล้านคนนี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามสังคมผู้สูงอายุที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สุดท้ายนี้ผมเห็นด้วยกับผลการศึกษา แล้วก็ขอให้คณะรัฐมนตรีนำไปพิจารณาปรับใช้เพื่อดำเนินการโดยเร็วที่สุด เพื่อสร้างสังคมแห่งการเฉลี่ยทุกข์ เฉลี่ยสุขกับประชาชนคนไทยทุกคน สุดท้ายนี้การทำงานเพื่อทดแทนภาษีที่เราได้รับคือการทำงานเพื่อประชาชนครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณพิมพ์พิชชา ชัยศุภกิจเจริญ ครับ

นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุภกิจเจริญ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุภกิจเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก เขต ๔ พรรคเพื่อไทยค่ะ ดิฉันมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่องการพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชนของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคมดังนี้

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุภกิจเจริญ (พิษณุโลก) : การสร้างระบบบำนาญให้ประชาชน คือการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศชาติค่ะ เราทุกคนควรมีสิทธิ กินอิ่มนอนหลับ ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างผาสุกและมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่เว้นแม้กระทั่งในวันที่แก่ตัวลงและในวัยชราเท่านั้น ก็ไม่ควรที่จะถูกคาดหวังให้ตรากตรำทำงานเพื่อยังชีพหรือกลายเป็นภาระเลี้ยงดูของลูกหลาน ฉะนั้นหลักประกันรายได้ยามเกษียณอย่างบำนาญจึงถือได้ว่าเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน เป็นสวัสดิการของประชาชนที่ควรจะมีสิทธิที่จะได้รับ

อย่างทั่วถึงเสมอภาคและเป็นธรรม เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอยู่ได้ไม่เป็นภาระของใคร ระบบบำนาญของไทยทุกวันนี้กลับยังไม่สามารถที่จะเป็นหลักประกันที่มั่นคงและเหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุของประเทศ กลไกบำนาญที่เป็นระบบพื้นฐานและเป็นระบบพึ่งพิงของผู้สูงอายุจำนวนมาก แต่เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังถูกจ่ายในอัตราที่น้อยจนไม่สามารถที่จะเพียงพอกับเป็นหลักประกันคุณภาพชีวิตขั้นต่ำได้ ไม่สามารถที่จะกระจายทรัพยากรไปยังผู้สูงอายุได้อย่างครอบคลุม อีกทั้งยังไม่มั่นคงในระยะยาวอีกด้วยค่ะ ขออนุญาตเปิดสไลด์นะคะ ท่ามกลางสถานการณ์ของประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย จากการสำรวจข้อมูลโดยกระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ผู้สูงอายุปัจจุบันปี ๒๕๖๕ ๑๒,๙๖๘,๓๖๒ ราย และในปี ๒๕๖๖ มีถึง ๑๓,๐๖๔,๙๒๙ ราย ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง ๓๖๖,๕๖๗ ราย ซึ่งตัวเลขผู้สูงอายุ ๑๓ ล้านท่านนี้คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ทำให้เบี้ยผู้สูงอายุกำลังเป็นประเด็นนโยบายที่ทวีความสำคัญที่ต้องเผชิญกับความท้าทายมากขึ้นในทันที ท่านประธานคะ ถ้าถามว่าเบี้ยผู้สูงอายุเพียง ๖๐๐ บาท ถึง ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน จะช่วยเหลือผู้สูงอายุให้มีชีวิตอยู่รอดได้ในแต่ละวันหรือแต่ละเดือนได้อย่างไร แค่การใช้ชีวิตในต่างจังหวัดบ้านดิฉัน เงินจำนวนนี้ไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตค่ะ ๓ วันก็ยังไม่ได้ นับประสาอะไรกับผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผู้สูงอายุจำนวนไม่น้อยถูกละเลย ปล่อยให้อยู่ตามลำพัง เพราะว่าลูกหลานมีความจำเป็นที่จะต้องไปหารายได้ในเมืองใหญ่ ทำให้หลายคนต้องพึ่งพิงเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอยู่ทุกเดือน ประกอบกับในสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยปัจจุบันต้องเผชิญกับวิกฤติทางเศรษฐกิจ ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ประชาชนต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายที่มากขึ้นในทุก ๆ วัน ซึ่งสวนทางกับรายได้ที่ค่อนข้างน้อยและต่ำลง ซ้ำยังต้องประสบกับอายุที่เพิ่มขึ้นทุกวัน เรี่ยวแรงก็ถดถอย ปล่อยให้โรครุมเร้า เหตุนี้ผู้สูงอายุจำนวนไม่น้อยต้องดิ้นรนที่จะนำสังขารของท่านออกมาประกอบอาชีพเพื่อประทังชีวิตให้รอดพ้นในแต่ละวัน เราจะเห็นปรากฏในข่าวว่าคุณยายสู้ชีวิตอายุ ๘๐ ปี ที่จังหวัดพิจิตรเข็นรถออกมาเพื่อขายของ มันเป็นภาพที่สะเทือนใจยิ่งเพื่อนำรายได้อันน้อยนิดสามารถดำรงชีวิตและมีลมหายใจต่อไปได้ในทุก ๆ วัน ดังนั้น

ดิฉันจึงขอชื่นชมและสนับสนุนต่อข้อเสนอแนะแนวทางของคณะกรรมาธิการเพื่อการแก้ไขพัฒนาระบบบำนาญขั้นพื้นฐานของประชาชนในลักษณะการจ่ายแบบถ้วนหน้าให้แก่ผู้สูงอายุที่มีสิทธิเท่ากันทุกเดือน ไม่ต้องเป็นแบบขั้นบันได นับเป็นขวัญและกำลังใจกับผู้สูงอายุ และลดความห่วงใยจากลูกหลานที่ผู้สูงอายุจะได้รับการดูแลจากรัฐบาลอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมถึงพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชนควบคู่ไปกับกองทุนการออมให้ประชาชนในวัยทำงานเริ่มเก็บออมกันมากขึ้น เพื่อที่จะได้มีเงินเลี้ยงดูตัวเองในช่วงชราภาพ นำไปพัฒนาระบบบำนาญอย่างมีคุณภาพ อย่างไรก็ตามควรจะได้รับการพิจารณาศึกษาแหล่งที่มาของงบประมาณในอนาคตที่จะนำมาดูแลพี่น้องประชาชนให้เหมาะสมและมีความยั่งยืนมากกว่านี้ รวมถึงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนวางรากฐานที่มั่นคงต่อระบบบำนาญของประเทศไทยต่อไป ท่านประธานคะ ดิฉันเชื่อมั่นว่ารัฐบาลจะหาช่องทางรายได้เพื่อนำมาเติมเต็มให้ความคุ้มครองคุณภาพชีวิตของประชาชนยามเกษียณให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น สุดท้ายนี้ดิฉันต้องขอบคุณท่านผู้สูงอายุทุกท่านที่ท่านได้สร้างบ้านแปลงเมืองมาจนถึงปัจจุบัน พวกเราในฐานะรุ่นลูก รุ่นหลาน ดิฉันในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะใช้ความพยายามในทุก ๆ วิถีทางให้สวัสดิการของผู้สูงอายุมีความมั่นคงเพียงพอในการดำรงชีวิตอย่างมั่นคงต่อไป ขอบคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับคณะสมาชิกมูลนิธิหอการค้าอเมริกัน ซึ่งประกอบด้วย นักธุรกิจจากประเทศไทย ประเทศสหรัฐอเมริกา และนักธุรกิจบริษัทระหว่างประเทศ จำนวน ๑๐๐ ท่าน ซึ่งกำลังฟังการประชุมบนสภาชั้น ๓ ของเรานะครับ ต่อไปขอเชิญคุณเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร ครับ

นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต กรุงเทพมหานคร ธนบุรี คลองสาน บางปะกอก พรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ ผมขอเริ่มการอภิปรายเกี่ยวกับบำนาญนี้ด้วยคำที่ ออสการ์ ฟิงกัลป์ โอฟลาเฮอร์ที วิลส์ ไวลด์ (Oscar Fingal O'Flahertie Wills Wilde) นักกวีชาวไอร์แลนด์ได้เคยกล่าวไว้นะว่า เมื่อตอนเด็กเขาคิดว่า

เงินเป็นสิ่งสำคัญที่สุด แต่เมื่อเขาโตแล้วเขาก็ได้ทราบว่า มันเป็นจริงเช่นนั้นจริง ๆ เงินมันเป็นสิ่งที่หลายคนมีความหมายที่แตกต่างกันครับท่านประธาน จากประสบการณ์ที่ผมเป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรมานี้ ผมได้เจอคนในสภานี้มากมายที่ร้อยพ่อพันแม่เจอคนมาร้องเรียน ฐานะแตกต่างกัน มองเงินแตกต่างกัน บางคนมองว่าการสะสมเงินคือเป้าหมายของชีวิต ยิ่งมีมากก็ยิ่งประสบความสำเร็จมาก บางคนครับ อย่างผมเองสารภาพครับท่านประธาน เงินไม่ค่อยมีหรอกครับ เพราะว่าใช้หมด ไม่เห็นค่าของเงินมันเท่าไร ก็ใช้ไปคิดว่าชีวิตมันก็คงไม่ได้เก็บหรือสำคัญอะไรกับผมมากมาย ไม่ได้คิดจะหาเพิ่มมาก เงินสำหรับบางคนมันเป็นเส้นที่เขาต้องการจริง ๆ ๑ บาทของเขา ๑๐ บาทเขากับ ๑๐ บาทของคนที่รวยมันไม่เท่ากัน เขาแค่ต้องการเงินมาใช้ในการซื้อปัจจัย ๔ ผมเป็นคนที่โชคดีมากที่คุณแม่ของผม ท่านเป็นพยาบาลทหาร สังกัดกองทัพบก ตอนนี้เกษียณอายุมีบำนาญ ทำให้ผมเองที่เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ทางอ้อมจากการที่ได้ทำตามความฝันของตัวเองในการผลิตเบียร์ หรือเป็น Guild จนมาถึงทำงานการเมืองเพื่อประชาชนทุกคน ก็ได้ประโยชน์เนื่องจากว่าผมไม่ได้มีภาระเหมือนหลาย ๆ คนในประเทศไทยที่ส่วนใหญ่กำลังเผชิญอยู่ในรุ่นเดียวกับผม เพื่อนรุ่นเดียวกับผมหลายคนอายุ ๓๐ ปี อายุ ๓๕ ปียังตั้งตัวไม่ได้เลยครับ เพราะว่าเป็นคนเดียวที่ต้องหาเลี้ยงครอบครัวถึง ๒ ชั้นด้วยกัน คือทั้งชั้นบุพการีของตนเองและชั้นบุตรของตัวเอง ซึ่งทำงานตัวเป็นเกลียวอย่างไรก็ไม่ได้ ดังนั้นผมเลยคิดว่า การมีสวัสดิการต่าง ๆ ในประเทศไทยจะแก้ปัญหานี้ได้และปลดล็อกศักยภาพคนในวัยแรงงานเช่นผมได้ มีวันหนึ่งครับท่านประธาน ผมลงพื้นที่ไปในเขตคลองสาน ซอยเชียงใหม่ ผมเจอคุณลุงคุณป้าคนหนึ่งจะเรียกว่าลุงป้าก็ไม่เชิงเรียกว่าตายายแล้วกัน ๒ ท่านนี้อาศัยอยู่เพิงริมแม่น้ำเจ้าพระยาข้างโรงแรมชื่อดังแห่งหนึ่งซึ่งคืนละ ๓๐,๐๐๐ กว่าบาท แต่เชื่อไหมว่า ๒ ท่านนี้น่าเวทนาอย่างยิ่ง ผมจะเรียกได้ว่าทั้ง ๒ ท่านเป็นผู้พิการ คุณตายังดีครับ มีบัตรผู้สูงอายุได้ ๖๐๐ บาท แล้วก็บัตรผู้พิการอีกคุณยายสภาพไม่ต่างกันเลย แต่เสียหายหนักกว่า คือเป็นคนไทยแท้ ๆ คนจังหวัดสุพรรณบุรีนี่ละครับ แต่ไม่มีบัตรประชาชน ผมก็ได้บอกทางเขต บอกทางกรมการปกครองไปหลายครั้ง

ว่าคนนี้เขาควรจะได้บัตรประชาชน เพราะเขาเป็นคนไทยจริง ๆ เพื่อจะได้รับสวัสดิการ แต่ถามว่าสวัสดิการนี้ถ้าได้รวมกันมา ๒ คน เดือนละ ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐ บาทมันจะไปพออะไรครับท่านประธาน ดังนั้นผมต้องฝากไปยังเพื่อนกรรมาธิการว่า จริง ๆ แล้วตัวเลขมันไม่ได้สำคัญเลยว่าจะ ๑,๒๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท หรือใครจะเกทับ ๓๐,๐๐๐ บาท อะไรก็ว่ากันไป ผมว่าเอาตั้งสติกันครับว่า เราต้องดูเลขที่ให้เป็นบำนาญจากขั้นพื้นฐานของค่าครองชีพที่ควรจะอยู่ได้ ซื้ออาหารอยู่รอดได้ไหมตามที่ต่าง ๆ แล้วบำนาญที่ได้มากกว่านั้นก็อาจจะเป็นบำนาญที่เป็นลักษณะ Top Up จากประกันสังคม หรืออะไรต่าง ๆ ก็ว่ากันไปแล้วแต่บุคคล แต่พื้นฐานต้องเลยเส้นเรื่องค่าครองชีพครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากพูดถึงครับ อาจจะดูล้ำไปบ้าง แต่อยากจะอภิปรายให้ท่านประธานได้ฟังว่าการที่เราให้บำนาญหรืออะไรพวกนี้ ถามว่าบำนาญมันคืออะไรครับ บำนาญมันคือเงินที่ให้กับคนที่เขาไม่สามารถทำงานได้ใช่หรือไม่ เขาแก่เกินไปที่จะทำงานเลี้ยงตัวเองได้ เราเลยให้บำนาญข้าราชการที่เกษียณเพราะอะไรครับ เขาไม่ได้ทำงานครับ บำนาญคือเงินที่ให้กับคนที่ไม่ได้ทำงานใช่ไหมครับ ผมจะเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน แนวคิดเรื่องบำนาญผู้สูงอายุอาจจะไม่เพียงพออีกต่อไปในปัจจุบันแล้ว ถ้าเราดูจากการเข้ามาของเทคโนโลยี AI Automation ที่ผมได้ยื่นญัตติแล้วสภาแห่งนี้ได้กรุณาตั้งเป็นคณะกรรมาธิการและศึกษากันอยู่นี้จะพบได้เลยว่าอีกภายใน ๑๐ ปีเท่านั้น คนที่จะหลุดออกจากการทำงานมีจำนวน ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศนี้ คนเหล่านี้ไปไหนครับ คนเหล่านี้ต้องได้บำนาญไหมครับ คนเหล่านี้จะเป็นคนที่ผมจะเรียกเสมอคือเป็นบุคคลเสมือนต้องได้รับบำนาญ เพราะว่าเขาไม่สามารถประกอบอาชีพได้แล้ว อย่าโทษเขาว่าไม่ Reskill เพราะว่า Skill ต่าง ๆ อย่างไรไม่เพียงพอกับโลกอนาคต คนเราต้องตกงานโดยสภาพอยู่แล้ว แต่คำถามสำคัญก็คือถ้ามี AI หุ่นยนต์ทำแล้ว ทำไมเราต้องทำงานครับท่านประธาน แนวคิดอย่าง UBI เงินเดือนถ้วนหน้าจึงสำคัญมาก ๆ โลกใบนี้จะไม่ศิวิไลซ์ได้เลยครับ โลกนี้สิ่งที่ไม่จำเป็นที่สุดคืออะไรครับ โลกนี้สิ่งที่ไม่จำเป็น ทำไมเราต้องสร้างมหาเศรษฐีหมื่นล้านแสนล้านให้เยอะ ๆ ครับ เราอยู่ในโลกปัจจุบันที่เศรษฐกิจ ผลิตผลของมนุษยชาติ

สูงสุดในประวัติศาสตร์ แต่กลับกันเรากลับมีคนจนเยอะสุดในประวัติศาสตร์มันเป็นไปได้อย่างไร พวกเรานักการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเรายังไม่เห็นถึงสิ่งนี้ กว่าเทคโนโลยีที่เราจะเห็นและส่งผลกระทบถึงเราจะมามันก็สายไปแล้ว ดังนั้นผมฝากเพื่อนสมาชิกและท่านประธานนะครับ เพื่อนของผมเองที่น่ารัก ณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ เรื่อง AI จะมาแย่งอาชีพเรา เราควรคิดหาวิธีทางออกนี้ให้ได้ครับ อาจจะเก็บภาษีจากการใช้ AI ใช้หุ่นยนต์มาเป็นกองทุนรองรับตรงนี้ก็ได้ เพราะวันหนึ่งบำนาญจะไม่ใช่แค่บำนาญของผู้สูงอายุ แต่มันต้องเป็นบำนาญของคนทุกคน ไม่หลีกเลี่ยงอายุ แต่เป็นสภาพการจ้างงานและทำงานครับ ท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญคุณปารมี ไวจงเจริญ ครับ

นายปารมี ไวจงเจริญ (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ดิฉัน ปารมี ไวจงเจริญ สมาชิกผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล วันนี้ดิฉันขอลุกขึ้นอภิปรายสนับสนุนรายงานผลการพิจารณาศึกษาบำนาญของคณะอนุกรรมาธิการที่มีคุณวรรณวิภา ไม้สน เป็นประธานคณะอนุกรรมาธิการ ซึ่งได้ทำการศึกษาอย่างครบถ้วนและรอบด้าน ดิฉันขออภิปรายพูดสนับสนุนเรื่องนี้ เพราะว่าเป็นเรื่องใกล้ตัวดิฉัน เนื่องจากวัยของดิฉันอีกไม่กี่ปีก็จะได้รับบำนาญแล้ว ซึ่งถ้าระบบบำนาญประเทศไทยปัจจุบันยังเป็นแบบเดิมที่เริ่มต้นที่ ๖๐๐ บาท ดิฉันก็คิดว่าดิฉันคงใช้ไม่พอ ดิฉันเป็นครูพิเศษ ไม่ได้อยู่ในระบบราชการ ไม่ได้มีสวัสดิการใด ๆ เพราะฉะนั้นดิฉันจึงเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับผลการศึกษาของคณะอนุกรรมาธิการคณะนี้ที่เราจะต้องปรับระบบบำนาญปัจจุบันให้เป็นระบบสวัสดิการถ้วนหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอเน้นย้ำขีดเส้นใต้คำว่า ถ้วนหน้า เพราะว่ามันคือพื้นฐานเดียวกับเรื่องความเสมอภาค และระบบสวัสดิการไม่ใช่สิ่งที่ประชาชนได้รับการหยิบยื่นจากรัฐ แต่เป็นสิ่งที่รัฐต้องให้ประชาชน ไม่ใช่ระบบสงเคราะห์แบบที่มีมาก่อน จากที่ดิฉันได้อ่านรายงานในเล่มนี้

ของคณะอนุกรรมาธิการ ดิฉันเห็นข้อสังเกตบางอย่างที่จะขอสรุป และนำมาอภิปรายในที่นี้สักเล็กน้อย ขอสไลด์ด้วยค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายปารมี ไวจงเจริญ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ข้อสังเกตที่ ๑ จากเล่มรายงานปัจจุบันนี้ดิฉันเห็นว่ารัฐบาลของเรายังมีระบบการจัดการดูแลเงินผู้สูงวัยเป็นแบบเชิงรับ จากรายงานการพิจารณาของคณะอนุกรรมาธิการ เราควรปรับการใช้เงินดูแลผู้สูงวัยเป็นกระบวนการเชิงรุก เนื่องจากประเทศไทยเรากำลังจะเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยเต็มรูปแบบ เราจะต้องปรับมาเป็นกระบวนการเชิงรุก ต้องให้ผู้สูงวัยมีบำนาญที่เอาไปใช้ชีวิตอย่างเพียงพอ เพื่อเน้นความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ เพื่อผู้สูงวัยจะได้มีสุขภาวะที่ดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

ข้อสังเกตที่ ๒ ดิฉันเห็นว่ากระบวนการจ่ายเงินต้องเทียบเคียงกับอัตราเงินเฟ้อ แล้วก็ค่าเงินของประเทศ เพราะว่าอัตราเงินเฟ้อของเราเพิ่มขึ้นทุกปี ตามระบบแบบเดิมที่อายุ ๙๐ ปีขึ้นไปจะได้ ๑,๐๐๐ บาทนี้มันไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ

ข้อสังเกตที่ ๓ เบี้ยผู้สูงวัยปัจจุบันที่รัฐให้เดือนละ ๖๐๐ บาท พบว่าเฉลี่ยแล้วจะมีเงินรับประทานอาหารวันละ ๒๐ บาท เอาไปเทียบกับกระทรวงศึกษาธิการที่ดิฉันทำงานในประเด็นด้านการศึกษา นักเรียนยังได้อาหารกลางวัน ๒๒-๒๖ บาท แต่เบี้ยผู้สูงวัยตกวันละ ๒๐ บาท ซึ่งน้อยมาก ไม่มีทางเพียงพอ ฉะนั้นแสดงว่าผู้สูงวัยจะต้องมีอัตราการรับประทานอาหารที่ลดลงเมื่อเทียบกับวัยเด็กและวัยหนุ่มสาว แต่วัยของผู้สูงวัยร่างกายจริง ๆ ก็จะต้องการอาหารที่มีคุณภาพและได้รับการใส่ใจมากขึ้น อันนี้มันเป็นไปไม่ได้เลย

ข้อสังเกตที่ ๔ การเพิ่มรายได้ให้ผู้สูงวัยแบบถ้วนหน้าตามข้อเสนอของคณะอนุกรรมาธิการ จะทำให้ผู้สูงวัยที่อยู่ตามต่างจังหวัดโดยเฉพาะจังหวัดที่ห่างไกลได้รับการดูแลจากรัฐ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นการส่งเสริมให้ลูกหลานไม่ทิ้งถิ่นฐานไปทำงานในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ เพราะว่าจะทำให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์

ในทางอ้อมต่อไปด้วย และยังสร้างรายได้ให้กับชุมชน เพราะว่าถ้าผู้สูงวัยในแต่ละชุมชนได้รับการดูแลที่ดีขึ้น ได้รับสวัสดิการถ้วนหน้า รายได้ก็จะหมุนกระจายไปสู่ชุมชนด้วย การเพิ่มรายได้อันนี้ ก็จะหมุนเงินเข้าสู่ชุมชนเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชน

ข้อสังเกตที่ ๕ ถ้าเราใช้ระบบบำนาญแบบถ้วนหน้าจะเป็นการลดภาระการสร้างและรับย้ายของบ้านพักคนชรา ดิฉันขอเสนอตรงนี้เพิ่มเติมสักนิดหนึ่งในเรื่องเกี่ยวกับการลดภาระการสร้างและรับย้ายของบ้านพักคนชรา โดยปัจจุบันบ้านพักคนชราของรัฐที่ให้ผู้สูงวัยได้อยู่ฟรีไม่มีค่าใช้จ่าย มีเพียง ๕ แห่งทั่วประเทศ ซึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนผู้สูงอายุที่ไร้ที่พึ่งพิง ไม่มีเงินดูแล เพราะฉะนั้นการปรับเงินบำนาญให้กับผู้สูงวัยจะช่วยทำให้รัฐลดภาระในการจัดหาสถานที่พักให้กับคนชราที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้

ข้อสังเกตที่ ๖ เรื่องการเพิ่มอัตราภาษี เรื่องนี้ดิฉันเชื่อว่าเราคุยกันได้พอพูดเรื่องการเพิ่มภาษีดิฉันเชื่อว่านักลงทุนและประชาชนทั่วไปอาจจะเกรงกลัว ไม่ว่าจะเป็นเงินภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีต่าง ๆ อันนี้เรามาออกแบบกันได้ว่าจะเพิ่มเป็นจำนวนเท่าไรการเพิ่มภาษีมันมีข้อดี เพราะว่าทำให้เรานำส่วนต่างที่เพิ่มขึ้นมาชดเชยและดูแลผู้สูงวัย อันนี้เป็นสิ่งที่ควรทำ เพราะอย่าลืมว่าผู้สูงวัยทุกคนก็เป็นพลเมืองของประเทศและจ่ายภาษีมาตลอดชีวิต เขาเลี้ยงรัฐมาก่อนรัฐก็ควรเลี้ยงเขาตอบแทนนะคะ

ข้อสังเกตที่ ๗ การแปลงทรัพย์สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของภาครัฐ เช่น ที่ดินรกร้างมาทำเป็นสินทรัพย์ อันนี้ดิฉันเห็นด้วย เพราะว่าการแปลงทรัพย์สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้นี้จะเป็นสินทรัพย์ที่เกิดรายได้เพิ่มขึ้น และนำรายได้นั้นมาเข้าสู่คนชราโดยตรง นี่เป็นข้อสังเกต ๗ ประการ ที่ดิฉันอ่านจากรายงานการศึกษาของคณะอนุกรรมาธิการคณะนี้และดิฉันเห็นด้วย และขอให้ทางภาครัฐนำผลรายงานการศึกษาของคณะอนุกรรมาธิการคณะนี้นำไปปฏิบัติ เพื่อสวัสดิการที่ดีถ้วนหน้า เพื่อความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ และคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงวัยต่อไป ขอบคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญคุณสิริลภัส กองตระการ ครับ

นางสาวสิริลภัส กองตระการ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานที่เคารพค่ะ ดิฉัน สิริลภัส กองตระการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากบางกะปิ วังทองหลาง กรุงเทพมหานคร พรรคก้าวไกลค่ะ เนื่องด้วยสถานการณ์ปัจจุบันประเทศของเราก็ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยแล้วนะคะ ในประเทศไทยของเรามีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี การจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุในปัจจุบันนี้ก็ตามเท่าที่เราได้ทราบกันดีอยู่แล้ว ๖๐ ปี ๗๐ ปี ๘๐ ปี จ่าย ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท แล้วถ้ามากกว่านั้นก็คือ ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน จากบทสรุปผู้บริหารในรายงานฉบับนี้ก็ได้แสดงให้เห็นแล้วว่างานวิจัยที่ได้อธิบายถึงเรื่องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นของประชาชนอยู่ที่ ๑,๕๐๐ บาทต่อเดือน โดยจะเห็นได้ว่าการจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุสูงสุดในปัจจุบันนี้ที่อยู่แค่ ๑,๐๐๐ บาท ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ดิฉันเคยได้อภิปรายเรื่องราวของคุณป้าคนหนึ่งในสมัยประชุมสภาครั้งที่แล้วไปแล้วว่าท่านต้องขึ้นไปกรีดยางประสบอุบัติเหตุ โดนช้างกระทืบได้รับบาดเจ็บ ในวันนี้ค่ะดิฉันอยากเล่าเรื่องราวของคุณลุงมะยมให้ได้ฟังกันค่ะ คุณลุงมะยมได้มาออกรายการ รายการหนึ่งที่ดิฉันได้ทำหน้าที่เป็นพิธีกร เมื่อปี ๒๕๖๓ คุณลุงมะยม ณ ขณะนั้นอายุ ๖๗ ปี แกมีมอเตอร์ไซค์คันเก่า ๆ คันหนึ่ง

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นางสาวสิริลภัส กองตระการ (กรุงเทพมหานคร) : แล้วก็ต้องลุยน้ำเข้าป่าไปหาลูก จากนี่ดูสภาพนะคะ ทุกครั้งที่เข้าไปหาลูกจาก สิ่งเดียวที่จะสามารถเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจของแกได้คือการไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ขอเจ้าป่าเจ้าเขาให้ปกป้องภยันตรายงูเงี้ยวเขี้ยวขอ หรือว่าการเดินเข้าป่าในนั้น แกจะได้ไปหาลูกจากมาได้ แล้วก็กลับออกมาได้อย่างปลอดภัย สิ่งเดียวที่แกเหลืออยู่ตรงนี้ก็คือมอเตอร์ไซค์คันเก่า ๆ คันหนึ่งที่เป็นเครื่องมือทำมาหากิน คุณลุงบอกว่าถ้าโดนยึดไป สุดท้ายก็คงจะต้องเดินไปขายของในช่วงเวลาที่หลาย ๆ ท่านได้ใช้ชีวิตเกษียณ ได้พักผ่อนหลังจากที่ทำงานมาเหน็ดเหนื่อยมาค่อนชีวิตแล้ว ยังมีผู้สูงอายุอีกหลายคนยังคงต้องทำงานแบบคุณลุงมะยมนี้ เพราะว่าชีวิตเราต้องกินต้องใช้ ในเขตพื้นที่เขตบางกะปิ เขตวังทองหลางของดิฉันเองเมื่อได้ลงพื้นที่ไป

ดิฉันก็เจอกับพ่อแก่แม่เฒ่า คุณพ่อ คุณแม่ คุณป้า คุณลุง คุณตา คุณยาย ที่ลูกหลานออกไปทำงานข้างนอกกันหมด ดิฉันได้ไปพูดคุยเรื่องของนโยบายสวัสดิการถ้วนหน้าของผู้สูงอายุ ท่านประธานเชื่อไหมคะว่าประโยคที่ดิฉันได้ยินบ่อยมากที่สุดคือ ดีจังเลยลูกป้าจะได้ไม่รู้สึกว่าเป็นภาระของลูกหลานลุงจะได้ไม่รู้สึกว่าเป็นภาระของลูกหลานในต่างจังหวัดพ่อแก่แม่เฒ่าหลายคนก็ต้องอยู่เลี้ยงหลานอยู่ที่บ้าน เพราะว่าลูกก็ต้องออกไปทำงานในที่ไกลใช่ไหมคะ แล้วก็ต้องทิ้งหลานมาให้ปู่ย่าตายายเลี้ยง การจ่ายเงิน ๖๐๐-๘๐๐ บาท ที่เป็นเกณฑ์ในปัจจุบันนี้ นี่คือเงินจำนวนที่เป็นความหวังของครอบครัวเขาเพราะว่ามันจะเป็นค่าข้าวสาร ค่าน้ำมัน ค่าไข่ที่จะเอามาใช้เลี้ยงชีพในครอบครัวของเขาค่ะ แต่จากข้อมูลข้างต้นที่ดิฉันได้อภิปรายไปแล้วว่าค่าใช้จ่ายนี้เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นขั้นต่ำมันอยู่ที่หลักพันบาท แต่ทุกวันนี้เราจ่ายอยู่แค่ที่หลักร้อยบาท ทำให้ผู้สูงอายุหลาย ๆ ท่านยังคงต้องทำงานไม่ได้พักผ่อน จากที่ตัวเองต้องทำงานกันมาตลอดชีวิต เพราะว่ายังมีภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้เงินในทุก ๆ วัน การจ่ายเงินบำนาญพื้นฐานของประชาชนแบบถ้วนหน้าจะทำให้มีความเสมอภาค เท่าเทียม ไม่ต้องมีเงื่อนไขของอายุมาเป็นตัวกำหนด ผู้สูงอายุทุกท่านได้รับบำนาญก็จะได้นำเงินจำนวนนี้ไปใช้จ่ายตามที่ท่านต้องการ เงินจำนวนนี้จะไปช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายให้กับคนวัยทำงานนะคะ เงินจำนวนนี้จะทำให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสใช้จ่ายในสิ่งที่เขาต้องการ ได้คืนความสบายใจให้กับหลาย ๆ ท่าน ทำให้ตัวเองไม่ต้องรู้สึกว่าเป็นภาระของลูกหลานเงินจำนวนนี้จะเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปหาหมอ เป็นค่าขนมให้หลานไปโรงเรียน เป็นค่าข้าวสาร ค่าน้ำมัน เป็นค่ากับข้าวที่จะใช้กินในบ้าน จากข้อสรุปในรายงานดิฉันก็ขอให้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณารายงานฉบับนี้และนำไปปรับใช้ เรื่องของการปรับฐานการจ่าย ปี ๒๕๖๘ ๑,๒๐๐ บาท เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท มีหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ชัดเจน เอาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยบอกแหล่งที่มาที่ไปของเงินหรือว่าการส่งเสริมการจ้างงานของผู้สูงอายุให้อย่างเป็นรูปธรรมค่ะ ในสังคมที่ผู้สูงวัยมีมากยิ่งขึ้น การมีระบบการจ่ายบำนาญพื้นฐานที่ถ้วนหน้านี้เป็นสิ่งที่รัฐควรจะต้องจัดสรรให้กับประชาชน เพราะว่าภาษีที่พวกเขา

เคยได้ทำงานจ่ายให้กับรัฐไปในวันที่พวกเขายังมีกำลังทำอยู่นั้น ควรจะต้องตอบแทนคืนมาให้กับประชาชน ดิฉันต้องขอขอบคุณคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม แล้วก็คณะอนุกรรมาธิการทุกท่านด้วยที่ทำรายงานฉบับนี้ออกมาได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์แบบ ได้รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง ระบุแหล่งที่มาของรายได้ทั้งปัจจุบันและอนาคตตามที่ท่านได้ใส่ไว้ในตารางนี้ ดิฉันต้องบอกเลยว่ารายงานนี้กึ่งสำเร็จรูปมาก ๆ เลย ถ้ารัฐบาลชุดนี้นำไปปรับใช้และทำให้เกิดขึ้นได้จริง มันจะสะท้อนให้เห็นเลยว่าท่านใส่ใจในประชาชนวัยผู้สูงอายุจริง ๆ แหล่งที่มาที่ไปของเงินมีไว้หมดแล้วในนี้ การปฏิบัติการในนี้ก็รวมอยู่ไว้หมดแล้ว ดิฉันจึงคิดว่ารายงานฉบับนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง อยากให้ทางคณะรัฐมนตรีนำไปพิจารณาแล้วปรับใช้ให้มันเกิดขึ้นได้จริง เพื่อสร้างสวัสดิการที่ดีให้กับผู้สูงอายุในประเทศของเราค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสุดท้าย ขอเชิญคุณอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด ครับ

นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ต่อรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่องการพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชนของคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร ก่อนอื่นผมต้องขออนุญาต ขีด Highlight พาดหัวข่าวตัวโต ๆ ครับว่า อนุสรณ์เห็นด้วยกับการพัฒนาระบบบำนาญพื้นฐานประชาชน ท่านประธานครับ คำว่า เงินเดือน พูดเบา ๆ ก็มีความหวัง คำว่าบำนาญได้ยินบ่อย ๆ ก็สามารถสร้างความสุขได้ เพราะบำนาญแปลว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการหรือได้รับจากการทำงานมาเป็นเวลานาน ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือนจนตลอดชีวิตเมื่อออกจากงาน โบร่ำโบราณใช้คำว่า เบี้ยบำนาญ ในเวลาต่อมาก็มีอีกหลายเบี้ยครับ เช่น เบี้ยผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพ เบี้ยคนชรา นโยบายเบี้ยผู้สูงอายุ ต้องกราบเรียนว่าพูดเมื่อไรก็โดนครับ ในช่วงของการเลือกตั้งนำเสนอนโยบาย บางพรรคบอก ๖๐๐ บาท บางพรรคบอก ๑,๒๐๐ บาท ๑,๕๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท และเป็นที่คาดเดาได้ว่าอีก ๔ ปีข้างหน้า

อาจจะได้เห็นตัวเลข ๕,๐๐๐ บาท หรือ ๑๐,๐๐๐ บาท ที่พูดอย่างนี้เพื่อจะสะท้อนว่าสังคมไทยและพรรคการเมืองที่นำมาทำนโยบายนั้นให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ จึงไม่มีใครคัดค้านหรอกครับ จะ ๖๐๐ บาท จะ ๑,๒๐๐ บาท จะ ๑,๕๐๐ บาท จะ ๓,๐๐๐ บาท อะไรที่จะเป็นประโยชน์ อะไรที่พี่น้องประชาชนจะได้รับ ทุกพรรคการเมืองร่วมด้วยช่วยกันเห็นชอบผลักดันสนับสนุนครับ แต่ปัญหาก็คือว่าเราจะจ่ายอย่างไร เราจะทำอย่างไรให้การจ่ายสวัสดิการนั้นเพียงพอ ยั่งยืน และครบถ้วน แล้วเรื่องพวกนี้ไม่ใช่ว่าเราจะมโนหรือนึกเองคิดเองได้นะครับ มีรายงานศึกษาซึ่งในรายงานนี้ก็พูดไปครบถ้วนหลายประการ แต่ถ้าเราไปดูดัชนีบำนาญโลก หรือที่เรียกว่า Global Pension Index ประจำปี ๒๕๖๖ เราพบว่าประเทศเนเธอร์แลนด์กลับมาครองตำแหน่งประเทศที่ขึ้นชื่อว่ามีระบบบำนาญดีที่สุดในโลก ก็ส่งผลให้ประเทศไอร์แลนด์จากอันดับ ๑ ตกไปเป็นอันดับที่ ๒ แล้วก็ประเทศเดนมาร์กมาเป็นอันดับที่ ๓ ประเทศไทยอยู่ตรงไหนครับ ประเทศไทยอยู่รั้งท้าย แต่ไม่ใช่เรื่องเสียหาย เพราะสถิติมีไว้ทำลาย เราอยู่สุดท้ายแล้วเราจะไม่แย่ไปกว่านี้แล้วครับ เราจะดีขึ้นในปีต่อ ๆ ไป ผมเรียนปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เราเชื่อเรื่องโครงข่ายทางสังคมที่เรียกว่า Social Safety Net ตกงานอย่าตกใจ สูงวัยไม่ต้องตื่นตระหนก เรามีโครงสร้างทางสังคมร่วมด้วยช่วยกันในการดูแลประชาชนในสังคม แต่ว่าการที่เราจะจัดสวัสดิการให้เหมาะสมเราก็ต้องไปดูเกณฑ์ของโลกว่าเขาจัดอย่างไร ทำไมเขาเป็นที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ เวลาไปดูงานพวกนี้จะเรียกว่ารัฐสวัสดิการ จะเรียกว่าโครงสร้างทางสังคมในการช่วยเหลือประชาชนผู้สูงวัยหรืออื่นใดก็ตามแต่ เขาไปดูแถบ ๆ ประเทศสแกนดิเนเวียครับ ไปดูประเทศสวีเดน ประเทศนอร์เวย์ ประเทศเดนมาร์ก ประเทศเนเธอร์แลนด์แถว ๆ นี้ เพราะประเทศเหล่านี้ถือว่าเป็นต้นแบบ ส่วนหนึ่งเขาจัดเก็บรายได้ได้สูง ภาษีสูง เวลาคนไปดูงาน ไปซื้อสินค้าที่เป็น Brand Name ระดับ High End Premium พอถอดภาษีปุ๊บถือว่าได้ราคาถูกเลย นั่นหมายความว่าเขาจัดเก็บรายได้ได้สูง จึงนำเงินที่มีมากนั้นมาจัดสวัสดิการอย่างเพียงพอ ทั่วถึง ยั่งยืน ครบถ้วนให้กับประชาชนของเขา เราไปดูว่าดัชนีชี้วัดบำนาญโลก MCGPI นั้น เขาเน้นไป ๓ เรื่อง ๓ หลักอะไรบ้าง

เรื่องที่ ๑ เขาดูเรื่องความเพียงพอ ซึ่งคำนึงถึงผลประโยชน์ที่มอบให้กับคนจนและคนมีรายได้ระดับต่าง ๆ ตลอดจนการออกแบบต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของระบบ เกษียณแล้วจะบริหารจัดการรายได้เชิงระบบอย่างไรให้เหมาะสมและเพียงพอ

เรื่องที่ ๒ เขาไปดูเรื่องความยั่งยืน ไปพิจารณาจากตัวชี้วัดที่มีอิทธิพลต่อความยั่งยืนในระยะยาว ไม่ใช่ว่าจ่ายแบบวูบวาบ จาก ๖๐๐ กระโดดไปตัวเลขสูง ๆ แล้วก็จ่ายได้ไม่นาน แล้วสุดท้ายก็ไม่ยั่งยืน

เรื่องที่ ๓ ที่เขาไปดูครับ คือเรื่องความครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็นระบบบำเหน็จบำนาญที่มีกฎระเบียบ มีความโปร่งใส มีธรรมาภิบาลตรวจสอบได้ ถามว่าแล้วประเทศไทยจะทำ ทำอย่างไร ผมมีข้อเสนอนะครับ อันดับแรก เราต้องรีดไขมัน ต้องลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นจากหลาย ๆ หน่วยงานในที่นี้จะไม่บอกว่าไปรีดตรงไหน แต่ลำพังการรีดไขมันอย่างเดียวไม่พอ ต้องสร้างกล้ามเนื้อ คือสร้างรายได้ที่เป็นรายได้ที่แท้จริง พูดง่าย ๆ ก็คือการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ที่แท้จริงเข้ามา รายได้มาจากไหน เช่นนี่อย่างไรครับ Digital Wallet เพิ่มอำนาจซื้อให้กับประชาชน รายได้จากปัจจัยภายนอกครับ เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว ส่งเสริม Soft Power ส่งเสริมการส่งออก ไปหารายได้ใหม่ เช่น ทำ Entertainment Complex รายได้จากสินค้าหรือบริการที่บั่นทอนสุขภาพ เช่น ภาษีหวาน ภาษีเค็ม หรือไปเก็บธุรกิจกิจการประเภทที่ทำให้เกิดปัญหาฝุ่นพิษ PM2.5 เก็บภาษีจากรถที่ใช้น้ำมันในอัตราที่สูงกว่า ภาษีรถที่ใช้ไฟฟ้า เป็นต้น ดังนั้น ๓ หลักที่ต้องทำครับ เพียงพอ ยั่งยืน และครบถ้วน ท่านประธานครับ ไม่มีใครขัดขวาง แต่เราจะต้องดูว่าเราจะจ่ายอย่างเพียงพอนั้นต้องทำอย่างไร ขอเป็นกำลังใจให้ผู้สูงอายุนะครับ เพราะการรอคอยที่ทรมานที่สุด คือการรอคอยเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเราเชื่อว่าเมื่อโครงสร้างพื้นฐานของเราพร้อม เราจะพัฒนาเพื่อดูแลประชาชนผู้สูงอายุและทุกวัยไปพร้อมกัน ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ คณะกรรมาธิการมีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติม เชิญครับ

นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผม ณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคก้าวไกล จากพี่น้องชาวบางบอน บางขุนเทียน ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร หลังจากได้ฟังข้อซักถาม ข้อเสนอแนะของเพื่อนสมาชิกทั้ง ๒๙ ท่าน ฟังดูทุกท่านนะครับ ไม่ต้องแนะนำเรื่องของพรรคการเมือง ไม่ต้องแนะนำว่าท่านเป็น สส. จากเขตไหน ภาคใด จะฟังได้ว่าทุกท่านนั้นล้วนแล้วแต่สนับสนุนร่างรายงานฉบับนี้ นี่คือสิ่งที่น่าภาคภูมิใจอย่างยิ่งครับท่านประธาน และเรื่องราวเหล่านี้ผมเชื่อว่าเราในฐานะผู้แทนประชาชน เป็นตัวแทนที่มาจากพี่น้องประชาชนทั้ง ๕๐๐ ท่าน ก็คงไม่ท้วงติงอะไรมากจากประเด็นซักถามต่าง ๆ เพื่อให้รายงานฉบับนี้ครบถ้วนกระบวนความครับท่านประธาน ก็ขออนุญาตให้ทางท่านประธานคณะอนุกรรมาธิการในการตอบเพื่อนสมาชิกบางท่านที่เห็นแย้ง ๑,๒๐๐ บาท บอกว่าให้เพิ่มเป็น ๓,๐๐๐ บาทเลยในทันที ก็จะให้ทางท่าน สส. วรรณวิภา ไม้สน ซึ่งได้เตรียมข้อมูลเรื่องนี้ เนื่องจากว่าเราก็มีการพิจารณาเรื่องนี้กันอยู่หลายสัปดาห์ว่าการเสนอร่างต่อสภาผู้แทนราษฎรจะมีข้อซักถามในประเด็นนี้หรือไม่

และประเด็นสุดท้ายก็อยากให้ทางท่านทีปกร ท่านอาจารย์ที่ได้มาช่วยในคณะกรรมาธิการได้ตอบในเรื่องประเด็นข้อซักถามเกี่ยวกับเรื่องของ UBI เรื่องเงินเดือน แล้วก็ในส่วนของภาษีที่เพื่อนสมาชิกท่านเท่าพิภพได้สอบถามว่าแล้วภาษีเกี่ยวกับเรื่องของระบบ AI หรือเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มาแย่งแรงงานมนุษย์ในการทำจะมีการดำเนินการเรื่องนั้นหรือไม่ เพราะว่ารายงานฉบับนี้ได้มีการพูดคุยครบถ้วน

ในส่วนที่ท่านอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาดได้พูด ก็คือรีดไขมัน เราก็นำเสนอการรีดไขมันอยู่ในเล่มนี้ สร้างกล้ามเนื้อเราก็ได้นำเสนอในการสร้างกล้ามเนื้ออยู่ในเล่มนี้ แต่เมื่อสักครู่คืออาจจะขาดตกบกพร่องในเรื่องของภาษีเกี่ยวกับเทคโนโลยี AI ต่าง ๆ เดี๋ยวให้ทางท่านอาจารย์ทีปกรได้มาตอบข้อซักถามเพื่อให้ครบถ้วนกระบวนความว่าคณะกรรมาธิการเรานั้นได้พิจารณามาอย่างรอบด้าน และในส่วนที่ขาดไม่ได้เลย เพื่อนสมาชิก

หลายท่านบอกว่าแน่นอนว่าวันนี้พร้อมแล้ว แต่ว่าเงินภาษี เงินงบประมาณแผ่นดิน จะนำมาจากไหน จะดำเนินการอย่างไร เรื่องนี้ก็เป็นข้อกังวลว่า ถ้าเกิดเรานำเสนอในสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว เป็นเรื่องรายงานที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ส่งไปปึ๊บ สิ่งต่อไปก็คือคณะรัฐมนตรีก็ต้องนำรายงานฉบับนี้ไปพิจารณา พอไปพิจารณาก็ต้องไปเปิดประเด็นข้อซักถามว่าแนวโน้มความเป็นไปได้อย่างไร ผมพบสัญญาณที่ดีจากคณะรัฐมนตรี ต้องพูดอย่างตรงไปตรงมาว่าเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาสัญญาณจากกระทรวง พม. ก็เป็นสัญญาณที่พี่น้องประชาชนผู้สูงอายุนั้นอาจจะได้ดีอกดีใจกันแน่ ๆ เพราะเป็นแนวทางที่สอดคล้องกันระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ถึงแม้ตัวเลขจะไม่ตรงกันบ้าง ถึงแม้ว่าตัวเลขจะคลาดเคลื่อนกันบ้าง แต่ผมเชื่อว่าการที่ได้ขยับจาก ๖๐๐ บาท เป็นแรงกระตุ้นที่ทำให้สังคมได้รับรู้ รับทราบโดยทั่วกันว่าเบี้ยผู้สูงอายุที่แช่แข็งดองมากว่า ๑๐ ปี จะได้ขยับเขยื้อนในปีนี้แน่ ๆ นี่คือสิ่งที่เราอยากจะนำเสนออยากจะขับเคลื่อน เพราะฉะนั้นร่างรายงานฉบับนี้จึงไม่พูดถึงในเรื่องของตัวเลข

และสุดท้ายครับท่านประธาน รายงานฉบับนี้ถ้าท่านดูในหน้าสุดท้าย เรามีการแนบร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ ซึ่งเราแก้ไขแล้วก็แนบส่งรายงานฉบับนี้ด้วย เพื่อให้คณะรัฐมนตรีได้เปิดพลิกไปดูร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุเราแก้ไขมาตราเดียวครับ คือมาตรา ๑๑ ที่พูดกัน คือถ้าเกิดท่านนำไปพิจารณาแล้วเห็นว่าเงินงบประมาณไม่มากเพิ่มเติมได้เลย วิธีการทำอย่างไร ร่างพระราชบัญญัติแนบอยู่หน้าสุดท้าย แก้ไขมาตราเดียวให้สามารถขยับได้ตามที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ นี่คือเจตนารมณ์ของคณะกรรมาธิการและขอยืนยันอีกครั้งครับ วันนี้เมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกจากพรรคไทยสร้างไทยชื่นชมว่าเล่มรายงานคณะกรรมการสีชมพูหวานแหวว ผู้สูงอายุจะได้ดีอกดีใจ วันนี้สิ่งที่ต้องการนำเสนอเพราะอยากให้เนื้อเรื่อง เนื้อหา ในรายงานฉบับนี้ไม่มีพรรคการเมืองใดเลยครับ เป็นผลงานของพวกเราทุกคนสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ เป็นผลงานจากเพื่อนสมาชิกทุกพรรคการเมืองที่อภิปรายกันในวันนี้และที่สนับสนุนกันในวันนี้ เพื่อเห็นพ้องต้องกันว่าควรจะขยับยกระดับเงินที่ภาครัฐจะสนับสนุนให้กับพี่น้องประชาชนเพียงเท่านั้นเอง

ท่านประธานครับ เพื่อให้ครบถ้วนขอเวลาอีกนิดเดียว อีก ๒ ท่านครับท่านประธาน เพื่อให้คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงในประเด็นข้อซักถาม แล้วก็จะจบรายงานฉบับนี้ ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญประธานคณะอนุกรรมาธิการครับ

นางสาววรรณวิภา ไม้สน (กรรมาธิการ) : ขอบคุณค่ะท่านประธาน วรรณวิภา ไม้สน ในฐานะประธานคณะอนุกรรมาธิการ ดิฉันขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกในทั้งหมดน่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องทำไมไม่ปรับเป็น ๑,๒๐๐ บาท เป็น ๓,๐๐๐ บาทเลย โดยเฉพาะท่านเอกราช อุดมอำนวย แล้วก็ท่านเจษฎา ดนตรีเสนาะ จะเห็นได้ว่าในรายงานฉบับนี้โดยเฉพาะหน้า ๖๙ คณะกรรมาธิการได้ระบุไว้ชัดเจนแล้วว่าในแต่ละปีของเราต้องใช้งบประมาณเท่าไร ไม่ว่าจะเป็นปีแรกที่เป็นข้อเสนอที่เราตั้งเป็นตุ๊กตาขึ้นมาเราสามารถจะอธิบายให้ท่านสมาชิกได้เข้าใจว่าเราสามารถที่จะทำบำนาญได้ทันทีในปีงบประมาณ ๒๕๖๘ โดยจากที่หลายท่านนำเสนอมาว่าเริ่มจากการรีดไขมันก่อน นั่นก็คืออาจจะเป็นด้านงบกลางหรืองบประมาณที่ซ้ำซ้อนที่เราเสนอไปในขั้นแรก และในเมื่อเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงานมาชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการ โดยเฉพาะหน่วยงานสำนักงบประมาณของรัฐสภาบอกว่า ถ้าเราแก้ระเบียบตรงนี้แล้วจะสามารถลดงบประมาณ แล้วก็เพิ่มงบได้ประมาณ ๔๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ ล้านบาทเลยทีเดียว เราก็เลยนำมาเสนอเลยว่าปีแรกเราควรปรับเป็นเท่านี้ก่อนไหม แล้วปีต่อไปนี้ก็มีตารางอีกว่าถ้าปรับเป็นอีก ๒,๐๐๐ บาท ในปี ๒๕๖๙ จนไปถึง ๓,๐๐๐ บาท ในปี ๒๕๗๐ นี้ก็สามารถทำได้ เพราะฉะนั้นถ้าเห็นว่ามีงบประมาณมากพอ ๕๔๐,๐๐๐ ล้านบาทกับประชาชน ๑๒ ล้านคนในผู้สูงอายุสามารถทำได้ทันที ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้สูงอายุของเรา ก็ไม่ได้คัดค้านอะไรถ้ารัฐบาลจะทำ

อีกอย่างหนึ่งเราถึงได้แก้กฎหมายแล้วแนบท้ายไปด้วย อย่างที่ท่านประธานได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ในข้อสุดท้ายว่า จากการที่เราควรจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุให้อย่างทั่วถึง

และเป็นธรรม ก็คือเปลี่ยนให้เป็นจ่ายไม่ต่ำกว่าเส้นห่างความยากจนที่กำหนดโดยสำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในปีก่อนจ่ายนะคะ เราได้ระบุในการแก้กฎหมายฉบับนี้ด้วย เพราะฉะนั้นการจะปรับเพิ่มบำนาญในแต่ละครั้งรัฐบาลก็จะอิงตามระเบียบข้อบังคับนี้ ตามกฎหมายฉบับนี้ก็สามารถที่จะปรับตามเส้นห่างความยากจนได้ ซึ่งปีนี้อยู่ที่ ๒,๙๙๗ บาท อย่างไรก็ขอบคุณนะคะ ท้ายที่สุดนี้ต้องขอบคุณเพื่อนสมาชิกทุกท่านที่อย่างน้อยเห็นกับความเหลื่อมล้ำ แล้วก็คิดว่าสังคมสูงวัยเราควรจะนับ ๑ ในยุคสมัยของสภาชุดที่ ๒๖ ของเราให้ผ่านกฎหมาย แล้วก็สภาพความเป็นอยู่โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่มีอยู่ปัจจุบันนี้ให้มีอนาคตที่ดียิ่งขึ้น ท้ายที่สุดเดี๋ยวทางด้านภาษี AI แล้วก็ทางด้าน UBI จะให้อาจารย์เป็นผู้ตอบต่อไป ขอบคุณค่ะท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทีปกร จิร์ฐิติกุลชัย (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตนะครับ ทีปกร จิร์ฐิติกุลชัย เลขานุการคณะอนุกรรมาธิการ ประเด็นคำถามแรกที่ถามว่าเงินโอนอยู่ UBI ทำให้คนขี้เกียจ ก็ขออนุญาตสรุปจากงานวิจัยของนักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบล นะครับ คือสรุปจากงานวิจัยเรื่องเงินโอน เรื่องสวัสดิการทั่วโลกนี้ก็พบว่าไม่มีหลักฐานที่เป็นระบบที่จะบอกได้ว่าเป็นเงินสวัสดิการของรัฐทำให้ลดแรงจูงใจของคนที่จะหางานทำ เพราะฉะนั้นเป็นมายาคติที่บอกว่าคนรับสวัสดิการจะขี้เกียจ แล้วยิ่งไปกว่านั้นเราก็ไม่มีหลักฐานด้วยว่าถ้าเราเพิ่มบำนาญพื้นฐานแล้วจะทำให้คนในวัยทำงานจะไม่ออมเงิน ขอเพิ่มเติมอีกสักเล็กน้อยแล้วกันในประเด็นที่เป็น Stereotype ว่าความเข้าใจผิดที่เกิดขึ้นกัน ก็คือที่บอกว่าเป็นภาระงบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากหน่วยงานราชการที่พยายามจะให้เหตุผลเพื่อจะไม่ให้มีบำนาญของประชาชนเพิ่มขึ้น ก็ควรจะพิจารณาในเรื่องของความมีประสิทธิภาพตามหลักเศรษฐศาสตร์ว่ามันช่วยให้มี Multiplier Effect มันช่วยคุ้มครองความยากจนได้ แล้วก็ในประเด็นเรื่องการกระจายอย่างเป็นธรรมมันสามารถใช้เป็นเครื่องมือแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างเรื่องความเหลื่อมล้ำของประเทศได้นะครับ

อีกประเด็นหนึ่ง ก็คือที่เป็นความคิดความเชื่อผิด ๆ ก็คือคนไม่จ่ายภาษีไม่สมควรจะได้รับ ก็ต้องพูดถึงหลักการพื้นฐานที่บอกว่าความเป็นธรรมตามแนวดิ่ง ก็คือคนที่มีโอกาสได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากกว่านี้ควรจะต้องจ่ายภาษีมากกว่าตามสัดส่วนเพื่อจะได้เอาเงินมาทำเป็นงบประมาณ แล้วก็ทำให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทีนี้ถึงคนทำงานจำนวนมากไม่มีรายได้ถึงเกณฑ์ต้องเสียภาษีเงินได้ แต่ทุกคนก็ร่วมจ่ายภาษีเงินออมมากมายกว่า ๑๐-๒๐ รายการอย่างน้อย แล้วก็คำถามพื้นฐาน คือคนที่เขาไม่มีโอกาสตั้งแต่เกิดนี้เราจะไม่ให้เขามีโอกาสได้รับสวัสดิการหรือ เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือที่เป็น Stereotype ความเข้าใจที่ผิดที่บอกว่าได้รับสวัสดิการแล้วคนจะขี้เกียจไม่หางานทำ อะไรต่าง ๆ นี้ จริง ๆ แล้วมันก็คือไม่จริงนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งที่สอบถามมาก็คือ เรื่องของการเก็บภาษีของทางด้าน AI โดยสรุปก็คือ ผมเคยเขียนบทความหนึ่งลองค้นหาดูก็ได้นะครับ ชื่อปัญญาประดิษฐ์แบบรู้สร้างแล้วก็ชื่อผมนะครับ มีรายละเอียดอยู่ แต่โดยสรุปอันนี้ก็คือมีข้อเสนอจากนักเศรษฐศาสตร์ที่ MIT ที่เก่งมาก ๆ ระดับเป็น Meme ในวงการเศรษฐศาสตร์เขาก็ได้เสนอเอาไว้ว่าเราควรจะต้องมีการเก็บภาษีให้เป็นธรรมระหว่างแรงงานและผู้ครอบครองปัญญาประดิษฐ์ ถ้าเรามาดูในบริบทความเป็นจริงของประเทศเราจะเห็นได้ว่าทุนใหญ่เขาใช้เทคโนโลยีเข้ามา แล้วก็ใช้วิธีปลดคนออกนะครับ เราควรที่ว่าจะทำให้สังคมมันมีความ Fair มากขึ้น การแข่งขันระหว่างแรงงานแล้วก็ปัญญาประดิษฐ์ ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถือว่าจบการอภิปรายแล้วนะครับ ขอบคุณทุกท่านนะครับ จากการที่ได้รับฟังการอภิปรายของท่านสมาชิก ซึ่งมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน คือเห็นด้วยกับรายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ และไม่มีผู้ใดคัดค้าน ดังนั้นผมจึงขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับข้อ ๘๘ เพื่อจะถามที่ประชุมว่า จะมีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นอีกหรือไม่ ถ้าหากไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบกับรายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๔ ข้อ ๑๐๕ ประกอบกับ ข้อ ๘๘ ก็จบการพิจารณารายงานนี้

ขอบคุณคณะกรรมาธิการมากครับ รายงานนี้มีประโยชน์มากครับ ต่อไปก็จะเป็นการพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๔.๒

๔.๒ รายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกและป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งคณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณาเสร็จแล้ว

ผมขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่นะครับ และขออนุญาตผู้ที่มีรายชื่อต่อไปนี้เข้าร่วมชี้แจงในที่ประชุมด้วย ซึ่งผมอนุญาตให้เข้ามาได้เลยนะครับ ๑. นายชูชัย ต. ศิริวัฒนา รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ คนที่สาม ๒. นางสาววิลลี่ อมราภรณ์ อนุกรรมาธิการ ๓. นายพงศ์ธร จันทราธิบดี ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมาธิการ ๔. นายสราวุธ เทศศิริ รองผู้อำนวยการสำนักงานควบคุมน้ำหนักยานพาหนะ กรมทางหลวง ๕. นายธงไชย ชมถนอม ผู้อำนวยการสำนักบำรุงทาง กรมทางหลวงชนบท ขอเชิญคณะกรรมาธิการและผู้เข้ามาร่วมชี้แจงครับ เชิญประธานคณะกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุก ๆ ท่าน กระผม นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการการคมนาคมขอสภาผู้แทนราษฎร ขออนุญาตที่จะนำเรียนผลการศึกษาที่ได้รับมอบหมายจากสภาผู้แทนราษฎรไปเมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปี ที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันพุธที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาแนวทางการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ ซึ่งนางสาวนิตยา มีศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ และญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาหาแนวทางแก้ไขปัญหากรณีทุจริตการตรวจสภาพรถนอกสถานที่และการเรียกรับผลประโยชน์การรับจดทะเบียนรถส่วนบุคคลของนายพิชัย แจ้งจรรยาวงศ์ พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ

และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้มีมติมอบให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมของสภาผู้แทนราษฎรได้ไปพิจารณา กระผมและคณะกรรมาธิการการคมนาคมให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มาก แล้วก็พวกเราในสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านก็ทราบข่าวมาอยู่ว่าเรื่องนี้เมื่อ ๔-๕ เดือนที่แล้วนี้เป็นเรื่องที่สร้างกระแสสังคม และเป็นเรื่องที่บุคคลทั่วประเทศให้ความสำคัญแล้วก็ติดตามเรื่องนี้อยู่ บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้ศึกษาแล้วก็ได้ทำเป็นรูปเล่ม เพื่อส่งให้กับท่านที่เคารพทั้งหลายได้ศึกษาพิจารณา ก่อนอื่นท่านประธานที่เคารพครับ ขผมต้องขอบพระคุณท่านคณะอนุกรรมาธิการของคณะกรรมาธิการการคมนาคมที่นำทีมโดยท่านอนุรัตน์ ตันบรรจง ประธานคณะอนุกรรมาธิการ ท่านพีระเดช ศิริวันสาณฑ์ รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ ท่านสุภกร ตันติไพบูลย์ธนะ รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ ท่านชูชัย ต. ศิริวัฒนา รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ ท่านทวิวงศ์ โตทวิวงศ์ เลขานุการคณะอนุกรรมาธิการ ท่านพงศ์ธร จันทราธิบดี ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมาธิการ ท่านอนุชิต เพชรกำแพง อนุกรรมาธิการ ท่านนิธิ รุ่งเจิดฟ้า อนุกรรมาธิการ ท่านอภิชาติ ไพรรุ่งเรือง อนุกรรมาธิการ นางสาววิลลี่ อมราภรณ์ อนุกรรมาธิการ นายพิชัย แจ้งจรรยาวงศ์ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมาธิการ นางสาวนิตยา มีศรี ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมาธิการ บุคคลเหล่านี้ได้ตั้งใจ แล้วก็มีความมุ่งมั่นที่ทำงานเรื่องนี้ ได้เชิญหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมาชี้แจง แล้วก็ได้บันทึกลงในรายงานการประชุมที่อยู่ตามโต๊ะท่านแล้ว แน่นอนในการทำการบันทึกหรือในการประชุมก็ดี อาจจะไม่สมบูรณ์แบบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าท่านได้ศึกษา แต่ผมเชื่อว่าคณะทำงานนั้นได้ทำกันอย่างตกผลึก แล้วก็ครบจบกระบวนความภายใน ๙๐ วัน โดยที่คณะอนุกรรมาธิการไม่ได้ขอต่อเวลา หลังจากนี้ไปในเรื่องรายละเอียดนั้น ผมก็จะได้ให้ท่านประธานคณะอนุกรรมาธิการ คือท่าน สส. อนุรัตน์ ตันบรรจง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดพะเยา และเพื่อนร่วมคณะได้ชี้แจง ในเบื้องต้นก็อยากให้ประธานคณะอนุกรรมาธิการได้ชี้แจงโครงสร้างที่กว้าง ๆ ในที่ประชุมแห่งนี้เป็นเบื้องต้น ขอขอบคุณท่านประธานครับ แล้วก็ขอเรียนเชิญท่านประธานคณะอนุกรรมาธิการครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายอนุรัตน์ ตันบรรจง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านครับ ผม อนุรัตน์ ตันบรรจง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา เขต ๒ ในฐานะประธานคณะอนุกรรมาธิการพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกและป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเราเรียกว่า ส่วย ขออนุญาตนำเรียนถึงรายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบกและป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐ โดยคณะอนุกรรมาธิการได้กำหนดกรอบการพิจารณา แบ่งเป็น ๕ ประเด็น ดังนี้

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายอนุรัตน์ ตันบรรจง (กรรมาธิการ) : ประเด็นที่ ๑ ศึกษาแนวทางการบังคับใช้และปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก

ประเด็นที่ ๒ ศึกษาสภาพปัญหาเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบจากเจ้าหน้าที่รัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมทางหลวง และข้อสังเกตในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก และข้อสังเกตอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เกิดความเป็นธรรมสามารถป้องกันการทุจริตและบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่ ๓ ศึกษาข้อมูลและแนวทางการป้องกันการทุจริต การตรวจสภาพรถนอกสถานที่ ตลอดจนศึกษาแนวทางป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากการรับจดทะเบียนส่วนบุคคล

สำหรับประเด็นที่ ๔ และประเด็นที่ ๕ คณะกรรมาธิการเห็นว่าเรื่องเป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก จึงศึกษาเพิ่มเติมอีก ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๔ ศึกษาแนวทางการเปลี่ยนยานยนต์ เครื่องยนต์สันดาปให้เป็นยานยนต์ไฟฟ้า หรือเรียกว่า EV Conversion Project

ประเด็นที่ ๕ จัดทำข้อสังเกตอื่นที่เกี่ยวข้อง อันเป็นประโยชน์ต่อการขนส่งทางบก ในส่วนต่อจะนำเสนอผลการศึกษาที่ได้นำเรียนมานี้ ในประเด็นที่ ๑ ศึกษาแนวทางการบังคับใช้และปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก ผลพิจารณาในประเด็นที่ ๑ จากการศึกษาพบว่าหน่วยงานสำคัญที่บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก ได้แก่ กรมการขนส่งทางบก กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กองบังคับการตำรวจทางหลวงมีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย ควบคุมน้ำหนักบรรทุก คืออัตราโทษการบรรทุกน้ำหนักเกินกว่ากำหนด ตาม พ.ร.บ. กรมทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๗๕/๒ ซึ่งกำหนดอัตราโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ได้บังคับใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ ซึ่งนับเป็นเวลา ๑๘ ปีมาแล้วที่ไม่ได้มีการแก้ไขอัตราโทษให้เหมาะสมกับเทคโนโลยีการบรรทุก รวมทั้งไม่สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไป กล่าวคือการกำหนดอัตราโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทไม่สามารถป้องกันการบรรทุกน้ำหนักเกินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การบรรทุกน้ำหนักเกิน ๑๐๐ กิโลกรัม หรือการบรรทุกน้ำหนักเกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม ย่อมถูกปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ตามระวางโทษดังกล่าว ส่งผลให้ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัว จึงมีการกระทำข้อผิดพลาดในการบรรทุกน้ำหนักเกินจำนวนมาก และยอมจ่ายผลประโยชน์ที่ผิดกฎหมายให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐบางรายเพื่อลดต้นทุนการขนส่ง โดยการบรรทุกน้ำหนักเกินที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ที่สำคัญในการควบคุมน้ำหนัก คือสำนักงานควบคุมน้ำหนักยานพาหนะ กรมทางหลวง หรือเราเรียกว่า สคน. ยังมีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนต่อมาเป็นข้อสังเกตที่มีทั้งหมดจำนวน ๑๑ ข้อ ซึ่งอยู่ในรายงานที่ได้แจกไปยังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วครับ ผมขอยกตัวอย่างดังนี้

๑. เสนอให้กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบทแก้ไขเพิ่มเติมคำขอท้ายวันบันทึกการจับกุมแบบ สคน. ๑/๑ โดยระบุให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบ

พฤติกรรมเพิ่มเติมของผู้ต้องหาในข้อเท็จจริงว่า ผู้ว่าจ้างขนส่ง ผู้ประกอบการขนส่ง หรือเจ้าของรถ

๒. เสนอให้กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบรรทุกน้ำหนักเกินที่กฎหมายกำหนด โดยกำหนดโทษในการเอาผิดผู้ว่าจ้างขนส่ง ผู้ประกอบการขนส่ง หรือเจ้าของรถ

๓. เสนอให้กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท และกระทรวงคมนาคม แก้ไขพระราชบัญญัติในมาตรา ๗๓/๒ โดยให้คงโทษจำคุกไว้ตามเดิม และกำหนดโทษปรับเป็นอัตราปรับก้าวหน้า ซึ่งอัตราโทษเดิมนั้นมีการแจ้งไว้คือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

๔. เสนอให้กรมทางหลวงเร่งดำเนินการสรุปผลการศึกษาความเหมาะสมในการจัดตั้งหน่วยงานควบคุมน้ำหนักยานพาหนะให้เป็นกองควบคุมน้ำหนักยานพาหนะตามกฎกระทรวง

๕. เสนอให้กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม เสนอแก้ไขอัตราโทษความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานทางหลวงตามมาตรา ๗๐ ให้สูงขึ้น

๖. เสนอให้กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคมพิจารณาจัดหาหน่วยชั่งน้ำหนักเคลื่อนที่ หรือเราเรียกว่า Spot Check ให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงและเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ซึ่งปัจจุบันนี้กรมทางหลวงมีเครื่องชั่งน้ำหนัก Spot Check อยู่จำนวน ๑๐๕ ชุด กรมทางหลวงชนบท มี Spot Check ทั้งหมด ๑๑๔ ชุด กองบังคับการตำรวจทางหลวง เดิมที่มี Spot Check อยู่ ๑๒ ชุด แต่ปัจจุบันนี้สามารถใช้งานได้เพียงแค่ ๒ ชุด

๗. เสนอให้กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคมพิจารณาอนุมัติใบอนุญาตประกอบการขนส่ง หรือไม่อนุมัติให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบการขนส่ง กรณีผู้ประกอบการขนส่งกระทำความผิดซ้ำซ้อน ซ้ำซาก หรือฝ่าฝืนกฎหมายที่เกี่ยวข้องบ่อยครั้ง เช่น การบรรทุกน้ำหนักเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด

๘. เสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมการขนส่งทางบก กองบังคับการตำรวจทางหลวงจัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจจากส่วนกลาง และจัดตั้งหน่วยชั่งน้ำหนักเคลื่อนที่ หรือ Spot Check บนสายทางหลักและสายทางรอง สายทางที่มีความเสี่ยงในการบรรทุกน้ำหนักเกิน

ประเด็นที่ ๒ ศึกษาสภาพปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบจากเจ้าหน้าที่รัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับควบคุมทางหลวงและข้อสังเกตในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรมการขนส่งทางบก รวมถึงข้อสังเกตอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เกิดความเป็นธรรม สามารถป้องกันการทุจริตและบังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ต่อไปจะเป็นผลพิจารณา จากการศึกษาพบว่าสภาพการเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบจากเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับควบคุมทางหลวงเกิดการใช้ดุลยพินิจในการทุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บางราย นอกจากนี้ยังประสบปัญหาในการสอบสวนขยายผลเพื่อดำเนินคดีได้ยาก เนื่องจากมีสาเหตุอันประกอบไปด้วย ดังนี้

สาเหตุที่ ๑ เกิดจากความสมัครใจของผู้ให้และผู้รับ โดยการให้ประโยชน์จะเริ่มตั้งแต่การให้หรือการเรียกรับผลประโยชน์เพื่อแลกกับการอำนวยความสะดวกเท่านั้นไปจนถึงการให้ผลประโยชน์เพื่อแลกกับการไม่ต้องถูกดำเนินคดีหากกระทำความผิด

สาเหตุที่ ๒ เป็นการกระทำความผิดร่วมกันทั้งผู้ให้สินบนและผู้รับสินบนโดยบุคคลทั้งสองฝ่ายต่างให้รับผลประโยชน์จากการกระทำ

สาเหตุที่ ๓ ผู้กระทำความผิดเป็นผู้มีอิทธิพล จึงไม่มีใครกล้าแสดงตนในการจับกุมและขยายผลในการดำเนินคดี

สาเหตุที่ ๔ คือสาเหตุสุดท้ายครับท่านประธาน ตรวจสอบเส้นทางการเงินนั้นยาก เนื่องจากส่วนใหญ่จะใช้เงินสดหรือใช้บัญชีม้าในการโอนรับผลประโยชน์

ซึ่งในประเด็นนี้มีข้อสังเกตจำนวน ๕ ข้อที่จะเสนอต่อรัฐสภาแห่งนี้

๑. เสนอให้คณะรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมจัดสรรงบประมาณให้แก่กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท เพื่อจัดซื้อระบบอิเล็กทรอนิกส์ตรวจวัดน้ำหนักรถบรรทุกขณะรถวิ่ง เรียกว่า Weight In Motion หรือระบบ WIM สนับสนุนทุกรูปแบบปัจจุบันถนนในประเทศไทยมีระยะทางกว่า ๗๐๐,๐๐๐ กิโลเมตร โดยกรมทางหลวงมีระบบ WIM จำนวนทั้งสิ้น ๑๘๒ แห่ง กรมทางหลวงชนบทมีระบบ WIM ทั้งสิ้น ๑๘ แห่ง หากต้องการติดตั้งระบบ WIM ทุกช่องจราจรพร้อมอุปกรณ์ควบคุมทั้งประเทศ กรมทางหลวงจะต้องขอการจัดสรรงบประมาณอยู่ ๒๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท

๒. เสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับควบคุมถนนทางหลวง ไม่ว่าจะเป็นทางหลวงชนบท กรมทางหลวง กองบังคับการตำรวจทางหลวง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำบันทึกความเข้าใจ หรือเราเรียกว่า MOU เพื่อบูรณาการความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายกรณีบรรทุกน้ำหนักเกินที่กฎหมายกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. เสนอให้กรมการขนส่งทางบก โดยคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๒ (๖) แก้ไขโดยเพิ่มหลักเกณฑ์รายละเอียดในการแจ้งน้ำหนักบรรทุกเพิ่มเติม นอกจากใบกำกับการขนส่งแล้วกำหนดให้มี ๑. ใบรับรองการชั่งน้ำหนักบรรทุกตั้งแต่ต้นทาง ๒. ขอความร่วมมือให้มีป้ายระบุแจ้งน้ำหนักบรรทุกสุทธิขณะรถวิ่งบนทางหลวง โดยให้ติดในตำแหน่งข้างรถที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้การชั่งและระบุน้ำหนักควรใช้เครื่องชั่งที่ได้รับมาตรฐานการตรวจสอบจากสำนักงานชั่งตวงวัด กระทรวงพาณิชย์

๔. เสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแหล่งต้นทางสิ่งของบรรทุก เช่น การท่าเรือแห่งประเทศไทย นิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมไปถึงโรงงานอุตสาหกรรม จัดหาเครื่องชั่งที่ได้มาตรฐานตรวจสอบจากสำนักงานกลางชั่งตวงวัด กรมการค้าภายใน

๕. เสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดตั้งคณะทำงาน เพื่ออบรมความรู้ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นถนนที่อยู่ในการดูแลของ อบจ. องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล รวมไปถึงเทศบาลต่าง ๆ

ขออนุญาตท่านประธานครับ จากการศึกษาเรื่องน้ำหนักบรรทุก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราน่าจะได้ยินจากสื่อนะครับ เป็นเวลามาทุกยุคทุกสมัยในเรื่องของน้ำหนักบรรทุกเกินตามที่กฎหมายได้กำหนด ผมขออธิบายหลังจากที่ได้แจ้งผลรายงานดังกล่าว ปัจจุบันถนนในประเทศไทยเรามีพื้นที่กว่า ๗๐๐,๐๐๐ กว่ากิโลเมตร แต่อยู่ในการดูแลและคุ้มครองของกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบท ๒ หน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานหลักที่มีด่านตาชั่งและมีตาชั่งที่เราเรียกว่า Spot Check รวมถึงมีระบบที่ทันสมัยที่สุด ณ เวลานี้ก็คือระบบ Weight In Motion ซึ่งระบบ Weight In Motion นี้จะเป็นตาชั่งที่ถูกฝังไว้ในผิวถนน เมื่อเวลารถวิ่งจะสามารถตรวจจับน้ำหนักได้ทันทีว่ารถบรรทุกที่วิ่งนั้นเกินหรือไม่ แต่วันนี้ครับท่านประธาน จุดอ่อนของตาชั่งที่เราเรียกว่า Weight In Motion หรือเรียกว่า WIM นี้มันมีจุดอ่อน คือปัจจุบันนี้มันไม่ได้ติดตั้งทุกช่องจราจรของถนนบนทางหลวง ซึ่งปัจจุบันนี้กรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบทได้หารือกัน และเร่งขอจัดสรรงบประมาณเพื่อติดตั้งระบบ WIM ถ้าเราได้มีการติดตั้งระบบ WIM นั้นสำเร็จเราจะสามารถทำงานจับผู้บรรทุกน้ำหนักเกินได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้ารัฐบาลส่งเสริมงบประมาณลงไปแล้วถามว่าปัญหามันจบไหมครับ คณะอนุกรรมาธิการเราก็ต้องเรียนว่า มันไม่จบครับ เนื่องจากถนนที่อยู่ในการดูแลส่วนใหญ่เลยกว่า ๖๐๐,๐๐๐ กิโลเมตรนั้น เป็นถนนที่อยู่ในการดูแลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล ซึ่งผมอยากจะฝากไปยังกระทรวงมหาดไทยให้จัดสรรงบประมาณ แล้วให้คนจากกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบทเป็นผู้บูรณาการให้ความรู้แก่ อปท. ต่าง ๆ ที่มีถนนอยู่ในการดูแลของท่าน วันนี้เมื่อประมาณ ๔-๕ เดือนที่แล้ว เราได้ยินข่าวเรื่องของกำนันนกก็ดี ผมได้ดูข่าวผมก็เข้าใจว่ากำนันนกตอนนี้เป็นผู้ที่ถูกดำเนินคดีอยู่ เป็นคดีที่มีการยิงกันในบ้านของตัวเอง แล้วยิงใคร ยิงเจ้าหน้าที่ตำรวจครับท่านประธาน ก็ได้สืบเสาะไปหากำนันนกว่ากำนันนกนั้นได้ทำอาชีพอะไร ปรากฏว่าเป็นอาชีพรับเหมาก่อสร้าง ผู้สื่อข่าวรวมถึงสื่อทาง Social ก็ได้ไปถ่ายรูปในรถบรรทุกที่กำนักนกใช้ในการประกอบกิจกรรม จึงเกิดคำว่าส่วยสติกเกอร์ขึ้น ถ้าถามผมแล้วแน่นอนครับ ปัจจุบันนี้รถบรรทุกน้ำหนักเกินได้วิ่ง

ในสายทางรองนี้กว่า ๖๐๐,๐๐๐ กิโลเมตร โดยปราศจากผู้จับกุม ถ้าวันนี้เราถามว่าใครคือผู้จับกุม ก็ต้องบอกกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านว่า ตำรวจมีหน้าที่ไปจับกุมครับท่านประธาน แต่ด้วยความที่ว่าตำรวจไม่มีอุปกรณ์ในการจับกุม ไม่ว่าจะเป็นเครื่องชั่งแบบ Spot Check ไม่มีเลย แล้วตำรวจทางหลวงรับผิดชอบก็ไม่มี Spot Check เพียงพอ ปัจจุบันนี้ทั้งประเทศเหลือแค่ ๒ เครื่อง เท่ากับว่ามีหน่วยจับได้แค่ ๒ หน่วย ผมจึงได้ศึกษาพร้อมกับคณะอนุกรรมาธิการเรา อยากจะบอกไปยังท่านประธานสภาว่า จริง ๆ แล้ววันนี้ถ้าจะแก้ไขให้ได้จริงจังเราต้องทำการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่น ต้องให้อำนาจการจับกุมผู้กระทำความผิดอย่างเป็นรูปธรรมและให้เครื่องมือเขาในการจับกุม ซึ่งตรงจุดนี้ผมเชื่อว่าการจับกุมรถบรรทุกน้ำหนักเกินในครั้งนี้เรามีการเพิ่มโทษในมาตรา ๗๓/๒ จากเดิมปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน เราได้มีการเพิ่มโทษ โดยจะเพิ่มโทษในพระราชบัญญัติของกรมทาง ขอสไลด์หน้าที่เป็นอัตราปรับแบบก้าวหน้า การเพิ่มโทษนั้นเพิ่มโทษเป็นการคงกฎหมาย โทษทางอาญายังคงไว้เหมือนเดิม ขอสไลด์ที่เป็นตารางนะครับ ที่เป็นเบี้ยปรับ ก็คือเกิน ๑ กิโลกรัมก็ถือว่ากระทำความผิดครับ เราจะเห็นได้ว่าการปรับนั้นตั้งแต่ ๑ กิโลกรัม จนถึง ๕๐๐ กิโลกรัม มีอัตราปรับอยู่ ๑,๐๐๐ บาท จนมีการปรับสูงสุดไปที่ ๕๐ ตัน ๕๐ ตันนั้นจะมีเบี้ยปรับอยู่ทั้งหมด ๕๖๐,๐๐๐ บาท และทุก ๆ ๑ ตันจะมีค่าปรับหลังจากนี้ตันละ ๑๒,๐๐๐ บาท ผมได้ถามหน่วยงาน โดยเฉพาะหน่วยงาน สคน. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่จับกุมรถบรรทุกน้ำหนักเกิน ก็ได้รายงานมาว่าเคยจับน้ำหนักสูงสุดที่บันทึกได้ ๖๐ ตัน ซึ่งหมายความว่าเกินจากตรงนี้ ๕๐ ตันแล้ว ก็ต้องปรับเป็นจำนวนเงิน ๕๖๐,๐๐๐ บาท ตันละ ๑๒,๐๐๐ บาท อีก ๑๐ ตัน ก็เป็นเงินอยู่ ๑๒๐,๐๐๐ บาท ก็จะมีเบี้ยปรับทั้งหมดอยู่ประมาณ ๖๘๐,๐๐๐ บาท เราได้เพิ่มโทษตรงจุดนี้ แต่ยังคงในกฎหมายอาญาไว้อยู่ หมายความว่าผู้กระทำความผิดนั้นจะมีโทษทั้งจำทั้งปรับ ผมจึงอยากนำเสนอในประเด็นที่กล่าวมาเป็นการนำเสนอแค่เบื้องต้นนะครับ เดี๋ยวจะมีผู้นำเสนอถัดมาในเรื่องของประเด็นที่ ๓ เป็นของคณะอนุกรรมาธิการเราก็คือท่านอาจารย์พงศ์ธร ได้รายงานต่อรัฐสภาต่อไป ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก่อนที่คณะอนุกรรมาธิการจะรายงาน ผมอยากจะเรียนว่าขณะนี้ได้มีคณะอาจารย์และนักเรียนโรงเรียนเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๒๐ คน มาฟังการประชุมอยู่ชั้นบนสภาผู้แทนราษฎร ขอต้อนรับทุก ๆ ท่านครับ สำหรับอนุกรรมาธิการชี้แจง ผมขอให้ชี้แจงสั้น ๆ นะครับ เพราะว่าท่านได้ใช้เวลา ๒๐ กว่านาทีแล้ว ก็ขอสั้น ๆ เชิญครับ

นายพงศ์ธร จันทราธิบดี (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านครับ ผม นายพงศ์ธร จันทราธิบดี ในฐานะอนุกรรมาธิการ ขอนำเสนอประเด็นที่ ๓ นะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายพงศ์ธร จันทราธิบดี (กรรมาธิการ) : ซึ่งเป็นการศึกษาข้อมูลและแนวทางการป้องกันการทุจริตการตรวจสภาพรถนอกสถานที่ ตลอดจนศึกษาแนวทางป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากการรับจดทะเบียนรถส่วนบุคคล แยกเป็น ๒ กรณี

กรณีที่ ๑ กรณีการทุจริตการตรวจสภาพรถนอกสถานที่ จากการศึกษาพบว่าเป็นกรณีที่เจ้าของรถบางรายไม่สะดวกที่จะนำรถมาตรวจสภาพที่สำนักงานขนส่ง จึงมีกลุ่มบุคคลติดต่อประสานงานกับเจ้าของรถ แล้วก็นายช่างเพื่อให้มีการตรวจสภาพรถนอกสถานที่ หรือมีการจ่ายสินบนให้กับนายช่าง เพื่อให้เจ้าของรถไม่ต้องนำรถไปตรวจสภาพตามระเบียบ โดยจะมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าดำเนินการในอัตราที่สูง คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วมีข้อสังเกตในประเด็นนี้

๑. เสนอให้กรมการขนส่งทางบกแก้ไขระเบียบและออกมาตรการกฎเกณฑ์ระเบียบแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการตรวจสภาพของพนักงานตรวจสภาพ ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ เพื่อให้เกิดความชัดเจนโปร่งใส โดยสามารถตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ได้ เช่น นายตรวจสภาพรถจะต้องมีการตรวจสภาพนอกสถานที่ตามเวลาพร้อมหลักฐานการตรวจสภาพรถ

๒. เจ้าของรถหรือสถานประกอบการที่ได้รับมอบหมายจะต้องมีการบันทึกผลการปฏิบัติงานของช่างตรวจสภาพรถ

๓. นายช่างตรวจสภาพรถจะต้องจัดทำรายงานบันทึกการตรวจสภาพ

กรณีที่ ๒ กรณีที่มีการเรียกรับผลประโยชน์จากการรับจดทะเบียนรถส่วนบุคคล จากการศึกษาพบว่าเป็นการนำชิ้นส่วนรถยนต์ที่ได้มาโดยไม่ถูกต้องมาสวมทะเบียน เช่น รถที่เกิดอุบัติเหตุได้รับความเสียหายสิ้นเชิง ซึ่งตามระเบียบไม่สามารถจดทะเบียนได้ คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีข้อสังเกตว่ากรณีดังกล่าวเนื่องจากว่าเป็นเรื่องต้นทางจะแก้ปัญหาที่ต้นทาง ก็เสนอให้กรมมีหนังสือขอความร่วมมือบริษัทผู้ให้เช่าซื้อ บริษัทประกันภัย กรณีหากปรากฏว่ามีการจำหน่ายซากรถที่เกิดจากอุบัติเหตุได้รับความเสียหายโดยสิ้นเชิง จะต้องไม่มีการส่งมอบคู่มือการจดทะเบียนรถให้แก่ผู้ซื้อ และระบุในเอกสารหลักฐานจำหน่ายให้ชัดเจนว่ารถดังกล่าวเป็นซากรถไม่สามารถนำมาจดทะเบียนได้ตามระเบียบ พร้อมทั้งแจ้งข้อมูลให้กรมการขนส่งทางบกเพิกถอนการจดทะเบียน ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณคณะกรรมาธิการมากครับ ต่อไปจะให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายนะครับ ขณะนี้มีสมาชิกมาลงชื่อจำนวน ๙ ท่าน ฝ่ายรัฐบาล ๖ ท่าน จากฝ่ายค้าน ๓ ท่าน ผู้ที่อยากจะอภิปรายขอเชิญมาลงชื่อเพิ่มเติมได้นะครับ ให้เวลาอีก ๑๐ นาทีข้างหน้านี้ หลังจากนั้นก็จะปิดเชิญครับ

นายอนุรัตน์ ตันบรรจง (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธานครับยังไม่จบครับท่านประธาน ขออีกนิดเดียวครับ ในประเด็นที่ ๔ และประเด็นที่ ๕ ค้างอีก ๒ ประเด็นครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาสั้น ๆ ได้ไหม คนละ ๕ นาทีได้ไหมครับ

นายอนุรัตน์ ตันบรรจง (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาคนละ ๕ นาที ต่อไปก็จะได้เชิญให้สมาชิกที่จะขออภิปรายอีก ๙ ท่าน ในตอนนี้จะได้อภิปรายเอาคนละ ๗ นาที ท่านคนละ ๕ นาที เชิญครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูชัย ต. ศิริวัฒนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ กระผม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูชัย ต. ศิริวัฒนา ในนามคณะอนุกรรมาธิการ ในคณะกรรมาธิการการคมนาคมที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาการปรับเปลี่ยนยานยนต์สันดาปภายในเป็นยานยนต์ไฟฟ้า ซึ่งได้ทำการศึกษาและสรุปเป็นข้อสังเกต เป็นข้อเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวน ๖ ข้อ ดังนี้

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูชัย ต. ศิริวัฒนา (กรรมาธิการ) : ข้อ ๑ เสนอให้กระทรวงการคลังโดยกรมสรรพสามิตและกรมศุลกากรพิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ในการประกาศยกเว้น หรือลดอัตราภาษีนำเข้าอุปกรณ์ที่ใช้ในการปรับเปลี่ยนยานยนต์สันดาปให้เป็นยานยนต์ไฟฟ้า เช่นเดียวกับการสนับสนุนมาตรการในการลดภาษีนำเข้าเหลือร้อยละ ๐ หรือการลดภาษีสรรพสามิตสำหรับยานยนต์ไฟฟ้าตามโครงการ EV 3.0 และ EV 3.5 สำหรับยานยนต์ไฟฟ้าใหม่ของรัฐบาล

ข้อ ๒ เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาศึกษาความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการจัดสรรเงินอุดหนุน สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมโครงการยกเลิกการใช้ยานยนต์เครื่องยนต์มาปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าในลักษณะที่จัดงบอุดหนุนให้กับผู้ที่เข้าร่วมโครงการซื้อรถยนต์ไฟฟ้า

ข้อ ๓ เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาศึกษาแนวทางการสนับสนุนการจัดตั้งอุตสาหกรรมการดัดแปลงยานยนต์เครื่องยนต์สันดาปเป็นยานยนต์ไฟฟ้า เนื่องจากหากคณะรัฐมนตรีให้การสนับสนุนการดัดแปลงยานยนต์ไฟฟ้าจะเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ได้

ข้อ ๔ เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาศึกษาแนวทางการเตรียมบุคลากรรองรับอุตสาหกรรมและงานบริการยานยนต์ไฟฟ้าทุกระดับ ทุกประเภท เพื่อให้สอดรับกับอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าที่จะได้รับการพัฒนาและมีปริมาณผู้ใช้ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ข้อ ๕ เสนอให้กรมการขนส่งทางบกพิจารณาศึกษาจัดทำระเบียบ ประกาศหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้ข้อแนะนำในการดัดแปลงยานยนต์ไฟฟ้าให้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามข้อกำหนดของกรมการขนส่งทางบก เพื่อให้สามารถใช้งานได้โดยปลอดภัย รวมทั้งการจัดตั้งหน่วยงานที่สามารถทดสอบยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงได้

ข้อ ๖ เสนอให้กระทรวงพลังงาน การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนสนับสนุนการลงทุนและเพิ่มจำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าให้เพียงพอสำหรับผู้ใช้ยานยนต์ไฟฟ้าต่อไป ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ เชิญอีก ๑ ท่านครับ

นายทวิวงศ์ โตทวิวงศ์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ทวิวงศ์ โตทวิวงศ์ สมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พรรคก้าวไกล จากชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอำเภอบางบาล ในฐานะคณะอนุกรรมาธิการครับ ผมขอชี้แจงในประเด็นที่ ๕ คือข้อสังเกตที่เกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อการขนส่งทางบก ก่อนอื่นต้องขอเกริ่นครับว่าทำไมคณะเราถึงตั้งใจกับเรื่องนี้มากครับ ท่านประธานครับ หากท่านได้ไปเยือนที่อำเภอบางบาลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาบ้านผมสักครั้ง ท่านประธานจะเข้าใจว่าทำไมรายงานนี้ถึงสำคัญ และขอให้ฝ่ายบริหารได้นำไปพิจารณาแก้ไขปัญหาโดยด่วน อำเภอบางบาลและพื้นที่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาบ้านผมต้องเจอกับปัญหามากมายจากผลกระทบของการบรรทุกดินและทรายที่ไม่คำนึงถึงผู้ร่วมทาง ไม่ว่าจะเป็นการขับขี่รถบรรทุกที่บรรทุกน้ำหนักเกินไปมากทำให้ถนนผุพัง เป็นหลุมเป็นบ่อ อย่างกับดาวเคราะห์ที่ไร้การเหลียวแล และสิ้นเปลืองงบประมาณไปกับการซ่อมบำรุง ในรายงานฉบับนี้ก็แสดงให้เห็นถึงผลการศึกษางบประมาณในการสร้างถนนที่เพิ่มขึ้นทุกปี

ของกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบท ไม่ว่าจะเป็นฝุ่นดิน ฝุ่นทรายที่ตกบนท้องถนน เกิดเป็นฝุ่นทำลายทางเดินหายใจของชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอำเภอบางบาล และต้องเสียเงินเสียทองรักษาเนื้อรักษาตัวด้วยตนเอง ผมเพิ่งลงพื้นที่ที่อำเภอบางบาล ที่ตำบลบางหลวงโดด พี่น้องถึงกับบอกว่าไม่ไหวแล้วครับ ขอยอมแล้ว แต่ต้องมาทำความสะอาดถนนให้หน่อยได้ไหม เวลาขับขี่จักรยานก็เสี่ยงอันตรายครับ จะลื่นทราย และเกิดอุบัติเหตุจากการต้องหลบรถบรรทุกก็บ่อยครั้ง และไม่ว่าจะเป็นควันสีดำที่เป็นมลพิษต่อผู้ร่วมทางก็ดี การขับขี่ที่อันตราย รวมถึงการต่อเติมตัวรถจนกระทบต่อผู้ร่วมทาง เช่น การเสริมบังโคลนให้ขนาดใหญ่ก็ดี นี่ยังไม่นับการวิ่งที่ไม่จำกัดเวลา กลางค่ำ กลางคืน ก็วิ่งกันเสียงดัง พี่น้องต่างร้องเรียนว่าไม่ได้หลับไม่ได้นอนครับ แค่เราฟังแบบนี้ผมคิดว่าเรายังรู้สึกถึงความลำบากใจแทน แต่ว่าความช้ำอกช้ำใจของผมทุกครั้งที่เดินทางไปอำเภอบางบาลมันช้ำใจทุกครั้งที่เราเห็นปัญหาอยู่ข้างหน้า แต่เราไม่สามารถแก้ปัญหามันได้เลย แต่ท่านประธานครับ คนที่ทำช้ำอกช้ำใจมากที่สุดกับเรื่องนี้แล้วต้องทุกข์ทนทรมานอยู่ทุกวี่ทุกวันคือพี่น้องชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอำเภอบางบาล ข้อสังเกตในรายงานฉบับนี้ผมจึงขอวิงวอนร้องขอไปถึงรัฐบาลให้เร่งนำรายงานเข้าสู่การพิจารณาและบังคับใช้ต่อไป โดยข้อสังเกตจากรายงานที่น่าสนใจ ผมขออนุญาตสรุปให้เพื่อนสมาชิกได้ฟังและพิจารณาครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายทวิวงศ์ โตทวิวงศ์ (กรรมาธิการ) : ข้อสังเกตจากรายงานที่น่าสนใจอย่างแรกคือ เสนอให้กรมทางหลวงเร่งสร้างจุดพักรถเพื่อรองรับการใช้รถ ใช้ถนนในระยะทางยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับรถบรรทุกครับ มากไปกว่านั้นหากเรามีการออกแบบเส้นทางเฉพาะรถบรรทุกก็น่าจะเป็นแนวคิดที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ภาพถัดไปครับ

ข้อสังเกตที่ ๒ คือปัจจุบันพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พุทธศักราช ๒๕๖๕ ส่งผลให้ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบกที่สำคัญเข้าสู่กระบวนการปรับเป็นพินัยไม่เป็นโทษอาญา ซึ่งนั่นอาจจะ

ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอาจเกิดความสับสนและทำงานคลาดเคลื่อนได้ จึงเสนอให้กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมการขนส่งทางบก และสำนักงานตำรวจแห่งชาติเร่งรัดจัดอบรมทำความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติงานโดยด่วนครับ แต่ท่านประธานครับข้อสังเกตเหล่านี้อาจไม่เพียงพอที่จะแก้ปัญหาให้พี่น้องชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอำเภอบางบาลได้ครับ ไม่สามารถแก้ปัญหาในระดับโครงสร้างและต้นตอของการเกิดส่วยรถบรรทุก ผมมาพร้อมกับข้อเสนอในการแก้ปัญหาให้อยุธยาก้าวหน้า ก้าวไกลและประเทศไทยไม่มีวันเหมือนเดิมครับ ข้อเสนอของผมมีแนวทาง ๓ ประการดังนี้ครับ

ประการที่ ๑ กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นคือทางรอดเดียวครับ เพื่อการเสริมกำลังให้ท้องถิ่นสามารถบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้ประชาชนได้ทันที ในประเทศที่มีการกระจายอำนาจแบบเต็มรูปแบบ ตำรวจในแต่ละพื้นที่ขึ้นตรงต่อเทศบาลและ อบจ. หรือผู้ที่มาจากการเลือกตั้งในท้องถิ่น นั่นทำให้ตอนนี้แม้ท้องถิ่นหลายแห่งจะอยากแก้ปัญหาท้องถิ่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจะยากรีบเร่งแก้ปัญหาให้ประชาชนก็ทำได้เพียงแต่บอกให้รถหยุดวิ่ง แต่ไม่มีอำนาจในการกวดขัน ตรวจสอบ หรือจับกุมใด ๆ ต้องรอให้หน่วยงานอย่างตำรวจทางหลวงและแขวงในพื้นที่มากวดขันแทน รวมไปถึงการกระจายงบประมาณให้ท้องถิ่นสามารถได้จัดซื้อเทคโนโลยีในการตรวจน้ำหนักหรือด่านชั่งน้ำหนักที่เป็นของตัวเองได้แล้วยังสามารถออกแบบผังเมือง ออกแบบถนนของตนเอง เพื่อให้การขับขี่รถบรรทุกมีเส้นทางที่ชัดเจนในการวิ่ง พร้อมจำกัดเวลาหรือพื้นที่ให้เหมาะสมกับชุมชน

ประการที่ ๒ การทำงานของหน่วยงานรัฐ โดยเฉพาะรัฐจากส่วนกลางต้องบูรณาการทำงานร่วมกัน หากยังทำงานโดยแบ่งแยกข้อมูลออกจากกันตำรวจมีหน้าที่ด้านหนึ่ง กรมการขนส่งทางบกทำงานอีกด้านหนึ่ง ท้องถิ่นทำงานอย่างจำกัดจำเขี่ยอีกด้านหนึ่ง ไม่มีการเชื่อมต่อข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานกว่าจะรู้ว่ามีการกระทำความผิดหรือเดือดร้อนถึงประชาชน กว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบจะเริ่มแก้ปัญหา ก็อาจจะทำได้เพียงจับกุมผู้ขับขี่ แต่ไม่สามารถสื่อไปถึงผู้ประกอบการหรือผู้ว่าจ้างที่ต้องรับผิดชอบ

ด้วยการกระจายอำนาจจากประการที่ ๑ จะเป็นคำตอบ เพราะหน่วยงานส่วนกลางจะเป็นผู้ตรวจตราตรวจสอบความโปร่งใส และเป็นองค์ความรู้เฉพาะทางให้กับท้องถิ่นที่มีตำรวจอยู่ในมือของตนเอง แยกการปฏิบัติให้ชัดเจนให้ขึ้นอยู่กับท้องถิ่น แก้ปัญหาเรื่องการหาเจ้าภาพเพื่อช่วยเหลือพี่น้องชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเสียที

ประการที่ ๓ คือการใช้เทคโนโลยีเพื่อตรวจสอบอย่างเต็มระบบ

๓.๑ จากข้อเสนอที่บอกว่าการใช้หน่วยชั่งน้ำหนักเคลื่อนที่ หรือ Spot Check จำเป็นต้องมีอุปกรณ์นี้ให้กับท้องถิ่นครับ เป็นอุปกรณ์หลักในการกวดขันอย่างครอบคลุมทุกพื้นที่ได้จริง

๓.๒ การใช้เทคโนโลยีอย่างระบบตรวจวัดน้ำหนักรถบรรทุกขณะวิ่งหรือ Weigh In Motion หรือเรียกย่อ ๆ ว่า WIM ขออนุญาตท่านประธานได้ใช้ภาษาอังกฤษนำมาใช้งานอย่างเต็มระบบ กระจายออกทุกด่านตราชั่ง อีกทั้งยังสามารถตรวจสอบการบรรทุกน้ำหนักย้อนหลังได้ว่า รถคันนี้ต้นทางบรรทุกเท่าไร วิ่งไปทางไหนบ้าง เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสว่ามีความตั้งใจในการบรรทุกน้ำหนักเกินจริงหรือไม่ แล้วก็วิ่งเข้าพื้นที่ชุมชน หรือวิ่งเกินเวลากำหนด หากเรานำมาใช้ร่วมกับระบบ GPS ดุลพินิจและความน่าสงสัยที่มีต่อเจ้าหน้าที่รัฐจะหายไป การตรวจสอบส่วยและการทุจริตจะมีความยุติธรรมกลับมา ท่านประธานครับ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะทั้งหมดนี้ขอย้ำผ่านท่านประธานไปถึงรัฐบาล ผมขอกราบวิงวอนและร้องขอจากใจจริง ๆ ครับ ช่วยได้เร่งแก้ปัญหานี้ ปัญหาที่อยู่ในใจพี่น้องชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอำเภอบางบาลทุกคืนวัน ปัญหาที่พี่น้องชาวอยุธยาต้องสะดุ้งตื่นในยามค่ำคืน และต้องคอยระแวดระวังความปลอดภัยของลูกหลานในชุมชน ปัญหาที่พี่น้องชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต้องโดนทำร้ายทางเดินหายใจอยู่ทุกเสี้ยววินาที ผมขอกราบอ้อนวอนครับ ให้ท่านได้ช่วยรักษาทางเดินหายใจของพี่น้องชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเสียที และขอให้เพื่อนสมาชิกได้แนะนำทางออกและสนับสนุนรายงานฉบับนี้ด้วย ขอบคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปก็จะเชิญให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายครับ ผมจะให้ฝ่ายรัฐบาล ๒ ท่าน ฝ่ายค้าน ๑ ท่าน เชิญท่านแรกคุณณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ คนละ ๗ นาทีครับ

นายณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา เขตเลือกตั้งที่ ๗ อำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อย ตำบลลำไพลของอำเภอเทพา พรรคภูมิใจไทย ท่านประธานครับรายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง แนวทางแก้ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกและป้องกันการเรียกผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ วันนี้ได้ฟังคณะอนุกรรมาธิการได้อภิปราย ๕ ประเด็นหลักครับ แต่ผมจะขอพูดแค่ ๒ ประเด็นครับ ท่านประธานด้วยเวลาอันจำกัด

ประเด็นที่ ๑ ก็คือศึกษาแนวทางการบังคับใช้กฎหมาย แสดงว่ากฎหมายที่ใช้อยู่มันมีปัญหา

ประเด็นที่ ๒ ศึกษาแนวทางแก้ปัญหาการรับผลประโยชน์ แสดงว่ามันมีกระบวนการรับผลประโยชน์ในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นประเด็นที่บังคับใช้กฎหมายหน่วยที่เกี่ยวข้องเหมือนที่คณะอนุกรรมาธิการได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ ๔-๕ หน่วยก็คือ กรมการขนส่งทางบก กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กองบัญชาการตำรวจทางหลวง แต่ท่านประธานครับ มันยังมีหน่วยงานแฝงมากกว่า ๔ หน่วย ท่านพูดแค่ ๔ หน่วย มันมีหน่วยรับผลประโยชน์มากกว่านี้ เพราะฉะนั้นการควบคุมน้ำหนักเกินกำหนดตาม พ.ร.บ. ทางหลวง ปี ๒๕๓๕ มาตรา ๗๓/๒ มีโทษอะไรครับท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้คณะอนุกรรมาธิการบอกว่ามีโทษจำคุก ๖ เดือน ท่านเห็นด้วย แต่ผมไม่เห็นด้วย และมีโทษปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ท่านบอกว่าท่านไม่เห็นด้วยกับกฎหมายเดิม แต่ให้มีการจัดเก็บระบบใหม่ระบบก้าวหน้า อันนี้ผมเห็นด้วย ผมอยากให้การพิจารณายกเลิกกฎหมายจำคุกครับท่านประธาน ประเทศไทยเราใช้กฎหมายฉบับนี้มาปรากฏว่ามีคนไทยกี่คนที่ติดคุกกับการขับรถ วันนี้ ปี ๒๕๖๗ เรายังมีกฎหมายให้คนขับรถติดคุก

๖ เดือน เขาฆ่ากันตายยังไม่ติดคุกครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นการแก้กฎหมาย ผมฝากคณะอนุกรรมาธิการไว้ด้วยว่าคดีอาญาในเรื่องของการติดคุก ผมคิดว่าน่าจะมีการเปลี่ยนแปลง แต่ในการปรับ ค่าปรับต่าง ๆ ที่สูงขึ้น นี่คือสิ่งที่ท่านต้องไปดำเนินการ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เห็นด้วยกับคณะอนุกรรมาธิการอีก ๑ ประเด็น ในส่วนของรถบรรทุกทำผิด พ.ร.บ. ทางหลวง ปี ๒๕๓๕ คืออะไรครับ คือให้ลงโทษผู้ขับขี่กระทำความผิดเห็นด้วยครับ คุณขับขี่รถกระทำความผิดลงโทษโดยการปรับ เห็นด้วยครับ แต่คณะอนุกรรมาธิการบอกว่าให้ลงโทษผู้ว่าจ้าง หมายถึงใครครับ คนขับเราไปจ้างรถมาให้ลงโทษผู้ว่าจ้างด้วย ผมไปสั่งทรายมา ๑ รถสิบล้อ ถ้ากระทำความผิดแสดงว่าผู้ว่าจ้างคือใครครับ ท่านพูดให้ชัด และผู้ประกอบการขนส่งเจ้าของรถ นี่คือส่วนที่จะรับผิดชอบในการกระทำความผิด คณะอนุกรรมาธิการพูดให้ชัดว่ารับความผิดในขนาดไหน ในกรณีที่รู้เห็นในการกระทำความผิดท่านเขียนไว้ชัดครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เห็นด้วยแต่ต้องระวังครับท่านประธาน เห็นด้วยไหมครับ เห็นด้วย แต่ต้องระวัง Nominee ครับ ในกระบวนการขนส่งทั้งหมดเราเป็นที่รู้กันว่าเจ้าของรถตัวจริงเขาไม่ไปจดทะเบียน และในกรณีนิติบุคคลที่เป็นบริษัทห้างหุ้นส่วนจำกัด ท่านจะไปดำเนินคดีไล่เบี้ยอย่างไร เพราะฉะนั้นการผลักความผิด โดยเฉพาะไปซื้อรถ บริษัทเป็นร้อย ๆ คัน ถามว่าเจ้าของจะไปจดเองไหมครับ การจดทะเบียนการค้าบริษัทมันก็ใช้ Nominee นี่คือสิ่งที่เรากังวล เหมือนกับการกระทำความผิดในปัจจุบันคืออะไรครับ มันมีบัญชีม้าครับท่านประธาน นี่คือสิ่งที่เรากังวล และประเด็นสุดท้ายที่คณะอนุกรรมาธิการตั้งเป็นข้อสังเกต เรื่องให้กรมทางหลวงเร่งดำเนินการสรุปผลตั้งหน่วยงานควบคุมยานพาหนะให้เป็นกองควบคุมน้ำหนักตามกฎกระทรวง แสดงว่าวันนี้กรมทางหลวงยังไม่ดำเนินการใช่ไหมครับ หรือกรมทางหลวงดำเนินการในเรื่องนี้ แต่ยังไม่เสร็จใช่ไหมครับ ท่านพูดให้ชัดว่ากรมทางหลวงดำเนินการถึงขั้นไหน นี่คือสิ่งที่เราขอท้วงติงคณะอนุกรรมาธิการนะครับ เพราะฉะนั้นสรุปผมเห็นด้วยกับคณะอนุกรรมาธิการชุดนี้ที่ตั้งข้อสังเกต ผมคิดว่ามันจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะประเด็นการกระทำความผิดแล้วก็ติดคุก นี่คือสิ่งที่ผมกังวล

และผมไม่เห็นด้วยถ้ากฎหมายฉบับเดิมท่านให้ยังคงอยู่เหมือนที่ผมบอกครับ วันนี้เรามาถึงจุดนี้โทษจำคุกพอสักทีนะครับ ขับรถผิดติดคุก ๖ เดือน ท่านไปใช้กระบวนการในการเก็บค่าปรับให้มาก ๕๐ ตัน ๕๐๐,๐๐๐ บาท อันนี้เห็นด้วย ก็ขอให้คณะอนุกรรมาธิการบันทึกคำอภิปรายของผมไว้ในนี้ด้วย เพื่อเป็นข้อสังเกต ท่านประธานครับ เหลือเวลาสั้น ๆ นิดเดียว บังเอิญวันนี้มันมีเรื่องร้องเรียนครับท่านประธาน เรื่องที่เกี่ยวเนื่องผมเลยอยากถามคณะอนุกรรมาธิการว่ามันเกี่ยวข้องไหม ปรากฏว่ามันมีกับดักทางการจราจรเรียกว่า แหล่งผลประโยชน์มืด ประชาชนมาร้องเรียนผมครับท่านประธาน มีร้านอาหาร สถานความงามที่ถนนพหลโยธิน ขอสไลด์หน่อยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินาการเปิด Presentation)

นายณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ (สงขลา) : ถนนพหลโยธิน ซอย ๕ ซอยราชครูที่วงอยู่นั้นครับท่านประธาน ปรากฏว่าเป็นพื้นที่พิศวงครับ ท่านประธานเอารถไปจอดเวลาห้าโมง โดนล็อกล้อเลยครับ ปรากฏว่าผมเองไม่เชื่อ ลองไปดูครับ เอารถไปจอดที่เลยวงไปประมาณ ๓ คัน มาจริงครับ ใครมาล็อกล้อครับ มนุษย์ต่างดาวครับ มาล็อกล้อโดยใช้สายพลาสติกมาล็อกล้อ ผมเลยโทรไปที่ สน. พญาไทบอกว่า มาเอาออกให้ด้วยท่านประธานครับ ใครมาเอาออกให้ครับ มีวัยรุ่นคนหนึ่งใส่หมวกแก๊ปนุ่งกางเกงขาสั้นมาไขออก ก็เลยอยากให้ สน. พญาไทตรวจสอบถนนพหลโยธิน ซอย ๕ ซอยราชครูบริเวณมุมนั้นว่ามนุษย์ต่างดาวคนไหนมาเรียกเก็บเงินพี่น้องประชาชนบริเวณนั้นขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับต่อไปขอเชิญคุณนิพนธ์ คนขยัน

นายนิพนธ์ คนขยัน (บึงกาฬ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพผม นิพนธ์ คนขยัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบึงกาฬ เขตเลือกตั้งที่ ๓ พรรคเพื่อไทยขออนุญาตร่วมอภิปราย ท่านประธานครับ ขออนุญาตร่วมอภิปรายที่คณะประธานคณะอนุกรรมาธิการ ท่านคณะอนุกรรมาธิการรายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติ

เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกและการป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐ หรือว่าส่วยนะครับ ท่านประธานครับ ก็จะฝากข้อสังเกตเพราะเพื่อนสมาชิกหรือว่าหลาย ๆ ท่านอภิปราย แต่พี่น้องประชาชนพื้นที่ผมบอกว่าวันนี้ต้องพูดเรื่องนี้ให้หน่อย

เรื่องแรก ที่ผมจะนำเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังคณะอนุกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิกทุกท่านได้รับทราบ วันนี้ส่วยตัวหนึ่งหรือว่าอันหนึ่ง ถนน ๔ เลน แต่วันนี้รถที่วิ่ง ๓,๐๐๐ ซีซี ๑๒๐ แรงม้า แต่บอกว่าห้ามวิ่งเกิน ๑๐๐ บางที่ ห้ามวิ่งเกิน ๑๒๐ แต่มันถนน ๔ เลน ๖ เลน เขาบอกว่าถ้าให้วิ่งช้าล่ะ ซีซีรถต้องบังคับแล้ว อันนี้ชาวบ้านร้องมาครับท่านประธาน ๓,๐๐๐ ซีซี ให้วิ่งร้อยเดียว ถนนสัก ๔ เลน ๖ เลน ๑๒๐ สูงสุด อันนี้ก็ฝากทางคณะอนุกรรมาธิการพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกและการป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐ ฉบับนี้นะครับว่าในอนาคตข้างหน้านี้ อย่างที่ผมกราบเรียนเพื่อนชาวบ้านร้องมาว่าถ้าถนนสะดวกทางสบายเพิ่มความเร็วให้มากกว่านี้ได้ไหม ส่วนเรื่องอุบัติเหตุ ท่านอาจจะมองว่าอุบัติเหตุ ก็ไม่เถียงครับท่านประธาน วิ่งเร็วโอกาสประมาทหรือเกิดอุบัติเหตุได้ แต่การเกิดอุบัติเหตุส่วนมากมันจะมาลักษณะจากองค์ประกอบอื่น เช่น เมาสุรา เห็นไหมครับ ช่วงหน้านี้ใกล้แล้วสงกรานต์ก็มีส่วนมาก วิ่งความเร็วถนนดีนะครับ แต่ถามว่ามีอุบัติเหตุไหม ก็มี แต่มันก็น้อยครับท่านประธาน ฝากข้อสังเกตไว้

เรื่องที่ ๒ วันนี้ที่เพื่อนสมาชิกในคณะอนุกรรมาธิการบอกว่า วันนี้ต้องให้อำนาจท้องถิ่น เห็นด้วยครับ วันนี้ทุกสิ่งทุกอย่างท้องถิ่นถ้าจัดการได้ รวดเร็วทันใจ เพราะอะไรครับ ท้องถิ่นมีทั่วประเทศ อบต. เทศบาล อบจ. ให้อำนาจไปต้องให้เงินไปด้วย งบประมาณไปด้วย ถ้าให้แต่อำนาจไม่ให้เงินไม่ให้งบประมาณไปก็ทำไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นวันนี้เป็นไปได้เห็นด้วยอย่างยิ่งที่เพื่อนสมาชิก ที่คณะอนุกรรมาธิการบอกว่าต้องให้ท้องถิ่นจัดการตนเองเรื่องนี้หรือเรื่องอื่น ๆ เห็นด้วยครับ แต่งบประมาณก็ต้องมี อำนาจก็ต้องมี มีแต่อำนาจไม่มีงบประมาณก็ทำไม่ได้หรอก สิ่งหนึ่งอยากฝาก

ข้อสังเกตนะครับ ถึงพี่น้องประชาชนทั้งหลายว่านี้เข้าใจครับราชการก็มีขีดจำกัด แต่ถ้าทุกคนทำตามหน้าที่หน้าที่ของพลเมืองดี หน้าที่ของประชาชน ช่วยเป็นหูเป็นตา ตรวจสอบข้าราชการที่ต้องการส่วยทั้งหลาย เขาอาจจะเกรงกลัวบ้างวันนี้โทรศัพท์ถ่ายรูปได้ทันสมัยเหลือเกิน ก็ฝากพี่น้องประชาชนคนไทยในชาติทั้งประเทศว่าเราต้องร่วมด้วยช่วยกัน ไม่อย่างนั้นปล่อยให้แต่คนใดคนหนึ่งทำงานปราบปราม ประชาชนมีมากครับ ทุกพื้นที่ วันนี้โทรศัพท์ถ่ายได้เลย ส่วยทั้งหลายเห็นไหมครับที่เราเห็นตามข่าวมาออกสื่อต่าง ๆ เพราะฉะนั้นวันนี้ก็ฝากหน้าที่พลเมืองดีของพี่น้องประชาชน วันนี้ต้องขอบคุณท่านประธานคณะอนุกรรมาธิการ ท่านคณะกรรมาธิการทุกท่านในการศึกษาการแก้ปัญหาในการป้องกันส่วยไม่ให้เกิดในเรื่องของขนส่งทางบก หรือทางน้ำอาจจะมีก็ไม่ทราบนะครับ แต่วันนี้เรื่องทางบก ก็กราบเรียนท่านประธานว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะนำเสนอให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไปว่าเราจะทำ จะแก้ปัญหาเรื่องส่วยทางบกนี้อย่างไร ก็เห็นด้วยอย่างยิ่ง ก็ขอเป็นกำลังใจกับทุกท่านที่จะร่วมด้วยช่วยกัน และสำคัญก็อย่างที่ผมกราบเรียนว่าท้องถิ่นสำคัญครับ ให้อำนาจท้องถิ่น ให้งบประมาณท้องถิ่นกระจายลงท้องถิ่นได้ร่วมด้วยช่วยกัน ทุกคนรักบ้านตัวเอง รักบ้านเกิด รักท้องถิ่นตัวเอง สุดท้ายก็รักประเทศไทย ท้ายที่สุดปัญหาต่าง ๆ และประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในหน้าที่พลเมืองดี ก็จะแก้ปัญหาส่วยตรงนี้ได้เป็นอย่างดีครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณกิตติภณ ปานพรหมมาศ ครับ

นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ (นครปฐม) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม กิตติภณ ปานพรหมมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม เขต ๔ พรรคก้าวไกล ผู้แทนจากอำเภอบางเลน อำเภอดอนตูม อำเภอกำแพงแสน ในตำบลสระพัฒนาและตำบลห้วยม่วง จังหวัดนครปฐม ผมต้องร่วมในการศึกษาแล้วก็ตั้งข้อสังเกตให้กับคณะอนุกรรมาธิการชุดนี้เกี่ยวกับเรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับขนส่งทางบก และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐ

จังหวัดนครปฐมก็เป็นเมือง ๆ หนึ่งที่ขึ้นชื่อเลยนะครับ แล้วก็เป็นที่มาของญัตติในการตั้งคณะอนุกรรมาธิการครั้งนี้อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้เกริ่นออกมานะครับ ข้อหนึ่งเลยครับ ก็ต้องบอกว่า ผมชื่นชมว่าทางคณะอนุกรรมาธิการได้ศึกษาแล้วก็ได้เสนอข้อสังเกตหลาย ๆ ข้อ แล้วก็มีความน่าสนใจที่จะช่วยแก้ปัญหา แต่ผมก็ยังพบว่ามีข้อเสนอแนะที่อยากจะเสนอทางคณะอนุกรรมาธิการไปให้เพื่อทบทวนบางข้อ แล้วก็แก้ไขปรับปรุงหากทำได้นะครับ เพราะว่าหลังจากที่ได้ศึกษาแล้วมีสัก ๒ ประเด็นที่ผมจะกล่าวถึง ซึ่งจะเชื่อมโยงกับปัญหาต่าง ๆ เรื่องส่วย การเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐอย่างที่บอกครับ ผมอยู่ในจังหวัดนครปฐม มีธุรกิจบ่อดิน รถบรรทุกวิ่งผ่านตั้งแต่บางเลนไปเขตเพื่อน สส. คุณเกียรติคุณ ต้นยาง ก็เหมือนกัน คุณนนท์ ไพศาลลิ้มเจริญกิจก็มีรถบรรทุกบ่อดิน บรรทุกดินผ่านไปยังจังหวัดนนทบุรีและเข้ากรุงเทพมหานคร

ข้อ ๑ มีข้อสังเกต ก็คือการที่เสนอให้กระทรวงคมนาคม กรมทางหลวง รวมถึงกรมทางหลวงชนบท แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบรรทุกน้ำหนักเกินกฎหมายกำหนด มีข้อกังวล แล้วก็มีข้อเสนอแนะที่ผมเห็นว่าควรจะนำมาพูดถึงหลังจากที่ได้ศึกษาในเล่มนี้ ก็คือโทษของการเอาผิดผู้ว่าจ้างขนส่ง ผู้ประกอบการขนส่ง หรือเจ้าของรถ ทั้งนี้ผมมองว่าการจัดการในการกำหนดโทษในลักษณะเดียวกันในกลุ่ม ๓ กลุ่มนี้ค่อนข้างจะละเอียดอ่อนและอาจจะเกิดความไม่เป็นธรรมได้ จริง ๆ แล้วผมจะพูดในส่วนของผู้ว่าจ้าง ในความจริงแล้วผู้ว่าจ้างไม่มีทางรู้เลยว่าขนส่งจะแบกน้ำหนักมาแค่ไหนในความจริง ส่วนใหญ่ก็จะสนใจแค่ว่า Lot นี้มีค่าขนส่งเท่าไร หรือกรณีที่ถมดินผู้ว่าจ้างก็จะสนใจเพียงว่าตกลงไว้ ๑ ไร่ราคาเท่าไร โดยไม่รู้แล้วก็น่าจะไม่ทราบด้วยซ้ำว่ารถบรรทุกเหล่านี้จะต้องวิ่งกี่เที่ยวและบรรทุกน้ำหนักเท่าไร ซึ่งในส่วนนี้ผมคิดว่ามันเป็นโทษที่อาจจะต้องแตกต่างกัน อาจจะเน้นไปตรงที่เจ้าของรถบรรทุกหรือผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง แต่ทั้งนี้ก็เห็นว่ามีส่วนเพิ่มเติมก็คือกรณีการมีส่วนรู้เห็นในการกระทำผิดดังกล่าวข้างต้น อันนี้ก็ชื่นชมว่าอย่างน้อยก็มีข้อเสนอที่รัดกุมจากคณะอนุกรรมาธิการชุดนี้ ต่อมาจริง ๆ หากเราจะแก้ปัญหาเรื่อง

โครงสร้างเราต้องแก้ให้ถูกต้อง ไม่นับเรื่องของการบังคับใช้ พ.ร.บ. ขุดดินถมดินที่เป็นจุดกำเนิดของการแบกน้ำหนักของรถบรรทุกที่ยังมีช่องว่าง มีความล้าหลัง แล้วก็ยังมีปัญหาของการบังคับใช้ ทำให้เกิดช่องว่างในการรับผลประโยชน์เช่นกัน

ข้อต่อมาอีกข้อเสนอหนึ่งที่ผมมองว่ามีส่วนสำคัญ ก็คือการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกรมทางหลวง ทางหลวงชนบท กองบังคับการตำรวจทางหลวง จริง ๆ ถนนอาจจะไม่ได้มีแค่ของทางหลวงเท่านั้นนะครับ ขอชื่นชมท่านคณะอนุกรรมาธิการที่ให้เขาเสนอมาว่าจะมีการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้ที่รักษาถนนเส้นอื่น ๆ เส้นรองนะครับ ก็ปัจจุบันเราจะเห็นในพื้นที่จังหวัดนครปฐมเลยนะครับ รถบรรทุกก็มักใช้เส้นทางเหล่านี้ในการขนส่งเช่นกันในพื้นที่ ผมมองว่าการกระจายอำนาจดีครับ เป็นเรื่องที่ดีเลยและมองว่าจริง ๆ แล้ว เราควรจะให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถแก้ไขจัดการปัญหาดังกล่าวอย่างไรดี ผมคิดว่าควรจะมีการให้อำนาจในการกวดขัน รวมถึงควบคุมน้ำหนักหรือด่านตาชั่งลอย และควรเพิ่มเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยเช่นกัน อีกทั้งสภาพจริง ๆ แล้วการที่มีหน่วยงานแค่กรมทางหลวง ตำรวจทางหลวง ทางหลวงชนบทแล้วอาจจะมีการตรวจจับที่ไม่เพียงพอครับ แล้วก็ได้ฟังจากทางประธานคณะอนุกรรมาธิการที่แจงว่าการแก้ไขเหล่านี้ก็จะมีอัตราการบรรจุพนักงานที่ไม่เพียงพอด้วยเช่นกัน ซึ่งหากมีการกระจายอำนาจผมคิดว่าน่าจะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ แต่ที่สำคัญลองคิดดูว่ารถบรรทุก ๑ คัน เราได้ผ่าน อปท. อย่างน้อยในการขนส่งถึงปลายทางต้องผ่าน อปท. อย่างน้อย ๔-๕ อปท. ก็สามารถช่วยกันกวดขันได้มากขึ้น แบ่งเบาภาระในอัตราเจ้าหน้าที่ที่ไม่เพียงพอด้วยเช่นกัน

สุดท้ายแล้วผมมองว่าผู้ประกอบการรถบรรทุกเหล่านั้นก็จะเปลี่ยนวิธีปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น ที่สำคัญที่ผมอยากจะย้ำสุดท้ายเลย การกวดขันอย่างเท่าเทียมในกฎหมายฉบับเดียวกัน กฎหมายตัวเดียวกัน หากเรากวดขันกับผู้ประกอบการอย่างไม่เท่าเทียม ไปกวดขันเฉพาะผู้ประกอบการรถบรรทุกขนาดเล็กก็อาจจะเกิดผลอันตรายได้เช่นกัน เพราะฉะนั้นปัญหามันเกิดทั้งเล็กและใหญ่ต้องแก้ไขด้วยกัน

ร่วมกัน ผมขอเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนก็สนับสนุนให้มีการแก้ไขเรื่องนี้ แล้วก็ขอบคุณทางคณะอนุกรรมาธิการที่ช่วยศึกษาและให้แนวทางส่วนหนึ่ง เพื่อแก้ไขปัญหาการเรียกรับประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องเกี่ยวกับการขนส่งทางบก ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณอรรถกร ศิริลัทธยากร ครับ

นายอรรถกร ศิริลัทธยากร (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายอรรถกร ศิริลัทธยากร สส.จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคพลังประชารัฐ ขออนุญาตอภิปรายให้ความเห็นต่อรายงาน เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกและการป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่ารายงานฉบับนี้ถูกจัดทำขึ้นโดยความตั้งใจที่อยากจะแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะปัญหาที่เกี่ยวกับในเรื่องของทางหลวงหรือว่าถนนหนทาง ผมเรียนท่านประธานว่าประธานคณะกรรมาธิการชุดนี้ ก็คือท่าน สส. ครูมานิตย์ สังข์พุ่ม จากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเพื่อไทย ซึ่งต้องบอกว่ามันทำให้ผมสามารถตั้งความหวังไว้ว่ารายงานฉบับนี้จะถูกส่งไปยังกระทรวงคมนาคมและสามารถแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนได้โดยเร็ว เพราะว่าท่าน สส.ครูมานิตย์ เป็น สส. จากพรรคเพื่อไทย และขณะนี้พรรคเพื่อไทย ไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมหรือรัฐมนตรีช่วยก็มาจากพรรคเพื่อไทยทั้งนั้น ดังนั้นเองผมจึงตั้งความหวังกับรายงานฉบับนี้ไว้เยอะนะครับ แล้วก็ต้องขอชื่นชมท่านประธานคณะอนุกรรมาธิการ ท่านอนุรัตน์ ตันบรรจง สส. จังหวัดพะเยา จากพรรคพลังประชารัฐ เพราะว่าเมื่อวานท่าน สส. อนุรัตน์ ท่านประธานอนุรัตน์ มาบอกผมว่ารายงานฉบับนี้ตัวเขาแล้วก็คณะอนุกรรมาธิการทุก ๆ ท่านตั้งใจที่จะทำ ให้ผมร่วมอภิปรายให้ความเห็นด้วย วันนี้ผมก็ทำตามสัญญาครับ ท่านประธานที่เคารพครับจริง ๆ แล้วในเรื่องปัญหาบนท้องถนนที่เกิดขึ้น ผมว่าทุกจังหวัด ๆ ของผมก็เกิดครับ จังหวัดของท่าน สส. ศุภโชค ศรีสุขจร จากจังหวัดนครปฐมก็บอกว่ามีปัญหา

เกี่ยวกับผู้ใช้รถบรรทุกเยอะ แล้วมันก็บรรทุกน้ำหนักเกินทำให้ถนนเสียหายหรือแม้แต่กระทั่งเมื่อสักครู่นี้ผมได้คุยกับ สส. อัคร ทองใจสด จากจังหวัดเพชรบูรณ์ เราก็พบปัญหาคล้าย ๆ กัน ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องบอกว่ารายงานฉบับนี้มีหลากหลายประเด็น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกฎหมาย มาตรการในการควบคุมน้ำหนัก อย่างที่ผมบอกไปแล้วว่าทุกวันนี้มันยังมีปัญหากับการบังคับใช้กฎหมายและการนำไปปฏิบัติอยู่ ซึ่งในรายงานฉบับนี้ก็ได้บอกถึงวิธี ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ก็ต้องขอบคุณด้วยนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเรียนว่าเรื่องการบรรทุกน้ำหนักเกินนี้เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความเสียหายไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ผมยกตัวอย่างนิดเดียว เมื่อก่อนนี้ที่สี่แยกบางคล้าในจังหวัดฉะเชิงเทรา ถ้าท่านประธานได้ลองผ่านไปนี้ท่านประธานจะรู้ได้เลยว่าถนนมันเป็นลอน มันเป็นหลุม เพราะว่ามีรถบรรทุก บรรทุกน้ำหนักเกิน แต่ว่าขณะนี้ปัญหานั้นได้ถูกแก้ไขเบาบางลง เนื่องจากทางกรมทางหลวงได้สร้างสะพานข้ามแยกไป แต่ผมเรียนท่านประธานว่าถ้าเรายังไม่ดูแลหรือว่ากำกับการบรรทุกน้ำหนักเกินของรถบรรทุก ถึงแม้จะมีสะพานสะพานก็คงจะชำรุดเสียหายอย่างรวดเร็วในอนาคตครับ นอกจากประเด็นในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายแล้วผมยังเรียนต่อท่านประธานว่า ทุกวันนี้เราต้องยอมรับตรง ๆ ว่าทั้งในกรุงเทพมหานคร หรือว่าในต่างจังหวัดมีการฝ่าฝืนกฎหมายเยอะ โดยเฉพาะพี่น้องที่ใช้รถมอเตอร์ไซค์หรือว่าใช้รถจักรยาน ผมยกตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะเป็นอุโมงค์หรือว่าสะพานเขามีป้ายว่าห้ามรถมอเตอร์ไซค์ขึ้นหรือห้ามรถมอเตอร์ไซค์ลอดใต้อุโมงค์ แต่ทุกวันนี้ในกรุงเทพมหานครเราก็ยังเห็นอยู่พี่น้องที่ใช้รถมอเตอร์ไซค์ยังใช้สะพานหรือใช้อุโมงค์อยู่ ซึ่งจริง ๆ แล้วผมก็ไม่ได้ติดใจอะไรนะครับ แต่ว่าบางครั้งการขับแล้วแซงไปแซงมามันทำให้เกิดอุบัติเหตุอยู่บ่อยครั้ง ด้วยความเป็นห่วงผมจึงอยากให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยดูแลในเรื่องนี้ด้วยว่าจะแก้ไขปัญหาอย่างไร

ในส่วนของต่างจังหวัดก็มีการวิ่งย้อนเลนอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากที่กลับรถส่วนใหญ่ในต่างจังหวัดถนนมันไกลที่กลับรถ ดังนั้นเองเพื่อความปลอดภัยของพี่น้องประชาชน แล้วก็เพื่อประโยชน์ด้วย ถ้าที่จอดรถมันไกลจริง ๆ พอจะทำได้หรือเปล่า

สะพานข้ามในเขตชุมชน เพื่อให้ไม่ว่าจะเป็นคนเดินถนน ไม่ว่าจะเป็นรถจักรยาน ไม่ว่าจะเป็นรถมอเตอร์ไซค์ไม่ต้องไปกลับรถไกล ก็สามารถขึ้นสะพานเล็ก ๆ ข้ามถนนไปได้เลย ถ้าทำอย่างนั้นได้ผมเชื่อว่าไม่มีใครอยากจะไปขับรถไกล ๆ แล้วก็ถ้าสามารถทำตรงนี้ได้ก็จะสามารถช่วยในการลดอุบัติเหตุ ลดความเสียหายได้ ถึงแม้ว่ามันก็คงจะต้องใช้งบประมาณมากพอสมควรก็ตาม นอกจากนี้ยังมีเรื่องที่มีผลกระทบต่อนักท่องเที่ยว ผมเรียนว่าขณะนี้นโยบายของรัฐบาลเรากระตุ้นการท่องเที่ยว เราต้องการที่จะดึงนักท่องเที่ยวให้มาใช้ ให้มาจับจ่ายใช้สอยให้นำเงินเข้าประเทศไทยเยอะ ๆ ซึ่งขณะนี้ก่อนหน้านี้น่าจะปีสองปีผมมีโอกาสได้คุยกับเขาเรียกว่า ผู้ประกอบการที่ขับรถส่วนตัวให้บริการผ่านช่องทาง Application ต่าง ๆ พูดง่าย ๆ ว่าไม่ว่าจะเป็น Taxi Lineman ไม่ว่าจะเป็น Grab อะไรอย่างนี้นะครับ มีการถูกจับอยู่ที่สนามบินบ่อยครั้ง มีการถูกจับอยู่ที่สถานท่องเที่ยวอยู่บ่อยครั้ง แต่อย่างไรก็ตามการใช้บริการหรือว่าลูกค้านักท่องเที่ยวไม่ได้ลดจำนวนลง ในทุก ๆ วันกลับที่จะเรียกใช้บริการกลุ่มนี้เยอะขึ้น เยอะขึ้นด้วยซ้ำ ดังนั้นเองในเมื่อห้ามไม่ได้แล้วเราไปจับเขา ผมเชื่อว่ามันเป็นการทำลายโอกาสในการทำมาค้าขาย ในการทำมาหากินของเขา ผมคิดว่าการที่เราจะปล่อยให้เขาได้ร่วมทำมาหากิน ยกตัวอย่างคนขับ Grab หรือว่าคนขับ Taxi Lineman อะไรก็ว่ากันไป ถ้าสามารถเข้าไปรับนักท่องเที่ยวได้ ไม่ว่าจะเป็นสนามบิน ไม่ว่าจะเป็นถนนข้าวสารหรือวัดต่าง ๆ ที่มีความสำคัญ แต่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐบาลนี้ ผมเชื่อว่ามันจะเป็นทางเลือกที่ดีสำหรับนักท่องเที่ยว สำหรับพี่น้องประชาชนที่มีความต้องการในการใช้บริการกลุ่มเหล่านี้ แต่อย่างไรก็ดีครับ ผมก็ยังสนับสนุนในการใช้บริการขนส่งของรัฐบาล หรือแม้แต่กระทั่ง Taxi ที่ลงทะเบียนกับสนามบินไว้ ผมเข้าใจว่าทุกอย่างมันมีค่าใช้จ่าย แต่อย่างไรก็ดี ถ้าทุกฝ่ายมาเสนอตัวเพื่อรับการบริการให้เขาไปแข่งในเรื่องของคุณภาพ ให้เขาไปแข่งในเรื่องของราคา ให้เขาไปแข่งในเรื่องของความปลอดภัย ส่วนการบริหารจัดการอย่างไรนี้ก็ให้ภาครัฐเข้าไปดูแลกำกับ ให้ทุกฝ่ายแข่งกันอย่างเป็นธรรม ผมเชื่อว่าจะเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่นักท่องเที่ยวนั้นสามารถ

เลือกได้จะใช้รถไฟฟ้า จะใช้ Airport Link จะใช้ Taxi ของสนามบินหรือจะเรียก Grab ผ่าน Application ก็เป็นไปได้ เพื่อให้ทุก ๆ อย่างนี้มันสะดวกสบาย เพื่อให้เขามีความเต็มใจที่จะมาใช้เงินในประเทศของเรา ให้คนไทยสามารถมีเงินเพิ่มขึ้นในประเทศเยอะ ๆ ดังนั้น ผมมีเวลาไม่มาก แล้วก็เคารพที่ท่านประธานเป็นห่วง ก็ยังมีอีกหลายประเด็น แล้วก็ขอบคุณท่านประธาน ขอบคุณท่านคุณครูมานิตย์ ขอบคุณท่าน สส.อนุรัตน์ ตันบรรจง ที่วันนี้ได้ตั้งใจทำรายงานฉบับนี้ เพื่อต้องการแก้ไขปัญหาบนท้องถนนของประเทศไทย ด้วยความเคารพครับ ผมเห็นด้วยกับรายงานฉบับนี้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ ต่อไปขอเชิญคุณธีระชัย แสนแก้ว ครับ

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธีระชัย แสนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ต่อรายงานฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ รายงานฉบับนี้เป็นการศึกษาสภาพปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องการขนส่งทางบก เป็นการศึกษาสภาพการเรียกรับผลประโยชน์ ซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม สามารถปกป้องทุจริตและบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความพยายามของคณะกรรมาธิการในช่วงระยะเวลา ๓ เดือน จากที่พวกเราได้ยื่นญัตติที่ปัญหามันเกิดขึ้นนั้นสามารถดำเนินการมาได้ถึงขนาดนี้ ผมต้องขอชื่นชมครับ ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยในหลายประการที่ท่านได้เสนอ ๒-๓ ท่าน ที่ได้กล่าวรายงานในที่ประชุมแห่งนี้ กระผมคิดว่าจะไม่พูดแล้ว เพราะว่าทุกอย่างผมเห็นด้วยเกือบทั้งหมด แต่ไม่ใช่ทั้งสิ้นครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ กรณีเกี่ยวกับเรื่องการบังคับใช้กฎหมายนั้น ซึ่งเราจะแก้จากบทลงโทษนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะว่าจากบรรทุกน้ำหนักเกิน ๑๐๐ กิโลกรัม ถึง ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม ก็มีผลเท่ากัน ก็คือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท อันนี้เห็นด้วยในการที่พวกท่านได้แก้ จาก ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยแก้พระราชบัญญัติ ปี ๒๕๓๕ ก็คือมาตรา ๗๓/๒ กำหนดโทษไว้ต่ำมาก เพราะฉะนั้น

ก็ให้มีการแก้ไขในเรื่องนี้ ท่านประธานครับ นอกจากโทษอัตราต่ำแล้วการที่กฎหมายไม่มีบทลงโทษผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการคือเจ้าของรถ บาปกรรมเท่าที่มีประสบการณ์ก็คือคนที่ติดคุกก็คือคนขับรถ ส่วนใหญ่ไม่เกิน ๖ เดือน แต่ติดประมาณ ๑ เดือน ๒ เดือน แล้วแต่จะส่งฟ้องกำหนดที่อัตราน้ำหนักเกินเท่าไรเป็นเท่าไร ตรงจุดนี้ผมก็เลยบอกว่าต้องเอาตัวผู้ประกอบการด้วย เจ้าของกิจการด้วย อันนี้ผมเห็นด้วย เพราะว่าก่อนที่จะออกรถบรรทุกไป เจ้าของกิจการบอก มึงบรรทุกเต็มที่เลยเดี๋ยวกูเคลียร์เอง อย่างนี้ลูกน้องก็ได้ใจจะขนอะไรก็แล้วแต่ ที่เป็นสิ่งที่ขนประจำ ปกติประจำ อิฐ หิน ดินทราย อะไรก็แล้วแต่ ซึ่งมันก็เป็นปัญหาอย่างนี้มาโดยตลอด เพราะฉะนั้นเรื่องส่วยนี้ก็เป็นเรื่องของผู้สมัครใจให้ และผู้รับ ในเมื่อผู้รับและผู้ให้เงินสด มันก็ไม่รู้ว่าจะไปเอาความผิดอะไร อย่างไรกับใคร เพราะฉะนั้นปัญหานี้ มันก็เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานานแล้ว ซึ่งเป็นปัญหาโลกแตก ท่านประธานครับ การกำหนดโทษเป็นขั้นบันได ผมก็เห็นด้วยเหมือนอัตราการเก็บภาษี หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ก็เห็นด้วยในการที่จะต้องดำเนินการ และบทลงโทษคือผู้จ้างวานก็ไม่ต้องก็ได้ คือผู้จ้างวานก็คือเป็นผู้ต้องไปบันทึกใหม่เสียเอาผู้ประกอบการเจ้าของรถ ขนาดเจ้าของรถแท้ ๆ เวลาติดคุกเขาก็จะไปปลอมแปลงเอกสาร ปลอมแปลงเอกสารว่าไม่ใช่รถของตัวเอง เช่าซื้อ อันนี้ก็เป็นประเด็นอีกประเด็นหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องรถยนต์ มันเป็นปัญหาโลกแตกเหมือนกัน ท่านก็ลอง ๆ ไปคิดดูว่าเรื่องนี้จะต้องทำอย่างไร จะต้องกำหนดระเบียบเกี่ยวข้องกับเบี้ยเลี้ยงในการออกตรวจตราสนับสนุนหน่วยชั่งน้ำหนักเคลื่อนที่ และตำรวจทางหลวงให้มีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น และยังเป็นการป้องกันเรียกรับส่วยได้อีกทางหนึ่ง คงได้ไม่มาก คนที่มันโลภจะอัดจะให้เท่าไร จะเบี้ยเลี้ยงเท่าไรจะเอาเงินหลวงไปเท่าไรก็แล้วแต่ แต่อาจจะมีเจ้าหน้าที่บางคนที่มีอุดมการณ์ ที่มีความคิดมันก็มี มันไม่ได้ชั่วทั้งหมดหรอกนะครับ แต่อาจจะพอแก้ปัญหาได้บ้าง เท่าที่รู้นี้เพราะมันเคยตัวแล้ว มันส่วยเต็มบ้านเต็มเมืองมันเคยตัวแล้ว เพราะอาจจะมีเจ้าหน้าที่บางคนเท่านั้นที่อาจจะถูกนายสั่งว่าเดือนนี้คุณจะต้องหาเงินได้เท่านั้นเท่านี้ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ก็ไปดูรายละเอียดก็แล้วกัน

ประเด็นที่ ๒ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียกรับผลประโยชน์ที่เป็นเจ้าหน้าที่นี้มีอำนาจในการควบคุมทางหลวง ก็คือมีสภาพปัญหาที่เกิดจากการใช้ดุลยพินิจโดยทุจริตในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่บางคน ปัญหานี้ก็แก้ไขได้ยาก ซึ่งกระผมได้กราบเรียนไปบ้างแล้ว และในการสอบสวนขยายผลในการดำเนินคดีนั้นมันมีสาเหตุเกิดจากความสมัครใจของผู้ให้และผู้รับ อันนี้ก็เป็นประการที่สำคัญ และเห็นด้วยในการที่จะนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาเพื่อที่จะใช้อิเล็กทรอนิกส์ในการที่จะใช้น้ำหนักบรรทุกในขณะที่วิ่ง รวมทั้งการติดตั้งวงจรปิดอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อที่จะต้องใช้ปริมาณมาก แล้วก็อาจจะต้องให้มีชุมชนในการดูแลรักษาไปด้วย ซึ่งสิ่งต่าง ๆ นี้ก็ได้เกิดขึ้นอยู่ในชนบทอยู่แล้ว บางแห่ง บางที่ บางทางนี้เขาไม่ให้รถบรรทุกผ่านเลย ไม่ให้บรรทุกผ่านเลย เขาจะเข้าไปเวรยามเลย และป้องกันเจ้าหน้าที่บางรายที่อาจใช้อำนาจโดยมิชอบ โดยอาศัยความรู้เท่าไม่เข้าใจของพี่น้องประชาชน นี่ก็คือว่ากฎหมายของพี่น้องประชาชนเขา ๆ ไม่รู้ แล้วอาจจะเป็นช่องทางที่เราจะต้องไปจัดอบรมที่เกี่ยวข้องเรื่องกฎหมายอย่างนี้ และผมใคร่ขอเสนอแนะอีกอย่างหนึ่งที่มันเกี่ยวข้องกับพี่น้องเกษตรกรโดยตรง ซึ่งเป็นประเด็นสุดท้ายที่สำคัญต่อพี่น้องเกษตรกร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพาราอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะว่าเกษตรนี้เราสามารถนำรายได้เข้าประเทศปีละหลายแสนล้านบาท นับล้านล้านบาท เพราะฉะนั้นในจุดนี้มันจะเป็นพืชตามฤดูกาล ไม่ว่าจะเป็นข้าวออกจากเก็บเกี่ยวเขาก็ต้องบรรทุกทำให้ทันเวลากับช่วงเวลาอ้อยอย่างนี้ ข้าวอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอกราบเรียนกับท่านทั้งหลายว่า ความหลุดพ้นจากความยากจนของพี่น้องเกษตรกรมีหนี้สินล้นพ้นตัว เพราะว่าในไร่อ้อย ผมจะยกตัวอย่าง ในไร่อ้อยมันไม่มีตาชั่ง ในเมื่อมันไม่มีตาชั่งเราก็กะน้ำหนักว่าจะน้ำหนักเท่าไร บางครั้งต้นทุนก็แพงถ้าบรรทุกน้อย มันก็ไม่สามารถที่จะเข้าทันเวลาได้ โดยใช้เวลาในการเก็บเกี่ยวแล้วจะต้องใช้เวลาในการส่งบรรทุกเข้าไปตั้งแต่ ๔๘ ชั่วโมงจนถึง ๗๒ ชั่วโมง ไม่อย่างนั้นคุณภาพความหวานก็ลดลง น้ำหนักก็ลดลง ทำให้รายได้ของเกษตรกรมีน้อยลง เรื่องอย่างนี้ผมก็ต้องฝากไว้ด้วยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องบรรทุกของเกษตรกร เพราะว่าเขาใช้เวลาประมาณ ๓ เดือน ไม่เกิน ๔ เดือน

เปิดหีบอ้อยเดือนธันวาคมก็จะปิดหีบอ้อยในช่วงเดือนมีนาคมเท่านั้น บางครั้งก็ใช้ประกาศ บางครั้งก็ใช้ MOU ในระดับจังหวัด บางครั้งก็ใช้มติ ครม. บางปีก็ใช้ในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ แต่เอาตัวนี้เป็นข้อสังเกตด้วย เพื่อที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร ซึ่งมีต้นทุนก็คือเป็นถึงขั้นว่าพ่อค้า คือกำไร เกษตรกร คือขาดทุน นี่คือคำจำกัดความ เพราะฉะนั้นต้นทุนของเขาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ผมขอสนับสนุนและเห็นด้วยกับรายงานฉบับนี้ของทุกท่าน แต่ขอตั้งข้อสังเกตเท่านี้ละครับ ให้ดูเรื่องเกษตรกรอย่าไปดูเฉพาะพวกรับเหมาขนอิฐ หิน ดิน ทรายเท่านั้น ให้ดูเกษตรกร ควรผ่อนผันหรืออะลุ่มอล่วยตามฤดูกาล หรือตามจังหวัดต่าง ๆ เหล่านั้น ที่มีพืชผลที่ผมได้กล่าวมาเบื้องต้น ผมขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณเอกราช อุดมอำนวย ครับ

นายเอกราช อุดมอำนวย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม จอจาน เอกราช อุดมอำนวย ผู้แทนคนดอนเมืองพรรคก้าวไกล ผมต้องขอบพระคุณท่านประธานที่เปิดโอกาสให้ผมได้อภิปราย ซึ่งผมอ่านรายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาทั้งกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งและการป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐของคณะกรรมาธิการการคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร อ่านแล้วก็มีรายละเอียดที่ค่อนข้างครบทุกประเด็นครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมก็จะขออภิปรายสนับสนุนคร่าว ๆ ด้วยความเห็นที่ผมได้อ่านมาครับ ท่านประธานจากที่ผมได้ดูก็จะมีข้อเสนอแนะต่อรายงานที่ท่านคณะอนุกรรมาธิการท่านประธานได้เขียนเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแก้ไขพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๕๓๕ ที่เกี่ยวข้องกับการบรรทุกน้ำหนักเกิน หรือการกำหนดโทษเอาผิดผู้ว่าจ้างการขนส่ง ผู้ประกอบการขนส่งหรือเจ้าของรถ นี่ก็คือกรณีการขยายโทษผู้ที่เกี่ยวข้องออกไป หรือในกรณีที่เขารู้เห็นเป็นใจ ซึ่งอันนี้ก็ต้องไปถกเถียงกัน และมีข้อเสนอแนะในการแก้ไขเพิ่มเติม ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๗๐ ที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มโทษ หรือว่ามาตรา ๗๓/๒ ที่เกี่ยวกับเรื่องของการคงโทษจำคุกเอาไว้แล้วก็มีการกำหนดโทษปรับแบบ

อัตราก้าวหน้าตามน้ำหนักรถบรรทุก ซึ่งเขียนเป็นข้อ ๆ แบบนี้ แต่จริง ๆ ผมอยากเสนออีกนิดหนึ่งว่า ถ้าท่านทำเป็นร่างมาเลยพร้อมให้เพื่อนสมาชิกหยิบมาใช้ ที่ประชุมสภาแห่งนี้น่าจะเห็นด้วยที่จะนำร่างไปปรับปรุงหรือว่าร่วมกันเสนอสภาชุดนี้ก็อยากจะแก้ไขกฎหมาย แต่ท่านประธานครับ มีเรื่องหนึ่งที่ผมอาจจะขออนุญาตพูดถึงเพิ่มเติม นั่นก็คือเรื่องของการที่มีโทษจำคุกอยู่ในกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งแบบนี้ บางครั้งผมก็ไม่แน่ใจว่าการกำหนดมาตรการที่เข้มมากจนเกินไป หรือว่าอ่อนมากจนเกินไป แบบไหน ตรงนี้ต้องมาถกเถียงกัน สิ่งหนึ่งที่เราขาดไปคือเราไม่เคยเอาผู้ที่ถูกพิพากษา หรือถูกยึดรถ หรือผู้ประกอบการมาให้ความเห็นว่าเขาคิดอย่างไร แล้วเขามีแนวทางที่จะเสนอแนะแก้ไขอย่างไร เราก็น่าจะมีส่วนหนึ่งในการหาข้อมูลตรงนี้เพิ่มเติม อันนี้คือข้อเสนอแนะ เพราะว่าบางครั้งในการออกกฎหมายอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เราลงนามไว้หรือที่ทำไว้จะเห็นว่าการออกกฎหมายใหม่ ๆ ก็จะพยายามหลีกเลี่ยงโทษจำคุก ยกตัวอย่างกฎหมายยาเสพติดถ้าหากว่าโทษจำคุกมีผลก็คงไม่มีผู้ค้ายาเสพติดในประเทศไทยแล้ว ดังนั้นผมก็เลยมีข้อเสนอแนะต่อรายงานนี้เล็กน้อยเกี่ยวกับเรื่องการเสนอกฎหมายว่าอยากให้เป็นร่างมาเลย และประเด็นที่ ๒ คือเรื่องของการเพิ่มโทษจำคุก แต่ในส่วนของโทษปรับที่เป็นพินัยก้าวหน้าทันสมัยมาก

อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธาน ก็คือว่าเรื่องของแนวทางข้อสังเกตที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสภาพรถ ตรงนี้ผมก็ประสบด้วยตัวเอง ก็เห็นเหมือนกันกับที่ท่านคณะอนุกรรมาธิการได้เสนอว่ากรมการขนส่งทางบกควรแก้ไขระเบียบหรือมาตรการกฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะเกี่ยวกับนายช่างในการตรวจรถ การถ่ายภาพอะไรต่าง ๆ ระเบียบพวกนี้เก่าหมดเลยครับ แล้วก็ไม่ทันสมัย แล้วก็ไม่เชื่อมโยงด้วย ควรทำทันที เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งที่อยากจะให้รัฐบาลหรือกระทรวงคมนาคมรับข้อเสนอของคณะกรรมาธิการชุดนี้ไปดำเนินการอย่างเร่งด่วน ในเรื่องของการที่ควรทำทันที Highlight สีแดงไว้เลย

อีกอันหนึ่งที่ผมชื่นชมมาก ก็คือเรื่องของประเด็นข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการเปลี่ยนยานยนต์เครื่องสันดาปให้เป็นยานยนต์ไฟฟ้า นี่คือ Trend ใหม่ที่ตอนนี้ตลาดรถไฟฟ้าเข้ามาแล้ว ซึ่งการออกกฎหมายก็ต้องเท่าทันและทันสมัย นี่คือสิ่งที่เป็นข้อเสนอที่ดีมาก โดยเฉพาะที่ท่านรายงานเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกระทรวงการคลัง กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร หรือคณะรัฐมนตรีที่ควรจะดำเนินการแก้ไขทั้งแนวทางในการยกเว้นหรือการลดภาษี อัตราภาษีนำเข้าอุปกรณ์ที่เกี่ยวกับการสันดาปให้กับรถยนต์ไฟฟ้า หรือว่ามาตรการในการลดภาษีนำเข้า หรือเสนอแนะที่ ครม. จะต้องไปดูในเรื่องของการจัดงบอุดหนุนสำหรับผู้ที่เข้าร่วมโครงการในการซื้อรถยนต์ไฟฟ้า นี่คือสิ่งที่ทันสมัยมากและผมคิดว่าพี่น้องประชาชนตอบรับ ผมก็มีข้อเสนอที่เกี่ยวเนื่องกับรายงานนี้อยู่ในประเด็นที่ได้กล่าวไป และอยากขอเสริมสักนิดหนึ่ง ถ้าหากว่าจริง ๆ แล้ว รัฐบาลที่นำรายงานชุดนี้ไปให้เกิดประโยชน์อย่างไรแล้วก็อยากจะให้กรรมาธิการคมนาคมเร่งติดตามตรวจสอบต่อไป เพราะว่าบางกรณี บางรายการพี่น้องประชาชนเดือดร้อนมากทีเดียว อย่างเช่น กรณีการยึดรถบรรทุกอะไรแบบนี้ หรือว่าแม้กระทั่งเรื่องของรถยนต์ไฟฟ้านี้ประชาชนเฝ้ารอที่จะมีการปรับตัวของกฎหมายมากขึ้น แล้วหวังว่ารายงานนี้จะเป็นประโยชน์ ไม่เป็นคาร์บอนที่เสียไปเปล่า ๆ นะครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญนายวิรัช พิมพะนิตย์ ครับ

นายวิรัช พิมพะนิตย์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก กระผม วิรัช พิมพะนิตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ผมขอสนับสนุนรายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติเรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกและป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ท่านประธานที่เคารพครับ ปัจจุบันการคมนาคมขนส่งของประเทศพัฒนาอย่างรวดเร็ว ครอบคลุมทั้งการขนส่งทางบก ทางอากาศ ระบบราง

ระบบน้ำ สำหรับประเทศไทยการขนส่งโดยรถบรรทุกเป็นการขนส่งทางบกที่ได้รับความนิยมอย่างมาก เนื่องจากมีความสะดวก รวดเร็ว ประหยัด คุ้มค่า ผู้ประกอบการสามารถขนส่งสินค้าให้ผู้รับสินค้าได้ถึงจุดมุ่งหมายปลายทาง คือ Door to Door Service ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ผมจะพูดถึงเรื่องรถบรรทุกเป็นเรื่องแรก รถบรรทุกปัจจุบันสมรรถภาพของรถบรรทุกแรงม้าถึง ๔๐๐ แรงม้า ๕๐๐ แรงม้า แต่น้ำหนักบรรทุกยังอยู่น้อยนิดเหมือนที่ท่าน สส. ธีระชัยพูด วันนี้ขนอ้อยกรมการขนส่งทางบกอนุมัติเพิ่มขึ้นให้อีก ๓๐ เซนติเมตร ในการบรรทุกเพื่อได้รับน้ำหนักมากขึ้น ผมจึงบอกว่าวันนี้ถนนถ้าสร้างดีไม่ทุจริตรับน้ำหนักได้ ก็ให้เขาได้มีโอกาสขนส่งได้คุ้มค่า แต่ถ้าเกินน้ำหนักจากที่ขยับขึ้นมาแล้วเอาให้หนัก ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้สังคมก็ยังเป็นสังคมที่ไม่ยุติธรรมอยู่ดี คนที่บรรทุกน้ำหนักเกิน ๔๐ ตัน ๕๐ ตัน จากที่น้ำหนัก Limit ไว้เท่านี้ แต่บรรทุกเกินตั้ง ๓๐-๔๐ ตัน ถึงเวลาศาลตัดสินปรับไม่กลัวครับ ศาลตัดสินยึดรถกลัวครับ แต่เขาไม่กลัวเพราะว่าเขาทำสัญญาเช่าซื้อหลอก ๆ ไว้ ผมจึงบอกว่าอย่าทำอย่างนี้ ถ้าปรับยึดก็ยึดเลย ส่วนสัญญาให้เขาไปไล่กันเอง ถ้ายังคางวดอยู่ คาชำระเงินผ่อนอยู่ก็ให้บริษัทเช่าซื้อไปเก็บกับคนที่ทำลายเศรษฐกิจบ้านเมืองครับ ส่วนชาวบ้านท่านประธานที่เคารพครับ ชาวบ้าน ๆ ผมเกิน ๕๐๐ กิโลกรัม เจ้าของเป็นคนขับ รถก็รถซื้อเงินสดมา น้ำหนักเกิน ๕๐๐ กิโลกรัม ปรากฏว่าถูกยึดรถครับ สังคมเป็นอย่างนี้ตลอด ท่านคณะอนุกรรมาธิการครับ วันนี้ศึกษาแล้วก็ให้ความยุติธรรมสำหรับชาวบ้านเขาด้วย ไม่ใช่ว่าวันนี้คิดแต่ว่าพวกนายทุนเพิ่มน้ำหนักให้เขาหน่อยครับ ถนนมันรับได้อยู่แล้วถ้าไม่ทุจริตนะครับ วันนี้ถนนเมืองไทยถ้าทำดี ๆ ป่านนี้ปูหินอ่อนหมดทุกถนนเส้นทางแล้วครับ เดี๋ยวนี้ซ่อม ๆ อยู่อย่างเดียวครับ ท่านประธานที่เคารพเอาแค่นี้ เรื่องรถบรรทุกให้คณะกรรมาธิการคิด

อีกเรื่องหนึ่งคือที่ผมดูรายการข่าว ๓ มิติที่ออกตอน ๔ ทุ่ม ขออนุญาตที่เอ่ยชื่อรายการ แต่ว่าเป็นผู้ที่สร้างสรรค์ ปัจจุบันรถรับจ้างเรา อย่างแท็กซี่นี้เหมาตลอดครับ แถวสยามพารากอน แถวศูนย์การค้าไม่มีไปครับ แต่ว่าจอดแช่อยู่นั่นล่ะครับ เพราะฉะนั้นวันนี้แก้ไขหน่อยครับ ถามว่าเขาคุ้มไหมที่กดมิเตอร์ บางทีท่านคณะกรรมาธิการก็ต้อง

ศึกษานะครับ ศึกษาหน่อยเพราะว่าตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ จนถึงปี ๒๕๖๕ เพิ่งขึ้นให้เขาครั้งเดียวครับ แท็กซี่มิเตอร์ ท่านขึ้นให้เขาแค่ ๗ เปอร์เซ็นต์ แต่ LPG ขึ้นมาเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ NGV ขึ้น ๑๐๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ คนจนอาชีพบางครั้ง วันนี้ผมถามว่าวิ่งได้เท่าไร เขาบอกได้พันหนึ่ง ได้เพิ่มมาอีก ๗๐ บาท ก็ ๑,๐๗๐ บาท ค่าเช่ารถ ๖๐๐ บาท ค่าเติมแก๊สอีก ๔๐๐ บาท เหลือ ๗๐ บาท ส่วนรถที่หรู ๆ ท่านก็ไม่ได้กำหนดอย่างรถไฟฟ้า รถอะไรนั้นก็อ้างว่าหรู ไม่ต้องคิดเพิ่มให้เขามาก ๆ การท่องเที่ยวเราจะเสียหาย ท่านประธาน สภาที่เคารพครับ มีรถหมวดหนึ่งของแท็กซี่ คือรถ นก นข ที่ไม่จำเป็น ต้องติดมิเตอร์ครับ เพราะว่าเกิดก่อนปี ๒๕๓๕ ก่อนที่มิเตอร์จะเกิดขึ้นมา รถพวกนี้เยียวยาเขา ดูแลเขา แต่ว่าอย่าให้เขามาวิ่งรับนักท่องเที่ยวเลยครับ นักท่องเที่ยวขึ้นไปอยากจะกดมิเตอร์ เขาบอกไม่ได้ เขาถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงคมนาคม ท่านประธานคณอนุกรรมาธิการหรือใครก็ได้แก้หน่อยครับ ไม่ใช่ว่าวันนี้ปล่อยไปเลยตามเลย รถตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ก่อนปี ๒๕๓๕ ปีนี้ ๒๕๖๖ ปี ๒๕๖๗ แล้ว ๓๐ เกือบ ๔๐ ปี ปล่อยให้วิ่งทะเลง ๆ อยู่นั่นล่ะครับ วันนี้ผมบอกว่าทุกท่านเข้ามามีหน้าที่อันทรงเกียรติได้เป็นคณะกรรมาธิการ ได้มาเป็น สส. สส. ๕๐๐ คน ประชากร ๖๐ กว่าล้านคน เฉลี่ย ๑ ล้านกว่า ๆ ต่อ ๑ คน ทำหน้าที่ให้มันเต็มที่ครับ ผมกราบเรียนกับพี่น้องทุกคนแล้วอีกอย่างหนึ่ง ไหน ๆ ได้พูดแล้ว ตุ๊กตุ๊ก เดี๋ยวนี้ตุ๊กตุ๊ก แพงที่สุดในโลก คือเมืองไทย เมืองไทยส่งเสริม ตุ๊กตุ๊กครับ ผู้ใหญ่ไปเมืองนอก ทำเป็นหุ่นจำลองตุ๊กตุ๊ก ไปมอบท่านประธานที่เคารพครับ ท่านคณะกรรมาธิการรู้ไหมว่าตุ๊กตุ๊กจดทะเบียนสาธารณะไม่ได้ มีจำนวนเท่าที่มีอยู่ทุกวันนี้เพิ่มไม่ได้ แต่เวลาไปเมืองนอกรูปตุ๊กตุ๊กตามสนามบินโชว์หราแล้วเวลาเหมา ต่างชาติมาเหมาเสียจนเขาเบื่อเมืองไทย วันนี้เราต้องเยียวยาเขา เอาตุ๊กตุ๊กมาติดมิเตอร์เสีย เอามาทำให้มันถูกต้อง เอามาทำให้บ้านเมืองเป็นสากล เขามาเมืองไทยเขาอยากขี่ตุ๊กตุ๊กเพราะเขาเห็นภาพ แต่ว่ารถตุ๊กตุ๊กบางคัน ๖๐ ปี เพราะว่าหมุนเวียน ๆ กันอยู่อย่างนี้ ผมบอกกับสังคมบอกว่า วันนี้กระทรวงคมนาคมเป็นกระทรวงที่รับผิดชอบคนเดินออกมาปุ๊บ เหยียบพื้นปุ๊บ กระทรวงคมนาคมเลยครับ ถนนก็ของกระทรวงคมนาคม

รถของกระทรวงคมนาคม อะไรก็ของกระทรวงคมนาคม ในเมื่อเรามีรัฐมนตรีดี เรามีท่านสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ เรามีรัฐมนตรีมนพร รัฐมนตรีเดือน ผมกราบเรียนว่าขอเถอะครับ ขอทำให้สังคมถูกต้อง ให้นักท่องเที่ยวใช้ได้ดี ให้คนในประเทศได้อยู่อย่างถูกต้อง แล้วสุดท้ายสำคัญท่านประธาน คือผมบอกว่าสิ่งหนึ่งที่คนจนต้องมาถูกยึดรถเพราะกระบวนการยุติธรรม กระบวนการยุติธรรมต้องชัดเจนกว่านี้ ถ้าไม่เสนอยึดรถเขาก็ไม่ยึด คนรวยไม่ค่อยเสนอยึดรถหรอกครับ แต่ถ้าคนจนยึดอย่างเดียว ขอบคุณท่านประธานที่เคารพครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ ครับ

นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม เกชา ศักดิ์สมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรครวมไทยสร้างชาติ วันนี้ผมขออภิปรายรายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกและป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐ ของคณะกรรมาธิการการคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร ผมได้อ่านรายงานของท่านแล้ว ผมเห็นด้วยกับท่านณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ และท่านวิรัช พิมพะนิตย์ ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านนะครับ ในประเด็นเรื่องของการลดโทษจำคุกออกไป เพราะว่าทุกวันนี้ในเมื่อเรามีการแก้ไขให้ค่าปรับเป็นอัตราก้าวหน้าแล้ว ซึ่งเราจะเปลี่ยน เป็นค่าธรรมเนียมหรือปรับทางพินัยอะไรก็แล้วแต่ ซึ่งในเรื่องนี้ถ้าเราปรับกันขนาดนี้แล้ว โทษคงไม่ต้องมี เพราะเขาเป็นเพียงแค่ลูกจ้าง เขาอาจจะมีส่วนกระทำผิดเล็ก ๆ น้อยๆ เอง แต่ต้องไปจำคุกทำให้ครอบครัวเขาต้องเดือดร้อน ในประเด็นของท่านวิรัชก็คือเกี่ยวกับเรื่องรถบรรทุกปัจจุบันนี้มีสมรรถภาพที่สูงมาก ไม่สอดคล้องกับน้ำหนักบรรทุกของรถบรรทุกในประเทศไทยในปัจจุบัน ซึ่งเดิมนั้นรถบรรทุก ๒๔ ล้อ กรมทางหลวงเคยผ่อนผันให้ถึง ๕๘ ตัน อยู่ ๆ มา

ก็มาเลิกใช้ให้เหลือเพียง ๕๐.๕ ตัน เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ เรามาทำปัญหาให้เกิดเรื่องส่วย เพราะอะไร เราไปตัดยอดกำไรเขา ใน ๑ เที่ยวนี้ ๗.๕ ตัน เขาเหลือกำไรเพียงเล็กน้อย เขาอาจจะอยู่ไม่ได้ เขาจึงต้องไปจ่ายส่วยเพื่อบรรทุกให้มากขึ้น นี่คือต้นปัญหาส่วนหนึ่ง ไม่ใช่ทั้งหมดนะครับ เราเคยใช้มาแล้วหลายปี ส่วนทางกรมทางหลวงเองจะมาอ้างเรื่อง Span สะพานหรือคุณภาพถนนมีความแข็งแรงไม่พอนั้นไม่เป็นความจริงนะครับท่านคณะกรรมาธิการทุกท่าน ความมั่นคงแข็งแรงของสะพานกรมทางหลวงรับน้ำหนักได้เกิน ๑๐๐ ตัน ปัจจุบันนี้ถนนผสมซีเมนต์ด้วยในชั้นหินคลุก คอนกรีตหนา ๒๘ เซนติเมตร เหล่านี้ถ้าอยู่ในเกณฑ์เดิมที่เคยผ่อนผัน ๕๘ ตันอันนี้อยู่ได้แน่นอนครับ เกี่ยวกับเรื่องนี้เรื่องค่าปรับที่ท่านมีความประสงค์จะให้มีใบรับรองการชั่งน้ำหนักรถบรรทุกจากแหล่งผลิตสินค้าหรือแหล่งต้นทาง ท่านประสานกระทรวงอุตสาหกรรมง่าย ๆ มากเลยครับ ให้ออกกฎกระทรวงออกมาว่า ให้ปล่อยสินค้าตามพิกัดรถบรรทุก แค่นี้ก็ได้แล้ว เพราะแหล่งที่ปล่อยสินค้านั้น เขามีเครื่องชั่งทุก ๆ ที่ ยกเว้นของชาวบ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ไม่มีเครื่องชั่ง อย่างไรอ้อยที่เมื่อสักครู่นี้ที่ท่านว่า อันนั้นไม่มีเครื่องชั่ง ข้าวเปลือกไม่มี ท่านก็ไปปรับปรุงเรื่องนี้ ส่วนเรื่อง WIM นั้นผมเห็นด้วยที่จะเพิ่มให้มากขึ้นเพื่อป้องกันการที่รถหลบหลีกเลี่ยงไป ท่านจะเห็นว่ารถบรรทุก ๒๒ ล้อ ที่เป็น Tailor ยาว ๆ บรรทุกเหล็กมาเพียง ๒ ก้อน ๒ ก้อนใช้พื้นที่ประมาณ ๕-๖ เมตรเอง แต่ขนาดกระบะบรรทุกเขายาว ๑๒ เมตรทำไมต้องยาวครับ เพราะกรมทางหลวงไปสร้างเงื่อนไขเล็ก ๆ น้อย ๆ ว่า ถ้า King Pin น้อยกว่า ๘ เมตร น้ำหนักคุณจะไม่ได้ ๕๐.๕ ตัน ทำให้รถบรรทุกขนาดนี้ต้องยาว ๆ มากขึ้น แต่บรรทุกเพียงตรงกลางหน่อยเดียว ปัญหาคืออะไร ปัญหาคือทางแยกเข้าซอยหรือออกจากซอยต้องใช้วงกว้างมาก กีดขวางทางจราจร เบียดบังสังคม เรื่องนี้ฝากท่านไปคุยกับกรมทางหลวงด้วยนะครับ ยังมีเกี่ยวกับเรื่องของ Spot Check ที่ท่านบอกว่ามีไม่เพียงพอ ผมว่า Spot Check มีเพียงพอแล้วนะครับ แต่เจ้าหน้าที่ของเราทำงานได้เต็มที่หรือยัง เรามีทั้งตำรวจทางหลวง ตำรวจภูธร กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท แล้วมีเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นอีก กรมการขนส่งทางบกอีก อย่างนี้

ถ้าเรากำชับให้หน่วยงานนี้ ถ้าทำงานให้เต็มที่ก็จะเพียงพอต่อการควบคุมแล้วนะครับ ส่วนเรื่องของ พ.ร.บ. รถยนต์นั้น ที่ท่านส่งเสริมว่าให้มีที่จอดรถบรรทุกนั้น ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ปัจจุบันนี้กรมทางหลวงทำที่ในเขตทางข้าง ๆ ถนนเดิม อาจจะกว้างสัก ๑๐ เมตร ๑๕ เมตรก็แล้วแต่ ซึ่งไม่เพียงพอ คุณจะใช้ที่กรณี ๑ จุดสัก ๑๐ ไร่ ๒๐ ไร่ ถ้าท่านดูปริมณฑลรอบ ๆ กรุงเทพมหานคร กลางคืนตีสอง ตีสาม เสียงรถบรรทุกหลังจากที่พ้นช่วงเวลาแล้ว เขาจะไปจอดพักกัน ก็กีดขวางทางจราจร อันนี้เห็นด้วยกับท่านด้วยเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนเรื่องการตรวจรถนอกสถานที่ อันนี้มีความจำเป็น ผมเห็นด้วยกับกรมการขนส่งทางบกที่ว่า ถ้าเราไม่ตรวจนอกสถานที่นี้ ผู้ประกอบการต้องนำรถไปในสถานที่ขนส่งเอง เวลาวันสิ้นงวดประจำปี จะมีรถใช้ไปตรวจสภาพเป็นจำนวนมาก ก็จะทำให้เกิดการจราจรติดขัด รถอยู่บนถนนเกะกะกีดขวางการจราจร ทำให้เกิดอุบัติเหตุ และผู้ประกอบการ ก็ไม่สะดวก กรณีรายใหญ่ ๆ เขาก็ต้องบริการไปตรวจที่นอกสถานที่ และเป็นเวลานอกราชการนะครับ ฝากถึงเรื่องที่ท่านจะไปแก้ร่าง พ.ร.บ. ทางหลวงและขนส่ง อันนี้จำเป็นอย่างยิ่ง ขอให้ท่านได้รีบดำเนินการทำในเรื่องนี้อย่างจำเป็นและเร่งด่วน ฝากท่านไปถึงกรมการขนส่งทางบกด้วยว่า ปัจจุบันนี้มีรถผิดกฎหมายเป็นจำนวนมาก นำรถเก่าใช้แล้วจากต่างประเทศมาประกอบเป็นรถและจดทะเบียนก็มีนะครับ เวลาสลับเลขนะครับ เลขสวย เลขอะไรก็แล้วแต่ที่ท่านมีกันนี้ ใน ๑ ปี ให้สลับได้เพียงครั้งเดียว แต่ถ้าเกิดท่านเสีย ๓๐,๐๐๐ บาท ท่านจะสลับสักปีละกี่ครั้งก็ได้ ท่านไปตรวจสอบดูนะครับ แล้วก็ยังมีประเด็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องพืชไร่ ที่ว่าเป็นช่วงฤดูกาลเท่านั้นเอง ชาวไร่อ้อย แล้วก็พี่น้องชาวไร่ชาวนาก็ฝากมาว่าช่วงผลผลิตจะออกก็ช่วงสั้น ๆ แค่ ๒-๓ เดือน ขอให้ทางหน่วยงานของรัฐได้ให้โอกาสเขาได้ทำผลผลิตไปส่งโรงงานไปส่งโรงสีที่เขาได้มีสัญญากันไว้ด้วยความสะดวก เพื่อให้สินค้าเหล่านี้ไม่เสียหาย วันนี้ผมก็สนับสนุนร่างรายงานของท่านก็ส่วนมากนะครับ มีบางส่วนที่ขอให้ท่านไปพิจารณาปรับแก้ไขด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านบัญชา เดชเจริญศิริกุล ขอเวลาไว้ ๓ นาที เชิญครับ

นายบัญชา เดชเจริญศิริกุล (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ผม บัญชา เดชเจริญศิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคท้องที่ไทย ก่อนอื่นผมก็ขอสนับสนุนในเรื่องการพิจารณาญัตติ เรื่อง แนวทางการแก้ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกและป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐ ขอประเด็นสั้น ๆ อย่างนี้ครับ ผมขออนุญาตอธิบายนิดเดียว การบรรทุกจากกรุงเทพฯ ถึงจังหวัดเชียงรายเลยนะครับ ๑ ตันนี้ผู้ประกอบการได้ค่าบรรทุก ๑ ตัน ไม่ถึง ๘๐๐ บาท ผมอยากจะให้แก้กฎหมายในเล่มนี้นิดเดียว สำหรับรถบรรทุก ๕๐.๕ ตัน ถ้าเขาเกินไป ๑ ตัน ปรับสัก ๓,๐๐๐ บาท เขาก็ไม่กล้าทำแล้วครับ ไม่กล้าเกินแล้วครับ แต่ในทางกฎหมายที่มี ณ ปัจจุบันนี้ ที่ผู้ประกอบการรายเล็กที่โดนยึดรถกันเยอะแยะมากมายก็คือว่าเกินแค่ ๕๐๐-๖๐๐ กิโลกรัมเท่านั้นเอง หรือ ๗๐๐-๘๐๐ กิโลกรัม หรือ ๑ ตัน ถ้าไม่จ่ายค่าทำสำนวน ท่านรู้ไหมครับว่าการทำสำนวนเวลาถูกจับน้ำหนักครั้งหนึ่งเท่าไร ๕๐,๐๐๐ บาท ถ้าเกินประมาณ ๖๐๐-๗๐๐ กิโลกรัม ๕๐,๐๐๐ บาท ถ้าเกินสัก ๔-๕ ตัน ๗๐,๐๐๐-๘๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาทเลยครับ ถ้าไม่ทำก็จะถูกยึดรถทันที แล้วก็จะเป็นแบบนี้ทั่วประเทศ เป็นเรื่องที่ทุกคนรู้กันหมดเลยครับ เพราะจริง ๆ แล้วรถที่ Clear น้ำหนักที่วิ่งกันบนถนนปัจจุบันนี้บรรทุกกัน ๗๐-๘๐ ตัน แต่พวกนี้กลับไม่โดนริบรถ เพราะอะไรครับ เพราะเจ้าหน้าที่เขาจะแนะนำให้ทำเช่าช่วง ๒ ช่วง ให้คนขับทำเช่าช่วง ช่วงที่ ๑ และให้คนอื่นมาทำเช่าช่วง ช่วงที่ ๒ อีก ก็เลยไม่ถูกยึดรถ นี่คือความแตกต่างระหว่างการใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐ อันนี้เป็นเรื่องจริงที่ทุกคนประสบมาตลอด ผมเองผมก็เคยเจอเรื่องนี้เหมือนกัน บนมอเตอร์เวย์บรรทุกเกิน ๖๐๐ กิโลกรัม เขาเรียกค่าทำสำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท ถ้าไม่อย่างนั้นก็ถูกยึดรถ อันนี้เป็นช่องว่าง ผมอยากขอเน้นเลยว่าเกิน ๑ ตันช่วยปรับสัก ๕,๐๐๐ บาทได้ไหม เพราะว่าค่าบรรทุกจากกรุงเทพฯ ถึงจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย ตันหนึ่งไม่ถึง

๑,๐๐๐ บาท เพราะบางครั้งรถบรรทุกที่วิ่งบนถนนบางทีใส่ไปเกือบเกิน ๕๐.๕ ตัน บางทีไปจอดไว้ฝนตก น้ำขังในผ้าใบ เติมน้ำมันเต็มถัง พอเกิน Error ไปนิดหน่อย ๔๐๐-๕๐๐ กิโลกรัม เขาจะโดนจับทันทีเลยครับ Clear ก็ไม่ได้นะครับ ถ้า Clear ก็เอาเยอะ ส่วนใหญ่เขาจะรีบส่งภูธรเลย เพราะว่ามันเป็นตัวเลขที่ขึ้นหน้าจออยู่แล้ว บอกส่งส่วนกลางไปแล้ว Clear ไม่ได้ ไป Clear กับเจ้าหน้าที่ตำรวจเอา การ Clear ก็คือคดีละ ๕๐,๐๐๐-๖๐,๐๐๐ บาท เป็นอย่างนี้มาตลอด แล้วก็สงสารผู้ประกอบการรายเล็กด้วย ที่เกินไม่กี่ร้อยกิโลกรัม แต่ยังถูกยึดรถ ณ ปัจจุบันนี้มีอยู่หลายคัน ปัจจุบันเป็นแบบนี้จริง ๆ ผมก็ขอประเด็นเดียว ๑ ตัน จะให้ช่วยปรับสัก ๕,๐๐๐ บาท หรือ ๓,๐๐๐ บาท เขาก็ไม่กล้าบรรทุกกันแล้วครับ เพราะว่าวิ่งเที่ยวหนึ่งยังไม่ได้ขนาดนั้นเลย ผมขอฝากท่านคณะกรรมาธิการเรื่องขนส่งไว้เท่านี้ครับ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ต่อไปสมาชิกท่านสุดท้ายครับ เชิญท่านอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด ครับ

นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพกระผม อนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ต่อรายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการขนส่งทางบกและป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์โดยเจ้าหน้าที่รัฐ ของคณะกรรมาธิการการคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาเรื่องส่วยทางหลวงนั้นไม่ใช่เป็นปัญหาใหม่ครับ แต่ถือว่าเป็นปัญหาใหญ่และเป็นปัญหาที่เหมือนเราแพ้ทางแก้แบบวัวพันหลัก แก้มาหลายสิบปีก็แก้ไม่ได้ และที่สำคัญมูลค่าการทุจริตคอร์รัปชันของส่วยทางหลวงนั้นมีมูลค่าพุ่งสูงขึ้นตลอดเวลาระดับหลายหมื่นล้านบาท ในรายงานที่ท่านศึกษามาถ้าจะ Comment แบบในฐานะที่เป็น Commentator ก็ต้องบอกว่าให้ท่านผ่านครับ แต่ถ้าในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนอกจากให้ผ่านแล้ว ก็ขออนุญาตเสนอแนะเพิ่มเติม โดยขออนุญาตเรียนว่าการแก้ปัญหานี้เราควรมุ่งไปที่การแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างของปัญหาส่วย ต้องมุ่งเน้นไปแก้ที่ต้นตอของปัญหา ซึ่งก็เห็นในความพยายาม

ที่ท่านได้ศึกษาและอยู่ในรายงาน ความพยายามข้อที่ ๑ ของท่านก็คือการพยายามที่จะทบทวนแล้วก็แก้ไขกฎหมาย ซึ่งก็ต้องบอกว่าท่านมีอยู่แล้ว ข้อที่ ๒ ซึ่งในรายงานเหมือนเฉียดไปเฉียดมายังไม่ชัด ถ้าเราจะบังคับใช้กฎหมายและเอากฎหมายเป็นเครื่องมือหลักในการบังคับใช้ มันแก้ไม่จบไม่สิ้นครับเราต้องแก้โดยการเร่งสร้างวัฒนธรรมในการใช้รถใช้ถนนด้วยจิตสาธารณะ ข้อที่ ๓ ซึ่งในรายงานผมเห็นว่าก็เฉียดไปเฉียดมายังไม่ได้ลงลึกหรือไม่ได้มีเข็มมุ่งที่เห็นชัดเจน คือความพยายามที่จะใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการแก้ปัญหาส่วย กรณีข้อที่ ๓ นี้ผมมีตัวอย่างไม่ต้องไปไกลเอาประเทศเพื่อนบ้านอย่างประเทศสิงคโปร์ครับ เขามีการจัดทำเครือข่ายที่เป็น Big Data รวบรวมประมวลผลเก็บข้อมูลการจราจร เวลาในการเดินทาง ความต้องการในการใช้รถใช้ถนนในแต่ละช่วงเวลา ผู้ใช้รถใช้ถนนจะรู้เลยว่าจะเดินทางจากจุด A ไปจุด B ในระยะเวลาที่จำกัดหรือว่าเร็วที่สุดนั้น Big Data จะประมวลผล แต่ของเราต้องเรียนว่าเราไม่ได้มีแผนแม่บทแบบประเทศสิงคโปร์ที่เขามีแผนแม่บทแห่งชาติ ชื่อแผนคือ Smart Mobility Master Plan เขาใช้เทคโนโลยีอัจฉริยะมาเพิ่มประสิทธิภาพและเพิ่มขีดความสามารถของเครือข่ายบนท้องถนนอย่างสูงสุด ซึ่งจะครอบคลุมทั้งการตรวจสอบ ควบคุมปริมาณจราจร การใช้รถใช้ถนนให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ท่านประธานที่เคารพ ท่านเคยสังเกตไหมว่าเวลาที่มีด่าน ทุกครั้งที่มีด่าน จะด่านถาวร จะด่านลอย ด่านหลบแบบสุมทุมพุ่มไม้มาแบบไม่ให้ซุ่มให้เสียง จะมีอุบัติเหตุไม่หน้าด่าน ก็หลังด่าน หรือไม่มีอุบัติเหตุปริมาณการจราจรก็จะคับคั่ง ทำให้รถติดเกินความจำเป็น มีคนไปถามว่าทำไมต้องใส่หมวกกันน็อกสำหรับรถมอเตอร์ไซค์ เขาบอกว่าใส่หมวกกันน็อกตำรวจจะได้ไม่จับซึ่งในความเป็นจริงไม่ใช่ครับประโยชน์ของหมวกกันน็อกก็คือใส่แล้วจะได้ป้องกันหากเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนวันนี้เหมือนกันครับ จะบรรทุกน้ำหนักเกินจะขับเร็วถ้าไม่เจอจ่าก็ไม่โดนจับ ดังนั้นทุกครั้งของการกระทำผิดกฎหมายนั้นเขาระมัดระวังจ่า บางคนติด Sticker หลังรถครับบอกว่าอย่าโบกเลยจ่า พกมาแค่ ๒๐๐ ครับ เพราะจ่าเรียก ๔๐๐ บาทไม่พอจ่ายครับ ข้อที่ ๒ สิ่งที่เราเห็นว่าวันนี้ในประเทศจีนในเมืองที่เป็นที่ตั้งของบริษัทเทคโนโลยีชั้นนำของโลก

เขาแก้ปัญหารถติดได้ครับ เช่น คุณจะออกจากบ้านเจ็ดโมงคุณจะไปถึงที่หมายแปดโมง ข้อมูล Big Data จะประมวลผลหมดเลยครับว่าจะหลีกเลี่ยงถนนเส้นใด แล้วจะไปให้ถึงที่หมายด้วยการใช้วิธีการเดินทางแบบใด มีตัวเลือก A B C ครับ ของเราต้องนำมาใช้ และผมขอเสนอกรอบแนวคิดที่จะเป็นเข็มมุ่งให้กับท่านกรรมาธิการและท่านคณะอนุกรรมาธิการที่ศึกษาเรื่องนี้

ประการที่ ๑ กฎหมายที่ท่านพยายามแก้ ผมเห็นชอบครับ แต่ท่านต้องพยายามไปลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ครับ เพราะมีการบังคับใช้กฎหมายที่แตกต่างกัน ตัวบทกฎหมายเหมือนกัน แต่บังคับใช้ต่างกันผลต่างกันครับ

ประการที่ ๒ ต้องใช้ศูนย์ประมวลผลแบบ Big Data หรือถ้าท่านดูฟุตบอล Thailand Premier League ก็จะเห็นเทคนิค VAR ครับ ผมเสนอให้ใช้เทคนิค VAR มาใช้ประมวลผลในการปราบส่วยครับ VAR คือ Video Assistant Referee เพราะว่าวันนี้พอเกิดเหตุปั๊บ จ่าก็มีกล้องของจ่านะครับ Chauffeur คนขับรถบรรทุกก็มีกล้องของตัวเอง ในคดีเดียวกรณีเดียวนี้ต่างมุม ต่างข้อมูล การวินิจฉัยแตกต่างกัน ดังนั้นเราควรจะมีศูนย์ประมวลผลที่เป็น Big Data ไม่ต้องไปตั้งด่านครับ รถบรรทุกวิ่งผ่านวันนี้เราสามารถรู้ว่าความเร็วที่รถวิ่งกี่กิโลเมตรต่อชั่วโมง มันไม่น่าจะยากเกินไปนะครับถ้ารถวิ่งผ่านและเราสามารถระบุน้ำหนักของรถบรรทุกได้

ประการที่ ๓ ท่านต้องเปลี่ยนอะไรที่เป็นสีเทาให้เป็นสีขาว เปลี่ยนจากส่วยเป็นการเก็บค่าใช้ถนน ผมว่าถ้าตรงไปตรงมาแม้จะแพงขึ้นก็แก้ปัญหา ต่อไปนี้จ่าไม่ต้องไปล็อกล้อแล้วครับ ถ้าจอดรถในถนนในที่ห้ามจอด ก็เก็บสตางค์เลยครับ มีตู้แบบต่างประเทศจะจอดผิดที่ยินดีจ่ายไม่เป็นปัญหาครับ แล้วก็เอาภาษีนั้นมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ผมขอให้กำลังใจทางคณะศึกษา ก็ขอเรียนว่าท่านเดินมาถูกทางแล้วครับ และเราน่าจะได้เห็นแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์ แต่ผมหวังว่าแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์นั้นจะเป็นทางออก จะไม่ใช่แค่ไฟหน้ารถที่วิ่งสวนทางมา ขอให้กำลังใจครับ ขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ สมาชิกใช้สิทธิครบถ้วนแล้วนะครับ ทางคณะกรรมาธิการมีชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ เรียนเชิญครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ครูมานิตย์ สังข์พุ่ม ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการการคมนาคมของสภาผู้แทนราษฎรก่อนที่คณะอนุกรรมาธิการจะได้ชี้แจงในประเด็นที่เพื่อนสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรเป็นห่วงแล้วก็เสนอแนะกันขึ้นมา ผมขออนุญาตที่จะใช้เวทีตรงนี้ขอบพระคุณมาก ผมเข้าใจทุกท่านที่ได้อภิปราย แล้วก็อีกหลาย ๆ ท่านที่ไม่ได้ร่วมอภิปรายทุกคนเป็นห่วงพี่น้องประชาชน ทุกคนเป็นห่วงกับผู้ประกอบการ พวกผมเองและคณะอนุกรรมาธิการที่ไปทำหน้าที่ตรงนี้ที่เราได้รับมอบหมายก็ต้องขอบพระคุณท่าน สส. นิตยา มีศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคก้าวไกล และท่าน สส. พิชัย แจ้งจรรยาวงศ์ อีกครั้งหนึ่งที่ทำให้เรื่องนี้อย่างน้อย ๆ ก็ได้จุดประกายในการทำงานของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ หลังจากที่เกิดปัญหาที่จังหวัดนครปฐมจนเป็นที่กล่าวขานนะครับ รายงานฉบับนี้อาจจะไม่สมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่อย่างน้อย ๆ ก็ได้มีส่วนจากผู้เชี่ยวชาญก็ดี หรือจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี เราได้ร่วมบรรจงการนำเสนอแล้ววันนี้ผมเชื่อแน่ว่าที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายเพิ่มเติมแตกประเด็นออกไปก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทางรัฐบาลพึงรับฟังอย่างยิ่งเพราะมันเป็นประโยชน์ทุกท่าน ทุกเนื้อหาทุกสาระ ผมในนามของประธานคณะกรรมาธิการการคมนาคมของสภาผู้แทนราษฎรก็ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธาน ขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกที่ร่วมกันเสนอความคิดเห็นร่วมกันเสนอแนะนะครับ แล้วก็จะมอบไมโครโฟนให้ไปยังประธานคณะอนุกรรมาธิการท่าน สส. อนุรัตน์ ตันบรรจง แล้วก็คณะเพื่อจะได้ชี้แจงบางประเด็นให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นขอเชิญครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานคณะอนุกรรมาธิการครับ

นายอนุรัตน์ ตันบรรจง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม อนุรัตน์ ตันบรรจง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพะเยา เขต ๒ สิ่งแรกก็ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ได้ให้คำชี้แนะ รวมถึงข้อชี้แนะที่เป็นประโยชน์ต่อคณะอนุกรรมาธิการศึกษาเรื่องส่วยนะครับ หรือเราเรียกว่า ส่วยรถบรรทุก ซึ่งประเด็นที่ผมอยากจะตอบคำถามท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านนะครับ ก็จะเกี่ยวข้องของท่านณัฏฐ์ชนน ท่านสมาชิกจังหวัดสงขลานะครับได้ถามเรื่องกฎหมายในมาตรา ๗๓/๒ ซึ่งท่านผู้อภิปรายหลายคนก็มีข้อสงสัยในเรื่องของมาตรา ๗๓/๒ ซึ่งทางคณะอนุกรรมาธิการเราก่อนที่จะทำการศึกษาแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ เราได้เชิญตัวแทน ไม่ว่าจะเป็นจากภาครัฐที่ใช้กฎหมาย ก็คือกรมทางหลวง รวมถึงภาคเอกชนก็คือผู้ประกอบการ โดยเฉพาะสมาพันธ์รถบรรทุกแห่งประเทศไทย ที่มีการจดทะเบียนขึ้นกับกรมการขนส่งทางบกอยู่ประมาณกว่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ คัน ซึ่งในหลาย ๆ ข้อคิดเห็นเราได้ศึกษาว่ากฎหมายนี้ จากเดิมได้มีบทลงโทษทางอาญา ก็คือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน และปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ทางคณะอนุกรรมาธิการเราได้ศึกษาและได้เห็นถึงความสำคัญว่ากฎหมายฉบับนี้ ถ้าได้นำโทษทางอาญาออกจากมาตรา ๗๓/๒ แล้ว มันจะทำให้กฎหมายนั้นไม่แข็งแรง มันจะอ่อนแรงลงทันที เพราะหมายความว่าใครจะกระทำความผิด แค่จ่ายค่าปรับนั้นก็สามารถพ้นโทษ ดังนั้นทางคณะอนุกรรมาธิการเราโดยได้รับเรื่องร้องเรียนจากสมาพันธ์รถบรรทุกก็บอกว่า เรายังคงเห็นความสำคัญของโทษอาญาในกฎหมายฉบับนี้อยู่ จึงไม่สามารถนำกฎหมายทางอาญาออกจากกฎหมายฉบับนี้ได้ ซึ่งจริง ๆ แล้วผมอยากกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกทุกท่านว่า แท้ที่จริงแล้วเรามีการประชุมหารือกันเบื้องต้นว่าเราจะเพิ่มน้ำหนักรถบรรทุกให้กับผู้ประกอบการซึ่งกระทรวงคมนาคมโดยกรมทางหลวงก็เห็นด้วย แต่เราได้ศึกษากับภาคเอกชนแล้วภาคเอกชนบอกว่าน้ำหนักรถบรรทุกมันไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่จะลดหรือเพิ่มนะครับ แต่เราต้องทำตามกฎว่าให้น้ำหนักรถบรรทุกเท่าไร เราก็ควรจะบรรทุกไม่ให้เกินพิกัด

อีกสิ่งหนึ่งครับ ปัญหาเรื่องรถบรรทุกน้ำหนักเกิน ผมอยากฝากรัฐสภาหารือในรอบหน้าว่ากระบะใช้ในการบรรทุก ถ้าเราตัดกระบะให้สามารถบรรทุกได้เต็มพิกัด เต็มพิกัด หมายความว่า ลดขนาดกระบะบรรทุกลงให้สามารถบรรทุกได้ตามที่น้ำหนักกำหนดนี้มันก็จะไม่เกิดปัญหาครับ แต่วันนี้กระบะของรถบรรทุกนั้นมันสามารถบรรทุกน้ำหนักได้เกิน ผมยกตัวอย่างรถบรรทุกที่เป็นรถพ่วง เป็นตัวแม่กับตัวลูกรวมกันในกฎหมายนี้กำหนดไว้ให้น้ำหนักบรรทุกได้ ๕๐.๕ ตัน แต่ปัจจุบันนี้ สคน. เคยจับรถบรรทุกได้ประมาณ ๑๑๐ ตัน หมายถึงว่าเกินไป ๖๐ ตัน ครับท่านประธาน ซึ่งตรงจุดนี้แน่นอนว่าผู้ประกอบการนั้นยิ่งบรรทุกน้อยก็ยิ่งเสียผลประโยชน์ เพราะว่าเสียค่าน้ำมันและค่าเดินทางเท่ากัน หรืออาจจะมากกว่านิดหน่อย ดังนั้นกฎหมายมาตรา ๗๓/๒ ทางคณะอนุกรรมาธิการเราจึงเห็นความสำคัญว่าควรจะคงโทษอาญาไว้ไม่ให้กฎหมายนั้นอ่อนแอ

ถัดมาครับ ผมขอตอบคำถามท่านนิพนธ์ คนขยัน ซึ่งเห็นด้วยกับการให้อำนาจกับท้องถิ่น ซึ่งทางคณะอนุกรรมาธิการเราได้นำเสนอไป เนื่องจากปัจจุบันนี้ประเทศไทยเรามีถนนอยู่ทั้งหมดประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ กว่ากิโลเมตร แต่หน่วยงานที่ดูแลจริงจังมีแค่กรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท รวมถึงตำรวจทางหลวง ซึ่ง ๓ หน่วยงานนี้รับผิดชอบประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ กิโลเมตร แต่ ๖๐๐,๐๐๐ กว่ากิโลเมตรไม่มีผู้รับผิดชอบครับท่านประธาน ดังนั้นทางคณะอนุกรรมาธิการเราจึงเห็นว่าควรจะสนับสนุนงบประมาณผ่านทางกระทรวงมหาดไทยไปยัง อปท. ต่าง ๆ วันนี้ท่านสมาชิกหลายท่านในที่นี้เป็น สส. เขต เวลาเราลงพื้นที่พบปะกับพ่อแม่พี่น้องประชาชน เราจะได้รับเรื่องร้องเรียนมาตลอดว่าถนนนั้นเสีย ถนนนั้นไม่มีงบประมาณในการซ่อมแซม หรือถนนบางเส้นตัดขาดจากโลกภายนอกก็มีครับ สาเหตุนั้นเกิดจากต้นเหตุที่มีการบรรทุกน้ำหนักเกินทำให้ถนนนั้นเสียหายและชำรุด ถามหางบประมาณในการซ่อมแซม ก็ต้องบอกว่าวันนี้ถนนส่วนใหญ่ในประเทศไทย พยายามนะครับ มีความพยายามที่อยากจะขอคืนเส้นทางไปให้กรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบทเนื่องจากไม่มีงบประมาณในการซ่อมแซมและบำรุง ต้องผ่าน

คณะกรรมการการกระจายอำนาจในกระทรวงมหาดไทย ไปผ่านที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด กว่าจะโอนถ่าย ๑ เส้นได้ ผมได้ดูผลการศึกษามาอย่างน้อยใช้เวลา ๒-๓ ปี ซึ่งวันนี้พ่อแม่พี่น้องบ้านเราทนไม่ได้กับถนนที่เสียหาย และอยากจะได้งบประมาณจากภาครัฐโดยเร็ว ดังนั้นผมจึงขอเสนอให้กระทรวงมหาดไทยได้บูรณาการร่วมกับกระทรวงคมนาคม ในการจับผู้กระทำความผิดในการบรรทุกน้ำหนักเกิน โดยการบูรณาการนั้นควรจะต้อง MOU ร่วมกันให้ความรู้ไม่ว่าจะเป็น อบต. เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ดี รวมถึงตำรวจในพื้นที่บูรณาการกันทั้งหมด ถามว่าวันนี้นอกจากกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบทแล้วมี Spot Check นำจับ มีระบบ WIM นำจับก็ดี แต่ตำรวจทุกพื้นที่สามารถจับในกรณีที่ท่านเห็นว่าเป็นรถบรรทุกต้องสงสัยได้ สามารถจับได้นะครับ แต่ปัจจุบันนี้ยังขาดความรู้ และที่สำคัญขาดเครื่องมือในกระบวนการที่จะจับกุม ดังนั้นผมจึงเอาเรื่องจริงมาพูดกันในรัฐสภาว่าวันนี้มันไม่มีคนจับครับท่านประธาน มันต้องสร้างบรรทัดฐานใหม่

ส่วนเรื่องที่ท่าน สส. บัญชา ได้พูดถึง ขออนุญาตเอ่ยนามท่านนะครับ ว่าการจับกุมนี้มันอยู่ในดุลยพินิจ หลาย ๆ ท่านได้แสดงข้อคิดเห็นว่ามันอยู่ในดุลยพินิจของผู้จับกุม แท้ที่จริงแล้วเมื่อเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ทำงานแล้วจับรถบรรทุกน้ำหนักเกินได้ เจ้าหน้าที่จะนำตัว โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่นำตัวผู้กระทำความผิดส่งไปที่สถานีตำรวจ และทำการยึดรถชั่วคราว และจะต้องส่งฟ้องศาลภายใน ๔๘ ชั่วโมง และดุลยพินิจในการยึดรถอยู่ที่ศาลเป็นผู้ตัดสินครับ จะไม่ได้เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน ดังนั้นการยึดรถมันมีหลายเหตุผล เราบรรทุกอย่างที่ผมได้นำเรียนไป ถ้าเราบรรทุกจากต้นทางเราอาจจะชั่งได้น้ำหนักอยู่ ๕๐.๕ ตันอย่างที่ผมนำเรียนไป เป็นน้ำหนักที่ยอมให้วิ่งบนถนนได้อย่างถูกกฎหมาย แต่เมื่อรถออกจากไม่ว่าจะเป็นท่าเรือ โรงงานอุตสาหกรรม หรือขนพืชผลทางการเกษตรก็ดี ออกมาแล้วมีการเติมน้ำมันรถ น้ำหนักก็เพิ่มขึ้น หรือคนรถรับครอบครัวก็มีน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น พาลูกพาเมียขึ้นรถก็เป็นน้ำหนักแล้วครับท่านประธาน รวมถึงดินที่ติดล้อรถบรรทุกสิบล้อมาก็ถือว่าเป็นน้ำหนัก และที่ท่านผู้อภิปรายบางท่านได้พูดถึง

ก็คือน้ำฝนที่ค้างบนผ้า Slant คลุมรถบรรทุก ก็มีน้ำหนักเช่นเดียวกัน ดังนั้นทางคณะอนุกรรมาธิการเราจึงเล็งเห็นว่าการคงโทษกฎหมายอาญาและใช้การปรับแบบก้าวหน้านี้มันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้กระทำความผิด ไม่ให้ผู้กระทำความผิดนั้นกล้าที่จะทำประโยชน์ ส่วนคณะอนุกรรมาธิการเราได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในรายงานว่าผู้กระทำความผิดนี้โทษจะตกลงอยู่ที่คนขับรถบรรทุก ดังนั้นถ้าเรามีการเสนอแก้กฎหมายขึ้นมาเราอยากจะให้ผู้ประกอบการนั้นมีส่วนรับผิดชอบ ไม่ใช่ว่าให้คนรถขับรถบรรทุกรับผิดชอบอย่างเดียวครับ ตรงจุดนี้ก็เป็นที่มาของรายงานฉบับนี้ และผมย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าทางคณะอนุกรรมาธิการเราได้ทำงานอย่างสุดความสามารถ แต่วันนี้บอกกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับว่าวันนี้เราจะขจัดแก้ไขปัญหาเรื่องรถบรรทุกน้ำหนักเกิน เรื่องส่วย ถามว่าเราทำได้ไหม ผมเชื่อว่าเราทำได้ครับ แต่เราต้องมีการวางแผนที่เป็นรูปธรรมนามชัด สามารถจับต้องได้นะครับ อย่างที่ผมยกตัวอย่างไปเรื่องระบบ WIM Weight In Motion ถ้ารัฐบาลสนับสนุนงบประมาณมา ๒๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถามว่าครอบคลุมถนนสายใดบ้าง ก็ต้องบอกว่าถ้าได้เงินงบประมาณมาก็จะครอบคลุมแค่ ๑๐๐,๐๐๐ กิโลเมตรแรกครับท่านประธาน แต่ยังแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับถนนที่เป็นสายรองนั้นไม่ได้ ดังนั้นการศึกษารายงานเล่มฉบับนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การมีบทลงโทษแต่ผู้กระทำความผิด รวมถึงได้นำเสนอสิ่งที่เราจะนำไปแก้ไขในอนาคตให้เป็นรูปธรรมนามชัดครับ

ขออีกเรื่องครับท่านประธาน เรื่องกรณียึดรถ ผมอยากจะบอกว่าการยึดรถนั้นอยู่ในดุลพินิจของศาล ท่านจะดูจากสิ่งแวดล้อมหลาย ๆ ทาง ไม่ว่าจะเป็นน้ำหนักที่บรรทุกเกินก็ดี หรือความจงใจวิ่งมาในเขตห้ามวิ่งของรถบรรทุกหนัก รวมถึงการฝ่าฝืนในเรื่องของเวลาที่ผู้กระทำความผิดนั้นได้ฝ่าฝืน ประเด็นทั้งหมดก็จะมีประมาณนี้ครับท่านประธาน ก็จะขอให้ทางท่านคณะอนุกรรมาธิการ ท่าน สส. ทวิวงศ์ โตทวิวงศ์ ได้ชี้แจงในประเด็นที่ยังค้างอยู่ ขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ แต่ขอรบกวนช่วยสรุป ๆ หน่อยนะครับ เราเหลืออีกรายงานหนึ่งที่ต้องเข้าสภาด้วย เชิญท่านคณะอนุกรรมาธิการครับ

นายทวิวงศ์ โตทวิวงศ์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ทวิวงศ์ โตทวิวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พรรคก้าวไกล ในฐานะคณะอนุกรรมาธิการครับ ผมขออนุญาตให้ชี้แจงเรื่องของประเด็นการคงโทษจำคุกไว้ตามมาตรา ๗๓/๒ เนื่องจากที่เราได้พิจารณาแล้วก็ประชุมกันในคณะอนุกรรมาธิการ เราได้พิจารณาเหมือนกันถึงความเห็นจากทั้งผู้ประกอบการเอง แล้วก็สหพันธ์รถบรรทุกที่เข้ามาแสดงความคิดเห็นเรื่องของการไม่ให้มีโทษจำคุกอยู่ในการลงโทษผู้ที่บรรทุกน้ำหนักเกินแล้ว แต่สิ่งที่เราได้พิจารณากันครับ เราจึงเห็นว่าสมควรที่จะยังคงโทษจำคุกมาตรา ๗๓/๒ ไว้ เพื่อให้เกิดความเกรงกลัว รวมไปถึงที่สำคัญที่สุดยังพูดถึงเรื่องของการใช้งบประมาณไปอย่างสิ้นเปลือง หากเราต้องคอยซ่อมบำรุงถนนอยู่ตลอดเวลา ยกตัวอย่างเช่น กรมทางหลวงในปีล่าสุดใช้งบประมาณน้อยกว่า ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท พอ ๆ กันกับกรมทางหลวงชนบทเลยที่ใช้ถึง ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท สิ่งเหล่านี้เป็นงบประมาณที่เราจะต้องเสียไปในทุก ๆ ปี นั่นทำให้เราคิดว่าการจะคงโทษให้เป็นการโทษปรับเพียงสถานเดียวนี้ อาจจะยังทำให้มีการกระทำความผิดหรือมีการละเมิดกฎหมายอยู่ตลอดเวลานะครับ เราเลยคิดว่าการคงโทษไว้ซึ่งโทษอาญาจำคุก ๖ เดือนนั้นน่าจะสามารถที่จะแก้ปัญหาและทำให้ผู้ที่ต้องการจะกระทำความผิดนั้นมีความรู้สึกเกรงกลัวและไม่กล้าที่จะเริ่มกระทำความผิด ทำให้ความผิดนั้น ๆ ยังไม่ส่งผลกระทบ และส่งผลความเดือดร้อนต่อพี่น้องประชาชนในพื้นที่ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ มีคณะอนุกรรมาธิการท่านใดจะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ มีท่านหนึ่งครับ เรียนเชิญครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูชัย ต. ศิริวัฒนา (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูชัย ต. ศิริวัฒนา ในฐานะคณะอนุกรรมาธิการ ในคณะกรรมาธิการการคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร ขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านที่สนับสนุนการศึกษาของคณะอนุกรรมาธิการโดยเฉพาะในฐานะตัวแทนในการนำเสนอเรื่องการปรับเปลี่ยนยานยนต์สันดาปภายในเป็นยานยนต์ไฟฟ้า ต้องขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนทำให้การศึกษาในเรื่อง EV Conversion ได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ โครงการ EV Conversion เป็นการเสนอขอให้รัฐบาลพิจารณาสนับสนุนผู้ใช้ยานยนต์เครื่องยนต์เดิม ซึ่งมีจำนวนรถจดทะเบียนใช้งานอยู่จำนวน ๔๓.๓ ล้านคัน ให้มีโอกาสปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้า อันจะทำให้นโยบายของรัฐบาลในการลดมลภาวะของอากาศที่เกิดจากยานยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์ประสบความสำเร็จช่วยให้พี่น้องประชาชน ซึ่งเป็นชาวรากหญ้ามีโอกาส ที่ไม่มีความพร้อมในการซื้อรถใหม่ แต่พร้อมที่จะนำรถที่ใช้เครื่องยนต์ปรับเป็นรถไฟฟ้าต่อไปได้ ถ้าได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล เช่นเดียวกับที่สนับสนุนรถไฟฟ้าใหม่ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ที่ประชุมครับ จากการที่ได้ฟังการอภิปรายของสมาชิกเรามีทิศทางความเห็นไปในทางเดียวกัน คือเห็นด้วยกับรายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการนะครับ และไม่มีผู้คัดค้านเป็นอย่างไร ดังนั้นผมขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๘๘ ถามที่ประชุมว่าจะมีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ หากไม่มีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมเห็นชอบรายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๔ ข้อ ๑๐๕ ประกอบข้อ ๘๘ กราบขอบพระคุณครับ คณะกรรมาธิการทุกท่านและคณะอนุกรรมาธิการทุกท่าน สำหรับรายงานที่ยอดเยี่ยมนะครับ ขอบคุณครับเพื่อนสมาชิกครับเราเหลืออีก ๑ วาระ ขอเชิญทางวิปรัฐบาลครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (เลย) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคเพื่อไทยครับ ขอเสนอรายชื่อ

กรรมาธิการแทนสัดส่วนที่ว่างลงในคณะกรรมาธิการการต่างประเทศครับ ขอเสนอชื่อนายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ช่วยกันรับรองหน่อยนะครับ เราเหงา ๆ นะครับ ขอบคุณครับ รับรองถูกต้องนะครับ ผมขอเข้าสู่ระเบียบวาระที่ ๔.๓ เลยนะครับ

๔.๓ รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง รายงานผลการดำเนินการของคณะกรรมาธิการ รายไตรมาสที่ ๑ (ตุลาคม – ธันวาคม) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งคณะกรรมาธิการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณพิจารณาเสร็จแล้ว

รอเจ้าหน้าที่จัดการสักครู่นะครับ ถ้าพร้อมแล้วขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่ครับ ถ้าทางคณะกรรมาธิการพร้อมแล้ว ขอเชิญประธานคณะกรรมาธิการแถลงผลการรายงานครับ

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม ณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณ ท่านประธานครับ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ผมอาจจะขออนุญาตท่านประธานอนุญาตให้ท่านไกลก้อง ไวทยการ และท่านอาจารย์ปกป้อง จันวิทย์ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมาธิการชุดนี้เข้าประชุมร่วมชี้แจงด้วยนะครับ ขอบคุณครับ ฝ่ายโสตถ้าพร้อมแล้วสามารถนำสไลด์ขึ้นได้เลยนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : เพื่อนสมาชิกครับ เล่มรายงานฉบับนี้ของคณะกรรมาธิการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณเป็นเล่มรายงาน (ฉบับที่ ๒) ที่ได้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรชุดนี้ แต่ก็เป็นเล่มรายงานฉบับแรก

ที่มีลักษณะเป็นเล่มรายงาน รายงานความคืบหน้าประจำไตรมาสที่พวกเราทุกคนที่อยู่ในชุดนี้มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่อยากจะให้คณะกรรมาธิการชุดนี้มีเล่มรายงาน รายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อบอกเล่าว่าเรามีความคืบหน้าในการทำงานในประเด็นต่าง ๆ อย่างไรบ้างเป็นประจำ ซึ่งต่อไปอาจจะไม่ได้เป็นบ่อยหรือถี่ทุก ๆ ๓ เดือนก็ได้ครับ อาจจะเป็นประจำทุก ๆ ๖ เดือนหรือทุก ๆ ปี เพื่อที่จะได้ไม่เป็นการรบกวนเวลาประชุมของสภามากเกินไป ผมเองก็ต้องกราบขอบพระคุณคณะกรรมาธิการทุกท่านที่เป็นตัวแทนจากทุกพรรคที่เรามีหลักการตรงกันในการประชุมนัดแรก ๆ ออกมาเป็นมติในที่ประชุมว่ากรรมาธิการชุดนี้เรามีเป้าประสงค์ที่จะศึกษาการจัดทำไปพร้อม ๆ กับการปฏิรูประบบและกระบวนการงบประมาณ โดยวางหลักเอาไว้ว่าพวกเราจะทำงานอย่างสร้างสรรค์ ยึดหลักชัดเจนและจริงจังเพื่อทำให้งบประมาณไทยไม่เหมือนเดิมครับ รูปแบบกระบวนการวิธีการทำงานเราเรียกกันว่า Platform กรรมาธิการ คำว่า Platform กรรมาธิการ หมายถึงว่าการประชุมคณะกรรมาธิการในห้องใหญ่และคณะอนุกรรมาธิการทั้ง ๒ ห้องเราจะใช้เป็นเวทีที่ใช้อำนาจคณะกรรมาธิการในการเรียกหรือส่งหนังสือเชิญประชุมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่ทีมงานที่ทำงานอยู่เบื้องหลังจริง ๆ ไม่ใช่พวกเราคณะกรรมาธิการครับ เป็นบรรดาที่ปรึกษาหัวหน้าคณะทำงานที่วันนี้บางท่านก็อยู่บนบัลลังก์แห่งนี้ ทั้งหมดทั้งสิ้น ๗ คณะทำงานที่ผมจะต้องกราบขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานคณะกรรมาธิการชุดนี้ อาทิเช่น คณะทำงานงบประมาณปี ๒๕๖๗ ที่ทุกท่านได้เห็นเล่มรายงานศึกษาการจัดทำงบประมาณปี ๒๕๖๗ ที่รายงานเข้าสู่สภาไปแล้วเมื่อเดือนที่แล้วก่อนที่เราจะพิจารณากันในชั้นคณะกรรมาธิการวิสามัญ คณะทำงานงบประมาณปี ๒๕๖๘ ที่มีท่านรักชนก ศรีนอก เป็นประธานคณะอนุกรรมาธิการชุดนี้ และผมก็เชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่าในงบประมาณปี ๒๕๖๘ ที่อาจจะเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในช่วงเดือนพฤษภาคมที่จะถึงนี้เราจะมีผลการศึกษาจากคณะกรรมาธิการศึกษาการจัดทำและติดตามการบริหารงบประมาณเพื่อนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรไปพร้อม ๆ กันอย่างแน่นอน มีในเรื่องของคณะทำงานท้องถิ่นครับ

ที่มีท่านไกลก้อง ไวทยการ เป็นหัวหน้าคณะทำงานเพื่อศึกษารูปแบบการจัดทำงบประมาณท้องถิ่นให้มีความมีอิสระทางการคลังมากขึ้น มีในเรื่องของคณะทำงาน Cloud First and Agile Procurement Policy เพื่อศึกษาการจัดทำงบประมาณให้ตอบโจทย์นโยบาย Cloud First ของรัฐบาล มีในเรื่องของคณะทำงาน Budget Reform ที่ศึกษาในเรื่องของการปรับปรุง ปฏิรูประบบงบประมาณที่พึงปรารถนา ที่เรามุ่งมั่นตั้งใจว่าจะมีข้อสรุปว่าเราจะต้องปรับปรุงกฎ ระเบียบ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายใน ๒ ปีหรือ ๔ ปีต่อจากนี้อย่างไรบ้าง นอกจากนี้ยังมีในเรื่องของคณะทำงานจับตาที่ทำงานตรวจสอบการใช้งบประมาณโครงการต่าง ๆ ย้อนหลังในปีงบประมาณปัจจุบันและงบประมาณที่ผ่าน ๆ มา ซึ่งถ้าเราแบ่งกลุ่มภารกิจทั้งหมดของบรรดาทุกคณะทำงานเราสามารถจัดกลุ่มออกมาได้ ๓ กลุ่มภารกิจด้วยกัน ที่เราเรียกกันว่ากลุ่มภารกิจ จัดทำ จับตา และจัดระเบียบ คำว่าจับตา นั้นก็เหมือนสิ่งที่คณะกรรมาธิการชุดนี้เคยทำมาในอดีต คือตรวจสอบติดตามการใช้งบประมาณในโครงการต่าง ๆ ย้อนหลัง เป็นการทำงานย้อนหลังเท่านั้นครับ แต่การทำงานในคณะกรรมาธิการชุดนี้ผมต้องกราบขอบพระคุณคณะกรรมาธิการ และที่ปรึกษาทุกท่านที่ช่วยวางหลักให้พวกเราทำงานไปข้างหน้าด้วย คำว่า ทำงานไปข้างหน้านั้นก็คือการทำงานในเรื่องของกลุ่มการจัดทำ อย่างเช่น ในคณะอนุกรรมาธิการศึกษาการจัดทำงบประมาณปี ๒๕๖๗ และงบประมาณปี ๒๕๖๘ ที่กำลังดำเนินการอยู่ สุดท้ายคือในเรื่องของการจัดระเบียบครับ จัดระเบียบคือการศึกษาการปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิรูปและปรับปรุงกระบวนการงบประมาณเสียใหม่ เป็นงาน Long Term เป็นงานระยะยาว ภายใน ๒ ปี ๔ ปีที่เราควรจะต้องมีข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในส่วนของผลผลิตแล้วก็ตัวชิ้นงานที่อยู่ในเล่มรายงานฉบับนี้ผมอาจจะไม่ได้ใช้เวลาสภามากนักครับ อันนี้ยกมาเป็นตัวอย่างขออนุญาตเปลี่ยนสไลด์ไปเร็ว ๆ นะครับในส่วนของมาตรการเชิงนโยบายเป็นข้อสังเกตท้ายเล่ม ผมมีข้อสังเกตที่เป็นมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้ที่น่าสนใจ ๒ ประการครับ ที่เหลืออาจจะให้ทุกท่านศึกษาเอง

หรือว่าทุกท่านอาจจะลุกขึ้นอภิปรายสนับสนุนหรือว่าให้ข้อคิดเห็นได้นะครับ อย่างเช่น ในเรื่องของมาตรการที่เราควรจะพัฒนา Application ทางรัฐให้เป็นทางลัดของประชาชน จริง ๆ ให้เป็น Application เดียว ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการ Digital ภาครัฐจาก Application นี้ Application เดียวได้ ไม่ใช่มี ๓๐๐-๔๐๐ Application สร้างใหม่ไม่รู้จบ ซึ่งกรรมาธิการเราก็ได้มีข้อสังเกตส่งตรงไปยังคณะรัฐมนตรีและสำนักงบประมาณที่บอกว่ารัฐบาลควรจะต้องมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ต่อจากนี้สำนักงบประมาณจะอนุมัติการจัดสรรงบประมาณที่พัฒนา Application ใหม่หรือตั้ง Application ใหม่ไม่ได้อีกแล้ว สิ่งที่จะอนุมัติได้ ก็คือการอนุมัติงบประมาณที่มีการเชื่อมระบบเข้า Application ทางรัฐเท่านั้น เพื่อไม่ให้มีการผลิต Application ซ้ำซ้อนอีกต่อไป

อีกหนึ่งมาตรการเชิงนโยบายที่น่าสนใจ อย่างเช่น การสนับสนุนรถ EV หรือการรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นไปได้ไหมที่ในปีงบประมาณ ปี ๒๕๖๘ ปี ๒๕๖๙ หรือปีงบประมาณถัด ๆ ไป ที่รัฐบาลจะมีการวางมาตรการ ที่บอกว่าบรรดาค่าเช่ารถประจำตำแหน่งต่อจากนี้ไปเปลี่ยนจากรถสันดาป ให้เป็นรถ EV ผมคิดว่าเป็นมาตรการง่าย ๆ อาศัยกฎระเบียบมติ ครม. ไม่กี่ข้อ ไม่ต้องแก้กฎหมาย ไม่ต้องใช้งบประมาณก็สามารถสนับสนุนอุตสาหกรรม EV และสามารถรักษาสิ่งแวดล้อมไปได้พร้อม ๆ กัน

ส่วนเป้าหมายของคณะกรรมาธิการชุดนี้ในไตรมาสนี้ ซึ่งเราอาจจะเหลือเวลาอีก ๑-๒ เดือน ก็คือในเรื่องของงบประมาณ ปี ๒๕๖๘ ที่ผมได้นำเรียนไปแล้วว่าเรามีการตั้งคณะอนุกรรมาธิการศึกษาการจัดทำงบประมาณ ปี ๒๕๖๘ คู่ขนานอยู่ แล้วก็ในช่วง ๒-๓ สัปดาห์ต่อจากนี้จะเป็นช่วงที่คณะกรรมาธิการเราจะสรุปผลการศึกษาที่เราได้เรียกข้อมูลคำของบประมาณ ปี ๒๕๖๘ จากทุกหน่วยรับงบประมาณมาศึกษาในคณะกรรมาธิการชุดนี้ เราคิดว่าคำของบประมาณต่าง ๆ เหล่านี้ มีส่วนใดที่สอดคล้องกับวิกฤติประเทศ มีส่วนใดที่ยังขาด ส่งตรงไปถึงสำนักงบประมาณ ถามว่า ทำไมเราถึงต้องทำภายใน ๒-๓ สัปดาห์นี้ เพราะว่าตามปฏิทินงบประมาณช่วงปลายเดือนมีนาคม จะเป็นช่วง

ที่สำนักงบประมาณ สรุปคำของบประมาณ และจัดทำเป็นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ปี ๒๕๖๘ เสนอคณะรัฐมนตรี เรามุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อสังเกต ข้อชี้แนะ ข้อคิดเห็น ในคณะกรรมาธิการชุดนี้ที่ศึกษาคำของบประมาณจะมีประโยชน์ต่อฝ่ายบริหารและสำนักงบประมาณไม่มากก็น้อย แต่ผมอยากนำเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิก โดยเฉพาะหลาย ๆ ท่านที่อาจจะอยู่ในคณะรัฐมนตรี ต้องนำเรียนตามข้อเท็จจริงว่าปัจจุบันท่านนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือสั่งการชัดเจนแล้ว ให้สำนักงบประมาณจัดส่งข้อมูลคำของบประมาณ ปี ๒๕๖๗ และปี ๒๕๖๘ แก่คณะกรรมาธิการ แต่สำนักงบประมาณยังมิได้นำส่งข้อมูลต่าง ๆ เหล่านั้น ให้กับคณะกรรมาธิการอย่างครบถ้วน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมคิดว่าค่อนข้างมีความชัดเจนเป็นอย่างยิ่งว่าสำนักงบประมาณกำลังจะเสี่ยงในเรื่องของการกระทำผิดระเบียบวินัยหรือไม่ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อสั่งการของท่านนายกรัฐมนตรี ก็อยากจะฝากเพื่อนสมาชิกที่อยู่ในคณะรัฐมนตรี ช่วยเร่งรัดติดตามต่อเพื่อให้คณะกรรมาธิการเราได้มีผลการศึกษา ซึ่งเป็นผลการศึกษาของสภาแห่งนี้ ให้เราสามารถวิเคราะห์งบประมาณ ปี ๒๕๖๘ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของเป้าหมายของคณะทำงานอื่น ๆ ผมขออนุญาตไม่ลงในรายละเอียด เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา แต่ว่ามีสิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะเชิญชวนเปิดเป็นวาระเบื้องต้นไว้ก่อน ให้เพื่อนสมาชิกเห็นว่าเป้าหมายของพวกเราต่อจากนี้อีก ๒ ปี หรือ ๔ ปี จะเกิดอะไรขึ้นบ้างในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ถ้าทุกท่านเห็นตรงกัน นั่นก็คือในส่วนของการปฏิรูประบบและกระบวนการงบประมาณเสียใหม่ ก่อนที่จะไปพูดถึงระบบงบประมาณที่พึงปรารถนา ผมอยากจะชวนท่านคิดก่อนว่า แล้วระบบงบประมาณปัจจุบันคือภาพสะท้อนของอะไร ผมคิดว่าระบบงบประมาณปัจจุบันนั้น คือภาพสะท้อนของเศรษฐกิจการเมืองไทยและระบบรัฐราชการในปัจจุบัน ถามว่าระบบรัฐราชการในปัจจุบันที่สะท้อนผ่านการจัดทำงบประมาณมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง ผมคิดว่าคงหนีไม่พ้นสไลด์หน้าถัดไปครับ ภาพที่ทุกท่านเห็นในซ้ายมือของทุกท่านที่อยู่บนสไลด์ตรงนี้ สร้างขึ้นมาจาก Generative AI ที่ผมเข้าไป Prompt ให้มันฟังว่าวิธีและขั้นตอน

ในการจัดทำงบประมาณของไทยนั้นทำอย่างไรบ้างจะแก้ปัญหาสัก ๑ อย่าง ในพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นประเด็นเรื่องขนส่งสาธารณะนั้น เกี่ยวข้องกับหลายกระทรวง มีผู้ตัดสินใจหลายส่วน ไม่ว่าจะเป็นท่านอธิบดีต่าง ๆ หรือว่าผ่านแผนพัฒนาจังหวัดก็จะต้องผ่านผู้ว่าราชการจังหวัด หรือแม้แต่งบจังหวัดกลุ่มจังหวัดก็เป็นอีกท่องบประมาณหนึ่ง นี่คือภาพที่ Generative AI สามารถวาดออกมาได้ให้ทุกท่านเห็นว่าถ้าข้างล่างคือพื้นที่ ๑ พื้นที่ หรือ ๑ จังหวัด จะแก้ปัญหาหนึ่ง ๆ ให้กับพ่อแม่พี่น้องประชาชน ข้างบนคือท่องบประมาณใหญ่เงินภาษีของพี่น้องประชาชนครับ ทุกท่านจะเห็นความกระจัดกระจายแบบนี้ตามภาพที่แสดงอยู่ในนี้เลย ก็คือเป็นงบประมาณที่เป็นตัวแทนของรัฐราชการที่อำนาจการบริหารและอำนาจการกำหนดนโยบายอยู่ในมือข้าราชการประจำ มีลักษณะรวมศูนย์ ส่วนกลางผูกขาดอำนาจ บริหารแบบบนลงล่าง มีลักษณะกระจัดกระจายครับ กระทรวงทบวงกรมทำงานเป็นไซโล มีลักษณะที่ขาดพลัง ไร้ทิศทางที่ชัดเจน บูรณาการไม่ดีสร้างการเปลี่ยนแปลงไม่ได้ มีลักษณะที่ไร้อำนาจ ขาดอำนาจ ประชาชนไม่เคยเป็นตัวเอกในสมการการตัดสินใจครับ นอกจากนี้ยังมีปัญหาอีกหลายอย่าง อาทิเช่น ปัญหาการขาดพื้นที่ทางการคลัง ในปัจจุบัน ๓.๔๘ ล้านล้านบาท ในงบปี ๒๕๖๗ นี้เป็นงบประมาณที่รัฐบาลสามารถบริหารจัดการได้เองจริง ๆ นี้ผมเชื่อว่าไม่เกิน ๑.๑ ล้านล้านบาท ตามผลการศึกษาของ 1O1PUB แต่ในทางความเป็นจริงสำนักงบประมาณเคยออกมาชี้แจงแล้วว่าพื้นที่ทางการคลังที่สามารถจัดการได้เองนั้นอาจจะต่ำเพียงแค่ ๙๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น หรือเพียงงบลงทุนอาจจะเหลือเพียงแค่ ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นทุกท่านจะเห็นได้ว่าระบบงบประมาณปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลชุดนี้หรือชุดหน้าตราบใดที่เรายังไม่มีการปฏิรูปกระบวนการงบประมาณเสียใหม่รัฐบาลในอนาคตอาจจะเสี่ยงภาวะการขาดพื้นที่ทางการคลังมากขึ้นได้เรื่อย ๆ ทำอย่างไรที่เราจะสามารถเปลี่ยนงบประมาณฐานอดีตเป็นงบประมาณฐาน ๐ เพื่ออนาคตได้ ทำอย่างไรที่เราจะสามารถเปลี่ยนงบประมาณราชการประจำ แล้วเป็นงบลงทุนตามนโยบายรัฐบาลมุ่งเน้นตามยุทธศาสตร์ได้

นอกจากนี้ในเรื่องของงบงานประจำที่เพิ่มพูนมากขึ้นทุกวัน ทำให้รัฐบาลเหลือพื้นที่น้อยลงทุกวันแล้ว ยังมีปัญหาในส่วนของการที่หนี้โตเร็วกว่ารายได้ด้วย จากตัวเลขนี้เป็นตัวเลขตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่มีค่าใช้จ่ายค่าชำระหนี้และต้นดอกเบี้ยเงินกู้สูงขึ้น มากขึ้นทุกปีเฉลี่ยปีละ ๖ เปอร์เซ็นต์ แต่ในขณะที่รายได้สุทธิของรัฐบาลนั้นโตเพียงแค่ ๓ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ทุกท่านจะเห็นว่าพื้นที่ระหว่าง ๒ เส้นกราฟนี้ หดแคบลงทุกปี ๆ ดังนั้นจากปัญหาทั้งหมดที่ทุกท่านได้เห็น ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่อยู่ในกระบวนการงบประมาณมีประสบการณ์ในฝ่ายบริหารหรือว่าในสภาผู้แทนราษฎรมาหลายปีเห็นปัญหาไม่ต่างกันครับ คำถามก็คือ งบประมาณที่เราพึงปรารถนาเป็นงบประมาณแบบไหน ผมเชื่อว่าเป็นระบบและกระบวนการงบประมาณที่เป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนประเทศ เราจะทำให้ระบบงบประมาณนั้นเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนประเทศได้อย่างไร ผมคิดว่ามี ๔ คุณสมบัติ ๔ ข้อนี้ที่สำคัญด้วยกัน

๑. ควรจะต้องเป็นระบบและกระบวนการงบประมาณที่สามารถแสดงข้อมูลได้อย่างรอบด้าน เพื่อให้เห็นสุขภาพของรัฐไทยแบบองค์รวม สามารถวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจมหภาคได้อย่างรอบด้านและชัดเจนครับ ถามว่างบประมาณต่อจากนี้ในวิสัยทัศน์ของพวกเราไม่ได้หมายถึงงบประมาณรายจ่ายอย่างเดียวเท่านั้น แต่หมายถึงงบประมาณรายได้และงบประมาณที่เราต้องตรวจสอบให้เห็นถึงปริมาณหนี้สาธารณะด้วย ไม่ใช่งบประมาณของส่วนราชการอย่างเดียวเท่านั้น แต่ต้องเป็นงบประมาณที่เห็นทั้ง Public Sector อาทิเช่น งบประมาณของรัฐวิสาหกิจ งบกองทุน และงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประการที่ ๒ เราคิดว่าต้องเป็นระบบกระบวนการงบประมาณที่มีความยืดหยุ่นเท่าทันโลก พร้อมรับมือต่อสถานการณ์และความท้าทายใหม่ ๆ ในอนาคต ทำอย่างไรให้เราสามารถปรับปรุงกระบวนการจัดทำงบประมาณที่พวกเรามีข้อเสนอเบื้องต้นแล้ว ออกจากงบประมาณฐานอดีตเป็นงบประมาณฐาน ๐ แห่งอนาคตได้ แยกกระบวนการจัดทำงบประมาณของงบราชการ งบงานประจำออกจากงบภารกิจ

และนโยบายรัฐบาลให้มีความชัดเจน เราจะปรับปรุงกระบวนการจัดทำงบประมาณอย่างไรให้มีความชัดเจนในส่วนนั้น

ประการที่ ๓ เรื่องของการสร้างระบบงบประมาณที่มีความโปร่งใส มีธรรมาภิบาล ประชาชนมีส่วนร่วม นั่นก็คือการเปิดเผยข้อมูลคำของบประมาณที่ผมได้นำเรียนผ่านท่านประธานไปแล้วว่า ทุกวันนี้สำนักงบประมาณก็ยังไม่ได้ส่งข้อมูลคำของบประมาณให้แก่คณะกรรมาธิการเรา เมื่อสำนักงบประมาณได้เปิดเผยข้อมูลคำขอตั้งแต่ต้นกระบวนการงบประมาณเกิดอะไรขึ้นครับ พ่อแม่พี่น้องประชาชนสามารถเข้าไปแสดงความคิดความเห็น ว่าเขาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับโครงการใดตั้งแต่ต้นกระบวนการจัดทำงบประมาณ ไม่ใช่มีเวลาเปิดรับฟังความคิดเห็นเพียงแค่ ๒ สัปดาห์ตอนที่กลายมาเป็นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหลังผ่าน ครม. แล้วเพื่อทำเป็นพิธีตามมาตรา ๗๗ แห่งรัฐธรรมนูญก่อนที่จะเสนอสภา แบบนั้นผมคิดว่าประชาชนไม่ได้ประโยชน์

ส่วนสุดท้ายของการเพิ่มธรรมาภิบาล นั่นก็คือการยกระดับสำนักงบประมาณของรัฐสภา หรือ PBO ให้เป็นองค์กรที่มีความเป็นกลางทางวิชาการสามารถวิเคราะห์และถ่วงดุลตรวจสอบการจัดทำงบประมาณ และการใช้จ่ายงบประมาณของฝ่ายบริหารได้

ประการที่ ๔ ผมคิดว่าระบบกระบวนการงบประมาณที่พึงปรารถนานั้นควรจะต้องสร้างสมดุลวินัยการคลังและการพัฒนาที่ยั่งยืนควบคู่กันไป ผมคิดว่าพวกเราในฐานะคณะกรรมาธิการเองไม่ได้เห็นด้วยว่าเราจะต้องรัดเข็มขัดอย่างเดียวเสมอไป ในขณะเดียวกันพวกเราเชื่อว่าประเทศนี้จะพัฒนาไปข้างหน้าได้ต้องมีการลงทุนอย่างยุทธศาสตร์ ไม่ได้เป็นการลงทุนอย่างหละหลวมขาดวินัยจนเกินไปเช่นเดียวกัน กระบวนการและระบบงบประมาณแบบไหนที่จะสามารถสร้างสมดุลทั้ง ๒ ส่วนนี้ได้อย่างที่ผมได้นำเรียนครับ เราจะทำแบบนี้ได้ต้องเห็นข้อมูลอย่างรอบด้าน มองเห็นปริมาณหนี้สาธารณะ เงินนอกงบประมาณ งบผูกพันก็ต้องก่อเท่าที่จำเป็น รายจ่ายภาษีทุกวันนี้ข้อมูลยังไม่ได้ออกมาสู่สาธารณชนอย่างรอบด้านนะครับ คำว่า รายจ่ายภาษี

คืออะไร หมายถึงว่าบรรดาภาษีที่ควรจะจัดเก็บได้แต่รัฐไม่สามารถจัดเก็บได้เนื่องจากมาตรการยกเว้นภาษีต่าง ๆ หรือสิทธิพิเศษที่มอบให้กับนักลงทุน สุดท้ายเราก็ต้องพิจารณาในเรื่องของคุณภาพของการลงทุนที่ทำอย่างไรให้มีความเติบโตอย่างยั่งยืน อย่างเช่น การลงทุนในธุรกิจที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมการเติบโตสีเขียวควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อม ทุกท่านครับ ผมจะขอใช้เวลาอภิปรายเนื้อหาในเล่มรายงานฉบับนี้เพียงแต่ประมาณเท่านี้ แต่จะขอสรุปตอนท้ายนิดหนึ่งก่อนที่จะฟังความคิดเห็นจากเพื่อนสมาชิกทุกท่านนะครับ ผมคิดว่าทุกท่านเชื่อตรงกันกับพวกเราว่าระบบงบประมาณแบบที่เป็นอยู่นั้นไม่สามารถแก้ปัญหาของประเทศในปัจจุบันได้ เปลี่ยนประเทศให้รับมือกับความท้าทายในอนาคตก็ไม่ได้ เราทุกคนต้องการระบบงบประมาณที่ดีกว่านี้ ประชาชนคนไทยคู่ควรกับระบบงบประมาณที่ดีกว่านี้ การปฏิรูประบบงบประมาณมีความสำคัญไม่แพ้กับการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ๒ เรื่องนี้คือหัวใจของการเปลี่ยนแปลงสังคมไทยไปข้างหน้า หลังจากที่เราถอยหลัง ก้าวเท้าถอยหลังมาแล้ว ๒ ทศวรรษที่ผ่านมา โจทย์การสร้างระบบงบประมาณที่พึงปรารถนาควรจะต้องเป็นวาระหลักในการทำงานของพวกเราทุกคน และเป็นวาระหลักของคณะกรรมาธิการชุดนี้ที่ผมเชื่อว่าไม่ว่าพรรคใดจะมาเป็นรัฐบาลในอนาคต พรรคเหล่านั้นจะมีจุดยืนทางอุดมการณ์หรือความเชื่อทางการเมืองเศรษฐกิจแบบใด ทุกพรรคต่างต้องการระบบงบประมาณที่ดี ทำไมพวกเขาหรือพวกเราต้องการระบบงบประมาณที่ดี เพื่อทำให้พรรคการเมืองที่ชนะการเลือกตั้งเข้ามานั้นสามารถดำเนินตามนโยบายที่ได้หาเสียงไว้กับพ่อแม่พี่น้องประชาชนได้ เรื่องนี้ผมลงมือทำคนเดียวไม่พอ คณะกรรมาธิการชุดนี้ลงมือทำคณะกรรมาธิการชุดเดียวไม่พอ พรรคก้าวไกลพรรคเดียวทำเองก็ไม่มีวันสำเร็จครับ พวกเราทุกคนในสภาแห่งนี้ต้องเข้ามาช่วยกันคิดช่วยกันทำ ช่วยกันแชร์ประสบการณ์ มันไม่ใช่โจทย์ของคนใดคนหนึ่ง พรรคใดพรรคหนึ่ง แต่เป็นโจทย์ของพวกเราทุกคน พวกผมขออาสาเป็นเจ้าภาพในการรวบรวมความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน รวมถึงหน่วยราชการ นักวิชาการ ภาคประชาสังคมที่ผมต้องกราบขอบพระคุณครับ ในช่วงเวลาไม่กี่เดือนที่ผ่านมา

พวกผมได้เดินสายไปหารือกับอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง อดีตสมาชิกรัฐสภา อดีตคณะกรรมาธิการวิสามัญงบประมาณ และสมาชิกรัฐสภาในสภาชุดนี้ที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ด้วย และทุก ๆ ท่านก็ให้ข้อคิดเห็นและให้ความรู้ดี ๆ กับพวกเรามากมาย ดังนั้นจากวันนี้เป็นต้นไปผมอยากจะเชิญชวนทุกท่านผ่านท่านประธานไปว่ามาร่วมกันผลักดันให้วาระนี้ในการปฏิรูประบบกระบวนการงบประมาณที่พึงปรารถนาเป็นวาระของพวกเราทุกคนที่ทุกพรรคเห็นตรงกันซึ่งผมเองก็ต้องขอความอนุเคราะห์และขอรับการสนับสนุนจากทุกท่านด้วยนะครับ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ มีคณะกรรมาธิการท่านใดชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ เสียดายนะครับวันนี้ Late ไปนิดหนึ่ง มีสมาชิกที่เข้าชื่ออภิปรายน้อยหน่อย แต่คาดว่าก็จะเป็นประโยชน์เช่นเดียวกัน ผมขอเชิญท่านแรก ท่านเอกราช อุดมอำนวย ครับ

นายเอกราช อุดมอำนวย (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม จอจาน เอกราช อุดมอำนวย ผู้แทนคนดอนเมือง พรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ ต้องขอบคุณท่านประธานที่เปิดโอกาสให้รายงาน แล้วก็ขอบคุณท่านประธานคณะกรรมาธิการที่ได้จัดทำงบประมาณไทยไม่เหมือนเดิมเล่มนี้นะครับ สวยสะดุดตาอ่านง่ายมากเลยนะครับ แต่ว่าไม่ใช่อวยกันเองนะครับ ก็มีข้อเสนอแนะต่าง ๆ เดี๋ยวผมจะได้พูดเป็นลำดับถัด ๆ ไปนะครับ ท่านประธาน ผมเปิดดูลอง Scan QR Code ในหน้า ๒๐ วิสัยทัศน์และแผนการดำเนินงาน ซึ่งพอเข้าไปแล้วผมก็ Scan จริงนะครับ ก็เห็นรายละเอียดที่ท่านประธานได้ Link เอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นเพื่องบประมาณไทยที่ไม่เหมือนเดิมงบประมาณไทยที่มีการตรวจสอบ มีมาตรการต่าง ๆ รูปภาพ ตัวอย่าง แต่นิดหนึ่งครับท่านประธานมันเห็นแค่รูปภาพ บางครั้งผมคิดว่าพอมีรายละเอียด อย่างเช่น PBO น่าจะมี Link ที่สามารถเชื่อมต่อ Hyper Link ไปถึงหน้า Website ของ PBO หรือว่าแหล่งข้อมูลนั้นจริง ๆ ได้ เพราะว่า

จริง ๆ ผมคิดว่าไม่เกินความสามารถท่านประธานอยู่แล้ว แต่เป็นข้อเสนอแนะเพื่อที่ว่าพอเวลาคนอ่านต่อแล้วก็จะได้เห็นว่าความเชื่อมโยงเป็นอย่างไร

ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน ในเล่มนี้ผมเข้าใจว่าก็มีการเผยแพร่อยู่แล้ว แต่ผมก็มาคิดต่อว่าในหน้า Website ของรัฐสภานี้ ถ้าออกแบบได้ทันสมัยแบบนี้จะน่าอ่านมาก ดังนั้นเพื่อเชื่อมโยงระหว่างกระดาษแบบคาร์บอน กับ Website นี้ เพื่อที่ให้เข้าถึงพี่น้องได้มากขึ้น ก็น่าจะเพิ่ม Link หรือว่ารายงานที่จะสามารถเห็นได้ หรือว่าปรับโฉมรูปแบบของการรายงาน ในขณะเดียวกันในเล่มนี้ถ้าคนที่เห็นแล้วอยากจะอ่านเพิ่มเติม เช่น กรณีเรื่องของการที่ท่านไป การประชุมครั้งที่ ๔ ศูนย์ข้าว ห้องสมุด ลดควบคุม การสั่งการนี้เป็นหัวข้อใช่ไหมครับ แล้วก็มีรายละเอียดว่าท่านไปเรียกผู้แทนหน่วยงานที่เป็นกรมการข้าวนี้มาประชุมแล้วมีมติอย่างไรนี้ จริง ๆ ถ้าสมมุติว่ามี Scan ต่ออีกนิดหนึ่งเพื่อที่จะกระโดดไปเห็นหน้า Website ซึ่งในนั้นจะมีบันทึกการประชุมที่เป็นลักษณะแบบทางการ คือในนี้ก็เป็นลักษณะของการย่อสั้นมาแล้วก็เป็นสรุปประเด็นเพื่อให้อ่านแล้วเข้าใจง่ายใช่ไหมครับ แต่ว่าในขณะเดียวกันก็อาจจะมีนักวิชาการหรือว่าผู้ที่จะทำ นักศึกษาที่อยากจะแสวงหาข้อมูลหรือว่าติดตามรายละเอียดมากขึ้น ถ้าจะได้ Scan กระโดดไปมาแบบนี้มันเป็นเรื่องที่ท้าทายและสนุกมากในการหาข้อมูลนะครับ แล้วก็ชื่นชมว่ามีความตั้งใจ แต่ว่าอย่างไรก็ดีผมคิดว่าในรายงานเล่มนี้ก็เป็นนวัตกรรมของสภาที่มีการรายงานการทำงานให้พี่น้องประชาชนเห็นความคืบหน้านอกเหนือจากหน้า Website แล้วก็มาเป็นสรุปเป็นประเด็นให้เห็น ซึ่งผมคิดว่านี่คือนวัตกรรมที่น่าที่จะดำเนินตาม ผมก็ต้องไปคิดไปทบทวนว่าเราก็จะต้องแข่งกันทำงานเพื่อประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนนะครับ แล้วในส่วนของกิจกรรมที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้จัด ลองดูได้ในหน้าท้าย ๆ ของเล่มนี้ จริง ๆ แล้วน่าจะใส่รายละเอียดของการไปจัดกิจกรรมสัมมนา เพื่อให้ถอดบทเรียนได้เห็นข้อมูลที่เยอะมากขึ้นกว่านี้ แต่ว่าผมเข้าใจว่าเป็นตรงนี้เพื่อประหยัดกระดาษนะครับ แต่ว่าในรายงานอนุที่มี Link เข้าไป ผมก็ลองเข้าไปดูแล้วก็เยี่ยมยอดมาก แต่ว่าไหน ๆ

ท่านสรุปมาได้หลายหน้า ผลการศึกษาก็น่าจะทำ อยากเห็นรูปเล่มที่สวยงาม ก็ฝากไว้เท่านี้ครับท่านประธาน ก็ชื่นชมนะครับ แล้วก็หวังว่าจะเป็นมาตรฐานในการทำงานของเพื่อนสมาชิกต่อไปในอนาคต ขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ ครับ

นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดศรีสะเกษ ท่านประธานครับ ผมได้มีโอกาสได้อ่านรายงานงบประมาณไทยสร้างสรรค์ไม่เหมือนเดิม โดยคร่าว ๆ ประมาณทั้งหมด ๘๕ หน้านะครับ

ประเด็นแรกที่จะขออนุญาตแสดงความคิดเห็น ก็คือขออนุญาตแสดงความชื่นชมที่ทางท่านประธานคณะกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการ ตลอดจนคณะอนุกรรมาธิการและคณะทำงานที่มีความตั้งใจที่จะทำงานอย่างจริงจังนะครับ ใน ๓ เดือนแรกที่มีการทำงานเราก็คงจะยังไม่สามารถบอกได้ว่าผลการทำงานจะดีหรือไม่ แต่เบื้องต้นเราก็เห็นว่าทางคณะกรรมาธิการซึ่งก็ประกอบด้วยหลาย ๆ พรรครวม ๆ กันก็ได้วางแนวทางการทำงานที่มีลักษณะเฉพาะ แล้วก็เปิดเผยต่อสาธารณชน ซึ่งก็เป็นวิธีการทำงานแบบหนึ่ง เราก็จะติดตามรับว่าวิธีที่มีการเปลี่ยนแปลงการทำงานนี้จะทำให้ผลงานการทำงานออกมาดีขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ อย่างไร ส่วนนี้ก็ยังไม่สามารถที่จะสรุปได้ว่าการเปลี่ยนรูปแบบการทำงานนั้นจะได้ผลดีหรือไม่ เพียงไรครับ

ส่วนที่ ๒ ผมเข้าใจว่ามันก็จะเป็นเรื่องของการปรับเปลี่ยนคณะกรรมาธิการก็คงพยายามที่จะปรับเปลี่ยนวิธี หรือเสนอแนวทางให้กับรัฐบาลในการจัดทำงบประมาณ ซึ่งเท่าที่ผมฟังท่านประธานคณะกรรมาธิการพูดเมื่อสักครู่นี้ ท่านก็มีการขึ้นสไลด์ แล้วก็เสนอว่าประเทศของเราควรที่จะมีการทำงบประมาณโดยระบบ Set Zero Based Budgeting นะครับ หรืองบประมาณฐาน ๐ ถ้าพูดตามภาษาชาวบ้านก็คือเหมือนกับว่าแต่เดิมเราเคยมีวิธีการทำงานอย่างหนึ่ง มีองคาพยพในการทำงานอยู่ส่วนหนึ่ง มีโรงงานอยู่

โรงงานหนึ่ง หลักการของงบประมาณฐาน ๐ นี้ก็คือเราก็รื้อทิ้งหมดเลย แล้วเราก็ทำใหม่นะครับ โดยวางแผนใหม่ให้เหมาะกับความต้องการในขณะนั้น ๆ วิธีการทำอย่างนี้แม้ว่าจะเป็นวิธีการที่ดีในอุดมคติ แต่ว่าเมื่อนำมาใช้กับประเทศก็จะพบอุปสรรคค่อนข้างมาก ระบบนี้ถ้าเป็นเรื่ององค์กรเอกชนที่ขนาดเล็ก ๆ หรือขนาดกลางก็ไม่ยากครับ แต่ถ้าเป็นองค์กรเอกชนที่ใหญ่ ๆ อุปสรรคก็เริ่มมี ถ้าเป็นเรื่องของประเทศ อุปสรรคก็จะทวีความรุนแรงขึ้นตามลำดับ ผมก็ได้มีโอกาสอ่านในรายงานของคณะกรรมาธิการท่านมีการสัมมนาในครั้งที่ ๑ ผมขออนุญาตอ่านก็แล้วกันนะครับ เพราะว่าเป็นข้อสรุปของคณะกรรมาธิการ ท่านดอกเตอร์สมชัย จิตสุชน ท่านก็ได้บอกว่า งบประมาณฐาน ๐ นี้เป็นแนวคิดที่ริเริ่มในสหรัฐอเมริกาและยังไม่ได้ผลดีอย่างที่คาดเท่าไร มีข้อเสียทำยากทั้งเชิงเทคนิคและแรงจูงใจผู้ที่เกี่ยวข้องทำได้ยากในทางปฏิบัติ ซึ่งผมก็เห็นใจนะครับ เพราะว่าระบบราชการของเราเป็นระบบค่อนข้างที่จะใหญ่แล้วก็มีข้าราชการจำนวนมาก ระเบียบวิธีการก็ซับซ้อน แล้วเราก็มีคณะกรรมการหลายชุดเยอะแยะเต็มไปหมด เพราะฉะนั้นด้วยระบบของเราอย่างนี้ การที่จะปรับเปลี่ยนทำอะไรขึ้นมาใหม่ อุปสรรคในเรื่องของวัฒนธรรมองค์กร อุปสรรคในเรื่องของข้อกฎหมาย ตลอดจนรูปแบบการทำงานจะทำให้ความพยายามที่จะทำ Zero Based Budgeting มีปัญหาค่อนข้างมาก ผมก็อยากจะยกตัวอย่างข้อมูลนะครับ ปกติงบประมาณถ้าตามตัวเลขนี้เราก็จะมีประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ที่เป็นงบลงทุน ส่วนที่ไม่ใช่งบลงทุนนี้ผมก็คิดว่าก็คงจะมาใช้งบประมาณฐาน ๐ ไม่ได้ จะเป็นงบประมาณในเรื่องของบุคลากร ๔๐ เปอร์เซ็นต์ก็ดี ส่วนนี้ก็คงจะไปแตะต้องอะไรไม่ได้ ในส่วนงบประมาณที่เกี่ยวกับการลงทุนประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าหากงบประมาณที่มีการผูกพันข้ามปี คิดไปคิดมาก็อาจจะเหลือปีหนึ่งสัก ๔-๕ เปอร์เซ็นต์แค่นั้นเอง เพราะฉะนั้นในแง่ที่จะมีการทำงบประมาณฐาน ๐ ทั้ง ๓.๔๘ ล้านล้านบาทนี้ ซึ่งเป็นงบประมาณทั้งก้อน ผมคิดว่าน่าจะเป็นไปได้ยากในขณะนี้ แต่ในอนาคตถ้าหากว่าเรามีการปรับโครงสร้างระบบของราชการของเรา มีการปรับเรื่องระบบกฎหมาย มีการปรับวัฒนธรรมการทำงาน ในอนาคตระดับกลางมีความเป็นไปได้

แต่ในระยะสั้นน่าจะเป็นไปได้ยาก ถ้าจะทำจริง ๆ ก็คงจะทำแค่ในส่วนงบประมาณจำนวนหนึ่งสัก ๕ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณ น่าจะมีความเป็นไปได้ แต่ก็อยากจะฝากไว้ว่าจริง ๆ แล้วมันมีวิธีการทำงานที่ง่ายกว่าด้วย ก่อนที่ท่านจะทำเรื่องของงบประมาณฐาน ๐ ถ้าหากปรับระบบวิธีงบประมาณปัจจุบัน เลือกโครงการที่เหมาะสมกับเศรษฐกิจประเทศไทย ทำอย่างไรที่จะให้งบประมาณที่เลือกแล้วนั้นดำเนินการไปแล้วมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล มีความรั่วไหลน้อย ปราศจากการทุจริต หากทำได้แต่เพียงเท่านี้ผมเชื่อว่างบประมาณของเราก็จะมีการจัดการที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญแล้วนะครับ ก็ไม่อยากจะให้ทางคณะกรรมาธิการ ซึ่งผมก็ชื่นชมว่ามีความตั้งใจดี ไม่อยากจะให้ Focus ไปแค่เรื่องของงบประมาณฐาน ๐ อยากฝากท่านว่ามันมีวิธีการทำที่ง่ายกว่าก็คือการปรับปรุงโครงสร้างปัจจุบัน การทุบกำแพงบางส่วนออก การเจาะผนังบางส่วนออก การเปิดหน้าต่างบางส่วนแล้วทำให้โรงงานของท่านหรือว่าระบบงบประมาณของเราทำงานให้ดีขึ้น สามารถทำได้เร็วกว่า แล้วก็สามารถทำได้ทันที ไม่อยากจะให้ Focus หรือทุ่มเทความพยายามทั้งหมดไปที่การทำงบประมาณฐาน ๐ อย่างเดียว ซึ่งท่านก็เห็นแล้วว่าในต่างประเทศนี้คนที่ใช้ระบบงบประมาณฐาน ๐ นั้น ผมยังไม่เห็นว่ามีประเทศใดที่ใช้งบประมาณฐาน ๐ แล้วประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ ยังไม่เห็นครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านทศพร เสรีรักษ์ ครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ พรรคเพื่อไทย จริง ๆ แล้วผมไม่ได้มีความตั้งใจจะอภิปรายในเรื่องนี้เลย แต่พอมาเจอรายงานเล่มที่สะดุดตา แล้วก็มาฟังท่านประธานคณะกรรมาธิการได้พูดถึงนี้เป็นอะไรที่ผมต้องนั่งฟังอย่างตั้งใจมากเลยท่านประธานครับ ผมเคยเป็นคณะกรรมาธิการงบประมาณครั้งแรก เมื่อปี ๒๕๔๐ มาจนถึงสมัยนี้ ผ่านมา ๒๖ ปี ๒๗ ปี เหมือนเดิมเลยครับ คือถึงเวลาเราก็จะได้รับ

เอกสารกล่องใหญ่ ๆ คนละ ๒ กล่อง แล้วก็แบกใส่รถอาจจะกลับบ้านหรือทิ้งที่ไว้ที่สภา แล้วก็พยายามอ่าน ๆ กัน พอเข้าวาระที่ ๑ ก็มาอภิปรายกันข้ามวันข้ามคืน แล้วก็ตั้งคณะกรรมาธิการไปนั่งประชุมกัน ๒-๓ เดือน ประชุมก็ตัดกันแล้วตัดกันอีก ตัดกันเรียกหน่วยราชการ หน่วยราชการเขาก็มา อธิบดี ปลัดกระทรวงทั้งหลายก็มานั่งฟังมานั่งเหมือนกับให้ทาง สส. ได้ติตรงโน้น ตำหนิตรงโน้นว่าอย่างนั้นอย่างนี้ เขาก็ฟังเราไปแล้วก็ออกจากห้องประชุมไป ที่เราตัด ๆ กอง ๆ ไว้ พอถึงเวลาเขาก็แปรกลับเข้ามาก็เป็นโครงการอะไรหรือเป็นงบประมาณอะไรที่ สส. เราอาจจะไม่เห็นด้วยเหมือนเดิม พอเอากลับเข้ามาวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ เราก็อดนอนกันข้ามวันข้ามคืน แล้วก็อภิปรายกันอย่างนั้น แล้วผลที่สุดงบประมาณก็ออกมาคล้าย ๆ กับรูปเดิม ก็คือว่า ก็มาจากข้าราชการเหมือนที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้พูดไว้ ผมเฝ้ามองวิธีการอย่างนี้มานานจนเดี๋ยวนี้ ขอโทษครับ ให้ผมเป็นคณะกรรมาธิการงบประมาณผมก็ไม่เอาครับ เพราะว่ามันไม่สามารถทำอะไรในสิ่งที่เราอยากเห็น อยากจะเปลี่ยนแปลงประเทศไทยได้เลย แต่ผมมาเห็นคณะกรรมาธิการชุดนี้แล้ว ผมเริ่มมองเห็นความหวังนะครับ มันไม่ใช่หน้าที่ของท่านประธานคณะกรรมาธิการหรือว่าคณะกรรมาธิการชุดนี้ชุดเดียว แต่คงต้องมาจากการร่วมมือร่วมใจของทุกพรรคการเมือง ของ สส. ทุกคน ที่จะทำให้การบริหารประเทศด้วยงบประมาณเป็นไปในรูปแบบใหม่ที่เราจะสามารถแก้ไขปัญหาของประเทศได้แท้จริง ผมอยากเห็นงบประมาณที่มาจากประชาชนทุกคน มาจากท้องถิ่นทุกท้องถิ่น มาจาก สส. มาจากพวกเราทุกคนและมาจากสภาผู้แทนราษฎรของพวกเราอย่างแท้จริง ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการก็จะเร่งมือ เร่งดำเนินงานโดยความร่วมมือของพวกเราทุกคนที่จะทำให้ความต้องการของพวกเราไปสู่จุดหมายอย่างนั้น ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ มีสมาชิกท่านใดประสงค์จะอภิปรายเพิ่มเติมไหมครับ เป็นท่านสุดท้ายนะครับ ท่านประเสริฐพงษ์ ศรนุวัตร์ นะครับ ขอปิดการลงชื่อนะครับ

นายประเสริฐพงษ์ ศรนุวัตร์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ประเสริฐพงษ์ ศรนุวัตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ อดีตพรรคอนาคตใหม่ ปัจจุบันพรรคก้าวไกล ขออนุญาตอภิปรายเกี่ยวกับรายงานงบประมาณไทยของคณะกรรมาธิการที่วันนี้ได้เสนอต่อสภา ซึ่งผมคิดว่าเนื้อหารายละเอียดที่ท่านทำมา แล้วก็ท่านประธานได้ชี้แจงนี้ทำให้ผมได้มีโอกาสที่จะลุกขึ้นมาต่อยอด เพราะว่าผมเห็นถึงความตั้งใจของท่าน และผมเห็นถึงช่องว่างที่ภาครัฐเองเคยทำเอาไว้ และผมเชื่อว่าพอผมพูดเสร็จท่านสามารถที่จะเอาไปใช้ประโยชน์ในไตรมาสต่อไปได้ เช่น เรื่องของการบริหารงานพัสดุ ซึ่งจริง ๆ แล้ว การบริหารงานพัสดุทั้งของท้องถิ่นกับรัฐบาลกลาง กับภูมิภาคมันต่างกัน เพราะว่าใช้ระเบียบต่างกัน ของท้องถิ่นมันใช้ระเบียบอีกอันหนึ่ง แต่สิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่าต้องพูดถึง ก็คือเรื่อง พ.ร.บ. จัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ซึ่งราชการส่วนกลางตาม พ.ร.บ. มาตรา ๑๐๐ รัฐมนตรีต้องกำหนดองค์ประกอบ องค์ประชุม หน้าที่กรรมการตรวจรับพัสดุ ก็คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งในทางปฏิบัติเวลามีการจัดซื้อจัดจ้างในต่างจังหวัด ยกตัวอย่างกรมเจ้าท่าไปสร้างสะพานในพื้นที่ ปรากฏว่าเวลาตรวจการจ้างไม่มีภาคประชาชนอยู่ตรงนั้นเลย มีแต่ราชการ แล้วก็มีช่างไปตรวจ ไปดูก็คือชงกันเอง ดูกันเอง ตรวจรับกันเอง ในขณะที่ภาคประชาชนอยากเข้าไปมีส่วนร่วมเพราะเห็นข้อบกพร่องของการตรวจรับ เช่น ไม่เป็นไปตามแบบ แล้วก็ไม่เป็นไปตามสัญญา แต่ปรากฏว่ามีการตรวจรับกันเรียบร้อย เป็นต้น เพราะฉะนั้นเรื่องแบบนี้ผมต้องขออนุญาตอภิปรายในเชิงลึกเพื่อจะได้เห็นว่าในอนาคตการบริหารงานภาครัฐ การติดตามงบประมาณ เป็นไปตามวัตถุประสงค์จริง ๆ แล้วก็ต้องฝากอีกประเด็นหนึ่งว่ากรณีการจ้างที่ปรึกษาเดิม ๆ โดยเฉพาะของกรมโยธาธิการและผังเมือง ซึ่งวางโครงการในการสร้างเขื่อนป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง แล้วก็เป็นการทำลายชายหาดทั่วประเทศไทยมาแล้วนี้ ผมคิดว่าข้อสังเกตก็คือว่าทำไมต้องจ้างที่ปรึกษาบริษัทเดิม ๆ ทุกครั้งเลย เรื่องนี้ผมอยากจะฝากเอาไว้ว่าถ้าท่านคณะกรรมาธิการได้มีโอกาสศึกษารอบหน้าหรือว่าได้ติดตามก็จะเห็นข้อสังเกตของผมว่ามันมีข้ออะไรที่เรา

มีข้อสงสัยว่าทำไมเวลาจ้างที่ปรึกษากรมโยธาธิการและผังเมืองถึงได้บริษัทเดิม ๆ ทุกครั้งเลย แล้วก็กลายเป็นว่างบประมาณตรงนี้ไม่น่าจะคุ้มค่าเสียด้วยซ้ำสำหรับการใช้จ่ายงบประมาณของภาครัฐของเราครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ กราบเรียนท่านคณะกรรมาธิการนะครับ ผมฟังอยู่ ก็เอาด้วยแน่นอนนะครับเรื่องของการยกสถานะ PBO เดี๋ยวเราจะ Kick Off ในการรับฟังความเห็นเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างข้าราชการรัฐสภาในวันที่ ๑๕ ที่จะถึงนี้ แล้วก็ PBO กับสำนักนิติบัญญัติจะเป็น ๒ เรื่องใหญ่ที่เราจะปรับปรุงโครงสร้างด้วยกัน อย่างที่ ๒ ก็คือรถประจำตำแหน่งของผมหมดอายุปีหน้า แต่ขาดมติ ครม. ครับ สำนักงบประมาณก็ไม่ค่อยเอาด้วยในการจะเปลี่ยนเป็น EV ทั้งระบบ อย่างไรผมคิดว่าเดี๋ยวถ้าเราผลักดันร่วมกัน สภาผู้แทนราษฎรของเราก็จะเป็นที่แรกที่รถของผู้บริหารทุกคนจะเป็นระบบ EV อย่างไรเราฝากกันไปที่กระทรวงด้วยนะครับ ขอเชิญคณะกรรมาธิการครับ ทางสมาชิกมีการอภิปรายครบถ้วนแล้วครับ

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ ขอกราบขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกทุกท่านครับ ผมในฐานะประธานคณะกรรมาธิการอาจจะใช้เวลาตอบชี้แจงไม่นาน อาจจะขออนุญาตเก็บท่านจิตติพจน์เป็นท่านสุดท้าย แต่ว่าท่านแรก Comment ข้อคิดเห็นจากท่านเอกราชก็รับไปครับ ครั้งหน้าเราจะแนบเรื่องของแหล่งอ้างอิง หรือว่า QR Code ในเรื่องของรายงานการประชุมฉบับเต็มไว้ทุก ๆ ส่วนในเล่มรายงาน ในส่วนของท่านคุณหมอทศพรก็กราบขอบพระคุณที่ท่านเองได้พร้อมที่จะสนับสนุนการทำงานของพวกเรา เพราะผมก็เชื่อว่างานในลักษณะนี้เป็นงานลักษณะที่ทุกภาคส่วนจะต้องมาลงแรงลงใจทำถึงจะสำเร็จ ในส่วนของท่านประเสริฐพงษ์ ผมก็รับไว้นะครับ ในเรื่องของการปรับปรุงระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น แล้วก็ที่ปรึกษาของกรมโยธาธิการและผังเมืองอันนี้รับไว้พิจารณาต่อไป ส่วนสุดท้ายของท่านจิตติพจน์ ก็น้อมรับครับ ผมคิดว่าผมก็เห็นตรงกับท่านในส่วนที่ว่าคำว่า งบประมาณฐาน ๐ นั้นไม่ได้เป็นงบที่รื้อใหม่ทั้งโรงงาน

ไม่ได้รื้อบ้านใหม่ทั้งหลัง เพียงแต่ว่าเราต้องหาจุดตรงกลางที่ทำอย่างไรที่ตัวงบประมาณจะสามารถแบ่งแยกในส่วนของงบระบบราชการประจำและงบที่รัฐบาลเป็นคนจัดได้อย่างชัดเจน ส่วนนั้นคือเป็นส่วนที่คณะกรรมาธิการเรากำลังจะลงไปศึกษา ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ สั้น ๆ ครับ ไม่ได้เสียเวลามาก ทุกวันนี้เวลาที่ทุกท่านเปิดเล่มงบประมาณจะเห็นแผนงานต่าง ๆ แผนงานพื้นฐาน แผนงานยุทธศาสตร์ แผนงานบูรณาการ ถ้าทุกท่านไปดูตามนิยามแผนงานพื้นฐานคือบรรดาโครงการหรืองบประมาณที่ถ้าหน่วยรับงบประมาณไม่ได้รับการจัดสรรจะส่งผลกระทบต่อการให้บริการสาธารณะของหน่วยงานนั้น ๆ ต่อพ่อแม่พี่น้องประชาชน แต่ทุกวันนี้เวลาที่ท่านเข้าไปดู ท่านก็จะพบว่าไม่ใช่เฉพาะ งานที่จำเป็นต้องทำจะอยู่ในแผนงานพื้นฐานอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังไปอยู่ในแผนงานอื่น ๆ อย่างเช่น แผนงานยุทธศาสตร์ หรือแผนงานบูรณาการด้วย ยกตัวอย่างง่ายที่สุด งบซ่อมถนน ทุกท่านคิดว่าการซ่อมบำรุงถนนที่ไม่ได้เป็นการเพิ่มฟังก์ชันใหม่ อย่างเช่น ไม่ได้เป็นการขยายถนน ไม่ได้เป็นการสร้างเกือกม้ากลับรถต่าง ๆ แต่มันเป็นการซ่อมผิวถนนปกติเป็นค่า MA ใช่ไหมครับ ทุกวันนี้ค่าซ่อมถนนไม่ได้อยู่ในแผนงานพื้นฐานของกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบท แต่กลับอยู่ในแผนงานยุทธศาสตร์ด้วย อยู่ในแผนงานบูรณาการ Logistics ด้วย แล้วท่านคิดว่าการทำตัวเลขแบบนี้สภาเราจะสามารถเขียนได้อย่างไรว่าตกลงแล้วในแต่ละปีรัฐบาลหรือสมาชิกรัฐสภาเองจะรู้ตัวเลขอย่างไรครับว่าแต่ละกรม แต่ละหน่วยรับงบประมาณจะเหลือพื้นที่ทางงบประมาณที่ไม่ใช่งบงานประจำที่เราอยากจะเทกระเป๋าออกมาจัดใหม่นี้เหลือเท่าไร ดูไม่ได้ครับ อันนี้เป็นหนึ่งตัวอย่างที่เราอาจจะไม่ต้องแก้ในระดับพระราชบัญญัติ แต่ไปแก้หลักเกณฑ์ในการจัดทำงบประมาณของสำนักงบประมาณ ซึ่งอาศัยเพียงแค่มติ ครม. หรือว่าข้อสั่งการนายกรัฐมนตรีคุยกันในฝ่ายบริหาร ให้แบ่งหมวดหมู่ของแผนงานต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น สุดท้ายครับท่านประธาน ไม่รบกวนเวลาสภามากครับ ตัวอย่างกระบวนการงบประมาณที่พึงปรารถนาที่พวกเราคิดอยู่ในหัวตอนนี้นำไปรับฟังความคิดเห็นจากหลาย ๆ ภาคส่วน แล้วอนาคตจะออกมาเป็นข้อเสนอที่เป็นรูปธรรมว่าจะต้องมีการแก้พระราชบัญญัติหรือแก้กฎระเบียบ

ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและการใช้จ่ายงบประมาณอะไรบ้างครับ ผมคิดว่ากระบวนการจัดทำงบประมาณต่อไปไม่ควรถูกรวมศูนย์อยู่ที่สำนักงบประมาณ ทุกวันนี้ทุกท่านจะเห็นปัญหาหลาย ๆ อย่าง กรณีงบบุคลากร งบสวัสดิการข้าราชการ ทำไมตั้งขาดทุกปี ทำไมต้องไปเบิกออกจากงบกลางทุกปี ทั้ง ๆ ที่เรารู้อยู่แล้วว่าอัตรากำลังจำนวนหัวข้าราชการมีเท่าไร สุดท้ายถามไปถามมาไปจบที่ใครครับ ไปจบที่สำนักงบประมาณเป็นคนจัดสรรทุกอย่าง เวลาเราถามสำนักงบประมาณเคยได้คำตอบหรือไม่ครับ ไม่เคยนะครับ เท่าที่ผมรับฟังมาก็จะมีบางอย่างที่มีความคลุมเครือแล้วดูเป็นดินแดนสนธยาอยู่บ้าง ซึ่งก็เข้าใจว่าสำนักงบประมาณอาจจะไม่สามารถให้เหตุผลได้ทั้งหมด กระบวนการที่เราคิดว่าเป็นกระบวนการที่พึงปรารถนาควรจะแบ่งแยกให้ชัดเจน อย่างเช่น ขั้นตอนแรกตัวเลขได้ที่เป็นงบผูกพันรายจ่ายหนี้เก่า ๆ อันนี้ต้องตั้งอยู่แล้วแน่นอน ตั้งมาเลยครับ กระบวนการที่ ๒ ก.พ. ดูแลกรอบอัตรากำลัง ตั้งงบประมาณบุคลากรมาเลย ส่วนที่ ๓ แผนงานพื้นฐาน เอาให้ชัดเจนที่ผมได้นำเรียนครับ อะไรที่เป็นงานประจำของข้าราชการจริง ๆ ของระบบราชการจริง ๆ ตั้งมาเลย ซึ่ง ก.พ.ร. ควรจะต้องเป็นเจ้าภาพหลักในการรีดไขมันเพิ่มประสิทธิภาพของแผนงานพื้นฐานหรืองบประจำ ทำอย่างไรให้ใส่เงินไปเท่านี้แล้วออก Output ได้มากขึ้น ทั้ง ๓ ก้อน ๑ ๒ ๓ ที่ผมบอกไปแบบเร็ว ๆ นี้คืองบงานประจำทั้งหมด ที่อย่างไรก็ตามรัฐบาลไม่สามารถรื้อได้ ส่วนแผนงานบูรณาการและแผนงานยุทธศาสตร์ที่เราบอกว่าควรจะต้องทำเป็นงบประมาณฐาน ๐ ทำอย่างไรให้งบประมาณในปีต่อ ๆ ไปพวกเราสมาชิกรัฐสภาสามารถเห็นว่าจากตัวเลข ๓.๔๘ ล้านล้านบาทนั้น เป็นงบจากก้อน ๑ ๒ ๓ ที่มาจากระบบราชการและงานประจำเท่าไร เป็นก้อน ๔ และก้อน ๕ ที่มาจากการที่รัฐบาลจัดสรรตามนโยบายของรัฐบาลเท่าไร ถ้าเห็นแบบนี้ชัดเจนครับ ผมคิดว่าจะช่วย Save ประหยัดเวลาในการอภิปรายงบประมาณวาระที่ ๑ วาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ในสภาอย่างมากครับ เราไม่ต้องไปนั่งดูก้อนงบ ๑ ๒ ๓ หรอกครับ เราโฟกัสที่ก้อน ๔ กับ ๕ ก็คือส่วนที่รัฐบาลจัดมาเองตามนโยบายของพวกเขา ในส่วนของก็ ๑ ๒ ๓ ที่เป็นงานประจำหน้าที่ของคณะกรรมาธิการวิสามัญหรือหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา

คืออะไรครับ ให้ข้อเสนอมาตรการเชิงนโยบายที่จะเป็นการรีดไขมันเพิ่มประสิทธิภาพของงบงานประจำเหล่านั้น อย่างเช่น ในเรื่องที่ผมได้นำเสนอไปในการเปลี่ยนค่าเช่ารถเป็นค่าเช่ารถ EV แทนนะครับ อันนี้ก็เป็นภาพคร่าว ๆ ที่ผมเองก็กราบขออภัยเพื่อนสมาชิกที่รายละเอียดทั้งหมดอาจจะยังไม่ได้อยู่ในเล่มรายงานฉบับนี้ เนื่องจากยังอยู่ในระหว่างการศึกษาในเรื่องของการปรับปรุงกระบวนการงบประมาณต่าง ๆ แต่ผมคิดว่าไม่เกิน ๒ ปี ต่อจากนี้แน่นอนครับ ที่เราจะมีข้อเสนอเป็นรูปธรรมกลับมานำเสนอกับทุกท่านอีกครั้งว่าถ้าเราอยากจะได้ระบบงบประมาณพึงปรารถนาแบบนี้ ต้องมีการแก้กฎหมาย กฎและระเบียบอะไรบ้าง วันนี้ก็อาจจะขอใช้เวลาในสภาแต่เพียงเท่านี้ แล้วก็กราบขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกทุกท่าน แล้วก็ท่านประธานด้วยครับ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญคุณหมอทศพรครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ พรรคเพื่อไทย พอได้ยินว่าจะรีดไขมันกัน แล้วก็รถของท่านประธานกำลังจะหมดอายุไม่ต้องเปลี่ยนเป็นรถ EV หรอกครับ ผมอยากให้ท่านทำเป็นตัวอย่างด้วยการไม่ใช้รถประจำตำแหน่ง รถประจำตำแหน่งของราชการในเมืองไทยนี้ผมเชื่อว่าหลักน่าจะเป็นร้อย ๆ ล้านบาท ซึ่งตรงนี้ถ้าเรายกเลิกเสียได้แล้วก็สามารถเอางบไปทำประโยชน์อย่างอื่นแก่ประเทศชาติได้ ก็เรียกร้องเบา ๆ นะครับ ให้ท่านประธานได้กรุณาเสียสละ แล้วถ้าเริ่มต้นที่ท่านประธานได้นี้ผมเชื่อว่ามันก็จะเป็นจุดเริ่มต้นที่เราจะประหยัดงบประมาณที่จะใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพได้ ขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ อันนี้จะรับไปพิจารณาแล้วก็หารือกับทางท่านประธานนะครับ ขอบคุณคณะกรรมาธิการนะครับ ไตรมาสต่อไปมาอีกนะครับ ท่านทำงานเร็วดีนะครับ มาทุกไตรมาสก็ได้นะครับ ขอบคุณสำหรับงานที่ยอดเยี่ยม ขอบคุณครับ

จากการฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกมีความเห็นไปในทางเดียวกันนะครับ คือเห็นด้วยกับรายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ และไม่มีผู้คัดค้านนะครับ เพราะฉะนั้นผมขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๘๘ สมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มีขอดำเนินการตามนี้ ขอบคุณคณะกรรมาธิการครับ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๕.๑ ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู และเยียวยากรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเล (นายกฤช ศิลปชัย เป็นผู้เสนอ)

แต่เนื่องจากมีญัตติทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ คือญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมระบบนิเวศทางทะเล กรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเล เสนอโดย นายสุรเกียรติ เทียนทอง ตามระเบียบวาระที่ ๕.๓๑ ครับ ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องทำนองเดียวกันสามารถรวมระเบียบวาระในการประชุมเพื่อนำมาพิจารณาและแยกลงมติตามข้อบังคับครับ เป็นการทำตามข้อบังคับ ข้อ ๕๕ (๒) และ (๔) จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับถ้าไม่มีถือว่าที่ประชุมเห็นตามนี้นะครับ ขอเชิญผู้เสนอแถลงเหตุผลตามลำดับ เริ่มจากท่านกฤช ศิลปะชัย ตามด้วยท่านสุรเกียรติ เทียนทอง ครับ

นายกฤช ศิลปชัย (ระยอง) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ กระผม กฤช ศิลปชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง พรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ วันนี้ผมขอเสนอญัตติเพื่อตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาจัดทำมาตรการป้องกันแก้ไขฟื้นฟูและเยียวยากรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเล ท่านประธานครับ น้ำมันเชื้อเพลิงถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยการขนส่งน้ำมันทางทะเลได้มีบทบาทเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีต้นทุนในการขนส่งต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับการขนส่งประเภทอื่น ๆ ซึ่งส่งผลให้เกิดการรั่วไหลของน้ำมันในทะเลจากการขนส่ง ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเป็นอย่างมาก ท่านประธานครับ

ผมอยากพามาดูภาพรวมสถานการณ์น้ำมันรั่วไหลลงทะเลในประเทศไทยครับ และนี่คือข้อมูลของ The Standard Online ที่ได้เก็บสถิติน้ำมันรั่วในประเทศไทยของเราตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๖๕ ได้เกิดน้ำมันรั่วมาแล้ว ๑๗๖ ครั้ง และข้อมูลจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ได้ติดตามสถานการณ์น้ำมันรั่วไหลในฝั่งอ่าวไทยและอันดามันในช่วงปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๕ ก็พบว่าใน ๒๓ จังหวัดมีน้ำมันรั่วรวมกันถึง ๑๐๑ ครั้ง ซึ่งแบ่งเป็นเหตุการณ์รั่วไหล ๒๘ ครั้ง แล้วก็การพบก้อนน้ำมันดินหรือที่เราเรียกว่า Tar Ball อีก ๗๓ ครั้ง ท่านประธานครับ ปี ๒๕๕๙ ๑๕ ครั้ง ปี ๒๕๖๐ ๑๐ ครั้ง แต่อยากให้โฟกัสที่ปี ๒๕๖๓ และปี ๒๕๖๔ ครับ ปี ๒๕๖๓ พบเหตุการณ์ทั้งหมด ๔๗ ครั้ง แล้วปี ๒๕๖๔ พบเหตุการณ์ ๔๔ ครั้ง นี่เพียง ๒ ปี พบเหตุการณ์น้ำมันรั่วแล้ว ๙๑ ครั้ง แล้วจากข้อมูลในปี ๒๕๖๕ พบการรั่วไหลในชายทะเลฝั่งอ่าวไทย รวม ๑๓ ครั้ง โดยพบบริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันออก ณ จังหวัดระยอง ๖ ครั้ง จังหวัดจันทบุรี ๑ ครั้ง จังหวัดชลบุรี ๒ ครั้ง อ่าวไทยตอนบน ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ๑ ครั้ง อ่าวไทยตอนกลางจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๑ ครั้ง และจังหวัดชุมพร ๒ ครั้ง ส่วนสถานการณ์ในปี ๒๕๖๖ เมื่อปีที่แล้วประมาณเดือนกันยายน พบเหตุการณ์น้ำมันรั่วไหลในจังหวัดชลบุรีจากกรณีท่อรับส่งน้ำมันดิบแตกรั่ว ทำให้น้ำมันดิบไหลลงสู่ทะเลอีก ๔๕,๐๐๐ ลิตร และพบก้อนน้ำมันดินอีก ๑๑ ครั้ง ทั้งนี้จากการติดตามตรวจสอบพบว่าจังหวัดระยองและจังหวัดชลบุรีเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และเกิดเหตุน้ำมันรั่วบ่อยครั้ง เนื่องจากมีกิจกรรมหลากหลายประเภท เช่น การเดินเรือเข้าออก เรือขนส่งสินค้า ตลอดจนบริเวณชายฝั่งของจังหวัดระยองเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งมีโรงกลั่นน้ำมันทำให้มีการเดินเรือขนส่งน้ำมันเข้าออกเป็นจำนวนมาก รวมทั้งยังมีระบบท่อขนส่งน้ำมันกลางทะเลและสำหรับอ่าวไทยตอนล่างครับท่านประธาน ในบริเวณชายฝั่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร จังหวัดสงขลาและจังหวัดนครศรีธรรมราช ก็พบว่าปี ๒๕๖๓ และปี ๒๕๖๔ ก็มีน้ำมันรั่วไหลบ่อยครั้งมากกว่าในอดีต โดยมีสาเหตุมาจากเรือท่องเที่ยว การแอบล้างถังบรรจุน้ำมัน การทิ้งน้ำมันปนเปื้อนลงทะเล การเดินเรือขนส่ง และรวมถึงแท่นขุดเจาะน้ำมันในทะเล

ท่านประธานครับ ต่อมาผมอยากจะพาท่านประธานมาดูเหตุการณ์ในพื้นที่จังหวัดระยอง ของผมว่าเหตุการณ์น้ำมันรั่วครั้งใหญ่ในรอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมามันเป็นอย่างไรบ้าง และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่นั้นได้รับผลกระทบอย่างไร จากเหตุการณ์น้ำมันรั่วครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายกฤช ศิลปชัย (ระยอง) : เมื่อปี ๒๕๕๖ มีเหตุน้ำมันรั่วไหลที่จังหวัดระยอง จากการดำเนินการขนถ่ายน้ำมันของบริษัทอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง ซึ่งจากรายงานของบริษัทที่เกี่ยวข้องรายงานว่าปริมาณน้ำมันรั่วไหลลงทะเลครั้งนี้คือ ๕๐,๐๐๐ ลิตรครับ แต่สิ่งที่เป็นข้อสงสัยของพี่น้องประชาชนก็คือ การใช้สารเคมีกำจัดคราบน้ำมันที่เรียกว่าสาร Dispersant ใช้สารเคมีไปกว่า ๓๐,๐๐๐ ลิตร ซึ่งสารเคมีดังกล่าวมีการควบคุมให้ใช้สารดังกล่าวที่ปลอดภัยกับสิ่งแวดล้อม คืออัตราส่วน ๑ : ๑๐ นั่นหมายความว่าถ้ามีน้ำมันรั่ว ๑๐ ส่วนนี้ใช้สารเคมี ๑ ส่วน ถ้าเราคำนวณตามหลักการตามคณิตศาสตร์พื้นฐานการใช้สารเคมี ๓๐,๐๐๐ ลิตรนี้เท่ากับน้ำมันรั่วไหล ๓๐๐,๐๐๐ ลิตรลงทะเลใช่หรือไม่ ตัวเลขที่ปรากฏจากทั้งผู้ก่อมลพิษและตัวเลขจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกลับมีรายงานปริมาณการรั่วไหลเพียง ๕๐,๐๐๐ ลิตรเท่านั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างความสงสัยให้พี่น้องประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก เอาล่ะครับ เมื่อไม่มีคำตอบที่ชัดเจนก็ไม่เป็นอะไร เรามาดูกันต่อว่าความรุนแรงของน้ำมันรั่วครั้งนี้เป็นอย่างไรบ้าง นี่คือภาพที่เกิดขึ้นที่อ่าวพร้าว ที่เกาะเสม็ด จากเหตุการณ์น้ำมันรั่วที่อยู่ห่างจากชายฝั่งไป ๒๐ กิโลเมตร อยู่ในพื้นที่ตำบลมาบตาพุดได้พัดพาคราบน้ำมันเหล่านี้เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ความเสียหายขณะนี้ขนาดว่าใช้สารเคมีกดน้ำมันให้จมลงไปสู่ใต้ท้องทะเลแล้วนะครับ ยังมีน้ำมันอีกปริมาณมหาศาลที่ไม่สามารถซ่อนได้หมด จนพัดเข้าสู่ชายหาดของเกาะเสม็ดได้ ต่อมาไม่นานในช่วงมรสุมก็มีก้อนน้ำมันดิน หรือที่เรียกว่า Tar Ball พัดขึ้นหาดเป็นจำนวนมากตลอดแนวชายหาดตั้งแต่หาดสวนสน หาดแม่รำพึง หาดปากน้ำ และหาดอื่น ๆ มีสัตว์น้ำลอยเกยตื้นตายเป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน เหตุการณ์ครั้งนี้

สร้างผลกระทบยาวนานกว่า ๘ ปี กว่าทะเลจะเริ่มฟื้น จากการสำรวจความเสียหายของหน่วยงานราชการ โดยเฉพาะกรมประมง โดยประมงจังหวัดก็ได้รายงานต่อคณะกรรมาธิการการที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชุดที่ ๒๕ ว่าหลังจากเหตุน้ำมันรั่วไหลลงทะเลปริมาณสัตว์น้ำก็ลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา ๘ ปี แล้วหลังจาก ๘ ปีนั้นก็เริ่มมีสัตว์น้ำที่หายไปกลับมาบ้างแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของพี่น้องประชาชนที่บอกว่า สัตว์น้ำไม่มีเลยเป็นเวลากว่า ๗-๘ ปี เปรียบเทียบจากการมาของสัตว์น้ำตามฤดูกาลก็คือกุ้งเคยครับ ท่านประธานรู้จักไหมครับ กุ้งเคยที่ชาวจังหวัดระยองเอามาทำกะปิจนมีชื่อเสียงว่ากะปิจังหวัดระยองนั้นอร่อยเป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศ กุ้งเคย คือกุ้งขนาดเล็กที่เป็นจุดเริ่มต้นของวงจรสัตว์น้ำชายฝั่งจังหวัดระยอง ชาวประมงจังหวัดระยองมักพูดหยอกล้อกับคนเล่นน้ำหรือนักท่องเที่ยวที่เล่นน้ำบริเวณชายหาดเสมอ ๆ ว่าเคยโดนตีนไหม เคยโดนตีนไหมนี้ไม่นี้ใช้คำหยาบนะครับ แต่คือกุ้งเคยมันโดนเท้าของนักท่องเที่ยวหรือพี่น้องที่อยู่บริเวณชายหาดหรือไม่นะครับ แต่พอหลังจากเหตุการณ์น้ำมันรั่ว กุ้งเคยที่เคยเข้าอ่าวตั้งแต่ฝั่งอำเภอแกลง ที่เป็นฝั่งตะวันออกไล่เรื่อยมาจนถึงหาดสวนสน หาดแม่รำพึง หาดปากน้ำ ไปจนจบที่หาดพลา ที่อำเภอบ้านฉางซึ่งเป็นชายหาดฝั่งตะวันตกก็ได้หายไปและไม่มาตามฤดูกาลอีกเลย หรือว่ามาก็มาแค่ ๑-๒ วันแล้วก็หายไป ถ้าถามว่ากุ้งเคยสำคัญอย่างไรก็ต้องบอกว่ากุ้งเคยคืออาหารของสัตว์น้ำนานาชนิด ทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของระบบห่วงโซ่อาหาร เมื่อเคยเข้า ปลาชนิดอื่นก็จะเข้าตามมาเพื่อกินเคย และปลาที่มีขนาดใหญ่กว่าก็จะเข้ามากินปลาเล็กกว่า ตามสไลด์ที่ผมกำลังฉายอยู่ครับท่านประธาน ซึ่งวงจรห่วงโซ่อาหารนี้จะเป็นแบบนี้ทุกปีตามฤดูกาล เมื่อช่วงเวลาผ่านไป ๘ ปี ทะเลก็กำลังจะฟื้นคืนสภาพ ชาวจังหวัดระยองยังต้องเจอกับโศกนาฏกรรมครั้งใหญ่อีกครั้ง โดยเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ เกิดเหตุน้ำมันรั่วไหลจากบริษัทโรงกลั่นน้ำมันที่มี Logo เป็นรูปดาว จากรายงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็รายงานว่าน้ำมันรั่วครั้งนี้ถึง ๔๐๐,๐๐๐ ลิตร และใช้สารกำจัดคราบน้ำมันกว่า ๘๕,๐๐๐ ลิตร และขณะนั้นมีการแก้ไขปัญหาโดยบูรณาการหลายหน่วยงาน กองทัพเรือ จังหวัด

กรมควบคุมมลพิษ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมเจ้าท่า และหน่วยงานอื่น ๆ อีกมากมายครับ แต่สิ่งที่น่าเสียใจที่สุดคือ ทุกคนกำลังอยู่แต่เหตุการณ์น้ำมันรั่วในทะเลครับ แต่ไม่มีหน่วยงานไหนสักหน่วยงานเลยที่ลงไปถามหา ลงไปถามพี่น้องประชาชนว่าเขาเป็นอย่างไรกันบ้าง อยู่กันอย่างไรได้บ้าง ประมงออกหรือไม่ได้เป็นอย่างไรบ้าง ชีวิตความเป็นอยู่เป็นอย่างไรบ้างไม่มีเลยครับท่านประธาน ได้มีการให้ชาวประมงดออกเรือเป็นเวลา ๓๐ วัน เพื่อดำเนินการกำจัดคราบน้ำมัน ท่านประธานครับ ภาพถ่ายจากดาวเทียมของ GISTDA ที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนตัวของน้ำมันและคราบน้ำมันนั้นมีขนาดใหญ่มาก คือมีขนาดใหญ่กว่าเกาะเสม็ดถึง ๙ เท่า ท่านลองคิดดูครับว่า เกาะเสม็ดนั้นใหญ่ขนาดที่วันหนึ่งไม่มีใครที่จะสามารถเดินรอบเกาะเสม็ดได้นะครับ แต่นี่ปริมาณถึง ๙ เท่าของเกาะเสม็ด จะมีปริมาณมากขนาดไหน พอเหตุการณ์ผ่านมาไม่กี่วันตัวเลขที่มีการแถลงก็ลดลงเรื่อย ๆ จาก ๔๐๐,๐๐๐ ลิตร เหลือ ๑๖๐,๐๐๐ ลิตร เหลือ ๘๐,๐๐๐ ลิตร และสุดท้ายบริษัทผู้ก่อมลพิษก็บอกว่าเหลือเพียง ๔๗,๐๐๐ ลิตร ซึ่งปัจจุบันก็ยังไม่มีใครยืนยันได้ว่าตัวเลขที่ลดลงเรื่อย ๆ มันมาจากสาเหตุใด และการคำนวณทางคณิตศาสตร์ใช้หลักการใดคำนวณ ตัวเลข ๔๗,๐๐๐ ลิตรมาจากไหน ก็สร้างความสงสัยให้กับประชาชนเป็นอย่างมากครับ ท่านประธานและเพื่อน ๆ สมาชิกลองคิดดูว่าจากข้อมูลเชิงวิชาการที่มีการกำหนดสัดส่วน การใช้สารกำจัดคราบน้ำมันที่เหมาะสม ก็คือ ๑ : ๑๐ หมายความว่าสารกำจัดคราบน้ำมัน ๑ ส่วนต่อน้ำมัน ๑๐ ส่วน การใช้สาร ๘๕,๐๐๐ ลิตร หมายความว่าปริมาณน้ำมันรั่วจริง ๆ มันใช่ ๔๗,๐๐๐ ลิตร ตามที่ผู้ก่อมลพิษแถลงจริงหรือไม่หรือว่าจริง ๆ แล้วปริมาณน้ำมันรั่วไหลนั้นคือ ๘๕๐,๐๐๐ ลิตรกันแน่ครับ จากข้อมูลที่กล่าวมานั้นยังเป็นที่เคลือบแคลงสงสัยของพี่น้องประชาชน ภาคประชาสังคม รวมถึงนักวิชาการอีกจำนวนมากครับ ที่ตั้งข้อสังเกตว่าปริมาณน้ำมันรั่วที่รายงานโดยผู้ก่อเหตุนั้นเป็นไปตามข้อเท็จจริงหรือไม่ ท่านประธานครับทีนี้ผลกระทบที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ก็แทบไม่ต่างกับปี ๒๕๕๖ หรือว่าอาจจะมีความรุนแรงมากกว่าด้วย เพราะว่าปี ๒๕๕๖ ใช้สารเคมีไป ๓๐,๐๐๐ ลิตร แต่ว่าปี ๒๕๖๕ ใช้ไป ๘๕,๐๐๐ ลิตร สัตว์น้ำที่เคยจับได้

ลดลงอย่างต่อเนื่องเหมือนเดิมเลยครับ โดยเฉพาะเขตในทะเลชายฝั่ง ปูม้าที่เคยจับกันได้เป็นหลัก ๑๐ กิโลกรัมต่อเรือพื้นบ้าน ๑ ลำ ทุกวันนี้ต้องนับเป็นตัวครับ กุ้งแชบ๊วยที่จะเข้าตามฤดูมรสุม จากที่เคยเข้าในช่วง ๒ เดือน ๓ เดือนก็ไม่เข้าอีกเลยครับ กุ้งแชบ๊วยนี้ชาวประมงถือเป็นโบนัสประจำปีที่เขาจะจับมาแล้วก็ขายให้เขาได้มีผลกำไร และที่สำคัญผลกระทบจากเหตุการณ์ครั้งนี้ไม่ใช่เฉพาะแค่ชาวประมงนั่นยังรวมถึงพ่อค้าแม่ค้าอาหารทะเลสด ลูกเรือประมงที่มีอาชีพต่อเนื่องจากการประมง ร้านค้าอาหารชายหาด โรงแรม การท่องเที่ยวอื่น ๆ อีกมากมาย เมื่อมีข่าวแพร่สะพัดออกไปนักท่องเที่ยวที่ได้จองโรงแรมไว้ต่างพากันยกเลิกทั้งหมด ไม่มีใครกล้ามาเที่ยวจังหวัดระยองไม่มีใครกล้ากินอาหารจังหวัดระยองในช่วงนั้น นานหลายเดือน แม้แต่ในปัจจุบันนักท่องเที่ยวก็ยังลดลงอย่างมากเนื่องจากขาดความเชื่อมั่น

ต่อมาครับ มาดูเรื่องการเยียวยากันบ้าง ในปี ๒๕๕๖ การเยียวยาที่เกิดขึ้นจากการเรียกร้องของพี่น้องประชาชน ซึ่งบริษัทผู้ก่อเหตุก็เยียวยา ยกตัวอย่าง ประมงพื้นบ้านครับคิดวันละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเวลา ๑ เดือน ก็คือ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อเรือ ๑ ลำซึ่งไม่สอดคล้องกับความเหมาะสมความเสียหายจริงที่มีผลกระทบยาวนานกว่า ๘ ปี เป็นเหตุให้ผู้ได้รับผลกระทบต้องฟ้องร้องต่อศาลยุติธรรม ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ก็ได้มีคำพิพากษาให้ผู้ก่อมลพิษชดเชยเพิ่มเติมจาก ๑ เดือน ๓ เดือน และ ๕ เดือนตามลำดับ และจนบัดนี้เวลาผ่านไปกว่า ๑๐ ปีความก็ยังอยู่ในชั้นศาลฎีกา ยังไม่มีคำพิพากษาออกมาแล้วในปี ๒๕๖๕ ลักษณะการเยียวยาเป็นเช่นเดียวกัน เหมือนกันเป๊ะ โดยมีการเรียกร้องจากการประชุมหลายครั้ง สุดท้ายยอมเพิ่มจากวันละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นวันละ ๑,๕๐๐ บาท ถามว่าทำไมถึงเยียวยาเหมือนกัน แบบเดียวกัน ก็บริษัทที่ทำน้ำมันรั่วปี ๒๕๖๕ ไปตั้งที่ปรึกษา ก็คือบริษัทน้ำมันรั่ว ปี ๒๕๕๖ มาเป็นที่ปรึกษาของบริษัทน้ำมันรั่ว ปี ๒๕๖๕ ครับการแก้ไขปัญหาก็เหมือนกันเป๊ะ ปัญหาไม่ได้ถูกแก้ไข เป็นเหตุให้พี่น้องประชาชนต้องยื่นฟ้องต่อศาลยุติธรรมกว่า ๒,๐๐๐ ราย และอยู่ระหว่างการดำเนินคดีกับผู้ก่อมลพิษท่านประธานที่เคารพครับ ผมเดินทางไปศาลกับพี่น้องประชาชนตั้งแต่ก่อนผมเป็นผู้แทน

จนตอนนี้ผมเป็นผู้แทนแล้วผมก็ยังต้องไปศาลกับพี่น้องประชาชน เพราะอะไรรู้ไหมครับ ก็เพราะรัฐไทยทอดทิ้งเขา ปล่อยให้คนตัวเล็กตัวน้อยต้องสู้กับทุนใหญ่เพียงลำพัง พี่น้องเหล่านี้ไม่ได้เรียกร้องค่าเสียหายเพียงอย่างเดียวนะครับ การฟ้องร้องครั้งนี้คือการฟ้องเพื่อขอให้ศาลสั่งให้มีการฟื้นฟูทะเลที่เต็มไปด้วยคราบน้ำมัน พวกเขาไม่ได้ต้องการเงินเยียวยาหรอกครับ เขาต้องการทะเลที่อุดมสมบูรณ์กลับคืนมา ภายหลังจากน้ำมันรั่ว การฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนของหน่วยงานภาครัฐและบริษัทผู้ก่อมลพิษก็ยังไม่มีความชัดเจน ยังคงใช้วิธีการเดิม ๆ เช่น ปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำลงสู่ทะเลซึ่งแทบจะไม่ได้ผล ก็เพราะว่าคราบน้ำมันที่มันถูกสารเคมีมันกำจัดคราบน้ำมันมันทำปฏิกิริยาแล้วกดจมลงไปสู่ใต้ท้องทะเล น้ำมันไม่ได้หายไปไหน มันแค่ถูกซ่อนให้จมหายไปจากสายตาประชาชน และนั่นคือสาเหตุที่ทำให้ทะเลไม่อุดมสมบูรณ์จากน้ำมันรั่ว ท่านประธานครับ จะจบแล้วครับ เหตุการณ์เหล่านี้อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ชาวจังหวัดระยองมีตัวเลขผู้ป่วยมะเร็งเพิ่มสูงขึ้นก็เป็นได้ จากสารตกค้างในอาหารต่าง ๆ ซึ่งอาจไม่ได้ส่งผลทันที แต่ค่อย ๆ สะสมสู่ร่างกายจากการบริโภคอาหารทะเลของประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง การขจัดคราบน้ำมันหรือการเผชิญเหตุน้ำมันรั่วของไทยในอดีตจนถึงปัจจุบันนั้นเท่ากับว่าทำเพื่อปกปิดความผิดให้หายไปจากหน้าสื่อและสังคม รัฐไทยกำลังผลักภาระให้คนตัวเล็กตัวน้อยไปสู้กับทุนใหญ่โดยลำพัง วันนี้แม้คราบน้ำมันจะหายไปแล้ว แต่ความเดือดร้อนและคราบน้ำตาของพี่น้องประชาชนยังคงอยู่ พวกเขาต้องอยู่กับทะเล ต้องใช้ชีวิตกับทะเล ต้องเลี้ยงปากเลี้ยงท้องจากทะเล ผมทราบดีว่าเหตุการณ์เหล่านี้ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น แต่มันก็หลีกเลี่ยงไม่ได้หรอกครับที่จะไม่ให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในพื้นที่ที่มีโรงกลั่นน้ำมันและนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่แบบนี้ และผมก็เชื่อว่าเหตุการณ์ครั้งนี้ก็คงไม่ใช่ครั้งสุดท้ายเหมือนกันที่จะเกิดเหตุน้ำมันรั่วแล้วกระทบต่อพี่น้องประชาชน แต่พวกเราในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรเร่งศึกษา วางแผน และรับมือถึงอนาคตหากเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นอีก จะต้องไม่มีใครได้รับความเดือดร้อน ได้รับความหายนะจากเหตุการณ์แบบนี้ รัฐไทยควรมีมาตรการที่ดีกว่าเดิมในการรับมือ รวมถึงควรออกกฎหมายเกี่ยวกับน้ำมัน

เป็นการเฉพาะเสียทีให้ครอบคลุมผลกระทบที่เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชน ทั้งเรื่องการป้องกัน การฟื้นฟู การชดเชย และการเยียวยา พอกันทีครับกับการต้องให้พี่น้องไปสู้กับทุนใหญ่โดยลำพังทั้งที่พวกเขาไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ กับความผิดพลาดครั้งนี้ ผมจึงขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู และเยียวยา กรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเลเพื่อดูแลทุกข์สุขของพี่น้องประชาชนคนไทยครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เพื่อนสมาชิกครับผมปรึกษาเรื่องเวลานิดเดียว ก็คือตอนแรกผมคิดว่าเราจะปิดประชุมกัน ๑ ทุ่ม แต่คิดว่าวันนี้เราเอาให้จบเลยดีไหมญัตตินี้ แต่อย่างไรผมขอเบรกแป๊บหนึ่งได้ไหมครับ เพราะว่าผมไม่มีท่านประธานมาเปลี่ยนคิวผม เดี๋ยวหลังจากที่แถลงญัตติอีกท่านหนึ่งแล้ว ผมขอพักการประชุม ๕ นาทีนะครับ ขอเชิญท่านสุรเกียรติ เทียนทอง ครับ ขออภัยที่ขัดจังหวะนะครับ เราจัดการเวลาก่อนครับ

นายสุรเกียรติ เทียนทอง (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สุรเกียรติ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ วันนี้ผมขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู สิ่งแวดล้อมระบบนิเวศทางทะเลกรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเลครับ ปัญหาน้ำมันรั่วไหลทางทะเลนี้ถือเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติในทะเลเป็นอย่างมาก แล้วปัญหานี้ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยสาเหตุของการเกิดน้ำมันรั่วในทะเลและชายฝั่งเกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การขุดเจาะ การขนส่งน้ำมัน การเดินเรือ การล้างถังอับเฉาเรือ ลักลอบทิ้งน้ำมันที่ปนเปื้อนหรือน้ำมันที่ใช้แล้ว รวมทั้งอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุให้คราบน้ำมันหรือที่เราเรียกว่าก้อนน้ำมันดินที่อยู่ในทะเลจะพัดเข้าสู่ชายฝั่งในที่สุด แล้วก็ทำให้เกิดการรั่วไหลในทะเล ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ทางเคมีและทางชีวภาพ โดยกระบวนการที่เกิดขึ้นอยู่กับประเภทของน้ำมันครับ และสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ในขณะการรั่วไหล

กระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีหลายกระบวนการ มีทั้งการแผ่กระจายตัว การระเหย การเกิด Emulsion การเกิดปฏิกิริยา Photo-oxidation หรือการจมตัวหรือการตกตะกอนนั่นเองนะครับ นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการปนเปื้อนของสารที่เราเรียกว่าปิโตรเลียมไฮโดรคาร์บอน บางกลุ่มที่ตกค้างแล้วก็เป็นพิษอย่างเฉียบพลัน เรื้อรังต่อสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในทะเล สำหรับในประเทศไทยการรั่วไหลของน้ำมันลงสู่ทะเลได้เกิดขึ้นในช่วง ๑-๒ ปีที่ผ่านมา ถือว่าส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อธรรมชาติทางทะเล ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ ที่มีน้ำมันดิบรั่วออกมาจากทุ่นขนถ่ายของบริษัทสตาร์ปิโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด (มหาชน) ทางใต้ของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง โดยมีการรั่วถึง ๔๐๐,๐๐๐ ลิตร ซึ่งเหตุการณ์นี้บริษัทได้ออกมาแสดงความเสียใจแล้วก็รับผิดชอบความเสียหาย รวมไปถึงฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมนะครับ หรือในเหตุการณ์เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๖ ที่จังหวัดภูเก็ตบริเวณหาดที่มีชื่อเสียงของจังหวัด ทั้งหาดไม้ขาว หาดในทอน หาดในยาง พบว่ามีก้อนน้ำมันดิน ที่เราเรียกว่าน้ำมันดินพัดเข้ามาส่งผลกระทบต่อสัตว์ทะเลหายาก อย่างเต่าตนุที่มีขนาดราว ๑๐ เซนติเมตร ซึ่งเต็มไปด้วยคราบน้ำมัน นอกจากนั้นคราบน้ำมันที่รั่วไหลยังลอยไปถึงเกาะราชาใหญ่ ที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญเลยของจังหวัดภูเก็ต ทำให้แนวปะการังในจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดพังงาได้รับผลกระทบเป็นหลายพันไร่ และครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๖ ที่ผ่านมาก็เกิดเหตุ ท่อรับส่งน้ำมันของบริษัทไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) แตกตรงบริเวณอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ทำให้น้ำมันดิบไหลลงสู่ทะเลมากถึง ๔๕,๐๐๐ ลิตร โดยคราบน้ำมันได้เคลื่อนตัวเข้าสู่ชายฝั่งบางพระ อ่าวอุดม กินพื้นที่ถึง ๔ กิโลเมตร เหตุการณ์น้ำมันรั่วแต่ละครั้งสร้างความเสียหายไม่เพียงแต่เฉพาะระบบนิเวศทางทะเลที่ไม่สามารถประเมินค่าได้ แต่ยังส่งผลกระทบต่อประชาชนในอีกหลาย ๆ ด้าน เช่น น้องประชาชนที่ทำอาชีพประมง ธุรกิจร้านอาหาร และร้านค้าเลียบชายฝั่ง และรวมถึงด้านสุขภาพของพี่น้องประชาชนท่านประธานครับ มีสถิติน้ำมันรั่วในประเทศไทยที่รวบรวมโดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พบว่าปี ๒๕๕๙-๒๕๖๒ มีการพบน้ำมันรั่วในทะเลเฉลี่ยปีละ ๑๐-๑๕ ครั้ง

แต่ในปี ๒๕๖๓ เป็นที่น่าสังเกตมีการพบน้ำมันรั่วลงไปสู่ในทะเลถึง ๔๗ ครั้ง โดยเป็นการเพิ่มขึ้นมากถึง ๓ เท่าในปีเดียว ยิ่งไปกว่านั้นในปี ๒๕๖๔ มีการพบการรั่วไหลของน้ำมันในทะเลสูงถึง ๔๔ ครั้ง ซึ่งถ้ามองในภาพรวมก็จะเห็นว่าการรั่วไหลของน้ำมันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นถ้าเราจะพูดถึงมาตรการป้องกันสำหรับเรื่องพวกนี้ เราควรจะต้องมาดูแนวทาง บทลงโทษของในประเทศต่าง ๆ รวมถึงประเทศไทยกันครับ ตัวอย่างที่ ๑ ในประเทศญี่ปุ่นเขามีกฎหมายควบคุมมลพิษทางน้ำ เรียกว่า Water Pollution Control Law นะครับ มาตรา ๑๔/๒ ได้บัญญัติถึงมาตรการที่จะต้องดำเนินการในกรณีเกิดอุบัติเหตุ เป็นขั้นตอนชัดเจนมีโทษหากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบนี้ไม่ปฏิบัติตาม และในมาตรา ๓๐ ของเขาระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑ ล้านเยน แต่ปัญหาก็คือว่าการฟ้องร้องของเขาในส่วนใหญ่ก็ยังเป็นการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายต่อบุคคลแล้วก็ทรัพย์สินเท่านั้น ยังไม่มีการเกิดการฟ้องร้องค่าเสียหายอันเกิดจากผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลโดยตรงครับ อีกตัวอย่างที่ผมอยากนำเสนอและอาจจะเห็นได้ชัดของประเทศสหรัฐอเมริกา กฎหมายว่าด้วยมลพิษจากน้ำมัน Oil Pollution Act มีบทลงโทษทางแพ่ง โดยมีค่าปรับสูงถึง ๒๕,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน หรือ ๑,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล ยิ่งไปกว่านั้นหากการรั่วไหลเกิดจากการประมาทเลินเล่อหรือมีเจตนาจะมีค่าปรับสูงถึง ๓๒,๕๐๐ ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน หรือ ๔,๓๐๐ ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล เหตุการณ์ตัวอย่างในปี ๒๕๕๓ แท่นขุดเจาะน้ำมัน Deepwater Horizon ซึ่งปฏิบัติการอยู่ในอ่าวเม็กซิโกเกิดการระเบิดแล้วจมลงสู่ทะเล ส่งผลให้การรั่วไหลของน้ำมันเกิดขึ้นครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ ในปีเดียวกันหน่วยงานของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ยื่นฟ้องบริษัทดังกล่าวต่อศาลแขวงของรัฐลุยเซียนา แล้วก็บริษัทเขามีโทษที่ต้องชดใช้ทั้งทางอาญาแล้วก็ทางแพ่งสูงถึง ๒๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ นี่เป็นตัวอย่างของการมีบทลงโทษทางกฎหมายที่เข้มงวดและสามารถบังคับใช้ได้จริง พอเรามาดูกฎหมายในประเทศไทยของเราไม่ได้มีการกำหนดบทลงโทษให้ชัดเจนมากนัก เช่น พ.ร.บ. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๗ ได้วางหลักการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุ

น้ำมันรั่วลงทะเล และมีบทกำหนดโทษในมาตรา ๒๗ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับกฎหมายควบคุมมลพิษทางน้ำของประเทศญี่ปุ่น และใน พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติความรับผิดชอบทางแพ่งไว้ในหมวด ๖ มาตรา ๙๖ วรรคสอง วางหลักไว้ว่าค่าสินไหมทดแทนหรือค่าใช้จ่าย ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีหน้าที่ต้องรับผิด ความหมายรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ราชการต้องรับภาระจ่ายจริงในการขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น นอกจากนั้นในมาตรา ๙๗ ก็วางหลักการไว้ว่าผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการทำลายทรัพยากรซึ่งเป็นของรัฐมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายให้แก่รัฐตามมูลค่าทรัพยากรที่ถูกทำลายไปหรือเสียหาย ถึงแม้จะมีการกำหนดบทลงโทษทางแพ่งไว้แต่ก็ไม่ชัดเจน ต่างจากของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้กำหนดค่าปรับเป็นจำนวนเงินที่สูงไว้อย่างชัดเจน ถึงเวลาแล้วหรือยังครับท่านประธานที่เราจะมานั่งพิจารณาปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยกันให้มีบทลงโทษชัดเจนมากขึ้น เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมที่เป็นทรัพยากรของประเทศที่มีค่ามหาศาล ทะเลเมืองไทยเป็นทะเลที่สวยงามเป็น Dream Destination ของต่างชาติ คนต่างชาติบางคนเขาทำงานกันเกือบทั้งชีวิตเพื่อที่จะได้มาเที่ยวเมืองไทย และเป็นสิ่งที่สร้างรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมหาศาล ผมจึงเห็นว่าการแก้ไขปัญหาน้ำมันรั่วไหลลงสู่ทะเลที่เกิดขึ้นควรมีการวางแนวทางแล้วก็จะมีมาตรการที่ชัดเจน มีการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและอุปกรณ์ในการกำจัดคราบน้ำมัน รวมทั้งการหามาตรการในการบรรเทาปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับระบบนิเวศทางทะเล แล้วก็ประชาชนอย่างครอบคลุมและรอบด้าน เพื่อไม่ให้เหตุการณ์ที่เป็นตัวอย่างที่ผมได้เกริ่นขึ้นมาข้างต้นนี้จะเกิดขึ้นอีกในอนาคต ดังนั้นท่านประธานครับ ผมจึงขอเสนอญัตติดังกล่าวมาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๕ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาดำเนินการศึกษาจัดทำมาตรการป้องกันแก้ไขฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมระบบนิเวศทางทะเลกรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเล และส่งผลให้รัฐบาลดำเนินการต่อไป ท่านประธานขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ผู้เสนอญัตติก็ได้แถลงหลักการและเหตุผลแล้ว ต่อไปมีสมาชิกที่มาลงชื่อฝ่ายค้าน ๑๐ ท่าน ฝ่ายรัฐบาล ๑ ท่าน เพราะฉะนั้นจะเริ่มจากฝ่ายค้าน ๒ ท่านแรกก่อน ก่อนที่เราจะดำเนินการ ผมขอพักการประชุม ๑๐ นาทีครับ

พักการประชุมเวลา ๑๙.๐๑ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๙.๑๒ นาฬิกา

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ประชุมต่อนะครับ เชิญท่านสหัสวัต คุ้มคง ครับ

นายสหัสวัต คุ้มคง (ชลบุรี) : เรียนท่านประธานสภาครับ ผม สหัสวัต คุ้มคง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี เขต ๗ พรรคก้าวไกล ขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายในญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู และเยียวยากรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเล ผมขอเริ่มอย่างนี้ท่านประธานครับ เรื่องของน้ำมันรั่วไหลทางทะเลนั้นเป็นปัญหาที่ใหญ่มาก สร้างผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมต่อเนื่องไปถึงประเด็นเศรษฐกิจ น้ำมันรั่ว ๑ ครั้งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลมหาศาล ซึ่งผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจะส่งผลต่อมาถึงจำนวนสัตว์ทะเล สภาพปะการัง คราบน้ำมันบนชายหาด ซึ่งส่งผลกระทบกับเศรษฐกิจในภาคประมง จับสัตว์ทะเลได้น้อยลงอาหารทะเลก็ขายยาก เพราะคนก็ไม่กล้ากิน กลัวเจอน้ำมันไหนจากการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบครับ ใครจะอยากดูทะเลที่มีคราบน้ำมันครับ นี่ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างและต้องใช้ระยะเวลาที่ฟื้นฟูนานมาก ๆ เป็นหลัก ๑๐ ปีกว่าจะกลับมาคืนสภาพเดิมได้ เพราะฉะนั้นนี่เป็นปัญหาที่มีผู้ได้รับผลกระทบเยอะมาก ๆ เป็นปัญหาที่ใหญ่มาก ๆ เอาแค่ไหน Zone บ้านผมที่ภาคตะวันออกเป็นแหล่งอุตสาหกรรมเป็น EEC แถมยังเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวด้วย แต่ก็มีเหตุการณ์น้ำมันรั่วแค่ใน ๑-๒ ปีนี้ก็เป็น ๑๐ ครั้งแล้ว เรื่องแบบนี้ส่งผลกระทบมาก เพราะนี่คือปัญหาของภาคอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยว ภาคประมง และภาคการเกษตร แล้วจนถึงตอนนี้ยังไม่มีใครรับผิดชอบต่อรายได้ของคนกลุ่มนี้ที่ขาดหายไป ในเชิงกระบวนการเพื่อรับมือปัญหาดังกล่าวเองก็มีปัญหาหลายอย่าง ซึ่งหลังจากนี้เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายต่อไป แต่ผมจะขอพูดถึงส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง ที่สำคัญไม่แพ้ส่วนอื่น ๆ เลย

เรื่องแรก คือเรื่องของการสืบสวนข้อเท็จจริง การสอบสวนข้อเท็จจริงนี้สำคัญมากนะครับ เพราะเหตุการณ์เหล่านี้เป็นเหตุการณ์ที่กระทบชีวิตของคนจำนวนมาก แต่การสืบสวนเรื่องนี้กับมีปัญหาที่ไม่น่าจะมีปัญหา ขอตัวอย่างจากคลิปวิดีโอครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพและเสียง)

นายสหัสวัต คุ้มคง (ชลบุรี) : คลิปวิดีโอนี้คือจากเหตุการณ์น้ำมันรั่วที่จังหวัดระยองในปี ๒๕๖๕ ที่ผ่านมา ในคลิปที่เห็นคือท่านอภิชาติ ศิริสุนทร ประธานคณะกรรมาธิการการที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแถลงการดำเนินงานของหน่วยงานรับผิดชอบจากกรณีหลังจากเหตุการณ์น้ำมันรั่วในวันสองวันเองครับ ซึ่งก็มีการปล่อยเรือที่ควรจะยึดไว้ออกไปจากประเทศเรา ผมเป็นคนถ่ายวิดีโอนี้ด้วยตัวเองนะครับ ตอนฟังคำตอบของผู้รับผิดชอบนั้นผมตกใจมากครับ ก็น่าจะได้ยินเสียงอ้าวในคลิปนะครับ จากคลิปท่านอภิชาติได้สอบถามว่าตอนนี้เรืออยู่ที่ไหน ได้ยึดไว้เพื่อทำการตรวจสอบหรือไม่ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือผู้รับผิดชอบได้ปล่อยให้เรือลอยลำออกจากน่านน้ำไปโดยไม่ยึดทำการตรวจสอบก่อนครับ ทำไมต้องยึด ผมขออธิบายแบบนี้ครับ เหตุการณ์น้ำมันรั่วในปี ๒๕๕๕ นั้นเป็นการรั่วจากเรือขนถ่ายน้ำมันจากเรือที่ขนน้ำมันมาขึ้นไปสู่บนบก ทีนี้พอรั่วแล้ว วิธีง่าย ๆ ที่จะรู้ว่ารั่วกี่ลิตร คือดูว่าเรือขนมาเท่าไร พอขนย้ายจนรั่วสุดท้ายบนบกเหลือเท่าไร บนเรือเหลือเท่าไร หายไปเท่าไร ที่หายไปก็คือที่รั่ว แต่พอเรือไปแล้วเราไม่สามารถสืบสวนข้อเท็จจริงได้ว่าสุดท้ายจริง ๆ แล้วน้ำมันรั่วไปเท่าไรกันแน่ ได้แต่คาดคะเน รวมถึงกระบวนการสืบสวนว่ารั่วจากไหนกันแน่ รั่วที่เรือรั่วที่สายส่ง หรือเป็นความผิดของบนบกก็หายไป เพราะท่านปล่อยเรือออกนอกประเทศไปแล้ว นี่เราปล่อยผู้ต้องสงสัยก่อเหตุที่ส่งผลกระทบมหาศาลไปนอกประเทศแบบชัดเจนนะครับ คลิปนี้เป็นวิธีการสืบสวนแบบไหน เรื่องนี้สำคัญมาก แล้วกระบวนการสืบสวนสอบสวนที่ผ่านมาก็มีปัญหาอีกมากมาย เรื่องนี้อยากจะฝากคณะกรรมาธิการวิสามัญที่จะศึกษาเรื่องนี้ศึกษาอย่างถี่ถ้วนนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งคือกระบวนการฟ้องร้องที่ผ่านมา กระบวนการฟ้องร้องนั้นแบ่งเป็น ๓ ส่วน คือการที่หน่วยงานรัฐฟ้อง ซึ่งก็เป็นการฟ้องตามหน้างาน ตามหน้าที่ที่กระบวนการก็ไม่ค่อยคืบหน้า อีกส่วนหนึ่งคือการฟ้องร้องทางปกครองที่ทางชาวบ้านก็ต้องรวมตัวกันฟ้องเอง และส่วนสุดท้ายที่ส่วนสำคัญคือกระบวนการฟ้องร้องทางแพ่ง ซึ่งก็ฟ้องโดยชาวบ้านเช่นกันครับ ปัญหาสำคัญคือเรื่องที่กระทบคนมากมายขนาดนี้ เราไม่มีการออกมาตรการเยียวยาหรือไม่มีกฎหมายมารองรับเลยว่าเวลาเกิดเหตุแบบนี้จะมีมาตรการเยียวยาอย่างไรบ้าง และการฟ้องร้องแต่ละครั้งชาวบ้านต้องเป็นคนออกทุนเองทั้งหมด แล้วกว่ากระบวนการจะยุติได้ก็นานมาก เวลาได้รับการเยียวยาก็เป็นแนวทางไกล่เกลี่ย บริษัทก็โยนงบมาก้อนหนึ่งให้ไปทำ CSR ทำมาตรการฟื้นฟูต่าง ๆ ปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำบ้าง ชาวบ้านที่อยู่ตรงนั้นผลกระทบที่เกิดไปแล้ว และไหนผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมชายหาดต่าง ๆ ที่กว่าจะได้รับการฟื้นฟูมันนานนะครับ เราจะมีมาตรการไหนที่จะช่วย ๒ เรื่องนี้ได้ เรื่องแรกคือการฟ้องร้อง แทนที่จะให้ชาวบ้านรวมตัวกันฟ้องร้องเอง รัฐจะมีมาตรการไหนที่จะอำนวยความสะดวกเรื่องนี้ เช่น ค่าธรรมเนียมการฟ้อง ทนายต่าง ๆ เราจะช่วยได้อย่างไรบ้าง รวมทั้งประเด็นการเยียวยาที่ต้องมีมาตรฐานขั้นต่ำในการชดเชยให้กับผู้ได้รับผลกระทบผู้ประกอบการชาวบ้านบริเวณนั้นโดยตรง โดยไม่ต้องฟ้องร้องกันอย่างยาวนานครับ นอกจากนั้นกระบวนการรับผิดที่เราจะต้องมาออกแบบกันว่าจะทำอย่างไรให้บริษัทเหล่านี้มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น ต้องรับผิดชอบมากขึ้นครับ ไม่ใช่แค่พอเกิดเหตุก็มาทำ CSR ที แล้วสิ่งแวดล้อมที่พังไปแล้ว รายได้ที่สูญเสียไปแล้ว สัตว์ทะเลที่สูญเสียไป ปะการังที่สูญเสียไป เราทำอย่างไรครับ เป็นในต่างประเทศทำน้ำมันรั่วนี้โดนฟ้องมหาศาล และต้องรับผิดชอบดูแลฟื้นฟูต่อไปเป็นสิบ ๆ ปี แล้วดูที่ประเทศไทยครับ ภาคตะวันออกของผม บ้านเราไม่ได้มีแค่โรงงานอุตสาหกรรม เรามีแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างรายได้จำนวนมาก ถ้าเหตุการณ์แบบน้ำมันรั่วนี้ยังเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าก็ไม่มีใครอยากไปเที่ยวทะเลที่มีแต่คราบน้ำมัน ก็ไม่มีใครอยากกินอาหารทะเล

ที่มีสิ่งปนเปื้อนสารเคมีต่าง ๆ อยากให้ศึกษาเรื่องนี้ดี ๆ และป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีกครับ ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านต่อไปนะครับ

นายกัณฑภณ ดวงอัมพร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายกัณฑภณ ดวงอัมพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตัวแทนของพี่น้องชาวพญาไท ดินแดง กรุงเทพมหานคร พรรคก้าวไกลครับ วันนี้ผมขอร่วมอภิปรายในหัวข้อขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกันแก้ไข ฟื้นฟูและเยียวยากรณีน้ำมันรั่วทางทะเล ท่านประธานครับ โลกที่ขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมต่าง ๆ มีการใช้น้ำมันดิบเป็นส่วนประกอบ และเราเองยังต้องมาคอยลุ้นอยู่ว่าน้ำมันดิบที่มีอยู่ในตามนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ นั้น ในบริเวณรอบแนวชายทะเลนั้นจะรั่วออกมาอีกหรือไม่ ท่านประธานครับ ในรอบ ๒๘ ปีที่ผ่านมา พบว่าประเทศไทยมีเหตุการณ์น้ำมันรั่วมากกว่า ๑๗๐ ครั้ง และยังไม่นับรวมที่รั่วแต่ไม่ได้มีการบันทึกข้อมูลไว้ ซึ่งสร้างความเสียหายให้แก่ทรัพยากรทางทะเลจนประเมินค่าความเสียหายไม่ได้ การที่เราจะออกมาควบคุมและสร้างมาตรฐานที่ดีควรทำอย่างไร ปัจจุบันกรมควบคุมมลพิษได้มีการแบ่งเขตพื้นที่ความเสี่ยงที่จะมีน้ำมันรั่วไหลออกเป็น ๔ เขตตามแนวชายฝั่ง คือ พื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงมาก พื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง พื้นที่ที่มีความเสี่ยงปานกลางและมีความเสี่ยงต่ำโดยพื้นที่ความเสี่ยงสูงมาก คือบริเวณชายฝั่งด้านตะวันออก ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง เพราะเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมที่มีกิจกรรมขนส่งถ่ายน้ำมันถังบริเวณท่าเทียบเรือและกลางทะเล กรมควบคุมมลพิษได้ทำ Scope พื้นที่ในการเฝ้าระวัง แต่ยังไม่มีบทลงโทษและการป้องกันที่ดีมากพอ เพราะว่ายังมีเหตุการณ์น้ำมันรั่วหรือรั่วแบบไม่เยอะ ไม่ออกข่าวอีกมากมายใช่หรือไม่ ไม่จนทำให้ปัจจุบันสิ่งแวดล้อมในทะเลไทยคงสูญเสียไปมากแล้ว ล่าสุดในปี ๒๕๖๕ เหตุเกิดน้ำมันรั่วในพื้นที่จังหวัดระยอง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ควบคุมความเสี่ยง พื้นที่ที่มี

ความเสี่ยงสูงมากตามการจำแนกของกรมควบคุมมลพิษข้างต้น พบน้ำมันดิบรั่วไหล ซึ่งสายส่งน้ำมันก็เป็นแบบเก่าครับท่านประธาน ไม่มี Sensor บอกจุดน้ำมันที่รั่วไหล ไม่เหมือนสายส่งน้ำมัน ในปัจจุบันที่มี Sensor โดยในการประเมินน้ำมันรั่วไหลครั้งแรก ผลประเมินออกมาว่าประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ ลิตรแต่เอาไปเอามาเหลือแค่ไม่ถึง ๕๐,๐๐๐ ลิตร ซึ่งเป็นข้อมูลจากการวิเคราะห์จากเอกชนเท่านั้น แต่จากการคำนวณของทางภาครัฐ ยังไม่มีข้อมูลอันนี้ ก็ยังเป็นส่วนที่ทำให้เราต้องมองว่ารัฐควรเข้ามาตรวจสอบสิ่งที่เกิดขึ้น และผลกระทบที่เกิดขึ้นในส่วนนี้ ท่านประธานครับ ในกระบวนการควบคุมน้ำมันรั่วทางทะเลแบบไม่มีทางเลือกในปัจจุบัน เขาใช้สารที่ชื่อว่า Dispersant หรือสารกระจายตัว สารตัวนี้มันจะเข้าไปทำให้แรงตึงผิวของน้ำมันที่เดิมน้ำมันลอยอยู่เหนือน้ำค่อย ๆ จมลงมาในทะเล ช่วยทำให้น้ำมันเกิดการกระจายตัวเป็นหยดน้ำมันเล็ก ๆ ซึ่งเป็นการใช้เคมีบำบัด ส่งผลเสียต่อการถ่ายเทปริมาณออกซิเจนในสัตว์น้ำ ซึ่งผมเข้าใจเลยครับ เวลามีบางคนเข้าไปสื่อสารกับชาวบ้านเขาจะชอบพูดว่าเหมือนเอาสบู่ไปแก้เรื่องน้ำมัน ซึ่งที่เขาพูดก็ถูก แต่มันเหมือนกันเพียงแค่ส่วนหนึ่งเท่านั้น เพราะกลไกมันคือลดแรงตึงผิวบนน้ำ ซึ่งมันคือรูปแบบเดียวกับสบู่ แต่สารเคมีที่ใช้ไม่เหมือนกัน อย่าไปสร้างความเข้าใจผิดแบบนี้เลยครับ เพราะสุดท้ายสารเคมีที่อยู่ในกระบวนการดังกล่าวก็จะตกค้างอยู่ในธรรมชาติไปอีก อย่างน้อยประมาณ ๒ เดือนหรือมากกว่านั้นกว่าจะย่อยสลายจนหมด ซึ่งจริง ๆ แล้ว เรามีกระบวนการในการแก้ไข โดยไม่ใช้สารเคมีได้ ซึ่งก็คือการใช้ Boom ล้อมน้ำมันแล้วก็ดูดคราบน้ำมันออกมา แต่ในบางกรณีอาจทำได้ ถ้าสถานการณ์ไม่ได้ลุกลาม มาตรฐานหรือกฎหมายที่คอยควบคุมปัญหาที่เกิดขึ้นควรจัดตั้งหรือไม่ เพราะทุกวันนี้มีปัญหา ๑ ครั้งก็เยียวยากันไป แต่ถึงเยียวยาก็เยียวยาได้ไม่ครบทุกคน มีเรื่องถึงขั้นที่ประชาชนต้องไปฟ้องร้องต่อศาล แน่นอนครับ ถ้าเกิดเยียวยามากเท่าไรก็คงไม่เพียงพอ ถ้าทำให้อาชีพของพวกเขาที่ใช้เลี้ยงดูปากท้องของทุกคนในครอบครัวต้องหายไป ถ้าเราย้อนกลับมาในมุมของผู้บริโภค เช่น พ่อค้าแม่ค้า ผู้ที่ต้องนำเข้าอาหารทะเลมาขายในตลาด แน่นอนครับ ถ้ามีข่าวเกี่ยวกับน้ำมันรั่วในทะเลพ่อค้าแม่ค้าหลายกลุ่ม

ที่ขายอาหารทะเลจะได้รับผลกระทบทันที ไม่ว่าจะรับกุ้ง หอย ปู ปลามาจากที่ไหนก็ตาม ความเชื่อมั่นของลูกค้าที่จะซื้อสินค้าก็จะลดลงทันที เพราะทุกคนไม่อยากจะได้รับผลกระทบในส่วนนี้อย่างแน่นอนครับ การกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้องเข้ามาแก้ไขปัญหาดังกล่าวก็จะเหมาะสมเพื่อที่ป้องกันปัญหาที่จะเป็นห่วงโซ่ต่อ ๆ กันอย่างต่อเนื่อง และเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายพัฒนาที่ยั่งยืน ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ ครับ

นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดศรีสะเกษ ถึงแม้ว่าจังหวัดศรีสะเกษจะไม่มีทางติดทะเล แต่เรื่องของปัญหามลภาวะที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่อทะเลก็เป็นปัจจัยที่อยู่ในความสนใจของชาวจังหวัดศรีสะเกษเช่นเดียวกัน ปัญหาของน้ำมันรั่วในทะเลมีผลกระทบต่อสัตว์น้ำที่อยู่ในบริเวณนั้น มีผลต่อสภาวะสิ่งแวดล้อม มีผลต่อสุขภาพของประชาชนที่จะต้องรับประทานสัตว์น้ำที่ได้รับผลกระทบจากน้ำมันที่รั่วนั้นมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ เนื่องจากชาวประมงก็น่าจะจับปลาได้น้อยลง รวมทั้งปัญหาที่นักท่องเที่ยวจะไม่มาเที่ยวประเทศไทยหรือมาเที่ยวน้อยลง เนื่องจากมีข่าวเรื่องของน้ำมันรั่วหรือสภาพของทะเลที่ไม่เหมาะกับการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญตามที่เพื่อนสมาชิกได้มีการอภิปรายไปแล้วหลายท่าน ผมก็จะขออนุญาตผ่านในส่วนนั้นไป ก็จะขออนุญาตไปในส่วนที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ โดยส่วนตัวผมเห็นอย่างนี้ว่า การแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้มีวิธีการทำได้ ๓ วิธี วิธีที่ ๑ ทำได้ทันที ก็คือการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด และส่วนที่ ๒ ก็คือปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ในส่วนที่ ๓ คือการใช้กระบวนการทางสังคมในการป้องกันและป้องปรามมิให้เกิดการกระทำให้มีน้ำมันรั่วในทะเล ก็มีอยู่ ๓ ส่วน ในส่วนของการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดนั้น ปัจจุบันนี้

ประเทศไทยมีกฎหมายที่เป็นหลักในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในทะเล หลัก ๆ ก็จะมีอยู่ ๓ ฉบับครับท่านประธาน ฉบับที่ ๑ ก็คือพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ซึ่งดูแลโดยกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม มาตรา ๑๑๙ ทวิ มาตรา ๒๐๔ ก็มีการระบุเรื่องการดูแลรักษาน่านน้ำทางทะเลไว้ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๒ ก็คือพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งส่วนนี้ก็ดูแลโดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ก็มีหลายมาตรา เช่น มาตรา ๙ มาตรา ๗๘ มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ พระราชบัญญัติตัวที่ ๓ คือพระราชกำหนดการประมง ๒๕๕๘ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการดูแลเวชวิทยาของสัตว์น้ำ การดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำก็จะอยู่ในมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ โดยสรุปรวมแล้วทั้ง ๓ พระราชบัญญัตินี้ก็มีเจตนาที่จะให้ผู้ที่ทำน้ำมันรั่วในทะเลหรือผู้ครอบครองหรือเจ้าของส่วนที่ก่อให้เกิดมลพิษนั้นจะต้องดูแลรักษา ถ้าหากเกิดปัญหามีน้ำมันรั่วในทะเล เจ้าของผู้ครอบครองหรือผู้ทำให้เกิดความเสียหายนั้นมีหน้าที่ที่จะต้องขจัดคราบน้ำมันให้หมดสิ้น แล้วก็ฟื้นฟูระบบนิเวศของทะเลให้กลับสู่ปกติ ถ้าหากมีสัตว์น้ำได้รับผลกระทบก็ต้องปรับปรุงให้สัตว์น้ำสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้เป็นปกติสุขตามธรรมชาติด้วยเช่นเดียวกัน โดยถ้าหากว่าผู้กระทำความผิดไม่ได้ดูแลให้ถูกต้อง ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายก็จะมีโทษทางอาญา มีโทษจำคุก ก็จะมีตั้งแต่ ๑ ปี ๓ ปี หรือ ๕ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับในโทษปรับนั้นก็จะอยู่ระหว่าง ๓๐,๐๐๐ บาทบ้าง ๖๐,๐๐๐ บาทบ้าง หรือ ๕๐๐,๐๐๐ บาทบ้าง แล้วแต่ว่ากระทำความผิดในมาตราใด แต่ประเด็นที่มีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย ผมก็จะขออนุญาตให้ข้อมูลครับ ก็คือข้อมูลที่เป็นความเสียหายของน้ำมันรั่วทางทะเล ถ้าหากไปดูข้อมูลที่เผยแพร่ของ ๓ หน่วยงานที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เราจะพบว่าข้อมูลของทางราชการที่มีการประกาศออกมามีไม่ครบถ้วนครับท่านประธาน แล้วก็ถึงแค่ประมาณปี ๒๕๖๔ เท่านั้น ขณะที่ปัจจุบันนี้เป็นปี ๒๕๖๗ แล้ว ความจริงแล้วเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น สมควรที่หน่วยงานของรัฐจะมีการเผยแพร่และบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นโดยทันที แล้วก็มีการชี้แจงให้ประชาชนทราบถึงสาเหตุของการเกิดปัญหา รวมทั้งมาตรการแก้ไขเยียวยาก็ควรจะมีนะครับ

แต่ก็เป็นที่น่าเสียดาย ไม่ว่าจะเป็นกรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง หรือจะเป็นกรมเจ้าท่าก็ตาม มิได้มีการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ปัญหาข้อมูลอย่างทันท่วงที รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้น ถ้าเราไปถามเอกชนที่อยู่ในพื้นที่เราก็จะพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมีมากกว่าตัวเลขที่หน่วยราชการมี แสดงให้เห็นว่าการบังคับใช้กฎหมายนั้นเป็นเรื่องที่น่ากังวลครับว่า ไม่ได้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด หรืออย่างเต็มที่ แม้แต่ยกตัวอย่างเคสนะครับ ที่เหตุการณ์เมื่อปี ๒๕๖๕ ที่มีเหตุการณ์น้ำมันรั่ว โดยบริษัทแห่งหนึ่ง แต่เดิมบอกว่ารั่ว ๒๐๐,๐๐๐ ลิตร ต่อมาบริษัทเดียวกัน ท่านก็บอกว่าน้อยกว่านั้น และในที่สุดจบที่ ๕๐,๐๐๐ ลิตร แต่หน่วยงานราชการของเราในที่สุดไปตรวจ แล้วก็บอกว่า ๒๐,๐๐๐ ลิตร ซึ่งก็ทำให้ความน่าเชื่อถือในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานรัฐของเราได้รับผลกระทบกระเทือนครับ ก็อยากจะฝากท่านประธานครับว่าอยากจะให้หน่วยงานของรัฐมีเครื่องมือตามกฎหมายมากมายตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ถ้าทุกหน่วยงานได้ดำเนินการอย่างเต็มที่ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาน้ำมันรั่วในทะเลได้ดีกว่าที่เป็นมาอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันนั้นเป็นอำนาจของท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะมอบหมายให้ทางท่านผู้ว่าราชการจังหวัดใช้อำนาจแทนก็ได้ มีอำนาจในการสั่งการในเรื่องของการป้องกันและขจัดมลพิษเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ถ้าหากว่ามีผู้ใดขัดขืนคำสั่งนั้นมีโทษสูงสุด จำคุกถึง ๕ ปี และปรับถึง ๕๐๐,๐๐๐ บาท ผมแทบจะไม่เคยได้ยินนะครับว่า มีการใช้อำนาจตามมาตราดังกล่าวแต่อย่างใด และส่วนใหญ่ผมก็เชื่อว่าผู้กระทำความผิดก็จ่ายค่าปรับ จะเป็น ๖๐,๐๐๐ บาทก็ดี ๑๐๐,๐๐๐ บาทก็ดี หรือ ๕๐๐,๐๐๐ บาทก็ดี แล้วก็ไม่มีโทษจำคุก ก็เป็นที่น่าเสียดายครับท่านประธาน

ในส่วนที่ ๒ ที่เกี่ยวกับเรื่องของการปรับปรุงกฎหมายนะครับ ก็อย่างที่ท่าน สส. สุรเกียรติ เทียนทอง ท่านได้เป็นผู้เสนอญัตติ ท่านก็ได้ยกตัวอย่างของอัตราค่าปรับที่สูงกว่ามากในต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นในประเทศญี่ปุ่นหรือในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีอัตราค่าปรับวันละเป็นล้านบาท เทียบกับของประเทศไทย

ซึ่งอัตราค่าปรับต่ำมากเมื่อเทียบกับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมประมง ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสุขภาพของประชาชน ก็เป็นที่น่าเสียดายครับว่า กฎหมายของเราบทลงโทษอาจจะเบาไปนิดหนึ่งนะครับ น่าที่จะได้มีการพิจารณาในชั้นต่อไปนะครับว่า จะปรับปรุงกฎหมายในส่วนนี้ในเรื่องของการเพิ่มโทษในทางกระทำความผิดหรือไม่

ในส่วนที่ ๓ เป็นเรื่องของการใช้กระบวนการทางสังคมครับ ถ้าหากว่าตรงข้อมูลมีการเผยแพร่ว่าผู้ใดเป็นผู้ครอบครอง ผู้ใดเป็นผู้ก่อให้เกิดมลพิษ แล้วก่อให้เกิดมลพิษที่ไหน อย่างไร แล้วหน่วยงานของรัฐเข้าไปจัดการปัญหาอย่างไร ผมเชื่อว่าเมื่อประชาชนทราบเรื่องนี้ เจ้าของผู้ครอบครองหรือผู้ก่อให้เกิดปัญหานี้ก็จะมีความระมัดระวังมากกว่านี้ และไม่ก่อให้เกิดปัญหาน้ำมันรั่วในทะเล ที่ปัจจุบันมีมากกว่า ๔๐-๕๐ ครั้ง ๔๐-๕๐ รายต่อปี ซึ่งถือว่ามากมายมหาศาล สมควรที่จะได้มีการหาทางแก้ไขปัญหาเรื่องดังกล่าวโดยด่วนครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านเฉลิมพงศ์ แสงดี ตามด้วยท่านวรายุทธ ทองสุข ครับ

นายเฉลิมพงศ์ แสงดี (ภูเก็ต) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายเฉลิมพงศ์ แสงดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต เขต ๒ พรรคก้าวไกล วันนี้ต้องขอขอบคุณท่านประธานครับที่กรุณาให้ผมได้ร่วมอภิปรายในญัตติขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู และเยียวยากรณีน้ำมันรั่วทางทะเลที่ท่านกฤช ศิลปชัย เป็นผู้เสนอ ท่านประธานครับ แม้ว่าญัตติในวันนี้ ตามที่ท่านผู้เสนอญัตติได้นำมาเสนอในที่ประชุมอาจจะเจาะจงเฉพาะถึงเหตุการณ์น้ำมันรั่วที่จังหวัดระยอง จังหวัดชลบุรี จังหวัดสมุทรปราการ ล้วนแล้วแต่เป็นจังหวัดชายฝั่งทะเลพื้นที่อ่าวไทย ขอสไลด์ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายเฉลิมพงศ์ แสงดี (ภูเก็ต) : ท่านประธานครับ วันนี้ผมจะขอใช้พื้นที่ในเวลานี้พูดถึงเหตุการณ์น้ำมันรั่วในพื้นที่ฝั่งอันดามันครับ พื้นที่จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดพังงาซึ่งถือเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวระดับโลก เป็นความภาคภูมิใจของประเทศไทย ท่านประธานครับ ทราบไหมครับว่าทางฝั่งทะเลอันดามันก็มีเหตุการณ์น้ำมันรั่วเหมือนกันครับ เหตุการณ์เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ตามข้อมูลภาพถ่ายจากดาวเทียมพบว่ามีเรือลำ ๑ แล่นผ่านบริเวณชายฝั่งทะเล ระนอง พังงา ภูเก็ต ปรากฏเส้นสีดำเป็นทางยาว ณ เวลานั้นทางเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอาจจะยังไม่ทราบว่าเส้นสีดำดังกล่าวคืออะไร แต่ต่อมาทาง Page ขยะมรสุมซึ่งเป็นองค์กรอาสาสมัครประชาชนในจังหวัดภูเก็ตได้ลงพื้นที่พบว่ามีก้อนสีดำ หรือคราบน้ำมันสีดำถูกคลื่นซัดและสัตว์ทะเลขึ้นมาบนชายฝั่งเป็นจำนวนมาก วัตถุดังกล่าวมีกลิ่นคล้ายน้ำมัน ต่อมาเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้ลงพื้นที่บริเวณหาดในหาน ตำบลราไวย์ จังหวัดภูเก็ต ก็พบคราบสีดำ มีกลิ่นคล้ายกับน้ำมันดังกล่าวเป็นจำนวนมาก และวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ตำบลกะรน จังหวัดภูเก็ต ก็พบเต่าซึ่งถือว่าเป็นภาพที่น่าสงสารครับท่านประธาน เพราะภายในปากของเต่าทะเลตัวนี้เต็มไปด้วยคราบน้ำมัน เหตุการณ์เช่นนี้ยังพบอีกครั้งเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่หาดกะตะ ตำบลกะรน จังหวัดภูเก็ต ขอสไลด์สุดท้ายครับ เหตุการณ์นี้ผมได้ลงพื้นที่ไปด้วยตนเองในพื้นที่หาดในยาง อุทยานแห่งชาติสิรินาถ อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต พร้อมด้วยท่าน สส. ฐิติกันต์ ฐิติพฤฒิกุล ที่นั่งอยู่ทางด้านข้างผม ก้อนน้ำมันสีดำนี้มีลักษณะคล้ายกับขนมกะละแม แต่ไม่น่ากินหรอกครับท่านประธาน เพราะดมกลิ่นแล้วคล้ายน้ำมันดีเซล B7 มากกว่าครับ

ท่านประธานครับ เหตุการณ์นี้ผมได้เคยมาแถลงข่าวที่สภาผู้แทนราษฎรแล้ว แต่ปรากฏว่าจนถึงวันนี้ยังไม่มีการสืบหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านี้เลย ยังไม่มีใครรู้ว่าเรือลำดังกล่าวที่ปรากฏทางภาพถ่ายทางดาวเทียมเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เส้นสีดำเป็นทางยาวนั้นเกี่ยวกับคราบน้ำมันเหล่านี้หรือไม่ เราชอบบอกกันว่าภูเก็ตคือห้องรับแขกของประเทศไทย ถามว่าห้องรับแขก สกปรก ไม่สะอาด ไม่เรียบร้อย แขกที่ไหน

เขาจะมาเที่ยว แขกที่ไหนจะพอใจหรือไม่ หรือไปกังวลว่าเรือลำดังกล่าว เป็นเรื่องของใคร ใครเป็นเจ้าของ จึงไม่กล้าที่จะมาตรวจสอบไม่กล้าที่จะค้นหาความจริง วันนี้ชาวภูเก็ตบอกว่ารัฐบาลต้องดูแลคนใน ใส่ใจคนนอก แต่มัวแต่กังวลเรื่องความรู้สึกของคนนอก ความรู้สึกของนักท่องเที่ยว จนไม่มีใครดูแลคนในให้ดี บางทีประเด็นเหล่านี้อาจจะเป็นประเด็นบานปลายไปทำลายภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวได้ท่านประธานครับ ในเมื่อเรื่องนี้มีผลกระทบทั้งฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามันถือเป็นเรื่องในวงกว้าง ผมจึงขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาจัดทำมาตรการป้องกันแก้ไขฟื้นฟูและเยียวยากรณีน้ำมันรั่วทางทะเล ตามที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านวรายุทธครับ

นายวรายุทธ ทองสุข (จันทบุรี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวรายุทธ ทองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี พรรคก้าวไกล วันนี้ผมขอลุกขึ้นมาอภิปรายญัตติเรื่องขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกันแก้ไขฟื้นฟูและเยียวยากรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเล ท่านประธานครับ เหตุการณ์น้ำมันรั่วในทะเลและชายฝั่งโดยเฉพาะในพื้นที่บริเวณฝั่งอ่าวไทยตะวันออกถ้าเราไม่คิดจะหาทางป้องกัน แก้ไข บังคับใช้กฎหมายกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชนอย่างจริงจัง ผมเชื่อว่าเหตุการณ์เช่นนี้ก็จะเกิดขึ้นเหมือนเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีกแล้วสุดท้ายเหตุการณ์น้ำมันรั่วมันจะกลายเป็นเหตุการณ์ทั่วไปที่เกิดขึ้นในทุก ๆ ปี ดังจะเห็นจากข้อมูลที่ปรากฏใน ๒๐ ปีที่ผ่านมาครับท่านประธานว่ามีเหตุการณ์น้ำมันรั่วครั้งใหญ่ถึง ๑๗ ครั้ง หรือเฉลี่ยแล้วก็ปีละ ๑ ครั้งครับท่านประธาน ผมเชื่อว่าทุกคนตระหนักดีเรื่องน้ำมันรั่วว่าเป็นเรื่องใหญ่ระดับชาติ เรื่องนี้ส่งผลกระทบต่อคนไทยทั้งประเทศอย่างแน่นอน ไม่ทางตรงก็ทางอ้อมครับ ผลกระทบทางตรงแน่นอนว่าพี่น้องประชาชนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดที่เกิดน้ำมันรั่ว ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องชาวระยองหรือพี่น้องชาวจังหวัดชลบุรีที่อยู่ในภาคของการท่องเที่ยวโรงแรม ร้านอาหาร พ่อค้าแม่ค้า

ได้รับผลกระทบโดยตรงถ้าหากไม่มีนักท่องเที่ยวครับ ภาคประมงโดยเฉพาะพี่น้องชาวประมงพื้นบ้านไม่สามารถประกอบอาชีพของตัวเองได้ ขาดรายได้ดูแลครอบครัว หรือบางคนอาจจะต้องเลิกอาชีพประมงไปเลยครับท่านประธาน พี่น้องประชาชนทั่วไปก็อาจจะได้รับมลพิษจากการสัมผัสน้ำทะเลหรือรับประทานอาหารทะเลที่ปนเปื้อน ผลกระทบทางอ้อมแน่นอนว่าเรื่องนี้ส่งผลต่อภาพใหญ่ของภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในพื้นที่ฝั่งอ่าวไทยตะวันออก ถ้าเหตุน้ำมันรั่วเกิดขึ้นที่จังหวัดระยอง อย่างไรเสียก็กระทบต่อจังหวัดจันทบุรีบ้านผมไม่มากก็น้อยเพราะทะเลของทั้ง ๒ จังหวัดคือทะเลเดียวกันครับท่านประธาน ผมขออนุญาตยกข้อมูลจากสำนักข่าวไทยพีบีเอส ซึ่งได้เก็บข้อมูลสถิติน้ำมันรั่วก็พบว่าในทะเลฝั่งอ่าวไทยตะวันออกมีจังหวัดที่เคยเกิดเหตุการณ์น้ำมันรั่วมากที่สุดอยู่ที่จังหวัดระยอง สมุทรปราการ ชลบุรีและฉะเชิงเทรา แต่มีข้อมูลว่ามีการพบก็น้ำมันดินจำนวน ๔ ครั้งในทะเลจันทบุรี ซึ่งในรายงานของสำนักข่าวไทยพีบีเอส ก็บอกว่าทั้ง ๔ ครั้ง ไม่ทราบสาเหตุและที่มาที่ไปของก้อนน้ำมันดินนั้น ในเมื่อจังหวัดจันทบุรีไม่เคยมีเหตุการณ์น้ำมันรั่ว เราก็คงเดาไม่ยากครับว่าเหตุการณ์นี้เกิดจากจังหวัดใกล้เคียงที่มีเหตุการณ์น้ำมันรั่ว ซึ่งนั่นคือผลกระทบข้ามพื้นที่ข้ามจังหวัดท่านประธานครับ เจ้าก้อนน้ำมันดินที่ผมกล่าวมานี้ลักษณะเป็นก้อนสีดำขนาดเล็กพบได้บริเวณชายหาด มีลักษณะเป็นก้อนเหนียว ๆ หนืด ๆ สีดำคล้ายยางมะตอย ซึ่งเท่ากับว่าถ้ามันอยู่ที่ชายหาดก็จะเป็นการทำลายทัศนียภาพการท่องเที่ยว หรือถ้าก้อนน้ำมันดินจมลงทะเลก็อาจจะกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวปะการัง อันตรายอีกอย่างก็คือก้อนน้ำมันดิบนี้เต็มไปด้วยสารปรอทที่เป็นโลหะหนักเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิต ถ้าสะสมหนักมากขึ้นมันจะจมลงทะเลไปคลุมหญ้าทะเล สัตว์ทะเล ถ้าจับสัตว์น้ำเอามากินก็อาจจะมีโลหะหนักปนเปื้อน และถ้าเราสัมผัสโดยตรงก็อาจจะเกิดการระคายเคืองผิวได้ครับ ซึ่งถ้าใครไม่รู้ไปจับเข้าก็อาจจะได้รับอันตรายเช่นกันครับท่านประธาน ขณะที่ภาคประมงก็เสี่ยงที่จะเกิดความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรกัน ท่านประธานครับ ผมเคยมีโอกาสได้คุยกับพี่น้องประมงพื้นบ้านในจังหวัดระยอง ลำพังแค่ไม่มีน้ำมันรั่วทรัพยากรทางทะเลของ

จังหวัดระยองก็น้อยลงแล้วครับ แต่นี่พอเกิดเหตุการณ์น้ำมันรั่วขึ้นซ้ำ ๆ ก็แน่นอนว่าเขาจำเป็นจะต้องออกเดินทางไปที่ไกลขึ้น เสี่ยงชีวิตมากขึ้น แน่นอนว่าต้นทุนในการเดินทางเข้าออกนอกพื้นที่ก็สูงขึ้นครับท่านประธาน และการไปหากินต่างถิ่นก็อาจจะไม่ง่ายนักถ้าต้องแข่งกับคนในพื้นที่ครับ ท่านประธานครับ ภาคตะวันออกของเราไม่ได้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่เรายังมีภาคของการท่องเที่ยว ภาคของการเกษตรประมงที่เป็นหัวหอกในการขับเคลื่อนประเทศ เรื่องการท่องเที่ยวเมื่ออ่านข่าวก็จะเห็นได้ว่ารัฐบาลตั้งใจจะดึงเม็ดเงินจากต่างชาติเข้ามาในประเทศผ่านการท่องเที่ยวให้มากที่สุดทั้ง ๒ เรื่อง พวกเราทุกคนต่างเห็นตรงกันว่าสำคัญครับท่านประธาน แต่ทั้ง ๒ เรื่องจะยั่งยืนไม่ได้เลยถ้าเราไม่จัดสมดุลของภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ อย่างภาคอุตสาหกรรมให้อยู่ร่วมกันได้ กรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเลในพื้นที่จังหวัดอ่าวไทยฝั่งตะวันออก ทำให้เกิดผลกระทบในวงกว้างและสะท้อนให้เห็นว่ามาตรการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์ความเสียหาย ยังไม่ได้รับความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชนคนตัวเล็กตัวน้อยเลยในขณะที่ผู้ก่อความเสียหายและเจ้าหน้าที่รัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องก็ไม่ได้ต้องรับผิดชอบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเพียงพอเหมาะสมครับ ท่านประธานครับ ผมขอเดาว่าวันใดวันหนึ่งของปีนี้ เราจะได้เห็นเหตุการณ์น้ำมันรั่วอีกครั้งครับ แล้วเราก็จะเห็นภาครัฐจัดงานกินปู กินกุ้ง สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวอีกครั้งเช่นกัน แต่ผมขอให้การเดาครั้งนี้เป็นการเดาที่ผิดนะครับท่านประธาน สุดท้ายนี้ผมหวังว่าสภาของเราจำเป็นจะต้องมานั่งพูดคุยหาทางออกเรื่องนี้กันอย่างจริงจังและเป็นระบบมากขึ้น เพื่อให้มาตรการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืนและเป็นธรรมกับทุกภาคส่วน เพื่อให้เศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจภาคตะวันออกเดินหน้าไปอย่างมีสมดุล ดังนั้นผมจึงขอสนับสนุนให้มีการตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟูและเยียวยากรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเล ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านวรท ศิริรักษ์ ครับ ตามด้วยท่านพงศธร ศรเพชรนรินทร์ ครับ

นายวรท ศิริรักษ์ (ชลบุรี) : ขอบคุณท่านประธานครับ เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วรท ศิริรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี เขต ๑ พรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ วันนี้ผมขอมาอภิปรายสนับสนุนในหัวข้อขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกันแก้ไขฟื้นฟูและเยียวยากรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเลครับ ขอสไลด์ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายวรท ศิริรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ วันนี้ผมขอมาพูดในฐานะผู้แทนของชาวบางแสนและหาดวอนนภาครับ ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกรณีน้ำมันรั่วครั้งล่าสุดเมื่อปีที่แล้วครับ ท่านประธานครับ อย่างที่ทุกท่านทราบบางแสนบ้านผมนี่ครับเป็นพื้นที่ที่เป็นพื้นที่เศรษฐกิจครับ และเป็นพื้นที่ที่มีการท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นพื้นที่ที่มีการทำประมงครับ แน่นอนครับว่าเหตุการณ์น้ำมันรั่วครั้งล่าสุดไม่ได้เกิดในพื้นที่ของบางแสนหาดวอนนภา แต่ปฏิเสธไม่ได้ครับว่าในจุดที่มันเกิดขึ้นนะครับ อยู่ไม่ได้ห่างกันเลย และมันก็เป็นเรื่องที่เราคาดการณ์ไว้ว่าชาวบางแสนกับหาดวอนนภาต้องได้รับผลกระทบอยู่แล้ว ซึ่งมันก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ครับ หลังจากที่มันมีผลกระทบจากน้ำมันรั่ว มันส่งผลต่อเศรษฐกิจ ส่งผลต่อความมั่นใจของผู้ที่มาเที่ยวในพื้นที่ของบางแสนนะครับ ก่อนที่จะยกตัวอย่างในพื้นที่บางแสนบ้านผมครับ วันนี้ผมอยากจะยกตัวอย่างของต่างประเทศมาพูดคุยกันก่อนครับ ซึ่งกรณีน้ำมันรั่วครั้งนี้ครับเกิดจากแท่นขุดเจาะน้ำมันระเบิดที่อ่าวเม็กซิโกครับ ซึ่งมันเป็นกรณีที่ดังมากครับ ถูกนำไปสร้างเป็นหนังถูกทำเป็น Case Study ต่าง ๆ ครับ โดยเราจะเห็นข้อมูลได้ในสไลด์ถัดไปครับ เหตุการณ์ Deepwater Horizon ส่งผลกระทบให้มีผู้เสียชีวิตกว่า ๑๑ ราย มีน้ำมันรั่วกว่า ถ้าตีเป็นลิตร ๗๘๐ ล้านลิตร มีสัตว์ทะเล นกทะเล เต่าทะเล วาฬ โลมา ตายอีกมายมายครับ และส่งผลกระทบเป็นวงกว้างกว่า ๑๘๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร พูดถึง ๑๘๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร เราจะจินตนาการไม่ออกว่ามันกว้างขนาดไหน ผมเปรียบเทียบให้ครับ เท่ากับ ๔๒ จังหวัดชลบุรี และมากไปกว่านั้นคือส่งผลกระทบยาวนานต่อสิ่งแวดล้อมกว่า ๔๐ ปี

ให้หลังตามมาครับ ทีนี้เมื่อเกิดเหตุการณ์เรามาดูกันว่า Case Study เขาดูแล เขาเยียวยา เขาแก้ไขปัญหาอย่างไรบ้าง ผมจะสรุปให้คร่าว ๆ แบ่งมาเป็น ๓ ส่วน ส่วนแรกคือการเยียวยาโดยตรง มีการตั้งกองทุนเพื่อเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ในครั้งนี้ ตัวเลขเป็นเงินจำนวนมากอยู่แล้วครับ เราอาจจะไม่ได้ไปโฟกัสที่ตัวเลขของเงินครับ เราโฟกัสที่วิธีการในการเยียวยาของเขา เขาฟื้นฟูธรรมชาติ สนับสนุนเงินฟื้นฟูธรรมชาติ ด้วยนอกจากเยียวยาผู้คนก็ยังฟื้นฟูธรรมชาติ และสุดท้ายเขามีการสนับสนุนเงินเพื่อวิจัยและตรวจสอบ วิจัยว่าสภาพแวดล้อม สิ่งแวดล้อมกลับมาเป็นเหมือนเดิมหรือยังครับ ในสไลด์นี้จะบอกถึงภาพรวมโดยคร่าว ๆ ว่าเขาใช้เงินไปทำอะไรบ้าง อย่างที่เห็นครับ มีฟื้นฟูธรรมชาติ ตั้งศูนย์วิจัยและฟื้นฟูเยียวยาภาพรวม แต่สิ่งที่ผมอยากให้เห็นชัดและโฟกัสคือ ฟื้นฟูเศรษฐกิจครับ เราอาจจะไม่ได้พูดถึงเรื่องการฟื้นฟูเศรษฐกิจเลยหลังจากเกิดเหตุการณ์ที่ทำลายสภาพสิ่งแวดล้อมขนาดนั้น นอกเหนือไปกว่านั้นครับ เขาก็ยังมีการตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยใช้เงินส่วนตรงนี้เช่นกัน จากข้อมูลที่ผมพูดมาถึงเคส Deepwater Horizon สามารถไปดู Scan QR Code เมื่อสักครู่นี้ได้ว่าถ้าอยากได้ข้อมูลเพิ่มเติม

ถัดมาผมมาพูดถึงเรื่องของบางแสนบ้านผมและประเทศเราครับ ในสถิติ ๑๒ ปีที่ผ่านมาจากกรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรามีน้ำมันรั่วไปกว่า ๑๘๑ ครั้ง ซึ่งเฉลี่ยปีละ ๑๕ ครั้ง นั่นหมายความว่าในทุก ๑ เดือนเราจะมีน้ำมันรั่ว ๑-๒ ครั้ง ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่ธรรมดา ไม่ปกติ แต่ทำไมเรายังทำตัวเหมือนว่ามันเป็นเรื่องปกติอย่างทุกวันนี้ได้ พอมีน้ำมันรั่วเราก็เห็นผลกระทบ ผลกระทบจากเคสล่าสุดของบางแสนบ้านผมครับ เราเจอสัตว์ทะเลตาย เจอก้อนน้ำมันดิน จากรูปซ้ายและรูปกลาง เราจะเห็นก้อนน้ำมันลอยมา มีคราบน้ำมันลอยมา ซึ่งชาวประมงที่ลงไปจับปลา ลงไปจับหอย หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะได้รับผลกระทบจากตรงนี้ ในรูปขวาสุดเราจะเห็นว่าหอยเปลี่ยนสีเลยนะครับ หลังจากที่มีเหตุการณ์น้ำมันรั่วแล้วพัดลอยมาถึงบางแสน ผมคิดว่ามันก็เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง ซึ่งตรงนี้นะครับผมคิดว่าส่วนหนึ่งแล้วมันอาจจะส่งผลกระทบ

ต่อจำนวนปริมาณของสัตว์ทะเลในบ้านเราด้วย ในรอบ ๒๐ ปีที่ผ่านมาเรามีสัตว์น้ำลดลง กว่า ๒๙ เปอร์เซ็นต์ แน่ใจหรือครับว่ามันไม่ใช่เรื่องที่น่าเป็นห่วง ผมคิดว่ามันเป็นตัวเลขที่น่าเป็นห่วงมากว่าอนาคตทะเลบ้านเราจะเป็นแบบไหน วันนี้อาจจะยังพออุดมสมบูรณ์อยู่บ้าง แต่ในอนาคตผมคิดว่าถ้าตัวเลขเหล่านี้ไม่ลดลง หรือว่าตัวเลขไม่ได้ดีขึ้นเลย ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงแน่นอนครับ พอพูดถึงเรื่องเคสน้ำมันรั่วผมก็อดไม่ได้ที่จะย้อนกลับไปน้ำมันรั่วครั้งใหญ่เมื่อปี ๒๕๕๖ ครับ ปี ๒๕๕๖ ถึงปี ๒๕๖๗ ผมว่าเป็นเวลา ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมาครับ Update เมื่อปี ๒๕๖๓ เราก็เพิ่งเห็นว่าคดีความมันยังไม่ได้ถูกสิ้นสุด การเยียวยายังไม่จบ Check อีกทีเมื่อสิงหาคมปี ๒๕๖๖ เราจะเห็นได้ว่าคดีคงค้างอีก ๒๗๑ คดี จากทั้งหมด ๔๒๙ คดี ในขณะที่ต่างประเทศเขาใช้เวลาเพื่อที่จะศึกษาว่าทำอย่างไรถึงจะเยียวยาสิ่งแวดล้อมของเขาให้กลับมาได้ ทำอย่างไรผู้คนของเขาจะไม่ได้รับผลกระทบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ดูว่าเรา ๑๐ กว่าปีคดียังไม่คืบหน้าเลยนะครับ พอพูดถึงคดีความแล้วก็ต้องย้อนกลับมาอีก Step หนึ่ง คือเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องครับ ทุกท่านอาจจะไม่ต้องอ่านรายละเอียดในสไลด์มาก แต่ว่าสิ่งที่น่ากังวลที่สุดเลยคือผมสามารถรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาอยู่ได้ในสไลด์เดียวครับ มันเป็นเรื่องที่น่าใจหายมากเลยครับ อีกนิดเดียวครับท่านประธานจะจบแล้ว ๑๐ ปีที่ผ่านมาในเคส Deepwater Horizon ครับ มันทำให้ชาวประมงสูญเสียอาชีพไปกว่า ๒๕,๐๐๐ คน คิดเป็นเงิน ๗๖,๐๐๐ ล้านบาท เยอะมากนะครับ แล้วบ้านเราล่ะครับ ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมาที่มันรั่วไหลไปกว่า ๑๐๐ กว่าครั้ง เราสูญเสียเงินไปเท่าไร เราเคยได้คำนวณเรื่องนี้จริง ๆ แล้วหรือเปล่าครับ จากข้อมูลทั้งหมดที่ผมได้อภิปรายมาวันนี้ นำไปสู่ ๓ ข้อเสนอ ที่ผมอยากเสนอต่อสภานี้ครับ อันดับแรกคือ ตั้งกองทุนเยียวยาและชดเชยเหตุการณ์น้ำมันรั่ว เป็นกองทุนที่มันสามารถชดเชยได้อย่างทันท่วงที เมื่อเกิดเหตุสามารถเข้าไปชดเชยได้เลยช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกรณีน้ำมันรั่วได้เลย อันดับที่ ๒ ครับ กฎหมาย โทษ ต้องมีการบังคับใช้อย่างจริงจังและครอบคลุม อันดับสุดท้ายครับ ตั้งหน่วยงานวิจัยและฟื้นฟูในระยะยาวว่าสิ่งแวดล้อมของเรามัน

ควรจะต้องกลับมาให้ได้ครับ ตั้งหน่วยงานอย่างจริงจังครับจาก ๓ กรณีทั้งหมด ผมคิดว่าทำเพื่อให้รักษาผลประโยชน์ของคนในประเทศ รักษาผลประโยชน์ของคนในพื้นที่ และหวังว่ากฎหมายหรือว่าทางออกในการศึกษาของกรรมาธิการจะเป็นทางออกให้กับพี่น้องชาวประมงและผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์นี้จริง ๆ และหวังว่าให้มันจบในสภาชุดนี้ของเรา ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านพงศธรครับ

นายพงศธร ศรเพชรนรินทร์ (ระยอง) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พงศธร ศรเพชรนรินทร์ สมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง อำเภอแกลง อำเภอเขาชะเมา จากพรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ เรื่องน้ำมันรั่วครั้งนี้ผมจะไม่พูดก็ไม่ได้ เพราะว่าผมติดตามปัญหาของพี่น้องชาวประมงจังหวัดระยองมาอย่างต่อเนื่องครับ เรื่องนี้กระทบต่อพี่น้องชาวประมงอำเภอแกลงของผม กระทบต่อพี่น้องชาวประมงทั้งระยอง รวมไปถึงธุรกิจประมงต่อเนื่องพ่อค้าแม่ขายชายหาด ผู้ที่ทำธุรกิจการท่องเที่ยว โรงแรม Resort บริษัท Tour ต่าง ๆ เดือดร้อนกันมาหลายปี อย่างที่ทราบกันดีครับที่ระยองบ้านผมเจอกับปัญหาน้ำมันรั่วครั้งใหญ่ ปี ๒๕๕๖ ก็รอบหนึ่ง ปี ๒๕๖๕ ก็มาซ้ำอีกแล้วผมก็เคยพูดไปแล้วครับว่าความทุกข์ของชาวประมงจังหวัดระยอง นอกจากเรื่องน้ำมันรั่วแล้วก็มีเรื่องของการถูกแย่ง ยึดพื้นที่ทำมาหากินในบริเวณประมงชายฝั่งจากการพัฒนาอุตสาหกรรมถมทะเลไปแล้ว ๓ เฟส เจอปัญหากฎหมายประมงซ้อนทับเข้ามาอีก ซ้ำซ้อนมากครับ ยังดีที่เรื่องกฎหมายประมงสภาของเราได้มีความเห็นร่วมกันทั้งสภาที่จะแก้ไขปัญหา โดยมีการตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาแก้ไขกฎหมายประมงกันแล้ว ผมก็อยู่ในคณะกรรมาธิการวิสามัญด้วย วันนี้ได้ประชุมกันเป็นครั้งแรก ก็น่าจะช่วยผ่อนคลายไป ๑ ปัญหา อีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญก็คือวันนี้ปัญหาน้ำมันรั่วที่จนถึงวันนี้ยังไม่ได้รับความเป็นธรรม พ่อแม่พี่น้องชาวประมงยังคงต้องดิ้นรนต่อสู้ฟ้องร้องกันอยู่เลยครับ ทั้ง ๆ ที่ไม่ควรจะเป็นภาระของพ่อแม่พี่น้อง รัฐบาลต้องมีหน้าที่

ดูแลประชาชนให้ดีกว่านี้ครับ ผมจึงอยากมาเน้นย้ำสั้น ๆ ๔ เรื่อง จากหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายไปแล้วครับ หลักสำคัญอยู่แค่ ๔ เรื่องนี้ละครับ เรื่องที่ ๑ ก็คือเรื่องของการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มันจะต้องตรวจสอบย้อนกลับได้ ว่าน้ำมันตกลงมันรั่วเท่าไรกันแน่เราจะปล่อยให้เกิดเหตุการณ์เหมือนปี ๒๕๖๕ ที่บอกว่าตอนแรกก็รั่ว ๔๐๐,๐๐๐ ตอนที่สอง บอกเหลือ ๑๖๐,๐๐๐ ถัดมาบอกเหลือ ๕๐,๐๐๐ สุดท้ายเหลือ ๔๗,๐๐๐ หลักฐานคืออะไรครับ ไม่มีเลยครับ อย่างคลิปเมื่อสักครู่เห็นไหมครับท่านอภิชาตก็ถาม เรือที่มาถ่ายน้ำมันนั้นอยู่ไหน ตอบได้หน้าตาเฉย บอกเขากลับประเทศไปแล้ว เฮ้ย แบบนี้ก็ได้หรือไม่ได้นะครับ นี่คือหลักฐานที่เราจะต้องพิสูจน์ให้ได้ ดังนั้นเราจะต้องมาช่วยกันแก้ไขกฎหมายกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อที่จะทำให้เมื่อเกิดเหตุขึ้นอีกจะต้องมีมาตรการที่จะต้องตรวจสอบย้อนกลับได้ มันไม่ได้ยากอะไรเลยครับ แค่ไปดูว่าน้ำมันบนเรือขามานั้นมาเท่าไร ตอนรั่วไปแล้วมันเหลืออยู่เท่าไร ค้างท่อเท่าไร บนคลังเท่าไร คณิตศาสตร์ง่าย ๆ บวก ลบ คูณ หาร มันเห็นชัด ๆ ว่ามันจะต้องรั่วเท่าไรกันแน่ ไม่ใช่แค่การคาดการณ์ แล้วไม่ใช่เชื่อฟังแต่บริษัทเอกชนที่เขาบอกว่ารั่วเท่าไรก็เท่านั้น หน่วยงานรัฐไม่มีส่วนที่จะไปตรวจสอบเลยว่าแท้จริงมันรั่วเท่าไรแบบนี้ไม่ได้ครับ ดังนั้นเรื่องที่ ๑ ต้องมีมาตรการตรวจสอบย้อนกลับที่ชัดเจนให้ได้เพื่อที่จะได้ไม่ต้องมาเถียงกันว่ารั่วเท่าไร เอาตัวเลขที่คำนวณได้บนหลักฐานที่ชัดเจนมายันกัน

ข้อที่ ๒ มาตรการกำจัดคราบน้ำมันที่เกิดขึ้น ที่ผ่านมาถ้าใครติดตามข่าวจะเห็นว่าน้ำมันรั่วรีบเบิกสาร Dispersant มากำจัดน้ำมันเพื่อให้มันรีบหายไปจากผิวน้ำกดจมลงสู่ท้องทะเลทุกครั้งเลยครับ แต่มาตรการอื่นที่มีการวางไว้แล้วไม่ใช้ โดยเฉพาะการที่จะต้องเอาน้ำมันออกจากทะเลไปให้ได้มากที่สุด ก็คือล้อม Boom Skim ป้องกันไม่ให้น้ำมันฟุ้งกระจายไปไกล แล้วใช้ Skimer ไปดูดเอาน้ำมันออก นี่คือมาตรการที่ดีที่สุดอันหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหามลภาวะทางทะเล เอาน้ำมันออกจากทะเลไปให้ได้มากที่สุดก่อน ล้อม Boom Skim ดูดออกไป ที่ผ่านมาแทบไม่เห็นเลยครับ

เอะอะโปรยสาร มักง่ายจนเกินไป ฉะนั้นเรื่องนี้ต้องมีการออก Protocol ที่ชัดเจนในการกำจัดคราบน้ำมัน

ถัดมาเรื่องที่ ๓ เรื่องสำคัญเหมือนกันครับ ก็คือเรื่องที่รัฐควรจะเป็นตัวกลาง เป็นคนกลางในการออกมาดูแลประชาชน ไม่ใช่ปล่อยให้ชาวบ้านตาสียายสาลุงมีป้ามา แกเอาไปฟ้องของแกเอง แบบนี้ลำบากครับ ลำบากพ่อแม่พี่น้องประชาชน รัฐต้องมีกฎหมายที่ชัดเจนเหมือนต่างประเทศ ที่ออกแบบค่าปรับมาอย่างชัดเจนว่าปรับเท่าไร แล้วเอาค่าปรับนั้นไปชดเชยเยียวยาให้พี่น้องประชาชน อย่าปล่อยให้พี่น้องต้องมาฟ้องร้องกันเองครับ ออกแบบค่าปรับให้ชัดเจน เอาไปเยียวยา และมีค่าปรับหลงเหลือเพียงพอที่จะไปฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ไม่ใช่ที่ผ่านมาอย่างปี ๒๕๖๕ จนถึงวันนี้ยังไม่เห็นใครฟื้นฟูที่ชัดเจนเลยว่าทำอะไรกันไปแล้วบ้าง แบบนี้ไม่ได้ครับ ดังนั้นต้องมาออกแบบระบบกันให้ชัด ค่าปรับที่ชัดเจนที่เอกชนจะต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตัวเองกระทำเพื่อชดเชยให้พี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจน นี่คือสิ่งที่ควรจะต้องเกิดขึ้น ดังนั้นสภาแห่งนี้จะต้องช่วยกันแก้ปัญหานี้เสียที ไม่ได้ปล่อยให้น้ำมันรั่วแล้ว รั่วอยู่ แล้วก็รั่วต่อไปแบบนี้แล้วไม่เกิดการแก้ไขใด ๆ

สุดท้ายครับ ข้อที่ ๔ เรื่องที่สำคัญเหมือนกันก็คือมาตรฐาน มาตรการในการป้องกันขั้นต้นเลยก็คือการป้องกันไม่ให้น้ำมันรั่วไหลอีก ตกลงทุกวันนี้เรามีมาตรฐานมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยแล้วหรือยังในกระบวนการส่งน้ำมันจากเรือขึ้นท่อ ขึ้นมาสู่ฝั่ง ตรงนี้ผมคิดว่าประเทศไทยควรจะทบทวนมาตรการ ทบทวนมาตรฐานที่จะต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตรวจจับการรั่วไหลของน้ำมัน และป้องกันตั้งแต่ต้นทางเพื่อให้น้ำมันรั่วไหลมากมายมหาศาลเหมือนที่ผ่านมาครับ มันต้องมีเทคโนโลยีที่สามารถตรวจจับการรั่วไหลของน้ำมันออกจากท่อ ออกจากระบบการส่งน้ำมันได้ตั้งแต่ต้น เมื่อรั่วไหลออกมาแล้วเร่งยุติ เร่งหยุดยั้งปัญหาไม่ให้ลุกลามบานปลายโดยเร็วที่สุด นี่คือการออกแบบมาตรการที่ควรจะต้องเกิดขึ้นเพื่อไม่ให้ปัญหาน้ำมันรั่วครั้งใหญ่เกิดขึ้นซ้ำอีก

ทั้งหมดนี้ ๔ ข้อผมคิดว่าเป็นเรื่องหลัก ๆ ที่สภาแห่งนี้น่าจะเป็นพื้นที่ที่เราจะได้หาทางออก คลายความทุกข์ให้พ่อแม่ พี่น้อง ประชาชน โดยเฉพาะชาวประมง อย่างที่ผมบอกไปครับ ทุกข์ซ้ำซ้อนหลายเรื่อง ถึงเวลาแล้วที่สภาแห่งนี้จะได้ร่วมมือกันในการตั้งคณะกรรมาธิการเพื่อมาศึกษา ออกแบบมาตรการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำมันรั่วไหลไม่ให้เกิดขึ้นอีก เกิดขึ้นแล้วก็ต้องมีมาตรการชดเชย เยียวยา ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจนและเป็นธรรม ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านชวาล พลเมืองดี ตามด้วยท่านยอดชาย พึ่งพร ครับ

นายชวาล พลเมืองดี (ชลบุรี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ชวาล พลเมืองดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี เขต ๓ พรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ ผมรู้สึกประหลาดใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อตอนที่ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการรั่วไหลของน้ำมันในหลายต่อหลายครั้งในประเทศไทยของเรา ไม่มีความพยายามจากภาครัฐที่จะมาสร้างมาตรการใด ๆ ในการแก้ไข ป้องกัน เยียวยา และฟื้นฟู หรือเอาผิดอย่างจริง ๆ จัง ๆ กับผู้ที่ก่อเกิดมลพิษหรือผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายได้เลยสักรายเดียวครับท่านประธาน ผมลองมาเทียบการรับผิดชอบและการชดเชยค่าเสียหายของบริษัทที่เป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดการรั่วไหลของน้ำมันที่ต่างประเทศ อย่างที่สเปนเรือบรรทุกน้ำมัน Prestige อับปางทำให้น้ำมันรั่วไหลลงทะเลกว่า ๗๗ ล้านลิตร บริษัทน้ำมัน Prestige ต้องสูญเสียเงินเป็นจำนวนมากในการทำความสะอาดคราบน้ำมันออกจากทะเล ตั้งแต่ชายฝั่งตอนเหนือไปจนถึงตะวันตกเฉียงใต้ของฝรั่งเศส หรือที่อเมริกาเหตุการณ์เรือบรรทุกน้ำมัน Exxon Valdez มีน้ำมันดิบรั่วออกมาถึงขนาด ๔๑.๖ ล้านลิตร หลังจากเกิดเหตุบริษัท ExxonMobil ก็ได้จ่ายเงินเป็นจำนวนมูลค่า ๒๕ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือ ๘๐๐ ล้านบาทไทย และเหตุการณ์ที่โด่งดังไปทั่วโลกครับท่านประธานอย่างแท่นขุดเจาะน้ำมัน Deepwater Horizon ระเบิดทำให้มีน้ำมันดิบปริมาณ ๗๐๐ ล้านกว่าลิตรรั่วไหลลงสู่ทะเล ทางบริษัท BP ก็ต้องยอมจ่ายค่าเสียหาย

เป็นมูลค่ากว่า ๑.๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ ๖.๓ แสนล้านบาทไทย ทำให้บริษัทพวกนี้ประสบปัญหาทางการเงินและเกือบถึงขั้นล้มละลายกันเลยครับท่านประธาน แต่ท่านประธานครับ ทีนี้ประเทศไทยเกิดเหตุซ้ำแล้วซ้ำเล่าจากผู้ที่เป็นต้นเหตุหน้าเดิม ๆ แต่กลับมีกำไรรวยขึ้นเป็นกอบเป็นกำ อย่างเหตุการณ์ปี ๒๕๕๖ ที่จังหวัดระยอง บริษัท PTTGC ทำน้ำมันรั่วไหลกว่า ๕๐,๐๐๐ ลิตร ทรัพยากรธรรมชาติเสียหาย เกาะเสม็ดเต็มไปด้วยคราบน้ำมัน ประชาชนและแหล่งท่องเที่ยวเสียหายเป็นล้านล้านบาท ผู้เสียหายต้องไปรวมตัวกันฟ้องร้องกันเอง และได้มาเพียงคนละ ๖๐,๐๐๐-๙๐,๐๐๐ บาทเท่านั้นเองครับท่านประธาน แต่ในขณะเดียวกัน บริษัท PTTEP ไปทำน้ำมันรั่วไหลที่ทะเลติมอร์ เจอรัฐบาลอินโดนีเซียฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายไปกว่า ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท จากเหตุการณ์น้ำมันรั่วที่แหล่งมอนทารา อีกทั้งยังถูกคำสั่งยกเลิกใบอนุญาตประกอบกิจการและถูกยึดทรัพย์ นี่สะท้อนให้เห็นถึงความขาดของรัฐไทย ที่ไม่กล้าเข้าไปแตะต้องกับกลุ่มนายทุนพลังงานยักษ์ใหญ่ของประเทศ แม้ในปี ๒๕๖๕ นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมันและเคมีภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ขึ้นมา ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการหนึ่งคือ กจน. ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการทำหน้าที่ในการจัดทำแผนป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำ เนื่องจากน้ำมันแห่งชาติขึ้น จนถึงทุกวันนี้ท่านประธานยังไม่มีแผนการป้องกันและขจัดคราบมลพิษทางน้ำ เนื่องจากน้ำมันแห่งชาติขึ้นเลยสักฉบับเดียว ไม่มีขั้นตอน ไม่มีลำดับในการปฏิบัติการ เมื่อเกิดเหตุก็มีหน่วยงานจากหลาย ๆ ภาคส่วนเข้ามาดำเนินการ ซึ่งก็ไม่แน่ใจว่าเป็นการทำงานที่ซ้ำซ้อนกันหรือไม่ แล้วก็ไม่แน่ใจว่าเป็นการรับมือที่ถูกต้องตามหลักวิชาการหรือตามหลักมาตรฐานสากลหรือไม่ อย่างเหตุการณ์ล่าสุดที่จังหวัดชลบุรีก็แสดงให้เห็นถึงหน่วยงานที่เข้ามาแก้ไขปัญหายังขาดความรู้ ไร้มาตรการในการควบคุมแก้ไขสถานการณ์ โดยการเอาข้าราชการระดับสูงนายทหารเรือยศใหญ่ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญชำนาญเรื่องนี้เข้ามานั่งเป็นหัวเรือในการแก้ปัญหา ผลก็คือ ใช้วิธีการแก้ปัญหาแบบผิด ๆ เช่นนำสารเคมีมากดคราบน้ำมันลง

จมสู่ใต้ท้องทะเลในพื้นที่ใกล้ชายฝั่ง ซึ่งไม่สมควรอย่างยิ่งครับท่านประธาน รวมถึงการเอานักวิชาการที่เป็นกรรมการของบริษัทผู้ถือหุ้น ของบริษัทที่เป็นต้นเหตุมาออกความคิดเห็นโน้มน้าวประชาชน โดยพยายามใส่ร้ายโทษไปที่ Plankton Bloom ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ปลาตาย อีกทั้งหากมาดูตามแผนจัดการมลพิษทางน้ำ เนื่องจากน้ำมันและเคมีภัณฑ์ที่กำหนดให้ศูนย์ประสานงานมีหน้าที่รวบรวมหลักฐานเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อผู้ที่ก่อให้เกิดมลพิษให้ชดเชยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการขจัดคราบน้ำมัน ดูเหมือนว่าทุกวันนี้ก็ยังไม่มีหน่วยงานไหนจากภาครัฐดำเนินคดี ดำเนินการฟ้องร้องกับบริษัทที่เป็นต้นตอก่อให้เกิดความเสียหายเลยสักรายเดียว โดยที่ผ่านมาเมื่อบริษัทที่เป็นตัวต้นเหตุก่อให้เกิดความเสียหายได้รับมือกับสถานการณ์ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว เรื่องก็เงียบหายไม่มีการฟ้องร้องใด ๆ ตามมาในภายหลัง รวมไปถึงความไม่ชัดเจนของข้อมูลในการตรวจสอบ โดยคณะกรรมการจัดการมลพิษทางน้ำ เนื่องจากน้ำมันและเคมีภัณฑ์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ไม่ได้อำนวยความสะดวกข้อเท็จจริงหรือข้อมูลทั้งหมดแก่สาธารณะหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบเพื่อใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงประกอบการเรียกร้องค่าเสียหายเยียวยาหรือหาแนวทางแก้ไขอย่างยั่งยืนเลยสักครั้งครับท่านประธานครับมันเป็นอย่างนี้เพราะอะไรครับ หรือว่าเพราะรัฐไทยไม่มีความพยายามที่จะออกตัวปกป้องผู้เสียหาย เรียกร้องความรับผิดชอบหรือเอาผิดกับผู้ที่ก่อเกิดความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ หรือเรากลัวนายทุนพลังงานยักษ์ใหญ่จะเสียผลประโยชน์ หรือกลัวนักการเมืองในประเทศนี้จะขาดอู่ข้าวอู่น้ำ นี่จึงเป็นเหตุผลที่พวกเราเสนอให้มีการตั้งกรรมาธิการศึกษาข้อเท็จจริงและหามาตรการในการรองรับ เพราะผมไม่เชื่อว่าเหตุการณ์นี้จะเป็นเหตุการณ์ครั้งสุดท้ายที่จะเกิดขึ้นในประเทศนี้แล้วผมไม่เชื่อว่าทุกท่านที่อยู่ในสภาแห่งนี้จะเพิกเฉยต่อชะตากรรมของผู้ที่ได้รับผลกระทบเหตุโศกนาฏกรรมทางธรรมชาติ เพราะฉะนั้นเรามาร่วมกันหาแนวทางหามาตรการมาป้องกันดูแลแก้ไขฟื้นฟูเยียวยาและเอาผิดกับต้นเหตุที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างจริง ๆ จัง ๆ กันสักครั้งครับท่านประธาน ขอบคุณมากครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านยอดชาย พึ่งพร ครับ

นายยอดชาย พึ่งพร (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายยอดชาย พึ่งพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี ผู้แทนเมืองพัทยา ขอสไลด์ที่ ๑ ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายยอดชาย พึ่งพร (ชลบุรี) : วันนี้ผมขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายสนับสนุน ญัตติ ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกันแก้ไขฟื้นฟูเยียวยากรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเลครับ ด้วยเมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลกที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว มีทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวเมืองพัทยาปีละหลายสิบล้านคน สร้างงาน สร้างเศรษฐกิจเพิ่มเม็ดเงินให้กับประเทศมากมาย เมืองพัทยามีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญคือทะเล มีชายหาดจอมเทียนที่ทอดยาวหลายกิโลเมตร มีชายหาดพัทยาที่เป็นแนวโค้งวงพระจันทร์ มีเกาะล้านที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาพักผ่อนวันละเป็นหมื่น ๆ คน และนี่กำลัง Hitเลยนะครับ มีตลาดลานโพธิ์นาเกลือขายอาหารทะเลสด ๆ ที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่สามารถซื้ออาหารเป็น ๆ เลยนะครับ ยังดิ้นกันอยู่เลย แล้วก็สามารถปรุงสุก แล้วก็สามารถซื้อน้ำจิ้มจากตรงนั้นแล้วกลับรับประทานที่โรงแรมได้เลย ท่านประธานก็เคยจะไปนะครับ ทะเลจึงเป็นทรัพยากรหลักที่สำคัญที่สุดของเมืองพัทยา หากทะเลมีปัญหาสัตว์น้ำในทะเลก็ไม่สามารถที่จะบริโภคได้ เมืองพัทยาที่เป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลกมีปัญหาแน่นอนครับ ทั้งนี้รวมไปถึงพี่น้องผู้ประกอบการโรงแรม สถานบันเทิง ร้านอาหาร รวมถึงชาวประมงพื้นบ้านและห่วงโซ่ที่สำคัญที่สุดเลยก็คือพี่น้องผู้ใช้แรงงานภาคบริการ เมืองพัทยามีพื้นที่ติดทะเลติดกับเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชาที่มีโรงกลั่นน้ำมันขนาดใหญ่ถึง ๓ แห่งด้วยกัน จากกรณีที่มีเหตุการณ์น้ำมันรั่วที่ผ่านมาเมืองพัทยาก็ได้รับผลกระทบ

ในด้านความไม่มั่นใจที่จะมาเที่ยวทะเลและทานอาหารทะเล ทำให้ตัดสินใจไม่เดินทางมาท่องเที่ยวหรือชะลอการเดินทาง ทำให้ธุรกิจโรงแรม ตลาดอาหารทะเล ร้านอาหาร สถานบันเทิง ผู้ใช้บริการหายไปกว่าครึ่ง กว่าสถานการณ์จะคลี่คลายต้องใช้เวลาทำความเข้าใจกันยาวนาน แล้วก็ต้องใช้ทรัพยากรในเรื่องของงบประมาณจำนวนมากเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับนักท่องเที่ยวต่างประเทศ สุดท้ายในเรื่องมาตรการเยียวยาที่ผู้เสียหายไม่เคยได้มีส่วนร่วมในการกำหนดและเข้าไปมีบทบาทในการกำหนดมาตรการโดยบุคคลที่เป็นผู้ออกมาตรการเยียวยานั้นล้วนแต่เป็นบริษัทผู้ก่อเหตุ ถึงเวลาที่เราต้องถอดบทเรียนการจัดการ ควบคุม ป้องกัน แล้วบทลงโทษที่เป็นรูปธรรม ตลอดจนการดำเนินการชดเชยฟื้นฟูและเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างจริงจัง ซึ่งผลกระทบนั้น สูงจนไม่สามารถประเมินค่าได้ทั้งระบบนิเวศทางทะเลตลอดจนภาคการท่องเที่ยวที่สร้างรายได้มหาศาลและเป็นรายได้ส่วนสำคัญที่สุดของประเทศนะครับ จะได้รับผลกระทบที่ยาวทั้งยังขาดความเชื่อมั่นจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวที่แย่ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถฟื้นฟูให้กลับมาได้โดยง่าย ระบบนิเวศทางทะเลก็เช่นกัน ดังนั้นผมในฐานะผู้แทนเมืองท่องเที่ยว ผู้แทนของคนพัทยา จึงขอสนับสนุนญัตติ ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกันแก้ไขฟื้นฟูเยียวยากรณีน้ำมันรั่วทางทะเล ขอบคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านบุญเลิศ แสงพันธุ์ ครับ

นายบุญเลิศ แสงพันธ์ (สมุทรปราการ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายบุญเลิศ แสงพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ เขต ๗ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ อำเภอพระประแดงเฉพาะตำบลบางจาก พรรคก้าวไกล วันนี้ผมขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการการป้องกันแก้ไข ฟื้นฟู และเยียวยากรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเล ท่านประธานครับ

จากข้อมูลต่าง ๆ ของเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่กล่าวมาหลายท่าน ๑๐ ท่าน ได้สะท้อนภาพโดยรอบด้าน ซึ่งมีเหตุผลที่สำคัญอย่างมาก ปัญหาน้ำมันรั่วไหล ไม่ใช่เพิ่งเกิดเมื่อวาน แต่เกิดหลายครั้งหลายหน ถ้าเราพิมพ์ถามพี่ Google ก็ขึ้นมาหลายเหตุการณ์ แต่ข่าวของการจัดการแก้ไขฟื้นฟูเยียวยาเงียบมากครับท่านประธาน จากการเปิดสถิติน้ำมันรั่วไหลในประเทศไทยตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๕ ได้เกิดเหตุการณ์น้ำมันรั่วมาแล้ว ๑๗๖ ครั้งข้อมูลจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้ติดตามเหตุการณ์น้ำมันรั่วไหล ในฝั่งอ่าวไทยและอันดามันในช่วงปี ๒๕๕๙-๒๕๖๕ พบว่าใน ๒๓ จังหวัด มีน้ำมันรั่วรวม ๑๐๑ ครั้งซึ่งแบ่งเป็นเหตุการณ์น้ำมันรั่วไหล ๒๘ ครั้ง และพบก้อนดิน ก้อนน้ำมันดิน ๗๓ ครั้งปี ๒๕๕๙ พบเหตุการณ์ ๑๕ ครั้ง ปี ๒๕๖๐ พบเหตุการณ์ ๑๐ ครั้ง ปี ๒๕๖๑ พบเหตุการณ์ ๑๔ ครั้ง ปี ๒๕๖๒ พบเหตุการณ์ ๑๖ ครั้ง แล้วผมขอยกตัวอย่างครับ ขอภาพสไลด์ครับ เหตุการณ์เรือ เรือล่มปากอ่าวสมุทรปราการ คราบน้ำมันไหลลงทะเลนะ ๑๔๐,๐๐๐ ลิตร เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ค่าเสียหายกับสิ่งแวดล้อมใครดูแลครับ เพราะปริมาณที่รั่วไหลไม่เท่ากับที่เราเก็บได้ เราก็ต้องรอ ปลา ปูขึ้นมาเหนือน้ำแล้วบอกว่า ฉันลาก่อนชาวโลกหรือต้องไปรอตอนขึ้นฝั่งชายหาดต่าง ๆ รอไปติดโซนป่าชายเลน ซึ่งมีอนุบาลสัตว์น้ำมากมายหรือครับท่านประธาน ปี ๒๕๖๓ ท่านสังเกตนะครับ เมื่อสักครู่ถึง ปี ๒๕๖๒ แต่ที่เป็นที่น่าสังเกตในปี ๒๕๖๓ มีเหตุการณ์พบน้ำมันรั่วไหล เอาสไลด์ลงก่อนครับ รั่วไหลของน้ำมันในทะเล ๔๗ ครั้ง ต่างกันไหมครับ เมื่อสักครู่แค่หลักสิบ อันนี้คือเป็นหลักสี่แล้วครับ เป็นน้ำมันรั่ว ๑๒ ครั้ง ตรวจสอบพบก้อนน้ำมันดิน ๓๕ ครั้ง ขณะที่ปี ๒๕๖๔ เพิ่มมากขึ้นเป็น ๔๔ ครั้ง เป็นเหตุน้ำมันรั่ว ๑๗ ครั้ง ก้อนน้ำมันดิน ๒๗ ครั้ง และเป็นที่น่าสนใจ มี ๑๗ ครั้ง ที่ไม่ทราบสาเหตุ ส่วนใหญ่อยู่ในฝั่งอ่าวไทยมากที่สุด ที่ระยอง ๑๐ ครั้ง หรือใกล้ฝั่งมากที่สุดก็คือ สมุทรปราการ ๔ ครั้ง มากที่สุดภูเก็ต ซึ่งสอดคล้องกับสถิติการพบก้อนน้ำมันดินฝั่งอ่าวไทย ๒๔ ครั้ง ทำไมเหตุน้ำมันรั่วถี่มากขึ้น สวนทางกับการพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่ใช้เวลาตามกระบวนการยุติธรรม ทำให้บางคดีใช้เวลา ๓-๔ ปี กว่าจะฟ้องร้องจะจบลงและเข้าสู่การจ่ายชดเชย

ผลกระทบ ท่านประธานครับ ตามมาด้วยปี ๒๕๖๕ ๑๓ ครั้ง มาปี ๒๕๖๖ สถานการณ์ในปี ๒๕๖๖ พบเหตุน้ำมันรั่วไหลในจังหวัดชลบุรี จากกรณีท่อส่งน้ำมันดิบแตกรั่ว ทำให้น้ำมันดิบไหลลงสู่ทะเลอีก ๔๕,๐๐๐ ลิตร และพบก้อนน้ำมันดิบอีก ๑๑ ครั้ง อันนี้ผมจะขอยกตัวอย่างขอสไลด์ด้วยนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายบุญเลิศ แสงพันธุ์ (สมุทรปราการ) : เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๗ ที่ผ่านมา ผมได้รับเรื่องร้องเรียนจากเกษตรกรว่าพบคราบน้ำมันดิบ คราบน้ำมันจำนวนมาก ลอยเต็มคลองทับจีน ตำบลในคลองปลากรด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งไม่ไกลนะครับ ที่จะไหลลงสู่ปากอ่าวไทยได้ ซึ่งสร้างความเดือดร้อนให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์น้ำเป็นอย่างมาก ถึงต้องเอาผ้ามาห่มเพื่อกันซับน้ำมันไว้หน้าประตูน้ำ เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำมันจากคลองทับจีนที่มีคราบน้ำมันซึมเข้าบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำของตนเอง และจากการลงพื้นที่ตรวจพบว่าเป็นกรณีน้ำมันรั่วของบริษัทผู้ประกอบการรับซื้อน้ำมันเก่าแห่งหนึ่ง จากวันอาทิตย์หรือคืนวันเสาร์สู่เช้าวันจันทร์ บริษัทแจ้งว่าเกิดหัววาวน้ำมันเสียหลุดออกจากแท็งก์น้ำมันทำให้น้ำมันรั่วไหลลงสู่สาธารณะกว่า ๕๐๐ ลิตร กว่าจะแก้ไขนะครับ ฉีดจุลินทรีย์คราบน้ำมันก็วันอังคารช่วงสายไปแล้ว น้ำมันก็ไหลลงสู่ทะเลแล้ว อันนี้ก็ต้องขอบคุณนะครับที่เยียวยาเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบอย่างรวดเร็ว แต่สิ่งแวดล้อมระบบนิเวศตามธรรมชาติ สุขภาพของประชาชนละครับ หรือแม้แต่สุขภาพที่อาจจะนำสัตว์น้ำในคลองสาธารณะไปบริโภค ผู้ควบคุมใช้กฎหมายแค่ปรับ หรือดูคำว่าไม่เจตนาแล้วก็เงียบ ๆ ไปหรือครับ สิ่งเหล่านี้กระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยตรง รวมถึงการประกอบอาชีพพ่อแม่พี่น้องประมงชายฝั่งและประมงพื้นบ้าน ท่านประธานครับ พื้นที่อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ เราอยู่ติดทะเลเรามีปัญหาน้ำทะเลหนุนขึ้นลงตลอดเวลา ทำให้สิ่งต่าง ๆ ที่ไหลลงสู่ทะเล แม่น้ำ ไปได้รวดเร็ว คำว่าป้องกันต้องเป็นข้อบังคับ คำว่าแก้ไข ไม่ใช่ ปกปิด คำว่า ฟื้นฟู ต้องไม่ใช่คำว่า ตามธรรมชาติ หรือแม้แต่คำเยียวยา

ต้องไม่ใช่คำว่า ไปฟ้องร้องเอา บุคคลยังมีปากนะครับ แต่สิ่งสิ่งแวดล้อมจะพูดอย่างไรครับท่านประธาน แล้ววันนี้ทำไมเราไม่ช่วยกันจัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู เยียวยาอย่างจริงจัง ให้ก้าวหน้าก้าวไกลไม่ยอมให้เสียหายไปมากกว่านี้ครับท่านประธาน ผมขอสรุปสนับสนุนการตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู และเยียวยาน้ำมันรั่วไหลลงสู่ทะเล ขอบคุณท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านสุดท้าย ท่านกมนทรรศน์ กิตติสุนทรสกุล ครับ

นางสาวกมนทรรศน์ กิตติสุนทรสกุล (ระยอง) : เรียนประธานสภาผู้แทนราษฎร ดิฉัน กมนทรรศน์ กิตติสุนทรสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง เขต ๑ พรรคก้าวไกล วันนี้ดิฉันขอร่วมอภิปรายสนับสนุนให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู และเยียวยากรณีน้ำมันรั่วไหลลงทะเล ท่านประธานคะ พื้นที่ทะเลในภาคตะวันออกของประเทศไทย โดยเฉพาะบริเวณอ่าวระยองของเรานี้เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางทะเลเป็นแหล่งจับสัตว์น้ำที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ มีการสร้างรายได้ให้กับพี่น้องอาชีพประมงและอาชีพต่อเนื่องอื่น ๆ มีธรรมชาติที่สวยงามดึงดูดนักท่องเที่ยว สร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนในพื้นที่ได้อย่างมหาศาลเลยค่ะ จนกระทั่งปี ๒๕๕๖ เกิดเหตุการณ์น้ำมันดิบกว่า ๕๐,๐๐๐ ลิตร รั่วจากท่อส่งกลางทะเลอ่าวไทย โดยบริเวณอ่าวพร้าว เกาะเสม็ดเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด ซึ่งผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าวยังไม่ทันได้รับการแก้ไขหรือฟื้นฟูอย่างถูกต้อง ถูกวิธี ก็ดันมีเหตุการณ์น้ำมันรั่วครั้งใหญ่ที่จังหวัดระยองซ้ำสอง ทำให้อ่าวระยองที่เสียหายอยู่แล้วยิ่งเสียหายหนักลงไปอีกค่ะ ทรัพยากรในท้องทะเลถูกทำลายย่อยยับ กุ้งแชบ๊วย กุ้งเคย ปูม้า ปลาอินทรีและสัตว์น้ำเศรษฐกิจชนิดอื่น ๆ ลดปริมาณลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ชาวประมงก็ยังได้พบ ความผิดปกติของสัตว์ทะเลในอ่าวหลายชนิดเลย รวมถึงการตายของเต่าทะเลและโลมาอย่างไม่ทราบสาเหตุด้วยค่ะท่านประธานคะ เอกสารในมือของดิฉัน

คือเอกสารที่ระบุข้อมูลตั้งแต่หลังเหตุการณ์น้ำมันรั่วในช่วงปลายเดือนมกราคมจนถึงเดือนตุลาคม ปี ๒๕๖๕ ปรากฏว่ามีการตายของเต่าทะเลและปลาโลมาโดยไม่ทราบสาเหตุถึง ๓๔ ครั้ง ดังที่ปรากฏบนจอภาพนะคะ ก็จะเห็นการตายของทั้งเต่าทะเลแล้วก็ปลาโลมาอยู่เรื่อย ๆ โดยเฉพาะในช่วงที่เป็นฤดูลมพัดเข้าฝั่งก็จะพบสัตว์ทะเลตายเกยตื้นมากกว่าปกติอีกค่ะ ยังไม่หมดแค่นั้นนะคะท่านประธานยังมีการพบความผิดปกติของสัตว์ทะเลที่พี่น้องประมงเขาจับขึ้นมา มีการพบสิ่งแปลกปลอมเป็นก้อนเนื้อของปลาทะเล พบความผิดปกติของผิวหนังปลา สีตาปลา ลักษณะของเนื้อปลาที่ผิดปกติไป จากเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้นก็ได้สะท้อนว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์น้ำมันรั่วมันไม่ได้จบเพียงแค่การทำความสะอาดชายฝั่งหรือเอาสารเคมีโปรยลงไปแล้วกดน้ำมันให้จมอยู่ใต้ทะเลแล้วก็จบกระบวนการเท่านั้น แต่เหตุการณ์นี้ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเล ส่งผลต่อห่วงโซ่อาหาร และมันขยายวงกว้างไปแล้วค่ะ เพราะฉะนั้นภารกิจสำคัญที่เราจะต้องทำกันอย่างจริงจังนั่นก็คือการฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลที่เสียหายอย่างหนักจากเหตุการณ์น้ำมันรั่วทั้ง ๒ ครั้งที่ผ่านมา ดิฉันจะขอยกตัวอย่างเหตุการณ์แท่นขุดเจาะน้ำมัน Deepwater Horizon ระเบิดกลางอ่าวเม็กซิโกและปล่อยน้ำมันรั่วไหลลงสู่ทะเลในปี ๒๐๑๐ ซึ่งเป็นข่าวดังไปทั่วโลก และอาจจะมีน้ำมันดิบรั่วไหลลงทะเลมากกว่า ๔,๙๐๐,๐๐๐ บาร์เรล หรือราว ๆ ๗๘๔ ล้านลิตร ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงเป็นวงกว้าง โดยเฉพาะสิ่งมีชีวิต สัตว์น้ำ เต่า วาฬและโลมา หรือแม้กระทั่งนกหลายสายพันธุ์ที่อาศัยแหล่งอาหารจากทะเลและชายฝั่งใกล้ทะเล ส่งผลต่อระบบนิเวศทางทะเล สัตว์น้ำมากมายถูกพรากชีวิตทันทีหลังจากเหตุการณ์นี้ ส่วนที่รอดชีวิตมา ก็ค่อย ๆ ล้มหายตายไปในเวลาถัดมา หรือแม้แต่สัตว์ที่รอดชีวิตมาได้ก็ต้องอยู่กับอาการป่วยเรื้อรัง ไม่สามารถทำหน้าที่ธรรมชาติได้จัดสรรไว้ได้อย่างสมบูรณ์อีกต่อไป จริง ๆ ผลกระทบจากเหตุการณ์น้ำมันรั่วทั้ง ๒ เหตุการณ์นี้ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่อ่าวเม็กซิโกหรืออ่าวระยองผลกระทบแทบจะไม่ต่างกันเลยค่ะ แต่สิ่งที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนก็คือการวางแผนการกำหนดมาตรการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติค่ะ ในปีนั้นเองหลังจากเกิดเหตุการณ์ระเบิด

ศาลสหรัฐก็ตัดสินให้ บริษัท BP ซึ่งเป็นเจ้าของแท่นขุดเจาะ ขออนุญาตเอ่ยนามนะคะ ไม่เสียหายอะไร เนื่องจากปรากฏเป็นข่าวตามสื่อต่าง ๆ อยู่แล้วให้มีความผิดถึง ๑๔ คดี แล้วสั่งปรับเงินทันที คิดเป็นเงินไทยก็ราว ๆ ๑๔๓,๐๐๐ ล้านบาท รวมถึงต้องชดเชยค่าใช้จ่ายในการกำจัดคราบน้ำมันในทะเลด้วย ซึ่งค่าใช้จ่ายที่ตกกับทางบริษัททั้งทางแพ่งและทางอาญาตั้งแต่ช่วงปี ๒๐๑๐ จนถึงปี ๒๐๒๐ สะสมรวมกันไปแล้วกว่า ๒ ล้านล้านบาทในส่วนของรัฐบาลเองก็ได้ตั้งกรรมาธิการวางแผนฟื้นฟูผลกระทบจากเหตุการณ์นี้ และได้จัดสรรเงินสำหรับการฟื้นฟูในช่วงแรกถึง ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ คิดเป็นเงินไทยราว ๆ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งตัวเลขมันอาจจะดูเยอะนะคะ แต่จริง ๆ แล้วหากเทียบกับมูลค่าทรัพยากรที่เราต้องสูญเสียไป ทั้งทางตรงและทางอ้อมเทียบกันไม่ได้เลยนะคะ จากข้อมูลเป้าหมายของการฟื้นฟูสิ่งที่เขาเคยทำกัน นั่นก็จะประกอบไปด้วยมาตรการหลัก ๆ ก็คือการฟื้นฟูแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ทะเล การปรับคุณภาพน้ำ การอนุรักษ์สัตว์ทะเลและสัตว์ที่อยู่แถบทะเล การฟื้นฟูกิจกรรมทางทะเล เช่น การประมง การท่องเที่ยว และมีการวางแผนในการฟื้นฟู มีการระบุ Timeline มีรายละเอียด และมีการประเมินผลการฟื้นฟูอย่างชัดเจน ซึ่งดำเนินการตามแผนการฟื้นฟูไปจนถึงปี ๒๐๓๐ ฟังไม่ผิดค่ะท่านประธานปี ๒๐๓๐ น้ำมันรั่วปี ๒๐๑๐ แต่เขาวางแผนฟื้นฟูกันยาวนานถึง ๒๐ ปี และไม่ได้หมายความว่าฟื้นฟูไป ๒๐ ปีแล้วทุกอย่างจะกลับมาเป็นเหมือนเดิมนะคะ ยังคงจะต้องมีการอนุรักษ์กันต่อไปอีก พอย้อนมองกลับมาที่บ้านเรา ที่ผ่านมาไม่ว่าจะมีน้ำมันรั่วเกิดขึ้นกี่ครั้งต่อกี่ครั้ง รัฐไทยแทบไม่เคยมีมาตรการฟื้นฟูเลยค่ะ หรือหากมีก็เป็นเพียงมาตรการน้อยนิดและฉาบฉวย ทั้ง ๆ ที่เรามีหน่วยงานที่มีภารกิจมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องดูแลอนุรักษ์และฟื้นฟูชายฝั่งทะเล เรามี พ.ร.บ. มีกฎหมายที่ให้อำนาจในการจัดการการฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลได้ แต่ก็นั่นล่ะค่ะน้ำมันรั่วครั้งแล้วครั้งเล่าเราไม่เคยเห็นมาตรการในการฟื้นฟูอะไรกับความเสียหายที่เกิดขึ้นนี้เลย ทะเลระยองที่เคยอุดมสมบูรณ์เป็นแหล่งทำประมง แหล่งจับสัตว์น้ำ มีนักท่องเที่ยวมากมายทั้งในและต่างประเทศ ทุกวันนี้เมื่อเปรียบเทียบกับหลายสิบปีก่อนเปลี่ยนไปเยอะเลยค่ะ

ท่านประธานจากเหตุการณ์น้ำมันรั่วในจังหวัดระยอง เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ปี ๒๕๖๕ มาถึงเหตุการณ์น้ำมันรั่วครั้งล่าสุดที่อำเภอศรีราชา ปี ๒๕๖๖ หรือจะย้อนกลับไปถึงเหตุการณ์น้ำมันรั่วหลาย ๆ ครั้งก่อนหน้านั้น ทุก ๆ อย่างไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงเลยค่ะ ทั้งการรับมือ การเยียวยาและการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ถึงเวลาแล้วค่ะที่เราจะต้องตระหนักในการวางแผนการฟื้นฟูทรัพยากร รวมไปถึงการแก้ไขกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ดิฉันเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งนะคะที่สภาผู้แทนราษฎรจะตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและจัดทำมาตรการป้องกันแก้ไข ฟื้นฟูและเยียวยา กรณีน้ำมันรั่วไหลทางทะเล เพื่อพลิกฟื้นระบบนิเวศทางทะเลให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง ขอบพระคุณค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ผู้อภิปรายทั้งหมดก็อภิปรายเสร็จสิ้นแล้วนะครับ ต่อไปจะเป็นการสรุปญัตติของผู้เสนอญัตติครับ มีท่านใดจะใช้สิทธิไหมครับ เชิญท่านกฤชครับ

นายกฤช ศิลปชัย (ระยอง) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ กฤช ศิลปะชัย สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดระยอง พรรคก้าวไกลครับ วันนี้ก็ต้องขอขอบคุณท่านประธาน ที่ได้อนุญาตให้ผมและเพื่อนสมาชิกได้เสนอญัตติและอภิปรายกันในวันนี้จนครบทุกคนนะครับ จากการที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายในญัตติดังกล่าว เราจะเห็นว่าน้ำมันที่รั่วนี้มันรั่วซ้ำแล้วซ้ำเล่า จริง ๆ แล้วถ้านับปริมาณในอ่าวประเทศไทยของเราผมว่าน่าจะมีน้ำมันหลายล้านลิตรแล้วที่ยังปนเปื้อนอยู่ใต้ท้องทะเลนะครับ รวมถึงว่าเราก็จะเห็นว่ากฎหมายไทย เจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง รวมถึงบริษัทเอกชนผู้ประกอบการโรงกลั่นน้ำมันก็ยังไม่เคยถอดบทเรียน ไม่เคยแก้ไขปัญหาทุกอย่าง อย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ ยิ่งถ้าเราเปรียบเทียบมาตรการแก้ไขในต่างประเทศกับประเทศไทยยิ่งเห็นความแตกต่างกันอย่างชัดเจนครับ วันนี้ยังมีผู้เดือดร้อนเป็นจำนวนมากนับพันนับหมื่นคนนะครับ ยังมีพี่น้องประชาชนชาวประมงที่ยังต้องอดข้าว ลูก ๆ หลาน ๆ ของพี่น้องชาวประมงไม่มีเงินไปโรงเรียน สัตว์ทะเลลอยตายขึ้นหาดทุกวัน ปริมาณก็

ลดลงเรื่อย ๆ ถึงเวลาที่สภาผู้แทนราษฎรจะต้องร่วมไม้ร่วมมือแก้ไขปัญหาดังกล่าวกันทันทีครับ รอไม่ได้อีกแล้วครับ ท่านประธานครับ สุดท้ายผมขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกทุกคนนะครับที่ได้อภิปรายสนับสนุนญัตติในครั้งนี้ พวกเรามาร่วมกันแก้ไขปัญหาให้พี่น้องประชาชน คืนความอุดมสมบูรณ์ให้ทรัพยากรทางทะเลของพวกเรากันครับขอบคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เนื่องจากญัตตินี้ผู้เสนอได้เสนอมาเพื่อขอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณานะครับ ส่วนท่านสุรเกียรติขอให้ส่งรัฐบาลพิจารณานะครับ แต่จากการฟังการอภิปรายและจากการประสานงานของวิปทั้ง ๒ ฝ่าย มีความเห็นว่าประเด็นปัญหานี้สมควรส่งให้คณะกรรมาธิการการที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ผู้เสนอและสมาชิกจะขัดข้องประการใดหรือไม่ครับ ถ้าไม่มี ผมขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับข้อ ๘๘ ขอบคุณนะครับ ขอเชิญกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาของกรรมาธิการครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (เลย) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคเพื่อไทย ขอเสนอระยะเวลาพิจารณา ๙๐ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ขอบคุณครับ ดำเนินการตามนี้นะครับ เพื่อนสมาชิกครับ วาระการประชุมเพียงเท่านี้นะครับ ขอบคุณทุกคนที่อยู่ร่วมกันมาทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลเลยนะครับ ขอบคุณเจ้าหน้าที่แล้วก็ล่ามภาษามือด้วยครับ ขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๓๖ นาฬิกา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒๒
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๗

คณะกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

๑) นายประเสริฐ บุญเรือง	ประธานคณะกรรมาธิการ
๒) นายฉลาด ขามช่วง	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
๓) นายศุภปกรณ์ กิตยาธิคุณ	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สอง
๔) นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สาม
๕) นายนิติพล ผิวเหมาะ	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สี่
๖) นายซูการ์โน มะทา	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่ห้า
๗) นายอดิศร เพียงเกษ	กรรมาธิการและที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๘) นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	กรรมาธิการและที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๙) นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	กรรมาธิการและที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๑๐) นางนันทนา สงฆ์ประชา	กรรมาธิการ
๑๑) นางสาวภคมน หนุนอนันต์	โฆษกคณะกรรมาธิการ
๑๒) นายภาณุ พรวัฒนา	โฆษกคณะกรรมาธิการ
๑๓) นางสาวทิสรัตน์ เลาหพล	โฆษกคณะกรรมาธิการ
๑๔) นางสาวกุลวลี นพอมรบดี	โฆษกคณะกรรมาธิการ
๑๕) นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	เลขานุการคณะกรรมาธิการ

คณะกรรมาธิการตรวจแล้ว เมื่อวันพุธที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

(นายประเสริฐ บุญเรือง)
ประธานคณะกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒๒
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๗
โดยคณะอนุกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมและติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร
ในคณะกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
กสทช.	คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ	https://www.nbtc.go.th
ครม.	คณะรัฐมนตรี	
ป.ป.ส.	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	https://www.oncb.go.th
พ.ร.บ.	พระราชบัญญัติ	
รพ.สต.	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	http://www.stopcorruption.moph.go.th
ส.ป.ก. ๔-๐๑	หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน เป็นหนังสือที่ออกโดยสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘	https://www.dol.go.th
สคทช.	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ	https://www.onlb.go.th
สคน.	สำนักงานควบคุมน้ำหนักยานพาหนะ	https://www.highwayweigh.go.th
สน.	สถานีตำรวจนครบาล	
อบต.	องค์การบริหารส่วนตำบล	
อปท.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	https://www.dla.go.th
AI	Artificial Intelligence ปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง ระบบประมวลผลของคอมพิวเตอร์ หุ่นยนต์ เครื่องจักร หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่มีการวิเคราะห์เชิงลึกคล้ายความฉลาดของมนุษย์ และสามารถก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นการกระทำได้	https://www.etda.or.th
CSR	Corporate Social Responsibility กิจกรรมหรือโครงการเพื่อสังคม	https://www.osep.or.th
DGA	Digital Government Development Agency สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) สพร.	https://www.dga.or.th
EEC	Eastern Economic Corridor เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
EV	Electric Vehicle รถยนต์ไฟฟ้า	https://sciplanet.org
GDP	Gross Domestic Product ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	https://www.nesdb.go.th
ILO	International Labor Organization องค์การแรงงานระหว่างประเทศ	https://www.ilo.org
MOU	Memorandum of Understanding หมายถึง บันทึกความเข้าใจ เป็นการจัดทำหนังสือโดยฝ่ายหนึ่งแสดงความสมัครใจจะปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด และตามเงื่อนไขที่ปรากฏในหนังสือนั้นกับอีกฝ่ายหนึ่ง	https://science.mahidol.ac.th/IC/info/MOU-MOA.pdf
NECTEC	National Electronics and Computer Technology Center ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ	https://www.nectec.or.th
PBO	Parliamentary Budget Office สำนักงบประมาณประจำรัฐสภา	https://www.parliament.go.th
PM 2.5	Particulate Matter 2.5 ค่ามาตรฐานของฝุ่นละอองขนาดเล็กที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ยน้อยกว่า ๒.๕ ไมโครเมตร	https://www.mnre.go.th
UBI	Universal Basic Income รายได้ขั้นพื้นฐานถ้วนหน้า คือแนวคิดที่กำหนดให้รัฐบาลมีการจ่ายเงินสนับสนุนให้แก่ประชาชนเพื่อให้เพียงพอต่อค่าครองชีพขั้นพื้นฐานเป็นจำนวนเท่า ๆ กันทุกคน ซึ่งถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนทั้งหมดในประเทศ	https://www.fpo.go.th
WIM	Weigh In Motion ระบบชั่งน้ำหนักยานพาหนะในขณะเคลื่อนที่	กรมทางหลวง

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๗ ได้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) จำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๒๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ครั้งที่ ๒๑ วันพุธที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ครั้งที่ ๒๒ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ครั้งที่ ๒๓ วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๗

จึงขอลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๓๕ วรรคหนึ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
กลุ่มงานรายงานการประชุม

<u>รายนามคณะผู้จัดทำ</u>

ที่ปรึกษา นางสาวกัลยรัชต์ ขาวสำอาง รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นางสาวสิริธร ลิมปพยอม ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางรภัสสา เพ็ชรนิล ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๕

นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

นางสาวนภัสสร มีคุณ เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

นางสาวนววันท์ สังข์พิชัยเดโช เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จดและจัดทำรายงานการประชุม

นางณัฐชนก บุญชุบ

นางสาวสาริศา สิงหเมธา

นางสาวนภัสสร มีคุณ

นางสาวภัชภิชา ธีรนนท์

นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช

นางสาวนภา วีรยุทธ์โกศล

นางนงลักษณ์ วัฒนติยานนท์

นางจิตตานันท์ ทองคำ

นางสาวนววันท์ สังข์พิชัยเดโช

นางสาวบุศกร บุรกรณ์

นางศิริลักษณ์ ภูติพงศ์โสภณ

นางสาววชิราภรณ์ นันลังค์

นางสาวชมนภัส อนุอัน

ผู้ควบคุมสัญญาณภาพและเสียงระบบสนับสนุนการจัดทำรายงานการประชุม

นางสาวยุรินดา ภูธราลักษณ์